

AUTHOR _____

NO. 177

TITLE _____

ב'א'A
א'א'א'א'א'א'א'א'א'א'א'א'א'A

RR _____

[NEBIIM RISHONIM:
SAMUEL I]

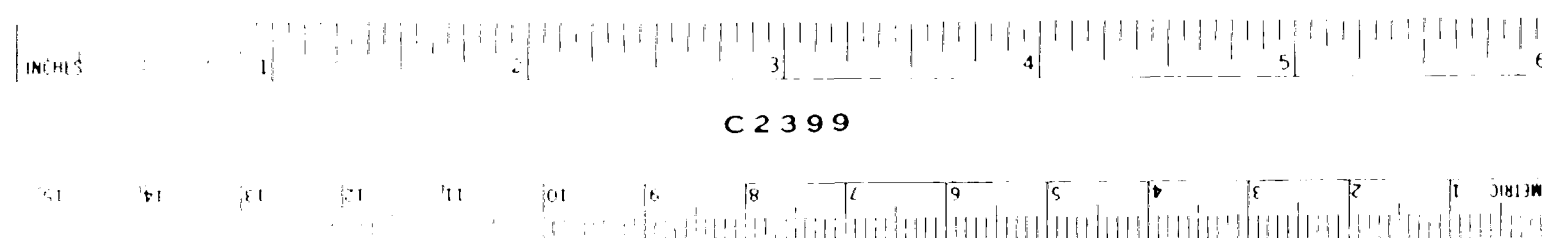
הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

IMPRINT LEIRIA, 1494

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

CALL NO. GOFF, HER-23

DATE MICROFILMED _____

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX University Microfilms, Inc.
UNIVERSITY MICROFILMS INTERNATIONAL

LIBRARY
OF THE
JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY
OF AMERICA

HYMAN G. ENELOW COLLECTION

מכוכן מלית ועד לא נשפת
קיקנל עזרת וישר דברתי

מכוכן נפת ויוצר נשפתי
נשאר אפרתי שמואל רמתי

רדק

ויהי איש אחד מן
הרמתיים צפים מחר
אפרים וישמו לקנח
בן ירחם בן איהוא
בן תחו בן צוף
אפרתי

ויקי איש אחד מן
קרמתיים צפים
כנר כתרנעמלת
סער יקושע ט
קנו תמנל נלשון
קקדש עמלת ק

קדברים וכן מוכה לשון ישמעאל וקדוק מלה יקי
כתנשם נכ' ורש' זל' וקי איש אחד ונ' קכל
לפי קסדר משק מסר את קתורק ליקושע ויקושע
לזקכס ושופט מסר לשופט עד שקבע לעל וממנו
לשמואל כמו ששטמוזקכס לנכ' חיס' מן קרמתיים
אמרו ר' לשת רמות קן שטפות ורואות זו את זו
ואם כן ששת רמות קן וקעלק מוכח קכן שקייד
בלשון שטיקיקי פ' מן קרמתיים מלחת משה רמות
כמו ויקבר בערי גלעד ששטיס תתקן ט וקדומים
לכס וממס טפס על קרמתיים כמו שפרשו ויל' ט
טפס נכ' חיס' ומן שזכר עמר נמקוס שטיסכ' אומ'
מן טפס כלומר ממעפחה טפס וכן י' מת' למורי
נטיח ט קנטיח יקרא טפס כמו טפה נתיך וזו
קפ' קנכון ט ממעפחה נטיח קי ק ט מנכ קרח
קי ק כמו שפרש יחסו בדברי קימי ונכ קרח נטיח
קי וקס אסיר ואלקנל ואכחסף ואלקנל אכ שמואל
קי מנכ נטו אל אלקנל בן קרח מנכ אפרים לי
קי וקי נר כרתי אפרים ואש' ט לממס זה נסמך

רלבג

ויהי גברא חד מרמתי
מתלמיד גביא בטורא
רבית אפרים ושטיח
לקנח בר ירחם בר
אליהוא בר תחו בר
צוף גברא פליג חולק
בקור שיא בטורא
רבית אפרים

ויקי איש אחד ונ'
סמר שכנר קי
איס אחד מן ק
קרמתיים צפים
מנכר אפרים ושמו
אלקנל ונ' וכנר
ענכר נכ דברי

קימיס שקנל קיקלי וקי מנכ קרח ולזק כתרנע
שנל נכר אפרתי אל מנכ קיית נר נכר אפר
ולזק יקי אמרו מן קרמתיים צפים מורדי
קמקנס קמנל שקי ממנו וקנל ארמתי
שכנר אחד וקויתו אל טתס קרמתי וקמרו
מנכר אפרים מורדיע מנקמו קכלל שקי נר שס
וידמא שטיקיקי קענר קנכר את קרמתי כרית
כשטיס וקיו טפס וזל' ולזק אמר קרמתי
טפס' או יקי זק מורדיע מנעלת משפחה
ומנקנס ויקי קרמתיים כמו קרמתיים אשר
נכר חירק תחת קיתו וכמו קו ונכק דרכים
וקרען כזה שקנל קי מן קאש' קיושטיס
כרמא שקיו טפס ר' לנטיח ט קיושכ ברמ
יקרא רמתי כמו שקיושכ נמנרים יקרא מנרי
וקנל קודיע כזה ט ממעפחות נטיח קי
יושטיס כרמתי ולזק קכע שס שמואל בר
כאמרו וקשוע קרמתיס שס טת' וקנל קנל

ככ א

כח נ

שמואל

ר"ק

ולחם יתן פנו עני' וכמוהו או
יבנה יקושע או יבדיל מעשר
ומדומים להם "מענה אחת חתם" מענה אחר
כבדת לפי חתם וכעסק וכן ארך חתם ארך
כעם וית' חלק אחד נחיר כל מענה קדויה
לשתקנל נכר

פמס יעורר
וכדרא מקו א
חשם ככטלם
חשם נכר
פמ ישת חשם
כנגד פמס
וילגיק ואחול
פ' חשם כעם
כלומר ככעם קים
כותן לה מענה אחת
לכד לפי שיה סגור רחמיה ולח קיו לה כעם שיהן
להם מכות פמו לבט פמס קים לעכעם וענב כ
כזה לפי שקים אוקב אחת קש ומעמא לפיותלם
כעם מעמס "ויה סגור רחמיה ית' ומן קדם ית'
אית מענע מינה ולד
אחד נקראות ברות לפי שכן
כעם אחד כעם תמיד לכך נאמר גם קיהת אומרת לה דברים שלכעם לפי שאלו קיו לה כעם' וכדרא
מכעסות וחותות ומכעסות מה קות חמרת לה זכעל בריך רבא סודר אולתטל חלק בעטר שתלזון "
בעטר קרעמיה מן רעמו פמס עטן זעף וריש קרעמיה דעסק אלו כעמסאו וכל כן לחזק קריית קרים
כמו קוף ונעקוהו מן קשר וזולת מן קדעשים לתפארת הקריאה וית' קרעמיה לחקטותה כלום איהא לה
קנא מיענה קיהת אומרת בפמס דברים שלגדול כעם וכו' נא נהם כדיר רחמיה ר"ה
קנא ויכחל נה' ורבותיו זלדראו קרעמיה שתפלל לשום שמים נהכונה " בעד רחמיה ע"ה
רחמיה כמו בעד קאלח יפלו וכבר בעדו או פרוש בעד כנגד רחמיה כמו בעד כלרס לבית
אחימלך "

ר"ל

ולחם לחם יתן מענה אחת חתם' כל
שקיה כותן מענה אחת בעלת שט פמס'
כאלו תאמר שקיה כותן לה מענעמים קשמעם מחד
ומענעמים שאין להם שומן כדי שתבצר מה שתצק
לחצתה אותה' או יקיה אמרו חתם רומעו לפמס וירר
כזה שקיהת יושך

ולחנה יתן מענה אחת
אפס כי את חנניה
אהב ויהוה סגר
רחמה ובעסתה
צרתה גם כעם ב
בעבור הרעמה כי
סגר יהוה בער
רחמהו

אותה על שאין לה כעם

לכדו פמס כנגד
פמס לשנח ב
כפמס איד תכל
ולזה קרעם אקנה
שלא חכלה וקנא קית
קסג כזה קכעם
שקבשסתה כרתה
שקיהת מיתפארת
כרעטי כעם ו
וקיהת מכוזר

אית מענע מינה ולד " ובעסתה

כרתה פמס שקיהת כרה לפוכן כלשית פים לאיש
אויטתו לזו ברובוכן נמשנה פמרות כרותיקן " גם
אחד נקראות ברות לפי שכן
כעם אחד כעם תמיד לכך נאמר גם קיהת אומרת לה דברים שלכעם לפי שאלו קיו לה כעם' וכדרא
מכעסות וחותות ומכעסות מה קות חמרת לה זכעל בריך רבא סודר אולתטל חלק בעטר שתלזון "
בעטר קרעמיה מן רעמו פמס עטן זעף וריש קרעמיה דעסק אלו כעמסאו וכל כן לחזק קריית קרים
כמו קוף ונעקוהו מן קשר וזולת מן קדעשים לתפארת הקריאה וית' קרעמיה לחקטותה כלום איהא לה
קנא מיענה קיהת אומרת בפמס דברים שלגדול כעם וכו' נא נהם כדיר רחמיה ר"ה
קנא ויכחל נה' ורבותיו זלדראו קרעמיה שתפלל לשום שמים נהכונה " בעד רחמיה ע"ה
רחמיה כמו בעד קאלח יפלו וכבר בעדו או פרוש בעד כנגד רחמיה כמו בעד כלרס לבית
אחימלך "

למלכ שית דוד בלכד ואמר ל' אמי נשם ל' שמעון בן לקיש אש' למלכ שית דוד ל' קיתת' ישינ' בעורק וקא
 כה' ויבא קמלך דוד וישב לספ' התפר שסמך עצמו לכותל וישב לקש' מרול' שמר' כ' יין ישינ' בעורק
 אש' למלכ שית דוד אלא לבקן גדול שצמ' ועל קכין וישב על קכין ונ' אכל ויבא דוד וישב לספ' י' אמר'
 אינו בר מ' שיב' עצמו נהפ' ודרשוקו רבתינ' ז' לשב' קמ' חסר ו' ואמר' יא' כח' מלכ' שחיות
 קיום יא' לבס' גדול' שחמ' שופ' על ישראל'

והיא ארית נפש ר"ל לבן

ותתפלל על יהוה
 ובכה תבכה ותדר
 נדר ותאמר יהוה
 יצבאות אם ראיה
 תראה בעני אמתך
 וברחני ולא תישבח
 את אמתך ונתתה
 לאמתך זרע אנשים
 ונתתני ליהיה כל ימי
 חיי ומורה לא י
 יעלה על ראשו

והנה כדק חנה
 כדר ל' שח' י
 יראה בעצמ' ויתן
 ל' זרע חנ' י
 ל' זרע קמת' ונ' י
 מן קנשים וקול
 שיק' ל' ול' יתנ' י
 ל' כל ימי חיו
 ל' שיק' תמיד
 לעטרת קש' עד
 יום מותו וקער ל'
 יעלה על ראשו
 לבס' שח' יק' י

כז' נקדש ל' חס' יק' ראוי לזה ל' חס' יק' זכר'
 ובר' רמ' שקמ' מן קת' כל ד' כז' חנ' חנ'
 עלו' קי' ל' כדר' חנ' מן קת' ושתק' משאר
 ד' כז' חנ' חס' יק' קד' חנ' זרע חנ' חס' י
 זכר' וז' זרע חנ' חס' יק' חנ' חס' י
 קנ' יק' קול' זכר' וכ' שיק' זרע חנ' חס' י
 קנ' חנ' שקת' חנ' חס' יק' חנ' חס' י

ית' לב' חנ' ונ' ד' חנ' חס' יק' חנ' חס' י

רדק

והיא ארית נפש
 ומצא קדם יומבכא
 בב' וקיימת קים
 ואמר' יצבאות אם
 מ' ג' ג' קד' י
 סינ' אמתך ויעל
 ד' כ' קד' ולא
 תרחיק ית' אמתך
 ותתן לאמתך כ' כ'
 ב' אינ' ואמ' ית'
 יהא מ' ש' קד'
 י' י' ח' ובר' י
 אינ' לא תהא עליו

והיא מרת נפש
 ותתפלל על י'
 כמ' ל' וכן
 ונתן קס' על
 יד' ספר כמ'
 אל יד' ספר
 על שפ' כמ' אל
 שפ' וכד' ר'
 כ' חנ' חס' י
 ל' חנ' חס' י
 ק' חנ' חס' י
 כל' חנ' חס' י
 שפ' ותתפלל

על י' ובכה תבכה אל י' ל' חנ' חס' י
 כ' חנ' חס' י ל' חנ' חס' י
 כל' חנ' חס' י חנ' חס' י
 חנ' חס' י חנ' חס' י
 חנ' חס' י חנ' חס' י
 חנ' חס' י חנ' חס' י
 חנ' חס' י חנ' חס' י
 חנ' חס' י חנ' חס' י

וְחַם הָיָא מִדְּבַר עַל לֵב כְּהֹנֵן מִכָּל בְּלֶגֶת כְּלוּמַר שְׂקִיתָהּ מִכּוּוֹת
לֵבָה וְהַפֿס וְכוּן כְּדִבְרֵי ר' זולָא מִן רַב חֲסִידָא הִלְכָּהּ בְּזֻדָּתָהּ אִיכְרִיעַ

וְקָלָה לָאֱלֹהִים נְשִׂמָה
וְלִזְכֹּת חֶסֶד
חֶסֶד עַל אֲשֶׁר
וְנָתַתְּ חֶסֶד עַל

וְחִנָּהּ הִיא מְדַבֶּרֶת
עַל לִבָּהּ רַק שִׁפְתֶיהָ
נִעְוָתָהּ קוֹלָהּ לֹא שִׁמְעַה
וַיַּחֲשֹׁבָה עָלֶיהָ לִשְׁכַּחָהּ
וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ עָלִי עַד־
מִתִּי תִשָּׁכַח הִסִּירִי
אֶת־יִינֶךָ מֵעַל־ךָ וְתִעַזְזִי
תֵּנָהּ וְתֹאמְרִי לֹא אֶדְעִי
אֵשֶׁה קִשְׁתֵּי רוּחַ אֲנִי
וַיִּזַּן וְשָׁכַח לֹא שָׁתִיתִי
וַיִּשְׁכַּח אֶת־נַפְשִׁי
לִפְנֵי יְהוָה

וְחִנֵּה הִיא מְמַלְלָא עַל
לְבָה לַחֹדֶר שְׁפוּתָהּ
נֶעַן וְקִלְהָ לֹא מִשְׁתַּמֵּעַ
וְחִשְׁבָה עָלַי לְאֵתָא
רוּיָא וְאִמַּר לְהַעֲלִיעַד
אִמַּר יָאֵת מִשְׁתַּטֵּא
הָלֹא תִפְגְּעִינִי תַחֲמִיד
מִיָּד וְאֵתִיבַת חִנֵּה
וְאִמַּרְתִּילָא רַבּוּ
אֵתְתָא עֵקֶת רוּחָא
אֲנָא וְחִמְרִי חֲדַת וְעֵתִיק
לֹא אֲשַׁתֵּי וְאִמַּרִית
עוֹלָבֵן נֶפֶשִׁי בְּגִלּוֹ
קִדְּם־ מִי

לְבָרְךָ יְיָ יִשְׁחַק מֵעַתָּה לְיוֹמֵינוּ בְּכֵן וְיִמְרָא עַל מַעֲשֵׂי לְבָרְךָ אֲמַרְךָ חֵנָּה לִפְנֵי קִבְּלָהּ רַחוּם אֵל
עוֹלָם כִּלְמָה אֲבִירָאִית בְּרָאָה לֹא בִרְחִית דְּבִר אֶחָד לְבִלְפָּנֶיךָ שְׂטֵם לְרִחוֹת וְחוֹטִים לְשִׁמוּעַ
פֶּה לְדִבְרֵי חֲטָאִים לְפִרְיָה רַגְלִים לְהִלֵּךְ בְּקֵץ יָדִין לְעִשְׂוִית בָּהֶן מִלְּפָנֶיךָ רָדִים לֹא לְהִטָּק בָּהֶן תֵּן לֵב בֶּן וְאִתָּק בָּהֶן
וַיֹּאמֶר וְגו' עַד מֵתִי תִשְׁתַּכְרִין עַד מֵתִי תִרְאִי עֲצֻמָּךְ אֶחָת שְׂכֻרָה קִסְרִי אֶת יִיכָד וְהִתְפַּקְחִי כִּי אֶתְכַרְחִית
שְׂכֻרָה בְּהַמְעַךְ שְׁתַּעֲךְ וְלֹא יִשְׁמַע קוֹלְךָ כִּי חֵין זֶה דֶּרֶךְ קִמְתַּפְלִיל לֵב חֶפֶץ שֶׁמִּתְפַּלֵּל חוֹמֵי קִצֵּה
דְּבָרֵינוּ בְּחֵשֶׁן וְיִתְפַּלֵּל בְּמִקְצֵה דְּבָרֵינוּ וְגו' אֶתְּךָ הִרְבֵּת לְהִתְפַּלֵּל כִּי לֹא נִשְׁמַע קוֹלְךָ כִּי אֶחָת כִּי שְׂכֻרָה אֶת
וַיֵּתֶר עַד חֵימֵת אֶת מִשְׁתַּמִּיָּה קֹלָהּ תִּשְׁמָע יִתְחַמְרִיךְ מִיִּטָּךְ וְכִדְרֹל מִכָּאֵן לְרִוְחָה דְּבִר מִנְעֵה נִחְשְׁרוּ שְׁנֵרִיךְ
לְפִוְחֵינוּ אֲנִי עַד מֵתִי תִשְׁתַּכְרִין וְגו' וְרַחֲמֵינוּ לֹא אִדַּע חֵיכָה שְׂכֻרָה כִּמוֹ שֶׁתִּשְׁאֹב אֵלָּה אִשָּׁה קִשֵּׁת רוּחַ חֲסִיד
וּמִיכֻתֵּי קִשֵּׁת רוּחַ כְּמִיכֻתֵּי מִכֻּלֵּת עֲלֵהּ מִנְּחֵי זָקֵן קְרוֹשֵׁי בְּגָדֵי

וְהָיָה מִרְאסְנֵי־לֵבָבִי
לְעֵלְאֵה קִדְּסִי וְעַלִּי

נָסַח מִלִּיד מִכָּאן אֶל־הַמִּצְוָה בְּתַפְלָה כְּעֵנָה קִיָּם עַל־מַעֲשֵׂי וּרְוָחָהּ תְּנוּמַת־אֶפְתָּחָהּ *

וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם עַל עַד מִנַּת תִּשְׁתַּכְּרִין וּנְעַ

דִּרְךְ

ויען עליו ויאמר וגו' ואלהי ישראל יתן את שאלתך חסד חלק ומוטל
תפוצתה על קצין משפטו שאלתך ופי דרך תפלה או חיל לה כן דרך
כסאם כנחיה ויהי לה לנשואים חסד ישראל יתן את שאלתך בעזרה שנתקבל
תפלתה לנשואים חסד ואלהי ישראל יתן את שאלתך בעזרה שנתקבל
מן בעשך וגו' ופי קראשן יקום פי תמונה שפחדן חן בעשך שתתפלל על עד ו

רִלְבַּן

וקנה חיל על
על דרך קנאות
שתפלתה תהי
נשמעת חן חיל
לה על דרך
התפלה וקנאות
ולזה חסד
ליתמונה שפחדן
מן בעשך
שתתן לך
להתפלל על
וקנה קשיו
צדק וקשיו
לפניו וסע
אל תסונוכר
קשיו ית קש

ואת בלי ואמר איולי
לשלום ואלהי ישראל
יתן את שאלתך רבנית
מן קדמוהי ואמרת
תשכח אמתך
רחמן בענך ואולת
איתתא לאורח
ואכלת ואפין בישן
לא הו לה עוד
ואקרימו בעפר
וסגרו קדם יהוה
ותבו ואתו לביתו
לרמתא וידע אלקנה
יתחנה איתתה ועל
דוקנה קדם יהוה

ויען עלי ואמר לבי
לשלום ואלהי ישראל
יתן את שאלתך אשר
שאלת מעמי ותאמר
תמצא שפחתך חן
בעיניך ותלך האשה
לדרכה ותאכל ופניה
לא היו לה עוד וישבמו
בבקר וישתחוו לפע
יהוה וישבו ויבאו אל
ביתם הרמיה וידע
אלקנה את חנה
אשתו ויזכרה יהוה

והנש פ
רחמים ור
קטנה חיל
ונדרי רות
זליען על
ויאמר ל
לשם מכון
שקח עד אית
קשיו נדרי
ואין נדרי
לפיו ולפי
אלו שדרי
לברכו שחמ
והלי ישראל
יתן את שאלת
אשר שאלת
מעמי ונדרי
עוד נדרי

כסאם חיל לנשואים חסד ואלהי ישראל יתן את שאלתך בעזרה שנתקבל
תפלתה לנשואים חסד ואלהי ישראל יתן את שאלתך בעזרה שנתקבל
מן בעשך וגו' ופי קראשן יקום פי תמונה שפחדן חן בעשך שתתפלל על עד ו
וקנה חיל על
על דרך קנאות
שתפלתה תהי
נשמעת חן חיל
לה על דרך
התפלה וקנאות
ולזה חסד
ליתמונה שפחדן
מן בעשך
שתתן לך
להתפלל על
וקנה קשיו
צדק וקשיו
לפניו וסע
אל תסונוכר
קשיו ית קש

וקדומים להם - ויין ושכר כהרעמו חמר חדת ופתיק וכן אומר בדרש יין זה שכר זה יין יין ויהיו
למרש שכר קמח מן הפרות ואשפך את נפשי ברוב התפלל כלל שפכה ספח וכן שפכו למט
לבבם ויהי ואמרית על בן נפשי כלל קדם וי' ונדברי רבותיך ולא אמעלן ואיתמלך יוסי בר חמני
אמרק לך לא אדון אתה בדבר הזה ולא רוח הקדש אורק עלך שאתה חושב בדבר הזה מי לא ידעת דאש
קאתרוח אכס ויין ושכר לא שתינו מכאן לחושדין אותנו בדבר ואין טרדיך לבודיש

אל תתן את אמתך
לפני בלעל בי
מרב שיחי ובעסי
בברתי עד הנה

רלבנ

אל תתן את אמתך
ראויק להיות עת

רשע וי' אל יתעב כעת בלעלם אשר קם
צמדנה אחת מהדק או צמדנה אחת מהרשע
אז ראוי שיטן יחד להסכמותם עתכונ קדיא ולזר
קם אוקצם זה את זה ומהחברים יחד על דברת
צמנהשכר תחל בשפת רוב דרס להתפלל לשם
יתעלה ולפנתהכעם שמכעשת אותנו דרית דברית עד
הש להשיג רשע מהשם ית' לשקיק קמית לבש
מהכעם כבד יסקיק הכעם צאופן מה קשע
וקהגדק כחאמרס דאנה כלל אישאנה ישיחם
לאחרים ובזה האופן היה מכוח לה מרגוז ומעצנה
וקנה חמר לה על ערדך קנטאק שתפלה תהי
שמינת או חמר לה על דרך התפלל והקשקולוז
אמרק לו תמצא שפחה קן בשטך שתתן רב
להתפלל עליו ויתלך האשק לדרכה ויתא כל צחוש
בגדא שתהי תפלת שמינת או לבחין ייעדו
ושקט כעסק לזאת קשנה

לא תבליס ית אמתך
קדם בת רשעא ארי
מסג אקמית וארנונית
אורכת בצל עד בעי

רדק

אל תתן אר
אמתך למט עת

בלעל למי יא כעת בלעל כלומר אל תחשוב
שאשמוד שבורק למי יא כעת רשע וי' רל
הכלים ית אמתך קדם צמשיעל כהקמנהכריו
ע צמ בלעל אמרק על מטעם דרתה לפי ש
שאמרק דבר קשק וחזר ומשייטתו ואמרק לך
הכלימט כמטק טל תשמח לארי וקיא
מכעשק אותי ופירוש אל תתן אל תתע בזק
קדבר קרע ואל תכלימט כמט וזאת ק
קאשק צמ בלעל כהון קוא קפרוש
מרוכשיחי וכעסי כהרעמו ארי מנסג
אקמית אוריית בלעל עד כען כלומר מרוב
שיש לי לשון למי קחל על הקצות שמקחל אותי
דרית ומכעשק אותי דרית למי קחל עד קנה
ונדברי דול אלתתן את אמתך חמר אלעזר
שכור קמתפלל כלל ענד עז כולל הכח למט
צמ בלעל כתי קרס יצא חשים כמ בלעל
וג' מה ללן עז קח כחן ענדק זרק

ר"ק

ויעלה איש אלקים וכל ביתו כהנו וכל
איש ביתו את זבח קיימים כהנו ית
דבן מועדיו ואת כהנו לזבח את זבח קיימים שקיר
דבן לזבח את זבח קיימים מיימים ימימה ועל נב
לזבח את כהנו כהנו כהנו קרבן לזבח עלבם וכן

הנשאלים יר
כדריק ורש פ
ויתכדו כדריס
שכדן רנ
לרנ קיק מקריס
כרנ וחנה
ונג עד

ינמל קנער עד
שתאס יטקת
וקאכל קדש
שקיתמק יונק
והנפ שקיו חייט

לכחיו משום יראה כל זכורך אמרו רזל כחית
קנה כנער שקא מנעב וחלש וקאשק שמא יחל
מנפס קדך וישבשש עד שש כחו כהנו עריו
ויתנו לזל כל ימי חיו ופ עד שש כחו כל ימי חיו
ורזל רשו עד שש עד שש קלויס שקיו מערתים
עד חמשים שנה כחו שבת ומנן חמשים שנה יאוב
מנבא קענדק ולח יענד עד ואמרו כ כל שבותו
של שמואל לזל קיו חל שש וחמשים שנה כ ככר
חמרה חנה ונתנו לזל כל ימי חיו וקאן וישבשש עד
שש וקאן שש של לויס שקס חמשים שש מנבא
לכחיו עד יום מות חמשים שנה וכ שש שיק
כחו שחמרה עד ינמל קנער ודך קנער לנן
ארכעו עשדים קדש קרי חמשים וששים שנה

ר"לכנ

וקנה מקן שנה שפכדו מעלים
עלם קאיש חלקם וכל ביתו לזבח
לזל שמי קיוס מנבא קאן ואת כהנו קשר כד
שנה קאיש כהנו שמי חייט לשלם כהנו שנה
ונבא שמה וקבאש שמה עלותכס ונבא כס
וחנה עלה

וסליק נבא אלקנה
וכל אינש ביתו לזבח
קדש ית דכר
מועדיו ולשלמא ית
נדריו וחנה לא
סליקת ארי אמר
לבעלח עד דיתחל
רביא ואיתניה ויתחל
קדש יתבתמן עד
עלם

אז ט חייט
מחייט כז
כמו שקדס ונ
רנח לזל ש
שמואל עד נמל
ט כדעתה שתכח
קיוע שש יאשר
שס כחית יא כל
ימיו וזקו חמרה
וישכש עד שש
ולח שכר מנבא

שש שקא יונל ולזל חמרו שכל ימיו של שמואל
קדמת לזל קיו כ חס ככ שנה ט ימי קנמל קיו
כ שש ולזל יקיה קמחמר מעננה על דכ
קנבא חנה וקנה יראה שכן קיה כ לח שש על חית
ישראלי חס מ שנה ואחריו עמר חרון יא כחית
אכנדב כ שנה וחז עכרו שש מלכות דוד
לח מנה שזכר כזה קסטר ולזל לח יקיה מנראשית
ימי על עד מלכות דוד כ חס ככ שנה וז קדשים
שעמר קחרון כשדק פלשתים וככר מת שמואל
קודם מות שחול וקיה על שופט קודם קוד
שמואל ואחכ שחמר ששנס קראשון שקוקס
קיתח לפשו חנה לח יתכן שיקיו חיי שמואל

[illegible]

רד"ק

וְהָיָה לְזִמְנָן

מִשְׁלֵם יוֹצֵא וְעוֹרֵאת
חֲנֻחַ וּלְיִרְתָּבֵר וְקִרְאָת
יְתִשְׁמִיחַ שְׁמוֹאֵל אֲרִי
אֲמַרְתָּ מִן קִדְּשֵׁי יְהוָה
שְׂאִילְתָּהּ:

לְתַקֵּן קִימוֹ יִמְעַ
הַעֲבֹר עֲהָרָה
לְזִין מִיִּשְׂרָאֵל
יִנְמִיץ וְיִפְּ וְיַחֲדָר

חנה שקרית כנר מ' כאשר שם מ' ש' ידע
 חנה בעל וקרתה כמו ש' וזכרה
 ו' תקופת הימים וז' בשנים ימי הקריון ילד
 בן י' וז' בזאת קו' יתרות לעבר כמו קו'
 חנה קצת וז' ויבצע הימים וקדומים לשם
 וחמרו ר' י' ימי הקריון של קו' ש' ידע
 וז' ימים וז' מ' תקופת שנים מ'

ימים שנים וקדושתה היא שלשה ימים ולמען מזהב היו לרתל שבעה יולדת למקום שבו • שמואל
בארבעה המלך בזה המעשה • כי מלא שאלתו כי יש בנותיו שמואל שאלו ויש בנותיו נב מלא כאלו
יחמד שאלו מלא כי מלא שאלתו יחד מלא חמדה כלומר למנה קדוה שמו שמואל כי חמדה כי
שאלתו וכי ירדו יובן יחד חמדתו קדש וי שאלתה •

וַיֹּאמֶר לְתַקְפוּת

הַיְמִיסוֹתֶיךָ חֲנֻלָּה

וְתִלֵּךְ כֵּן וְתִקְרָא אֶת־

שמו שמואל בי

מִיָּהוּת שְׂאֵלָתָנוּ :

ר"ל כג

וילדק בן ויתקרא
 את שמו שמואל
 לעבורות כי
 שאלה אותי ואם

אמן' אומר שקיה ראוי א"כ שתקדש שמו שאלו' אמרנו
 לוט' לא ידקדקו קדרי השמות כל כך קלם תראה ש
 שקריה לאה שם בנה ראובן ש ראה יי' בעטת ונקר'
 שם נח לאמר זה ינחמנו ממעשינו וקיה ראוי א"כ שקיה
 שמו ינחם "

שמואל

דרק

רלבג

ורחיק לזק קיץ שקיני ימי שמואל חמשים ושתים שנה
שקרי על שפט את ישראל מן שנה וצום תפלת חנה
עמנה אופט קוצו אותה שנה לשבדו שארו לן
ושמואל מרעס קיק את ישראל משמת על יד שנה
שקרי יום שמת על גלף הארון וישב באדק פלשתים

קיי שמואל יותר מנכ שנה זמן מועט ולזה יקיק מן
הפלח צמח שאמ' שמואל למזקנתו ושבת ולזה
זה קספת אמרו שקסנה עלו זקנ' וקנה כסר שז
עד קפס כסכת פס כנה

שכנה חדשים מעס בן לקרית יערים עד שקעלבו דוד משמלך שבע שנים בחברון על יקודק וקמלכוה כל
ישראל עלנקס וכתו ויקי מקנה שנה הארון בקרית יערים וירגו קימים ויקין עשרים שנה קוצו מקס שבע
שנים שמלך דוד בחברון כמנח משגל הארון עד שמת שאול יב שנה ול חדשים ושמואל מיתלפט שאול ל
קדשים

דרק

ואמר לה לקנה בעלה
עבדי דתקין בעניב
אורים עד תחסיל
יתחברם אם יקיים
מית פתגמה ואורבת
אתה ואונקת ית
בנה עד רחסלת יתיה
ואסקתיה עמה בך
חסלתיה בתורין
תלת אומכלת אורא
דקמחא וגרב דחמר
ואיתתיה לבית
מקד שארין לשילו
ורבא חנה יעקי

ויאמר לה אלקנה
אישה עשי הטוב
בעיניך שבו עד
גמלך אתו אך יקס
יהוה את דברו ותגשב
האשה ותניק את
בנה עד גמלה אתו
ותעלהו עמה באשר
גמלתו בפרי שלשה
ואיפה אחת קמח
וגבל יין ותבא חנה
יהוה שלו ותגער גערי

רלבג

ויאמר לה אלנה
וע' אמ' אלנה
אך יקס יה' אר
דברו על דרך
תפל רוע למר
שיחיק קבן בזה
קאופן שיתקיים
טמה שגדרר
קס

ותעלבו עמק

וא' את דברו פ' אשר דבר עליך קנחא שיתן את שאלך וקוא בן שיחיק ויקיק לה
ורא' זלפ' אך יקס יה' את דברו אותה דבר שדבר עד משק כנחא חקיס להם מקרב אחיקס כמון יקיים
אותה דבר שיקח זה שקול כמון ומרדא ר' כמין בשס' שמואל לבר רביצק בכליוס עתקל יוצא
ומפוצצת עתקל לממוד דיק ושמו שמואל כל חשה שילדת בן קודית שמואל שמו זה קוא כון שרואין מ
מעשיו אומריין איין זה כון שאלר זה ורא' מעשיו אמרו שזה קוא וזה שמו יקס יה' את דברו שיקח זר
אותה דיק כעמין שכל במשק עה' ותרא אותה מוכה קוא ותכסשו ונ'

ר"ל כג

וַתֹּאמֶר בְּנֵי אֲדָנִי הִי

דד"ק

נֶפֶשׁךָ אֶדְנִי
אֶנִּי

עֲסִכָּה בְּזֶה לְהַתְּפִיל
אֶל יְרוּחִי

וְהִלָּמֵךְ בְּיָדוֹ
עַמּוּן יָחִיד וְנִקְיָא
כְּהִרְגֵמוֹ בְּכַפּוֹ
בְּכַפּוֹ פִּי בְּיָדוֹ
לִתְּשִׁיבָה עָלָיו

וידמה שאמר
לעצ שקוף: שארש
וקיה על מרחיק
זה למסר קלי'א

אֶתְמָא דְאַתְעִתְרֵת
עִמָּךְ הָבָא לְעֵלְאָה
קִדְּםָא

יבנה לעמדה מ' אס בן חמש ועשרים שנה ומעלה
ולזה אמרה ל' אס בן חמש וארבע שנים וקנה
בשבע כחיו נפש הדין הגדול שקיח האשה הנזכרת
עמו במקום הקדוש להפלתו אל יד האשה הנזכרת
שקיתה בעמדה הפלגה מ' שנה עתה האם שאלת
אשר שאלת ממני

שיהיה תלמידך ולפי מדרש רס"ת אלא יעמך
 ב"ת"ה"י כי נפסד אתה עבדך אל קנע
 הזה ותלמידו שחם הזה שהתפלל אל יא עמך
 כלומר לפסד ובמעמד שהיית אהב שם זהתפלל
 ובעבור קנע הזה שהתפלל ועתה יא לאת שאלתי
 כמו שזכרתי אהב וקח עמך כחן אשר

שְׁלֵחַת בְּאִמֵּיכָה סֹפְרִים וְקִיָּה לְאוֹת עֲלִידָהּ וְהַדּוּמִים לִפְנֵי הַבַּחֲמַעִם יִתְּנוּ וּמַעַם לֹא יִתְּנוּ וְיֵשׁ בְּדָרָא
רַלְקִיז דַּעֲמֻכָּה אֶחָד לִשְׁכָּרָה עֲלִמֹת אֶל הַפֶּלֶא דִּי יִקָּא אֶתָּה הָאֵל עֲמֵרָהּ אֶתִּיךָ עֲמֵרָת בְּאִמָּה חֲמִישִׁית

רדק

שמואל א

רלבג

מנשיח את הקרי בלחך אלף בלחך אלף כמדת הקנה
מדת נשר ורס מדת נשר ורס ירס נר ערק על
נב קכנה לחין יכול להטיל נה רוח נשימה וקרנ
וכנ מעט קנה נר ערק ערך ערק ומטיל נה רוח
ונשימה וקרנ וכנ מעט

במנשיח מנספר מי אמנס קש' אין לוחם נחמד
מקס ט אין בלחך נמנחיות ואין לוחם יחס נחמד
ואין נחמד ויונר בלחין ט אעפ' קש' קר פ
סיתקו קנת קיטרוות נמנעשת פטעלס מה קנה
קס לא ישנ את תפקידס ולא יתחדש מקס רק מק
סאדר קש' סיתחדש מקס על המנכר קטכע

ואמנס קש' עשה נחמד כל מק שירצה ואעפ' שיקה נכנר קטכע וקנה אמרקה זק לפי מה שאחשוב בעבור
קמופת עשה קש' לפי שקיתה עקרה וילדה ובעבור שר קמופתס קדומים לזה עשה קש' -

רדק

על גבובד נאצר מלבא דבכל
איתגביא תואמר מלתון
בשר אין וכל עממיא דעמדין
למשלט בישראל לא תיסגון
למלא רכרכן רכרכן לא
יפקין גרופין מפומבון יארי
אלהא ידעבולא יעל כל
עובדו חמתיה דנא אף לבון
עליר לשלמא פורענות
רוכבון

אלתרם תדברו
נטק נטק על
נפי קרוח שעתס
מנחקה ועל שקיתה
מנחקה עלק
פמנ וכנר ק
קמכעסס אוקת
ינ עתק אל ינאול
שוכר עמר נמקס

שטס עתק דברי חזק ר' עתק לשון סרמ כמון ויעתק משס
ינ דבר סרמ מנחכס - ט אל דעות יא קרי קכל יודע קוא
ואין נסתר ממנ" ולע נכנ עלולת כנ בלחך וקרי טון ופ
קכתי בלחך עלולת כנ ארס אס לא יחפן קאלשנ
מניא מעטדי נכר כונפונ ופ קקרי ט לא לבדו נכנ ק
קעלולת לא לבן ארס ט קוא עשק כחש ירצה וכן ארס אמ
ולא יעשק ודבר ולא יקימנח ופ עלולת מעשס וימ' ול
נכנ לשון מנח כמון ותכן לבמס וית' אלתרם ונ' אמ על
כטכד נכר מלכ דכל איתנחית אמרת לשלמח פורענות
קוטכין וכדברי דלח אל דעות יא אמ ר' אמי גדול דעק

רלבג

אל תרבו
תרברו נבחה
נבחה יצא
עתק מפיהם
כי אל דעות
יהוה ולא נתכנו
עלילות

אלתרם אמר
בעבור דברי
פטעלס
וקכעשת אוקת
על שאין לפי כמס
וקיותה מתגדלת
עלמא מנר ריטוי

כמס ובעבור קדברים קאל שאמרים
קאנשים קנת לקנת אלתרם לדבר נטק
נטק ודבר חזק בעבור מה שתרוא פ
שקנע לבס מקמונחן ארואי קנע מענד
כחכ ועשס ידכס או רוככ לחתכס או
קולשת שכנדרכס או רוע קנחיתס כ קס
לבדו יודע קענדדות ולא נכנ קמעשס
לויש אשר יחשוב לעשותס כ לא לארס ר
דרכו כמון שוכדק אחר זק ולמק שקוא
קרי טון ולע נכנ קנח קרען כזק ט קש'
לבדו לע נכנ קעלולת כ קוא לבדו
יכול עלכל אשר יחפן

דילבג

לפי מה שאמרו עלן לז' אמר כל זק
כנסת ישראל רבישאים שמואל בנה לעבור את ים
לברו ולקסיר אתה בעלים ואתה עשרות שנים—
יעשה לשאר אל טוב אחר די ט' שמחה "רמה קרע צי"
לכנח את חויט אחר כן ט' כבר כפליו קפלותים
צדו" רחב פי על חויט לקיותם תמיד כופלים צדו
כלימי שמואל רבו שכובר אחר זה והיתה סבה זה
ש' שמחתו בשועתך שהראית במלחמה הראשונה
שהיתה לשמואל עם פלשתים להגלות בה ירך קחוקה
אשר חזקה וקוסיפה חמונית כך"

והפסוק הזה מורה עליו ואלו הן המעשים והמעשים
משיח" ונפש הפשט פתחה חנה בשירה זו על שני עולם ומתבואים ועל ענין ארץ ואפלים ש' הקנה רואה קהל
ומאשיל הבאים ומגביה האפלים כמו שהיה הדבר עליה ועל מטעם דרשה" רמיה קדש' התקף יקרא קרן לפי
שהוא הקמקום הגבוה שבנה מנהגם הקדשם תקף החיה כמו שאין בהם עמים יטב"ז וזכרתי ר"ל רמיה קדש ולא
רמיה פס' דוד ואלמנה נמשחו בקרן נמשכה מלכותם שאלו יקראו שנמשחו בסך לא נמשכה מלכותן" רחב פי'
מלשון ממש פי' שהיא מלה ושורא על ארצ' על מטעם ועל המכשפים אותה בהיותה עקרה" ביאור עתה
שהוא עתה מנחת ונחת לי בן"

ד"ל כנ

אין קדוש
שקתפלות בטה
מקדשו ונשמע
תפלתו חן

עַל סִנְהֵרִיכַמְלֵכָא דְאַתּוֹר
אַתְנִבְיָא תּוֹאמְרַתְרַעְתִּיר דִּי סֵק
הוּא וְכָל חִילוֹתֶיהָ עַל יְרוּשָׁלַם
וְנִסְסָה יִתְעַבֵּד בֵּיהֶתָמָן יִפְלוּן
פְּגָרֵי מִשְׁרִייתֶיהָ בְּכֵן יוֹדִין כְּרִי
עִבְמִיָא אִוּמִיָא וְלִישְׁנָא וְיִמְרוּן
לִיתְרַקְדִּישׁ אֶלָּא יִנְאַרִי לִיתְבַּר
מִנֶּךָ וְעַמְךָ בֵּית־יִשְׂרָאֵל יִמְרוּן
לִיתְרַקְדִּיקָא אֶלָּא אֱלֹהֵנָּא

אין קדוש כ"א יקום
 כשנשיין נקדושים
 שברא קש"ו וקם
 קמנא חים שקם—
 כנרלים ונקיים—
 מקומרא לא ימונא
 צקם מישקאד
 קדוש ונכדל כמו
 גל שקואד מנע
 קמיוחד כמו שברא

רדק

שמואל א

רלבג

דגברי יוצאי יתברך ונצחית חמונא דקוון חלשין
 יתעבדון לקון כמין ונטון **שבעים** בלחם
 נשכרו אותם שקין שבעים מתחלה
 שבו לקויתם נשכרים בפת לחם ואותם שקין רעבים
 מתחלה ונשכרו חלעו מלקשתכר ומלמרוח עלמרפס
 ש קין שבעים ברעון קטורא יתברך עד שינערעון

אחר זה כפקד יי' את חנה ותקור ותלד שלש בנים
 ושת נפות וקנה אמרה שבעה עלדרך ש שבע
 יפולגדיק וקס' ש שבע תענות בלבו ומי שקייר
 רעת בנים יקרה לה כשירצה קש' שאומללה ונכרתה
 באכדן בטק' ואפשר שמתו בסוף בטענה

קטורא יתברך ש מי שקייה עקרה ילדק שבעה ומי שקייה רעת בנים אומללה כלומ' שמתו בטק' ומק' שאמ' שבעה אינודוקא חבלאך חשטון כדרך קתענכשירצה לומר לשון רבים יאמר שבע כמו אומללה יולד ר' השבעה שבעה מאתים שבעה יפולגדיק וקס' לפי שקעלם נמסר שבעה שבעה מאתים שבעה ימיו קשטע ועלעצמה אמרה חנה עד עקרה שקין לה בנים ונפות כמו שזמר ש פקד יי' את חנה ותקור ותלד שלש בנים ושתי נפות. ורעת בנים וג' עלפטיה אמרו כשקיה חנה יולדת אחד פטנה קונרתשם ועשר בנים קין לה לפטנה שזמר קלם חכט טוב לך מי' בנים אלפטיה כשילדק חנה ל קברה פטנה ח וכשתעברה מולד חמישי נשתחזה פטנה לרגלה ובקשה רחמים ויחיו ונקראו עלשמה ועלזק חמ' ילדק שבעה וקיא לא ילדק חמשה חלע דברי ר' נחמיה ל יקודק אומר בט בנים קריהן כבנים ללבט שמואל שקין שנים שזמר ויקי שם הבכור יואלשם משנה ואח' וחסה בטק' קרי שבעה וכדרש עד עקרה ילדק שבעה שמואל לבג ממריא כמספר שבעה ויהרס יועתן על נפוקי דקמן איתפכית וג'

רד"מ

יהוה ממיר ומחיה מוריד שאל ויעל

כל אליו גבורתא דש' דהוא שליט בעלמא ממית ואמר לאחאה מחית לשאול אף עתיד לאסקא להו' עלמא

ר"ל

וי' ממית ומחיה ומחיה קחשים

פסוק יי' יקור מריטו אמרה על נפולגדיקים
 בגע' ועל פורענות קרשעם בנפיש' ואמרה
 וי' ממית ומחיה ממית את האדם וקפסכו מחיה
 שמעמידו בחייו ומאריך ימיו וכן ותחיין אר' קילדים קחייתם כל נפשה אשר חיו מחשיינש
 בלעד וכן וקחלימט וקחיית וקדומים לקס' ש
 שפרושם קעמדת קחיים בלדס וכן פ' מוריד

נתנחזה על תחיית המתים בטאור להיות עטמ
 נתכלית קפסל ואמרה מוריד שחוליעל לבפולקעטן
 צמלות שונות ש קרען בשחול קבר כמו ש חרד קלבט
 חבל שחולש ונקרד קקבר שחולקות בצנן קחרץ
 ובזה נקרא קמקנס קיותר שפל שחול כמו שפרשן
 בספר חיוב

שחוליעל כמו קעליתמן שחולגפשי חיית מורדי טר' וכן מיד שחולט יקחט סלח ש טעם
 מיד שחול למעלש ממפן ולפמטה ממפן או בארמז לבנות ולרוחות וכן חמית ורחיק או יקיה ממית ומחיה

דלג

קייאונא ארם ימנא קמין קאמא בלומן ארם
 ובזית קאמא ימנא רגל חסידיו מקראל ב
 ברשת קעאל ואולם קדשם לא יבן קסא ארם
 ירחק קסא קדש שילם ב כד ישימרו ממנו אכל
 נאך יבדע וכבר יתבאר שזו חמת מלך בשר
 יגבר איש אכל ימנא שימנא פס קדש חזק
 משרבדו וזק יקיק נכבד מנר קאמא קא
 בליש קאמא

אין רשענו מאלו דרעכטנדיגס אלעס פאר אן ילדונג נאך מינע שטייגער לויבן אפאר מענטשן אונזער תלמיד

ר"ל כג

נוֹתַת עֲבָדֶיךָ עֲדִיקָא מִן
 מִיטְרָ מִעֲהֻנָּה וְדִשְׁעִינָה
 בְּהִתְנַסֵּם בְּחִשּׁוֹכָא יִתְרַנֵּן
 לְהוֹדְעָא אֲדִי לֹא מֵאֻדָּאִית
 בְּחִיחִלָּא וְכִי לְיוֹסֵדִינָא
 מִן יִתְבַּר בְּעַל יִרְבָּא ר
 דְּקִימִין לֹא אֲבָשָׂא לְעִמִּית
 עֲלִיהוֹן מִשְׁמִינָה בְּקִלְרִם
 יִשְׁקִיף מִן יַעֲבֹד פּוֹרְעָא וְ
 דִּין מְנוּגָ וּמִשְׁדִּית עֲמִמִּין
 חֲטוּפִין דֹּאֲתֵן עֲמִית מִסִּיפִי
 אֲרַעָא וְיִתְוִקֶפֶא לְמַלְכָּה
 וְיִרְבֵּי מַלְכוּת מִשְׁיחִיתִי

אֶרֶץ וַיִּתֵּן עֵץ
לְמַלְכוֹ וַיִּרְס קֶרֶן
מִשִּׁיחוֹ

וְיָחֵד מֵעֵינֶיךָ •
וְקִוּי עֵתָּה פ
הַתַּמְלִיל הַזֶּה
בְּעֵסֶר טַבִּי וְאַמֶּר
דָּרָךְ הַפֶּלֶא יֵה
יִחַד מֵעֵינֶיךָ רַל
מֵעֵינֶיךָ שְׁמוֹנֶה וְקַס
הַפֶּלֶא שְׁמוֹנֶה
לְחָס עֵשְׂרִים וְשֵׁשׁ
יִשְׂרָאֵל בְּעֵסֶר
יִרְעֵם קַס יִתֵּן
נְשָׁמִים וְכֵן הִיא

וְלֹא־חִמָּה אֶתְּחַס שִׁמּוֹ אֲלֹבֵם לְשֹׁתִים שֶׁנָּה וּדְרִים
וְהָ בָקִי לְבֹרֵה שֶׁסִּי בְּדֹאֵל עַל־מִלְשֹׁתִים וּיְהִמָּס־
וְהָ יִדִין אֶת־מִי אֶרֶץ שֶׁ קֹוֹלֵה הִיָּה קֹוֹלֵךְ מִמִּקְוִים
לְמָקֹם לְשִׁטּוֹ יִשְׂרָאֵל וְיִהְיֶה הָשֵׁס עֲוֹלָתוֹ

אמית ואחיה רמון לבנון הדדיקים ולענש קדשנים כפשותם כעמן אשר יעשק אותם האדם וחי נקם ואמר
 בדשנים הכפש הקוסאת היל תמות ואמר כי מוצאי מצא חיים ואמר אחר כך וחטאי חומם כפשו ונב' או
 אמר חנש פניק זה בדרך בטאה או בדרך קבלה על תחיית המתים לעצוד לבוא "

רדק

אף מרומם קדו
 לפ שקעלר
 יותר כן וגטור
 מקיריך
 מקים מעטר
 ונ' מלשפות
 לשון יחידה נשקל
 אחות קדו
 צלעלמו אחיות
 וקטע חנן א

ממסבן ומעטר משפיל
 אף מרים מקים מעפרי
 מסבנא מקיקלתא מרים
 חשיבא לאותבותחון עם
 צריקיא רברב עלמא
 ובדרסיקרא מחסין להון ארי
 קדם מן גלן עוברי בני
 אינשא מלרע אתקין גיהנם
 לרשיעיא עברי מימרה
 וצריקיא עברי רעותיה ש
 שביל להון תכלי

אשפות צמורות קנח בדג מעקי ארץ עמודי ארץ
 וכן ויטקום לפי וי' ויעמידום וימעידי ארץ קס קדריק
 כי בזכותם מתקיימת תכל וכן אמר נצדיק יסוד עולם
 או יקום פירוש על דרך ומתחת זרועת עולם ללכ קוא
 יתעלה קיום עולם ומעמידו קארץ לקס ובכחו שומר
 קבל וסדר קיסוב נארץ להעמיד קיטרים עליה וזהו
 שחמ' וישת עליהם תכלי מקומות קיסוב קרא תכל
 אמר ר' חייא בר אבא אר' יוחנן אר' חנן דריק כפמר מן
 קעולם עד שכברא דריק כמותו שחמ' וזר' מנשער למון
 ונ' ואמר ר' חייא בר אבא אר' יוחנן ראה קקב' שקצדיק
 מוטעים עמר ותלמן בכל דור ודור קס כן יקום בדור
 דדיקים כמו שקמו בדור אברהם או בדור של ארם עד
 סלח ככתה שמעו של על זרקה שמעו של שמואל הרמתי
 ואר' חייא וכו' אר' בשל דריק אחד קעולם מתקיים שח'

יהוה מוריש
 ומעשיר מ
 משפיל אף
 מרומם
 מקים מעפרי
 מאשפות ירים
 אביון להושיב
 עם נדיבים
 ובסא כבוד
 ינחילם בליהוה
 מצקי ארץ
 וישת עליהם
 תכלי

רלבנ

ו' מוריש קש'
 קוא מוריש וארץ
 מעשיר קארס
 כשירצו ומשפט
 אותה וארץ מרומ'
 אותה כשירצו ולזק
 אר' ראוי שיתנאק
 קעשיר וקדס על
 עשרו ורוממות
 ול' שירא' מנא
 קעט וקשפל על
 עטו ועל שפלות
 כי קש' מקים
 מעפרי ליריס

וכ' " מקים מעפרי ונ' קש' מקים מעפרי דל
 ויריס קאכון מן קאשפה רלמי שקיה אכון כ
 כלכך עד שקיה מנקה מן קמקומות להסיר
 מקס קאשפה וקלכלך ירימקו קש' להושיב
 אותה עסכדיטס וינחילם כסא כבוד רלשיימס
 מלכיס ככבדים ומעביצים אחר קיותם דלס
 ואכטוטס וקנ' חמרה קל' מנ' שחשונ' על
 דלותה מקבטס ונען לה קש' כן שפוטלויות
 מושל בשראל מממלה ככבדית וקנ' קיה זק
 כן כ' ל' עמודי ארץ ועל קעמודים קקס שח'

רד"ק במ בלעל. במ רשע ונדרש במי
שראש שמים מוטלקם חמורו יין

מלכות בשמים וזה שאמר לא ידעת יי' אופ' לא
ידעת יי' לא קיו ידעת דרך יי' שמי ששם מעשה
דעת בכתבם כמו שמספר וקולך מה שמי ששם

ויתברך רשען
לח קו ידען
למרחלמן קדסיה
ומישפט

קרובים הם שמו
 להם זק רחוק
 וקמפם כבול
 קשר נשר שמי
 ומלכד משפס
 סקול חזק ואזק
 קיק נער קרוב
 לקח משאר קשר
 שקיק חלק קבעול
 כל אשר יעל
 קמולב בנת אחת
 וזק קיק חזק שול
 ונול שמינו קרובים
 על ישראל וקמולב

וּבְנֵי עָלִי בְנֵי בְלִיעַל לֹא
יִדְעוּ אֶת יְיָ וְיִעֲדוּ
וּמִשְׁפַּט חֲכָמִים אֶת
הָעַם כָּל אִישׁ זִכְרוֹ
זָכַח וּבֹא נֶגֶד הַכֹּהֵן
בְּשֵׁל הַבְּשָׂרוֹת מוֹלֵג
שֶׁלֹשׁ חֲשֻׁבִּים בִּירוֹ
וְהִבֵּה בְכוֹר אוֹ בְדוּד
אוֹ בְּקָלָח תֵּאוֹ בְּפִרוֹד
בְּלֹא שֹׁר יַעֲלֶה
חֲמוּלֵג יִקַּח הַכֹּהֵן פִּי
בְּכֹה יַעֲשֶׂה לְכָל
יִשְׂרָאֵל חֲבָאִים שֵׁם
בְּשִׁילָה

וּבְנֵי עַלְיָגָבְרִין רְשִׁיעִין
לֹא הָיוּ יֹדְעִין לְמַדְחַל
מִן קֳדָם יְיָ וּנְמוּסָא
דְּכֹהֲנָא מִן עַמָּא בִלְ
גַבְרִינָבָם וְכֹסְרָא
וְאַתְי עוֹלִימָא דְכֹהֲנָא
בְּמַבְשֵׁל בְּשׂוֹרָא
וּמִשְׁלֵיא דְלִיחַ תַּלְתִּי
שְׁנֵין כִּדְרֵיהּ וְקִבְעֵלִיחַ
בְּאוּרָא אִין בְּרוּךְ
אִין בְּקִידְרָא אִין בְּמִלְסָא
בְּלִדְמִסִּיק מִשְׁלֵיא
נִסִּיבְכֹהֲנָא לִנְפִשְׁיָה
כְּדִין עֲבָדִין לְכָל יִשְׂרָאֵל
דְּאַתָּן לְדִבְחָא תָּמָן
בְּשִׁילוּי

[illegible]

רדק

שמואל א

רלבג

הפסוק דין וגו' ומלכא משיחא מריטו מריט
קצריקס קס מריט קאל עלו בשמיס ירעס עלו ע
עלכל אחד ואחד ממעריטו וזית בשמיס במקום מן
כמו שאמר ירעס מן שמיס יא וכן זית בקדשים לא
יכלה קנותר בבשר ובחם והדומים להם ויש לפרש

אשר ימלככו שמואל וימלך בחייו וקול שאל
באופן שיטת אית ישראל וירס קאי קרן משיח
אשר ימשיכו שמואל לא ימלך בחייו וקול דוד אשר
רמק קרן מאד לטכ כל איתו ועתה על קמלכ
ולדע אחריו

כמשמע כלומר יעשה קרע בשמיס להשמיטם ולהביאם וזקו פ' עלו כלומר בעטרו וקרעם קול מאל על
קגזירות קיורדות מן השמיס כמו שאמר וישלח חטם ויפצס ברק ויקס' וברש עלו כח' אפי' עלו לשמיס
מריטם עלקס ומריטם ידין חפסי ארץ עלדרך פ' קול לקעת קארץ יבט' אס יסתד איש צמס קריס ויל
ידין אופט ומיט כמון כ' צס ידין פמיס ויתן עזו למלכו וירס קרן משיח כפל רכר פ' קמלך קול קמשיח
ואמר קח זק עלדרך כנאה או עלדרך קבלה כהית קבלה אכלס שעתד להיות מלך בשראלי חתמה
קשירק קזאת בדבר קמלך לפי שזכר מפת קרשמיס וקס אית ישראל ואמר פ' קח ליתן עזו למלך
שיושע ישראל על ידו מיד אית קס ואס אמר קז בדרך כנאה רמז כז שאל ידי שמואל ב' יקו מלך
בשראלי קול ימשיח

רדק

ואל אלקנה לרמיה
לביתיה ורבא היה
משמש קרם ים בחי
עלי כהנא

וילך אלקנה חרמיה
על ביתו והנער היה
משרת את ירמיה
את פני עלי הכהן

רלבג
וילך אלקנה
עד סמר שבע
קלר קנן קרמית

כמו אלביט וכן
ותפלל על יא כמו אל יא " משרת את יא את
פ' על קרבן מכאן למשמע תלמידי חכמים
כמשמש את קשכנה את פ' כמון לפט כלומר
שיקו על מלמדו עטרת יא' ובדברי רזל אל
יוחנן מנאס' שמשון בן יוחאי גדול שימוש
יתר מלמודה שחמר פה אלשע בן שפט אשר
יצק מים למד לא נמר אלם יצק מלמד שגדולה שימוש
מנשיו וילך אחריו וישרתהו ואמר דוד עלו קאלס
וכל אשר יעש יכלח מכאן שיסלדס לשמש
ולשיכך אמרו שימשקו וינתן תבוס בחי על כמון
שתרגס חקלס עלמטו להטירו בחי קון לכו כדקון
ויכחן אלעזר ואיתמר על ג' אקדן חתקס

בעטו שיתו ולע זק קי קשאר שס בשלכסער
ששאר שס לשרת את יא' והמחן שס חתמט על קרבן
כדי שימדה וישיקו לעטרת קאי' או יקו עלביט
כמון אלביט כמון ישעה קחדס על עשקו כמון אר
עשקו

ויקס רבו לראות
מכאן שיסלדס לשמש
לכו כדקון

רד"ק

וַיֹּאמֶר אֵלָיו הָאִישׁ
קִטְרִיקִטְרוֹן בֵּינֵם
הַחֲלֹבֶקֶת לְכַבֵּאֲשֶׁר
תֵּאוֹה נֶפֶשׁךָ וְאָמַר לוֹ
כִּי עָתָה תֵּתֶן וְאִם לֹא
לִקְחָתִי בַחֲזָקָה וְתָהִי
חֲטָאתָה נְעָרִים גְּדוֹלָה
מְאֹד אֶת־פְּנֵי יְהוָה כִּי
נֶאֱעֻה אֲנִישִׁים אֶת־
מִנְחַת־יְהוָה וְשִׁמוּאֵל
מִשְׁרַת־אֶת־פְּנֵי יְהוָה
נָעַר חֲגוֹר אֶפֶר בְּדֹ

וַאֲמַר לִיחַ נִבְרָא
אוֹרִיךְ עַד יַפְסְקוּן
יִמְאֲדִין תִּרְבֵּנָא וְסִב
לֶךְ כְּמֵא דְרַעֲמָא
נִפְשָׁךְ וַאֲמַר לֹא אֲרִי
כְעֵן תַּתֵּן וְאִם לֹא
יִסְכִּין מִינְךָ בְּעַר
בְּרַחֲמֵיחָהּ הוּב
עוֹלְמִיָּא סֵג לַחֲדָא
קִדְם יִי אֲרִי כּוּן גִּבְרָנָא
יִתְקוֹרְבֵנָא דִּי
וּשְׂמוּאֵל מִשְׁמֵשׁ קִדְם
יִי עוֹלָמָא אֲסִיר
בְּדִירוּט דְּבִין

רָלִבָּג
וּקְבִיקִיָּה שְׁמוֹנָל
מִסְרֵת חֵת ו
וְקִיָּה מִקְסָכוֹת
חֲמֵר אֶפְרַיִם בֵּר
לְשֵׁמוֹ שְׁמוּרָה
בְּבִרְלָה לַעֲבֹדָה
קִשִּׁי כְּמוֹ קֶעֱמָן
בְּכִנְיָנוֹב עֵר
קִבְּרֵי־סִיִּי
שֵׁם שְׁמוֹנֶטֶס
וּחְמִשָּׁה אֲדִישׁ
כֹּשְׁאֵי אֶפְרַיִם בֵּר

זשער' דוימקס

[illegible]

רדק נס צמרים קיו לקחין זה קשר
ואוכלים קודם הקשרת חלטים

וזה רעמ רבם ללכתן לפס קאל יתברך אל
סיונו משולחם אחר שזרקו קדם ויקטרו וקחל
רדק בדרולתו ל עחות עזק עזק עזק
רשונם עזו מ

אף ער לא יתסקן
תרביא למד בתי
ואת עולמא דבהנא
ואמר לגברא דרבח
הבבשרא למטוי
לבהנא ולא יסבמין
בשר מבשר אללהין
בר חי

מכאן בע על
קסט ושטח
שטמאן קיכל
ועד עזק
עזק עזו מכאן
ישכר יזיש
כסר ברקח
שככר ארס
עצמו ומחלל קדשי

רלבג ושם רעמ גדול יותר מעזת שקורס

שקרט מעזרי קאלמים לכתם ולשרא
וקס קחלטים עס מנה שמשך לפס קיו חוסטס
עזוקה מנשר קוזח לכול כל תחת קשר קמנא
שזמו לפס לחק לקחת מעזי שראל יותר על מנה שריו
לפס וקנשמו

גס בטרם יקטרו את
החלבובא נערהבהן
ואמר לאיש חובח
תנה בשר לצלור
לכהן ולא יקח ממך
בשר מבשר אם
חי

סמים דקאן בריך יריק צירא ועטר עטרה ועד עזק שחו שערס ראשיתם ויכנס ושמעאל
פירכי תלמידו אל תנחם וישמש בכבודו ועד עזק שחו שערס ויכנס ויחזן בן מדנאי תלמידו אל
פירכי וימלא כריו מן קדשי שמים אמרו עליו שחיה חובל מוחות עגלים ואותם שלש מוחות גרסין ויחל
אדבשם סחא גולות בקיח סיעה אמרו כל ימי אליוחן בן מדנאי לא נמנע סתר במקדש מידי סלקח לנח
ישכר איש כסר ברקח מלכה ומלכתו קווייתת אינן גדיח יח מלכתו אינן אינן יחן אמרו מנחן כוס
מכחכח גדול דקא מסיק קרבות כל יומא איתחיה חיוי שדיק ולאו ארס ארעא למחוי שדיק אינן חס גדיא
יחן יסק לתנודתו לשמאלה שמע מלכא קדר פסקוק למימח אינן רבין סוף בריך כמנח דסקנה לשכר איש
כסר ברקח למנ כרסיה שחיה עלמא עד כחן דרשא וברשא אינן לפס קנש מנח חתם אוכלים
שירי מנח וממחיס חת קומן לזכות מנח חתם אוכלים חת קשר וממחיס חת קחלטים שטוחין
צחמה מנה שראל חומדין לפס יח קרבן ויזרק קדם ויקטר קחלג ויחר ק יקח לנשר ינה כחן חומד
קדם חת זורק וקחלג חת מקטיר הנשר לנלות לבחן
קיק חומד ל ויחר ק קיק לקחנס כן מן קמנא שריו חומד כנש לקשר וסעמיס קיק לקח מן רדק
לכל ולח קיק לקח חת
כן מן רמנא

ד"ק
 מפקד מעם ח'מא' וקל'א' למקומו
 כל' מעם קל'א' בשוחים בברכת על
 שברכס וכן קים להם מפקד יח' עס יח' משמש קדם
 יח' ועלו זקן מאד חמ' זה לפודיעב על' לא קים
 משמש כשמו' מרוב זקנת' לפ' קיו' עשין כמו

מקדשיו עשין
בדברי קבועה
ואתפסן חיו
נפול נפס
חסקוקין קרש
עד שירתת קוח
נפול נפול על
נפול זקן מנח
מנח שקנע ל
לעת קריתת
ישכטון כנשמע
ויש מרג
שמרשקו של
כנשמע ואמר

שלא היו שוכנים עמקן אלף ע'
 שהיו מעלות רוב קימקן לילה וקם היו משקים אותן
 ומלמס אותן חוץ לנתיקם לילה אחת שהררינה קימקן
 קריבים מעלה עליהם קריתו כאלו שכם עמקן וזהו
 לשונם אל יוחנן בר תודתא ממש מה חרבה שילה מופט
 שהיו בה ג' כברים גלי עריות וכיון קדשי גלי ערין
 דכתיב ועל זקן מצד ושמע לכל אשר יעשון כמו לכלי
 ואת אשר ישכנונו ואע"ג דאל שמואל בר נחמנ אל
 יונתן כל החומן בע עלי חסדו איס אלף מופט מתקן
 שפא את קימקן מעלה עליהם קריתו כאלו שכם כזיון
 קדשי דכתיב גם צמרם יקמירנונו ותהי חמאת קסערי

ר"לכנ שד ספרים מלך קידוקן ושינוע

ישראל מעמין לקיומם מיהם הנשר המנואל או
החי באופן הקודם ושמענו כי את אשר ישכנו
את הנשים העובדות פתח אהל מועד ורצונו

אֲרִי־עַל־רוֹב־נְהַדְחֵנָה
קָדָם יְיָ וַעֲדִיאֲתוּלִידֹת
תִּלְתָּא בֵּנִין וְתִלְתָּא
בָּנִין וּרְבֵּא רַבֵּא שְׁמוּאֵל
מִשְׁמֵשׁ קָדָם יְיָ
וְעַל־יִסִּיב־לְחֻדָּא
וְשִׁמְעֵי יִתְבֹּל רַעֲבָרִין
בְּנוּהִי לְכָל־יִשְׂרָאֵל
וְיִתְרִשְׁבֹּבִין עִם־נִשְׂיָא
רֵאתִין לִצְלָאָה בְּתָרַע
מִשְׁבִּין וּמִנְאִי
בְּזִקֵּי קִנְיִין
קִנְיִין

אלהינו עד מנחם קצתן קטקן וכן קוצר
 וקיו לרדת וקס קיו מתעננים נהקדעת קרבע
 נחופן אהיו אובכן וקטקן לם קדט ונזה קחונ
 קיו אובכן חת קנשים אלה הקרית קרבותי
 בדרך אלה יכלולת אלבעתן וזהו ש
 מחד לפי קלשן ולש קטמן ובדרך זאת קב
 רלזה קפסוק רלשן אכט עמקן חל קיו ש
 קטקן וחמ קס עלעלזה חל מונה קאמון
 וקקל אהיו מעטדים עלקס עם יל חס
 קוסחיו בזה ליל וטעמים נהקדעתו קמו אובט

רד"ק

ומעל קטן תעשה לו
אמו ויח עלתה לומים
ימימה בעלותה את
אשה לזבח את זבח
המים וברך עלי את
אלקנה ואת אשה
ואמר ישם יחיה לך
זרע מן האשה הזאת
תחתה שאלה אשר
שאל ליהוה והלכו
למקומם

ומעל קטן תעשה לו
אמו ויח עלתה לומים
ימימה בעלותה את
אשה לזבח את זבח
המים וברך עלי את
אלקנה ואת אשה
ואמר ישם יחיה לך
זרע מן האשה הזאת
תחתה שאלה אשר
שאל ליהוה והלכו
למקומם

רלבג וקיתה עשה לו
אמו מעל קטן
שנה נשנה ועלם קיה חצי
אשר נד" ושנה נשנה קיה
מכרך על את חלקם וחרי
אשתו שישם לו
זרעמן האשה
תחתה שאלה אשר
שאל ליהוה ואלה
מקום וקלכו חזר
זרע למקום
אקנה וידמנה
שזית קברנה
קיתה שש שש
מפת ראות על
סוד הכותה קטנה
וקוית גדול
וסוד נס עס
אלקים וגם עס
אנשים כמו שזכר
אחר זרע

עוד ספר

ומעל קטן תעשה לו
אמו ויח עלתה לומים
ימימה בעלותה את
אשה לזבח את זבח
המים וברך עלי את
אלקנה ואת אשה
ואמר ישם יחיה לך
זרע מן האשה הזאת
תחתה שאלה אשר
שאל ליהוה והלכו
למקומם

כמו שקיה קולך וגדל כן תעשה לו מעל במדות
וקעלתה סתמו קהח והשן לקלעל קריאתם
וקריאת קמלם מלרע ט המעט עתו וברך
על לשון קוה כל כן קיה עשה בכל

זמן שקיו עולם קיה מכרך אותם ואומל לקם שישם לו
ותחתה יתן לו קים זרע מן האשה הזאת חזק לו יקיה רצון שכל במס שתלך תלדם מעדקת זו ואומל
רש' זלזה מקדרא מסורס תחת האשה אשר שאל כל אחד מקם חלקה ואשתו והשאלה קוה שמואל ואלה
כמו מיה או יקיה פירוש תחת האשה אשר שאלה ש ככר עתה קוה וקיו צריכים לבטל אחרים
שיגדלו עמקם וישרתם לעת זקנתם ויועילן הרגם זרע בטן כשרין למקומם ולא חזר למקומם מרחה ש
קריאתה קיה מקומם ולא מקומם ש חנה קיתה משפחה מעשר אחרת

וישתק ליה כי חפץ יי' למייתם ער' קאמן לב
 קעם קוזאמן עד חאר חס אלו ערים וכן ויחזק יי'
 את לבמרעם וכן כי קאקא יי' חלפך את רוחו וחנן
 את לבו וקמטם כי כשיגדל קאדס לחטא ימנע ק
 קא ממנדרת קתשובה כרי שיקבל עשו וקשאר'
 ישמעע וייראנו וקארעאל קרבה לחטא יפתחו לו
 דרש תשובה חס רוצה לשוועלו נחמר כי לא חשפן
 צמיות קמת קשיטו ויח' ואמן ירבה לשלח כי קארע
 שקטא חס אבא יי' בכל לבו ומרחה לבת קאדס גב
 תשובתו אלימה ואוחז קדרך קטובה בכל נפשו ובכל
 מאורו צמית תקובל תשובתו ויקה לו סיוע קאס ב
 תשובתו חלבוטין לבטות ידע קמת ורחק בבט
 על שלח קה לבט אפס ואפ' ישמעע לקול אבקהם
 ויאורו מדרש קרע ידע כי לא יעשו זק בכל לבם
 לפי חפץ שלח ישמעע לקול אבקהם ויעשו וימנות
 ברשעם כרי שיאמרו בב אדס רשעים קיו חל
 וראויים קי לענש קוזא וינדקו עליהם את קדין ורול
 קאשו חל קפסוקים ואמרו כהנא חפץ יי' למייתם וכתוב כי לא חשפן צמיות קמת ויתרע' כחן קודם גזר
 דין כחן לא חר גזר דין ובע על כבד נחתם גזר דין ולפי חפץ חפץ יי' למייתם ועד בדבריהם זלרמי
 ליה רבי יוסף בר חנינא מייחל לר' חנני תפן עברות שכן אדס למקום יום קפסוקים מכפר ושכן אדס לחברו
 חן יום קפסוקים מכפר עד שירבה את חטאיו ורמינהי חס יחטא חס לאיש ופלל חלשים וגו' יחזן חלשים
 דייח וקא' חס יחטא חס לאיש ופלל חלשים ימחול לו ואם לא יחטא חס מי יתפלל לו תשובה ומעשים טוב'
 כו' כן דרש חל חפץ יי' למייתם תר מעשה וקלבו של רבן במלחא לנשיגרא שט הלמידי חכמים חלל'
 חטא בן דוסא לבקש עליו רחמים כון שרחה חותם עליו וכו' פתח ליה לעליה ובקש עליו רחמים ברירית
 חלל' חס לבו חלצת חמה אמרו לו מנן חתה יודע חלל' חס חס שגרה תפלתו בפי יודע חט שקור מקובל
 ואם לאו יודע חט שגורא מבורך כהנא חותם שעה וכו' שגורא חלל' רבן במלחא חלל' חס לחסרתם ולפי יתרת
 באותה שעה חלצת חמה ושאל לר' חס לאיש ופלל חלשים ימחול לו ואם לאו יודע חט שגורא מבורך כהנא חותם שעה וכו' שגורא חלל' רבן במלחא חלל' חס לחסרתם ולפי יתרת
 ללמוד תורה וחלצתו של רבן יוחנן בן זכאי חלל' חס עליו רחמים ויחיה בקש עליו רחמים ויחיה חלל' חס
 קאיש בן זכאי את פטו בקרקע כל היום לא קאמרו עליו חמרה לו חטא קורא גדול ממך חלל' חס דומה כעבד
 כפט קמלך ואח דומה כשר כפט קמלך "

לרבני התורה או יקיה זקעטן מהעדר קטלם
 קתובת מיוחס לש' במקרא לפיות סבת כל דבר'
 באומרו ויהי חסא לבן חנוך כאשר דבר יי' או
 יי' קרען בזה כי קיה לבט על חטא חס קיה
 ראוי שימיתם קאי עליו חטא שיטו מזה קחמס
 וקוללות וזה כי חס לא ידע את יי' קפך מזה שכוון
 בעטן קעטורק' וקנה חטא שיטו מזה קחמס
 שקוטחם עליו על קיה קמות ראוי להם כי חס לא
 קרעו כי חפץ קקרצות מזה שבהם מעטרת קאי
 ולא חסכו להם תכלית חסר זולתהם מנות גפס וכבר
 דקדקו קתורה אתה קיה קכוונה בהם ליי' ולזה
 קרחיקה שתי יין מן קקרבן שח' שתהיר
 כוונה אלימה כש שחאר לא ידע את יי' ירוחקו
 מן קקרבן ולזה קיה רען קאי שימיות בב על כרי
 שידקדקו קבאים אחריהם ככוונה קקרצות וידע
 שחין קכוונה בהם קשמנת גפס כמו שחטא חל "

וישתק ליה כי חפץ יי' למייתם ער' קאמן לב
 קעם קוזאמן עד חאר חס אלו ערים וכן ויחזק יי'
 את לבמרעם וכן כי קאקא יי' חלפך את רוחו וחנן
 את לבו וקמטם כי כשיגדל קאדס לחטא ימנע ק
 קא ממנדרת קתשובה כרי שיקבל עשו וקשאר'
 ישמעע וייראנו וקארעאל קרבה לחטא יפתחו לו
 דרש תשובה חס רוצה לשוועלו נחמר כי לא חשפן
 צמיות קמת קשיטו ויח' ואמן ירבה לשלח כי קארע
 שקטא חס אבא יי' בכל לבו ומרחה לבת קאדס גב
 תשובתו אלימה ואוחז קדרך קטובה בכל נפשו ובכל
 מאורו צמית תקובל תשובתו ויקה לו סיוע קאס ב
 תשובתו חלבוטין לבטות ידע קמת ורחק בבט
 על שלח קה לבט אפס ואפ' ישמעע לקול אבקהם
 ויאורו מדרש קרע ידע כי לא יעשו זק בכל לבם
 לפי חפץ שלח ישמעע לקול אבקהם ויעשו וימנות
 ברשעם כרי שיאמרו בב אדס רשעים קיו חל
 וראויים קי לענש קוזא וינדקו עליהם את קדין ורול
 קאשו חל קפסוקים ואמרו כהנא חפץ יי' למייתם וכתוב כי לא חשפן צמיות קמת ויתרע' כחן קודם גזר
 דין כחן לא חר גזר דין ובע על כבד נחתם גזר דין ולפי חפץ חפץ יי' למייתם ועד בדבריהם זלרמי
 ליה רבי יוסף בר חנינא מייחל לר' חנני תפן עברות שכן אדס למקום יום קפסוקים מכפר ושכן אדס לחברו
 חן יום קפסוקים מכפר עד שירבה את חטאיו ורמינהי חס יחטא חס לאיש ופלל חלשים וגו' יחזן חלשים
 דייח וקא' חס יחטא חס לאיש ופלל חלשים ימחול לו ואם לא יחטא חס מי יתפלל לו תשובה ומעשים טוב'
 כו' כן דרש חל חפץ יי' למייתם תר מעשה וקלבו של רבן במלחא לנשיגרא שט הלמידי חכמים חלל'
 חטא בן דוסא לבקש עליו רחמים כון שרחה חותם עליו וכו' פתח ליה לעליה ובקש עליו רחמים ברירית
 חלל' חס לבו חלצת חמה אמרו לו מנן חתה יודע חלל' חס חס שגרה תפלתו בפי יודע חט שקור מקובל
 ואם לאו יודע חט שגורא מבורך כהנא חותם שעה וכו' שגורא חלל' רבן במלחא חלל' חס לחסרתם ולפי יתרת
 באותה שעה חלצת חמה ושאל לר' חס לאיש ופלל חלשים ימחול לו ואם לאו יודע חט שגורא מבורך כהנא חותם שעה וכו' שגורא חלל' רבן במלחא חלל' חס לחסרתם ולפי יתרת
 ללמוד תורה וחלצתו של רבן יוחנן בן זכאי חלל' חס עליו רחמים ויחיה בקש עליו רחמים ויחיה חלל' חס
 קאיש בן זכאי את פטו בקרקע כל היום לא קאמרו עליו חמרה לו חטא קורא גדול ממך חלל' חס דומה כעבד
 כפט קמלך ואח דומה כשר כפט קמלך "

ר"ל כג

אים יחמא אים
 לאים ופלע אלים
 כל יתמרו
 קדיין וזבא קדרך
 יתן את אשר
 שעת קדיין
 אימלנש קנא
 עלזא קחמא ש
 לא על חמא וירא
 זכית לט מק
 שחפער וחולם אים
 לא יחמא אים
 קנא חין זבא
 יתקון ש חין ש
 עלזא שופט זולת
 דא וקא חיעטשא

וַאֲמַר לְהוֹן לְמַרְיָ
תַּעֲבֹדוּן בְּפִתְנֵמִינָא
הָאֵלִין דְּרֵאנָא שְׂמַעִית
פִּתְנֵמִיכּוֹן בִּישׁוּן מִן
כָּל עַמָּא אֵלִין לֹא בְּנֵ
אַרְיֹל לֹא תִקְנֹא שְׂמוּעֵת
דְּרֵאנָא שְׂמַע דְּרֵנִין
עַמָּא דִּינֵי אֱלֹהִים יְחֻב
נִבְרַל לְנִבְרַל הָלֹא יִיתֵן
לְקִדְשֵׁי דִינָא וְיִשְׁמַע
קַל מְלִיתוֹן וְיַפְלִיבֵיהוֹן
וְאִם קִדְשֵׁי יְחֻב
נִבְרַא מִמֶּן יִשְׁמַע
וְיִשְׁתַּבֵּחַ לֵיהּ וּלְאִקְבְּלוּ
לְמִימְרֵי אֱלֹהֵן אֲרִי
רַעְוֹא מִן קִדְשֵׁי
לְקַטְלוֹתָהוֹן

אחרים ופולע חלשים יאמא קדיין וכן תי' חס
יחבר לבר קאן ייטן קדס דייטש ויאמא
קאמאקאן ויפלע שטראקן כרח ש פולע מיתרג
ובערת מי יתפלל בעטרו כלומר מי יבא
לאמא בעטרו עם קדי' ויאמא פארן לשון תפלה
ובקא על דעת יונתן שטרעמו מימן יבא

רד"ק

וְיִחְמְדוּ לָם וְיִשְׁמְרוּ
לָם קִדְשָׁם
לְזִכְרוֹנָם בְּמַעֲשֵׂי
הַיָּדָם שִׁלְשָׁל אֶל
בְּמַעֲשֵׂי הַיָּדָם
עַם יִשְׂרָאֵל שִׁחְתָּם
מַעֲשֵׂי הַיָּדָם עַם
יִשְׂרָאֵל לְחַקֵּם
מִשְׁפַּחַת מִשְׁפַּחַת
מִשְׁפַּחַת אֶת־
עַמֵּי הָאָרֶץ
בְּכָל־מַעֲשֵׂיהֶם
וְיִתְּנוּ לָם עֲמָלָא
וְיִתְּנוּ לָם
מַעֲשֵׂי הַיָּדָם
עַל־הֶם וְיִתְּנוּ

אחרים ופלוס
יחבר להברק
קמליון ופלוס
ובערות מי יתפלל
למשפח בעטרו
ובקד על דעתיו

רדק

ועזר איתו וגו' לעלות על מזבחי משפטו
להעלות מעבדן הפעל כלומר להעלות
עלם"למה העצמוס קימכוה קדבר טעם ט
כך איהם תבזו קוצן וקמנחקה שתרלו
שאינס באים קוצנים וקמנחות חלם להבריחם וקנה זה

בזיון קקדשי וכלם
הנעמו נון
והרחיקן ט נ
בעטורכס נמנעס
ישראל מלכתיחם
אשר עיית מעשן
נעשן כלומר
נעשע וכן קנמנח
כת"י כמו בטה
ח"י " ותכבד שאל
נערת נהס ולח
מנעס מעשית
קדעות להבריחם
ולח חמ' להבריחם
ט חי איפשר שאל
קיק עליוכל ממנה
שקיו טמו אוכלם
ופירו להבריחם
להשמינכס וכן ועגלון איש בריח מאד כלומר קדמותם
סעדתכס לשעדות כמו שזמר גם נמרס יקמירון איה
קחלב וגו' לעמי קלמר כלמר קרע איש לחיו קרע
לחכר וקשלי לחשלים לעמי מוקב על ותכבד איה
בטך מימט ונמנה כדדחם להבריחם מראשיר
מנחות "

וּבַחַר אֹתוֹ מִכָּל־
שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל לִי
לְבָהֵן לְעֹלֹת עַל־
מִזְבְּחִי לְהַקְטִיר־
קֹטֶרֶת לְשֵׁאת אֹפֹרֶ־
לְפָנַי וְאֶתְנֶה לְבֵית אֱ־
אֱבִיךָ אֶת־כָּל אִישִׁי
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְמַד־
תַּבְעֲטוּ בִזְבָּחִי וְ
וּבְמִנְחָתִי אִישׁ צִוִּיתִי
מֵעֵז וְחִבְבֵּךְ אֶת־
בְּנֶךָ מִמֶּנִּי לְהַבְרִיאֲכֶם
מִרְאשֵׁית כָּל־מִנְחַת
יִשְׂרָאֵל לְעַמִּי :

רלבג

ועזר איתו וגו' ולא קמטיק זה
אכל נחרת איתו לכהן מנח
משפחות ישראל להקריב על מזבח קחטן ו
ולקטיר על מזבח קממי ולשאת לסט בגדי
כזונה גדולה לשרות עליהם כרוח כטאה נאמנע
קאוריס וקתומים

וְאִיתֵר עֵי בִיח מִכָּל־
שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל לִי
לְמַהוֹי בְּהִין לְאִסְקָא
קֹדְבָנָא עַל־מִדְּבָחִי
לְאִקְטִיר־א קֹטֶרֶת
בּוֹסְמִין לְמַלְבֵּשׁ אֹפֹרֶ־
לְשִׁמְשֵׁא קִדְמִי וְ
וְיַהֲבֵית לְבֵית אֲבִיךָ
יֶתֶד כָּל־קֹדְבָנָא דְבָנֵי
יִשְׂרָאֵל לְמַה אֲנִתָּן
אֲנִסִין בְּנִכְסֵת קֹדְשִׁי
וּבְקֹדְבָנֵי דְפִקְדֵיית
לְקַדְבָּא קִדְמֵי בְּבֵית
מִקְדָּשָׁא וּקְרִיתִית
בְּנֶךָ קִדְמוֹתָא ל־
לְאֹכְלוֹתָהוֹן מִרְיֵשׁ
כָּל־קֹדְבָן מִנְחַת
יִשְׂרָאֵל לְעַמִּי :

ישראל שקיק ראוי להיות לי בעטור עמי שיקחון ט
הועלתכמו שזמר בטאורמן בדברי קתורק
ואתם משימים קתועלת שטון לעמי בזה קעטן
להשמינכס וקס יקחו ישראל תועלת נמנה שיאכלו
קכקס כשישתמשו ט נאוסן קראוי ט קס יורו משפט קאי לעקב ותערת לישראל "

ר"ק

והענין שמואל קולך וגדל ומוט
כמו שהקדל כן קיה מטיב דרשו
וית' ומוט ושמיה מנ' גס עס
כהרעמו תקנן אורחותיה קדס וי' והרען ע
עכדוקי בעצת איש" ויבא איש
אלהים אל על

והענין שמואל אור
ושגיא ושמיה טבתקנן
אורחותיה קדס וי'
והרען עכדוקי בעצת
בעי אינשא : ואתא
נביאה דיין לות ער
ואמר ליה בדנן אמר
לו איתגלא איתגלית
על בית אבך בדרון
במצרים ומשעברין
לפרעה
פירוש אור
למיתקדבר כ
כפשוטא קעמן וכן קדחתונם ירשת" ואי'
זל מרשן לתמיהה וקאן קשור עס סוף קעמן
וכן קאן קבלת כגלית לית חטך וכוור חות כדי
שהבעמו בזבחו למקדש בעמו בזבחי וקעמן בעמם
ואעפ"י שהדבר ידוע וכן בעלות השאלש כמו אי קבל חטך ויאמר לו איכה מוזה בך מן
לך כדס וכן קאן קאן השאלש כן כמו קבלת כגלית קדחתונם ירשת קמן קסלע קזה כזא לרס
מים מעור קחלמיש קראית ש כעצת חטך" אל לית חטך קהרן ומקא שקיו כזא ישראל בעצרים
ומכאן שכל קהרן בעצרים ומה כזא שחטך חטך אל לית חטך קהרן ומקא שקיו כזא ישראל בעצרים
מצרים אל תמיהו קעל עלית חטך קידעתם ש מוזה וגדולש זו עתה לקהרן

ר"לב

וית' איש אלהים אל על
שקוף חלקם חול קיה זה מקובל ח
חלם וקנה לו מצאן לו כזא בעקום חדר ואפשר
שחמור שחא פנחס כמו קעמן בעצרות קזכרות
בספר אופמים וידמה שפסקה כזא מעל מעד קזק
ולזה קזכר שיתח
ל איש אלהים
קבלת כגלית חין
קדס קאן קדמיה
חל קאן קאן
קאמיתות כמו קאן
קלכן מזה שר
כמו שפרשן שס
וכבר כגל קאן
לקהרן בעצרים
בעצרים וקאן מ
מוטח ישראל כמו
שכזר כס' יחזקא
ולזה חמור קאן

והענין שמואל חולך
וגדל וטוב גם עם
יהוה וגם עם אנשים
ויבא איש
אלהים אל על
ויאמר אליו כח אמר
יהוה חננלח נגלית
אל בית אביך בהיותם
במצרים לבית
פרעה

מה קשעע לקהרן שפסקה חל

והענין שמואל חולך
וגדל וטוב גם עם
יהוה וגם עם אנשים
ויבא איש
אלהים אל על
ויאמר אליו כח אמר
יהוה חננלח נגלית
אל בית אביך בהיותם
במצרים לבית
פרעה
והענין שמואל חולך
וגדל וטוב גם עם
יהוה וגם עם אנשים
ויבא איש
אלהים אל על
ויאמר אליו כח אמר
יהוה חננלח נגלית
אל בית אביך בהיותם
במצרים לבית
פרעה

רדק קרי ימים באים ונל חלף קללם על זרע על עד שמשק מדוק כן גדול ונדעת וקדחת
זרעך חזק כלום חוזק קיים מהיות זקן שימותו בחורים וזל פרש חס כמו וקדחת פט
זקן ללשון יקח מנה על סמוך בשנה דין והבטת זר מעשן פל מעשן הוא בתי יל ופז נר כמו
וכעשתה נדחה כלום וראית נדחק נדך
פז כמו ששת נשים לאיש אחד נדות וזו כן שש נשים בבת מקדש נרים זקל זה לשכל אחד ואחד

רלבג

מקויות זקן כ
ביתך ירנח
כזה של יקח
מי שזקן חבל
ימותו בחורים
ולא יקח זקן
ביתך כל קימח
לל של ימנח
חס בנית
כל קימים כמו
שקוף עתה שקוף
ט על שקוף
חס ונחל
ואיש לא חכרית
לך מעש מזכר
כדי שיראו ברעם נמיותם תחת כן מושל
עליהם תחת אשר קיתק להם קמנאל לול זה
קחמח ולזאת קסנה לא ימותו בך בעדס קסמ
אכל ימותו נמיותם חשים בדרך שיראו
שפלותם ולותם בעטרת הקבוצה

הא יומיא אתון ואקטוף
יתרדעך ויתתקוף
דרעבת אבך מ
מלמהו סבביתך
והיה מיסתבל ותהי
חוי בעקתא דתיתי על
איש ביתך בחובין ד
דחבתון בבית מקדשי
ובתר בן איתי טבא
על ישראל ולא יהי
סבביתך כל יומיא
ואיש לא אפסיק לך
מן מדבחי לחשבא
ית עינך ולא פחא ית
נפשך וכל סגור
ביתך יתקטלון עולמין

הנהימים באים
ונדעתי את זרעבואת
זרע בית אביך מהיות
זקן בביתך והבטת
צר מעון בכל אשר
יטיב את ישראל
ולא יהיה זקן בביתך
כל הימים ואיש לא
אכרית לך מעם מ
מזבח לבלות את
עינך ולא אריב את
נפשך וכל מדבר
ביתך ימותו אנשים

בסל חלקו ושם
נר נלחצו
וכרסמוך למען
אופרנו
כעשן בכל אשר
יטיב את ישראל
בכל קטוב אשר
יטיב את ישראל
כלומר
כשנה בית ע
עלמי בני שמה
ותקח טובתן של
ישראל שלמה כמו
שנחם לא נכל
נדר אחד מכל
נדר קטוב אשר
נדרו יקדק

וישראל רבים ונע וישניקו וישראל לגמל איש תחת
נפשו זרעך יקח עקל שם שיקה גדול עליהם וקס
בפנים לחוריס ויתקטלם כן ותקי מסתכל ותקי חוי
בעקתא דתיתי על חיש ביתך בחובין דחבתון בבת
מקדשי ובער כן חית טבא על ישראל ולא יקח זקן
ביתך נדר כן רזל חמר שמוחל בר נחמט מנחשין
נמינכן לבית על שנחם ולא יקח זקן ביתך כל ק
קימים ומחי זקן חלמך זקן מנחש וקבתו וכל מדבר ביתך ימותו אנשים חלם סמיכה ואיש לא חכרית

ר"ק לכן נאם יי' אלי ישראל אמור אמרת במדרש
שם פעמים פסקת גדולה לבט איתמר בבט ג

גדאון ובט מדריו אמר שד איתמר בן אקדן קבון ועל מנב
איתמר קים זה ראית במדרש שמואל ולשון קבון מזה שמעתי
אמור אמרת מתחלה נתתי גדולה לאלעזר קבון שאלמ וקפשיט

את אקדן ארצ
בגדיו וקלנשת
את אלעזר נמי
ונמי שלש
בגדיו שפקדו
ישראל בכר
קמעות ומי גרס
לספסא וכוונ
טו שקים לנפונ
מעיר לעיר
ולפוסחם ולא

בבן אמר יי' אלהא
דישראל מימר
אמרית ביתך ובית
אבך ישמשון קרמי
עד עלמא וכען אמר
יי' קושטא אינון דיני
ארי לדמיקרין קרמי
איכיר ודמבסרן על
שמי יתשטון

עאוכך ולשכך נאלת גדולה מהם ונתתה לך שאתה מנבט איתמר ואמרת שיתקבלו לפט ביתך ושד
אתך עד עולם כשפסקין לנ גדולה להם פסקין לנולדורותו עד עולם "ועתה חללה לנ מנבדי אכבד
את בט פנחם בכדע נאמיס" וכו' יקל וכן קים שמי שלמה כשכבד בית המקדש שנא' ויגרש שלמה את
אתר מקיות כהן ליי' כדבר יי' אשר דבר אל על שלמה וכעשה כדוק כהן גדול תחתיו שקים מנבט פנחם
שכן נתקחו כדברי קימיס ועל' קפשא ועתה נאם יי' חללה לנ שיתקבלו קס לפט שיתקבלו שמיס כדורין קווא
שיקל ועלזרע על חמ' זה לא על שאר קבטים אע"פ שאינ מתחלה ביתך ובית אבך ובכלל בית אבך שאר
קבטים כמו שאינ בגלית לבית אבך וקווא אהרן קבון קווא ובטו שחטאו בכחונה גדולה סלק מקס כבוד
קבונה וברית קבונה כבוד קבונה להיות כהן גדול לא קיבדו עכרון גדול חלל ספלל לחריס כמו שאינ
ספחט נא אל אחת קבונות וברית קבונה קימיס וקשלים כמו שאינ לפנחם קבט כותן לונג ואומ' ברית
קיתת איתוכו ועלזרע נא חמ' כל מער ביתך ימותו ח'שים קסך קברית כמו שקס חללו קברית וכבוד
קבונה יקל מעטן קלון ולבדיל העטין נא קל הקוף וכדנשא הקוף על כן יקל רודפכס שקווא עטן קלית
נשקס מעטן קספל מעטן כסעל ואינ יקל ולא חמ' אקל כמו שאינ אכבד כ קס יקל עצמס נבסיתרי פט
מהם וכדברי רז"ל ירמיק בשם ר' שמואל מעטן שקמייר קב' בכטרו שלגדיק יותר מכטרו' בכטרו של
צדיק ינה בט' ויקללך אחר' בכטרו של קב' מה בט' וכו' יקל יקל עלידי אחרים

לכן נאם יי' אלי ישראל אמור אמרת במדרש
שם פעמים פסקת גדולה לבט איתמר בבט ג

גדאון ובט מדריו אמר שד איתמר בן אקדן קבון ועל מנב
איתמר קים זה ראית במדרש שמואל ולשון קבון מזה שמעתי
אמור אמרת מתחלה נתתי גדולה לאלעזר קבון שאלמ וקפשיט

ר"ל לכן נאם יי' וכו' פ
מנבדי אכבד זכר

פנחם שכבד קש' נאמיס' ולזה קשים
קבונה גדולה לנמי שלמה כ קים
כדוק כהן גדול תחתיו שקיר

מנבט על שקים
מנבט איתמר
כמו שזכר
כדברי קימיס כ
אחימלך את א
אתר קים מנבט
איתמר "

לכן נאם יי' אלהי
ישראל אמור אמרת
ביתך ובית אבך
יתחללו לפני ער
עולם ועתה נאם
יהוה חלילה לי כי
מנבדי אכבד וכו'
יקל

לכן נאם יי' וכו' פ
מנבדי אכבד זכר

פנחם שכבד קש' נאמיס' ולזה קשים
קבונה גדולה לנמי שלמה כ קים
כדוק כהן גדול תחתיו שקיר

מנבט על שקים
מנבט איתמר
כמו שזכר
כדברי קימיס כ
אחימלך את א
אתר קים מנבט
איתמר "

עממש קאורים וג' אכלכל עתא חרת שירצה המלך לראות קצון גדול ולדבר עמו קצון קיב נל למנו
וכן חמ' זכריה קצון וישל על כסאו וקיה קצון על כסאו ועצת שלם תהיה בן שמקס' ופי וקיה קצון על
כסאו למט כסאו כמנו עמרים עליו קצנים עליו קצון כמנו למנו ויט' ישמש קדם משיח' וקראק ט דעת
כמו שפרשן *

דרך

וקיה כל קוטרונ
לשתחוו לכתרג
לויסתפל לנה כל
ישל עמנו למנו
וינקש ממנו על
מחית' לנערת כסף
בעטר לנערת כסף
וקאלק בספת וקיה
מן עשרים גרה
והרג למעך דכסף
כהרגם עשרים גרה

והיה כל הנותר ב
בביתך יבוא ל
להשתחוו ל
לאגורת כסף וכבר
לחם ואמר ספחני נא
אל אחת הבהנות
לאכל פת לחם ויהנער
שמואל משרת את
יהוה לפני עלי ודבר
יהוה היה יקר בימים
ההם אין חזון נפרץ

עשרין מעט' וימ' אותי מתרגמו שבר אנר' וכבר לחם
כהרגמו ופתח דלחמא כלמ' חתבת לחם ספחט נל
חנר כמנו ונפתחו על בית יעקב מקסתפח בנחלת יי
ועמם קחיטור וקדעוק אל אחת קבוקות אל אחת מ
ממשמרות קבוקים וכן יי מעט כען אחד ממשמרת
קבוק' והנער שמואל משרת את יי פרשקו יקר
שאל קיו כנאים בשאלו קוין חזון כפרץ
כפרץ כמנו ופרצתימה וקדמה שאל קיה חזון כפרץ אל
נגדר וסתום יקר מקו וכן יקר רוח איש תנוע מקו
דברים איש מעט' ותרנס יונתן קיה כפי עומיח קאיסון לית
בנחא גליל

ויהא כל דאישתאר
בביתך ייח' ל
לאשתפל ליה למע
דכסף ופתאר לחמא
וימר מני כען לחדא
ממטרת כהנא ל
למכל פתאר לחמא
ודכא שמואל מ
משמ' שקדסין בחי
עלי ופתגמא דיי הוה
בסי בומיא האיגון א
לית נבואה גליא

רלבג
וצל לשתחוו ל
לנערת כסף
וכבר לחם כל
שינקש ל
שיימקו כ
נמשמרו קבוק
בעטר דבר
מועט שינעל
מקדעלת כסל
קבוקה וקו
מעט כסף וכבר

לחם וישפיק לראות שיחברקו לחד מ
ממשמרות קבוקה כדי שינעל ממנר
מעט לחם לכול וקו קענש קדיוני לנח
לבת עלי תחת לקחם אשר לל לחם לשמין
את עצמם ויסיר קשי מקם מה שראוי להיות
לקם בדרך שאלו ישאר לקסט חס מעט יוכל
לחיות ממנו בדוחק וקנה קנער שמואל
קיה משרת את יי למט עלי שקיה מישר
אותו עלזה וקנה קיה כמיוס קהס דבר יי
יקר לל שקיה קבוקה מעטת כקושי עד
שאל קיה קבוקה חז כפתחת אכל קיה
עטן קבוקה סתום שאל ינעל חז מי
שיתכנל

לְלִבְיָתָאֵת יַעֲקֹב לְלַבְיָתָאֵת כִּי אֵד יָקִים בְּיָמָיו הַחַיִּים וְכֵן כִּפְשָׁה בְּיָמָיו שִׁדְּוֹתָיו
 הָיָה וְזֶה כִּלְמֵן עֲשִׂים אֵד יָקִים בְּיָמָיו כִּי עֲשִׂים גְּדוּלָּמוֹהַ מְשִׁימוֹת כִּלְמֵן וְכֵן
 יִשְׁאָר מִזֶּס וְכֵן לִפְיָ אֵד יָקִים אֵל אֲבִירֵית לְךָ מִנְעִים מִנְעִים וְהַעֲטִין כִּי אֵד יָקִים אֵל
 הַעֲטִינוּ בְּיָדְךָ וְהַעֲטִינוּ מִן זֶה הַעֲטִינוּ גְּדוּלָּה שִׁיחֵי וְיָדָיו בְּרַעֲתָם וְכֵן מִשְׁקֵרֵם כִּי אֵד יָקִים
 אֵד יָקִים בְּרַעֲתָם וְלִפְיָ לִבְיָתָאֵת כִּפְשָׁה כִּי אֵד יָקִים מִן זֶה הַעֲטִינוּ גְּדוּלָּה שִׁיחֵי וְיָדָיו
 וְיָדָיו כִּפְשָׁה וְיָדָיו כִּפְשָׁה וְיָדָיו כִּפְשָׁה וְיָדָיו כִּפְשָׁה וְיָדָיו כִּפְשָׁה וְיָדָיו כִּפְשָׁה
 שְׁלֵמִין וְכֵן לִפְיָ לִבְיָתָאֵת וְכֵן לִפְיָ לִבְיָתָאֵת וְכֵן לִפְיָ לִבְיָתָאֵת וְכֵן לִפְיָ לִבְיָתָאֵת

רדק

וְיָדָיו לְךָ אֲחֵא רִיָּי
 לִוְתָּ תִרְיָן בְּנִךְ לִוְתָּ
 חֲפֵי וְלִוְתָּ פִינֵהָ ב
 בִּזְמַן אֲחֵר יִרְקָטָלִין
 תִּרְוִיחוּן וְאֶקִּים קִדְמִי
 בְּהִין מִהִימָן דְּבִמִּימֵרִי
 וְכִרְעִיתִי יַעֲבִיר וְאֶקִּים
 לִי מִלְכֵּן קִימָא
 וְיִשְׁמִישׁ קִדְמִי מִשִּׁיחֵי
 כָּל יוֹמֵיָא

וזה לך קחות
 כשתיהם שט
 בטרימותישים
 אחד יתברר
 לך כ כל הרע
 אשר דברתי על
 בט בט יתקיים
 וקבוצה נר מנען
 וכל מרצית בך

וזה כל הפורענות אשר לך יתקיימו

והקיימות לך כן נאמן אמרו כי זה היה צדוק

רלבב

וזה לך האות אשר
 יבא אל שני בנך אל
 חֲפֵי וְפִינֵהָ בְיָוִם
 אֲחֵר יִמּוּתוּ שְׁנֵיהֶם
 וְהַקִּימָתִי לִי בְרִי
 נֶאֱמַן בְּאֵשׁ בְּלִבִּי
 וּבְנִפְשִׁי יַעֲשֶׂה וּבְנִי
 לִוְתָּ נֶאֱמַן וְהַתְּהַלֵּךְ
 לִפְנֵי מִשִּׁיחֵי בְּ
 רִימִים

כך נאמן הוא
 צדוק שקדם כן
 תחת חזרת שמי
 שלמה וקתלק ל
 לפט משיחי כר
 קימים כל לפט
 קמלק אשר יעטר
 בעני

כִּי לֹא חָלַף עַל זֶה עַד הַעֲשִׂיהַ צְדוֹק כֵּן גְּדוּלָּה הָיָה כִּשְׁמֵיהַ צְדִיק
 אֲנִשְׁלֵם שְׁמִיתָלֵךְ חֲבִיתֵר וְהָיָה צְדוֹק כֵּן שְׁלֵמִין וְיַעֲלִיחֵתֵר וְיַחֲזִיקֵר קִמְלֵךְ אֵל צְדוֹק קִכְּתָה
 אֲרִון הָאֱלֹהִים קִימָא וְאֵלֵי קִימָא כֵּן גְּדוּלָּה אֵל הָיָה כֵּן גְּדוּלָּה שְׁמֵיחַ שְׁלֵמִין וְהַחֲזִיק
 נֶאֱמַן לִכְתֹּב גְּדוּלָּה קִימָא אֵל הָיָה מִסְּלָק זֶרַע עַל מִכְּבֹּדֵה גְּדוּלָּה שְׁמֵיחַ הָיָה בִּן הַחִיטּוֹב כִּשְׁלֵם
 אֲפֹרֶת נִמְלִיחֵת שְׁלֵמִין וְהַחֲזִיקֵךְ הָיָה כֵּן גְּדוּלָּה וְחֲבִיתֵר נֶאֱמַן הָיָה כֵּן גְּדוּלָּה עַד הַחֲזִיקֵךְ צְדוֹק " כִּשְׁלֵם
 בְּלִבִּי וְנִפְשִׁי יַעֲשֶׂה כִּי אֵד יָקִים כִּלְמֵן כִּי אֵד יָקִים בְּרַעֲתָם וְכֵן לִפְיָ לִבְיָתָאֵת וְכֵן לִפְיָ לִבְיָתָאֵת
 צְמִקִּים לִמְנֵן כִּי זֶרַע צְדוֹק קִימָא גְּדוּלָּה וְכֵן תִּמְצִיחֵם מִיּוֹחִסִּים בְּכִכֵּר דְּבִרִי קִימָא עַד עַד אֵל וְהַתְּהַלֵּךְ
 לִפְנֵי מִשִּׁיחֵי לִי הַחֲזִיק וְהַחֲזִיק לִפְנֵי מִשִּׁיחֵי כִי כִכְתָּ הָיָה לִפְנֵי מִשִּׁיחֵי לְהוֹרֹת הַדָּרֶךְ הַטּוֹבָה וְלֹא הָיָה
 הַחֲזִיק לִפְנֵי קִימָא אֵל הַחֲזִיק אֵל הַחֲזִיק וְהַחֲזִיק כִּי אֵד יָקִים אֵל הַחֲזִיק וְהַחֲזִיק כִּי אֵד יָקִים אֵל הַחֲזִיק

לשון הפסוק כמשמעו שהרי אין ישיבה בעזרה אלא למעט בית דוד בלבד וכפ' שט"ז בביטלון ה' וטען
 בית מקדש ד"ה עד לא ספח ושמאל שטב בעזרתו וקלן אשתמע מהיכל ד"ה דתמן ארוץ ד"ה וכד
 בביכל ד"ה אשר שם ארון האלים ויקרא י"ה אל שמואל וירץ וג' ויסף וג' וקל יוצא מתוך הקיכל מעתה קדש
 בקדשים שנקרא לשמואל סוף מקרא העלון מחובר לראש מקרא אחרון וזקו שאלו קדש נרעם אל בקול
 בסלחות על קיבן ושוכב מנפטם ושמאל לי ושוכב מנחון וקסץ קול דרך על לשמואל נודר עמו מ
 מנחון "אשר שם ארון האלים בל ק"ה קידעוה וקמסורת עלו לית כותיק"

רד"ק מרס ידע את ה'

פ' מרס ידע את ה' קיבן
 זה מקרא אלו ואל קבן ט
 עדין לא ידע את ה' ולא
 בגל אלו דכ' ו' כנח
 לפ' לא קיבן מנחן ט ו'
 קורא אלו כן אדם לפ'
 קס גפולקן אלעלי
 ומרס ידע ומרס יגלה קורא
 כפל דבר און פ' טעם
 ידע ט עדין לא ידע
 נחמית קולות אעפ'
 שלמד בשאר קממות ט
 אלו למד כון קממת קיבן
 מנחן ומנחון נקרא
 קממת ונראה כן
 דעת יונתן שהיה עד לא
 חלק למדע דחלק ד"ה
 ויסף וג' ויבן על
 ט נשת פנמים
 קרא שומע חשב על ט
 נדמה ללשמואל אשר ט
 קורא אונת

ויקרא יהוה אל-
 שמואל ויאמר הנני
 וירץ אל-עלי ויאמר
 הנני כי קראת לי ויאמר
 לא קראתי שוב שכב
 וילך וישכב ויסף יהוה
 קרא עוד שמואל ויקם
 שמואל וילך אל-עלי
 ויאמר הנני כי קראת
 לי ויאמר לא קראתי
 בע שוב שכב וישמואל
 מרס ידע את יהוה
 וטרם יגלה אליו הבר
 יהוה ויסף יהוה קרא
 שמואל בשלושית
 ויקס וילך אל-עלי
 ויאמר הנני כי קראת
 לי ויבן עלי כי יהוה
 קרא לגער

ויקרא מ'
 לשמואל ואמר
 האנא ורהט
 לות עלי ואמר
 האנא ארי
 קרית לי ואמר
 לא קרית תוב
 שכב ואור
 ושבב ואוסף
 יהוה מקרי עוד
 שמואל וקם
 שמואל ואול לות עלי ואמר הנני
 אנא ארי קרית לי ואמר לא קרית
 ברי תוב שכב וישמואל עד לג'
 אליה מדע אולפן מן קדם יי ועד
 לא אחגלי ליה פתנסב ואחא דיי
 ואוסף יי מקרי שמואל בתליתא
 וקס ואול לות עלי ואמר האנא
 ארי קרית לי וסבר עלי ארי מן
 קדם יי מתקרי לרביא

ד"ר ויקי צ'ום קהנא קלנא בבלא
קיום "צמקומו" צמקום שקרמם

ישמעם למעט מן קלויס"ה קחלו רכות לשויות רכות
 ש קוא תאר"ל לא יוכלו לראות תוספת שאור ופ'
 לא יוכלו לראות היסט"ב אכלו רחוקה קיק שקרי אמן
 קחלו ולא אמן

כְּוֹסֵן קוֹרֵי
 אֶמֶן שֶׁעַקֵּב
 אֶתֶּן לִי יוֹכֵל
 לְרִאיוֹת וְאֶחָד
 אֶמֶן וִירְאֵי שְׂדֵה
 אֶתֶּבֶט יוֹסֵף
 וְטַעַם קִסְטֹר
 קֹזֶק בְּמִקּוֹם קֹזֶק
 אֶסְעִיט עַל
 פְּשׁוֹנוֹ לִי מִצִּיּוֹת
 לִי טַעַם כִּכּוֹן וְאֶסְ

בואר דרך מלך ור' שמע' קלג כל' רוח הקדש קפך
שקית' רוח הקדש קול'ת ופסקת ממנו של' קיי
הזאת אל' שמואל ואל' ז'ה אל' ובדרש אומ' כחות
וכן מעט' ולדעת קדרש קיי' ספור ז'ה קנה לפ' ש

אֱלֹהִים מֵרֶס יִכְבֶּה אִם עַל כְּבוֹד הַמִּכְבָּד אִם הָיָה
עַד זֶכֶר אֲעֹפֶּ אֲפֵעִים הָיוּ כְּבוֹד מִקְצֵתָן כְּלִיל
וּכְרוֹכ פִּעִמִּים הָיוּ דוֹלָקוֹת עַד זֶכֶר וְכֵן מֵעַרְבֵי
לְשׁוֹן אֶל קוֹרֶס שֶׁכֶּן הַכְּבוֹד בַּעַד לֵלֶךְ כִּמוֹ זֶמֶן
וְעַל וְכִדְרָא אִמְרֵי עַל כֵּן הַכְּבוֹד אִם וְאִמְרוּ וּזְכוּ
שֶׁהָיָה מִזְדִּירִי שֶׁמֶשׁוֹ אֶל כְּדִיק אֲחֵר עַד שֶׁלֶּן הַשֶּׁקֶר
הַשֶּׁקִיעַ שֶׁמֶשׁוֹ אֶל עַל הַזְּרִיחַ שֶׁמֶשׁוֹ אֶל שִׁמּוֹן אֶל זֶה
עַם וְכֵן אֱלֹהִים מֵרֶס יִכְבֶּה כִּי הָיָה זֶכֶר אֱלֹהִים
אֶל בַּעֲזֵרֵת הָאֵלִים לִפְיָהּ הַחֲתֻמָּה נִשְׁכַּח לִפְיָהּ

רִלְבֵּן וַיְהִי בָּנוֹם קָמוּחַ שֶׁנָּח אִישׁ הַקְּלָפִים אֵל
עַל אֲחֵרָיו קַדְדָרִים הַקּוֹדְמִים וְקוֹמָה

על היה שוכן במקומו מרוב הזקנה והחלו שמו להיות
כבוד באיטן של יוכל להיות ויהיה מרס שכנה נר
אלהים והוא חזל עלות השחר היה שמואל שוכן חזל
היכל אשר שם

וַיְהִי בַּיּוֹם הַהוּא וְעָלִי
שָׁכַב בַּמִּקְוֵה וְעֵינָיו
הִחְלוּ כְהוֹת לֹא יוֹכֵל
לִרְאוֹת וְנִרְאָה אֱלֹהִים
מִרְסֵיכָהּ וּשְׁמוֹ אֵל
שֹׁכֵב בְּהִיבֵל יְהוָה
אֲשֶׁר שֵׁם אֲרוֹן אֱלֹהִים
וְאֵלֶּיךָ קָדְשׁ

הוא דרך משל ורשע כלל רוח הקדש הפך שאמר במשק רשעו לא כהנה עיניו ולא כחן וטעמו ש
שהיתה רוח הקדש הולכת ופסקת ממנו שלא היתה רגלה חזקת כהנה ממנו כחן לפי זה הנהנה
הזאת אל שמואל ולא נחא חנו ובדרש חנו כהנה ממנו ואמר כל המעמיד בן רשע עמו כהנה ממנו לך יניח
וכן מעט ולדעת הדרש קיה ספור זה קנה לפי שעתיד לזכור כהנה ממנו לשמואל על עון כחן ונר
אלהים מרס יכנה חס על כהנה ממנו חס קיה זה קודם עלות השחר כי כהנה ממנו חס קיה זה קודם

עד בקר יעצ' אפעמיס קיו כנות מקצתן כללה שמן קיו כותמן צם צמדה שקיו דולקיס מער צ עד בקר
וצרופ פעמיס קיו דולקות עד בקר ובר מערר בכל זמן קיו מוצחין חות דלק' ואמ' כ' צה זאת קבט חה
לשמואל קודם שכת קברות בעד ללה כמו זמן קריית קבר שקרי' אמ' אחר כן וישכב שמואל עד בקר
וע' וכדרש אמ' כ' עלבר קבט חה אמ' ואמרו וזרח השמש וצא השמש אלן וסקיע קבצ' שמעו אל בדיק עד
שקור' מעריי שמעו אל בדיק אחר עד אלן השקיע שמעו אל מעה רצ' עה' קוריי שמעו אל יקושע עד אלן
השקיע שמעו אל עלי קוריי שמעו אל שמואל קו שאמ' ובר אלנים טרס יכב' ושמואל שוכב ציכל יא' דנק
עס ובר אלנים טרס יכב' כ' קבר קיה ציכל יא' ושמואל קיה שוכב צמקומו' ש שמואל לן קיה שוכב ציכל
יא' אלן בעזרת קלויס לפי קחתתח' שוכב לפי שאיכר דנק עס ציכל יא' וכן פירשוהו רז"ל ל' יתכן

דרק

ששקדבר וכו' גלית קארון תכלה מעמך קמשל אראו כל לקוח עמך תפועת מרעשר כמו
לקוללנו אפתי ביום קמוץ שיקים זה קדבר קקשק אשר כל שמש תכלה ב' אומ' ביום
קקוץ אקים על עלי מה אדברתי אל גלית על ידי איש האלים כמו שכת' למעלה ב' ביום קקוץ תביק תכלה
קפועות קנחא אל גלית על עד שימותו כמו וכו' אכלה קרעה על גלית על עד שאם מרור לדור למיתם
אנשים ב' יא' א' אל גלית כמו על גלית ע' וכן אל הקרים לא אכל והגדרתי ל' אופט אט' לא יכלה משפטי

בזרע עד זמן קטב
אל על עד שאם אשפס
סיתכו ויקדו ימיקם
בשן אשר ידע בשן
סמוך למלת אשר כאל
אמ בשן קדבר
אשר ידע וכשאן ילקה
זרע עד שאם כמו ש
שכת' ומשאל שן אטות
אל חיק בטקס אחריקם
פ' אל חיק קדור קדור
קמולטם אחרי אטות
בדרך רעה ואעפ'
שיקו בזמן זכאים

ויאמר יהוה אל שמואל הנה
אנכי עשה דבר בישראל
אשר כל שמעו תצלינה שחי
אזנו ביום ההוא אקים אל
עלי אתבל אשר דברתי אל
ביתו חל וכלה והגדרתי לו
בי שפוט אני את ביתו עד ע
עולם בעון אשר ידע כי
מקל ל' להם בגיו ולא כהה בסי

ואבר מל שבו אל הא אנא
עבד פתגמא בישראל דכלי
די שמעניח יצלן תרתי
אדנוהי ביום מאה הוא אקים
לעלי יתכל דמלילית על
אניש ביתה אינמר ואשיני
וחיית ליה ארי מתפרעאנא
מן אניש ביתה עד עלבא
ברובן דידע ארי מרגון
להון בנהו ולא כהא בהון

קאליתעלה שמו קארן קדורות מראש ויודע מה להיות ידע ב' לא יקים בזמן עד שאם שיקים זכאי כל קד
שלא יזכר לו שן אטותו זק וגם ידע שיסורו מאחרי יא' ב' שח' ככד על לב וגו' נעשת ב' ישראל ל' כן
זרע גדוק כמו שאמר יחזקאל קנחא עלו קאלם ב' ב' זק קענדה וקבטם קלים ב' גדוק אשר שמרו וגו'
ב' מקללם לשם כמו תיקון סופרים ל' קיה ל' ב' ב' אלא שכת' קרעב וזה אחד משמונה עשרה פסוקים
שקם תיקון סופרים' וקאלה קזית קיח עמך בזיון כמו שאמר על עליהם וכו' יקל' ויועקן תרגם יר' י
מרגון ל' ב' ב' ואל כהה ב' ל' עזרם ואל מעטם ואיז' שאמר אל ב' ב' ל' מונה קשמוע
זה קיה לעב' זקנת ש' קיו יראים ממנו ומתחלת עשות קרע קיה ל' למעטם ולקריב עמקם בחזק ואל
עשק כן' ורשי ז' ל' ל' כהה ל' קהה פטקם לעברם ל'
ולבן נשבעת ל' גלית על'

ומצדך שנתכרמה לו ואלו היה קורא לו אדם אחר כחשך ראה ש' אלא פעמים בזה אחר זה שמתקול אחר
 שבער מעשה ידעם לא היה תועה שמואל וזאת היתה שומע הקול לא היה קול אדם ש' לא היה שם אדם אחר
 שקים קורא אותה ולפי' רבן על ש' קול מלאך יי' היה וקחם ר' אברהם בן עזרא ז"ל לפי שמואל לבדו
 היה שומע את הקול על ש' לא היה שומע אותו ידע על וקחם ש' קול כחשך היה שקבע מעמית אותו למי ש
 שירצה וכן וישמע את הקול מדבר אליו וכן אמרו רז"ל מדבר אליו קולו קול אלו משה שומע ואין ישראל
 שומעים *

רדק

ויבא יי' ויתנב
 נראה כנפס
 קוצת נראית
 תמונה לנגד ע
 עמו נראה
 קבוצה לפי
 אמן ויתנב כמו
 ויתנב מלאך יי'

ואמר עלי לשמואל
 אייל שבו ויהי אם
 יקרי לך ותמר מליל
 יי' ארי שמע עבדך ו
 ואול שמואל ושכב
 באחריה ואיתגליי
 ואיתעתר וקרא בזמן
 בזמן שמואל שמואל
 ואמר שמואל מליל
 ארי שמע עבדך י

בדרך וגו' ויאמר שמואל לדבר ש' שומע ע
 עבדך ולא אמן יי' כמו שזכרנו על ש' ירא עדין
 מהזכר אתה שם יתנבך מלאך דרשק ויש ט

דרשק שמואל קול אחר קול כחשך ש' קול אחר קול אחר ויחש ש' אמן ר' אלעזר זו
 דות המוסיפה ושמואל הרמית דות דהו נעמי קח אמרה לה ורחצת וסבת ושמת שמעתיך עלך וירדה
 קמרון וחילו ברידה בתיב והרד קמרון והעש ככל אשר עשה חמותה שמואל הרמית דחילו על קמרון לך
 שכתב היה חס יקרא חלק וזאת הדבר יי' ש' שומע עבדך וחילו כד קוק בתיב ויאמר שמואל לדבר ש' שומע
 עבדך ויאמרו ז"ל אשק דברי דרך ארץ קאחד מהם מה יעשה קאדם ויחש קרנה בשינה וימעט בצחור
 אמרו לה קרנה עשוה' ולא קאשעו חל' להם יבקש רחמים ממני שקחנה לו שחמ' יי' יתן חכמה משה
 וגו' ואמר חייך משה קמה הדבר דומה למלך נשרודם שעשה סעודה לעבדיו ולחוקביו משה לך
 מימה ש' ממי קמל דהא בלח קח' לא סגי חכמה בלח דרך ארץ שקיח קסחורה עד כאן דרשק *

ויאמר יי' אל שמואל

רלבג

ועקו אדם יקראו
 עדי ש' לו דבר
 יי' ש' שומע עבדך
 וידמה ש' סמך
 שמואל עליו ש'
 יי' קורא לו לפיות
 דבר יי' וקרא
 קבוצה יקר ב'מים
 קקס עס חשט ק
 קיות ב'ית דאוי
 לבחוקה "

ויאמר עלי לשמואל
 לך שכב והיה אם
 יקרא אליך ואמרת
 דבר יהוה כי שמע ע
 עבדך וילך שמואל
 וישכב במקומו ויבא
 יהוה ויתעב ויקרא
 בפעם בפעם שמואל
 שמואל ויאמר ש
 שמואל דבר כי
 שמע עבדך י

דעתה איסיתכפר ען שתעל בזנח ונעמה וגו'
 סימוקן נהדק דיקא ועד בדבריקס זלכנח ו
 ונעמה איסיתכפר אכל בהפלס מתכפר וכל
 עלי וזנח מעלכער דאיתעכרון מוטריו דרש
 אחרת כלשון בכל רזל דרשו בזנח ונעמה קורא
 דל מתכפר אכל מתכפר בהלמוד תורה ובגמול
 חסדים ומקם אמרו אכל מתכפר קורא בהפלס וזנח
 לשונס זל ר יצחק אומי יפה דעסק לחדס בין קודם
 גזר דין בין לאחר גזר דין וגזר דין דכטר מי מ
 מיקדע וזהו חכמה אחר אומי כנסי מדע לכך
 ירושל וגו' וכתב אחר אומי כ איסיתכפי בעת

לא תשאל לבית על בזנח ונעמה ואולס תשאל נמק
 שקאיווהר מוצ מקם וקורא העסק בעורק ובגמילות
 חסדים ומקם קמקום יותר קספק חיד ענש קשי
 קחשים שלל חסאן מעמ חסאן אכתיקם וזה כזה
 קענש לא קיה אלל למי שלל ידע איהי מקחמים
 שקיה אחזן איה חסאן אכתיקם חמנס מי שיתעסק
 מקם בדיעת קשי יכלמן קענש קזה אלל שכבר
 ימאך ל ענש מק נמקדק בעבור חסאן אכתיקו וקורא
 שלל תהיה ל שדרה כזמן קכונק מעמ קיות קרה
 מכל משפחה כחאן קאנות

וגו מלי לאו כחן קודם גזר דין כחן לאחר גזר דין ולא קשיא כחן בגזר דין שיש
 עמו שטע כחן בגזר דין שאין עמו שטע כדרכאמואל לבר חמי דאמר רבאמואל לבר חמי ואמרי לה
 אומר רבאמואל לבר רחמנא אומר ר' יוחנן מנן לגזר דין שיש עמו שטע שאין עמו שטעאמר וכן
 נכפעת לבית על איסיתכפר ען שתעל בזנח ונעמה איסיתכפר אכל
 מתכפר בעורק איסיתכפי בזנח ונעמה קורא דאין מתכפר אכל מתכפר בעורק ומעשים טובים
 ובגמילות חסדים רבא וחשי מדעת על קיה איה רבא דעסיק בעורק חיה ארבעין שטן חשי דעסיק
 בעורק ובגמילות חסדים חיה שטן שטן תו רבאן משפחה אחת קיתה בירושלם שקו מיתה מתן בט
 ש פארק שנה בלו וקוריע איה רבאן יוחאן בן זכאי איה לקס שמא ממעפחת בט על איה דכתיב צדו
 וכל מדעת חיד ימות חשים לבו ועסקו בעורק וחיו קלבו ועסקו בעורק וחיו קורין אותן ממעפחת
 יוחאן על שמו איה רבאמואל לבר איהא משמיה דרבאמואל לגזר דין של כטר שאין פהם איסיתכפר ו
 וכתב נכפעת עקד למי אלל איה שמתס מיתקדע שחמר כיה אלסין בכל

קראן אלל וכתב דרשו יי נהמאן כחן
 שחיד כחן ככטר ויחיד אימת חמ רבאמואל
 איה רבא כר חנה אלו עשרת
 ימים שטן ראש קשק
 לוס קכטורים
 עד כחן דרשק

דֶּרֶךְ וְלֹכֵן שֶׁבַע לַשִּׁתְעֵל וְגו' ז
בִּזְמַן וּבְמִנְחָה לִפְסִיקוֹ הַסְכֵּם
וּמִקְרִיבִים זָבַח וּמִנְחָה אִמֵּן כֵּן כְּלֵי אֵל תִּשְׁעַל
לִפְסִי כְּזֶה לִפְסִי אִין מִמֶּנּוּ שִׁמְעֵל בִּזְמַן
וּבְמִנְחָה אִמֵּן חֶפֶץ שִׁיחֵלֵל בִּזְמַן וּבְמִנְחָה לִכְפֹּר
מִעֲלֵם לֹא יִכּוּפֵר
לִפְסִי שֶׁלֹּא מִכֶּחָן
דְּרֵשָׁה בְּדַרְבֵּי
רֹאשׁ אִמֵּר יִצְחָק
לֹא חֲדָה יְרוּשָׁלַם
אֵלָּא בְּשִׁלְשָׁא
זֶה קָמַן כְּגִדּוֹל שְׁלֵמִי וְהִיָּה כֶּסֶם כִּכָּן וְגו' וְכֵתֵב
זֶהֲרִיָּה הַטֹּק הַטֹּק וְגו' אִמֵּר רַב עֲמֵרָס בְּרִיָּה דִר
שִׁמְעוֹן בֶּר אֲבָא אִמֵּר ר' חֲמֵל לֹא חֲרֵבָה יְרוּשָׁלַם
אֵלָּא בְּשִׁלְשָׁלָא קוֹרִימוֹ זֶה אֵתָּה שֶׁנָּחָה קִיֹּן שְׂרִיָּה
כִּיִּלִּים לֹא מִצְאוֹ מִרְעָה וְגו' מִה אֵילִים אֵלֹן בְּשִׁעַת
הַשָּׁרָר בְּרֵאשׁוֹ שְׁלֹזָה בְּדֵר זִכְנוֹ שְׁלֹזָה אֵף יִשְׂרָאֵל
שְׂבָאוֹת קִדּוֹר כִּבְשׁוֹ מִמֶּהָ בְּקִרְקֵעוֹלָא קוֹשְׁמוֹ
זֶה אֵתָּה אִמֵּר שֶׁנָּחָה לֵה חֲרֵבָה יְרוּשָׁלַם אֵלָּא בְּשִׁלְ
שָׁלָא קִיֹּן לִפְסִי בְּשִׁתְפִּי זֶה מִזָּה שְׁלֵמִי קוֹשְׁמוֹ
הַשָּׁבַע עֲשׂוֹ בִּם בִּשְׁלֵל יִבְשׁוּ וְגו' וְכֵן קִיֹּן דִּדְרוֹ שֶׁל
עַל דְּרֵשָׁה עַל לֹכֵן שֶׁבַע לַשִּׁתְעֵל יְרוּשָׁלַם
אִמֵּר ר' חִיָּיָה בֶר אֲבָא קִיָּה קִיָּה מִצְלֵי עֲלֵי רַבְּהִי
וְקָם לֵה מִן אַחֲרֵי מִצְלֵי חֲסִיל ר' חִיָּיָה בֶר אֲבָא וְיִתֵּיב
לֵה בִּגְזֵן לֹא מִעֲבָר קִמְוִי שְׂרִי מִלְּרִיךְ בְּצִלּוֹתֶיהָ
כִּיֹּן דִּחֲסִיל אִמֵּר לֵה רַב כִּי אֵתָּה שֶׁבַע לִכְכֹּן מִן
מִצְעָרִין רַבְּכִיֹן אִמֵּר לֵה מִן דְּשִׁתְעֵל אֵלָּא

רִלְבָּן וְהִנֵּה קוֹדֵי עֲמֹ קִיֹּן בְּדֶרֶךְ הַנִּסְתָּר
הִרְעָה מִעֲדָל לְבֹאֹן עַל יִשְׂרָאֵל בְּמִלְחָמָת
פִּלְשְׁתִּים שְׁמִיתָ זֶה רַחֲמֵי מִיִּשְׂרָאֵל לְעִקְרָא אֲרֹן הָאֱלֹהִים
וּמִתָּה חֲסִי וּפְנִיָּה וְהִרְעָה מִעֲדָל לְבֹאֹן לְכַעֲרֵי קִבְּרֵי
שֶׁ מִתָּה זֶה שִׁתְעֵל מִלְּבָד אֵתָּה עַלִיד שְׁאוֹל וִידִמָּה
שְׁלֹזָה אִמֵּר קִיָּה
וְלֹכֵן נִשְׁבַּעְתִּי לְבֵית
עַלִי אִם יִתְכַפֵּר עֲוֹן
בֵּית עַלִי בִּזְבִּיחַ
וּבְמִנְחָה עַד עוֹלָם
וְכֵלֵי הַפִּרְעוֹת
קִיָּה בְּעִמְזָן מִכְּעֵר
הַקְּבָרִים וְאִמֵּר כִּלְשׁוֹ מִשְׁתַּחֲוִיָּה שִׁתִּי חֲזוֹ לִפְסִי
קוֹשִׁי קִעֲמֵן קִיָּה קִיָּה קִיָּה מִרְעָרֵי הָאֲנָשִׁים
וְכֵלֵי מִחֲזוֹק הַקֹּדֶשׁ מִקְדָּשׁ הַקֹּדֶשׁ תִּתְחַדֵּשׁ הַכִּלְשָׁה
וְהַקְּבָרִים בְּחֹזֶן מִקְלָלִים לִפְסִי בְּמִוֹלָה כְּהָהֵם הָרַע
זֶה שְׁאוֹל יִדְעֵת יִשְׂרָאֵל קִיֹּן מִקְלָלִים בְּמִוֹלָה
הַשָּׁשֶׁק שֶׁקִיֹּן עֲשָׂקִים אֵתָּה שִׁתְעֵל מִמֶּנּוּ שֶׁקִיֹּן
חֲסִיָּה מִמֶּנּוּ מִקְדָּשִׁים וּבְעֵתֵר קִעֲלָה שְׁחִיתָה זֶה
מִקְדָּשִׁי הַקְּבָרִים אֲשֶׁר קוֹבְלוֹ לִפְסִי עַד שֶׁכֶּבֶד יִשְׁכְּנוֹ
וְהַקְּבָרִים הָאֲנָשִׁים הַקְּבָרִים פִּתְחֵי אֵהָל מוֹעֵד לֹא קִרְבֵּי
עַדִּין וְהִנֵּה לֹא קוֹשְׁמוֹ עַלִי עַלִי זֶה חֲסִיָּה שִׁמְעֵל מִן
מִעֲשֵׂוֹת כֵּן אֲבָל אִמֵּר לִפְסִי אֲבָל כִּי לֹא מוֹדֵה הַשְׁמוּעָה
וְגו' וְלֹא דִקְדָּק אַחֲרֵי זֶה שִׁיִּסְרוּ מִקְדָּשִׁים וְלֹכֵן שֶׁבַע
הִסֵּם לַשִּׁתְעֵל שֶׁנָּחָה לִכְפֹּר לִפְסִי עֲוֹן בְּמִנְחָה
קִרְבֵּיֹת כִּלְשׁוֹ הָאִמֵּר זָבַח וּמִנְחָה כִּלְשׁוֹ בָּאִים לִכְפֹּר
וּמִזָּה הַמִּקְדָּשׁ דִּקְדָּקוֹ רַבְּכִיֹן זֶל שֶׁכֶּפֶר־

רדק

ויוסף לא ידע כי יוסף וכן לפרק אל
מקום כיון שכל נשמה קטנה תהיה
נפש ויאמר רש"י וכל שכל למעשה ודבר ויאמר
יקר במים קדם אמן כיון שמתה בשכל שמואל
נפשו ונפשו וקרבן לנפשו וילמעם מלת כל שכל

ויוסף אמן ש
קמראק קראשון
קנזה לשמואל
קיתה נפשו נפשו
ויוסף וכן שכל
קוסף לפרק
לנפשו קמראק
קזית קיתה
לנפשו קיתה
ישראל לנפשו
לקראת פלשתים
למלחמה וזכרו
שכל דבר ויאמר
וכן אמן ויקר דבר
שמואל לפרק
ישראל ויאמר
כלומר עק אונת
לנפשו דבר ויאמר

וידע כל ישראל
מדין ועד באר שבע
בין אמן שמואל לבין
ליהוה ויוסף יהוה
להראת בשלה כי
נלה יהוה אל שמואל
בשלה כדבר יהוה
ויהי דבר
שמואל לכל ישראל
ויעא ישראל לקראת
פלשתים למלחמה
ויהיו על חאבן העזר
ופלשתים חנו באפק

ויעא ויעא אונת לנפשו לנפשו פלשתים לפי שכל
פלשתים וידע כי קמראק קזית וכן שכל פלשתים
עם לעלות ונפשו ויהי דבר ויאמר על רחב
קעזר כיון קזית
כדיתה וזית קזית חבן כנף קיתה וכן חבן עזר
ועדן לפרק קזית חבן קעזר כעל קמראק קיתה

רלבן

רלבן שמואל לנפשו לנפשו
מקום שכל שכל יוסף מכל דבר
אדמו לפרק לנפשו לנפשו מופת קזית קמראק
כדיתה לפרק דבר מופת כדיתה וכן ידקדק
בשכל קמראק שכל קמראק וקמראק וקמראק שכל
כדיתה קמראק שכל קמראק וקמראק שכל

וידע כל ישראל
ועד באר שבע
מדין שמואל בפתח
נבואת אדמו ויאמר
לאתגלה בשילו אדמו
אתגליתי לשמואל
בשילו בפתח אדמו
ויהי פתח
שמואל מרעא לכל
ישראל ונפשו ישראל
לקראת פלשתים
לאנחא קרבא ושרו
על אבן סערה
ופלשתים שרו באפק

כדיתה קמראק
קמית לנפשו
קנף יוסף פלשתים
דבר ויאמר קמראק
כן כדיתה שכל
כל דבר קמית
וכדיתה קמראק
כדיתה קמראק
מקדברים ידק
זק כדיתה וזכר
זק מקום לפרק
ידמק שכל
קמראק קמראק
קמראק קמראק
קמראק קמראק
קמראק קמראק

ר

שכל יוסף כדיתה קמראק שכל קמראק
מקדברים ידק קמראק שכל קמראק
קמראק וזכר שכל קמראק שכל קמראק
לשמואל וקמראק קמראק שכל קמראק
על כדיתה קמראק וזכר קמראק קמראק
אונת כדיתה על כדיתה קמראק שכל קמראק
קמראק שכל קמראק שכל קמראק שכל קמראק
לקראת פלשתים למלחמה וזכר קמראק שכל קמראק

רד"ק

ויפתח כל קס בנקד ופתח דלתות ביתי כמנעו ולא מלך אל על
בן מן למר לו קמרחק ט ירח מנענע לו ויאמר וג' כה
יעשה לך אלהים כן מנענע לשון למ' דבר זה בטעם וכן כה יעשה לך אלהים וכן
יוסף ודבר כה יעשה לך אלהים כס שאין בט' יורשין את מקומי כד' ארין
במד' יורשין את מקומי ויגד לו וג' ולא כד' מעמ' בדרש אעפ"כ כה ל

רלב"ג

אלהים וכן יוסף קול
לשון קלש וקרטן ט כה
יעשה לך אלהים דע ט
ל' קיק יודע על

סיק עמ' קנט' קול
קול דבר קלש
וירק על אמתה
זה קפ' מה שאמ'
כן קדד כה יעשה
לך אלהים וכן יוסף
ואולם קול קוט'ו
מנע שקלל חס
אפ' על הנאי קול
כא על קדד

ויאמר חנני ויאמר מה הדבר
אשר דבר אליך אל נא תבחר
ממני כתייעשה לך אלהים וכו'
יוסף אם תבחר ממני דבר מכל
הדבר אשר דבר אליך ויגד לו
שמואל את כל הדברים ולא
בחר ממנו ויאמר יהוה הוא הטוב
בעיני יעשה
ויגדל שמואל ויהוה היה עמו
ולא הפיל מכל דבריו ארצה

וישב שמואל
עד הבקר ויפתח
את דלתות בית
יהוה ושמואל
ירא מחגד את
המראה אל עליו
ויקרא עליו אר
שמואל ויאמר
שמואל בנ

ויאמר חנני ויאמר מה הדבר
אשר דבר אליך אל נא תבחר
ממני כתייעשה לך אלהים וכו'
יוסף אם תבחר ממני דבר מכל
הדבר אשר דבר אליך ויגד לו
שמואל את כל הדברים ולא
בחר ממנו ויאמר יהוה הוא הטוב
בעיני יעשה
ויגדל שמואל ויהוה היה עמו
ולא הפיל מכל דבריו ארצה

וישב שמואל עד צפרא
ופתח בית מדרשו
וישמואל חיל מחוואה
יתחון ובואתה לעל
וקרא עליית שמואל ואמר
שמואל ברי ואמר הא אנא
ואמר מה פתגמא דמליל
עמד לא בען תבכא מינ
פתגמא ברין יעבד ר'ך
וכדין יוסף אם תבכא
מיני פתגמא מכל פתגמא
דמליל עמד וחני ר'ך
שמואל לית כל פתגמא
ולא כסי מיניה ואמר
מי הוא דתקין קדמוהי
יעבד

ורבא שמואל ומימר
דמי הוה בסעדיה ולא
בטיל מכל פתגמוהי חרי

מכאן
אמר קללת חס
אפ' על הנאי
קול כה
קול בדרש אל
אדון קול מר
קול קטנ' בעמ'
יעשה ויגדל
ולא קטל
מכל דבריו חרי
כל מעה שקיק ח
אומר אלן כן
וקנה מקיים על
ידו אפ' קדברים
שקיק אומר אלן
כד' קנט' וכו'
קדד ידע כל
ישראל עמ'
שמואל לנביא
והרגו ולא צויל
מכל סתגמוקי
קד

וַיְהִי כִּבְּוֹא אֲרוֹן בְּרִית יְהוָה אֶל־הַמִּתְּנָה
וַיִּדְּעוּ כָּל־יִשְׂרָאֵל תְּרוּעָה גְדוֹלָה וְתִהְיוּ
הָאָרֶץ וַיִּשְׁמְעוּ פֶּלֶשְׁתִּים אֶת־קוֹל
הַתְּרוּעָה וַיֹּאמְרוּ כֹּה קוֹל הַתְּרוּעָה הַגְּדוֹלָה
הַזֹּאת בַּמִּתְּנָה הָעֲבָרִים וַיִּדְּעוּ כִּי אֲרוֹן יְהוָה
בָּא אֶל הַמִּתְּנָה וַיִּדְּאוּ הַפְּלִשְׁתִּים כִּי אָמְרוּ
בְּאֱלֹהִים אֵל הַמִּתְּנָה וַיֹּאמְרוּ אֵין לָנוּ כִּי
לֹא הִיְתָה כֹּאת אֶת־זֶל שֶׁל־שָׁם

מאחרת שפסק שאל פס פלשתים בן המערה וכן קצן
 קרא לו ונתן שמו אל חנן קעזר שעזרם קהל בלתי
 מלחמה חבלמה שכתבהמה חנן קעזר דברי קסופר
 קס קראקעא סופה וכן וירדוף עד דן

עם קצות חלס אוריס ונתנים ונצח איד יתנע
 בדבר קמלחמה קוצת ונסוף קעטן מתע דבס
 מישראל חנן קלשים כלקח וכו' עקיים
 מה שאמ' חיש קלשים לעל ומע' ל' שמואל

רד"ק ותמו

קמלחמה כעט ויטש
 על המזח עטן
 קתפשות קדנר
 וית' ויתרמישו עברי
 קרנ' ויבא קעס
 ונ' וישיעו ונ'
 ונדיליקר שמיר
 עמרק מיר בעל
 דננע וישלח
 קעס ונ'
 את ארון בריר יי
 צלזית יושן כדונס
 טעס קסטר רל ס
 קוז חרון קחילית
 קגטר קוקטו ו
 ולחלש קויטו יושן

וסדרו קרבא פלשתים
 לקרמות ישראל ואהרנישו
 עברי קרבא ואחברו ישראל
 קדם פלשתא ומחו בסדרא
 בחקלא בארבעה אפין קברא
 ואחא עמא למשרתא ואמרו
 סבי ישראל למה תברנא מן
 ומאדון קדם פלשתא ינסב
 בען לנא משילית ארון
 קיימא דיש ויהי בינא בריל
 יקר שמייה נתפרק מירבעל
 דבבנא ושלח עמא לשימו
 ונטלו מתמן ית ארון קיימא
 דיש עבא ותרשיבניה שריא
 עלמן ברובא ותמן תרין
 בני עליעם ארון קיימא
 דיש חפני ופינחס

ויערכו פלשתים לקראת
 ישראל והטש המלחמה
 ויננה ישראל לפני פלשתים
 ויכו במערכה בשדה
 בארבעת אלפים איש ויבא
 העם אל חמחנה ויאמרו
 זקני ישראל למה נגפנו והוח
 חיוס לפני פלשתים נקחרה
 אלינו משל האת ארון ברית
 יהוה ויבא בקרבנו וישיענו
 מכף איבנו וישלח העם
 שלח וישאו משם את ארון
 ברית יהוה עבאורת יושב
 הברוכים וישם שני בני עלי
 עם ארון ברית האלהים
 חפני ופינחס

הכדונס שכתבו בן חרון שודיעט קוז קרוב לנע
 אדם לכל אשר יקרחוהו בלית ולח קעזת לכל זה קדור

קיה נמצא וקעזות גרמו ומפס זה חמ' ושם שכת על פס חרון ברית קלשים חפט ופנחס לודיעט קס
 גרמו קמכאל וכו' שיצאו קס למלחמה קיתה סנה מוחת קלשים שאלו זקני ישראל את חרון וקס גרמו
 קמכאל עם עבות ישראל קנאים למלחמה כ היו כס עברי עז' וחרון וקו חרון שט מונחים שבר
 לחות וקוח קיה יוצא עמקם למלחמה שחמר עליו וחרון ברית קוסע לפמקם ומצאן מלחמת בדברי
 רבתינן זל בדבר זה מקס אמרו כ שברי לחות מונחים בחרון חמד

ד"ק

וירץ איש צעמן דרשן טו זון קיר
 שאול בן קיש שחטף אתה לנחות מיד גלית
 קפאשת וברח לו ורחוק הוא שיוצא אדם אתה לנחות מן
 הארון שהרי כמעט נפשו וכמעט רעתו לאו לפלשתים
 מנקדושת הארון כהיותו בארץ פלשתים לבד כ"א אס
 אס שאול טו יד ט
 גם אנשי בית שמע
 שהיו ישראלים מעת
 כמעט מקם ט ראו
 בארון י"י יד דרך
 מעפפה כע"י דכ"ט
 שהיה מעפפה ר"ט
 אותו ומפחד על
 ארון האלוקים שיצא
 ונכבד יד לזקמט
 על ויד לבדוד
 אותו וקרייט שט
 מקו כמון ויד תהיה
 לך כל קי יושב
 על הכסא צמקנס
 שהיה רואה דרך
 הבאי מן המלחמה
 והיה מעפפה ומעיקל
 שיצא אדם ט הדיק
 לט חרד על ארון
 האלוקים יונה קוסיק
 טו שער שחרב על
 טבא ארץ תרע"ט
 מעפ"ט

ד"לכ

וקנה עלי שבעל כסא יד דרך
 מעפפה כל שהיה הכסא צמקנס
 שהיה מעפפה ומעפפה קדרך אס יצא מעפפה לבד
 לו מה שקרה לארון האלוקים ט הדיק לט חרד על
 ארון האלוקים ולזאת קסנה קיין הכסא אצל השער
 לראות קעצרים
 וקשטים וזק מור
 על רונן חסידות
 שאליהם חרד לבט
 עם מה שגלה לו
 איש האלוקים שש
 ימנות צנס אחר
 גם נשמע מות
 חפצו וטמס לו
 חרד מאד עד
 ששמע שארון
 האלוקים בלח ט
 אז נפל אחורנית
 מעל הכסא מרוב
 קחדק ונפנה
 קנפלו נשחרק
 מפחדת מרוב
 קחולש ומר
 מכובד גטו ומרוב
 קזקנה ט כבוד
 קחולש קי סנה
 מיתתו בכסא
 וארונא ד"ט אשתב
 ותריין בני עלי אתקטלו
 חפצו ופנחס ורהט
 גברא דבת בנימן
 מסדרא ואתא לשיל
 בזמא ההוא ולבשו
 מבועין ועפרא ער
 רישיה ואתא והיה
 עלייתו על בורסא
 על ביבש אורח
 תרעא מסב ארי חוה
 לביה ועל ארונא
 ד"ט ונברא אתא ל
 לחוואה בקר תג
 ואשתנישת בר
 קרתא ושמע עליית
 קל צוחתא ואמר מה
 קל שגושא הדין
 ונברא אוהי ואתג
 וחוא לעלי ועלי בר
 תלת ותמנ שגן
 ועינוהי קמה ולא יכל למחוי

וְלֹא כֹל קָרַט יָמֵיךָ לְחִילָנוּ וְשָׁקַטְנוּ בְּכֹל וְקָדוֹק קָמְנוּ לְלֵדָת בְּפִלִּים לְרֵדָת לְשֹׁנֵי צַחֲרוֹן יוֹרָא יִלְכְּמוּ יוֹדִיד יִשָּׁב
וּמִכְפֹּל לְמִדֵּי חָסְרוֹ קִימוֹת שָׁחִין בְּלִמְדָּה קִימוֹת נִשְׁאָר בְּמִלֵּשׁ שֶׁן קִימוֹת לְבָד כְּמוֹ לִתְחַלּוֹ שׁוֹ בְּצָרִי
וְזוֹ בְּפִתְחֵי שֶׁן נִפְסָו עֲלֵיךְ צָרִיךְ כְּלִימֵר נִשְׁתַּן מִדְּרֹכֵן וְלִכְךָ מִתְּנָה כְּלִימֵר נִפְסָו וְעַתָּה לְגַל עֲלֵיךְ צָרִיךְ וְחִבְלֵ
יִלְדָּה עַם חִבְלֵ קִימוֹת קִרְעָה וּמִחוּזֹק צָרִיךְ כִּרְעָה וּלְדָה וּמִתְּנָה יוֹרָא אֲרִי בְּעִתָּהּ חִבְלָהּ וְכִדְרָה לְתַחַח
כְּ אֵינֶנּוּ אֲוִימֵן כְּשֶׁשְׁצָרִים לְרֵדָתָהּ כֵּן צָרִים לְשָׁק בְּצִתָּהּ קִרְסֵם שְׁנִיתָ כִּרְעָה וְתִלְדֵּךְ שֶׁן נִפְסָו עֲלֵיךְ צָרִיךְ שֶׁ
צָרִיךְ לְרֵדָתָהּ שֶׁן

דרק

וכעת בכה
מוותך נשק
ותקרא לנער
כי כבוד
בצרי כמו חין
כבוד נחמיון
קיון ונח נחמיון
כמו נחמיון יש פה
תחילתך חן קיון
אחת כמו חין כבוד
בצרי כלומר חין
כבוד שחיונו
קיון נשאל חן
קלח כמו ש
קלח חין צריך
לחיון חן קלח חן שידע להטן דרכו ואל חמיון
וחל דעה זו שמתחמיק וחישק ותאמר פעם
אחרת שבהלח חמיק גלה כבוד מישראל חן
קלח חרון חלוקים וחלמות חמיק וחישק ולבסוף
חמיק גלה כבוד בעבור חרון לבדו גלה כבוד ש קיון
שקר כבוד

וְכַעֲת מוֹתָהּ וְתִרְבֶּנָּה
הַנִּצְבוֹת עֲלֵיהָ תִּירָאִי
בִּי בֶן יִלְדָתָהּ וְלֹא עֲנָתָהּ
וְלֹא שָׁתָהּ לִבָּהּ וְתִקְרָא
לְנֶעֱר אֵי כְבוֹד לֵאמֹר
גִּלְהַ כְּבוֹד מִיִּשְׂרָאֵל
אֵל הַלֵּקַח אֲרוֹן הָאֱלֹהִים
וְאֶל חֲמִיחַ וְאִישָׁהּ
וְתִאֲמַר גִּלְהַ כְּבוֹד
מִיִּשְׂרָאֵל בִּלְקַח אֲרוֹן
הָאֱלֹהִים
וּפְלִשְׁתִּים לְקַחְוָאֲרָת
אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וּבָאָהּ
מֵאֶבֶן הַעֲזָרָה אֲשֶׁר וְדָהּ
לְחִיזוֹ מִן קִלְשֹׁן חֵלְמֵי שִׁדְעָה לְהַטֵּן דְּרָכָהּ וְחֵלְמֵי
וְחֵלְדָּהּ זוֹ שִׁמְתָהּ חֲמִיקָה וְחִישָׁהּ וְתִאֲמַר פֶּעַם
אֲחֵרִית שֶׁ בְּחֵלְהָ חֲמִיקָה גִלְהַ כְּבוֹד מִיִּשְׂרָאֵל חָן
קִלְחָה חָרוֹן חֲלֹקִים וְחֵלְמוֹת חֲמִיקָה וְחִישָׁהּ וְלִבְסוּף
חֲמִיקָה גִלְהַ כְּבוֹד בְּעִבּוֹר חָרוֹן לִבְדּוֹ גִלְהַ כְּבוֹד שֶׁ קִיּוֹן
שִׁקֵּר כְּבוֹד

רלב

ובערן מותה ומלילה
נשיא דקמן עליו לא
תרחליו אריבד ובר
ילדתה ולא אתיבת
ולא שויאת על לבה
וקרת לרביא אי כבוד
למימר גלה יקרא
מישראל ארי אשתכל
ארונא דיו ורמית
חמה ודאתקטל בעלה
ואמר גלה יקרא
מישראל דאשתכל
ארונא דיו
ופלשתאי שבוית
ארונא דיו ואיתוהי
מאבן סערא לאשרודה
כך כמו חמט ולזה עתה ימק חבוב גדולה מורע
שנחם עד מלכות שלמה כמו שיתבאר צנה
שיבוא ולזה הקדים בפירושן לזכור חמט קודם
שנחם ובסוף קעטן נח לזכור ש חמט חמיק
למש גלה כבוד מישראל חין קלח חרון חלוקים
ש כבוד נשאר כחל לנשאל חין חן מקבצים
נכשיתמש כחן גדול תחת על

דִּרְקָא

ויען קמנצד' מספר קדשות על מנוע ושל עקד' מנצד' סלקח' תשז
כח כניסל בעטין ואס ככה ארעשק ל' כזכר ארון כלשון זכר וכלשון
קנה כלשון זכר ברוב וכן כזו קרשק וארון קלפים סלקח וזו קפסוק קנה" ויהי
כחזקו' כחזק' קמנצד' ארון קלפים ויפול על מנוע כחז' לבשחזו נפל
לחזקו' בעד יס קשער כחז' על מנוע אורח תרע"ו מסרקת' ענפ קטאר נקרא

רִלְכָנ

קדק לר' ק
אחזק שיקים
שרשו ילד ויקים
מקור' ועטין
עטין קאלמות
כח' יחמנ'
סמלון ימני ק
קדיונ' ללדת
כחמנו וימלון
ימיק ללדת
וכבר פרג' קו
מעטין ילד ו
קוח' קסר למל'
אחרת' קיק
מזמנו ללדת
והכרע ותלד
טקסט' עלק
טריקול' יכלה
לחזמין על
דבר קלדת'
כח' קו"

שנין וכלתה אתה פניח' מעדי' למילד'
ושמעתי' שמועת' אראשת' ארונ' דין
ודמית' חמוה' ודאתקטל בעלה וברעת'
וילדת' ארי בעת' ודא חילת' א

וַיֹּאמֶר הָאֵישׁ אֶל-אֲנֹכִי
הָבֵא מִן-הַמַּעֲרֵכָה וְאֲנִי
מִן-הַמַּעֲרֵכָה נִסְתִּי הַיּוֹם
וַיֹּאמֶר מָה הָיָה הַדָּבָר
בְּנִי וְעַן הִמְבָּשָׁר וַיֹּאמֶר
נָס יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי פְלִשְׁתִּים
וְנָס מִגִּפְתָּה גְדוּלָּה הִיטָה
בְּעַם וְנָס שְׁנֵי בָנָיָא מִתּוֹ
הַפְּגִי וּפִינָחָם וְאֶרְוֹן הַ
הָאֱלֹהִים נִלְקָהָה
וַיְהִי כִּהְזָכִירוּ אֶת-אֶרְוֹן
הָאֱלֹהִים וּפְלִמְעַל-הַבַּסָּא
אַחֲרֵי נִתְּבַעַד יַד חֲשָׁעַר
וְתִשְׁבֵּר מַפְרָקָתוֹ וַיָּמָת
בִּיזְקָן הָאִישׁ וּכְבָדוֹ הָיָה
שֶׁשָּׁט אֶת-יִשְׂרָאֵל אַרְבָּעִים
שָׁנָה וְכָל תּוֹ אִשְׁתִּי פִינָחָם
הָיָה לָלֶת וְתִשְׁמַע אֶת
הַשְּׁמוּעָה אֶל-הַלֵּקָה אֶרְוֹן
הָאֱלֹהִים וּמִתְחַמֵּי
וְאִשָּׁה וְתִכְרַע וְתִלְדָּה בִּי
נִהְיָה עָלֶיהָ עֲרִיָה

מסרקת לפ
סנעסר
פרקי מרקי
וכנל' כנל
קפסוק
מסמ' זקנע
אופ' שקיק
כנל' כנל
שקיק בעל
נער לפ
מת כסמל
מסמ' כנל'
ובלתו
קדק לר'
קית' קדק'
וקנע ימיק
ללדת' וקלדת'
קסרק וכן
דעת' וכן
קמנצד' וכן
וכן י' מ
מנצד' למילד'
ומקד' מנצ'
פרשו מן

ד"ק

ותכבד וגו' בעפלים כן כת' וקרי במחורים וקבעתם שם טני לתחיתם עפלים רשון
גבורתו שפלוטון וקטני נפסך וקקרי שם קחול' וישלחו וגו' ויסט בדגס קמך
וקטת' ויהי וגו' וישתרו להם כתוב טין וקול כמו
לס מכת קמחריס
ותרעמו ולקו יתרון במחוריא

ר"ל ב

ולס קמחך לסי
קשפים שפס
מלקיקס אנכי
קכ קאשדודיס
נמס שוממס
ותמקי על קמכו
שכז להם בדרך
שלא היו יכולין למי
שיקידחדש זה
קמקרק להם חס
לח מפת מר
שקמנה להם ארון
קחלים וזאת
קמכ קיתק
שקכו במחוריס
וקח חול מעער
מחד יוצא מקס
דס רבב חל
שכל להם מרת

ותקפת מחתא דית
על אינשא שדוד ואצריטון
ואלקי יתהון בטהורים יר
אשדוד וית תחומהא וחון
אינשא שדוד ארי שויא
עליהון מחתא ואמרו לאישר
ארון אלהא דישראל עמנא
ארי תקיפת מחתיה עלנא על
רגון טעותנא וישלחו וכנשו
יתכל טורני פלשתאי לותהון
ואמרו מה נעבד לארון אלהא
דישראל ואמרו לגת אסתחר
ארון אלהא דישראל ואסתחרו
ית ארון אלהא דישראל ויה
בתריד אסתרו ויתח ורות
מחתא דית בקרתא שיגוש
רב לחא ומחאית אינשא
קרתא מוערא ועד רב
ולקו יתהון במחוריא

ותכבד יד יהוה אל
האשרודים וישמסוך אתם
בעפלים את אשדוד ואת גבוליה
ויראו אנשי אשדוד כי בן
ואמרו לאי שכת ארון אלהי
ישראל עמנו כי קשתה ידו עלינו
ועל רגון אלהינו וישלחו ויאספו
את כל סדני פלשתים אליהם
ויאמרו מה נעשה לארון אלהי
ישראל ויאמרו גתיסב ארון
אלהי ישראל ויסבו את ארון
אלהי ישראל ויהי אחרי
הסבו אתו ויתח יד יהוה בער
בחוכה גדולה מאד ויך את ה
אנשי העיר מקטן ועד גדול
וישתרו להם עפלים

קאי להכניס מחד ולזה קוחדו להוציא ארון קחלים מאשדוד ושלחו לנבי' וידמנה שאלו המופתים עשה
קאי במעשה שמואל שקיב כח אלו עשה זה מוולת כח לשמחת על ישראל שאלו יאבד ארון קחלים מקס
וקנה חזק קסט חות בנת קיתק מכת קסם בער מהומה גדולה שאלו שאר שם ח' שאלו קוכו במכת קמחורי
וקו קמחוריס כפתרים ולזה קס ויתר קאי קרעיק ובראותם זה שאלו ארון קחלים לעקרון

ד"ק

וישבו וישמרו וישבמו סמל למש
למש כמו עלמש וכן על
אפיקי וישבמו אל המפתח כמו על המפתח
וכן ויד אית
הנלמד והדומים להם והמפתח קיח האסקופה

קחתעש רב
דען אמרו ס
דען מסטרו
ולמסס קיקסרת
דנלש נק דען
ומסטרו ולמטל
קיק ערת אדם
כמו שאמר ושת
כפתידי וזקו
פ' רק דען נש
על ערת קד
נשאר על וית
לחוד עש קדען
אשתאר על קי
עלכן לא ידעו

כדש ר ירמיק
נשס ר שמואל
בר רבצק מטמ
סקממרו ישראל
כעו יותרמממו
קעלס צומנות
קעלס כע על
כן לא ידעו
אבל עש כע

ותקדתי על כל גדולת המפתח קפץ

ד"לכג

וקח קטלן קפלותם ארון קוליס
כעת עז שלם שקיק בו קולס
על ערת בן אדם שקין קורין אותה דען וקח עז
קמופת עשה קש' לכתרו שקיל דען ארצה למע
ארון יא לשע כ' אין עז מלברו ואלו חשט פ
פלותם שכבר

ויקחו פלשתים את
ארון האלהים ויבאו
אתו בית דגון ויצניגו
אתו אצל
וישכמו אשדורים
ממחרת והנה דגון נפל
לפניו ארצה לפני ארון
יהוה ויקחו את דגון
וישיבו אתו למקומו
וישכמו בבקר
ממחרת והנה דגון נפל
לפניו ארצה לפני ארון
יהוה וראש דגון ושת
בפות ידיו כרתות אל
חמפתן רק דגון נשאר
עליו על כן לא ידעו
כהע דגון וכל הבאים
בית דגון על מפתן
דגון באשדור עד
היום הזה

קיקזה על מקרק
לא מיתקש' ולזק
לקחו את דען
וקשיטו אות
למקמו ולקשתדל
לקסיר משם ארון
אלים יצוס קד
מצאו דען סמל
לפס ארון יא וע
רק קשאר מדען
קיק נשאר אצ
ארון יא סמל ארצ
ולזק קיו כומרי
דען נשמרים
מלדוד על מפתן
דען כ חשט פ
סיקיק מקנס קדש
מצד מק שינצו
סס ראש דען ושת
כפתידי

ולו קסטק

ד"ק

ויאמרו ונ' אשם' קיכר דבר שאתם מורים
שמעלתם' און תרפאון וקודע לבס שקודע
עשה' למה' לא תסור ידו און מרס' און און תדע' למע' לא
סרק ידו ומכנת מרס' לפי שקייתם מעכצטס ארונן אצלכם
ט בשלמכם אונת תרפאון וקאשם' לכפרק על אשר עשיתם'

וקמאק עכברי
זקב' זקמאיע
קדרש' שכתבו
למעלה' ט שקיק
לכס' חול' ק
קתח' עמות וקיתת
יוצת' קח' חת
שלקס' כטיקמכע
מיתך' קחול' קיו
צחיס' קעככריס
וסומטין' קר
קמע' קחול' לחון
ולט' שקיק' חול'
אחד' לשרעס' ולעס'
אמרו' קכקטס'
וקקנס' מים' שיעסו
כדמנות' קמחוריס'
קמאק' ונדמנות'
קעככריס' קמאק'
כמספר' קסרעס'
ויקין' אשם' לכפר'
עליכם' ולקסי'
קחול' מעקס' לכולס'
ולסרעס' כמון'
שמע' עמ' כלס'

ויאמרו אס' משלחים
את ארון אלהי ישראל
אל תשלחו ארתו
ריקם כי השבתני שבו
לו אשם אז תרפאו
ונודע לכם למה לא
תסור ידו מכס' ויאמרו
מה האשם אשר נשיב
לו ויאמרו מספר
סרני פלשתים חמשה
עפלי זהב וחמשה
עכברי זהב כי מגפה
אחת לכל סורניכם
ועשיתם צלמי
עפליכם וצלמי ע
עכבריכם השחיתם
את הארץ ונתתם
לאלהי ישראל כבוד
אולי יקל את ידו מ
מעליכם ומעל אהיכם
ומעל ארצכם

ר"לכג

ועתה' לכם עצה' שאלחורו
ככתב' וישיטו' אשם' לכפר
עליכם' און ירפאון אס' כפנתו' און און קרע
ויקיק' סודע' לכם' למע' לא תסור יד קאי' מעקס' ט
קוארונ' שיתפלו' ככתב' תחת אשר חשבו' לחל'
שמון' ויאמרו' זק

ואמרו אס' משלחין ית'
ארון אלהי ישראל
לא תשלחו יתיה ריקן
אלהין אתבאת תבינו
קדמוהי קרבן אשמה
בכין תתסון ואתרונת
לכון למה לא תנוח
מחתה מנכון ויאמרו
מה קרבן אשמה
דנתיב קדמוהי ויאמרו
מען טורע פלשתים
חמשה טחורני דהבא
וחמשה עכברי זהבא
ארי מחתא חדא שוי
לכלהון ולטורע כון
ותעברון צלמי
טחוריכון וצלמי
עכבריכון דמחכלין
ית ארעא ותתנון קרס
אלהא דישראל יקרא
מאיס תנוח מחתיה
מנכון ומן טענות כון
ומן ארעכון

לכורות' כזק'
ימן' אס' און און
קרע' עכעט' ט
כבר' קיק' דעס'
אשם' לא' און און
קרע' עכעט' לא'
ישיטו' לנשרחל'
וידמק' שכתב' און
קאי' ער' אס'
עככריס' קיו מ'
מקחית' אר
קארץ' וקתפסק'
קמכ' קזא' זת'
ככלערי' פלשתים'
ולזק' אמרו' לכם'
שיעשו' לכם' כלמי'
מחורי' זרז'
ועככרי' זקב'
כמספר' קסרעס'
וזקו' קאשם'
שקיעטו' כדי'
שקסור'
מעליכם'

רדק

וישמונו ונ' למיתתו ואת עמי שרי קשר
אמרנו כן וישלחו ויחסעו מקומות

מות כל מקומה שרעם וזה חזק וירעם
אין נקל גדול כנס הקורח על פלשתים ויקים כדמפור
צאגרת לגמדות דר אלעזר כפאגל ישי קנעל וחמ

ל אלכסדראי

אל יקאטבני

לא כדראו רעמי

אל כדילפוט

עקממיות שכל

שוקאליס עסק

שיראן מלפס

ויקראו

זמק נאחמנאי

זקטן נאחמ

אל יקרא חט

ויסנחמנמנאי

לאתריה ולא יקא לית וית עמי ארי וזה

שגוש קטלא בכל קרתא תקיפת לחדא

מחת אריתמן וגבריא דלא מיתו

לקובטחוריא וכליקת צוחת קרתא

לצית שביא וזה

ארונא דמי בקרוי פלשתאי שבעא

ירחין וקרוי פלשתאי לבומריא ודקסמא

למיכר כה נעבד לארונא דמי

הוריענא במה נשלחח לאתריה

רלבנ

ותכף שני ארון קלפי אל עקרון
קטא שם קש' מקומות מות בכל

קשר וקשאים נקס אל מית קובו נמוריס
וקנה כל זק קדקל פלשתים מכפ ארון קלפי סתך
שבעה קדאים וכו' קרוי פלשתים לבומריא

ולקמיקס לקחת

עצמקס מק

יעשו ארון יא חס

ישיטו לשרא

חס לן ואס קיתק

עצמס שילחוקו

לשרא נמק

ישלחוקו שם כרי

סתמור חק קש'

מקס

כל סרני פלשתים ויאמרו שלחו ארת

ארון אלהי ישראל וישב למקומו ולא

ימית את ואת עמי כי היתה מהומת כות

בכל העיר כבדה מאד יר האלהים שם

והאנשים אשר לא כתו הכובע פליס

ותעל שועת העיר השמים

ויהי ארון יהוה בשדה

פלשתים שבעה חדשים ויקראו

פלשתים לכהגם ולקסמים לאמר

מה נעשה לארון יהוה הורענו בכה

נשלחנו למקומו

רֹדֶק

ולקחתם וגו' אל העגלה כמו על העגלה
וכן ויד את המלשתי אל מצחו כמו על
מצחו או קוץ כמו העגלה וכן ואלה ארון יתן אל
העדות שקוץ כמו ואלה וכן הרגס יועתן העגלה
נארגו נתינה כהרעמו נתינה וישו וגו' כל
נתינה כמו כלו

וכן מלך תוכך
קמם כמו מלכו
ונשו כלמית כמו
ונשאו ממש להשיב
את בטקס מ
מחריקם ולכלוא
אותם נתינה לפי
שלל דבר קצרון
קיוטת אל בטקס
אחר שלל ריו
בטקס קורטן
אחריקם

ולקחתם את ארון
יהוה ונתתם אתו אל
העגלה ואת בלי חזה
אשר השבתם לו
אשם תשימו בארגו
מצרו ושלחתם אתו
והלך יוראיתם אם
דרך גבול יעלה בית
שמש הוא עשה לנו
את הרעה הגדולה
הזאת אם לא וידענו

כי לא ידו נגעה בנו מקרה רוא
היה לנו ויעשו האנשים כן ויקראו
שתי פרות עלות ויאסרום בעגלה
ואת בניהם כלו בבית וישמו את
ארון יהוה אל העגלה ואת
הארגו ואת
עבדי חזה
ואת צלמי טחריהם

רֹלֶבֶן

ואם תתעורר פירות מעצמן
ללכת לשאר אל דרך בית שמש שקיה
קמקום קרוב להם מישראל קנה יתעורר מלת
יה קיתה זאת נסתארון קאלים ואם לא קבע
לן זה קרע במקרה שם קיק מעט לן עד קמופת
לן תקצר ינו

מעשות זה קמוץ
קשט וקוץ קמט
קפרות אל שלכו
מעצמן דרך בית
שמש ואם קיק
זה לן במקרה לן
יושג זה קאס לן
ולן נשג ארון
קאלים לשאר אל

ותסבון ית ארונא דיו
ותתנו יתיה בעגלתא
ויתמאנ דהבא
דאתבתין קרמוהי
קרבן אשם תשון
בתיבותא מסטריה
ותשלחון יתיה ויהי
ותחזון אם באורח
תחומיה סליק לבית
שמש מן קרמור
איתעבדת לנא יר
בשת ארבתא הדא
ואם לאונדע אריל
מחיתה קריבת בנינו
עירועה ויהיה לנא

ועבדו גבריאל ונסבו תרתין תורן מעין
ואסרונין בעגלתא ויתבנהון כלו בביתא

ושיאנית
ארונא דיו
על עגלתא
ויתתבותא

ויתעבדו ברהבא וית צלמי טחריהם

דֶּרֶךְ וְלִמָּה תִּכְבְּדוּ לַבָּכִים כְּאִשְׁרֵי כְבֹּדוֹ
מַעֲרִים בְּזֶק קִפְסוֹק לִבְדּוֹ נִמְצָא

מִכַּתֵּן קִדְמָה בְּלִשׁוֹן כְּבֹדוֹת קִתְּעֻלָּבָם עֲשֵׂה
בָּהֶם מַעֲשֵׂה הַשְׁחָתָה כִּמּוֹ אֶת־אִשֶּׁר קִתְּעֻלָּתוֹ
צִמְצִים וְעֵתָהּ קִהְיוּ וְגו' חֲדָשָׁה אֶל־כַּעֲשֵׂה
עַל מַלְכָּה כַּעֲטָר

קִדְשֵׁי אֲחֵרִים
עֲלֵית מִיִּטְקוֹת
כְּהִנֵּה וְנִקְרָאוּ
עֲלֵית עֲלָשׁ ק
קִינְקִים שִׁנְקִרִי
עֲלֵים וְעֲלֵים וְעֲטָר
לְקַח פְּרוֹת עֲלֵית
לְהַרְאוֹת קִמְעֻפֶּת
אֶל־שֵׁט כַּעֲטָר
בְּמִי אִשֶּׁר לֹא עָלָה
עֲלֵיהֶם עֹל
אִמְרוּ כַּעֲטָר
קִדְשֵׁי אֲחֵרִים אֶל־

כַּעֲשֵׂה בָּהֶן מַלְכָּה אֲחֵרֶת כִּמּוֹ שֶׁאִמְרוּ נִסְכֵּן
עֲלֵיהֶם חֲדָשָׁה וְהַשִּׁיטֵם בְּמַקְס מִאֲחֵרִים
קִבְּרָתָהּ כִּלְזֶה אֶל־אִמְרוּ לְנִסְיוֹן שֶׁאִין אֶל־רִאיוֹת
לְמַשׁוֹךְ וְעַד שֶׁנַּעֲשֶׂית אֲחֵר בְּמַקְס וְחֵם יִקְיָה כֵּן
בְּאֶרֶץ לְתַקֵּן שִׁינְכֻכּוֹ מִאֲחֵלֶיךָ כִּדְעַת שֶׁאֶרֶץ
מִשָּׁה לְפָנֶיךָ קִחְלִי

וַיִּקְחוּ לָהֶם שֵׁת פְּרוֹת מִיִּטְקוֹת עֲבָלִים אֶל־עֲלֵה פְרוֹת וְלֹא לֹא תִהְיֶה בְּפֹת תְּרֻבֹת לְמַשׁוֹךְ כַּעֲבָלָה
כִּי לֹא נִסּוּ שׁוֹם מַלְכָּה עִם שֶׁבְּחָן תִּהְיֶה סָבֵב שֶׁמֶת לְמַכֵּעַן מִן־קִלְכָּה וְקִיָּא קִינְטֵם מִיִּטְקוֹת בְּמַקְס מִאֲחֵרִים
קִבְּרָתָהּ כִּי אֲחֵרִים אֶת־קִדְשֵׁי תִמְשִׁכֶם לְשׁוֹן אֲחֵלֶיךָ כִּי לֹא יִקְיָה זֶה מִחֵת קִשִּׁי לְשִׁי אֲחֵרִים לְשִׁי אֲחֵלֶיךָ

רִלְבָּג

וְהַזְכִּירוּם אֶל־יִקְשָׁה לָבִים מַעֲשֵׂוֹת זֶה
אֶל־יִקְרָה לָהֶם כִּמּוֹ שֶׁקִּרָּה לְמַעֲרִים

וְלִפְרֻעָה " וְהִנֵּה קִישִׁירוֹ אֲוִיתָ עַד בְּחוּפֵן אֲחֵר לְרֵעִית
בְּקֻלֵּית אִם נָא לָהֶם קִדְעָה זֶה בְּפִת אֲרֹן קִלְכִּים ט
קִחוּסֵן קִדְשֵׁי קִיָּה ט מִקְשִׁפֶּךָ וְזֶה שֶׁעֲפָה קִיָּה זֶה ק
קִדְעָה לָהֶם בְּפִת

וְלִמָּה תִּכְבְּדוּ אֶת־
לְבַבְכֶּם בְּאִשְׁרֵי כְבֹּדוֹ
מַעֲרִים וּפְרֻעָה אֶת־
לָבִים הַלּוֹא בְּאִשְׁרֵי
הַתְּעַלֵּל בָּהֶם וַיִּשְׁלַחוּם
וַיִּלְכוּ וְעֵתָהּ קִהְיוּ וְעֵשׂוּ
עֲלֵיהֶם חֲדָשָׁה אֶת־
וְשֵׁת פְּרוֹת עֲלֵיתָ א
אִשֶּׁר לֹא עָלָה עֲלֵיהֶם
עֲלֹא־סִרְתָם אֶת־
הַפְּרוֹת בְּעֲגֻלָּה ו
וְהַשִּׁיבָתָם בְּנֵהֶם
מֵאֲחֵרֵיהֶם הַבִּיתָהּ

קִעֲצָה וְקִטְרוּ זֶה
קִבְּרָתָם וְקִקְשִׁים וְאִמְרוּ לָהֶם אֶל־יִכְבְּדוּ לָבִים וְעִם כֹּל
זֶה נִתְּנָה לָהֶם בְּחִינָה שֶׁמֶת תִּכְבֵּר לָהֶם קִדְשֵׁי קִשִּׁי אֲחֵרִים
לְשִׁי אֲחֵלֶיךָ וְלֹא עֹו אֲוִיתָ שִׁיעֲשׂוּ עֲבָלָה חֲדָשָׁה לְכַתֵּב קִשִּׁי
וַיִּקְחוּ לָהֶם שֵׁת פְּרוֹת מִיִּטְקוֹת עֲבָלִים אֶל־עֲלֵה פְרוֹת וְלֹא לֹא תִהְיֶה בְּפֹת תְּרֻבֹת לְמַשׁוֹךְ כַּעֲבָלָה
כִּי לֹא נִסּוּ שׁוֹם מַלְכָּה עִם שֶׁבְּחָן תִּהְיֶה סָבֵב שֶׁמֶת לְמַכֵּעַן מִן־קִלְכָּה וְקִיָּא קִינְטֵם מִיִּטְקוֹת בְּמַקְס מִאֲחֵרִים
קִבְּרָתָהּ כִּי אֲחֵרִים אֶת־קִדְשֵׁי תִמְשִׁכֶם לְשׁוֹן אֲחֵלֶיךָ כִּי לֹא יִקְיָה זֶה מִחֵת קִשִּׁי לְשִׁי אֲחֵרִים לְשִׁי אֲחֵלֶיךָ

ד"ק

וקענל נחל ונע ואת קפרות קעלען שלם חנני בת שמש
 נקשעט קענלע וקעלע קפרות שלם כ קוהרו קנמות
 מעצרה שילם וקננה כשרה כנעת יחיד אעפאמן קכע חס שלם
 קרבו מן קכר זכר ת ויס ונע וכן בדברי רזל קכרית שעה קיית קכ
 נמי מקת כרר דאי לא תימך קכ שלם נכך מי איכא מאי קנשיח ודילן

כנעת יחיד ו

וכדנכרר נר
 קכר דאמן רכ
 ארר כר ארנה
 מנן לעלת נקנה
 סקיי כשרה כנע
 יחיד שחמן ויקח
 שמואל למלך חלב
 אחר ויעלם שלם
 ונע ויעלם זכר
 מעצרה חנני רכ
 נחמן כר ימך
 ויעה כעכ ר
 נחמן חמנעלי
 לה פחות מעת ש
 שאכעקרק נע
 שלם חנני כעקרק
 מתקן לה רכנע
 בריק דל עתן חכ
 קינדכעכ ואת
 כמקס כלו כנתי

והעגלה באה אל שרה יהושע
 בית השמש ונתעמר שמושם
 אבן גדולה ויבקעו ארץ עצי
 העגלה ואת הפרות העלו עליה
 ליהוה והלויס הורידו את ארון
 יהוה ואת הארגו אשר אתו
 אשר בו בליזהב וישימו אל
 האבן הגדולה ואנשי בית
 שמש העלו עלות ויזבחו
 זבחים ביום ההוא ליהוה
 וחמשה סרגי פלשתים ראו
 וישבו עקרון ביום ההוא ואלה
 טחריה חבא אשר השיבו פ
 פלשתים אשם ליהוה לאשרוד
 אחד לעזה אחד לאשקלון
 אחד לגת אחד לעקרון אחד

ר"לכנ וקענל נחל ארנה

יקנשעט קענלע וקעלע קפרות שלם
 ותעמר חס וחס חנן גדולה וינקע
 את עט קענלע ואת קפרות קעלע
 עלות וזכרו זכר חנני שלם חנני

ועגלה אחת להקל יושע
 רמבית השמש ונקבת חמן
 ותמן אבנא רבתא וצלחו ית
 אע עגלה אוית תורהא אסיקו
 עלתא קדם יעוליא אחיתו
 ית ארונא דיי ויתת כותם
 דעמיה רבתא מני דרובא שויא
 על אבנא רבתא ונכרי בית
 שמש אסיקו עליון ונכיסו נכבת
 קורשין כומא הווא קדם ית
 וחמשה סרגי פלשתאי הו
 ותבו לעקרון כומא חווא ואלין
 טחורי דרבהבא דאתבו פ
 פלשתאי אשםא קדם ית
 לאשרוד חר לעזה דר ל
 לאשקלון חר לגת דר לעקרון
 חר

וחי פחותה מעת שלם מי קח ילד וקתנן פדק וחמור כבש שלם לנכמן חלם מעצרה חנני ויס ער
 בדברי רזל כר פלשתים קעלע קפרות כר חלעזר חנני חן מקריטן מעצרה חנני ויס קכר
 וכ מעצרה פלשתים חן חנני ונמקס שחמור קורית שעה קיית קכ חס יכרל ק
 קכר חנני

ד"ק

וישראל הפרות דרך ישר וכתבנו מעו ואכילת תורתא ללשון דרך בית שמש וקלכו דרך בית שמש לא פרו ימין ושמאלנו סימן שלקטת לבד כמו ויחמנו בטחן לשית ודגש קשין לחסרון קיור פ"ה קפולנו ויחמנו ב"ח כ"ח קדרי תמורת קיור פ"ה קפולנו דברי ר' לוי ישראל הפרות וגו' מאי ו ישראל אמר ל' יוסמן משום ל' מאיר שאלמו שירק ור' זוטרא בר טובה אמר רבשעקמו פתקם כלשון ארון ואמרו שירק מאי שירק אמר ל' יוסמן משום ל' מאיר א"ר יסיר משק ל' יוסמן ידיה אמר ואמר תבוסה קולא קורו

ל' ו' שמעון

בן לקיש אמר מ

מזמורא יתמא

מזמור שירו ל' ו'

שיר קדש וגו' ל'

אלעזר אמר ו'

מלך ירבוז עמיס

וגו' ל' שמאל לבר

נחמנו אמר ו'

מלך גלות לנש

וגו' ל' יצחק כפחא

אמר רומי קשיטא

קתמפט ברוב

קדרך קמחוסקה

ברקמיזקב ק

קמקוללה ברבר

ר"לכנ

וקנה עשאו ק
קפרות דרך בית
שמאל מזמור נבייק
וסרט פלשתיס
קולכס אחריקס
עד גטל בית שמש
לראות חמרת ק
קטען

וי' ו'

וישראל הפרות בדרך
על דרך בית שמש
במסלה אחת הלכו
הלך וגעו ולא סרו י
ימין ושמאל וסרע
פלשתיס הלכיס א
אחריהם עד גבול
בית שמש ובית שמש
קצרים קציר חטים
בעמק וישאו ארת
עיניהם ויראו ארת
חארוני וישמחו לראותה

ואכילת תורת באורה
על אורה בית שמש
בכישא חרא גולן
מיול וגעו ולא סטאה
לימינא ולשמאלא
וטורע פלשתאי אולין
בתריהון עד תחום
בית שמש ובית ש
שמש חצרין חצר
חטין במישרא וקפלו
ית עניהון ורחו ית
ארונא וחריו מ
מלמחזי

וארמון רבאסי מתת לה ל' יצחק כפחא אחא ויקי בנפועה ארון וגו' וישראל אמר אמור אמר ל' יצחק כפחא רומי רומי קשיטא וכו' רש' ז"ל פ' וישראל תנע חסדו ונחית מלמד שאף קולדות אמרו שירק עמק ס"ב בית שמש ישראל היו קלך וגעו קיו געשת בעטור במקן בעקתה עקר תקרא געו אמר חס יגעה שור' ובררש שאלמו שירק קוצחו וישראל מלשון שיר לא קיהרעטס ל' שאלמו בנפועה אמרו קשיטא קהיל לא משארר אחד אמר חותה קשיטא עד טחן ל' בית שמש דרך ישרה ובית שמש וגו' וישמחו לראותה קיו מסתכלן קיחך קוצח לברו ומשמחתן נהג נה קולת ראש ולא קיו מסתכלן ט בלימק ודרך כבוד' און פתחו חותה וראו מה שבעכו ול' כעשו כמו שכתב ולא יתאו לראות ככלע חתה קדש ומת' ולפסוקי פסרש ענשם מה קיק

ר"ל כג

קדיאן שאר קרעות שקרו לקסוקצרו פ
פעולותיהם קרעות קמו חלה או יקיה קרען צוק
שכבר רעו קימנים מיוס שנת קלרון עקרית
יערים וקין קימנים עשרים שנה וחלק

וַאֲמַרְוּ גִבְרֵי בֵּית שֵׁשׁ
מֵאֵן יָכוֹל לְמִקְסָקָדָם
אֲרֹנָא דִּינָא גִּילְהִים
בְּדִישָׁא הֲדִין וְלֹא דִין
אַתְרָא אִיכְתָּלַק מִיִּנְנָא
וְשִׁלְחוּ אֶסְנֵדִין לוֹתֵי
יְתִבֵּק רִית יַעֲרִים לִ
לְמִימָא אֲתִבּוּ פִלְשֵׁתִיא
יְתִאֲרֹנָא דִּינָא חוֹתוּ
אֲתִבּוּ יִתִּיחַ לוֹתִכּוּן
וְאֲתֹנֵב רִיק רִית יַעֲרִים
וְאֶסְקִי וִיתִי אֲרֹנָא דִּינָא
וְאֶעֱלוּ יִתִּיחַ לְבֵרֵת
אֶבְנֵי רִבְרִי בְּנִבְעָתָא
וְיִתִּי אַעֲזֹר בְּרִית זְמִיעַ
לְמַטְרֵי אֲרֹנָא דִּינָא
וְהָיָה בְּיוֹמָא דִּישְׂרָא
אֲרֹנָא בְּקִרְיָת
יַעֲרִים וְסִנְאִי וְיִמִּי
וְהָיוּ עֲשָׂרִין שָׁנִין וְאֵ
וְאִתְּנָהּ אֵל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּתָרֵי
פֹּלְחָנָא דִּינָא

וַיֹּאמְרוּ אַנְשֵׁי בֵּית־
שֵׁשׁ־מֵי יוֹכָל לַעֲמֹד
לִפְנֵי יְהוָה הָאֱלֹהִים
הַקְדֹּשִׁים הַזֶּה וְאֵלֵּינוּ
יֵעָלֶה מַעְלֵינוּ וְיִשְׁלַח
מַלְאָכָיו אֵלֵינוּ וְיִשְׁבּוּ
קִרְיַת יַעֲרִים לֵאמֹר
הִשְׁבּוּ פְּלִשְׁתִּים אֶת־
אֲרוֹן יְהוָה רְדוּ הָעָלֹ
אֶתוֹ אֵלֵיכֶם וַיָּבֹאוּ אֲנִישֵׁי קִרְיַת יַעֲרִים
וַיַּעֲלוּ אֶת־אֲרוֹן יְהוָה
וַיָּבֹאוּ אֶתוֹ אֶל בֵּית
אֲבִינֶדָב בְּנֹכַחַתָּהּ וְאֶת־
אֶלְעָזָר בֶּן־קָדָשׁ
לְשָׁמֵר אֶת־אֲרוֹן יְהוָה
וַיְהִי מִיּוֹם שַׁבָּת
הָאֲרוֹן בְּקִרְיַת יַעֲרִים
וַיִּרְבוּ הַיָּמִים וַיִּרְאוּ
עֲשָׂרִים שָׁנָה וַיָּנֹחוּ
בְּלִבְיַת יִשְׂרָאֵל
אֲרָרִי יְהוָה

הם יבנו לנו מן סרמניטין ולא מן סרמניסין ואמר להם
מז חמיסין ולא מן סרמניסין

ד"ר

ויתאון אנשי קרית
יעריסונו אשת
אחמד בנבעה
פ' אשר בנבעה
וכמוהו רצ' ואפ' ^ל
אנבעה זאת בעת
קרית יערים וקיה
בער אחמד אחר
לפ' קוריעט אל
שת אחמד אשר
בנבעה קטלו
קחרון קדשו
כתרגו זמיון לשמר
את חרון י' לשמר
את קשת שקיה ב
קחרון שקי' נמק'
ולכד ולרבץ לפט
קחרון כזס זהב
וחל כתסמוטח ונ'
וכדברי רז' ט
סמטפולר' חמי
זל חסי שרולפו קט
כלמן דין כלמן דין
סמכו לנח לנח
תסמכו לנחמן סרמ
מן חמיסין ולנחמן סר

דרכ

ועבדרי קזקב כמון שקין מחורי קזקב מספר כל ערי פלשתים וקס קמעה קזכרים כן קעככרים מספר כל ערי פלשתים שקס קמון זק קזכרים וכן קין קמעה בעבור קמשת קסרמס כלומן שיקיק כפרה לבס כמון שחין למעלה כמנפה אחת לבס ולסרמקס ומה שחין מעשר מנכר ועד ספר קפרזי קסרזו ומעשר מנכר כלומן אטפ' של קיתה מעט קקסמנים וקכמס עליהם למעלה חלן קמעה מחורי קזב וקמעה עככרי קזב ל

רלבג

ויד ויד צאשי
צית שמע ס
ראו צרון ו
ולא עזבו מלכיתם
שקין קזכרים קצב
קמים ונפט מ
מקמס שבעים
חיש שקין שקולים
קמשים אף לגדל
מעלתם חוקין ק
קמוכס קמשים
חלק נשבעים חיש
ויתלכעס ס
קכ ויד בעס מ
מכב גדולס

ועבדרי הוהב מספר
כל ערי פלשתים ל
לחמשת הסרנים
מעיר מבצר ועד כפר
הפרזי ועד אכל
הגדולה אשר הניחו
עליה את ארון יהוה
עד היום הזה בשרה
יהושע בית השמש
ויד באנשי בית שמש
כיראו בארון יהוה
ויד בעס שבעים איש
חמשים אלף איש
ויתאבלו העם כיהבה
יהוה בעס מבר
גדולה

ועבדרי הוהב מען
כל קרוי פלשתאי ל
לחמשא טורניא
מקרוין כריבן ועד קרוין
פצחא ועד אכנא
רבתי אדאחיתו עליה
ית ארונא דלע עד
יומא הדין הא היא כ
בחקל יהושע דמבית
שמש וקטל בגברי
בית שמש על דחדאו
דחזו ארונ דיי בר גלי
וקטל בסב עמא
שבעין ברא ובקהלא
חמשים אלפין ובדא
ואיתא בלעמא ארי
מחא מבעמא מחא
סגארו

למספר קסרמס
וקעידו קגדולו
שקס אשדוד
ועזק ואשקלון
וגת ושקרון קס
עשו מעצמס
יותר מקורים
ועככרים כקין
ירחין עדיין ועשו
מכל קערים
וקכפרים שקס
ערי קפרוזות
כלער וכלכפר
עשו מקור ו
ועככר זקב
ככל קמקומות
שקין יושבים
פלשתים כפר
שחין ל חומה

יזעל חבל קגדולא אשד קמיו עליה חת צרון ויד כל ס סימון לזות מקום קין פרוות פלשתים כריו
צרון ויד על דחד יחו דחזו וג כמון שחין וישמחו לראות חזל משנס דחזו ויד צאשי צית שמע ונחלקו
כזק מנס חמרו שקין קזכרים ומשתחיים כלומן של קמיו מלכיתם בעטרו ומקס חמרו שחמרו דברים ח
אשר נוכן ככבד קצרון וחמרו מין חמרייד דאמריית ומן פייסך דאיתייקת ולדברי קדרש קזק יקיק פ
דחו כזו כמון לראות כך וקדומים ל שמפרשים אותם לשון כזין וקכסון מה שפרשן אפתחו חות וריו מה
שכתבו ליד חמר צרון ולא חמר צרון

ויקי מעוס שנת

רד"ק

ויקבע קמעתה וישלם מיס וישפכו
ה' ופכו לבון ענוהו כמין קדם
וה' ופכו לבון ענוהו כמין קדם
לפטר כמין קדם וישפכו ויהיה לפרש שפכו קמים
לפטר וי' סימן לבפרת עבות על דרך ש' חנה עמל

הראו כמין עברו
הזכר" אל תחש
ממין מנחם קסעל
וקח טעל שמע
וכן קרישו ממע
וכן רוב קסעל
במקדש קסעל
שמע" ויקח
שמואל אל
הנזעזע קרי
יוק' ויעל עול
כן כעב וקרי
ויעל ודרש לזל
קבע וימרו ויעל
בעצמם ויהיה
ומכין סמך שעת
נכה כשרה נזעזע
יחיד וקבל גסן
כז מקריב
נזעזע יחיד מ
משחרב משכן
שיל ונחלם
לז קותרו
קמיות

ויקבעו המצפתי
וישאבו מיס וישפכו
לפני יהוה ויעזבו ביום
ההוא ויאמרו שם
חטאנו ליהוה וישפט
שוא את בני ישראל
במצפה וישמעו
פלישתים כי התקבעו
בני ישראל המצפה
ועלו סרני פלישתים
א ישראל וישמעו בני
ישראל ויראו מפני
פלישתים ויאמרו בני
ישראל שמואל אל
תחרש ממנו מזק
אל יהוה אלהינו
ושענו מיד פלישתים
ויקח שמואל טלה
חלב אחד ויעלה
עולה כליל ליהוה
ויזעק שמואל אל יהוה בעד ישראל
ויענהו יהוה

רלבג

וקבע שמואל קמעתה וישלם מיס
מיס ופכו לבון ענוהו כמין קדם
התרחץ מעממקם וישפכו לבון ענוהו כמין קדם
בען שפכו לבון ענוהו כמין קדם
וקבע שמואל קמעתה וישלם מיס

ואיתבנישו למצפתי
ומליאו מיס וישפכו
לברון בתובתא בבני
קדם ויעזבו ביום
ההוא ואמרו תמן
חטאנו קדם וישפט
שמואל את בני ישראל
למצפתי וישמעו
פלישתאי כי
איתבנישו בני ישראל
למצפתי וילקו טורע
פלישתאי על ישראל
וישמעו בני ישראל
ודחילו מן קדם
פלישתאי ואמרו בני
ישראל שמואל אל
תחרש ממנו מזק
אל יהוה אלהינו
ויפריקנו מיד
פלישתאי ונסיב
שמואל אמר דהלבא
חרואסקיה עלת נמר
קדם ויעזלי שמואל
על ישראל וקבל מינד

שיעק קס נעק
לפטר וי' כמין
שוכרן בדכר
יעת" וכחש
שמע פלשתים ע
קתקבע בע
ישרה נזעזע ע
כרע פלשתים
אלישראל לקחם
עמס וייראו ישרה
מפטר פלשתים
ונקשו מעמול
שיתפלל להם
בעגרים שושיעם
מיד פלשתים וקבע
לכע כחוק ע
וקדננות קחלי
קעל שמואל עול
לוי כקעל ת
תשיר חלוק רמו
שחריב פרושן
לדכרי קתורק
ויפטר שקעל
אוקע עלידי עק
ע שמואל

ויעשו כללם בכו וחזרו בשונה אלימה ט ראו דבר
 קארון וקדושה וקיה לקס לזות גדול ט יי קול
 קאלים ונחמדשו על קלי קסדר שקיו עכרים
 ויקיה פ ויעשו מלשון פני ויש מפרשים ויעשו כר
 טת ישראל אחרי יי עלידי שמואל שקיה מסכב
 מעמד לעד ושופמן ומוטחן ויעשו לשון קמשר
 ולשון חרמי תתפון לפלחט וכן לזנה נהם קין נהם
 העלת למשכן חלקט וכך תרגום וכלו חלק
 ויתפון ותרעם ויעשו ואיתנהיו כלומר כלם נחשט
 עליו

דדק

ועבדו לנדי
 כמו ויעבדו את
 ואל נדי חר
 שקסירו את
 קבעל וקעשירו
 נבערו כל זכר
 עז לשכך חמר
 ויעבדו את יי
 לנדי ויאמר
 נע

קמצתה כנר
 פירשתי נספר
 יקשעלמה קיה
 מנכר ישראל

ואמר שמואל לכל בית
 ישראל למימר אם בכל
 לבבון אתו תיבין לפולחנא
 דיי אערו ית טעות עממיא
 מבינכון ועשתרתא ו
 ואתקינו לבבון לפולחנא
 דיי ופולחן קדמוהי ב
 בלחורוהי וישויב יתבון
 מידא דפלשתא ו
 ואעריאו בני ישראל ית
 בעליא וית עשתרתא
 ופולחן קדם יי בלחורוהי
 ואמר שמואל בנושו ית
 כל ישראל למצפא
 ואיצל עליבון קדם יי

לקבץ קמצתה ושם קיה מנכר וטת קתפלח טס
 קיתה השועה גדולה נחמס יקשעלמה קמלכ ונדל
 חר סימון וט שילה קיה קמצתה חו קמצתה קיה שילה חלח טפה יוצא מתחומנו של בטמן לתחומנו של יוסף
 ועלה טת קמקדש של שילה עתן ותמה חט מזה קדרשט מרה לקס נשילנו וקלח חרז מקדש שילה מיוס שגלה
 קארון ומעט שגח קארון לקרית ערים קטח חו קהל מועד חלבו וכן חמ נחל עלם נחלתב שג קטח חו קהל
 מועד לנכ

כן נחשט כל טת ישראל אחרי יי ואמנם קיה שם
 קארון יותר מעשרים שנה ט קול עמד שם עד
 שמלך דוד שבעשטס וקנה לזק קפ דרך שחמר
 שבעשטו כל שנות שמעון נשיות על ולזק קפ יתכן
 שקיו ימי קיי שמואל נחלתס סה שנה ויאות שיחמ
 ואחזקתו ושנתו ואמנם חס לא נחמר כן קנה לז
 קיה ט חס כן שנה ולא יתכן שיחמר על עצמו ש
 שקול זקן ואיש אינה ואיפשר עס זק שולר שמואל
 קודם שנתנה על שופט על ישראל ויקיו ימי קיי
 נהר כמו שזכרנו

ויאמר שמואל אל דלכג

כל בית ישראל
 לאמר אם בכל
 לבבכם אתם
 שבים אל ירוה
 הסירו את אלהי
 הנכר מתוככם והעשיתו ויהיו
 לבבכם אל יהוה ועבדו לו
 ויצל אתכם מיד פלשתים ויסירו
 בני ישראל את הבעלים ואת
 העשיתות ויעבדו את יהוה
 לבד ויאמר שמואל קבעו את
 כל ישראל המצפתה ואתפלל
 בעדכם אל יהוה

קיה מנכר וטת קתפלח טס
 קיתה השועה גדולה נחמס יקשעלמה קמלכ ונדל
 חר סימון וט שילה קיה קמצתה חו קמצתה קיה שילה חלח טפה יוצא מתחומנו של בטמן לתחומנו של יוסף
 ועלה טת קמקדש של שילה עתן ותמה חט מזה קדרשט מרה לקס נשילנו וקלח חרז מקדש שילה מיוס שגלה
 קארון ומעט שגח קארון לקרית ערים קטח חו קהל מועד חלבו וכן חמ נחל עלם נחלתב שג קטח חו קהל
 מועד לנכ

וַיִּשְׁלַח אֶל־כָּסִיָּה מֶלֶךְ אֲשׁוּרִים קִיץ לְמַלְךְ כְּמוֹ שֶׁאֵין קִיץ לַאֲשׁוּרִים כִּשְׁנֵי אֲשׁוּרִים מִשְׁחֵת לְכַנְדֵּר וְנָגַד
 וְקוֹשִׁיעֵת עַמִּי מִיַּד פְּלִשְׁתִּים וְתַשְׁבֵּנָה קַעְרִים שׁ שְׁנֵי יְהוּדָה לְכַד קַעְרִים קֶלֶק מִתְחַלֵּף כִּשְׁנֵי
 סֹפֶר שׁוֹפְטִים וְאַחֵר כֵּן שְׁנֵי פְלִשְׁתִּים וְלִקְחוּם מִקֵּם וְעַתָּה בְּיַמֵּי שְׁמוּאֵל שְׁנֵי קַעְרִים לְשֹׁרֶת
 וַיְהִי אֵלֶּם בֶּן יִשְׂרָאֵל וְנָתַן קִמּוֹנִי לֹא יָדַעַת מַעַם לְפָנָיו כִּזְקֵי הַמִּקְוִים שׁ לֹא דָאִין בְּזִמְנֵי קִיץ מִלְחָמָה
 בֶּן יִשְׂרָאֵל וְנָתַן קִמּוֹנִי לֹא עָם פְּלִשְׁתִּים וְלֹא נָתַן קִמּוֹנִי לְכַנְדֵּר וְנָתַן קִמּוֹנִי לְכַנְדֵּר
 קִמּוֹנִי שְׁנֵי אֲשׁוּרִים

וְאַתְּ בָּרוּךְ פְּלִשְׁתִּים וְלֹא אוֹסִיפֶה
 עוֹד לְמִיָּעַל בְּתַחֲוִים אֲרַעֲיָה
 דִּישְׂרָאֵל וְהוּא מִחֲתָא דִּישְׁנֵי
 בְּפִלְשְׁתִּים כָּל יוֹמֵי שְׁמוּאֵל
 וְתַכְּאֵר וְלֹא דִנְסִיבֵי פְלִשְׁתִּים
 מִן יִשְׂרָאֵל לִישְׂרָאֵל מִעֲקָרֹן
 וְעַד נָתַתִּי תַחֲוִיָּהוּן שְׁנֵי
 יִשְׂרָאֵל מִיַּד אֲדַפְלִישְׁתִּים וְהוּא
 שְׁלֵמָה בֵּין יִשְׂרָאֵל וּבֵין אֲמֹרֵי
 וְדִן שְׁמוּאֵל יֵת יִשְׂרָאֵל כָּל יוֹמֵי
 חַיָּוִי וְאֵין בְּזִמְנֵי שְׁנָה בְּשָׁנָה
 וּמִסְתַּחֲרֵל לְבֵית אֵל וּלְגִלְגָּל
 וּלְמַצְפֵּיָא וְדִין יֵת יִשְׂרָאֵל יֵת
 כָּל אֲתֵרֵיָא הָאֵלִין וּבְמִוְתָּבָה
 לְרִמְתָּא אֲרִי תִמְן בֵּיתָה א
 וְתִמְן דִּין יֵת יִשְׂרָאֵל וּבְנָא
 תִמְן מִדְּבַחָא קִדְּשֵׁי

וַיִּבְנֵנוּ חֲפְלֵי שְׁתֵּי וְלֹא יִסְפּוּ עוֹד
 לְבֹא בְּגִבּוֹל יִשְׂרָאֵל וְתַהִי יֵד
 יְהוּדָה בְּפִלְשְׁתִּים כָּל יוֹמֵי שְׁמוּאֵל
 וְתַשְׁבֵּנָה הָעַרְלִים אֲשֶׁר לְקָחוּ
 פְּלִשְׁתִּים מֵאֵת יִשְׂרָאֵל לִישְׂרָאֵל
 מִעֲקָרֹן וְעַד נָתַתִּי גִבּוֹלֵן הָצִיל
 יִשְׂרָאֵל מִיַּד פְּלִשְׁתִּים וַיְהִי שְׁלוֹם
 בֵּין יִשְׂרָאֵל וּבֵין אֲמֹרֵי וַיִּשְׁפֹּט
 שְׁמוּאֵל אֶת יִשְׂרָאֵל כָּל יוֹמֵי חַיָּוִי
 וְחֹלֶךְ מֵדֵי שְׁנָה בְּשָׁנָה וּסְבָב
 בֵּית אֵל וְתַגְלִל וְחִמְצָפָה וַיִּשְׁפֹּט
 אֶת יִשְׂרָאֵל אֶת כָּל חֲמִקּוֹמוֹת
 הָאֵלִין וְתַשְׁבֵּתוּ חֲרִמְתָּה בֵּי
 שְׁסֵי בֵיתוֹ וַיִּשֶׁם שְׁפֹט אֶת
 יִשְׂרָאֵל וַיִּבֶן שְׁסֵי מִזְבֵּחַ לִיהוָה

בְּרִיךְ עַם כֵּן
 כְּמוֹ שֶׁאֵין בְּרִיךְ
 שׁוֹפְטִים וְלִקְחוּם
 קִמּוֹנִי אֶת כְּמִדָּן
 וְאֵין וְנָתַן קִמּוֹנִי
 מִמְּעַלָּה עֲקָרֹן
 מִמְּעַלָּה וְלִמְעַלָּה
 וְקִסְקִינֵי כְּלָמִים
 כְּסֵי וְכִרְאוֹתָם כֵּן
 כְּסֵי פְלִשְׁתִּים ע
 עֲשׂוֹנֵי קֵס אֵלֶם
 עַם יִשְׂרָאֵל
 וַיִּשְׁפֹּט וְנָגַד
 יַמִּי קִיץ
 מִיּוֹם שֶׁקָּלַל שְׁפֹט
 עַד שֶׁמֵּתוּ קֵס יֵן
 שְׁנֵי וְכִדְּשׁוּ כָל
 יַמִּי קִיץ שְׁפֹט וְלֹא
 לֹא שְׁפֹט אֵלֶם יֵן שְׁנֵי
 אֵלֶם בֶּן לֹא עַד שֶׁקָּלַל

צִמְעֵי אִמּוֹ כְּעַד צִמְעֵי אֲלִמְעַלָּה וְתַשְׁבֵּתוּ
 קִדְּשֵׁי וְנָתַן אֲוֵרָה שֶׁזָּכַר שֶׁקִּיָּם סוֹבֵב
 שְׁפֹט אֶת יִשְׂרָאֵל וְכִדְּשֵׁי דִין אִמְרָה קִדְּשֵׁי לִקְבוֹת יְהוָה כִּלְשַׁע וְקִדְּשֵׁי אֵלֶם לִקְבוֹת לֹא יִקְנֵה כְּשִׁמּוֹנִי
 קִדְּשֵׁי אִמְרָה וְתַשְׁבֵּתוּ קִדְּשֵׁי אֵלֶם כְּשֵׁי אֵלֶם יוֹקֵן כָּל מִקְוִים בֵּית עַמּוֹ כְּלִמְדָּה אֵלֶם קִיָּה

וּלְכֹהֵן

ר' אשון ב'מית' יחיד ש'מ' א'ז י'ב'ה י'ק'ש'ע' וי'ע'ק'ו י'א' י'א'פ'ש'ר ע'ל י'ד'י א'ש א'י'ר'ד'ק מ'ן ק'א'מ'י'ם ע'ל ק'ש'ל' א'ו ע'ל י'ד'י ק'ר'ע'ם ש'ק'ר'ע'ם ב'ק'ו'ל ג'ד'ו'ל ע'ל מ'ל'ש'ת'י'ם ל'ה'ב'י'ל'ם ש'מ'א'ז וי'ה'י ש'מ'ו'א'ל מ'ע'ל' ק'ש'ל' ונ'ג' וי'ר'ע'ם י'א' ב'ק'ו'ל ג'ד'ו'ל'נ'ג' וכ'א'ז'ר נ'ש'מ'ע' ק'ר'ע'ם י'ד'ע' כ'י' ע'ק'ו' י'א' "

רד"ק

וַיֵּצְאוּ אֲנָשֵׁי וְנָשֵׁי
לְבֵית הַכֹּהֵן וְלֵבֵית
לְבֵית שְׂדֵרוֹן כְּמוֹ
כֹּהֵן כֹּהֵן
וַיִּקְרָא שְׁמוּאֵל
וְנָשֵׁי וְנָשֵׁי
קֶזֶז שֶׁן סֶלֶטָה
שֶׁם וְנָקֵדָה הַמֶּלֶךְ
עַל שְׁמוֹ וַיִּבְעֵז
וְנָשֵׁי כְּלִימֵי
שְׁמוּאֵל עַד אֲשֶׁר
זָקַן שְׁמוּאֵל וְלֹא
יָכֹל לַעֲשֹׂת וְלִבְטֹחַ
לִפְתָּהֶם וְלִפְתָּהֶם
עַל עֲרִיקָהּ וְ
וְלִפְתָּהֶם כְּמוֹ
שְׂקִיק עֹשֶׂה לִפְתָּ

וַיְהִי שְׁמוּאֵל מְעֹלָה
הָעוֹלָה וּפְלִשְׁתִּים נִגְשׂוּ
לְמַלְחָמָה בְּבִישָׁרָא
וַיִּדְעוּ יְהוָה בְּקוֹל נָדוּל
בַּיּוֹם הַהוּא עַל פְּלִשְׁתִּים
וַיְהִי וַיִּגְּפוּ לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיֵּצְאוּ אַנְשֵׁי יִשְׂרָאֵל
מִן הַמִּצְפָּה וַיִּרְדּוּ
אֶת פְּלִשְׁתִּים וַיִּכּוּ
עַד מַתַּחַת לְבֵית כְּרִי
וַיִּקַּח שְׁמוּאֵל אֶבֶן
אֶחָת וַיִּשֶׂם בֵּין
הַמִּצְפָּה וּבֵין רֹשֶׁן
וַיִּקְרָא אֶת שְׁמָהּ אֶבֶן
הָעֶזֶר וַיֹּאמֶר עַד הַ
הַנֶּה עֶזְרָנוּ יְהוָה

מזויק הקול לשרל במוטן היזקו לפלשתים

וּמִסָּבִיב קְרִיעוֹת קַעֲשׁוּ
 הַתַּמְלֵל שְׁמוֹנֶה עָשָׂר
 בַּעֲבֹד יִשְׂרָאֵל
 וְהָרַעִים הָאֵלֶּיךָ
 קָחוּ עֲבֹלֶגְדוֹן
 מִבְּעֵד עַל מַלְאֲכֵי
 בָּנוֹן אֲכָדֵר כִּגְעַ
 לִמֵּי יִשְׂרָאֵל וְאֶפֶס
 אֶלְזִיתִּי קִסְנָה
 קִסְנָה
 לִי־יִשְׂרָאֵל
 שֶׁתִּכְסֶּה הָאֵרֶץ
 קַעֲשׁוּ עֲבֹדֵי
 קַעֲשׁוֹת הָאֵרֶץ
 קַמְרֵעִים כְּדֵי
 שִׁיחֲמִין יוֹתֵר בְּשִׁי
 וְאֶחָד שְׁעֵם חֶלֶץ
 קִרְעֵמִים הֵיוּ יוֹרְדֵי
 לְהַתְּוֹאֵשׁ אֶלְהִים
 וְעַל זֶה כָּבֵד הָאֵל

כ. נ.

רלבג

[illegible]

יחם שמואל לכתרו והד יען ממנו סקצד חוצצ ממנו קיק ככד מלד מעד חטו ואמו שקיתק

ש חש קימה חזונה אבל חלוקה נתן

למלות ברג'נים מירדוואס לפר קטית אחת בשנה ראוי לשלם למלות גס עם נשיו וספנו בכללם וזה לשון

אם לא נהיית עם אשתו ובניו בכללם ולזה ידמה שיקי רחוי להיות זה בחקסוכות שקורא חקסמחה ולזה

וְלֹאִהֵיוּ אִם נֶשִׁין וּבְלִבָּם וּבְלִבֵּיהֶם פֶּעַם אֶחָת בַּשָּׁנָה "הָרָ" קוֹחַ לְהוֹדִיעַ אֶתְּכֶם לַחֲנוּן קִדְשֵׁי יוֹם וְלִקְרִיב

ולבנותה וקיא קיתה יחידה קיה חלקה ממנו לבחנה כח דיכולת וקיה ביתן לה מנה שקיו שמו זה ולזה קיה

מן קבעם שקיתה מוכעת חותקה צרתה כשקיה חוץ לה שקח טוב לה מעשרה נעים" הרה' קוץ לודיע

וקצות וקיתת חנה מנסת קיותה עקרה והאי ראה שנת חנה ונתן לה במס ובנות ובט פטת קיו

לשתפול אחד קדשם וקשתם כי חזן לא יתכן שתאם קבועה בזק לפי קדויו ולזה ספר כי יממך

לשכור ס' לא יכנסו לתפלל אחר קצת של וקדשיה וקדשיה תשועתה מפטור שיין ואכר לא שתתה ולזה

נשמעתם קהפעות
בביתקגרים שתקיקבכוונת יותר
ולזה חמרו רז מ

Handwritten: $\frac{1}{2} \times \frac{1}{2} = \frac{1}{4}$

כג. ג

קשתחוק שמואל וקח כמון בן שש שנים לפי שהם עבדו עליו ולפיכך נקרא שמואל וזוהי
 קשתחוק בן כן קיה שמואל מקטנותו חנן חפז נד' היו קוח לודיע ש מה שזכר במלמד
 חנה על דרך קטנותה שנתחד בזה הספור עם מה שיתן שמואל אחריו שכבר נתקיים אחר
 זה לפי מה שפרשן בפסוק ויתפלל חנה ובפסוק ויחית מנחם שמואל היו קוח לודיע ש
 שאין בקדושים ובמלאכים מי שיאזק לשם ית בעטן קדושה וקדושה מקומה וקנה
 למדן בזה שאין קש' המטעם אחד מן הגלגלים כי תר ככבד מהם אכל קוח עליו על כל מטעמים
 שזכרנו במלמד קה' מספר מלחמותיו וזה למדן צמח שחמרה חנה אין קדוש כי' אין בלתי
 היו קוח לודיע שה' קוח אשר לנתיביו עליו לברא ולבד מה שירצה חמם וזאת מה עליו למען
 לא יוכל להדש רקמה שסדר לו קשם ית מהפשות ולזה חמרה חנה ואין ער כלפינו
 הב' קוח מה שזכרנו מדברי חנה שאין ראוי להתנאות מפני ריבוי קבצים ולא מפני יתרון קבוצה
 ולא מפני יתרון קעושר כי חלשים שופט זה שפלוז יריס' הבא קוח מה
 שזכרנו מדברי חנה שה' מחיק קמעות ומעלה חותם מקבוצותיהם וזה אחת
 מפאת קמעותיה' הבב' קוח לודיע שה' משבח צמח קאסיו ובייחוד בדיוקים ואמנם
 קדשים ידמו צמח וזכרון זה חמ' דוד כי ידע כי דרך נדיקים ודרך רשעים תלכד
 קוח לודיע כי לא קיתה קטנה צמח כמ על קוח קיות על כלת משבח בעמם
 וכלת מייסירותם אל האוצר זה כי חתם עליו ובהשגחתו עתה שמואל לשרת את
 ה' ועם כל זה לא קושלה קטנה על לייסיר במו אל השלמות מעד רוע תכונתם' הבב'
 קוח לודיע תכונה במ על בעטן קרצות כי בזה תועלת לזכר שמה שקבע
 להם מלחמה קש' מהעצם המופלג אשר נזכר בזה הספר קיה שזכר וזה כי שמואל קמרה קמעות
 מאד וקיה קזולות וצמדה אחרת מענה גם כן וקיה קחמם עד שחצו בזה מענות י' וזכר עוד מן ה' שהם
 שהם היו מתעבדים בקרבת קרצות עד אשר יאכזבו ועדין לא הקרינו קמ קזולות וקדוה וכל זה קיה
 מפני שאל ידעו את י' ולזה לא השגחו בתכלית קבוהה אשר בעבודה היו קרצות שחם היו משגחי' בו היו
 משתדלים להתקב בעטן קרצות בקדושה ויירחו מלקבל בעמם' הבב' קוח
 לודיע מעלת שמואל מקטנותו עם בטי עליו למד מעמשיקם ולזה
 ששמואל קיה מערת חת י' אחר זכרו רוע תכונתו במ עליו וזכר עם זה שמחת עליו מן מצד טוב תכונתו
 ולזה זכר שהיה עליו מערך חת חלקו וחת חשית בנאס שס קרגל' הב' קוח לודיע שכבר
 והקיים מה שכתב חנה וחמרה עד עברה ילדה שבעה ושכבר נתקיימה תפלת
 על צמח שהיה חמ' יתן לך זרע מן קחקה קזולת ולזה זכר שכבר ילדה שלש בנים ושתי בנות

ד"ק ויהי שם צפן כבוד יואל יואל קואושט
 קנזכר צפנר דק" שופטים צפנר
 שבע שפיר זה קודיע ט לא קלכו בדרש חזקס—
 שקיק קולך וסובב על הערים שלם לקמריח את כל
 ישראל לטוב אלנו למשפט וקס לארי לשם שלם עשו זה
 אלם שיטנ צקס
 ארץ ישראל ט
 צר שבע קיק
 צקס ארץ
 ישראל ש
 שאומר קכט
 מעין ועד צר
 שבע ט אל
 שיתקן קיו קט
 ארץ ישראל
 ועדין אל קיק
 אחר מקס יושב

בדן וקאחד צפנר שבעלם קיק רע אכל קס שחקס
 קיו שופטים צפנר שבע לקמריח ישראל לטוב אלקס
 ולקדושת שבעס" וברברי רזל אר שמואל בר נחמס
 אר יונתן כל קאומר בט שמואל קמאן קיבו אלם טועה
 שצמ ויקיט זקן שמואל וישם את צמו שופטים
 לשאלות ואל קלכו צמו בדרשו בדרשו קואלל

ר"לכנ ספר אחר זה שכל אשר קיק זקן
 שמואל וקיק לואה מקדוץ ישראל
 על קדרך שפנ שם צמו שופטים לשאל כל צפנ
 שבע כדי שיטמו שם קרחוקים ממנו ויקל
 מעליו וקפ לא קלכו צמו בדרשו אכל קלכו אחר
 קדועל ולוא לקחו
 ויהי בר סיב שמואל
 ומעית בנחה דיינעל
 ישראל ויהי שם ב
 בריה בוכרא יואל
 ושום תנא אביה
 דינן בבאר שבע ולא
 הליכו בנחה בארחתה
 ואיתפגאו בתר ממון
 דשקר וקבלו שוחדא
 ואילו דינא

ח

כן קוא שיטתה
 קאדס ט קדועל בדין לשל קבלו ואעפ שלם
 יכוין מקבל קאחד לקדושת קדין קנז קאחד
 יסב שיעלה ממנו אמתת קדין מפת חקן
 קדועל לשל קבל קאחד ממנו עד שלם יוכל
 לראות לו חובה

קלכו מחסא נמי לא חסאן אלם מק חט מקיים ויטו אחרי קבצע ולקחו שוחד שלם עשו כמעשה חזקס—
 שמואל קבדיק מחזיר בכל מקומות ישראל וקלך מרי שנה בשנה ועד וקרי לא עשו
 כן אלם ישנו בבעיקס כדי לקדושת שבע לקחם וקספריקס מעלה עליהם קבצע כלל לקחו שוחד" ולא קלכו
 ועד ויטו אחרי קבצע קס צמו אחרי קבצע כלל שקיק לבצס במה לממון והיו כבולים להון ואין טוב להיות ש
 שופטים כאלה אלם שופטי בצע כש צערה וקס אנשים קמסות פקיס בחלקם קמנעס מן קעלס קזק ואיטס
 רודפס אחר קממון וזקו פל שופטי בצע ואין לפרשן שופטי גזילה ושוחד ט כבד קמנ ירחי אלקים אנשי אמת
 ובט שמואל קיו חוקט בצע ולא עוד אלם שלקחו שוחד ויטו ואיתפגאו בתר ממון דשקר"

כבודם בלל יושלולו לקחו מווסר בכל קרעו ששקצו קאם יתעלה עליהם על זק ולל כרו מנפול בר
 פלשתים עד שעברו חת יא לבדו וקבירו קבעלים וקעשתרות
 קשנת קאם יתעלה בשפלים צמק אחד שמה מופתים קנפלים
 קחלים לפס קרחו לו וקודיע בו עס זק קחופן יוסר קאם יתעלה שלל רצק צחלה לעשות רע לפלשתים
 על זק רב לעשה חת מנה צחלים קח יא שישיתו וקשרה שלל קבירו בזה עשה צחלים
 וצקם שפלים קנפלים וזקם כן קיה צחלה רוצה למי שקרע קיה קלך וגדלוה צחלה קרם צחורים
 נסתרים שלל קיו יכולין לחטא עליהם שום תחטא וינזק קוד קיו מציצים יותר וקיו יותר רבם כנר
 וקוד כך קמית קאם יתעלה קצתם וקשמים קרם צחורים וקנפלים שפעשו שם גס כן קיה מתעשר
 קפרות מנעצמם למשך קעגלה חסר קיה צחל יא לנכח שיתאמז עד שלל מעשו בעל שקאטו צקם
 מקחריהם קצתה" **הלל** קוח לבד שראוי להקצב בעטן חרון קחלים בקדושה גדולה
 קבטו ככללה בו קתורה שקיח מקר קאלמיות ולזק זכר
 שפעשו חגי צית
 ראוי להם שימחו מלכותם ויתעסקו בעטן גטות קחרון כ קתורה לל קתורה קחיות גס לבט קקת כמו
 שחמ ולל יבחו לראות כב עחת קקדש וקמיע וזק כל קיה להשגב קדושת וקמיעות חל קחשים כ מר
 קתתכן קחיות לכל קחשים לל יתכן לו מעלה בנפצ צחלה קמיעות שיתכן למק שלל ימסלו על קחיות
הלל קוח לודיע שקקף ששטן ישראלי בכלל צם קעמד קס על יד
 שמואל עד שמשמים כלחמו עס פלשתים עלבד קמ פת ברעמים
 ולשונות וזק קא חתם ישראלי שטן קס על יד שמואל כל קחרים שקחו מקס פלשתים
הלל קוח לודיע שקמיעה שקא קות לודיקים חתה קטלת מקס עד יוס מותם
 ולזק ספר ששמואל שפט חת ישראלי כל ימי חיו חטף שפוק ימיו קיה מולך
 שחל קנה חז קיה שופט שמואל חת קעס" **הלל** קוח לודיע שראוי למעביד שיעשר
 צחופן שלל תכבד קצתה חל קמיעים
 קדי שנה בשנה לשפט חת ישראלי צית
 למקומות קרחוקים לטח חל וקוד קיה שחל קרמק שם צית לשפט שם כל חסר יבחו חלנו
הלל קוח לודיע כ שמואל מנסט שקית קוועת שקיה קקבוע על
 פי יא בנה מוצח לל ברמק לעלות עלנו עלות למשך
 קבטוה כ בזה קישרה קבועת קבטוה כמו שחל קבטוה
 לרבי קתורה
 ספר חסד זק

דָּרֶק

בכל המעשים וגו' וכל עמך כלומר מעט שאתה
עמך ויחזק למהם במלחמותיהם והכלתו עד
אשר קאלעת להם אויבם עד אשר לא קווצרם למלחמה קשימה
לדרך קטנה מעט עתה מדרו שגם עמך לאו למהם מה שלחיו
נרשם שחין להם מלחמה שחם מלחמת נחש מלך במעמון אתה
לך מלך נחש וגו'

רָלָבָנָה

חמץ קשם לשמואל
בזאת קיתא לסור
מדרש קתרה וזה חמץ שחיות
מחוס ממלך עליהם וקנה צפון
קעמן קיו מלחמה סבה למעשה
ישראל ולקשרם
מעליה עד ש
שקטיו ישראל
לגלות מעל ח
אדמתם כעו
שנתבאר

ועתה שמע

בזלם קדש קעד
תעד קתרה קהם
שתקח חיות
מלכס עליהם
משפט קמך קק
וכן משפט קהם
מקתהם וכן ת
עמנח דמלכח
ומלך קרטיס וז
משפט קמלכח
ליוסי קומר כל
קומר כפרת
מלך מורה ט ל
יקוד קומר ל
נמרה פרש ו
אל לראס
ולבס

וירעה דבר בעיני

שמואל אשר אמרו
תנה לנו מלך לשפטנו
ויתפלל שמואל אל

יהוה ויאמר

יהוה אל שמואל שמע

בקול העם לבל אשר

יאמרו אליך כי לא

אתך מאסו כי ארתי

מאסו ממלך עליהם

בכל המעשים אשר

עשו מיום העליתי

אותם ממצרים ועד

היום הזה ויעזבו

ועבדו אלהים אחרים

כן המה עשים גם לך

ועתה שמע בקולם

אך כי הער העיר בהם

והגדת להם משפט

המלך אשר ימלך

עליהם

ובאיש פתומא בעיני

שמואל לבר אפרומי

לנא מלכא למידענא

ויגלי שמואל קדם יי

ואמר יי לשמואל

קביל למימר עמא ל

לכל דיימרון לך ארי

לאיתך רחיקו ארי

בפולחני קצו מלמחי

מלכא עליהון בבל

עבדא דעבדו מיומא

דאסיקית יי גרין

ממצרים ועד יומא

הדין ושבקו פולחני

ופלחו לטענות עכמא

כן אינו עבד יאף לך

ובע קביל למימריהון

ברס ארי אסחורא

תסחור בהון ותחני

להון נמוסא דמלכא

דימלך עליהון

מקדש קתרה וזה חמץ שחיות
מחוס ממלך עליהם וקנה צפון
קעמן קיו מלחמה סבה למעשה
ישראל ולקשרם
מעליה עד ש
שקטיו ישראל
לגלות מעל ח
אדמתם כעו
שנתבאר

מירבטס בן נב
וחבריו ולזה רצה
קשם לקריקס
מנה מסע ק
קתכלית קדע
שקיק עתה
לימך מעה ועה
מסע ק אר
שמואל קתה
ישראל קתה
קמלכח כרי
שחורו מנה כ
כעת קקאשר
יקיק לטס לסת
כלל קדכריס
שזכר שקיק מוסל
קמלך עליהם עד

שקיו לעכריס

ויאמר זק יקיק

דרכ

ויאמרו ונח אלה וקצת ואיך יכול
לשפוט כמנו שפוט עד קיום ובמך
שמת לן שפוט לן קלבו בדרכך שימה לן מלך
לשפוט ככל קננים ארזת מלך מעת שנתנו
ישראל בכסותן לרצן למנות עליהם מלך שנתנו
שום תשים עלך
מלך ולקברית
זרע של עמלק
שנא תמחה את
זכר עמלק
ולנות צדק
קצירק שנא
קצירק לך פן
העלם עולתך
וכתה צדקת

אם נמקום אשר יבחר ייבחר שפוט ארז למה
קיה רע בשנא ייבחר שפוט שפוט ארז ונח
לשם מעתה שאלו אמרו תנה לנו שפוט שיפוטנו
בשאר ובאמונה לן קיה דבר רע בשנא שמואל
שקרי קצירק מעתה שנתנו לן קיו שפוט ישראל
אז אלו אמרו כבוד למלך ויהפכו אתה כל ימך
אחר שאין אתה יכול לחזור על כל קצירקמות קיו
אומרים טוב אז אם אמרו נמנה נמנהך מלך

עלינו אחר שאתה וקצת וקמלך ישפוטנו ויהיה מוראנו עלינו לשמוע דרך ייזו קשאלה קיתת מונה אכל
כשאמרו שימה עלינו מלך זה קיה רע ומיעש נמחון ביי ועוד שאמרו ככל קננים וקם לן קיו צדק ככל
קננים אם קיו אומרים דרך ייזו קיו כלם מלך אמותיהם וקם אמרו ויצא לפוטנו וילקם מלך אמותיהם ללך ארז
קקנה לשמואל לן ארזק מלך שני ארזק מלך עלקם ואין כוונתם שימחו ארזק למשפט שני ארזק
רוחם בדבר קמשפט לבד שדי קיה לקם כך כל ימי חיך אכל עתה כשאמרו עליה לשאל שפוט שאלו מלך
וארזק מלך מלך עלקם וסלקו נמחון מעתה ודברז מלך קתמקם אמרו למה נעשנו על שקדיו ככל
קננים ומקם אמרו לן בקשו מלך אלו לקעצדס לעז שזקיינו ארזק ככל קננים ומקם אמרו שדיק שדדוק
שאלו קקנה שני שימה לן מלך לשפוטנו ככל קננים ועמי קארז שדקם קלקל שנא וקיינו ארזק ככל קננים

רלבג

וקצת נקצט כל ישראל בזה שמואל
קדמתה ואמרו לן שישים לקם מלך
לשפוט ככל קננים וקצת מעתה שני ישראל חנים נמחון
שיפוט לקם מלך ללך מלך שירצה כמנו קעטן נמלך
קנני שמיסר ללך מלך מלך כדאש יעלה על רוסו ונח
אמרק קתורק
שם יאמרו ישראל
שימנו עליהם
מלך ככל קננים
אשר סבבותיהם
שאלו יוכלו לשום
עליהם שני ארז
מלך קקם שקם
קקריס לקיים
קתורק ועל ש
קתורק יקיינו

ויתקבצו כל
זקני ישראל ויבאו אל
שמואל חרמתה
ויאמרו אליו הנה אתה
זקנתו בנך לא הלכו
בדרכך עתה שימה
לנו מלך לשפוטנו
הגוים

לן כמנוקם אחרים ונח עתה קתורק שיפוטנו
קמלך סת אחר וולת קספר שקיה לעשקיה קדיוס
ויקיה עמו המיד וקדיו כל ימי חייו כדי שתקיר
קקנה לעם על ש קתורק וולת קספר קיה רע בשנא
שמואל כדאש נקשו ישראל וולת קספר ונח קודיע
לקם נמחון קעטן שני ארז מלך לשאל שפוט שני ארז

עלינו אחר שאתה וקצת וקמלך ישפוטנו ויהיה מוראנו עלינו לשמוע דרך ייזו קשאלה קיתת מונה אכל
כשאמרו שימה עלינו מלך זה קיה רע ומיעש נמחון ביי ועוד שאמרו ככל קננים וקם לן קיו צדק ככל
קננים אם קיו אומרים דרך ייזו קיו כלם מלך אמותיהם וקם אמרו ויצא לפוטנו וילקם מלך אמותיהם ללך ארז
קקנה לשמואל לן ארזק מלך שני ארזק מלך עלקם ואין כוונתם שימחו ארזק למשפט שני ארזק
רוחם בדבר קמשפט לבד שדי קיה לקם כך כל ימי חיך אכל עתה כשאמרו עליה לשאל שפוט שאלו מלך
וארזק מלך מלך עלקם וסלקו נמחון מעתה ודברז מלך קתמקם אמרו למה נעשנו על שקדיו ככל
קננים ומקם אמרו לן בקשו מלך אלו לקעצדס לעז שזקיינו ארזק ככל קננים ומקם אמרו שדיק שדדוק
שאלו קקנה שני שימה לן מלך לשפוטנו ככל קננים ועמי קארז שדקם קלקל שנא וקיינו ארזק ככל קננים

וקברמים וקזיתים לעצמו אלם ועתן לעבדיו כלומר לחשי מלחמתו מ כלם עבדיו אלם מזה ועתן לעבדיו לחשי
 קחיל אלם אלם שיקחנה קדויות וקברמים לעצמו שחם קיח כן קיח אחז לוקח כרס כטות כמשפט קמלכה
 ולם קיתה מצמרת חזבל לכל קבלעלם קהם ולשפכרס נקי ומק שחמר קמוכס כלומר שיכר מן קמוכס
 לקחת פירותיהם ולתת לעבדיו ומק שחמר קדויות כס וכרמים וזיתים מ קס עקב קמחיק וכן חמר
 דגסך תרושך ויכרך

דרק

זכרם יעשר
 וכללסקנקר שקרי
 לזכרם כפרשק
 וקתם תקונו
 לעבדים חמר
 שחמר כללפרשק
 מק כרך וקתם
 תקונו לעבדים
 קלם חמר שיקח
 קבס וקמור
 וקדויות וקברמים
 וכל מק שירצק
 חמר וקמור
 שיכול לקטיל מוס

ואת עבדיכם ואת שפחותיכם
 ואת בחוריכם הטובים ואת
 חמוריכם יקח ועשה למלאכתו
 צאנכם יעשר ואתם תהיו לו
 לעבדים וועקתם ביום שהוא
 מלפני מלככם אשר בחרתם
 לכם ולא יענה יהוה אתכם ביום
 ההוא וימאנו העם לשמוע
 בקול שמואל ויאמרו לא כי
 אם מלך יהיה עלינו ויחיינו גם
 אנחנו ככל הגוים ושפטנו
 מלכנו ויצא לפנינו ונלחם את
 מלחמורינו

וית עבדיכו וירת אמהתכו
 וית עלימיכו שפירא וירת
 חמריכו ירכר למחוי עבדיו
 ית עיבדתהי ענבו יסב וית
 מן עשרא ואתון תהון לית
 לעבדין ותעוהון בעדנא הווא
 מן קדם מלכו דאיתרעדון
 לבן ולא קביל ית עלותכו ב
 ביום ההוא ויסריכו עכס
 לקבלא מן שמואל ואכרו לא
 אלהין מלכא יהי עלנא ונרדוי
 אף אנחנא ככל עממינא ו
 ויתפרע לנא מלכנא ויפוק
 ברישנא ויקח ית קרבנא

על קס כתיב לזכרם וקזיתים וקחיל למס ועבדיו וימאנו קס לשמוע בקול שמואל ויאמרו לז

כדנשקלמל וכן
 למס כרמו כלן ודחיינו גם חמר
 ככל קגים ושפט
 מלכנ כדברי קדיטן לו
 פרוש יקח משפט
 מאויטן כמו שפט חלשים

ד"ק

ויאמר זהו ודע למע מרבעת מלרע וקח משפטו מלשל על דרך נח קטן אעפ"כ
מקם מלרע כמו שכתבנו בלשון הקדש מקדש מלרע ודע על הפרשים שזכר אהו
טעמו שיקח מעמכם נס כן להיותם רגלים למע מרבעת וכן תז כמו דעם ודע קדש רתוכי
ולשום לונג ולעשות כל מלחמה לעשות אותם אומנות כחם ופגרים וכן תז ואומנות למעבד מע
קדש וכל זה נשכר ולא נחם אלא שקמלך קודם לכל אדם ואת נותקם יקח לרקחור

לרקח מרקות
נשמים וית למען
ולטובות מנשלות
וכן יקרא המושל
בערע טכך
וכף בערע חית
בעברי או יקח
כמשמע לשון
זכיה טקמנאל
יזכו מה שישל
ולא פתח אופת
לחם וזרעכם
פ' שדות
זרעכם וכבר
אמנא את שדותכם
ואת כרמיכם
אמנ ש קדשות
וקרמי וקזית
קמנכם יקחם
כלם אם ירצו

ואמר שמואל לית כל פתגמיא
דיי לעמא דשאלין מיניה מ
מלכא וואמר דין יהא גמוסא
דמלכא דמלך עליכון יתבנן
ידבר וימני ליה ברתכוריה
ובפרשוי ורדפין קרם
רתכוריה וילמנא ליה רבע
אלפין ורבע חמשין ואיבריא
למינר גריה ולמחצר חצריה
ואומנא למעבד מאנ קרביה
ומאנ רתכוריה וית בנתכון
ידבר לשמשין ולטבחין ולאפין
וית חקליכון וית ברמיכון וית
זיתכון טביא יסב ויתן ל
לעבריה וזרעכון וכרמיכון
יסב חרמן עשרא ויתן ל
לרברבניה ולעבריה ורמי

ויאמר שמואל את כל דברי
יהוה אל העם השאלים מאתו
מלך ויאמר זה יהיה משפט
המלך אשר ימלך עליכם את
בניכם יקח ושם לו במרכבתו
ובפרשיו ורצע לפני מרכבתו
ולשום לו שרי אלפים ושרי
חמשים ולחר שחרישו ולקצר
קצירו ולעשות כלי מלחמתו
וכלי רכבו ואת בנותיכם יקח
לרקחות ולטבחות ולאפות
ואת שדותיכם ואת כרמיכם
וזיתכם השוכים יקחו ונתן ל
לעבריו וזרעכם וכרמיכם
יעשר ונתן לסריסיו ולעבריו

ואחר קדשות וקרמיים יעשור לל יקח מן המעשר מן קדשות ומן קרמיים ומנתות אותם אחר מעשר
קלויס ורבותי וז' פראו לא שיקח קרמיים אלא פירותיהם אם יצטרכו אותם עטרה כשילכו למלחמה ופשוט
על המעקמות אם אין להם מה יחלש שם אוכלין אותם ונותן דמיהם אבל מעשר קדושה וקדשות והקצון
בזמן משפטו בכל זמן שירצה שקרי שלמה המלך היה לקח וכן לקחת נותקים לנשים ולעלגים לכל אשר
יזכר וקריה טלח חמ

מסמך

רד"ק ויעשר נמר אפרים וג'. במדן שלשה ית' צדק
דרומא וכן הרגם מעל שלשה מעדע דרומא

בארץ שעלם בארעמית נר"ח "המה בארץ טף טף
כח טפה וכן י"ב בארעמית דנא טבאק " פן יחל

אֵת מִן הַתְּעֻמּוֹת שֶׁהֵגִד לָנוּ עַד שִׁשְׁכָּה אֶת הַתְּעֻמּוֹת
וְהָיָה לָנוּ כְּנֹסֶפֶת

לשכח עמר יפקד
וכן כנר אשית

רנה ואיזה קשה נ
לעולם אימרו ע יתק
החיים והנפשות

הקונצ'רטו מכל
מקום וזה יראה
היה זה "יוגור"

לנו וקליט
כבוד - באומן כבוד

ונגדול בדבר ק
קבוצה " כל אשר

ידבר טא יטא
וכן ית' גברא

מִיִּתְנֵס קָאוֹס בֵּל
מִקֵּדִיתֵנִס

חֶתֶק יִמְחַח חֶתֶק יִסֵּס
וְהוֹכִיחַ לְעַמּוּד זֶה
אֵלֶּיךָ עַל כָּל בְּרִיּוֹת

אמת כן יאמר כל
שיר

בבטחה יבוא אל
לששוקי קצלים

וְתֹאבְדֵּנָה הָאֲתָנוֹת לְקִישׁ אֲבִי
שְׁאוּל וַיֹּאמֶר קִישׁ אֶשְׁאוּל בְּנוֹ

קח נא אתך את אחד מחנעדִים
ובנים לך בפני אֵם האִמֹר

וַיַּעֲבֹר בְּהַר אֶפְרַיִם וַיַּעֲבֹר בְּ

וַיַּעֲבֹד בְּאֶרֶץ שְׂעִילִים וְאֵין

וַיַּעֲבֹד בְּאֶרֶץ יִמִּינִי וְלֹא מִצְוֹת
הַמֶּלֶךְ בְּאֶרֶץ צִוְרוֹ וְשֹׁאֵל אָמַר

לַנַּעֲרֹה אֲשֶׁר-עִמּוֹ לְבָהּ וְנִשְׁוֹבָה
מִן-יְהוּדָה אֲבִי מִן-הָאֲתָנֹת וְרֹאגִי

לְנוֹיֵאמֶר לוֹהֲנֶה נָא אִישׁ
אֱלֹהִים בְּעֵר הַזֹּאת וְהָאִישׁ

נִכְפַּר כָּל אִישׁ יִדְבַּר כּוֹא יָכוֹא
עַתָּה גִלְכָּה שֵׁם אֱלֹהֵי יִצְחָק לְנוּ

אֶת־רַכְּנוֹ אֲשֶׁר־חִלְכְּנוּ עָלֵינוּ:

ר"ל ב מארץ סף קיץ קרמק
סביב גיה שמואל שס

וּקְרָאָה אֶרֶץ עַף לְפִי שָׁמַיִם הַיּוֹשָׁבִים שָׁם
מִתְנַקְּמִים בְּעוֹף כָּף בְּרָאָה זֶה הַמַּמְרָה

מ' אקנה קים בן עקולא נכסו עדין
ברמק אך קיו נאדה קענר

וַאֲבָרָא אֲתֵּינָא לְקִישׁ אֲבֹהֵי
דְּשְׁאוּל וְאָמַר קִישׁ לְשְׁאוּל

כִּרְיָהוּ בֶרֶךְ בֶּעָן עֶמֶךָ יְיָ
מַעֲלֵמֵי אֱוֹקוֹם אֵייל בֶּעָן יֵת

אֶתֵּנָּה וְעָבַד בְּטוֹרָא דְּבֵית
אֶפְרַיִם וְעָבַד בְּאֶרֶץ דְּרוֹמָה

וְלֹא אֶשְׁכַּח וְלֹא אֶבְרָא
מִתְּבָרָא וְלִית וְעֵבֶר בְּאֶרֶץ
נִיבְרָת דְּעֵמִין וְלֹא אֶמְרָבְרָא

אֵתוֹ בְּאֶרְעָא רַבָּה וְנִבְיָאֵי
וְשִׁאוֹל אֵכָךְ לְעוֹלָמִית דְּעִמְמִית

אִתָּא וְנִתְּוֹב דִּילְמָא יִשְׁבּוּק
אבא מן עִיסְקָא אֲתֵנָּא וַיֵּצֵר

לְנֶאֱמַר וְאָמַר לִיהוָה
בְּעֹנֵי הָרִמּוֹן בְּקִרְתָּא הָרָא

וְנִבְרָא מִתְּנַבֵּק שׁוֹט בְּלִמָּא
דִּיתְנַבֵּי אִתְקִימָא אִיתְקִיִּים

בְּעֵץ עֵינִיל תִּמְן רִילֵטָא יִחְוִי לֵנָא
יִתְאוּרֵחָא דְאַתְנָא עֲלֵהּ

לפי שהיה חזק בנאות זמן דבר כנראה יקר עד שהתנבא שמואל וקוצרי שמים און קוסמים שקיו צהם
בעל אוב חס יאמרו פעמים קעהר און העלם יכזבו פעמים רבות לפיכך אמר כל אשר ידבר בוא יטא
את דרכו אשר הלכנו עליה כלומר קדבר אשר הלכנו בעטרו -

לממקם להלחם מלחמותיהם עד שאל ימנעו
עליהם האויבים באופן שקיו מנושלים מקדם
בהמלך יסבג שיתקבצו כל העם להלחם עם
אויביהם וזה יוסיף לשרא לחוזק ואולם—
כאלו היה לשרא מלך היו האויבים כלמנים

וַיִּשְׁמַע שְׂמוּאֵל אֶת־כָּל־דְּבַר־
הָעַם וַיֵּדְבָרְם בְּאָזְנוֹ יְהוָה וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֶל־שְׂמוּאֵל שְׁמַע בְּקוֹלִי
וְהַמְלֵכֶת־לֶחֶם מֶלֶךְ וַיֹּאמֶר־
שְׂמוּאֵל אֶל־אֲנָשֵׁי יִשְׂרָאֵל לֵבֹי־
אִישׁ לְעֵירוֹ וַיְהִי־

רד"ק

וַיִּשְׁמְעוּ וַיִּדְרֹסוּ
בְּחֹזֶק הָאֱלֹהִים כִּתְּרֵיהֶם
וַסִּדְרֵיהֶם קִדְּמוּ
כְּלֵי עֲפָלָה
שֶׁהִתְמַלְּלוּ שֶׁ
שִׁיעָבוּ בְּדַבַּר
הַמְּלֹכָה וַסִּדְרֵיהֶם
דְּבָרֵיהֶם לִמְנו
כַּעֲמָן עֲמָדוֹ
וְאִשְׁמֵעָה מִהִיטָה
וְהָיָה וַיִּדְרֹסוּ
מִבְּרֵי יָמֵינוּ כִּן כִּתְּרֵיהֶם
בְּשֵׁת מַלְּוִת וְקָרִי
מִבְּרֵי מִלְּוֹת אֶל

אִישׁ מִבֶּן יִמִּין וְשִׁמוֹ קִישׁ בֶּן
אֲבִיאל בֶּן עֲרוּר בֶּן כְּבֹרֶת בֶּן
אֶפְיָח בֶּן אִישׁ יִמִּיעַ גִּבּוֹר חֵיל
וְלוֹ חֵיהָ בֶּן וְשִׁמוֹ שְׂאוּל בַּחֹר
וְטוֹבֵאִין אִישׁ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל
טוֹב מִמֶּנּוּ מִשְׁכֵּמוֹ וּמַעֲלָה
גְּבוּהַ מִכָּל הָעָם

והטעם ה' ק"ש בן אביאל ובספר ד"ה אומ' וכר קולד את קיש וכר קיה בן אביאל וקוא אחי קיש ואח אבנר
בדברי הימים בספר הזה ויהי ל' פ"ט אביאל קיה שמו ג"כ ב' ו' שמוות היו לו שמו שמואל ופמוקו ר"ס
בד"ה וקיו לעט בט"ס ה' קרא שמו קיש וקראר קרא שמו כר שמו וקוא קיה אבנר אבנר ופמוקו טו קראר
דב"ט עקב שמו אביאל קיה קורין שמו כר לפי שקיה מכלל כרות לר"ס במעלות קאפלים" ו'לו ונ"י
ע' וקוב"ט מוצ בתאר ובמראה וכן ה"ע שלם ושפר וכן מוצ במעלות שפר מיצ"ה"

[illegible]

שפּערצן קאנטאקט

יִצְחָק דְּבָרִי
 כְּמִתְקִים לְאֶרֶץ
 קֵן עֲשׂוֹת קֵן
 עֲשֵׂה דוֹתֵי דִי
 קִרְיָן נִלְרֹחֶה
 כְּמִתְקִי לֵפִי שְׁמֵן
 כְּמִתְקִי קִרְיָן לֵפִי
 דְּבָרִי מִעֲמֵן מִבֿ
 שְׂמֵתִים וְלֵעֲפִי
 שְׂמֵתִים שְׂרָשִׁי
 וְכִמְיָן שְׂמֹחֵל יֵשׁ
 שְׂמֵן קִרְיָיִן
 רֹחֶה כְּדְּבָרִי
 קִרְיָיִן מִעֲמֵן
 וְתִעֲבִיחַ

לִפְנֵים בִּישְׂרָאֵל כֹּה אָמַר הָאִישׁ
בְּלִכְתּוֹ לְדָרוֹשׁ אֱלֹהִים לָכֵן
וְנִלְכֶּה עַד חֲרָאָה כִּי לִנְבִיא ח
חִיוִם יִקְרָא לִפְנֵים הָרְאָה וַיֹּאמֶר
שְׂאוּל לַנְּעִרִי טוֹב בְּרַךְ לְכֶּה
נִלְכֶּה וְלָכֵן אֵל הָעִיר אִשְׁרֵי
שֵׁם אִישֵׁי הָאֱלֹהִים הֵמָּה עָלִים
בְּמַעַל הָעִיר וְהַמֶּלֶךְ צָאוּ נַעֲרוֹת
יִצְאֹתָ לִשְׂאֵב מִיָּסוּ וַיֹּאמְרוּ לֵהֵן
חֵישׁ בֹּזֶה הָרְאָה וְהַנְּעִנָה אוֹתָם
וְתֹאמְרֵנָה יֵשׁ הֵנָּה לַפֶּנֶךְ מִחֵרִי
עָתָה כִּי חִיוִם בָּא לָעִיר כִּי זָבַח
חִיוִם לַעֵס בְּבִמְחִי

בְּקֶדְמֵי־יִשְׂרָאֵל כְּדָנוֹן אָמַר
גְּבֵרָא בְּמִזְלֵיחַ לַמֶּתֶבֶעֱאוּלָּפִין
מִן־קֶדֶם יְיָ אֵייתוּ וְנִתְמַטֵּי עַד־
חוּיָא אֲרִי לִנְבִיא יוֹמָא רִינִין
מִתְקֵרִי מִלְּקֶדְמִין חוּיָא וְאָמַר
שְׂאוּל לְעוֹלִימִיהֶתְקִין פִּתְנֻמָּה
אֵיתָא נִיזִיל וְאֵלּוּ לְקֶרְתָּהּ
דִּתְמִן נְבִיאֵהֶרְדִּיִן אֵינֻן סִלְקִין
בְּמִסְקֵנָא דְקֶרְתָּא וְאֵינֻן
אֲשַׁכְחוּ עוֹלִימִן נִפְקִין לְמַמְלִי
מִיָּא וְאָמְרוּ לֵהֵן הָאֵיתְהִבָּה
חוּיָא וְאֵתְבֵּא יִתְרוֹן וְאָמַרָא
אֵיתְבֵּא הָא קֶדְמָךְ אוּחִי בְּעֵן
אֲרִי יוֹמָא דִּין עַל לְקֶרְתָּא אֲרִי
שִׁירָה נִכְסֵת קֶדְשִׁיא יוֹמָא
דִּין לְעַמַּא בְּבֵית אֶסְחֶרְתָּא

אֲנִי וְהַתְּלָמִיד

יִשְׂרָאֵל יֵשׁ בְּנֵי דְרָאִמְרוּ לֵי הִרְאָה קַעֲמֵן קַעֲמֵן עַל פִּתְחוֹ כְּמַה דְּלִית אִמְרֵי
 וַיֵּשׂ אֶחָד יִקְיָה קַעֲמֵן
 קִבְּלָהּ לַמַּעַךְ כִּנְגַד שְׂאוֹל אִמְרֵי הוּא הִכְכֵּט
 כְּמַה כֹּזֵב קַעֲמֵן וְכַדוּמָה לֵי שִׁית אֶסְחָרוּתָא לִפְתִּי שְׂקִי וְנָחִי אֶלְמִיִּשְׁ
 חִלְבִּים וּזְרִיקֵת דְּסוּקִי וְעַשִׂים אֶרְשִׁי קַעֲמֵן אֲוֵתִי קֹזֵב לִפְתִּי שִׁית קַעֲמֵן
 קִיָּה בְּאוֹתֵי קֹזֵב מִשְׁחָרְבָה שִׁלָּה וְקִיָּה מִשְׁחָבֵן בְּכֹחַ וְכַל מִקְּסֵי מִשְׁחָבֵן קֹזֵב
 עֲבָדֵהּ וְכֵן הִרְגֵּם וַיִּשְׁטֹן לִפְתִּי לִקְסֵי וְאֶסְחָרוּ כִּמּוֹ שְׂאִמְרוּ רְבוּתֵינָא וְזֹ
 אֶרְמִי אֶסְחָרוּתָא
 כְּמִחְרַס קַעֲמֵן

והכירו כעצרו הים"ל עם בנימין כל
מחלקן לכל אחדם חור קמורה
אחד עשו אותה לשעבד כי הדר הנפנות
ממנה לפי שקייתה ישיבתם לחור
וכן נמצאה הלך חור וקנה ובלשון

ד"ק

ויאמר שמואל לנביא ומה נביא לך
היו יודעים אם היה מקבל ממנו כמון
הקסמים שזאתם להם ממנו השואלים מהם וכן
ה' אם מקבל ממנו מה כעל לבת חק"ם
הלחם וכל להם היו כותמין עבר אלכך חמ' חין
לפוסף ט חט
לחם חין לנביא
ונמה נקט טדק
לדרכו וכדרך
הזה ה' אדק
חמ' חין זורין
עמרו מיכ' ט
עמרו סרו וכן
רק כמיות ל'
סרו ה' ל' עמרו
ותשורק חין
לכח' מנח
חין לכח' מה
חתו ט' תשורק
תקדוה רחית
פ' מלך ואדם חסד לשון ומנ' בעת אשורין
וית' ומדעם דכר לית ל' על' לבת חק"ם דיי' ומה
עמ' למיטב וט' תשורק לשון ישר ויוסף
הסער לטבות חת שחול' ט' לדבר כמו
ועטת ואמרת ויען חיות הרשון ט' זה תחלת
השבת הדור שהי' בדור אל שחול' בדבר
הבטח ויחיד יחמ' ויוסף וכן ה' למיטב ית שחול' ואל
הרג' ליתב' ויתכן לפרש כמשמע עט' מענה שהיא השבת הדור וט' ויוסף ט' מתחל' חמ' שחול'
לכער לכה ופונה וענה לו הסער הנה נח חיש האלקים בער הזאת ועת' רשח' ל' שחול' מה בטח ל' חישקוסין
לענית הסער הנה נמנ' טדי רכע שקל כסף ית' וזו חק דכפ' כל' ט' חקל' ל' וזו חס'

ר"לכ

ויאמר הנה נמנ' טדי רכע שקל
כסף רחוי שישאל שחול' למנ' המתן
הזה למי שהיה מושל בשחול' ויחיד יתכן שידומה
שיקיה מדרך הבטח לקחת חל' המתכות וידמה שחמ'
בזה ט' זה המתן ל' חק' חל' להער' הבטח שיתבדר
בעטמ' בעל זק
המתן וכו'
האוסן קיר' דק
מחשבת מ
מתבדרת כ
בעטמו והיתק
מנעת' ל' הבטח
בס' ולק' חק
עוג' שיתפול ק
השואלים ממנו
דבר הבטח
דבר מה לפנ' כ
שיתבדר מחשבת
בעטמ' ואל' חק
היה זה ענה ט'
חול' מעד הזקנה ל' חית' ל' מנעת' הבטח בכמו חול'
העטמ' ט' חס בזה האוסן וכן מנח' בטח שחמ'
לעש' שית' ל' מנח' חס ויח' כדי שיתבדר מחשבת
בעטמו זמן רחב וינע' ל' בדרך בטח מה שעתיד
לבו' חלו ט' חין מדרך הבטח שיעקש כמו חל' הדברים
לבקש' התענוג כמו שחמ' כפרוש' לדבר
התק' חק

הנה נמנ' טדי רכע שקל כסף ית' וזו חק דכפ' כל' ט' חקל' ל' וזו חס'
לכער לכה ופונה וענה לו הסער הנה נח חיש האלקים בער הזאת ועת' רשח' ל' שחול' מה בטח ל' חישקוסין
לענית הסער הנה נמנ' טדי רכע שקל כסף ית' וזו חק דכפ' כל' ט' חקל' ל' וזו חס'

ד"ק

וה' עשו אלברוח כטוזה
כן וכן תרעמו וקיעטר
בעמי ימלך כמו יורא עזר יורא מלכ
עזר ט דרך קמלך לעזר קעס בעלממ
אלו יתפסמו ואלו יתפזרו וקמק ולעזר

בכלל וז' אל
לעזר רעם ואלו
לכונל יעשו דבר
אלו ברשות וית
דין יעדי וג' כלמ
יסיר קמקור
וקממאלק מן עמי
וז' בעזר פלשת
סקיו מושלם נקס
וז' יעזר כלמ
סיעזר פלשתים
וימנעם מלמלמס
שארל כמו שאל
וקוסיעזר עמי
מיר פלשתים

וז' שמואל את
שאל כמו אל
שאל יאמס קרמק
לך קיקז דרך

ר"לכנ

וקמ שמואל לפיות מקשבת משוססת בדבר
קמלך שאלו יא מי יכרל לפיות מלך ט כנר
חמ' ל' קס' שיימלך לשרל מלך קנעלנו קטוזה בזה קודס
שיאל ממונו שאל דבר דלזק קודיעלות כלעממו תכונש
אותו על דבר קטוזה בשאל ל' שכל קמדת' קיח לו ולכלבית

ושמואל ראה את שאול ויהוה
ענהו הנה האיש אשר אמרתי
אליך זה יעצר בעמי ויגש ש
שאל את שמואל בתוך השער
ויאמר הגידה נא לי איזה בית
הראה ויען שמואל את שאול
ויאמר אנכי הראה עלה לפני
הבמה ואבלתם עמי היום
ושלחתך בבקר וכל אשר
בלבבך אגיד לך ולא תנות
האברות לך היום שלשת
חיכים אל תשם את לבך לחם
בינמיצאו ולמבל חמדת' ישראל
הלוא לך ולכל בית אביך

ושמואל חזא ית שאל ומן
קדם יתאמר ליה האנברא
ראמדי' לך דין יעדי מרותא
מן עמי ויערע שמואל ית שאל
בנו תרעא ואמר חוי בען לי אי
בית חוויא ואתיב שמואל ואמר
אנא חוויא סק לקדמי לבית
אסחרותא ותכלון עמי ומא
דין ואשלחנך בעפרא וכל די
בלבך אחוי לך ועל עסק
אתיבא דאברא לך ואת א
אתיבא למבעהון ומא דין
תלתא זמן לא תשיית לבך
עליהון אדיא שתכחא ודמן
כל חמדת' ישראל תלא דילך
ולכל בית אביך

קמקס כון שאלו אי זה בית קרוזה לך יתכן שאלו יעשו ורזל חמרו טכסל בזה קדבר ט קיקל לומר
שאל לחמרים חו טוצו בזה חמ' ל' קקנ' חתה קוא קרוזה חמ מודיעך שאין חתה רוחה וקיסן קודיער
בשעה שחמ' ל' לך אשלקך אל ישי וג' וירא את חלחכונג חמר ל' קקנ' ל' חמדת' חמ קרוזה חלחכונג חר
מדיקונגו " וכל אשר בלבבך חמד לך דבר קחיתות וזולתו ממק שיש בלגו לשאל " שלשת קימים ל' חמ
שלשת קימים על חמדת קחיתות חל על נקשתם וכן ת' על עסק חתחוכו ולמי כל חמדת' ישראל בזה
קדבר רמז ל' דבר קמלכב

דֶּרֶךְ

בטחכם העיר וגו' אמרו רזלמה קים כל האריות קום שחריכו חל קטנות לדבר מקום ח
אמרו כדי להסתכל בטופו של שאלו מקום אמרו שמיא קים לשלח קציע עדיין קשעה שאמ
לוקנה' לשמואל כעת מחר אשלח חלך חיש ש קוח יכרך קזנח יח קרי קוח פרים על מזונו וקוח טבע
כדברי רזל בעל קטת טבע ונקרא קמנך נתחלה בשעה טבע לשטנע קלחם ומנך עלו ופי יכרך
קזנח יכרך על קזנח וטעפ שטל קלחם קים מנך נתחלה לשטעק קשעה קים קזנח קמ יכרך קזנח
כטעם שחטט

בבאכם העיר בן המצאון אתו
בטרם יעלה הבמה לאכל כי
לא יאכל העם עד באו כי הוא
יכרך הזבח אחרי בן יאכלו
הקראים ועתה עלו כי ארנו
כהיום תמצאון אתו ויעלו העיר
המה באים בתוך העיר והנה
שמואל יצא לקראתם לעלות
הבמה ויחזה נלה את
אזן שמואל יום אחד לפגבוא
שאל לאמר בעת מחר אשלח
אליך איש מארץ בנימן ו
ומשחתו לנגד על עמי ישראל
והושיע את עמי מיד פלשתים
כראיתו את עמי קראו צ
צעקתו אלי

במיעלכון לקרתא בן ת
תשכחון יתיה עד לא יסק
לבית אסחרותא למיכל ארי
לא אכל עמא עד מיתורוי
ארי הוא פרים על מזונו בטר
בן אכלין ומיניא וכען סקן ארי
יתיה ביומא הדין תשכחון י
יתיה וסליקו לקרתא גמון
עלין בנן קרתא והא שמואל
נפיק לקרמותהון למס בית
אסחרותא ומן קדם י א
אתגלי לאודנא דשמואל ומא
חד קדם דאתא שאל למימי
בעידנא הדין מחר אשלח
לותך גברא מארע שבת
בנימן ותמשחניה למחוי מלכ
על עמי ישראל ויפרוק ית
עמי מיד אדלשתאי אריגלי
קדמי דוחקא דעמי ארי עלת
קבילתהון לקדמי

כזנח משפח
לפן חל לשקזנח
קים ל כדכ
כטע
עצמו ש כקין
אוכלים זנחי ש
שמי קין מנכר
עליו חזר קדשן
כמעטו וטע
לכונן קזנח
וכדכ קלחם לן
קיתק פמרתא
זנח קקרוחיס
קמזומנטס לכונ
סס כתרעמו
זמיתא כקווס
קכף למית ק
קדנר וכן
קשנעלני כוס
וקדומיס ל פ
כאשר קיוסקיים

ויעלו וגו' יוצא לקראתם יוצא מעתה אחד מן קשר לעלות קצמה וסגנע כס בעת מחר כעת קזחית
למחר וכן ית כעידנא קדין מחר ש רחית חת עמי כתרע חריגל קדמי דוחקא דעמי
ש כחזק בעקתו חל ש פלשתים קין כלחמים כס מעתה שזקן שמואל חל קים יכול לזכרם וחסון ופלשתים
מאלו כס עד שמונו כחזר כטעם ובעקן חל יח ואמרו לשמואל לקים להם מלך פלשתים

שמעאל בר נחמנא אומן אוק נאשט ומלחי וקעלנא דאשט עלויק אוק ויאמר קנה נאשר פ' ויאמר שמעאל אשחול
 קנה זאת המנה קנאשרת לבדך חלקה מקמנות האחרות אשר סדרת לקדושים וזאת המנה אמרת לטוב
 להטעה לבדך לשים לספק אכולת למועד קזה שמור לך זה חלקך שמרת לטוב קעס קדחת לסעוד
 וידעת מפרס קכן קמנות ואמרת לשמור לך זה חלקך ידעת טיך ויאכל אשחול עס שמעאל ע

דרק

ויקי טעלות קאשר
 • כקף "המה
 ונ' ויעבור
 לסמנוילך כרחוק
 מעמק אלו ישמע
 דבריכו ויעבור
 קנער לסמקס
 ולשחול אמן וזתה
 עמוד לן אמר
 שימור קיום ש
 בעיר שקרי בנות
 קיום קלך ל שקרי
 אמן לויאלקדועד
 שחול לבלבך
 קיום מעמדי אלו
 פ' כיום למר

וירדו מהבמה העיר וידבר עם
 שאל על הגוי שבמו ויהי ב
 בעלותה שחר ויקרא שמואל
 אל שאל הגנה לאמר קומה
 ואשלחך ויקם שאל ויצאו
 שניהם הוא ושמואל החוצה
 המה יורדים בקעה העיר
 ושמואל אמר אל שאל אמר
 לנער ויעבר לפנינו ויעבר ואתה
 עמד כיום ואשמיעך אתה דבר
 אלהים ויקח שמואל
 את פך השמן ויצק על ראשו
 וישקוה ויאמר הלא כי משה
 יהיה על נחלתו לנגיד

ונחתו מבית אסדרות
 לקרתא ומליל עם שאל על
 אגרא ואקרימו והיה במסק
 צפרא וקרא שמואל לשאל
 לאגרא לממר קוסוא של חנך
 וקם שאל ונפקו תרויהון הוא
 ושמואל לברא אינון נחתו
 בס' קרתא ושמואל אמר
 לשאל אמר לעלמא ויעבר
 קדמנא ועבר ואתקוס הכא
 כיומא דין ואשמיעך כדנית
 פתנמא דש' וידבר
 שמואל ית מנא דמשה
 ואריק על רישיה ונשקיה
 ואמר הלא ארי משה יט
 על אחסנתיה למחוי מלכא

קדבר כמון קשכעה ל' כיום ופ' עמוד עמוד עד שחבר עמך ויקח שמעאל את סך קשמן לן קיה זה קשמן
 שמן קמשח ט' לן קיו מושחיס מעמק אלו מלכ' ב' דוד אכל שמן אפרסמון וזרז אשחול ויקנא
 שפנאחו בסך לן נמשכה מלכות' דוד ואלמה שפנאחו בקרן נמשכה מלכות' וישקו כדרשכל נשקות
 קס של הפלות חזן מנ' נשקות נשקה של גדולה נשקה של פרקיס נשקה של פרישות נשקה של גדולה ויצק על
 ראשו וישקו נשקה של פרקיס ויפנאחו בקר קא' קיס וישק ל' נשקה של פרישות וישק ערפה לחמותה ל'
 הנחמא אומר אף נשקה של קריטת וישק יעקב לרחל ל' שקית קדועת קל' כ' משחך מלת קל' תנח
 נמקומות לחזק קדבר ולרז קאדס וכן קל' שלחך קל' שמענה עת וקדומים קס

ד"ק

ויקחונו ויבאם לשבתה לקשקה
ועצמו חדר וזאתה קשקה קיתה
צת קצמה אשר שם חכלו קדושים וכן תי
ואעלכון לשחרותי כלשים ייש קהל קיח
קל קשיער כל שלשים או פחות מעט או יותר
מעט ויאמר

ונג' אשר
אמרתי חלך
לפי שידעשמואל
סינא שחול חלו
עקלית ל מנה
יפולכל לנכחו
וירם קטח
אתה קשוק
וקעליק אתה קשוק
וקיך שעליה
וכן תי וירכק
ולדול מני
וקעליק ל יוחן
אומן שוק ואלק
ל חלעזר חומ
זה שוק וחוק ל

ואתניב שמואל ואמר
הלא בר שבת בנימן
אנא מועירי שבתא
דישרא וזרעית חלש
מכל זרעית שבת
בנימן ולמה מלילת
עמי כפתנמא הדין
ודבר שמואל שאל
ויתעלמיה ואעלינו
לאסחרותא ויהבלהן
אתרא בריש זמינא
ואינון בתלתין גברא
ואמר שמואל לטבחא
הבית מנתא דיהבת
לך דאמרית לך שני
ית העמך וארים
טבחא ית שוקא
וירביה ושויקדם שאל ואמר
דאשתאר שויקדם איכול ארי לזמן נטיר
לך למימר עמא זמינת לשירותא ואכל
שאל עם שמואל לבוסא הווא

ר"לכנ

וקח קדחיק זה שאל
קיותר קמן שנשמיס ומשפחת קצערק
מכל משפחות בנימן וקנה קטח שמואל את שאל ואת
בערו חל קשקה ולכנר שאל לכנר יחד קח ונכר
ונתן להם מקום כראש קדושים ויחד שמואל מנה יפ
לשאל פירות על

ויען שאל ויאמר
הלוא בן ימינ אנכי
מקטני שבטי ישראל
ומשפחתי הצערה
מכל משפחות שבטי
בנימן ולמה רבת
אלי כדבר הזה ויקח
שמואל את שאל
ואתנערו וביאם
לשבתה ויתן להם
מקום בראש ה
הקדושים והשרה
בשלשם איש ויאמר

קגדול והמלכות
ולזה שם לפס
קשוק ומה שעליק
וחלש קשוק של
יכול לכול ישים
לפס לכול לנכר
אחר זה כל אשר
לפס מוקדושים
וקח יותר ככונ ש
לזמן בזה מקשש
קחרת תפעת
ותחלשת מלך על
ישראל ותחמד
קעס קראתי

שמואל לטבח חנה את חנה אשר
נתתי לך אשר אמרתי אליך שים
אתה עמך וירם הטבח את השוק
והעליה וישם לפני שאל ויאמר חנה
הנשאר שים לפניך אכול כי למועד
שמור לך לאמר העם קראתי ויאכל
שאל עם שמואל ביום ההוא

ר"ל בן ופתח לאיתות כד'

בְּתֵרִיבֵן תִּהְיֶה לְגִבְעָתָא דְּבֵת

דָּרֵב אַחֲרֵי כֵן הָסִיחַ גִּבְעַתְקַאֲשִׁים תַּלְ לַגִּבְעָתָא דְּנֶחֱמָא

אַחֲרַיִן תִּבְאֲנֻבֶּעַת הָאֱלֹהִים

שמעאל'ס סטעלן

היו תלמידי קטזאים הגדולים והתלמידים היו נקראים כע קטזאי

וּמִצִּיּוֹת קִדְּוֹת קִיּוֹן מִעַל וְעַד דָּוָה קִיּוֹן אֶלְקָה וְשִׁמְוֹן לִנְתָּ וְאֶסְקָ וְנֶתָן וְקִיּוֹן וִידִיעָה כִּנְהֻמָּה.

דֶּרֶךְ בלכתך היום וגו' עם קברת רחל אמרו רז"ל כיצן מעצבן שנקברה רחל בצלצמ בגטל במין
והלל לנעקברה אלל בבית לחם שנ' ותימת רחל ותקבר בדדך אפרתה היא בית לחם ואין בית
לחם אלל במלון אליקודא שנ' ואת בית לחם אפרתה וגו' אלל כך אמרנו מכאן שאיך מדבר עמוך קנה קס עם
קברת רחל וקנה אתה קולך והס באים ואתה מעוצ אותם בגטל במין בצלצמ שם מקום ומדרש
בצלצמ כלעת הקנה שקורא צח ואדום והיא ירושלם בגטל במין בצלצמ "וקנה נפש אישך פי' קודם שנימצאו

קחתנות" ודלג

לכס ירח עלים
כל דאגה לשון
ירחק וחלפת
וג' חלקי תבור
בתרעמו מישר
תבור עלים אל
קחלים בית אל
קוחלו שקראו
יעקב בית אל נאם
קיימ מעוז גבנה
יעקב ונשעת
קתר קנמות קיו
מקריבים שם
ואות קבית קיי
קדוש קיו בים
שם קתפלל בבל
זמן לזכות יעקב

בְּמִיֶּבֶךְ יוֹמָא דִּין מְלוֹכֵי
וְתִשְׁכַּח תְּרִין גּוֹבְרִין עִם קְבוֹרָתָהּ
דְּרַחֵל בְּתָחוּם בְּנִמָּן בְּצִלְעָה
וְיִמְרוּן לֶךְ אִישׁ תַּכְחוּ אֶתְנָא
דְּאֻזְתָּ לְמִיבַע וְהָאֵל שֶׁבַק
אֲבוּךָ יתְעִיֶסְק אֶתְנָא וְיִגְרֵךְ
לְכוּן דְּמִימַר מַה אֵיעֲבִיד לְבְרִי
וְתִיֶהֱךְ מִתְמָן וְלֹהֲלֵא הוֹתִיתִי עַד
מִיֶּשֶׁר תָּבוֹר וְיִשְׁכְּחוּנְךָ תְּמָן
תִּלְתָּא גּוֹבְרִין דְּסִלְקִין לְמִיסְגָּר
קָרַם יוֹבְבִיתָא לְרִי גִטִּיל ת
תִּלְתָּא גְרִיין וְחַד גִּטִּיל תִּלְת
פְּתִין דְּלֶחֶם וְחַד גִּטִּיל גְּרִיב
דְּחִמְרִי וְיִשְׁאוּן לֶךְ לְשִׁלְסִלָּהּ וְיִתְנוּ
לֶךְ תְּרִיתֵין גְּרִיִּצִּין דְּלֵהֶם וְתִקְבִּיל
מִדְּהוּן

כָּל־כֶּחַךְ הַיּוֹם מֵעַמִּדִּי וּמֵעַמִּי
שְׁנֵי אֲנָשִׁים עִם קִבְרֹת רַחֵל
בְּגֹבֹל בְּעִמָּן בָּעֲלֵצָה וְאָמְרוּ
אֵלֶיךָ נִמְצְאוּ הָאֲתֹנוֹת אֲשֶׁר
הָלַכְתָּ לְבָקֶשׁ שְׂוֹהֵנָה נָטַשׁ אֲבִיךָ
אֶת־דְּבָרֵי הָאֲתֹנוֹת אֲנִי לְבֹטָא
לֵאמֹר מָה אֶעֱשֶׂה לְבִנִּי וְחַלְפֹת
מִשְׁסוּהָ לֵאמֹר וּבֵאתָ עַד־אֵלּוֹן
תָּבוֹר וּמֵצְאוּךָ שָׁם שְׁלִישִׁתָּה
אֲנָשִׁים עֲלִים אֱלֹהִים בֵּית
יֶאֱחָד נִשְׂא שְׁלִישָׁה גִדִּים
וְאֶחָד נִשְׂא שְׁלִשֶׁת כְּבוֹרוֹת
לֶחֶם וְאֶחָד נִשְׂא גְבִילֵי יֵין וְשֵׁן
לְךָ לְשָׁלוֹם וְנָתַנוּ לְךָ שְׁתֵּי לֶחֶם
וְלִקְחָתָּ מִיָּדֵינוּ

[illegible]

היה מנקהם קדוש לעולם ומנקים מנוצח ורדיו
ממים ואמן קושע ואם ידבר עמנו ות' עלינו א
חם הרתין גריבן דלחם ופ' חלות לחם ושלשת
חבת חות שקיה כושא שלשת ככרות לחם
קקטנות ב' לא יתבן שאם לא היו כושאים א
ח' ככר אחד וקם היו שלש חלות ב' כ
לחם ואחר שזכר ככרות זכר חלות דיוע קוח
לחם שמן אחת "

ד"ק

ויען איש משם וגו' ומי חזקס ית' מאן רבצן וכן קול קול מי קול
קמלמד אל קכחיס ומשרק עליהם דוח כנחא אל קקנה כשעס כ
יתן וי' חתרוו עליהם ואין לתמוה בזה ש קקנה קמלמד אל קכחיס ג' מלמד חת
זה וימ' חזקס כמשמש לפי שחמרו מה זה קיה לבן קיש חמ' ואל קכחיס מי
חזקס נכ מ' חזקס קיה לפי קכחא ירושה שחתם תמקיס עלבן קיש עלבן קיהת
למשל פרוש זאת קמירק קיהת
למשל מקיוסקהו וקלח קשקדס
דוחק ספל של כמעלה קול אומ' קבס שאול ככח' ויכל מקתכט' נאלקדך כעל קקח' וינח קנח כקכחיס מ מנחוק חון נמק' וכשכל מקתכט עמקס נח לטת קנמק ויאמר דוד שאול אלנו חולי מנח' כו ככח' חס מ' מנד שלמד חותס סמוןח וקכחיס אל קשלימות חס לפנה חזרת

ויען איש משם ויאמר ומי אביהם על בן היתה למשל רגס שאול בנבאים ויכל מהתנבות ויבא חבמה ויאמר דוד שאול אינ ואל נערו אנ חלבתם ויאמר לבקש ארת האתנות ונראה כי אין ונבוא שמואל ויאמר דוד שאול הנדה נא לימה אמר לכם שמואל ויאמר שאול אל דוד הנדה הנדה לנו כי נמצאו הארתנות ואת דבר המלוכה לא הנדה לו אשר אמר שמואל

ואתב נכר מתמן ואמר מאן דבהו על בן הות למתלאהא ש שאול בספריא ופסק מלשבהא ועל לבית אסחרותא ויאמר אח אבוהי דשאול ליה ולעולמיה לאן אולתון ואמר למבעי יר אתנא וחזינא ארי דא אשתכחן ואתנא לות שמואל ויאמר אח אבוהי דשאול חוי בען לי מה אמר לבן שמואל ויאמר שאול לאח אבוהי חואה חוי לנא ארי אשתבהא אתנא ועל עיסק מלכותא לא חוי ליה דאמר שמואל

ר"לכ

ומי חזקס רל
שאין עטן ק
קכח' וקשלימו
מנע מקאכ לבן
ולזה יתכן שיקי
קכ' ככח' וקשלימו
שאין חזקס
וככר ישאל שוא
חיד קיו שס כל
ככח' חס וככר
דבר נמק שקדס
ככר וי' קיה
יקר כמקס קקס
חין חון ככר
חזק' שחזק
ככר זה קספן
כ זק קיה כעת
קקח' שקתחיל
סמוןח לקתכח
וחמקס עמק רע
קכח' חס מ'
מנד שלמד חותס
סמוןח וקכחיס
אל קשלימות חס
לפנה חזרת

דרכס " ויאמר שאול אל דוד וגו' ואת דבר המלוכה לא קבד לי מיתך כעשת שקיהת כ' וכדכרי רל ככר
כעשת שקיהת כ' ברחל זכנה וינח מנמק שאול ומי חזקס שקיהת כ' ברחל דכעב ויגד יעקב לרחל
חזי חזק קול וגו' "

ד"ק

וירדת למט בגלגל ואחר שתמלך נמנעך תרד בגלגל למט קדם אשרד אש' וקצ' אש' יורד
אלך ולבנות שבעת ימים שהרדוהתה תחיל שכן שבעת ימים תחילת מיום קמרדי ממך
בגלגל וזה היה אחר קדוש המלכות שחדש המלכות שמים נא בגלגל יחד עם כל ישראל ואחר שדבר
שמואל רבדיו בגלגל הלאך לו ודבר לשאול ששית אלפים איש ויתר קצ' שלם איש לאהל מיום שספרד שמואל
משאול בגלגל אמר לו שיהיה שבעת ימים עד באו חלוש' ושאול לא יצא מן בגלגל אלא היה שם מחדש
המלכות עד שעת

וירדת לפנ' העל' והנה אנכי
ירד אליך להעלות עולת לזבח
זבחי שלמים שבעת ימים תחילת
עד באי אליך והודעת לך את
אשר תעשה והיה כהפנתו ש
שכמול ללכת מעם שמואל
ויהפך לו אלהים לבאחר ויבא
כל האתות האלה ביום ההוא
ויבאו שם הגבעתה והנה חבל
גבאים לקראתו ותגלה עליו
רוח אלהים ותגבא ברוחם
ויהי כל יודע מאתמול שלשם
ויראו והנה עם גבאים גבא
ויאמר העבד איש אדעו מה
זה היה לבן קיש העם שאול
בגבאים

ותחזות קדמי לגלגל והוא אנא
נחית לותך דאסקא ערלון
ולגבסא נבסות קודשין שבעת
ימים תוריד עד מית' לוריד
ואיחזי לך ית דתעבדי ורונה
בר אהפנ' שבעת למיול מ
מלות שמואל ושע ליה
ליבא אחר נא ואתארה כל
אתא האלין בומא רהוא
ואתו תמן לגבעתא והאסיעת
ספריא לקדמותה ושרת
עלוה רוח נבואה מן קדם
וושבח ביהוה ורונה כל
דירעי ליה מאתמלי
ומדקמוה וחוזה עס
ספריא משבח ואמר עמא
גבר לחבריה מה דין הוה
לבר קיש האף שאול
בספריא

המלכות עד שעת
המלכות כמו
שאמר ושאל
שדבר בגלגל ומה
שאמר לזה קדבר
עתה ולא קמעתן
עד שקיו בגלגל
ויסדר ממנו ש
שאמר לו
שבעת ימים תחיל
עד באי אלקי מעט
שעתה כדבר לו
בדבר המלכות
דמזל בזה קדבר
אם תתקיים לו
בדבר המלכות
אם לאו טו מעט
ראשונה שטיג
ואם יעמוד נה
תתקיים שדו
המלכות ואם לאו
לא לפיכך אמר

וקודעת לך את אשר תעשה כלומר אז אודיע אותך מה יהיה ממלכותך והיה כהפנתו
שכמו נה לבא רוח גברת מלכות והיה כל יודע מאתמול שלשם מאתמול
בדבר קאלף ודג קרע

ד'ר'ק

וּשְׁאֵל עַד צִיָּא
בְּנֵי עַד קֵלִים
אִישׁ כְּלִמֵּץ אִם בֵּן
עַד־קֶנֶף שְׁאוֹל
אֶל־הַכֵּלִים כִּמוֹ
בְּכֵלִים כְּלִמֵּד שֶׁן
כֵּל קֶפֶס קִבְּלִים
שֶׁם שֶׁתָּנוּ כְּלֵים
בְּשֵׁת־אֶחָד וְקוֹץ
עֲנֵנֵן שֶׁן הַכֵּלִים
קֶקֶס שְׁקִיב טוֹרֵץ
מִן־הַשְּׂרָרָה וְנֵץ אֵל
צִמְקוֹס שֵׁת ק
הַשְּׁמוֹשׁ כִּמוֹ וְאֵל
הַאֲרוֹן תֵּתֵן אֶת
הַעֲדוֹת־שְׁקוֹץ כִּמוֹ
וְצִאֲרוֹן וְצִמְרֵשׁ
אֶל־הַכֵּלִים בְּאוֹרִים
וְעִמְיָם אֶמֶץ־שְׁאוֹל
שִׁמְעוֹ אִישׁ קֶעֶן
לְמַלְכוּת עַד שֶׁ
שִׁשְׁאֵל בְּאוֹרִים
וְעִמְיָם־קֶרְאִיתִם
כְּדָשׁ קֶרִיֵּץ שֶׁלֵּן
כִּמְצֻבּוֹן ק

מִדְּאֵי תִּפְסֹחַ שְׁמִי בְּךָ
וְתִרְיִי קִמְלֶךָ תִּתֵּן
וַיִּמְלֵךְ יְיָ בְּעֶזְרֵךְ
מִדְּרֹכֶיךָ לְכָל יִשְׂרָאֵל

ר"ל כג

ר"ל וקנה על ש קנור ל כפל המלוכה לשאול" וקנה קינ גסס מכל העם
מזכמו ומעלה" וקנה דבר שאול אל העם את משפט המלוכה ר"ל קנה
שיש למלך על עמו וקנענא קרואי למי שימרה את פניו וכתב זה בספר וקמחו לסט
אל ר"ל אלה ארנון" כדי שימצא שם תמיד " וירמק שכבר כבדוהו וקלכו עמו ו
וקנאו למנוח דרש מיושר אל "

וַיִּשְׂאוּ עוֹר בִּיהוֹחַ
הִבָּא עוֹד הֵלֶם אִישׁ וַיֹּאמְרוּ
יְהוָה הִנֵּה הוּא אֲנַחְבָּא
הַבָּלִים וַיִּרְצוּ וַיִּקְחֻהוּ מִשֵּׁם
וַיִּתְּנֵם בְּתוֹךְ הָעָם וַיִּגְבְּהוּ מִכָּל
הָעָם מִשְׁבָּמוֹ וּמַעֲלָה וַיֹּאמְרוּ
שְׂמוּאֵל אֵל כָּל הָעָם הֲרֵאִיתֶם
אֲשֶׁר בָּחַר בּוֹ יְהוָה כִּי אֵין
בְּמִחוּבָבֵל הָעָם וַיִּרְעוּ כָּל
הָעָם וַיֹּאמְרוּ יְחִי הַמֶּלֶךְ
וַיִּדְבֹּר שְׂמוּאֵל אֶל הָעָם אֵת
מִשְׁפַּט הַמֶּלֶכְהוּ וַיִּכְתֹּב בִּסְפָר
וַיִּנְחַל פְּנֵי יְהוָה וַיִּשְׁלַח שְׂמוּאֵל
אֶת כָּל הָעָם אִישׁ לְבֵיתוֹ
וְגַם שְׂאוֹל הֵלֵךְ לְבֵיתוֹ גִּבְעַתָּה
וַיִּלְכּוּ עִמּוֹ חֲמִיל אֲשֶׁר נָגַע
אֶל־הָיִם בָּלָבָם

וּשְׂאִילוֹ עוֹר בְּמִימְרָא דְיָהּ הָאֵית
עוֹר הִבָּא וְכָרָא וְאָמַר יְיָ הָא הוּא
טָמִיד בְּמַעַל וְדִהְיִטוּ וְדִכְרוּהִי
מִתַּמָּן וְאִתְעֵתַר בְּנוֹעְמָא וְדִם
מִכָּל עַמָּא מִבְּתַפְּחִי וְלַעֲלֵא
וְאָמַר שְׂמוּאֵל לְכָל עַמָּא ה
הַחַוִּיתוּן דְּאִיתְרַעֲי בֵּית יְיָ גִּבְרִי
לִית דְּכֹותֶיהָ בְּכָל עַמָּא וְיִבְכּוּ
כָּל עַמָּא וְאָמְרוּ יִצְלַח מַלְכָּא
וּמְלִיל שְׂמוּאֵל עִם
עַמָּא ית נִימוּסָא דְּמַלְכוּתָא ו
וּכְתַב בְּסִפְרָא וְאַצְעֻקְרִם יְיָ
וּשְׁלַח שְׂמוּאֵל ית כָּל עַמָּא וְכָר
לְבִיתֶיהָ וְאַף שְׂאוּל אֵל לְבִיתֶיהָ
לְנִכְעֵתָא וְאוּלוּ עָמִיד קִצַּת מִן
עַמָּא דְּחִלִּית טָאחַ דְּאִיתְהִיב ד
דְּחָא מִן קִרְסִי יְיָ בְּלִכְרוּן

[illegible]

ד"ק

ויצחק שמואל כמון ויאסוף ולפי שהאסיפה והקטן של ידי צחק יסוף בזה הלשון אל
 קמצק כמון שפרשת נספר יקוצע ונפטר שופטים קטנים למקד קים מנצח ישראל לקבץ
 צמחם וסם קים מנצח ונתיקתם ויאמר ונ' זה אמר יא' מתחלה כשאלתם מלך אמרתם לכם זר
 קדבר אכס קעלת ונ' ויתם קיום מתחלה ונ' ויתמרו ונ' ימ' כמון לא נחלה ש' אונות חקאי
 מתחלה ונ' ונ' כמון שמואל כמון שמואל ונ' ויתם קיום מתחלה ונ' ויתמרו ונ' ימ' כמון לא נחלה ש' אונות חקאי

ובגש שמואל יתעמא לקרם
 מלמציא ויאמר לבני ישראל
 בדנן אבדו אלהא ד' ישראל
 אנא אסיקית ית ישראל
 ממערים ושין בית יתבון מירא
 דמירא ומירא דכל מלכותא
 דדחין יתבון ואתון ימא דין
 קצתון בפולחנא דאלהבון
 דהוא פרק לבון מכל בשתבון
 ועקתבון ואמרתון קדמוהי
 לית אנחנא מתפרקין אלהין
 מלכא תמני עלנא ובען א
 אתעתדו קרם ית לשבטיבון
 ולא לפיכון ויקריב שמואל ית
 בר שבטיא ד' ישראל ואתחד
 שבטא דבית בנימן ויקריב ית
 שבטא דבנימן לזרעיתיה
 ואתאחדת זרעית מטר
 ואתאחד שאל בר קיש
 ובען ולא אשתבח

ויצחק שמואל אתהעם אל
 יהוה חמצפה ויאמר אל בני
 ישראל כה אמר יהוה אלהי
 ישראל אנכי העלית את ישראל
 ממערים ואציל אתכם מיד מ
 מצרים ומיד כל הממלכות
 הלחצים אתכם ואתם היום
 מאסתם את אלהיכם אשר הוא
 מושיע לבם מכל רעותיכם
 וצרתכם ותאמרו לוכי מלך
 תשים עלינו ועתה חתניצבו לפני
 יהוה לשבטיבם כולא פיהם ויקרב
 שמואל את כל שבטי ישראל
 וילכד שבט בנימן ויקרב את
 שבט בנימן למשפחתו ותלכד
 משפחת המטרי וילכד שאל
 בן קיש ויבן שאל ולא נמצא

אלוה וקנא קוסיה
 ט מלכ לא נחלה
 כמון שאל נחלה
 קמלכ ויתמרו
 לא ש מלך ימלך
 עליון קיתענלסט
 ו' לפי שסם קים
 אומ' שאל ימלך
 עלכס קים מקנא
 קצמים קים
 קים כלכדע אורי
 ויתמים וזקן לפט
 ו' שקיקסם כון
 אורים ויתמים
 וקין שאלן נכסעל
 קדך שפרשט
 כדכר פלג נ
 כגכר ופאר
 שקטאן שסקרון
 ויקרב אר
 שט
 כמון וילכד שאל

כן קיש זה מקרא קצר ש קודם קריב משפחת המטרי לגברים ואז נלכד שאל ויחטף שאל קיקסם כפ
 בעל על שמו שקין כותבן שמונת קס בניגרות ונותן בקופצו ונכח מנכסם ידו וקמל חניגרת אדיר

רד"ק

וקח שאלנו אחריו קצת כמו שאלנו ושאול לקח לנתיב כמו שפרשנו וקח מן העם
בנתיב שיתקין וקח נא אחריו קצת עס קח כדים וילך אחריו קצת וזמן מועד שיתקין קצת
מן קצת ונתנה רוח חלשים רוח כטאה וכו' ונתנה רוח כטאה מן קדם ה' על שאול ושמעו
בנתיב וקרי בכף וקעטן ח' ויקח צמד בקר אחריו שאלנו אחריו שמואל לנפשו קבלו איתו למלך כלם
אזן אחר שמואל מן שאול ורע לנתיב אחריו שאלנו לנפשו לנפשותיו ויפקדם נזק

עס מקום וכבר
פרשנו ט' אחר
צמר מכלל שאול
כמו צמטם שני
קריס כלומר שלקח
אזן מכלל וכו'
ידע מקפד
והנה צמדור אכן
צמרמל קיד
נזק אדם מנפול
ונמרה ויפקדם
נזק ויפקדם כ
צמטם כד חסון
מסמך צדלן
נזק אכן חסון
עשרין צלן ח'
אמריו"ם נוס
קצת עת נתיב
וקרי בכף וקעטן
אחר

והנה שאל בא אחריו חבקק
מן חשדה ויאמר שאל מה
לעם כי יבכו ויספרו לו ארת
דברי אנשי יבשי ונתנה
רוח לחים על שאל בשמע
את הדברים האלה ויחר אפו
מאד ויקח צמד בקר וינתחחו
וישלח בכל גבול ישראל
ביד המלאכים לאמר אשר
איננו ויצא אחריו שאל ואחר
שמואל כה יעשה לבקרו ויפל
פחד יחול על העם ויצאו
באיש אחר ויפקדם בכזק ויחיו
בני ישראל שלש מאות אף
ואיש יחודה שלשים אלה
ויאמרו למלאכים באים כה
תאמרו לאישי יבשי גלעד מחר
יחיה לכם תשועה כחם שמש ויבאו ה
המלאכים ויגדו לאנשי יבשי וישמחו ויאמרו
אנשי יבשי מחר נצא אליכם ועשיתם לנו ככל
הטוב בעיניכם

והוא שאל את אביתר תוריא
מן חקלא ואמר שאל מה לעמך
אריבבן ואשתעאו ליה ית
פתגמי אנשי יבשי ושירת רוח
נבואה מן קדם ה' על שאל
כד שמעית פתגמי ארזאלין
ותקין רגליה לחדא ונסיב פדן
תוריא והרמיה ושלח בבקר
תחום ישראל ביד אונריאל משר
דליתוהי נפק בתר שאל ובתר
שמואל בדנן ויתעבד לתוריא
ונפל ויעא מן קדם ה' על כל
עמא ונפקו בנברא חדיו מנעון
בזקורהו כע ישראל תלת מאה
אלפין ואינש יהודה תלת אלפין
ואמרו לאונריאל אתו בדין
תימרון לאינשי יבשי גלעד כחר
יהא לכון פרקנא במחם שמש
ואתו אונריאל וחויאו דאינשי
יבשי וחריואו ואמרו אינשי יבשי
מחר נפוק לותכון ותעבדון לנו
ככל דתקין בעיניכון

דר"ק

ובטלנו ולא קטנו למען כבוד שמואל מלך ישראל ויהי ואלו חתנו למשאל בלמיה ויאמר וגו' שן ימין
עמך קמית רוצה למר שן נד קימין ופירוש הפסוק
טו דרש אמר להם נחש קטנו לטפס תורה שגור שן ימין כס וחקך מעתה

יטח עמוט

טו

ובני בליעל אמרו מה יושיענו
זה ויבזהו ולא הביאו לו מנחה
ויהי במחר יוש
נחש העמוני ויחן על יבש גלעד
ויאמרו כל אנשי יבשאל נחש
ברת לנו ברית ונעבדך ויאמר
אליהם נחש העמוני בואר
אברת לכם בנקוד לבס כל עין
ימין וישמחה חרפה על כל
ישראל ויאמרו אליו קני יבש
הרף לנו שבעתימים ונשלחה
מלאכים בכל גבול ישראל
ואם אין מושיע אתנו ויצאנו
אליך ויבאו המלאכים גבעת
שאול וידברו הדברים באזני
העם וישאו כל העם את קולם
ויבכו

ר"לכנ

וקרשעם מקם
בוו שחולו חמרו
מק יושענו זק
עלנד קביון נס לא
קטנו למען
וקי שחול בכלום
כמקריש ולא דע
לכותס על זק
חזר זק על נחש
קעמוט וזק חזר
יבש גלעד להס
עם ישר ונרדחם
ממנו חמרו ל
יושענו גלעד
סיכרות להס ברית
ויעבדו כל ימיו
על נחש וקור
לכזריות על ק
קסל לקחת מקם
מס חלן שנקר
להס כלשן ימין
להס זק קעטן
חרפה לכל ישראל
שחולשתם קכו

ובני ישראל אמרו במה
יפרקנו ארין וישמוהו לא א
אתו למשאל בשלמיה ויהי
בשתקי וסליק נחש
מלבא דבני עמון וישרא על
יבש גלעד ואמרו כל אנשי
יבשאל נחש גור לנו קני
ונפלחיך ואמר להון נחש
מלבא דבני עמון אם תעבדון
בהרא אנור לבון קיים במיקר
לבון כל עינא דימינא ואשוינח
חסודא על כל ישראל ואמרו
ליה סבי יבש אוריד לנו שבע
ימין ונשלח אנורין בכל תחום
ארעא דישראל ואם לית דפריק
יתנא ונפיק לותך ואתא אנוריא
לגבעת אדשאל ומליו
פתגמא קדם עמא וארימו
כל עמא ית קלרון וכו'

וקצרכו לברית עמו בזק קאופן אשר בו מקורות
ולקחו ממנו זמן וימיו לשלם זה בכלבטל ישראל לבריתם ימנחו עזר ואם לא ימנחו
ימנו אלנו ויעש כרענו נחש וקס קסס בזק נחש דעתה קיה להס עם ישראל לקחת חת חרש חס
יכול

רדק

ועתה קנה קמלך וגו' זקנת ושנת קשינה יותר מהזקנה ואחרון
ש קטנה עליו זקנה ש לא קיה חלם בן נצנה כשמתולש שלם

רלבנו ואמר למע
יב בבל

יאמרו עליו ולא ירננו עליו קטם שמת בקוטר ימים קטנה עליו זקנה כדי שירחק
זקן ש לא קיו יודעים הכל מעשר ימיו וקורא נחר נמיתת כדי שלם ימות שאול
נחיו ונצנה של שמואל אמרו ש כשהתפלל חנה חיות היום נתמנה עליו שופט

ואולי קבלה הייתה

אנלס ט מן ק
הפסוקים לא ראו
זה ש חפץ שערין
לא קיה שופט על
ואז קורא שחית
היום נתמנה שופט
ימצא חשטן זק שלם
קיה שמואל חלפון
נצנה שקרי על
שפט חתיש מן ש
ומתו וטוס שמת
נלם קורון וקיה ז
קדש נש מלשת
וקיה נקדית יערי
כש ש ודוד קעלם
אותו מקדית יערי
אחר ז שטס מלך
נחברון קשקשו
מכ שש ז שטס של
דוד נשאר ז שש
לשמואל וארבעים
של על קריב נ

וילכו כל העם הנגל
וימלכו שם את שאול
לפני יהוה בבל גלויז בחו
שם זבחים שלמים
לפני יהוה וישבח שם
שאול וכל אנשי
ישראל עד מאד
ויאמר שמואל
אל כל ישראל הנה
שמעתי בקלכם לכל
אשר אמרתם לי
ואמליך עליכם מלך
ועתה הנה המלך
מתהלך לפניכם ואני
זקנתי וישבתי ובעי הנם
אתכם ואני התהלכתי
לפניכם מנערי עד
היום הזה

ואולי כל עמאל גל
ואמלכו תמן ית שאול
קדם יובל גל או נכסו
תמן נכסת קדשין קדם
מן וחרי תמן שאול
וכל אנשי ישראל עד
לחרא ואמר
שמואל לכל ישראל
הא קבצית כנזון לכל
ראמתון ליואמלי בית
עליבון מלכא ובעי הנם
מלכא מרבר ב
ברישבון ואנא קשית
וסבית ובעי הנם אינן
עמבון ואנא הליכית
עמבון מנערי עד יו
הרין

שמואל לבטח
חתיש ומלכ
אל שיתקע
נדרט קעורק
ולא יסורו ממנו
וזכר להם תחלה
שכל ימיו קשינס
נדרט קעורק
ולא נשח פטס
לכדס ולא לקח
מקס שוס דבר
לא עלנד קעשק
ולא על נד חור
וקעד להם זק
נפט ח ונפט
שחול כחל יקיה
קש לעד צטקס
על זק ושחור
משיח וקס

קודו שהחמת כן קורא כמו שאמר שמואל

מקם שנה אחת לעטרו שחמיוקית לתקפות קימים קרי חמשים ושתים שנה כמו שפרשן למעלה ובעי
הנס חתכס לשאר הנצרכו להם נדרתי קדימן וקעורות שקבלו ממנו

רדק

ויהי וגו' על שמורת הקבר מן המערות שמחלקין
הלכה קשומרים כמו שכל בדבר גדעון ושחול

רלבג

וקנה עלו קדברים עד
שחולוס כבש חספ כל

כל עד מחנה עמון על שמורת שלשית שקיח אשמורת קנקר
ויטע קו" כו" כוס קשלי וישא אברקס את עמו וקדומים
לכונן מה שאחרו מקם אלן קכוס ט טטע קנה וק" שטס
יחד כהרעמו

הרין דערקין

כחדא ויאמר

וגו שחול

ימלק ענין

נהמיקה ויה

מחן דין דמנשר

למינר נן כשר

שחול למימלק

עלנא ויאמר

סמואל

וגו ונחשש

קמלכך לפ

ספעס ראשונה

מקצתם כזקו

ואמרו מר

ישיטפוק ו

ועכשו ערט

כס ט מפט

קתשונה שכל

עלדו כמלמית

נחש ואמ' סמואל

לחד קמלכך

והיה ביום מא דבתרוהי

ומני שאולית עמא

חלת משרין ועלו בגו

משריתא במטררת

עפרא ומחית בגו

עמון עד מיתם יומא

והיה ראשתארו א

ואתברו וכלא

אשתארו כהון תרין

דערקין כחדא ואמר

עמאל שמואל מה דין

דמכשר למימר לא

כשר שאול לשימלק

עלנא איתו נבריא

ונקטלינו ואמר שאול

לא יתקטל נברא כומא

דין ארני יומא דין עבר

מן פורקנא בישראל

ואמר שמואל לעמא

איתו וניזיל לגלגל

ונחדיתתמן מלכותא

ויהי ממחרת וישם

שאול את העם ש

שלשה ראשי כויבאו

בתוך המחנה ש

בא שמורת הקבר

ויכו את עמון עד חס

היום ויהי הנשארים

ויפצולא נשארו בם

שנים יחד ויאמר העם

א שמואל מי האמר

שאול ימלק עלינו

חנו האנשים ונמיתם

ויאמר שאול לא יומת

איש ביום הזה כיהיום

עשה יהוה תשועה בישראל

ויאמר שמואל אל העם

לכו ונלכח הגלגל ונחדש

שמה מלכותה

יתכן שאחר קיום

קחול קמיתס חו

אמ' שחוללן יומת

איש כוס קוק ע"ג

קתחולל למלט ק

קאנשים קקס מיד

ישראל קרחות

קס שדעת

קמיתס אחר קיום

קחול וחול לזאת

קסנה סבר סמואל

לחד קמלכך

כגלגל כלן קרח

סעד עתה לן קיק

מלך בשלמות

איש ביום הזה כיהיום

עשה יהוה תשועה בישראל

ויאמר שמואל אל העם

לכו ונלכח הגלגל ונחדש

שמה מלכותה

כגלגל לכבוד קחרון ואחל מועד שקו סמיתחל
כשחול לחרץ לפיכך קיו מכבדים קות קמקס אע"פ שעתה לן קיק ססט כמקיק

דֶּרֶךְ

ועתה קדשנו ולא שפא אתכם כלומר חקים
שפא כלומר אתכם עמכם למען יי' ב
שנים וכן יי' ב קול עשה עמכם ועם אבותיכם דקות
ואתם עשיתם רשת ב אשר נא יעקב ויעקב דרך
יעקב לא ועקב ולא חקים להם

קדשנו כלומר נא
עמכם לעקב אל
כלומר נא יעקב
למערים וקדשנו
ימים לבנו ולבנו
בנו שניקס מלך
קדשנו מערים
ונגדנו ישראל
גזירותיו ועקב אל
י'

ועתה הִרְתִּי צְבוֹ
וּאֲשַׁמְטָה אֶתְכֶם לִפְנֵי
יְהוָה אֵת כָּל־עֲדִיקוֹת
יְהוָה אֲשֶׁר־עָשִׂיתָ
אֶתְכֶם וְאֶת־אֲבוֹתֵיכֶם
בְּאֲשֶׁר־בָּא יַעֲקֹב
מִצִּירִים וַיַּעֲקֹב
אֲבוֹתֵיכֶם אֱלֹהִים

וַיִּשְׁלַח יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה וְאֶת־אַרְוֶן
וַיּוֹצִיאוּ אֶת־אֲבוֹתֵיכֶם מִמִּצְרַיִם וַיִּשְׁבּוּ
בְּמִקְוֵם הַזֶּה וַיִּשְׁכְּחוּ אֶת־יְיָ
אֱלֹהֵיהֶם וַיִּמְכְּרוּ אֹתָם בְּיַד־סִיסְרָא
עַד־עֲבָחָצוֹר וּבְיַד־פְּלִשְׁתִּים וּבְיַד־
מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַיִּלְחֲבוּ בָם וַיַּעֲקֹב אֶת־
יְהוָה וַיֹּאמֶר חֲטָאוּ כִי עֲזַבְנוּ אֶת־
יְהוָה וַנַּעֲבֹד אֶת־הַבְּעָלִים וְאֶת־
הַעֲשָׁתְרוֹת וְעַתָּה הִצִּילָנוּ מִיַּד אֹיְבֵינוּ
וְנַעֲבֹד יְיָ שִׁלַּח יְהוָה אֶת־יִרְבֶּעֶל וְאֶת־
בֶּרֶךְ וְאֶת־יִפְתָּח וְאֶת־שְׂמוּאֵל וַיַּצִּל
אֶתְכֶם מִיַּד אֹיְבֵיכֶם מִסִּבִּיב וַתִּשְׁבּוּ

בְּטָח

דֶּלֶבֶן

ואחר זה קדשנו כלומר חקים
שפא קש' לשאר לוקד מוק
למראינו כלומר זכר יקדשנו ללוקד חרץ
ולא זכר נכ' מקדשנו שקים קש' להם כ' חס
אחר עתה ולא זכר קדשנו שקים קש' חס
שכבר זכר פ

וַיַּעַן אֶת־עֲתָדוֹ וְאֶת־כָּח
עַמְּכֹן קִדְּם יְיָ יֵת כָּל־
זְכוֹת־אֲדֹנָיִם דַּעֲבָד
עַמְּכֹן וְעַם אֲבֹתֵיכֹן
בְּדַעַל יַעֲקֹב מִצְרַיִם
וַיַּעֲקֹב אֶת־כָּח קִדְּם
יְיָ וְשִׁלַּח יְיָ יֵת מִשָּׁה
וְיֵת אֶחָד וַאֲפִיקוּ יֵת
אֲבֹתֵיכֹן מִצְרַיִם
וְאֶת־כִּנּוּן בְּאֶתְרָא
הַדִּין וְאֶת־שִׁיאוּ יֵת
פִּלְחָנָא דִּי אֱלֹהִים
וּמִסְרֵיהֶן בְּיָדֵם
סִיסְרָא רַב־חֵיל אֶדְחָצוֹר
וּבְיַד־דְּפִלְשְׁתַּי וּבְיַד־

מלכא דמזאבוא אגרוק דבא בחון וועיקו
קדם יי' ואמרו חטאנו ארי שבקנא ית פ
פולחנא דיי' ופולחנא ית בעלניא וית
עשתרתא ובען שויבנא מיר בעלי דבנא
ונפלא קדמך וישלח יי' נדעון וית שמשון
וית יפתח וית שמואל ושייב יתבון בידא
דבעלי דבבכון מסחור כחור ויתבון
לרחצין

רדק קצת עבד וגו' חתשור מן לקחת
למלכותו וקמור מן לקחת
פשיית מחרז מעשר לערלשפרכס על עסקי
זרמכס קיית קולקוויק לן למול חמור משלכס
ולת מי עשקת צממוס וולת מי רעית בגופ
וכן עשוק ורען
ותיית מרזן ע
עשקית וית מרזן
חשית ורזלש
עשקת בלונס
ורעית ברען כל
כי חש ברען לן
לקחת ממנו
ולבריקס יקיק
רעית מן רען
ואעפ שאין מן
שרזכפר למות
קדין ואעלסעט
ט' חס יטש למר
בטט אעלסעט
של חתכל ט
ויחמר לכס ואסיכ
כן פרש חז' זל
ויעקן פרש לעטן
קדין וכו' וכן
הרצון ומיד מרזן
קטלית וכו'

הא עד דאנא קיים
אסהידו ב' קרם יל
וקרם משיחיה ית
תורא דמאן רברית
וחמר אדמאן שחדיית
וית מאן עשקית וית
מאן אגסית ומיד מאן
קבליית ממון דשקר
ובכשית עיני בריןא
מנה ואתי בלכין ו
ואמר לא עשקתנא
ולא אנסתנא ולא
קבילתא מיד אינש
מידעס ואמר להון
סהיד מימר אדני ב
בבון וסהיד משיחיה
יומא דין גרני לא
אשכחתון בדי מדעס
ואמר סהיד
ואהרן ודאסיקית אבהתכון מארעא דמצרים

רלבג

וקח חמ' שמואל יא אשר עשה את
משק ואת חקרן לעצם קשדות על
ישראל ואשר קעלה את חטותכס יעקן מצרים רצק
בזקס יא שעשה כלזה יקיק לעד בטקס חז' חמ' זר
ע' קודעק וקרטקן קול אשר עשקת כלזה לשנחת
על ישראל וזר
חנני עניו ב' גר יהוה
ונגר מישדו את שור
מילקחותי וחמור מו
לקחתנא ד מיעשקת
את מירצותי ומיד מי
לקחתנא ד מיעשקת
עניו ב' ואשכחתי כלזה
עשקתנא ודאדנינו ודא
איש מאוכה ויאמר אליהם עד יהות
בכס ועד משיחו חיוס חזר כי לא
מצאתם בדי מאוכה ויאמר עד
ויאמר שמואל א העם ירוזה
אשר עשה את משה ואת אהרן ו
ואשר העלה את אבותיכם בארץ
מצרים

ואמר שמואל לעמא מירעב גבורן על ידי משה
ואהרן ודאסיקית אבהתכון מארעא דמצרים

ויחמר עד כל ישראל בחד חמר עד לפי חמר ויחמר כלשון יחיד ואחזלכ עתקו יחמה ויחמר עד חמר להם
קצת חתס מעדס עלנו עלמה שכלני וחמ מעד עלנו עלמה שכלני " ויחמר שמואל וגו' יא אשר עשה
את משק ואת חקרן אשר קנרלס ולמכס וכן ואת קספא אשר עשו חקרן ומעס קפסוק קוז על אשר קקדים
עד יא בכס כל יא אשר עשה את משק ואת חקרן לעלותכס ועלכס קעלה את חטותכס קוז עד בט

רדק

אם תראונו ועבדתם אותי פי מלכה כמו ולעבדו בכל לבבם ובכל נפשם וקיימם
 גם חרם ותתקיימו לאורך ימים גם חרם וגם קמלך ואם לא תשמעונו וזאת תרם פי
 כמו ונמלככם שחדון למע כמו קח לבן וכן קח וישימנו לך למרעה ויתכמה דקות בלילה הכון
 ורול פרא חמוט שכת דאמן מר בשן קיים מרעם נחמס כלל אם תמרו חת פי יד יד תיקם ככם וגם
 בלבותכם קממרים שמת שונאום מקברותיהם לבזין עתה קתענו וראו וכשם שש תפלת חמי יכול
 לשאת חת קענים

כן אם פגעה בכם
 מלחמה קיק כח
 בהסלת לעמוד על
 קוויבול קיימם
 צריס לשון מלך
 ציי ואעפ שקיימ
 זקן את קדבר
 קגדול קזק מר
 דבר גדול קיק מ
 ממר בעת קצר
 מעמים רבות קיק
 זקופ חז אל ס
 צרץ יסל לפ קיק
 יורד ממר כללכל
 ימקצר וזקו
 קבע קמת נשם
 יורה ומקושבע
 שטעתיקות ק
 קצר ישמר לפ וכן
 קמ בבב רעפ

ותראו כי נחש מלך בני עמון
 בא עליכם ותאמרו לי לא כי
 מלך ימלך עלינו ויהוה אלהיכם
 מלככם ועתה הנה המלך אשר
 בחרתם אשר שאלתם והנה
 נתן יהוה עליכם מלך ואם תראו
 את יהוה ועבדתם אותו ו
 ושמעתם בקולו ולא תמרו את
 פי יהוה והייתם גם אתם וגם
 המלך אשר מלך עליכם אחר
 יהוה אלהיכם ואם לא תשמעו
 בקול יהוה וכריתם את פי יהוה
 והייתה יד יהוה בכם ובאבותיכם
 גם עתה התיצבו וראו את
 הדבר הגדול הזה אשר יהוה
 עשה לעיניכם

וחייתו ארי נחש מלכא רבני
 עמון אתא על וואמרתו לי
 לא אלהין מלכא ימלך עלנא
 ויאללהבון מלכבון ובען הא
 מלכא דאתרעתון דשאלתון
 והא מני יע עליבון מלכא אם
 תדחלון מן קדם יע ותפלחון
 קדמוהו ותקבלון למכריה ולא
 תסרבון על ממרא דיע ותתון
 אף אתון ואף מלכא דמלך
 עליבון בחר פלחנא דמלכבון
 ואם לא תקבלון במימרא דיע
 ותסרבון על ממרא דיע ותהי
 מחתא דיעבבון במא דהור
 באבתבון אף בען אתעתדו
 ותחזון יתפתנמא רבא רדין
 דיע עבד לעיניבון

עבדיה מתחלת קצר עד עתה מים עליהם ואמרו רול מניו במסן עד מרחשון שקור את הממרא ולפי שקיק
 הממרא בקצר חדש גדול חלם ממד פחדו ממד ואמרו קהפלל בעד עבדך ונחל נמעות וברזל נחמס
 ולא ירדו נשמים קנשמים סימן קלה שחמר קלן קצר חסם קיוס ונע ועשה כל זה שמואל לפודיעם נחמה
 ש בשש יד קיק רעמה שאלו מלך ואעפ שאמ שקס מלחמס לשמואל קיו כס במ בלעל שקיק לנס

ויושבים במקום וקמה משה ואהרן מרת מעבר
 לרדן ואחרי קושינו אותם במקום הזה אלם שחשנו
 אותם ולמדנום ללכת דרך יי ולפחד ככנסו לרדן
 וקרי באל קס קושינו במקום הזה ויוצקו
 אל יי ויאמרו חטאנו ויאמר עתה וקרי
 ויאמרו וקבעו על דרך כלל וקרי על דרך פרט
 וישלח יי את ירובבעל ירובעל הוא גדעון
 בן קנז שמעון וכן תי' בן בדין
 מימשפח יי קיה ואעפ"י שקיה אחר יפתח ק
 הקרימו לעתה לפי שקיה גדול מימנו " דרש
 בדבר ר' זלמן מה שהפרשו שמותן של קטנים של
 יאמר אדם פלע כמשה ואהרן פלע באלרד ו
 ומיד פלע בדבר ואחרי ויאמר ויאמר שמעון
 אל קטנים יי אשר עשה את משה ואת אהרן ויאמר
 וישלח יי את ירובבעל בן ירובעל זה גדעון
 שעשה מריבה עם קבעל בן זה שמעון דחת
 מרדן יפתח כמשנע ואת שמעון ואמר משה
 ואהרן בכהו ושמעון ואלה שקל קבעו עשה קל
 שלם כשלא חזרי עולם לומר לך ירובעל בדורו
 כמשה בדורו בן בדורו באלרד בדורו יפתח
 בדורו כשמעון בדורו למדך שחפלה קל שנקלם
 ועתה פרנס על קבעו קרי קרי באלרד

ירובעל ויפתח יי ירובעל קיה עבד עי' כשקרי
 קסם אלנו להושיע את ישראל ויפתח גם כן אל ראינו לו
 מעלה כי אב בגבורה ופעם קושינו על ידי קאלמים
 מחד כמו קעמן בבדן ושמעון בן בדין שקרי שמעון
 מצאנו לו מה שלמות שכבר עשה קשי מופת על ידו
 וכאשר קרי אל יי אז עשו וזה קורא על שלמות
 וקויות באופן מה במדרגת קטנים כי קמופתים לו
 יעשם קשי רק על יד קרינו כמו שביארנו בשאי מ
 מספר מ' ואולם שלמות שמעון קרי מבורך מחד
 וזה קיה מעצם קהשמה קאלית בשראל כהקיה
 איפשר שקיה בטקס איש שלם קרינו שיעשה על
 ידו קרימנו עליהם לשופט וקושינו על ידו וכאל
 קיה בטקס איש בזה קרימנו קושינו גם כן על ידי
 בלתי שלם ואם אינו קרינו לכך מנח יתרון קשחית על
 ישראל וכאל אמר זה לבדו להם כי לא יצטרעו
 למלך להקם מלחמותיהם כי יי קרי ישראל קרי
 מלכ ויושיעם כאשר יאנו אלנו כמו שעשה בימי
 קשופים שלם להם להושיעם ואם יסורו מדרגת קרימנו
 לא יושלם להם קמלך אכל קיה יד יי בזה כמו שקיה
 בכותיקם שלם קיה להם מלך

שבחריים " מכאן פירושו ואת שמעון ואת יי ואת
 למך ואל משה אמר על אל יי ובדרש אמר רש אלעזר בשם רש יוסי בן זימרא קרי
 רבן שלם בזה מיתבאל ואל קיה יודע מה מיתבאל וישלח יי את ירובעל ואת
 בן ואת יפתח ואת שמעון ואת אל אמר אל
 שמעון אל לפי שאל קיה יודע מה
 מיתבאל

וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל וְגַם אֶתֶּם עֲשִׂיתֶם אֶתִּבְלֵי הַדֶּשֶׁה
 קִזְזִיתָ לְשֹׁאֵל לִכְס מִלֶּךְ אֲבָל
 אֵל תִּדְרֹאוּ לַבַּד אִם תִּסּוּרוּ מֵאַחֲרַי וְיִי וְעַתָּה פִּי
 כָּל הַדֶּשֶׁה קִזְזִיתָ עַל קִמְצַר שֶׁתִּרְגַּם אֶתֶּן גְּדִמְעָתָן יֵת
 כָּל־שֶׁתֵּלֵךְ הָרֹאִי וּבְמִקְצֵת כּוֹס חֲזוֹת אֶתֶּן עַבְדֶּיךָ
 יֵת כָּל־שֶׁתֵּלֵךְ הָרֹאִי

וְהָיָה קִרְבָּנוֹ קָטָן בְּזֶה קִחוּת וְקִדּוֹן ט' חֲמִישֵׁי מֵאָדָּם
 נִשְׁאָל לִכְס מִלֶּךְ וְאַחֲרָיו זֶה קִיִּישִׁיר סָמוּךְ בְּחִמְצָנוֹת
 זֶה קִפְעָלָא אֵל שִׁיתִּנְכּוֹ בְּדֶרֶךְ הַתֹּרֶם וְלֹא יִסּוּרוּ מִן
 מֵאַחֲרַי קָטָן ט' קָטָן מֵאַחֲרַי קוֹלֶךְ אֲחֵרִי קִתְּבוּ
 אֲשֶׁר לֹא יוֹשְׁלוּ וְלֹא יִצְלוּ

רִדק

וְלֹא תִסּוּרוּ מֵאַחֲרַי
 הַתְּחִלָּה אֲשֶׁר לֹא יוֹשְׁלוּ
 וְלֹא יִצְלוּ בִּי תִרְוּ
 חֲמִישֵׁי כֹל לֹא יִשְׁשִׁי הוּא
 אֶת־עַמּוֹ בְּעֶבֶד שְׁמוֹ
 חֲגִדּוֹל בִּי הוּא אֵיל יְהוָה
 לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּם לוֹ
 לַעֲסֹגִים אֲנִכִּי חֲלִילָה
 לִי מִחֲטִא לִיחֻז מִחֲדָל
 לַהֲתַפְלֵל בְּעַדְכֶם
 וְהוֹרִיתִי אֶתְכֶם בְּדֶרֶךְ
 הַטּוֹבָה וְהַיִּשְׁרָה
 וְלֹא תִסּוּרוּ מֵאַחֲרַי
 קִתְּבוּ ט' וְלֹא יִצְלוּ
 בִּי לֹא יִשְׁשִׁי

וְלֹא תִסּוּרוּ מֵאַחֲרַי
 פִּלְחָנִי וְלֹא תִפְלִחוּ
 לַטְעוֹתָא דִּאֲנִי לִמָּא
 דְּלִית בְּהִין הַנָּא וְלֹא
 מִשְׁיָבֵן אֲרִי לִמָּא א
 אֲנִי אֲרִי לֹא יִרְחִיק
 מִיִּתְעַמִּי בְּדִיר
 שְׁמִי הִרְבָּא אֲרִי רְעוּ
 קִרְבָּנִי לִמְעַבְדֵי יִתְבֹּן
 קִרְבָּנִי לִעַם אֲנִי אֲנִי
 חֲסִי לִמְחֲטִי קִרְבָּנִי
 לִמְלֵאִית מִנְעָא ל
 לִצְלָאָה עֲלִיבֹן וְאִיף
 יִתְבֹּן דִּתְהִבֹן ב
 בְּאִזְרֵי תִקְנָא וּבִשְׂרָא

רִלבג

וְקִדְּשֵׁם ט' קָטָן
 לֹא יִסּוּר אֵת עַמּוֹ
 בְּעֶבֶד שְׁמוֹ קִדְּשֵׁם
 וְלֹא קוֹץ מִשְׁחָה
 עֲלֵיכֶם בְּזֶה קִחוּת
 קִסְלָא שׁוֹכֵר וְחִמֵּי
 לִכְס שְׁחִלְכָּלוּ מִן
 מִחְסוֹתֵי לֵא מִחְסֵי
 לִתְפִלָּה בְּעַד שְׁלֹם
 יִמּוּתָה עֲלֵיכֶם
 קִזְזִיתָ שְׁחִמְכוּ לֵא
 לִשְׁאֵל לִכְס מִלֶּךְ
 וְהָיָה יוֹרֵךְ לִכְס גִּבֹּר
 כְּלִימִי קִדְּשֵׁם

וְגַם ט' אֶתֶּם שְׁחִמְכוּ לִכְס לִמְסוֹ קוֹץ לֹא יִסּוּר
 אֶתֶּם בְּעֶבֶד שְׁמוֹ קִדְּשֵׁם כְּלִימִי כְּכֹד
 נִשְׁמַע בְּגִיט ט' בְּכֵס צִדֵּק לִי וְיִתְכֶם לִכְס וְיִצָּח
 שְׁמוֹ עֲלֵיכֶם לְכֹשִׁיט כֶּסֶף לִמְעַן שְׁמוֹ וְאִם לֹא יִסּוּר אֶתֶּם וְיִצָּח
 שְׁמוֹ בְּגִיט וְיִתְכֶם לִכְס לִכְס וְיִצָּח לִכְס וְיִצָּח לִכְס
 וְיִצָּח לִכְס וְיִצָּח לִכְס וְיִצָּח לִכְס וְיִצָּח לִכְס
 לִכְס וְיִצָּח לִכְס וְיִצָּח לִכְס וְיִצָּח לִכְס
 לִכְס וְיִצָּח לִכְס וְיִצָּח לִכְס וְיִצָּח לִכְס

פוקטס בדברי שמואל לבנו ששנו בהמלכו את שאול שאמרנו מנה ישיענו וקונו ואתפ' שאנן לשם שעתה וי
עמנו לשם וראו כי כלבד בנוריס ויתענים און בערל על ידי קלפ' לטכך עשה לשם שמואל אונת שיראנו כלס—ולן
יכלו להכיש שחמר ויקרא שמואל אל יי ויתן יי קולתונו ולפ' אמן ויירא כל קעס מאד את יי ואת שמואל

הלא חצר חטין יומא דין אצלי
קדם יי ויתן קלין ומטר ודעו
והו ארי חובבון רבא ד
דעברתין קדם יי למשא לבון
מלכא ויקרא שמואל קדם יי
ויהבין קלין ומטר ביום
ההוא ודחיל כל עמא להרא
מן קדם יי ומפתגמי שמואל
ואמרו כל עמא לשמואל
אלו על עברך קדם יי אלהך
ולא נמותארי הוספנא על
כל חובנא בישתא למשא
לבון מלכא ואמר שמואל
לעמא לא תרחלון אתון ג
נרמתון יתכל בשתא הדיא
ברס לא תסטון מבתר פ
פולחנא דיי ותפלחון קדם
יי בכל לבבון

הלא קציר חטים חיוס אקרא
אל יהוה ויתן קלות ומטר ודעו
וראו כי רעתכם רבה אשר
עשיתם בעיני יהוה לשאול לכם
מלך ויקרא שמואל אל יהוה
ויתן יהוה קלות ומטר ביום ההוא
וירא כל העם מאד את יהוה
ואת שמואל ויאמרו כל העם
אל שמואל התפלל בעד
עברך אל יהוה אלהיך ואל
נמות בי יספנו על כל חטאתינו
דעה לשאל לנו מלך ויאמר
שמואל אל העם אל תיראו
אתם עשיתם אתכל הרעה
הזאת אך אל תסורו מאחרי
יהוה ועברתם את יהוה בכל
לבבכם

רלבנ

והנה קראק שמואל
לעם אונת טיחטון
מאד אל יי
בשאלו לשם מלך
ואמן קלן קצר
חטים קיום אקרא
אל יי ויתן קולת
ומטר ויאמנס און
טקצר חטים קיק
סס סבב יי
קטעטע וקנא
קעתקקיא און לפ
קטעעקס ולח
נס קתקופשעבר
קייק נטעע
קקק ולקק ולן יתכן
לפ קמקב
קטעעשקין קס
אידים עשטים און

יתקונו מקום קרעמנים וקברקים וזה קאות שעתה לפ מנה שאחשוב שאס לא קיק שם אונת זולת עתה קקק
וקממר כשקרא שמואל אל יי לא קיק צריך לעמר קלן קצר חטים קיום ואפשר שחמר קלן קצר חטים
קיום לקודות על צמות קאוויר ט קאנשים קיו קוצרים חטים וזה יורק על קודות קעתקקיא בלתי מעשון אדו
בלתי ראוי לממר וקש קצאור קראשון יותר ככון לפ מנה שאחשוב

המלך שלם תהיה יד ה' נחם את יסורו מאחריו ואם לא יסמך נקולקשם לא יועיל להם המלך כה' מלכם
 ויהי מקים להם שופטים כשהיו שנים חלו לקבלם מיד חויתקם ולזה לא היה נקשת המלך כה' להרע וזה
 ממנה שמעניש את המלך מאחריו י' פן יסמך וימלכם ה' הוא להודיע שראוי להם שיהיה זריו
 בשמירת קטנו כראוי ולזה זכר ש' לא סמך קישלנך קחיתותם ילך אם אחד מהם יסמך אם לא
 ילך אם ש' חולק הספר לא יהיה זריו בנקשתם או אם ימנעם לעצמו ימנעם ולא יודיע זה לדונו וקנה הלך
 שם שחולקו וזריו מאד על נקשת קחיתות עד שכבר נקשם בכל המקומות שזכר בזה הספר וכן לכתוב
 לשחולקו באלהים עלזה ה' הוא להודיע שלימות מעמד שחולק בזה שחולק מן קחיתות ודאג
 לו ש' היה קטן כפי מה שסופר בזה הספר וקנה י' לזה קח מנחם בעטן הספר ה' הוא
 הוא להודיע שחולק ראוי להם להתחזק על נקשת קטנו האחרים יותר מן הראוי ש' זה יבא לפעמים
 אל שיהיה קטן יותר מן הרבה מן השם ואף אם ימנעם קחיתותם אם לא ימנעם ה' הוא להודיע שחולק
 ראוי לכתוב שמתבדר מן השם ש' שירצה שהגיע לו בעטן הספר וזה ספר שיהיה קטן לתת
 דבר מה לכתוב בשאלם ממנו דבר כטחם ולזה ספר שיהיה קטן לתת דבר מה לכתוב בשאלם
 ואין לו כערו קנה נמנע בדי רב עסקן ונתת לוי האלהים וקח מנחם שחולק לא היה לקח חלו
 קחיתות לנקשת קטנות ש' לא היה זה ממנעו כמנו שנתבאר בזה שחולק חתשור מן קחיתות וזכור מן קחיתות
 כ' כמנו חלו קחיתות קטנות ש' היו ראיות לתת לקטן האשים כ' למי שיהיה מושל ה' הוא להודיע
 שראוי להם שיהיה שומע לעצה קטנה חטף שיהיה קטן ש' לוקמן ממנו ולזה ספר ששמע שחולק
 לבערו בזה שיעץ לו שילכו לוי האלהים וקנה להם חתשור ה' הוא להודיע שראוי למי שירצה לדבר
 עם איש מהם שיקנה תחלה או ימנעם כדי שיתאר לטוב חלו נחיתות חולק אם לא יחקור בזה
 תהיה דרכו לנבואה ולזה ספר שחקר שחולק ובערו מן קחיתות קטנות לשחולק מים אם היה קטן אם קודם
 שרע להכנס לעיר ה' הוא להודיע שראוי להם שיקחו מעצמו דבר מה ש' יקנה מה שירע בו שחולק גם
 בזה ש' שחולק שחולק להחולק עליו לפי מה שכתב מהיות ולזה ספר שכתב שחולק שחולק
 לשחולק חלו זה ש' קחיתות לא קודיעהו זה ש' כבד ידע שכוונתו היה לדבר עמו ולזה קושרך להודיע שחולק
 קחיתות ש' חתהיה תכלית כוונת שחולק בזה שחולק ולזה קחיתות גם כן ספר שכתב קחיתות לא קחיתות
 להם שחולק על מה שחולק להם קיש ש' קחיתות חל לרע לוי שירע עלזה חיד יתכן שימנעוהו בקלות יותר
 ולזה עתה לו עצה שימנעוהו בזה שחולק להם חל לרע לוי שירע עלזה חיד יתכן שימנעוהו בקלות יותר
 עם זה אם ימנעוהו בזה שחולק ואם לא יוכלו למנעו כל כך קנה ימנעוהו ש' חוסקו ונמנעו מהדבריהם
 שכבר בעור שחולק בזה מה ש' כבד קנה שחולק ש' שחולק חוסקו שחולק ש' שחולק חוסקו שחולק חוסקו
 יתעלה חוסקו שחולק חוסקו ש' שחולק חוסקו ש' שחולק חוסקו ש' שחולק חוסקו ש' שחולק חוסקו
 שחולק חוסקו ש' שחולק חוסקו ש' שחולק חוסקו ש' שחולק חוסקו ש' שחולק חוסקו ש' שחולק חוסקו
 שחולק חוסקו ש' שחולק חוסקו ש' שחולק חוסקו ש' שחולק חוסקו ש' שחולק חוסקו ש' שחולק חוסקו

רד"ק

ד"ק
 אך יראו את ה' האלף חיינו נקראת
 עמכם אז פירשו ש הגדיל שנתן קולות וממר שום קצר וקדין עליכם שתראו ממנו
 ש כאשר יחפץ יעשה בכם לטובה או לרעה כפי מעשיכם ולא תחשבו ש אין רושד
 ומשגיח מעשיכם ואם
 גם מלבכם האחד לרעות על חברו וכן גם
 חגדיל עמכם' חגדיל לעשות טובות ע
 חגדיל עמכם' חגדיל לעשות טובות ע
 חגדיל עמכם' חגדיל לעשות טובות ע

בְּרַם רָחִילוֹ מִן קֶדֶם יְיָ
וְתַפְלִחוּן קֶדְמוֹהִי בְקִשׁוֹת
בְּכָל לִבְכּוֹן אֲרִיחוֹ יִתְרַאֲסֶנּוּ
לְמַעַבְדְּ עַמְּכוֹ וְאִם אֲבֹאֲשָׂא
תִּבְאֲשׁוּן עוֹבְדֵי כּוֹן אֶף־ אֶתְּוֹן
אֶף־ מִלְּכּוֹן תִּשְׁתַּעֲצוֹן

אֲך' יִרְאוּ אֶת־יְהוָה וְעִבְדֵתֶם
אֹתוֹ בְּאַמְתָּבָּל לִבְבֵכֶם מִי
רְאוּ אֶת־אֲשֶׁר־הִגְדֹל עִמָּכֶם
וְאִם־הִרְעַתְרֵעוּגִם אַתֶּם־גַּם
מִלִּבְכֶם תִּסְפוּ

ר"ל כג

אך יראו מזקירם
שירצו אתה
ויעבדו את
הפלניא חסדו לשם
ואם יסורו יעמקו

וְאִם יִסְוּרֵנוּ כַּעֲמֵנוּ

[illegible]

知

הוא לרודיע אחר קיה בלתי חיפז לרדם שיעתניק הארשים מהזכירה קרעה אחר
 זכרו ראוי שיהיה לכתב מה שיוכל איסיר מהם קרע לפי מה שאיפשר לו ולזאת הסבה זכר שכבר אמר קאי
 לשמואל שיאמנו בקולו להמליך להם מלך וזכר קאי מהם היוותר אלם שיהיה ראוי לזאת המעלה מעד יושנו
 ומוט עד שכבר נבא עם כנענים כדי שתהיה הנחמה להיפיר העם לעבוד אתי' והזכיר העם עליה ש
 שמואל לחזקרה אחר לחזקרה שיתבצע בדרגה התורה ולא יסורו מאחרי יי' פן יספס קס ומלכס כ לא יועילם

למקד על המיתת האנשים אבל ראוי להשמר מזה כפי היכולת ולזה ספר שלם קטנים שחול שימוות האנשים
 אשר בזוהו "הבב" הוא שראוי למלך שיהיה באופן שייראו ממנו האנשים ולפי שלם נחמד על נחירת
 שחול דבר יבא בלב האנשים שהוא כמו בריאה חדשה ולזה לא היה דומה להם למלך וגם הוא
 לא היה כהם כמנהג המלך הנה כבשמואל לחדש המלוכה לפי יי בגלגל ולזה נאמר על זה אנשים שלמים לפי
 יי לשם בלבם שהוא כמו בריאה חדשה ויבא זה אל שייראו ממנו כראוי ולזה ידמה שאמר חכם ויהי ענין
 למלכות עד שיהיה לו קאי ענין בעצמו מלחמת בטעמון לא היה במדרגת מלך "הבב" הוא להודיע שקאי
 מקיים דבר עבדו ולזה שמע בקול שמואל לתת קולות וממר בשקש זה ממנו להראות לשאר
 מה שקיים מן החטא בבקשם זאת שאין פריה רק להרע כמו שאין תועלת בקולות וממר בימי קצר חטים רק
 להשחית "הבר" הוא להודיע שמי שיפטר לו לבקש רחמים על חטאיו ואינו מעבד נקרא קומא שחומר
 וגם אינו חלילה למחטא ויי מחדול להתפלל בעדכ וכן קעטן בכל מובשקיה איפטר שייטיב אדם
 לחטאו ולזה אמר וקורית אתכם בדרך קטנה וקיסרה *

ר"דק

בן שנה שאל
 במלכו ושתי שנים
 מלך על ישראל

בן שנה שאל במלכו
 פ' אז כשקין
 קדברים קלף

שדבר שמואל בחדש המלוכה שנה היה לו מתחלת
 מלכותו ושתי שנים מלך אחר כך ארבע שנים מלך
 אלף שתי שנים בדברי בעל סדר עולם ויהי בן שנה כדבר
 שנה דלית ביה חוטא שחולבד מלך וכן פירשו ר"ז
 ועד בדרש ש בשמלך נמחל עמו עד אותה היום
 ואמר שלם נמחלן להם עבותיהם חתן וחכם ונשיא
 וכו' נשיא מנחם דכתיב בן שנה שחולבד מלכו וכו' בן שנה
 היה אלף מה תאזכר בן ימיו נקי מעשן כן היה שחולבד
 מעשן ביום שמלך והוא מלך שנים על ישראל
 ובשנה ראשונה מיד "

ר"לבג

בב שנה
 דלית ביה חוטא שאל
 בד מלך ותרצן שנים
 מלך על ישראל

בן שנה שאל
 במלכו קנה יש
 מהזרות מלך בזה

הפסוק לשתי סבות ק"ל שלם יתכן שחולבד לפי הפשט
 שיהיה שחולבד בן שנה לבד במלכו וקד שקורא חוק
 שחולבד שלם מלך שחולבד חס שתי שנים עם רב
 קדברים ששק מעורף לזה שכבר עמד זמן מנעת
 המעשה קודם החזיקו במלוכה והכסון בענין לפי
 הפשט שיהיה קרצן בזה שכבר עברק שנה אחת
 לשחול מעתה המעשה עד העת שמלך שחדשו המלוכה
 בגלגל ויהיה בשמלך שתי שנים על ישראל בחר לו
 שחול שלשת אלפים מישראל היותר גברים שנים
 והיו עם שחול אלפים ואלף עם יועקן ויהי קעם
 שלם איש להקנו כדי שלם יבחר על ישראל

[illegible]

דֶּרֶךְ

ופלשתים וגו' קדמות בית און צמורח
בית און ואיש ישראל ראוי וגו'
בכנס קעס . נדחק בעטור שכל לפס קדבר פתאום
ובחוקים צמורות כמו שהרש ינתן וצמורתו
ובצריקים צמקות קנאים כמו ויטו אל צריח

ועברים עברו מ
מקצתם קתחלו
ומקצתם עברו את
קירדן ארץ נד
ובדקו שם מנס
פלשתים שקפולשתים
קיו צרץ כסען
בעבר קירדן ימק
וקשר חדרו אחרי
שאלו וחדו עמם
מקרו קתפועות
כמו ויחדו דק
קעיר לקרית ו
ואמר ארץ גדולת
ולא זכ ארץ רחוק
אזל קס קתרוס
לירדן ויחל כן
בעב וקרי טו
וקתע כמון ויחל
עד שבעת ימים
אחרים וקקרי
ויחל קסעל ו
וקעטן ח' למועד
אשר שאל קס
ורל למועד שאל
לשמואל וכן ה'

רִלְבַּן

וקש נאספ קעס ענקס עלוק
קעטן אל שאל קגלגל וחדו כל
קעס אחיו לקסוף חלו . ומירקתם עתחלו
קצת שאל צמורות וחדו מנק מנק שירמק לקס
וקצתם ברחו מעבר לירדן ועד קי שאל ב

בגלגל חדרו כל
קעס אחיו לקסוף
עליו וקש קוחל
שאל שבעת ימים
למועד אשר קגלגל
לשמואל באמרו
אלו וירדת לפס
קגלגל קקח אכס
יורד חלך לעלות
עלות וגו' שבעת
ימים תחל עד
טחי חלך וכאשר
קעט קיום קשעט
ורא קעס שאל נח
שמואל כסעט מעל
שאל מרוב פחדם
ויירקתם

ופלשתים את בנישיו
לאנחא קרבא עם
ישראל חלתן אלפין
רתיבן ושתא אלפין
פרישין ועמא בחלא
דעל בף ימא לסג
וסליקו ושרו ב
במבש מדנה בית
און ואיש ישראל חו
ארי עקת להון ארי
אריק עמא ואמרו
עמא במערותא
ובמערותא ובשקפי
ביפא ובמערות
טינרא ובגובי
ויחדו את עברות

ופלשתים נאספ
להלחם עם ישראל
שלשים אלה רב
וששת אפים פרישים
ועם בחול אשר על
שפת חים לרב ויעלו
ויחנו במבש קדמת
בית און ואיש ישראל
ראו כי צלו כי נגש
העם ויתחבאו העם
במערות ובחוחים
ובסלעים ובצרחים
ובברות ויעברו עברו
את הירדן ארץ נד
וגלעד ושאל עורנו
בגלגל וכל העם חדרו
אחריו ויחל שבעת
ימים למועד אשר
שמואל בא ש

שמואל הגלגל ויפץ העם מעליו

ירדנא לארע נד וגלעד ושאל ער בען
בגלגל וכל עמא את בנישו בחרורו
ואורדו שבעת ימים לזימנא דגאבר
שמואל ולא אתא שמואל לגלגל
ואיתברר עמא מעלורו

לשמואל וכן ה' ויפץ קעס פועל עמד וכן ויפץ קעס בכל ארץ מצרים

רד"ק

ויזכרנו שאלו בעדן טבל
וקיו שכל ישראל בדור
קמלכך זכרנו מזהם שלשת אלפים שיקיו
עמו זמנא אלפים ועם יונה ואלף ויתר
קעם שלמוג ויך יונתן את סנח
פלשתים

סרדיוס וכבר
פרשתו ויונתן
קדנ כד
למנוח בפלשת
אשר נבנע
אינו נבער
במקום שט
מקומותיו וכן
עתה נספר
יקושע ושאל
תקצטק ותקוע
בכל הארץ כמו
ויזן שלמה את
קצתם שאל
לויזן מהגלגל
ושמעו קעברי

שמרדן ב

בפלשתים ושמרו מקם
לחם עם ישראל
אז עק יונתן לכותו
נבא ריקס בפלשתים
שזמרנו שמואל וידת לפט קגלגל

רלב"ג

וקנן קיו ישראל אז תחתיד קפלשתים עד שכבר
שמו פלשתים כנע כגנע בממין למושל וקבו
יקונתן וכדע לפלשתים וקיו משהלנים לקחת מלחמה מזור
ושאל תקע בשופר בכל הארץ לשמיע לטברי זה קעמן למען
יקחו עז לפלשת מיד פלשתים אז לחם עמקם

ובחר ליו שאל תליתא אפי
עם ישראל והוועם שאל
תרן אדפין במבמש ובטור
בית אל ואלפא הוועם יונתן
בנבעת אדכית בעמן ושאר
עמא שלח גבר לקרווריו
ומחא יונתן ית אסטרטיג
פלשתא ירגעתא ושמעו
פלשתא ושאל תקע בשופר
בכל ארעא למימר ישמעון
יהודא וכל ישראל שמעו
למימר מחא שאל ירת
אסטרטיג פלשתא ואף
אתגרי ישראל בפלשתא
ואתבעו שועמא בתר שאל
לגלגל

ויבחר לו שאל שלשת אלפים
מישראל ויהיו עם שאל אלפים
בבכמש ובחר בית אל ואלף היו
עם יונתן בנבעת בנימין ויתר
העם שלח איש לאהליו ויך מ
יונתן את נציב פלשתים אשר
בנבעו ושמעו פלשתים ושאל
תקע בשופר בכל הארץ לאמר
ישמעו העברים וכל ישראל
שמעו לאמר הבה שאל את
נציב פלשתים וגם נבא שישאל
בפלשתים ויצעקו העם אחרי
שאל הגלגל

ועד שיתאון למלחמה כי ידעם כח אשר ישמעו פלשתים שנצטו יאזספו
ישראל שמעו לאמר קבה שאל כן חשבו קשומעים כי קבו שאל
נבא ישראל והעברו שמואל וידעו קדש קדש פירוש
אחרי שאל קגלגל כי שם היה עדין מומן הדור קמלכך וקנן
ופלשתים נחם טווג

ד"ק

ויאמר שמואל אל שאול נכלה כי כבר
ראית שכל מה שמרת לך ולשאר
כל מתקיים ואף לא קימעת שטח ארץ בזמנך
כמרת ונכחית ולא שמרת חת מעט וי
אלהך אשר טע על ידי אשר אמרת לך ולשאר לבשמו ולא
תמרו ואת ש

וקם אלה מרית
את שו' שמו
שאת אומר ש
מכבר ודבריו קוא
ואת אמרת ש
סתולל לעלה
קעלה וכאשר לא
עשית כן ופחדת
בדברך קנה
מרית את ש
וסלקת צמחון
מלבך ש חזנת
שלא תשע אלה
וישראל אס תחול
עד ש ענה לפי
עשית זה קטין
את ממלכתך אל

ויאמר שמואל
א-שאול נכלה לא
שמרת ארץ מצות
יהוה אלהיך אשר
צוך כי עתה רובין
יהוה את ממלכתך
אל ישראל עד ע
עולם ועתה ממלכתך
לא תקום בקש יהוה
לו איש כלבבו ויצוהו
יהוה לגיד על עמו
כי לא שמרת ארץ
אשר צוך יהוה

ישראל עד שכשפסקין גדולה למדס פסקין לו
ולדורותיו ועתה ממלכתך לא תקום שכן
אמר משה
סור מן המערה ימין ושמאל למען יאריך ימים וגו' קא
אס סר מן המערה לא יאריך ימים ואת לא על מערת
בני צאמר אל על מערת הערה קרי כבר צאמר ולשמור
את כל דברי הערה קזאת וגו' ואחר כך לבית רוס לבט
בקא לא לאי שכלבט ברוח בטחא אמר לו זה חבל לא ידע שמואל עדין מי קוא

ר"ל

וקם גבו שמואל על אשר לא שמר
מעט קשם אשר טעו על ידי כחיו
שמואל ואמר לו שזה קשן יקיה סנה שלם תקום מ
מלכותו ותעבן קמלכה לאחר וקוא דוד לפי מה
סיתבאר אחר זה וכבר יספק ממפק ויאמר איהך
יתכן שיאמר שמואל

ואמר שמואל לשאול
טפישת לא נטרת ית
תפקידת מימרא דיי
אלהך דפקדך אר
בען אתקין יו יר
מלכותך על ישראל
עד על מא יבען
מלכותך לא תתקיים
אתקין וקדמוהי גבר
עבד דעתי הופקדתי
לו למחוי מלכא על
ישראל אר
נטרת ית דפקדך יו

לשאול שנה קסן
וה את ממלכתך
אל ישראל עד שש
וכבר קתבאר מ
מכרת יעקב
לכמות קמלכה
תקיה לשנטי קודק
ואס קיתה קמלכה
לשאול עד שש לא
יתכן שיתקיים ק
קייעד קזא שיעד
יעקב וקזא קתב
זה קספן קיט
ממק שיקסא לפי

מה שצאמר וזה ש אמרו עד שש יתכן שיוכן
עד זמן רחב כמאמר קנה וישכאס עד שש
שקדען ש שמו נשנה וכן מה שאמר בערה
ועבדו לעלם קדען ש שלמו שליוכלבמו ש
שכאדסאס ולפי זה קעטן קיה קדען בזה
קמאמר ש קש' קסן ממלכת שאול במופן
שתתקייס וסן קחב ול זה קמרי שמכע ממנו
קמוט ולא נתקיים קמלכות לו ש אס זמן מועט

מאחיו ולבית סור מן המערה וגו' אפי מערת כחא

ר"לכג

וידמה כי שאל להנעת אלנו הנבואה העלה העלה והשאלמים כאשר ראה כי
 כי שמואל לא רי כי לא קושר אלנו נכונה גבבואת שמואל להודיע אותו מר
 יעקב ואיך יתקבב בעטון זאת המלחמה לפי שכבר עבר על מעות קשם יתעלה
 צמח שזקו עליה שמואל לבדו כי שאל שבעתימים עד כי יזו אלנו אך לא חטא צמח שהעלה העלית והשאלמים
 והוא זר כי חזקיה מותר לזר לקרוב בצמתי יחיד כמו שכתב נסוק ונחיס

ר"דק

ויאמר שאל קריבו לותי ע
 עלתא ונבסת קר שיא ואסיק
 עלתא ויהוה בשצותיה ל
 לאסקא עלתא והא שמואל
 אתא ונפק שאל לקרמותה
 למשאל בשלמיה ואמר
 שמואל מה עברת ואמר
 שאל אריהותי ארי אתברר
 עמא מעלוי ואת לא אתיתא
 לזמן יומיא ופלשתאי א
 אתבנשו למכמי שמואל ואת
 בען יחתון פלשתאי לותי
 לגלגל אוקרם יי לא עליתי
 ואתחסנית ואסקית עלתאי

ויאמר שאל הנישו אלי העלה
 והשלמים ויעל העלה ויהי
 כבלתו להעלות העלה והנה
 שמואל בא ויצא שאל לקראתו
 לברכו ויאמר שמואל מה עשית
 ויאמר שאל ביראתי כי נפץ
 העם מעלי ואתה לא באת ל
 למועד הימים ופלשתים נאספים
 מכמי שמואל עתה ידרו פלשתים
 אלי הנהלני ופני יהוה לא הליתי
 ואתאפק ואעלה העלה

צו בוס קז ב
 בבקר בעת ק

העלית העלה וכבר קצין העלה והשאלמים כמו שאלנו כי שמואל קרא אלנו העלה והשאלמים כי קרא
 יעלה אותם וחטא בזק כי קרא לו להחיל כל היום עד הערב כי קרא בזמנו צו בוס כמו שאלנו ויהי ככליתו
 וג' אבל בקרית קרוב וקרא זר לא חטא בזק זמן קתר הצמות קיה אז וזר מקריב בצמתי יחיד ויהי
 ככליתו וג' לברכו לתת לו שלום כמו כי תמצא חיש לא תברכו וכן ית' למשאל בשלמיה ויאמר
 שמואל צמח עשית ידע בדרך הנבואה כי העלה העלה ואמר וג'
 חליתי עלי די העלית היתה תפלת ברוך ואתה פק
 ועל יעקב כי כן כלשון התפלות לחזק אדם לבטל ערעור

התחזקת ועברת על רע
 ויאמר שמואל אל שאל נפכת

ר"ד

והראש לאי מעצ' לאי קים מעצ' בתחלה במלכות
שאלו מרש ברזל ישראל יס' לתמוך איד' לא
היו חרשי ברזל ישראל רש' ויס' לפרש לפ' פלשתים משל
ב' ישראל שמי רש' ש' אף שמי שמאן מושיע ישראל
אמ' קל' ידעת ש' מושלם ב' פלשתים ואעפ' שמי שמאן
ככש פלשתים שם

וחרש לא ימצא
בכל ארץ ישראל
כי אמר פלשתים
פן יעשו העברים
חרב או חנית

הערים אשר לקחו
פלשתים מישראל
אעפ' מעת אשר
זקן שמואל תחת
מעלותיו היו וקיו
לקם כשם ברזל
ישראל אף שמי

שמואל כמו שכתוב בעת משלם וקיתת יד תקפה
על קם קוריו פלשתים כל העברים חרשי ברזל
לארץ פלשתים ולא קשירו לארץ ישראל חרשי ב'
ברזל אף לתקן כל האומות וכל חריש ש'
אמרו פלשתים פן יעשו העברים חרבו חנית
וימרו כו' וקים מעבר כל ישראל שמי קם ל'
לרדת לארץ פלשתים לתקן כל האומות וכל
חריש ויפסד ש' היו ברזל ישראל חרבות

ר"ב

והנה זכר ש' בכל ארץ ישראל
לא קים מעצ' חרש ברזל חו'
יקים זכר ש' לפ' מה שמאן ש' למי שמי ימצא
ברזל ברזל ישראל כמו שקור' ענק ומונ' ר'
רש' קיום לא קים ישראל חרשי ברזל ולזה
היו צריכין אר'

ואומן עבד יין לא משתבח
בכל תחום ארץ ישראל
ארי אמרו פלשתים ארץ
יעברון יהודאי סיפון
רומחין

הפלשתים לרדת
לתקן להם כל
חריש ועבד
הארמה ולא קטרו
הפלשתים שיש
ב' ישראל חרש ב'

ברזל לרבות שמי יפסד העברי חרבו חנית וימרו
כשם ש' הפלשתים היו עדין מושלם ב' ישראל ממשלה
מה' וזה קים ש' ש' קים מה' לא מעצ' חרש
וחנית לאחד מן העברים היו את שאלו ויבנתו כו'
ומצא חרבו וקח חנית שאלו ויבנתו לברס' וזה קסטר
כלו לא לרבות ש' לא חרבו וקח חנית ויבנתו יי' קל'
הרבה ש' יבנתו לברס' ש' ש' קים כו' קח
הרבה חנית קים תשועה גדולה ברו'

ורמקם מאותם שנתנו קודם קזמן קהא' אבל מעמיס' היו ובמלכות הזאת לא נמצא חרבו וחנית ביד קדש
מאות אשר נשאר פס שאלו ויבד קלף אשר ע' יונתן כמו ש' חרש שאלו חנית יבנתו וכלת כלו יין לא
יתכן להם אבל היו ש' קשתות ומקל יד וקלעים ורוב הגברים ונח' חילות קזמן חרשם ונח' חילות קידם
מלכותם כמו ש' ש' נפטר גברי דוד מימימים ומימימים חרשם ונח' חילות קזמן חרשם ונח' חילות קידם
ויסם קלע ויבד' ונח' חרש ברזל וקלע ש' חרשם ונח' חילות קזמן חרשם ונח' חילות קידם
וקים קסטר קזם לא נמצא חרבו וחנית ביד כל קזם ש' חרש שאלו ויבנתו לארצ' כל' חרש
ונח' חילות קידם חרשם ונח' חילות קזמן חרשם ונח' חילות קידם חרשם ונח' חילות קזמן חרשם
ופלשתים קים ש' חרשם ונח' חילות קזמן חרשם ונח' חילות קידם חרשם ונח' חילות קזמן חרשם
פלשתים חרשם קים י' וכו' חרשם ונח' חילות קזמן חרשם ונח' חילות קידם חרשם ונח' חילות קזמן חרשם

ר"ק

ויקם שמואל לנשואו עמו וכאשר
 קים בגבעה במין ויפקד קמס
 קנמצאים עמו ולא קיו עמו אלן כשא מנחות איש
 טממן קמס מעלנו ויצא קמסחית צט
 קחיל קגברים קוחני קרנות ורמקיס
 ט קס קמסחית

וקס קטמקיס
 ורמס קחיל
 קסלל קלחין
 קועלית קלרע
 קרומעל קמו
 קתרנס קלרן
 קעלס נס קן
 קלרע קרומעל
 קהראש

קלג קנכעס
 קהרג קילת ק
 קפעיל קון
 קדרול קליר
 קומ קק קנטע
 קאמרו קטע זק
 קפח ופ קפל
 קפעס קן
 קמכנס קסתר
 קותנות קגרון
 קקרל קאסע
 קטעלש קעשוי קעמס קמיע קנכעמ קוח מין קרן קע ומעיק

ר"ל

ויקם שמואל לנשואו עמו וכאשר
 עמו לט שקחיל מעלר ט לט בל שחול
 קבלל טאס בעטור שמואל שיער לט שידל קלנו סס
 קלודיעל מל יעסק וקנס ספר שכל קעס קנמצל עס
 קחיל ויקועתן בוכגבעה במין לט קיו טאס שס מנחות
 קאשט קשאר קלנו

ויקם שמואל
 ויעל מן הגלגל גבעת
 בנימן ויפקד שאל
 את העם הנמצאים
 עמו בשש מאות
 איש וישאל וינתן
 בנו והעם הנמצא
 עמם יושבים בגבע
 בנימן ופלשתים

חנו במכמי שויצא המשיחית ממחנה
 פלשתים שלשה ראשים הראש
 אחד יפנה אל דרך עפרה אל ארץ
 שועל והראש אחד יפנה דרך בית
 חורון והראש אחד יפנה דרך הגבול
 חושקל על גיהצבעים המדבר
 חרם מתפניא לאורח תחומא דמסתכל לחילת אפעיא למדברא

וקרש לל ימנעל

וקרש לל ימנעל

קלמן קול כל ברזל וישל שש ומשקין ב קול וקרבן וישל קלמן וכל קלמן וכל קלמן קלמן
 קלמן קלמן קלמן קלמן קלמן קלמן קלמן קלמן קלמן קלמן קלמן קלמן קלמן קלמן קלמן קלמן
 קלמן קלמן קלמן קלמן קלמן קלמן קלמן קלמן קלמן קלמן קלמן קלמן קלמן קלמן קלמן קלמן
 קלמן קלמן קלמן קלמן קלמן קלמן קלמן קלמן קלמן קלמן קלמן קלמן קלמן קלמן קלמן קלמן
 קלמן קלמן קלמן קלמן קלמן קלמן קלמן קלמן קלמן קלמן קלמן קלמן קלמן קלמן קלמן קלמן
 קלמן קלמן קלמן קלמן קלמן קלמן קלמן קלמן קלמן קלמן קלמן קלמן קלמן קלמן קלמן קלמן
 קלמן קלמן קלמן קלמן קלמן קלמן קלמן קלמן קלמן קלמן קלמן קלמן קלמן קלמן קלמן קלמן

רדק

וקי סוס מלחמה
 מוכרת כמון מ
 משמרת יבא זה
 קמסקל קמון
 ומוכרת וקי
 בן קיב כל יוסקין

והיה ביום מלחמת ולא נמצא
 חרב וחנית ביד כל העם א
 אשר את שאול ואת יונתן
 וחמצא לשאול וליונתן בנו
 ויצא מצב
 פלשתים אל מעבר מבמשי
 והיה ביום מלחמת ולא נמצא
 חרב וחנית ביד כל העם א
 אשר את שאול ואת יונתן
 וחמצא לשאול וליונתן בנו
 ויצא מצב
 פלשתים אל מעבר מבמשי

והיה ביום מלחמת ולא נמצא
 חרב וחנית ביד כל העם א
 אשר את שאול ואת יונתן
 וחמצא לשאול וליונתן בנו
 ויצא מצב
 פלשתים אל מעבר מבמשי
 והיה ביום מלחמת ולא נמצא
 חרב וחנית ביד כל העם א
 אשר את שאול ואת יונתן
 וחמצא לשאול וליונתן בנו
 ויצא מצב
 פלשתים אל מעבר מבמשי

וקבדו וקבדו וקבדו וקבדו
 בעטן מעבר קלן כל קלן וקלן
 שנקדו קלן קלן קלן קלן
 דבר שנקדו וקלן
 מוכדו שנקדו
 וכלן קלן

והיה ביום מלחמת ולא נמצא
 חרב וחנית ביד כל העם א
 אשר את שאול ואת יונתן
 וחמצא לשאול וליונתן בנו
 ויצא מצב
 פלשתים אל מעבר מבמשי
 והיה ביום מלחמת ולא נמצא
 חרב וחנית ביד כל העם א
 אשר את שאול ואת יונתן
 וחמצא לשאול וליונתן בנו
 ויצא מצב
 פלשתים אל מעבר מבמשי

ד"ק

וידרו כל ישראל למשפחותם פ' ארץ פלשתים וכן ית' למשפחותיהם למשפ' אחד ממשפחת קוא
כל קברו לשורשין ב' וית' פלשתים וכן הרגם במלמד קברו במרשף דעורא" חת' קוא קבל
שחופרין ב' וית' סיבת מדמ' ל' ית' קאוריס וקוא ית' ברזל חזק קוא ית' שמכמסין בעללחבר ב' קאור'
יחד לפ' הרגם מדמ' מ' מדמ' דעורי קאוריס וקוא ית' ברזל חזק קוא ית' שמכמסין בעללחבר ב' קאור'
קבל דריך למדו בראשו קאוריס קאוריס קוא קבל שחופרין ב' קאוריס וקוא ית' ברזל חזק קוא ית' שמכמסין בעללחבר ב' קאור'

וידרו כל ישראל הפלשתים
ללשוש איש את מחרשתו ואת
אתו ואת קרדמו ואת מחרשתו
והיתח הפצירה פים למחרשת
ולאתים ולשליש קלשון ו
ולחקרדמים ולחציב הדרכין

ונחתו כל ישראל לארע
פלשתא לחרפא גבר ית'
פרשיהו וית' סיבת פרעה וית'
כולביה וית' פושפיה וית'
להן שופנא לחרפא ביה
פגמת כל מאן דברזל
לעושי פיא ולסיבת פרעה
ולמצלת קצרנא דלח תלת
שנין ולכולביה ולאנצבא וקת'

שפתם משפתם
אעמק ככל קוא
אמר קד לחכרים
איתת לכולב
ומניית לר
מגדו קוא ממי
לק ופגע מומיק
וימ' כולב ננה
סכן קרד
כלשון ער
כולביה שקורין

ההרגם כולב כח' גם קאוריס וכן נמצא במקצת המסורות מחדישת' כל אומנות מן חרש עצם
וקרא חכן וית' עשיתם וכן הרגם למחרשות לעשיתם ונמצאת מוסבת כלים קרדוס שגמל עשית' סמך מסמ
בית בקוע נבל בית בקוע סמך מסמ עשית' נשכר מקופט סקור כר' מדעת המהר' ב' מחרשת קוא כל
המחרשת שחופרין ב' ששק גדודי ב' ארץ וקוא קאוריס וית' עשית' לפ' שקוא דומה לנר א' מקרדוס
מ' לקרדוס ב' פית ק' קד וק' רחב וק' רחב וק' רחב ב' ברזל וקוא ק' במשנה בית בקוע וק' קד של
טקשן ב' ג' לפעמים וקוא קקרא במשנה עשית' וקוא דומה למחרשת ב' דודו לפ' אמרו במשנה מסבת
ב' חין מנקשן לא בקרדוס ולא במנ' ואמרו בגמ' לא בקרדוס לא שם אלא בנקטת של וקוא קד קרד
שנקשן ב' ברזל לפ' חין מנקשן ב' טוס סובשכרא כמלכת חול חז' בזכרות של מותר וקוא קד
קד של לפ' חין דרך לבקוע ב' ברזל לפ' מקופט קאוריס במשנה קוא בקרדוס שגמל ב' יד קרדוס
כמו בקרדוס שגמל קופט" והיתה קפצרה פים שתי מלות ופ' פצרה רנה מלשון ויפצר ב' שקוא
רבי דברים וית' חמס' ופירוש
קקרא כלשון ההרגם שופט
פ' קו מחדדין כלים מ'

פ' שתי לרנה פיות כלומר שיש לה חדודים קרנה וקוא
ובלעז לימא ומחדדין ב' כלכל ברזל ואומר ב' פצרה
שם קימ פני לרדת לרץ פלשתים למשק כלים ולשרש

רֶדֶק

שמואל א

קאחד מעטק מעטק מעטק ועלך לנד דען
אל מעטק פ' מעטק מעטק דען כנגד ק
קטלשנים שקיו צמקמא וקאחד מעטק דרוס כנגד ישראל
שקיו בגבע שמענה יצא יונתן ויכתן עבד דן ז' קטלשנים
קאלק וי' מעטק מסתם וי' ותרעם מעטק כותל" אס כה
יאמרו אלכין דמו'

קמתין וכן שמע
בגבע דרוס וכן
רס (א) אס כה
יאמרו אלכין דמו'
ונעלך אלכס' ש
שעתן מעלמ
ולנס דס עלקס
ואס כה יאמרו על
עלנפחד קנ'
כלנס ויראס לזון
מעקומס וזק
שאמ יונתן לזות
ולסימק אמר כ' וזק
לס קאותס אס
יאמרו על עלנ
פיקס יכילס ש
אנכס כעל וקס
ידנו וזק אינכס

השן האחר מצוק
מצפון מול מבמש
והאחר מנגב מול גבע
ויאמר יחונתן
א הנער נשא כליו ל
לכה ונעברה אל מצב
הער לים האלה אולי
יעשה יהוה לנו כיאין
ליהוה מעצור להושיע
ברב או במעט ויאמר
לו נשא כליו עשה כל
אשר בלבבך נטה
לך חנני עמך בלבבך
ויאמר יחונתן הנה
אנחנו עבדים אר
האנשים ונגלינו
אליהם אם כה יאמרו אלינו דמו עד
הגיענו אליכם ועמדנו תחתינו ולא נעלה
אליהם

רֶלֶב

אס כה יאמרו אלכין דמו עד
קנעפונג ראויה דעס כ
קעטדותינל כפמס שומס וכבר תהיה
לפעמים קודעך קלזק מושפעת מקד' כזק
קאוסן קלזק וילקח כה רחיק כמו שחמיר
לנדען שירד קוז
וטרקטערו אל
קמחנה וישמע
מה ידברו כ כזק
קצת קודקא מ
מקד כר יס
קמתקדס וזק
מעטק אחר קעטן
מעק שזכרן כ
כשע מינ' ואין
קנה מקס זות
קחקירק וקנ
אמרס דמו עד
קנעפונג אלכס לזות
ש קמתקל תהיה
מקטלשתי לנדק
אחר ישראל וזק
יסלס לנדק ש
סינכסו כ קדוק
קוז קמנצן על
קדוק " לכה
ונעברק אל מ
מנכ קערלס
קאלק דמו כזק

שינא חדא מסתבא
מצפונא לקבל מ
מבמש וחדא מדרומא
לקבל גבעתא
ואמר יחונתן לעולמא
נטיל ויניה איתא ונעבר
לאיסטריט' ערליא
חאלין מאיס יעברין
לנא נסא אר' לית ק
קדס י' מעכב למפרק
בסגיא או בוער י'
ואמר ליה נטיל ויניה
עיבר כל די בלבבך
אתפני לך הא אנא
עמד ברעיתך
ואמר יחונתן הא אנחנא
עברין לות גבריא ו
ונתגלי להון אם ברין
יימרון לנא אוליכו עד
דנתמטי לות כון ומקום
באתרנא ולא נסק
לותהון

ש מעט פחיתותם וקיותם ערלס ראויה שקיו יונתן ופאש כלנו כעגרים כ' לנצח איותם כ אין ליה מעטק
לפזיע כרנא צמקמא

ר"לכנ כן יי של שאל על לא אחיך

ט כנר קיה חרב משכן
שילך ואחלס חומרו כשא חפר בר שב אל אחיך
וקרעלש מקומו ט קיה כהגדול והעם לא ידע
וג' חמס חמז זה שאס ידע קיו קולטס עמו

ר"דק ושאול יושבנו כשא מחות איש יקלן חז

זה ויפקר שאול חת העם קמנחיס עמו
כשא מחות איש חב למנה חור ואז עז חלן להודיע
לאיוס ט כהם עז ואז עז שקיה לקס לקס עס חלשתי
אזר חא כהגדס לקס ואז עז שקיה לקס לקס ק

קושיעס קא יחחיק

ושאול יושב בקצה הגבעה
תחת הרמין אשר במגרון והעם
אשר עמו כשש מאות איש
ואחיה בן אחטוב אחי אי כבוד
בן פנחס בן עלי כהן יהוה
בשלה נשא אפוד והעם לא
ידע כי הלך יונתן ובין חמעברות
אשר בקשי יונתן לעבר ער
מצב פלשתים שן הסלע
מהעבר מזה ושן הסלע מהעבר
מזה ושם האחר בויצן ושם
האחר סנה

ושאול יתיב בספי גבעת
שיפולי רמון די במגרון ועמא
דעמיחבשית מאהגבר
ואחיה בר אחטוב אחי
כבוד בר פנחס בר עלי כהן
משש קרם יו בשילו לביש
אפודא ועמא לא ידע אריאול
יונתן ובין חמעברות
למעבר על אסטרטיג
פלשתא אי שינא דכיפא
מעברא מכא ושינא דכיפא
מעברא מכא ושום חרד
משרועיתא ושום חרד
מדרובתא

בן אחיטוב אחי
אי כנר לפ
שכנר אחי אי
כנר ואל כנר
אחיטוב לפכך
חמז אחי אי כנר
אז כנר שנקל
שמו כנר על גלית
קארון וקיה חטו
אז עס קארון
נמחש וכנר
ישראל בען ק
קכחם וכנר
אכל במלחמה
קזח חחיק אחיך

כשא חפר וקיהטוב לפ חחיק קיה חפר כהן יי של שאל על לא אחיך
שקיה כן יי של שאל על לא אחיך זה קיה שס נמחש עס חרון קחלים כשא חפר וקוח כלל חמוסין וקאחריס
וקחמיס ט כהם שאל חחיק חרון קחלים כהגדס קלס חל קחלים ולפ קיה ספר וקנה חו לפודיע
ט עדיין לא חלה קלית על אהרי מכח כמז קיה כשא חפר טלן חלה קקללה קדיח עד שקוקס כדוק כן
גדול כמז שירשית וקחש לא ידע ט קחש חפר עס יונתן ט מן כהגדס שסמרחיס קיו ישראל כמלחמה
קוזח קחח שאל עס קחש חפר עמו וקחח וקחח עס קחש חפר עמו ויונתן כפרד עס כשא כלו מן
קחש חפר חח כח דעתם ולפ חמז וקחש לא ידע ט חל ידע קיו קולטס עמס" ושם קחח כנר ווג' כן קיה
סמס לא כודע חלכין עמז קחח חל שחג יונתן כנר משרועיתא מקוס חללק מדרובתא כשרעתח
דכר ח וקחח ט חללקות כחש כמשרע חכילן וקחח סנה מדרובתא פרוס מקוס דרר

והשמאלו ואמרו רבותינו זל"ק לבדרא צמיתא וקל חיתא בדברא ומק נחור אחרי ספרי קהאמר
 וסימט קפסוקים וקנה פסוק מפורש כמעשה יקועתן עלט קנטאק נאמר לגדען וסימט מק ידברו
 ואחר תחזק ידך

רדק

ויעבן אנשי קמצה
 כמו מנב פלשתים
 ויועבן הרגם אנשי
 ממרתא כלומר
 קמצה סמט
 קמצה שומרים
 אותה ויעל
 יועתן על
 ידיו ועל רגליו יול
 קיהם קמצה ק
 קסא לעלת בדגלו
 וסמך גם טדיו
 ונראים דרכו
 אלקים קיה קסלע
 שמו טנן שט
 משרותיה וקיה
 חקלק לפסד קיה
 צדיק למען על
 ידיו ורגליו על דרך
 משל כלומר בכל
 כחו על מקדק
 עליהם ויסלספ

ואם כה ואמרו עליו
 עלינו ועלינו כי נתנם
 יהוה בידנו וזה לנו
 האות ויגלו שניהם
 מצב פלשתים ואמרו
 פלשתים הנה עברים
 יצאים מן החוריים
 אשר התחבאו שם
 ויענו אנשי המצבה
 את יונתן ואת נשא
 כליו ואמרו עליו אינו
 ונודיעה אתכם דבר
 ויאמר יונתן אנשא
 כליו עליה אחר יבי
 נתנם יהוה ביד ישראל
 ויעל יונתן על ידיו ועל
 רגליו ונשא כליו אחריו
 ויפלו לפע יונתן ונשא
 כליו ממותת אחריו

ואם ברין ימרון סקו
 עלנא ונסקארי ים
 מסרינון מבידנא ודין
 לנא אתא ואיתגליאנו
 תרויהון לאיסטרטיג
 פלשתאי ונאמר
 פלשתאי הא יהודאי
 נפקין מן חור ים
 דאמרו תמן ואיתבז
 אינשי מסרתא ית
 יונתן ויתגטיל זניה
 ואמרו סקו עלנא ו
 ונודיעתכון פתגמא
 ואמר יונתן לגטיל זניה
 סק בתיארי מסרנון
 מבידא דישראל
 וסליק יונתן על ידוהי
 ועל רגלוהי וגטיל זניה
 בתרוהי ונפלו מטעני
 קדם יונתן וגטיל זניה
 ממתת בתרוהי

רלבג

ואם כה ואמרו עליו
 עלינו קצוה לזות
 על שיעצום ישראל
 וידעו אחרי קיותם
 מעמלויס ממקדס
 ס כלקעקלן
 ידעו ישראל
 אחריקס קס לן
 יתברר קס
 שינצום אחר
 קיותם יראים
 מקס בזק קאופן
 קסלן
 ויגלו שטקס אל
 מנב פלשתים קס
 קראים וקנצורים
 שקיו כפט
 קמחנה
 לגד
 ישראל

יועבן וגו' קיו כפס סלסלס למטו וסא חלו ממותתוכן תרגם יועתן וסל מוטמן קדס יועתן
 כ כ

[illegible]

ד"ק ויאמר שאלנו פקדו כל פקוד פקדית
אחרי וקול עמו וזכרנו וקדשנו על הדבר

ויאמר שאלנו קדש ארון קדשים כל קדש וקדש
וקדש שקיו עם ארון קדשים לשאלנו קדש על

יבוננו וכל ישראל קמקרא קדש חסד וקדש קול ש

ויאמר שאל לעם
אשר אתו פקדו נא
ודאומי הלך מעמנו
ויפקדו ונהיה אין יונתן
ונשא כליו ויאמר ש
שאל לאחיה הנשיה
ארון האלהים כי היה
ארון האלהים ביום
ההוא ובני ישראל ויהי
עד דבר שאל אל
הכהן וההמון אשר
במחנה פלשתים וילך
הלך ורג ויאמר שאל
א-הכהן אסף ירדו

קדש ארון קדשים
שם שם קדש
ובני ישראל שם
עם בני ישראל
וכן ויוסף קדש
במקדש עמוסף
שקדש במקדש
ויהי עד דבר
שאל
ועד וכל קדש
שאל קדש
אשר במקדש
פלשתים קול
ומקדש קדש
לכהן אסף ירד
שם אסף עמו
אלו לכהן על ק
במקדש שם קדש

אחרי שם אלהים עמו שם קדש פלשתים
ומה שאל וילך קול ודבר ודבר ודבר
וקול קדש וקדש ידוע מקדש וכן וקדש
במקדש פלשתים אסף וקדש וקדש וקדש
כל קדש וקדש שם קדש מקדש ומקדש
וקדש בשלשון וקדש שם קדש פלשתים וקדש
שם קדש קול קדש וקדש וקדש וקדש וקדש

ר"לכנ ויאמר שאל לחיה קדש ארון

קדשים שם קדש ארון קדשים
שם קדש וכל ישראל ירדו לפי מה שאלנו
שם שם שם לכהן על קדש קדש שם
ארון קדשים וכל ישראל וכל קדש קדש

ויאמר שאל לעמא
דעמיה סערו בען ו
ורחו מאן שנא מינא
ומנו והא לית יונתן
ונטיל יונתן ויאמר
שאל לאחיה קריב
ארון ארית ארית הוה
ארון ארית ארית ה
הוא עם בני ישראל
והוה עד די ממלך
שאל עם בהנא ו
והבון די במשרית
פלשתים אסף מיזל
וסג תבריה ויאמר
שאל לכהן קריב
אסף ירדו

קדש וקדש קדש קדש וקדש
ידך כל שאל קדש ידך וקדש קדש
קדש וקדש קדש קדש וקדש
פלי

ויאמר שאל לחיה קדש ארון
שם קדש וקדש קדש וקדש וקדש וקדש
שם קדש קדש וקדש וקדש וקדש וקדש

רד"ק

ותהי המכה וגו' כבצח מענה' קוף שיעור
מקלך צמד נקר נשד' צמדשו וכדי קמקו
שקיה חצ' שיעור זה קנה כעשרים איש וכן ה' צדק
פלגית מקלך פדן דתורח' נחל' וכו' כבצח כף קשיעור
וכן כף כעשרים איש צמד שדק רוצה למר צמד נקר
צמד' וותהי

והות' מחתא קמיתא
דמחה יונתן ונטיל
זימח' עשרין גברא
בבית פלגות מהלך
פרן תוריא בחקלא
והות' יעא
במשריתא בחקלא
ובכל עמא
אסטרטגיא ומחבלא
ועאף איטן וועת
ארעא והות' לזיע מן
קדם י' וחזו סבאיח
לשאול בנבעת רבית
בנימ' והא המון
משרית פלשתאי
אתבר אויל תבריה
וסג'

קמנצ'ה ומשחית
טרנס' לטכך
למנ' קמה ט
קס חזו ק
קחרות וקצות
והרגו קחרץ
עז' מאלכ' למר
רגו מחרץ
פלשתים ותי
לחרדת אלפים
כהרגמו וקו
לזיעמן קדם י'
כל' ט' מקהלים
צחק לקס קחרדק
טיקס לן קין
רוחיס למק קין
קדרים ט' חין
כלקס חרס ט' חס יונתן ופואל כל' ויראו
קצפים לשחול צפים חזר קין לשחול
וקנה קהמון אל' פלשתים נמוג ממקמו וילך
ויקרב קלס' לגד ישראל ויש למרש קלס'
וקנה קיסרין פרוש קלך וקשכר'

ר"ל

כעשרים איש כבצח מענה צמד
שדק' רל שקנה יונתן ופואל כל' ט
כעשרים איש צמד קסן מן קחרץ ל' קיה ט
חס חצ' שיעור קחרץ שיחרישו צמד נקר
מקשדק טוס חזר' ותי' קרדק צמחה וגו' זק
קיה מקש' עלגד

ותהי המכה הראשונה
אשר הבה יונתן
ונשא כליו בעשרים
איש כבחי' מענה
צמד שדק' וותהי
חרדה במחנה בשרה
ובכל העם המצב
והמשה יתחרדו גם
המה ותרנו הארץ וותהי
לחרדת אלפים ויראו
הצפים לשאול בנבעת
בנימ' והנה ההמון נמוג
וילך והלם

קדשנקה לנח
עלקס קחרדק
קוזת קנפלה
צאופן שתקיר
קדנח' טחיו
עס מק' שראזו
צתלש' אל' טו
קס מישר אל' כ' חס
יונתן ופואל כל' ט
ותהי לחרדת אלפי
רוצה למר קרד
קנדול' כמפס
איש חלפס קכריא
חויקיה קרען ט
קקחרדק קיתנ
מקובצת מקשס
יתעל' ויראו

קצפים לשחול יתכן שמהפכ' חזר חז' קצפים צמקיס
גטק שקין צפים ומצמקיס מק' יעשו פלשתים ט' זק ממק
שייכרס חס לקבל כפסס חס לנצח פלשת' אית' כראותס
כ' י' ל' ידס וקנה קהמון נמוג וילך וקלס' רל שקקול
שקיה צמחה פלשתים קוף קול קצמוגס וקלנמיס ל' קול
קמנצ'קיס

רננו כלנו שיאכנוך ידיו אלנו וימנעו מפתוח האזניים ומהאזן נבס ויית' אסוף ידך קרוב אישך
ואם כפרושו מה עמנו ואלו כבד אמן קנאק ארון האלקים ומה טעם ויקי עד דבר שאול אל עקב וועד מה
טעם אסוף ידך קיאל לנל פתח ידך ועד לא ספר קטעב שאול נבס אלס מיד ויועק שאול וכל העם קול קי
דעת המתרגם קרב איתו אל הארון והנמעו

רדק

ואת בניש שאול וכל
עמאד עמיה ואתו ע
עד קרב אוהא הות
חרב גבר בהכריח
שגושאדב להרא
ויהודאיהו לפלשתא
במראתמלי ו
ומדקמוהי דסליקו
עמהון במשריתא
סחור סחור ואף אנון
תבול מהויעם
ישראל דעם שאול
ויונתן

ויועק ויאסף ט
אסיפה קעס על
ידי ועק' קרב
איש ברעבו מפת
מקומותיה רנן
אשר קיתק נ
צמחנה וקיו
נבאס ונדקמים
קיו הפלשתים
מכס איש אל
רעבו וקיו ק
חושבים להכות

ישראל והעברים ים יל אותם קעברים שקיו
לפלשתים
גרים בארצם אד על עמם על ברכס להלס
צאראל מיריתם אותם וקיו צמחנה סבב
כלנו לפ אלס קיו שם נדעתם לא קיו שמים
עצמם צעך במחב אלס סבב צמחנה כדי
סימכנו ידיקס וקיו נשממים מלהלס צאראל
אס יוכלו ועתה כשראו שישראל נצחו קיו נס
קמה עם ישראל אשר קיו עם שאול ויהונתן וקבו
בפלשתים נס קמה וית' קיחך לא חששו על
צתיקם שקטחו בארץ פלשתים יל פשראו ט מקומותיה רנן קיתק בפלשתים
פד שקיו מכס איש איתרעבו כל ידעו וכל קרנשק אמרו קס נס צו לא ירנשו ולא ידעו וקבו נבס

רלבנ

ויועק שאול וכל העם
אשר אתו ויבאו עד
המלחמה ותנה היתה
חרב איש ברעבו
מהומה גדולה מאד
והעברים היו
לפלשתים באותמול
שלשם אשר עלו
עמם במחנה סביב ו
וגם המה להיות עם
ישראל אשר עם
שאול ויונתן

וקעברים וג'
יתכן שקפלתים קיו
מושל בקצת ישראל
וקיו יושב יתחתים
וקבאס קפלתים
עמם צמחנה
לכריחם שילמנו
עם ישראל כמנו ש
אראינו צמחנה
נתקצח עמו דוד
ואנשו להלס עם
שאול לעם ישראל
ולזק אלמוקעברים
אשר קיו לפלשתים מקודם זק שטעו עם פלשתים צמחנה
סבב נס קמה נפכו להיות עם ישראל אשר עם שאול
ויקוהו כן פירש קצת המפרשים והכחו בעצמם קרעו
בזק שטע קיו ישראל בדבר זאת קמלמנה בתכלית ק
קדוה והשפלות עד שנתחבאו צמחנות קבוכרים קנ
אחר קצת זאת קמקומה לפלשתים קיו קעברי לפלשת'
בארמול שלום בקלחמס עמם צמי שמואל שגברק יד
צאראל עליקם ועל עמם צמחנה סבב להכותם ולהפס
באופן אלס יאחר מקס קיס

צתיקם שקטחו בארץ פלשתים יל פשראו ט מקומותיה רנן קיתק בפלשתים
פד שקיו מכס איש איתרעבו כל ידעו וכל קרנשק אמרו קס נס צו לא ירנשו ולא ידעו וקבו נבס

ד"ק ויען וגו' ויעף קמץ ולא עברו על קמץ
 חטף שקין ששים ורעבים ויאמר וגו'
 עבר לז' את קארץ עבר את קמץ בלל' את רעבים
 ואת יאועהים במים עבירים ראו נחש אורו שט' קרול
 תד' מי שחזו בלמוס מלחמן אות דגש וכל מיט מיתקה
 מיט שקדגש וכל

וַיֵּץ אִישׁ מִהֶעָם וַיֹּאמֶר
הַשִּׁבְעָה שְׂבִיעַ אַבִּיךָ
אֶת־הָעָם לֵאמֹר אֲדוֹר
הָאִישׁ אֲשֶׁר יֹאכַל לֶחֶם
הַיּוֹם וַיֵּעַף הָעָם וַיֹּאמְרוּ
יֹנָתָן עֲבֹד אֲבִי
אֶת־הָאָרֶץ וְאֵנָּה בִּי
אֲדוֹר עֵינִי בִּי טַעַמִּי
מִעֵט רֹבֵשׁ הוּא־ אֵף
כִּי לֹא אֲנֹל אֲכַל הַיּוֹם
הָעָם מִשָּׁלַל אִיבּוֹ
אֲשֶׁר מִצָּא בִּי עֲתָה
לֹא דַבַּחַתָּ מִכָּל־

כל פתח לפי

אֶל־שָׁלַל וּקְרוּ עֲאֵן וּבְקִרְוֵנִי בְּקֶדֶד
וַיִּשְׁחַטוּ אֶרְצָהּ וַיֹּאכְלוּ הָעַם עַל הָרִים׃

רָלֵב וַיֵּט שָׁם קֶדֶשׁ בְּמִצְרַיִם אֵלָּא
אֲחֻזַּת סֵפֶר זֶה לְמִדּוֹת עַל

דוב שקדם לרדוף אחריהם ולשכות בהם עד
שאזר נפש מינוצמא בזה עקם לרדוף אחריהם
קבו בהם עד חילופה שקוף אם שר אחרת ולזה
קיק קעם שף

[illegible]

אֶרְעֹאֲבֶל עִמָּא עַל דְּבִיא

דִּרְק

וכל הארץ כלם קרצ' כמו וכל
קארץ נאן מערימק' וכלכל במ
קמלמק' וקמלמק' קלקס וקיו רודפס' אחרי
פלשתים ונאן בער וקיק בעט קיער עדת דבורי
וקדנש כסוף מקס עלפט קשדק' ורע' שלמה ט
יער קט קסבר

קיק וקוף קדנש
סקיק כסוף מקס
ולא ידעת מעין
קיק לו זק טית
מורשא'

ויבא קעס
וג' קלך

דנש' כמו
קלכות דנש' ש
סקיק קולך וטגר
עלפט קשדק'

וקרנ' שלמה
זלפי טיער

קנע וכתב קעס
גדל בוצץ ישרא

וקנע קלך דנש'

רִלְבַּנ

וקנע קיק קדנש עלפט קשדק' יממ
סכנר קין שס כלס רעס ישרנזקס
קדנרס ויעשו נקס קדנש כמנש' וקדנש קיק ככל'
קקס בערך יערו כמנש' " וידמק שקין קכלס קקס
מנשמים שס שורות שורות שושר כדמיון דרך' ולזק

קראזק קקטון

קלך דנש' ט ק

קאורקי קדאקלך

מנע קדנך' קו

לרעני קדנרס

שס טיער קקוף

קיק קדנש טגר על

פט קשדק' כמו

שערסו קקנרמס"

שמע בה שביע אביו את העם וישלח

את קצה המטה אשר בידו ויטבל

אתה ביערת חרבש וישב ידו אל פיו

ותראנה עיניו

וכל הארץ באו ביער

ויהי דבש על פני

השדה ויבא העם א

היער והנה הלך דנש

ואין משיגירו אל פיו

בירא העם ארת

השבעה ויונתן לא

שמע בה שביע אביו את העם וישלח

את קצה המטה אשר בידו ויטבל

אתה ביערת חרבש וישב ידו אל פיו

ותראנה עיניו

ותראנה עיניו

ותראנה עיניו

ותראנה עיניו

ותראנה עיניו

ותראנה עיניו

ותראנה עיניו

ותראנה עיניו

ותראנה עיניו

ותראנה עיניו

ותראנה עיניו

ותראנה עיניו

ותראנה עיניו

ותראנה עיניו

ותראנה עיניו

ותראנה עיניו

ותראנה עיניו

ותראנה עיניו

ותראנה עיניו

ותראנה עיניו

ותראנה עיניו

ותראנה עיניו

ותראנה עיניו

ותראנה עיניו

ותראנה עיניו

ותראנה עיניו

ותראנה עיניו

ותראנה עיניו

שמואל מן קקטס וכן פירש בערת קדנש נקנע קדנש כמו ותשם נמוק' ותרגום ושויתק טעראן וסוף קוף
קנע נחש' וכן חכמי יערי וכלשון ישראלי קורין לזווער דנש סוכר' עכ' ולא ידעת מעין קיק לו זק כונען י
הרגם טיער במורשא ויונתן הרגם קלך דנש בריו דנשא' פירו' ערוגה ושורקוב כראשית דנש טין שורות
יכירו שקין עשאים כדיונות קמס' ואין משיג ידו חין מנעירו אל פיו עס קדנש " ויונתן לא שמע
וג' בערת קדנש קיק חלת קדנש קודס שיוצאן ממנה דנש כמו חכמי יערי עס
דנש' ותרגום יונתן נקנע דנשא' לפי שקחש עשויק קמס קמס' ותראנה' כן בעת וקרי ותראנה כלומר
ט קין חכמות וכמותמן קרעב ומן קעשפות וכתבמן רחק וקעטן חקד'

שימנו צמחנו ויאמרו לכל קמס קדושים לשחוט שינאו
 לשחול מי שירצה לשחוט שורו או שיקו" ושחטתם בזה
 ש בזה קמקוס על האבן ורזל פראו בזה סמן שרדק
 לשם סמן וסמכו מרבין לבדיקת הסמן ונדרש עוד ושחטתם בזה רבבין אמרי סמן עתיד לחבשת הרדק
 לשם חית' הרין יזין שבעה"ה ק"ח חמשה" בזה היו שוחטין ואוכלין כסדר"ל לכתוב חלקים כמו על קדש
 וכן חלק קדשים לא חכל כמו על קדשים

רדק

ויבנו ונ' אות קח
 לבית מעוז לא
 פ' אות קמקוס קח
 תחת קמקוס
 בזה שחולט מה
 שקריב קדשו
 בעל המזבח
 מעוז צו" ונדרש
 אות קח וקל
 כזה מעוזות צו
 קדשים עז כזה
 מעוז אברהם כזה

ויבן שאל מזבח
 ליהוה אתו החללנות
 מזבח ליהוה
 ויאמר שאל נדרה
 אחרי פלשתים לילה
 ונבזה בהם עד אור
 הבקר ולא נשאר בהם
 איש ויאמרו כל הטוב
 בעיניך עשה ויאמר
 הבה נקרב ה' אל
 האלהים

מעוז יצחק כזה מעוז יעקב כזה מעוז יעקב כזה מעוז
 יקוס כזה מעוז ואת אמרת חית קח' אל יודן קח
 צמח כזה ועד ישרא אות קח' אות קמקוס קח' קח
 לבית כלמ' קח' בעצמו עת קח' קראונו ויחזר כך
 צו קמקוס קמקוס עד כלית ויאמר שחולט ונבזה
 בזה קל הזין ומשפמו לדרש" ולא שאר בזה
 כמו צמח ויחזר קח' חלק קדשים
 כהנינו שחל צמח קדשים

רלב

ויבן שחולט אות
 קח רחוי שחולט
 ס' לא יתכן שחולט
 כי שחולט קח לנבזה
 מעוז לא קרי
 כזה וכמה חשים
 שחולט מעוז קדש
 שחולט כמו שחולט
 שחולט וקדש
 שחולט כזה
 כשחולט שחולט

ויבן שאל מזבח
 קדש יצחק שחולט
 למבני מזבח קדש
 יצחק אמר שאל צחות
 בתר פלשתאי בליל
 ונקטול בהן עד ערב
 ויאמר לא נשאר
 בהן איש ואמר כל
 דתקין בעיניך עבד
 ואמר בהנא נתקריב
 הלכא ונשאל ב
 במיכאל ד' יצחק

אבן גדולה לשחוט עליה חים שורו ויחזר שחולט
 קמקוס קח' ואת אמרת חית קח' אל יודן קח
 צמח כזה ועד ישרא אות קח' אות קמקוס קח' קח
 לבית כלמ' קח' בעצמו עת קח' קראונו ויחזר כך
 צו קמקוס קמקוס עד כלית ויאמר שחולט ונבזה
 בזה קל הזין ומשפמו לדרש" ולא שאר בזה
 כמו צמח ויחזר קח' חלק קדשים
 כהנינו שחל צמח קדשים

לפי אשר אין שם ופירוש וישר או ויסק כמו והעם את
האל שפירושו ותשר או ותמק וכן ת' וזה סמית
וקבעו בארץ ופירוש לשון חסיד כמו והעם הארץ
ויאכל העם פ' בערב חכלו ופ' על קדם לפי שקין מ

מכחם קשר בחפזן טרעטם קין וסוחטין בארץ ולא היה קדם מלכד ומתמנה יפה וקיה נכלע בשר
לפי ע' לעלל חכן גדולה לשחוט עליה כדי שיהא קדם טגר ומנה קישב שחמך רק קדם לפי תכלע על הארץ
השטח כמים ואין זה פ' לפי תכלע על קדם רק פירוש כמו שקוף חק קוזמים לשדים שאוכלים סבב קדם
אחר שזכו להם וזה דבר קלמר מעטמן שח' חח' לפי תמצאו ולא תשען ורזל פירוש טקין מקדשים שלמים
ואוכלים לפי זריקת קדם ומה שחמך איש שורו בדרו קללש וישחמו שם נחלקו עליו רבותיה ז' יש אומרים ט
שחיתת ללש כשרה בנמתיחיד ויש אומרי פסולש ומה שחמך שחמו בללש קחולין חמך חכל חס לפי קין מקדשו
מותר לכולל כלל זריקת קדם על המזבח זה פירוש רבותיה ז' לפי על השלמים חמר שקין אוכלים כלל זריקת
קדם חכל חין משמעות פשטי הפסוקים אלל כמו שפירשן ט קחמך קין מפת שקיה קדם נכלע בשר
ולל קיה מתמנה מפת שקין סוחטין חין

רדק

חמרים לל
זכרם חלף
מקריחא כמו
קורחים אל יא
גל חל קיום
פ' קעת קזאת
כלומר מענה שלל
ישחוט עד כמו
שחמו וכן יוס
זעקת כללש
נגד שפ' עב
ויאמר וג'
פוט
לפי לעבדיו חמך

וחיואו לשאול למימר
הא עמא חייבין קדם
ש' למיכל על דמא
ואמר שקרתון קריבו
לותי ומאדן אבנא
רבתיא ואמר שאול
אתבררו בעמא
ותמרון לחון קריבו
לותי גבר תוריה וגבר
אמריה ותבסון רבא
ותכלון ולא תחובון
קדם ש' למיכל על
דמא וקריבו כל עמא
גבר תוריה בדיה
כליליא וגבסו תמון

ויגדו לשאול לאמר
הנה העם חטאים
ליהוה לאכל על חרם
ויאמר בגדתם גלו אלי
חיוס אבן גדולה ויאמר
שאול פצו בעסו אמרתם
להם הגישו אלי איש
שורו ואיש שיהו
וישחטתם בזו ואבלתם
ולא תחטאו ליהוה
לאכל אל חרם וגישו
כל העם איש שורו
בדרו חלילה וישחטו
שם

רלב

פוט בעש זל
קתפרדו חנו ואח
בכל המזל לעותם
כלל שיעשו חס
שורו וקיש שקין
לשחוט על קחון
כדי שקין שחמך
מלל כולל חכל קדם
זקו קפירוש חמר
פירשן חמך
בזקוקו חמר
מחזוכר דקין
ס פירוש

ר"דק

ויאמר שאלנוך יעשה אליהם וכה יוסף
לכה יעשה לי וכן מנהגן לשון כלומר
כך וכן יקרה לי אם לא תמות ויאמר קטנו
כעש אליהם עשה כלומר מנהג
אליהם ועם עמנו בהגדיל נחונם אליהם ומסר נפשו

על עמנו וקלך
קורא ומסר כלו
לפניהם נמחם פ
פשתים ויתארי
קדם אל גל די
נעלו עבר יומא
קדין ומעם ויסרו
קעם חתונתן
לפי קזה נ
נמנעם סדו חתונ
שטעפן עליו ס
סונג קיה חס כן
מנה מעם אשר
עשה יסופה לא קיה

ר"לבג

וקח נכד עשאל שמואל וימרה
יקונתן על דבר זה קחמא וסכנו
ישראל שאל מתי ונתן ש עס אליהם עזה מעשיו
בוס קזה וקנה קהנא קזה נקראת פד"ק ער
אומרו פדק נעלם כפשי ופדוני וי יסונן

ויאמר שאלנוך יעשה אליהם
וכה יוסף במות חמות יונתן
ויאמר חעם אל שאל חונתן
ימות אשר עשה הישועה
הגדולה הזאת בישראל חלילה
חיהוה אם יכל משערת ר
ראשו ארצה כי עם אלהים
עשה היום חוה ופרו העם את
יונתן ולא בתי

ואמר שאלנוך יעביר לי
עונות יוסף אריממת ת
חמות יונתן ויאמר עמא
לשאל חונתן יתקטל ויעבר
פורקנא רבא הדין בישראל חס
קיים הוא יאם יכל משער
רישה לארעא ארי קדם יונ
גלדי בשליו עבר יוסא חדין
ופרק עמא ית יונתן ולא מ
מית

אלו מנחם שקיה סונג. אכל רוצה למר רע ומר קיה חס לא קיה מנחם עליו סענה לפדות מן קמות. ס
יסופה גדולה עשה בישראל וכן פירש ארז חס אל שאל חרי שונג קיה יקונתן וקדנב מעד עליו
יונתן לא שיע נהשע חסו איתקעם חס כן למנה לא כענה שאל בחרים ותמיס פירש רב סעדיה גרון
זלבער קדחות לעם כ סונג קיה כ קיו אומרים משוא פטס יסכרר כ כן קמלך עבר על קרס וכן
כעש ויאל קיה אחר קיה כעש וכל קעם לא קיו יודעם כ קיה ס יקונתן בשעת קשטע וכל קיה לא כענה
שאל בחרים ותמיס קונדכו לפי גרל על מי קיה קחמא וכל על יקונתן וקדנו ודרשו ומצאו כ לא קיה ס
בשעת קשטע קו סעס כל קעם עליו כ סונג קיה ויין עליו משפס מות וברדש ויסדו קעם חתונתן ר ח
קלעזר אומר רתו מעקל וקב ופדוקו ר יוסכן ור שמעון כן לקיש ר יוסכן אומר וכ לחס אכל קל רבש אכל
וריש לקיש אומר וכ לא מעמית מעם לא כן אומר ר אבנו חסיד רבש ר זערא מעמית חין כן לא מעס
חסלה ולא מעס חתיה ולא מעס קפסק העמית ואינה קיו ויסדו קעם חתונתן

רד"ק

ויאמר וגו' פנות קטע כתרעל ריש
עמ' ונקראו ראשי קטע פנות שקס
לעם כמו קטע לקיר ויאמר וגו' לעבר
אחד לצד אחד בעבר
שקין כל ישראל
בקלף אחד ושאול ויקועץ בקלף אחד לפתל דין
כלבס וכתב ויאמר

וגו' קנה תמים
על תמים וקמץ וית'
איתתם בקושא כל'
קנה קנה לבנות וקטע
יטון קיים מקנהל'
ויאמר שאול וגו'
קטל ט' קטל
קנה לוכן י' רמון
עדטין
הלכא כל ריש עמא ודעו וחוז במה הוה
חובא דדין וימא דין ארי קיים הוא י' י'
דפריקית ית ישראל ארי אילו איתוהי
ביונתן ברי ארי אתקטלא אתקטיל ולית
דמתב ליה מכל עמא ואמר לכל ישראל
אתון תהון לעבר אחד ואנא ויונתן ברי
נחא לעבר אחד ואמרו עמא לשאול
דתקין בעינך עבד ואמר שאול קדם י'
אלהא דישרא איתנה בקשט ואת אחד
יונתן ושאול ועמא נפקו ואמר שאול
רמו ערבין בעינך ויונתן ברי ואת אחד
יונתן ואמר שאול ליונתן
חוי לימה עבדת וחוי ליה יונתן ואמר
מטעם טעמית בריש שוטיתא דיבדי ויער דנשא הא אנא הייב למימתו

רל"ב

וקנן קתעדר שאול בריות קהכלק
לשך לרדוף אחרי פלשתים קללך קהול
בעינך ואלך פלמך כונעתם שאול בלתיס ולך עשו כוס
קהול על דבר זק קחמין וקנן קדם
יקועץ לפי מקשעבר עלט קנהל'

וישאל שאול באלהים הארד אחרי
פלשתים התחננס ביד ישראל ולא
ענהו ביום ההוא ויאמר שאול גשו ח
חלם כל פנות העסוד עוראו במר
היתה החטאת הזאת היום כי היתה הוה
המושיע את ישראל כי אם ישנו
ביונתן בני מותימות ואין ענהו מכל
העם ויאמר אל כל ישראל אתסתהו
לעבר אחד ואני ויונתן בני נהיה לעבר
אחד ויאמרו העם אל שאול הטוב
בעינך עשה ויאמר שאול אל יהוה
אלהי ישראל הבה תמים ולכך יונתן
ושאול והעם יצאו ויאמר שאול הפילו
בני ובין יונתן בני ולכך יונתן
ויאמר שאול אל יונתן הגדה
לי מה עשית ויגד לו יונתן ויאמר טעם
טעמתי בקצה המטה אשר בידי מעט
דבש הנני אמות

מטעם טעמית בריש שוטיתא דיבדי ויער דנשא הא אנא הייב למימתו

רד"ק

והר' אהרן הכהן בן אהרן הכהן פירשתי
למען ויתח' המלך מנחם ונ' ורחק
שאל לשון מנחם וישיב
היה מנחם אל' ויאמר שמואל ונ' למען קחית
שמע כל' מן שמואל

עמ' קח' ועתה
למלך על ישראל
ברוך שתעשה כל
מה שקשם מעתה
עלך לעשות וקח
מלכות עמלק
ופעם אחת נסבלת
עתה קוצר בעצמך
וארזל אל מלכות
נצחון ישראל
בכמתן לרץ
למלכות עמלק מלך
ולכרית ורשע
עמלק ולבנות בית
קנז וקנז ועל ורז
קמלך נאמן וידם
מאונג מלכו' בה
פקדתי עתה
את רוצה לפקוד
ולבנות על עמלק
את אשר עשה לך
סס ל' סס למלכות
וחיל בדרך ונ'
דכמן לך בדרך ונ'

ושם אשת שאל
אחינעם בת אחימעץ
ושם שר צבאו אביגד
בן נר הוד שאל וקיש
אבי שאל ונר אבי
אביגד בן אביא
והיה המלחמה חזקה
על פלשתים כל ימי
שאל וראח שאל
כל איש גבור וכל בן
חיל ויאספיהו אליו
ויאמר שמואל
אל שאל אתי שלח
יהוה למשחך למלך
על עמו על ישראל
ועתה שמע לקול דברי
יהוה כי אמר יהוה
צבאות תפקדתי את
אשר עשה עמלק
ל' ישראל אשר שם לו בדרך בעלתו

ממצרים

רל"ב

וקח קריק בזכר שמות נט
שאל ונח' ונח' ונח' ונח'
קנז אשר לעבד שאל ונח' מן שזכר קנז
אל קספריס וקקריס אכזר לקיש אהרן
למען אכזר ולפחיתות קיש קל' הר' אהרן

שאל ונח' ונח' ונח'
מקח קיש לנח'
קיש ולזאת קנז
נכקריס לזכר
אכזר קנז
שזכר אהרן
שקיש אכזר
ויאספיהו ונח'
נר אהרן
אכזר אכזר
והיה קריק
תקין על פלשתים
כל ימי שאל ונח'
שאל כל גבר גבר
וכל גבר עבד קריק
ובגש ליה לותיה
ויאמר שמואל
לשאל יתי שלח
לרבותך למידות
מלכא על עמ' על
ישראל ובען קריק
למימדא דנח'
אמר יתי צבאות דנח' אהרן
ל' ישראל דכמן ליה בארץ
במצרים

רדק

ועל שאול מאחרי פלשתים כון
שלא ענקו יריבאורים ותומים לא
רצה לרדוף אחרי פלשתים בעת קזאת ס חשב
אעפ" שפלט יונתן במענה קזאת עין יש בטמ
על קטטה או אחר שקלך קללה בזה רזעמן

שקתעסקו בטן
כד וכך קלבו
פלשתים למקומם
ושאול לכד
את קמלונך
קתחזק במלכה
וקיתקצו כל
שום פקטוק ט
ראו כל ישראל
שקיק מעלנך נ
במלחמותיו

ירשע יחריץ
ויעל וקוצ
ישקטומי ירשע
תרע יחייב
ויהיו וגו' וישוי

קוארטינד
בזכר במלחמה
סמיתנה שאול
ויקנתן וקוצ
בזכר בדברי
קימים ולאזכר
אישטת ט אל

וסליק שאול מבחר
פלשתאי ופלשתאי
אולו לאתרהו וישאול
אצלח במלכותא על
ישראל ואגח קרבא
סחור סחורבבל בעלי
דבכיהי במואבובכני
עמון ובארום ובמלך
צובה ובפלשתאי
ובכל אתר דמתפני
מחייבובכני משרין
ומחאית דבית עמלק
ושיזיבית ישראל מיר
בוזיהון והו
בני שאול יונתן וישוי
ומלכי שועושום ת
תרעין בנתיא שום
רבתאמרב ושום
זעירתיא מיקר

קוארטינד
בזכר במלחמה
סמיתנה שאול
ויקנתן וקוצ
בזכר בדברי
קימים ולאזכר
אישטת ט אל

רלבנ

ושאול לכד את קמלונך על ישראל ס
נאלו קתשועת קנסלנות שבעשו על ידו
במלחמו את חויצו לכד את קמלונך על
ישראל גשיראו מממן כל קעס ירחק עצמק ונכנע
לעשות מעותונגזירתו כל עכונ

ירשע רל שיחייב
אייצו וישחיתסעל
דרך אומר אר
אלה אל הרשיעט
אויק קרען
בזק ירשע קיק
כלס כונע למר
שקוא קיק כלס
בכל אשר יפס
שיעשו למקס
ונקו אומרו נסוף
ויכל את ישראל
מער שוסקו ט לא
קיק כלס נכס
אס לא מנס ק
קיותס שוסס את
ישראל ומרשיעס
כנכדס

ויעל שאול
מאחרי פלשתים
ופלשתים הלכו ל
למקומם וישאול לכד
המלכה על ישראל
וילחם סביב בכל
איביו במואב ובכני
עמון ובארום ובמלכי
צובה ובפלשתים
ובכל אשר יפג
ירשע ויעש חיל ויך
את עמלק ויצל את
ישראל מיר שסח
ויהיו בני שאול
יונתן וישוי ומלכי שוע
ושם שתי בנתיו שם
הבכירה מרבשום
הקטנה מיכל

וקה קארין

קאשק קיו יוצאים עמו במלחמה ולפכך כזכרס בעמן קמלחמה לא זכר איש טשת זכר דברי קימים שזכרס
בעמן קתלרק זכרו ואיש בעל שזכר קוארטינד טשת

ר"ל כנ

וַאֲתָא שְׂאוּל עַד קִרְתָּא
דְּבֵית עֲמֻלָּק וּטְקִים
מִשְׁרֵיתֶיהָ בְּנוֹחֵלָא
וְאָמַר שְׂאוּל לְשִׁלְמָא
אֵיילָוֹר אֶתְפָּרֵשׁ מִנִּי
עַמְלָקָא דִּילְמָא
אִישִׁיעֵנָךְ עִמִּיהּ וְאַתָּה
עֲבַדְתָּ טִיבֵי עָם כָּל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל בְּמַסְקֻדָּוֹן
מִמַּעֲרִים וְאִיר־תִּפְרֵשׁ
שִׁלְמָא מִנִּי עַמְלָקָא

וַיָּבֹא שְׂאוּל עַד־עִיר
עַמְלֵק וַיִּרְבֵּ בַנְחָלִי
וַיֹּאמֶר שְׂאוּל אֶל־
חֲקִיעֵי לְבֹסָרוֹ דָּדוֹ
מִתּוֹךְ עַמְלֵקִי כִּן אֶ־
אֶסְפֹּךְ עִמּוֹ וְאַתָּה
עֲשִׂיתָה חֶסֶד עִם־
כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי
בַעֲלוֹתָם מִמִּצְרַיִם
וַיֹּסֶר קִינִי מִתּוֹךְ
עַמְלֵקִי

קטפיות קלנו על אחת כעמך וכעמך אם אדם חטא בעמך מן חטאת אם גדולים חטאיו קטמים מן חטאיו מיד
יעב עתה ויאמר לו אלהי נדיק הרבה כלומר יותר מנדר אך ובעמך שאין לו שאול לדוייב סוב חתך ופגע
בעמך יעב עתה ויאמר לו אלהי רשע הרבה ויאמר שאלנו ע' שאלנו ע' שאלנו ע' שאלנו ע' שאלנו ע' שאלנו ע'
קיימים עלו מעשר קתמרים וישטעם כע יקודק במדבר יקודק קלכו להם כלם או מקצתם לשבתם
עמלקי ש' יושב אלהים קיו וקיו כסעם ממקום למקום כיון שידמין להם

רדק

עשה לך וגו' וקדמתם כמנו ואת כל קדמי הקדשים לשון כלל וקדמתם וכן תי' ותבצר ואח' זל פירשו לשון חרס וקללם כלומר נתחלה תחרימום שלא יקנה חרס מקדש ואח' וקדמתם ולא תחזיקו לפי שפירש לחמו

כמו שאמר ויחמו

בען איזיל ותמחי ית רבית עמלק ותגמלי ית כל די להון ולא תחוס עליהון ותקטול מבכר עד אחרתא מעולים ועד יעקמתור ועד אמר מגמל ועד חמרו וכנש שאולית עמא ומגנון באמרי פסחיא מאתן אלפין גבר רגלי ועשרא אלפין ית אינש יהודה

שאלו וקדש קדירו ולא תחמו עליו שלא יקנה פתחון פה ועד חמו כ חס יחיו מקדש שור חן שח חמו ויחמו זק קיק מגמל עמלק וסנה לא נמחק זכר עמלק וקדש חמו תמחק חת זכר עמלק

ונצמד שבעל כשפים וכו' וישמע כמנו ויאסוף וכן תי' וכנש כלמך חספס שיקיו נשמינשם ללכת למלחמה חן פירשו חספס על ידי כרוז משמיע וכן במשנה בלחך בלחך משמיע על הקלס פירוש מכריזין צמלנים שם מקדש וזעם שבו צדיקה שלא כענה קנה כמנו בלחך בסוכות בשמים ויונה פירשו כמנו בלחך פסחיים היו ח' זמן פסח קיה וצבן שקיה חל מוטר שם פקדש שקדיו פסחיים ועל ידי הפסחים ידע מעינש שפסח לא קיה קרב בצמתי יחיד וכדברי רבותי זל שמע חותם צמלנים לחמן הפסחים חלן שחמן להם שיקחו כל חשי קחל מלנים משלם ויקח כל אחד מלם אחד ואחר כך עק למות קמלנים וקמכו על

רלבג

וקדמתם מליש ועד חספס וכו' בלחך קחל וצבן כלל וזה צדדו ש קחיש יותר ככד מנה חספס וכל אחד מקדש יותר ככד מן קשולל כ קויית חסדק עדין חל נשם קבדול ט ו קצמי חסדק וקשולל יותר ככד מקיונק ח קיונק עס חסדק עס קש

עתחל לך והביתח את עמלק והחרמתם את כל אשר לו ולא תחמל עליו והמתה מאיש ועד אישה מ מעולל ועד יונק משור ועד ששה מגמל ועד חמור וישמע שאול את העם ויפקדום בטלאים מאתים אלף רגלי ועשרת אלפים את איש יהודה

קוח חסד קח עד שלא יוכל ל לעכלם חס קחל חסד מתרמק למכש מאד ושור יותר ככד מקדש וקבמל קוח כמנו ממוצע בין מכש קמקור ומכש קממח' וקחמו קוח מוקמינשם קפחותי שבעמ' קממח' ויפקדו צמלנים עס זק כרי שיפקוד קמלנים ולא יפקוד קעס פן יקיה צקס כגף כפקוד חותם כמנו שקדק לרוד ולזאת קסנה גב מנה חותם ככד צמלמית נשכט עמון

כמנו בלחך בסוכות בשמים ויונה פירשו כמנו בלחך פסחיים היו ח' זמן פסח קיה וצבן שקיה חל מוטר שם פקדש שקדיו פסחיים ועל ידי הפסחים ידע מעינש שפסח לא קיה קרב בצמתי יחיד וכדברי רבותי זל שמע חותם צמלנים לחמן הפסחים חלן שחמן להם שיקחו כל חשי קחל מלנים משלם ויקח כל אחד מלם אחד ואחר כך עק למות קמלנים וקמכו על

שמאלם כן דרך קפסם שמתקם קנה מנות מן המלך ומכחם כפי קנה מנה ויש לפרש קנה שם
 כנשים כע שנה וקברים גדולים משנה ויש מפרשים קנה שם שמים נשן וכן ופר קנה שבע שנים
 וכל המלכה פרוש קנה וכן לרגל המלכה אשר לסע' סלרבר שיהעסקו אדם נקרא מלכה
 ומעשה כן מלכת האומות כן עטרת הארמה כן נמקנה נעבזה ונמס' בתוספת שיה' אומות
 "אמנה" וכן מלכה ואי' נעבזה ונמס' נקנה וזכר כמו רוח גדול וחזק וקנה על המלכה וזכר עי'
 קעמן וכן יעשה המלכה וקעמן כזה המקום קמקנה

דרק

והיה פתגם נבואה מן
 קדם יעס שמואל
 למימר תבית במימרי
 ארי אמליכיתית ש
 שאול למהוי מלכא
 ארי תכמכת רפולחני
 ויתפתגמי לא קיים
 ותקוף לשמואל ועלי
 קדם יע כל ליליא
 ואקדם שמואל
 לקרמות שאול בצפר
 ואתחזה לשמואל
 למימר אתא שאול
 לבדמלא והא מתקין
 ליה תמן אתר לפלנא
 ביה בותא ואסתחר
 ועבר ונחת לגלגל

נמנות' מחשנה
 עתה בלג על
 מלכות שאול
 שקמלכתנו
 וישבם ונ'
 מנענו
 יד' מן' לו שם
 מקום לחנות קחיל
 לחלק קנזה וכן
 ות' מתקן ליה
 תמן אתר לפלנא
 כה בותא
 ונערש כנה לו
 מנחם שם כדמל
 וקח קמונח ש
 באיקו וירפח את

מנחם וי' קהרוס ויסב ויעבר' אחר שקענו יד
 כדמלכב ועבר לו קבלגל לזנוח שם כמו ש
 שאי' זקמס' לפ' שקיק שם קמונח בזה
 מועד תחלה בשכחו לחרץ ואעפ' שעתה קיק כנו קיו מכבדין מקום אה' מועל בגלגל קיו וזכ' שם נשעת
 הנה קנמות וכן קדשו שם קמלכה וזכ' שם זכ' שלמים

ויהי דבר יהוה א'
 שמואל לאמר נחמתי
 כי המלכתי את שאול
 למלך כי שב מאחרי
 ואת דברילא הקים
 ויחר לשמואל ויזעק
 אל יהוה כל הלילה
 וישבם שמואל ל
 לקרא את שאול בבקר
 ויגד לשמואל לאמר
 בא שאול הברמלה
 והנה מצוי לו יד ויסב
 ויעבר וירד הגלגל

רלבג

וקנה ספר ס' חמל
 שחול וקעס על
 אנגועל מימס
 קנחן וקשאל ולו
 אס קקרימס
 וקמלכה פחותה
 קקרימון וקדרי
 מנה לשחול שסעש
 לשיר קמלכה
 מימס' לו שחול
 כדמלכה וקנה
 מנענו יד ידמק
 שיקיק קרען כזה
 שקור קיק מעצב

לו מקום לשבת לו ולעמד קי' שם ואת' לו תורק עלכל
 קמונה שקמי' לשרחל וקנה קיק קמקוס שקיק מעצב לו
 יד לו קבלגל שם קיו נקבצ' ישראל רפניד על כ'
 קדברים קגדוליס ולזה חמ ויסב ויעבר וירד קבלגל

ל' מועד תחלה בשכחו לחרץ ואעפ' שעתה קיק כנו קיו מכבדין מקום אה' מועל בגלגל קיו וזכ' שם נשעת
 הנה קנמות וכן קדשו שם קמלכה וזכ' שם זכ' שלמים

ואמץ בפסוק צמדבר יקודק אשר לכגב ערד
וערד קור עמלק שאל וישמע הכנעני מלך ערד
ישכב הכנעני ואומר עמלק יושב בארץ קנב"ן
אויסוף שרשו אסף מבטן הפעל ע"ל ידוע
קער עמלק שון כלון וחרה עשית חסד בעצם
שכני יתרו למשה ונחשכ לזרע אחריו כאלו הם
עשו קחם וזכו שאינן עש כלבט ישראל כמו
שאינן שם וגם כל העם הזה על מקדמו יבא בשלום
ונדרשו עש כלבט ישראל עשה חסד וקלל לו
עשה חלל עם משה קדא קור דכתיב קרין לו
ויחללם חס חלל למדך שכל העשה מוכה עם אחד
מגדולי ישראל מעלן עלו כאלו עשה חסד עם כל
ישראל ויש למרש וחרה עשית חסד עם
צמדבר עלדרך זכרתי לך חסד כעריך אהבת כלולותך לבקך אחרי צמדבר

בזה האופן שצק קש' של יקנו ישראל כלל מנכסיקם
לפעד שקוונה קאלית קיתה בזה לקיחת קנקמה
ממק שצקה עמלק לשאל בדרך צצותם ממנכרים
אשר זכר נהם כל קנחשלים אחריקם למען יראו קנחי
מעשות כדבר קרע קזה ולו קיתה קוונה בוצית
קמלקמה לקחת שללס וליקבות מנכסיקם וכאשר פשטו
שאלו ישראל את ידיקם בשלל קראו כן קיתה
כוונתם בזה לקמה אך להשלל עצמם וזה קיה קסך
קכוונה קאלית וידמה שלזית קנה בשנה שמינו
ישל צמי מרדכ ואחר מאלו ידס בבזת חויטקס
שקו מעמלק כמו שספר וכבזה לו שכוו את ידס

כלבט ישראל כלומ שקלכת אחר קקדוש כרוך קנא
צמדבר עלדרך זכרתי לך חסד כעריך אהבת כלולותך לבקך אחרי צמדבר

רדק

ויך שאול את עמלק מחויל
עמלק מחויל
טאך שור חול
שכנס עם כט
ישמעאלו לקחו
קארץ מינדס
וכא טאך
פירשת שקין
לכוכ יודע קמק
ויחמל

ומחא שאול ית דבית עמלק
מחילה מעלנא דחנא דעל
אפי מערים ואחרית אנג
מכא דעמלק כר חי וית
כר עמא נמר לפתגם דחרב
וחס שאול ועמא על אנג
ועל שפר ענא ותוליו ששנא
ופטימא ועל כל דטב ולא
אבו לגמרותהון וכל מדעם
דשיטודכסיר יתח גמרו

ויך שאול את עמלק מחויל
בואך שור אשר על פני מערים
ויתפש את אנג מלך עמלק חי
ואת כל העם החרים לפי חרב
ויחמל שאול והעם על אנג ועל
מיטבה צאן והבקר והמשנים
ועל החרים ועל כל הטוב ולא
אבו החרים וכל המלאכה
נמבזה ונמס אותה החרים

שאלו וקעם וגו' וקמטמס תרנס יונתן כמו קתך וקמטמס שתרנס שמימל ותרנס קכרים פמימל
נרובה למר קמטמס שקס שמימס מאלקס על ידי מרעיתם וקמטמס שקס מרעיתם על ידי אדם

קדם ולמנעם קלל ראש שבטי ישראל חתה ולפסחך משחק יי' למלך עליהם למנוחם על דרך ישראל ולמנעם
 מקעצרה ואיך קצות אותם לעבור על דברי יי' לא עשו הם אלא חתה שקיה בדרך למחות וללח מחית בדרך
 רעך ומסך קים בדבר וימדתה של ותעט אלנו ויית הפסוק כן קלל מן איריותך קוית שיט וקלש בשט
 כפך בריכות שבות שבתא דבטמן חטך קיגרמלך מלכותא דכע למיעבר זמא קדם שבתא דכע ישראל
 בדילכך רכך יי' למיקוי מלכא על ישראל וכן קומר בדרש כי כשעברו ישראל חתה קים וקיו מתדאין
 ישראל לעבור קפץ שבו אל בטמן וקתחיל לעבור וראו שבו יקודק וקתחיל לרגמם נאבטם כדי שיחזרו
 להם וקפץ נאון בן עמינדב ועבר עם שבו ואחריו כל ישראל וסמכו זה על הפסוק קזקס בטמן נער
 רדס' אל תקרי רדס אלא רדיס וכתב בתריק ארי יקודק רגמנתס

רדק

עד כלותם אותם
 עד כלות ישראל
 אותם ותקיה מם
 כלותם על הפועל
 אותם וקיה עכ
 הפועל ותקיה מלה
 אותם קזקאחריו
 תוספת זכור
 ויאמר ונ
 קשר
 שמעתי בקול יי'
 זה שאמר שאלה קיה

וישלח יתה בדרך ויאמר לך
 והחרמת את החטאים את
 עמלק ונלחמת בו עד כלותם
 אתם ולמה לא שמעת בקול
 יהוה ותעט אל השלל ותעש
 הרע בעני יהוה ויאמר שאול
 א-שמואל אשר שמעתי בקול
 יהוה ואלך בדרך אשר ש
 שלחני יהוה ואביא את אנג
 מלך עמלק ואת עמלק ח
 החרבתני

וישלח יתה בדרך ויאמר
 אייל ותגמר יתה חייבא ית
 דבית עמלק ותגח קרבא
 בהון עד דתשיצ יהוה ולמה
 לא קבילתא במימרא יי'
 ואת פנית על בותא ועבדת
 דביש קדם יי' ויאמר שאול
 לשמואל לקבילת במימרא
 דיי' ואוליית בארחא דשלחני
 יי' ואיתני ית אנג
 מלכא דעמלק
 וית דבית עמלק שיצית

הפסוק לדברי שמואל כי עדין לא קאלס דבריו ולא חזר לו עדין מה שדבר לו קלל שחמר לו נחמתי וקואד
 שחמר לו שמואל בשוף קעטן כי מרסה חת דבר יי' וימאסך יי' מקיות מלך חבל בשחמר לו שמואל ונמה לו
 שמעתי בקול יי' הפסיק שאל דבריו ואמר אפר שמעתי ופירשו כן שמעתי בקול יי' ויש לפרש
 כי שמעתי כמון שיתפרש מלת אשר בכל מקום שקורא טעם למק שקדם וחזר למק שחמר שאל מיתחלף הקימות
 חת דבר יי' אמר עוד אמרת חמרת כי הקימות חת דבר יי' אשר שמעתי בקול ואלך בדרך אשר שלחני
 ואחרי חת אנג כלומר חס לא קמיתבו עם אחרים לא שלחתי לנפשו כי קנה קימותו וימרת ולמה לא
 שמעתי ונ ותעט כדר פירשן קמלה קוזא שקורא כמון ותסר לו ותסר

ד"ק ויאמר שאלנוך אשר ימנע
העם על מיתב הצון וגו'
אמר ויאמר שאלנוך על מיתב מצוי
מיתב דמי מיתב ומצוי שני מיתב ע
היט דנקטן עלה זכורתי למען זכור

ד"לכ וקנה אפשר שחשב שאלו שנים יזכו לאי מקהאל
קהוא לא יקנה בשעת יי אחר שחיש נהמן מ
משאלם ולחולשת ההתנלות הזה הפסו אל העם ועד חשב
כי מפני שאלו עה לפחדים מלך עמלק שיוכל להציל מלכם וזהו
אומרו ואשר יתחבב מלך עמלק ואת עמלק החרמתי

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וְאַתָּה שִׁמּוּאֵל לֵאמֹר
 יְיָ שְׂאוֹ בְרִיךְ אֶת קֶדֶם יְיָ
 קִימִיתָ פֶתַח מַדְיָן וְאָמַר
 שְׂמוּאֵל וְאֵלֹ קִימִיתוּמָא קֵל
 עֲנֵה דְבִין בְּאַדְנוֹקֵל תִּירֵי
 דְּאַנָּא מִמֵּי וְאָמַר שְׂאוֹ
 מִעַם קָאָה אֵיידֵי אֵינוֹן דְּהֵם
 עֲמָא עַל שְׂפֵר עֲנָה וְתוֹרֵי
 בְּדִיל לְרַב־חָא קֶדֶם יְיָ אֱלֹהֵךְ
 וְיִתְּ מִיתְּרָא גְּמֻרָא
 וְאַתְּ שְׂמוּאֵל לְשְׂאוֹל אֹרִיךְ
 וְאַחוּלֵךְ יִתְּ רֵאשִׁית כָּל מִן
 קֶדֶם יְיָ עֲבִי בְּלִילִיָּה וְאָמַר
 לִיהִ מְלִיל וְאָמַר שְׂמוּאֵל הֲלָא
 אִם מִן שְׂרִי וְתֵךְ הָיִיתָ שֵׁשׁ
 וְדִלֵּשׁ בְּעֵינֵי נַפְשֵׁךְ בְּרִם זְכוּת
 שְׂבִטָא דְּבִנְיָן אֲבִיךָ רִיָּא
 נְרִמָּה לֵךְ דְּבָעוּ לְמַעַבְר בִּימָא
 קֶדֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּדִיל לְבֹרֵךְ
 יִתְּ לְמַהוּ מְלָכָא עַל יִשְׂרָאֵל

וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל שְׂאוֹל וַיֹּאמֶר
 לוֹ שְׂאוֹל בְּרוּךְ אַתָּה לַיהוָה
 הַקִּימֵת אֶת דְּבַר יְהוָה וַיֹּאמֶר
 שְׂמוּאֵל וְכִהֵּן קוֹל הַצֶּאֱן הַזֶּה
 בְּאֲזֵנוֹקֵל הַבֶּקֶר אֲשֶׁר אֲנִי
 שֹׁמֵעַ וַיֹּאמֶר שְׂאוֹל מִעַם לִקֵּי
 הַבִּיאוּס אֲשֶׁר חָמַל הָעָם עָלַי
 מִיִּטְבַּה צֶאֱן וְהַבֶּקֶר לְמַעַן זָכֹחַ
 לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ וְאֶת הַיּוֹרֵת ח
 הַחֲרָמְנוּ וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל
 אֶל שְׂאוֹל הֲרָף וְאַגִּידָה לְךָ אֶת
 אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֵלַי הַלִּילָה
 וַיֹּאמְרוּ לוֹ דְּבַר יְיָ אָמַר שְׂמוּאֵל
 הֲלוֹא אֲסָקְטָן אֶתְּהִבְעִינִיךָ ר
 רֵאשִׁית שְׂבִטֵי יִשְׂרָאֵל אַתָּה
 וַיִּמְשַׁח יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל יִשְׂרָאֵל

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וְאַתָּה שִׁמּוּאֵל לֵאמֹר
 יְיָ שְׂאוֹ בְרִיךְ אֶת קֶדֶם יְיָ
 קִימִיתָ פֶתַח מַדְיָן וְאָמַר
 שְׂמוּאֵל וְאֵלֹ קִימִיתוּמָא קֵל
 עֲנֵה דְבִין בְּאַדְנוֹקֵל תִּירֵי
 דְּאַנָּא מִמֵּי וְאָמַר שְׂאוֹ
 מִעַם קָאָה אֵיידֵי אֵינוֹן דְּהֵם
 עֲמָא עַל שְׂפֵר עֲנָה וְתוֹרֵי
 בְּדִיל לְרַב־חָא קֶדֶם יְיָ אֱלֹהֵךְ
 וְיִתְּ מִיתְּרָא גְּמֻרָא
 וְאַתְּ שְׂמוּאֵל לְשְׂאוֹל אֹרִיךְ
 וְאַחוּלֵךְ יִתְּ רֵאשִׁית כָּל מִן
 קֶדֶם יְיָ עֲבִי בְּלִילִיָּה וְאָמַר
 לִיהִ מְלִיל וְאָמַר שְׂמוּאֵל הֲלָא
 אִם מִן שְׂרִי וְתֵךְ הָיִיתָ שֵׁשׁ
 וְדִלֵּשׁ בְּעֵינֵי נַפְשֵׁךְ בְּרִם זְכוּת
 שְׂבִטָא דְּבִנְיָן אֲבִיךָ רִיָּא
 נְרִמָּה לֵךְ דְּבָעוּ לְמַעַבְר בִּימָא
 קֶדֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּדִיל לְבֹרֵךְ
 יִתְּ לְמַהוּ מְלָכָא עַל יִשְׂרָאֵל

וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל שְׂאוֹל וַיֹּאמֶר
 לוֹ שְׂאוֹל בְּרוּךְ אַתָּה לַיהוָה
 הַקִּימֵת אֶת דְּבַר יְהוָה וַיֹּאמֶר
 שְׂמוּאֵל וְכִהֵּן קוֹל הַצֶּאֱן הַזֶּה
 בְּאֲזֵנוֹקֵל הַבֶּקֶר אֲשֶׁר אֲנִי
 שֹׁמֵעַ וַיֹּאמֶר שְׂאוֹל מִעַם לִקֵּי
 הַבִּיאוּס אֲשֶׁר חָמַל הָעָם עָלַי
 מִיִּטְבַּה צֶאֱן וְהַבֶּקֶר לְמַעַן זָכֹחַ
 לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ וְאֶת הַיּוֹרֵת ח
 הַחֲרָמְנוּ וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל
 אֶל שְׂאוֹל הֲרָף וְאַגִּידָה לְךָ אֶת
 אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֵלַי הַלִּילָה
 וַיֹּאמְרוּ לוֹ דְּבַר יְיָ אָמַר שְׂמוּאֵל
 הֲלוֹא אֲסָקְטָן אֶתְּהִבְעִינִיךָ ר
 רֵאשִׁית שְׂבִטֵי יִשְׂרָאֵל אַתָּה
 וַיִּמְשַׁח יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל יִשְׂרָאֵל

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וְאַתָּה שִׁמּוּאֵל לֵאמֹר
 יְיָ שְׂאוֹ בְרִיךְ אֶת קֶדֶם יְיָ
 קִימִיתָ פֶתַח מַדְיָן וְאָמַר
 שְׂמוּאֵל וְאֵלֹ קִימִיתוּמָא קֵל
 עֲנֵה דְבִין בְּאַדְנוֹקֵל תִּירֵי
 דְּאַנָּא מִמֵּי וְאָמַר שְׂאוֹ
 מִעַם קָאָה אֵיידֵי אֵינוֹן דְּהֵם
 עֲמָא עַל שְׂפֵר עֲנָה וְתוֹרֵי
 בְּדִיל לְרַב־חָא קֶדֶם יְיָ אֱלֹהֵךְ
 וְיִתְּ מִיתְּרָא גְּמֻרָא
 וְאַתְּ שְׂמוּאֵל לְשְׂאוֹל אֹרִיךְ
 וְאַחוּלֵךְ יִתְּ רֵאשִׁית כָּל מִן
 קֶדֶם יְיָ עֲבִי בְּלִילִיָּה וְאָמַר
 לִיהִ מְלִיל וְאָמַר שְׂמוּאֵל הֲלָא
 אִם מִן שְׂרִי וְתֵךְ הָיִיתָ שֵׁשׁ
 וְדִלֵּשׁ בְּעֵינֵי נַפְשֵׁךְ בְּרִם זְכוּת
 שְׂבִטָא דְּבִנְיָן אֲבִיךָ רִיָּא
 נְרִמָּה לֵךְ דְּבָעוּ לְמַעַבְר בִּימָא
 קֶדֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּדִיל לְבֹרֵךְ
 יִתְּ לְמַהוּ מְלָכָא עַל יִשְׂרָאֵל

וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל שְׂאוֹל וַיֹּאמֶר
 לוֹ שְׂאוֹל בְּרוּךְ אַתָּה לַיהוָה
 הַקִּימֵת אֶת דְּבַר יְהוָה וַיֹּאמֶר
 שְׂמוּאֵל וְכִהֵּן קוֹל הַצֶּאֱן הַזֶּה
 בְּאֲזֵנוֹקֵל הַבֶּקֶר אֲשֶׁר אֲנִי
 שֹׁמֵעַ וַיֹּאמֶר שְׂאוֹל מִעַם לִקֵּי
 הַב

קדמו וזו עתה
קדמו המעתיק כהרצו אורחך ויאמר לו דבר כתיב ויאמרו לו לא שאלנו וקדמו ויאמר לו לא שאלנו
ויאמר שמואל קלם חס קטן חתה לפי שאינו לו שאלנו אשר המלך העם כלומר העם חמל ולא ידעו ולא רצה
לפניהם אל שמואל קלם חס קטן חתה בעשך כלו חטף שחתה קטון בעשך ולא רצת להגדל על

דלבג

ש' חסרון הקדש הוא עמך דומה למריווק ש' הקדש יגד
 מה שיגד באמצעות שפע מהעולמה" חלף שהשפע
 הקדוש חסר כמו שאמרנו וז' ארבו נמי" וחסרון השפע הקדוש
 אינו מנע מה שיגיע ממנו ש' כנר היה ערה מעד הקדוש

[illegible]

קבוצות המצטרפות למסייעת קבועה לרובן קדברים קבוצותם מועד

קדברים אשר קבע דאומים בכח קדימום ויהערת

אֵלֶּה קְדָמוֹנוֹת בְּדַמְיוֹנוֹת הַצִּדְקִים וְיִקְיָה

זא סבא לכוז קימעט

דרק

ויקח וגו' ראשית הקדש פ' ממנו
קדש כמון ראשית שמעם ימנעו
וכן ראשית דגס ונחמד בקרימס את חלנו ממנו
וית' לאן תחלה קדש דייחרימון כלמ' טרס שיחרימון
ויקלל שלל יקנה אדם מקהל לקחו העסקתן קדש
וקבר לזבח וי

ואפ' ישי עמאמן בותא
עאן ותורין קרס
דיחרימון לרבתא קדש
וי' אלהיך בגלגל ויאמר
שמואל הרעוא קדש יי
בעלון ונכסת קדשין
בקבלא במימרא ד'יהא
קבלא למימריה מנכסת
קדשין טבלאסת אלמלי
נב'יהי מתרב פטימין
ארי בחוב נב'יהי
רשאל בקסמא בן חובת
כל גבר דמסריב ער
פתגמי אורייתא ד'יה
וכחוב עמא ד'טען בתר
טעותא בן חובת כל אנש
דמכסר ומוסיף על מלי
נב'יהי חלף דקצת
בפ'גמא ד'יה ורחקך
מלמ' ד'יהי מלכא

לא לדבר אחר ב'י
קטרה קבס מרי
קסרקה קדמיון
כמו לבשמא ייטב
נקה וכן יי' ארי
כחוט וגו' כל כמו
שחטאת קסס קיח
קטרה גדול ש
קוח מסיר נחונ
מני' ונותן נחונ
נכסס כן קיח
קטרה גדול
קטאת מרי וקוח
מני שמורה פקחל
ויחונעשק מנה
שקוח אחר י
שעבר על מעות
קרי קוח כופר ט
ומסיר נחונ מ
מנכסס ונחונ ש חין
כדנ' ל'יטיב להרע

ל' לא יירא ממנו לעטר על מעות וקרי רוח
כעבר על נכסס ש קכל קיח עטרק זק ונחונ
שקוח על וכתר פס ג' שקיח קטרה גדול כן קוח קטרה גדול הפכר וקוח מי שעבר על רען קמעה אופ

רלבנ

קחפן ל'י בשלות וזכיס כשמוע נקל
ו' נ' קנה זה מנחל ט קשעלר
וקזכיס יטאן על קחמאיס כמו שקתנאר עתק
ולזה קוח מנחל ש קוח יותר טוב שיסמר קדש
מן קחמא ול' ימורד ל' קדש נכר קנה שמוע ל
למענת קסס קוח

ויקח העם מהשלל
צאן ובקר ראשית
החרס לזבח ליהוה
אלהיך בגלגל ויאמר
שמואל החפץ ליהוה
בעלותו בחיסב שמע
בקול יהוה הנה שמע
מזבח טוב להקשיב
מחל' אילים ב' ח
חטאת קסס מרי
ואון ותרפס הפער
יען מאסת את דבר
יהוה וימאסך ממלך

שערע מענת קסס נשיקיים קתה לבד קנה קוא
ממרה חת פ' וכן מי שמוסיף על דברי קסס קוח
קוטח ולזה ח' שמואל לשחול עלמ' אשר שמעתי
נקל וי' ש'עפ' ש'נמה ש'עק קיים חת דברו קנה
מנה חת פ' בשלל קיים מעות להחריב חת עמלק
בכלל ושלל ועטן קמאל קנה לפי מנחל קוח ש

קמעה אופ

אל עשרם בחמץ קראשון חמץ למעלה כדן לא תתקיים לו ולבטו אחריו אבל אפשרם קרא
 מאריך ימים במלכותו ועתה חמץ למעלה כדן לא תתקיים לו ולבטו אחריו אבל אפשרם קרא
 מעלה וכן חמץ למעלה כדן לא תתקיים לו ולבטו אחריו אבל אפשרם קרא
 בדבר עמלק כדן לא תתקיים לו ולבטו אחריו אבל אפשרם קרא

דרק

ונס נצח ישראל
 לא ישקר ולא
 ינחם כי לא אדם
 הוא להנחם
 ויאמר חטאנו
 עתה כבדנו
 נגד זקני עמי ונגד
 ישראל ושוב
 עמי והשתחוית
 ליהוה אלהיך

ונס נצח ישראל
 לא ישקר ולא
 ינחם כי לא אדם
 הוא להנחם
 ויאמר חטאנו
 עתה כבדנו
 נגד זקני עמי ונגד
 ישראל ושוב
 עמי והשתחוית
 ליהוה אלהיך

שדבר עליהם כי לא אדם הוא להנחם כי לא אדם
 ינחם קול על המנוח שינחם אדם כח כעשו
 עליו או ששתנה לבטו לו ולא יקח אדם עמו
 כמו שקח מתחלה אבל הקנה חן ב שמי חפץ
 וכן שקח מתחלה אבל הקנה חן ב שמי חפץ
 קטנה חטא שיחמץ יסדרם כח חמץ אבל
 קטנה קיימת אחר קבלת ענשם אבל לשלוח

רלב

ואם תימר איתוב מחוב
 וישתבך לי בדיל דאעבד
 מלכו אנא ובני על ישראל
 לעלם כבדנו נגד זקני עמי ונגד
 ישראל ושוב עמי והשתחוית
 ליהוה אלהיך

נצח ישראל קול
 קש' שקול חוזק
 ישראל וכח
 והחלפת כמעט
 ואומר אבד נצח
 וקנה קדשו נצח
 ישראל קיי ישראל
 שקול קש' כעו
 קדש שקול קיי
 קנף קדש
 יקרא נצח כמעט
 ואומר ויין נצח

על בגדי כדן נצח כדן ראש שמות קטנות שאור
 מיתביש כדן זקן קטן אז שמע חלש לשון
 לשיתוות לך

לא קדשיו על המנוח לעולם ואם קח אומר מעות יי' קח מאריך לו המנוח ולבטו אחריו גם כן אם ישמרו
 קמעו אבל לדוד שקדשיו על המנוח לא תסור מעמך המנוח לשלם ואעפ' שהתבקשנו וזמן כח
 ענשם קטנה והמנוח קיימת להם ונתשוב להם אחר קבלת ענשם כמו שכתב אשר נהגו וקדשנו בשבט
 אנשים ובכבודם אדם וחסדי לא יסור מעמנו
 מחובת וישתבך לי בדיל דאעבד מלכו אנא ובני על ישראל לעלם כבדנו נגד זקני עמי ונגד
 ישראל ושוב עמי והשתחוית ליהוה אלהיך קול חוזק ישראל וכח והחלפת כמעט
 ואומר אבד נצח וקנה קדשו נצח ישראל קיי ישראל שקול קש' כעו קדש שקול קיי
 קנף קדש יקרא נצח כמעט ואומר ויין נצח

עבודת קהיה וזה אמר הכניח אשר את חלום וגו' מה להבין את הדבר הזה כי הקודם
 קמנו עתה במעשה אלה קדמויות הדמה לבר קבלת נקי מקהבן מעד קבוצ קמהערב זה מן קנד
 שבת ארבע וזה קודם אחר מעשה קדי' ולא להוסיף עליו כי תפסד קבוצ אשר בעבור קיהת קמנו קהיה
 יען מקסת את הדבר יי' וימאסך ממנוך וזהו מה שנסקף לו עתה מקשעשע כי נמה שחמא' לא נאמר לו אלא
 שממנו כען לא תקום ואלו עתה אמר לו שחמא' מקסת איה מקוית מנוך על ישראל וזה מורה שימי מלכות
 יקו מנועמים כי קדבר קמאם ירוחק

דרך

ויאמר שאל אל
 שמואל חסד וגו'
 ואת דריך
 שמרתו למען
 יי' ותי ארי
 עברית עי
 מומרא ריי
 ונברית על פ
 פתנך וכו' כי
 ירדת את קעס
 דואג קדומי
 שמואל חסד מ
 מכלס וימאסך
 יי' קנ' כון וישא

ואמר שאל לשמואל חבית
 ארי עברית על מימרא דין
 ובסרית על פתנך ארי
 דחילית מן עמא וקבלית
 למימריהון ובען שבוק בען
 לחובותי ועמי ואסגור קדם י
 מי ואמר שמואל לשאל לא
 אתוב עמך ארי קעת במימר
 דין ורחקד יע מלמהו מלכא
 על ישראל ואסתחר שמואל
 למיאל ואתקין בכנף מעליה
 ואיתבוע ואמר ליה שמואל
 אעריני ית מלכותא דא ישראל
 מינך יומא דין ויהבת לחברך
 דתקיען עובריה מינך

ויאמר שמואל לשמואל חטאתי
 כי עברתי את פי הוה ואר
 דברך כי יראתי ארת העם
 ואשמע בקולם ועתה שא נא
 את חטאתי ושוב עמי ואשתחוה
 ליהוה ויאמר שמואל אל שאל
 לא אשוב עמך כי מאסתה
 את דבר יהוה וימאסך יחוח
 מהיות מלך על ישראל ויסב
 שמואל ללכת ויחזק בכנף
 מעילו ויקרע ויאמר אליו
 שמואל קרע יהוה את ממלכות
 ישראל מעליך היום וגרתה
 לרעך הטוב ממך

אברהם את שש וכן קודם קפי יען מקסת את דבר יי'
 מנאסך ממנוך כל קויות מנוך ויחמיר שאל אל שמואל

ויסב שמואל ללכת בסעל ברתו ויחזק בכנף מעילו ויקרע לפי פשוטו משמע כשפנה שמואל ללכת
 אחז שאל בכנף מעילו של שמואל לפי שקיה שאל מעדא ממנו אשוב עמי שישתחוק בגלגל שקיה שס
 אהל מועד ובמדרש קדקין איהו דאי יא מעילו של שמואל קרע שמואל למסר לו סימנא מי שיכרות בכנף
 מעילו קודם ימנוך תחתיו קודם שאל לו לדוד כשכרת לו קמעל ידעת כי מנוך תמנוך ויי' כי שמואל קרע
 מעילו של שמואל שכן דרך הדיוקים להיות קודשן בשעה שאין נמיתה משובח ויאמר אליו שמואל
 קרע וי' וי' שאל לו זה בגלגל שקיה קעלה ועתה מעלכתך לא תקום ועתה אמר לו קיום איפשר
 שחמא' קהיה קיה נמנו לו על ידי תשובה ומעשי מנועם וכן שאלה נחמא' אמר לו קיום נקדע קמנוכה ממנוך

שמואל א

דרכ

ולא יסף שמואל לנג' ויהי נחם כסעל שער ש קורקמוז ויאמר יהי לשמואל נג' מלך קרד
 שמן חמ' קרד לפי שזיה קרד קורקמוז למשוח מלך
 היה מוזמן אותה קרד על שם כס' חס' וקיה בזה מועד עס כל שמן המזה זכן חמ' כשנמשח שלמה ויקח
 צדוק הכהן את קרד השמן מן הקהל כרזה ש שם בזה מועד היה מוכן זה קרד עס כל שמן המעשה ולפי
 חמ' לשמואל מלך קרד שמן ש על כס' חס' היה מוכן למשוח המלך על שם יהי ואעפ' שצדוק הכהן משח
 שלמה כזה היה שם

ותן הכסף עמו כמון שבעה ומשח אותה שצדוק הכהן ונתן הכסף ומשיחת המלך ש קיח לטקמן השמן תחלה על ראש ק המלך ואחר כזה מושח ממנו כערת כור טן ריסי שמו ויהי ש מיתלה היה מושח כמין כור טן ריסי שמו ואח' כשאר נקדן היה יונק על ראשו ש מלך קרד קיה שיער המשיחה פסקי עקב טרד קלמני משה לחם

ולא יסף שמואל לראות את שאל עד יום מורו כי התאבל שמואל אל שאול ויהיה נחם כי המליך את שאל על ישראל ויאמר יהוה אלהי ישראל עד מה מתי אתה מתאבל אל שאול ואני מאסתו ממלך על ישראל מלא קרנך שמן ולך אשלחך אל ישי בית הלחמי כי דאיתי בבניו לי מלך ויאמר שמואל איך אלך וישמע שאול וחרגו ויאמר יהוה עגלת בקר תקח בדרך ואמרת לזבח ליהוה באיתי

ולא אוסף שמואל למחזית שאל עד יום בותיה ארי אתאבל שמואל על שאול וישתב אריא מליך ית שאל על ישראל ויאמר יהוה לשמואל עד אימתי את מתאבל עלי שאל ואנא רחיקתיה מלמחי מלכא על ישראל מלא קרנך משחא ואתא אשלחניך לות ישי רמבית להם אריגה קרמי בבנוהי כשר קרמי למחוי מלכא ויאמר שמואל איכרין איני ואם ישמע ש שאל יקטלני ואמר יהוה עגלת תורין תסב בדרך ותברך לדבחה קרם מן איתורני

וכו דרך כל דבר שזמן שית שמש שית לחם שיתאל קרית חרבע חס' נח' לימלם ממילא טן שית קרעט כען קרית חרבע שית חל' שית השמש שית קלמני לי מלך ולא חמ' לשראל מלך דלל ש שיהיה לעטרתו ושמעאל לכל אשר חטא לו כשחול שער על מצות ויאמר שמואל נג' עגלת נקד הקח טדך ימנחם ש אעפ' שמנחם קנה הכסף או קנדיק אעפ' כמקום סנה כמון ארין טעקב חס'

ד"ק

ויאמר שמואל לנביא חגג מעדנות
 כהנא מפניך כלומר קלך חלנו
 כמנהלך קמלס להעבד כלומר חטא שקיה
 קרוב למיתה קלך בנחוק או פרוש קלך חלנו
 בהעבד ונשימה כחמר מותו מחייו וימך
 מעדנות קסור

כמו קתקאר ותב שמואל בתר
 מעדנות חמק שאול וכנני שואל
 כלומר בקאורים קדם מי ואמר
 ונשאלות של שמואל קריבו לו
 ברזל שקיה קסור ית אנג מלכא רבית
 זקם קלך חלנו עמלק ואתא לוניה
 לכן סר מער אנג מלכא ואמר אנג
 קמיות נחמת בבקורבונ מריר
 ידעש טענה מותא ואמר שמואל
 סר וקרוב לו במאד אתבלת נשינ
 מרירות קמיות חרבך בן תתבר
 כלומר ידע ש מנשיא אמך ופשה
 להמיתו קטאו שמואל ית אנג קדם
 אותי ויאמר מי בגלגל וואל
 ונכאשר שמואל לרמתיא
 שכל נשיא חרבך וישאל סליק לביתה
 להסידן חלמות לגבעתה וישאלו
 מבעלן שקיותם

מנכס בחורי ישראל וישקף כמו וינקע
 ויהי ופשי כמו ויפשיט שמואל ויש אומר
 וישקף שחבבו לרבעה וילך שמואל ונ
 גבעת שחול אפשר שקיה גבעת בטמן
 שזכר למעלה ובעה שם שחול בית מלכה לפי
 סמנה חלנו או קיה גבעה חדרת בעה אותה שחול

ר"ל

ויאמר שמואל לנביא חגג מעדנות
 כהנא מפניך כלומר קלך חלנו
 כמנהלך קמלס להעבד כלומר חטא שקיה
 קרוב למיתה קלך בנחוק או פרוש קלך חלנו
 בהעבד ונשימה כחמר מותו מחייו וימך
 מעדנות קסור

כמו קתקאר ותב שמואל בתר
 מעדנות חמק שאול וכנני שואל
 כלומר בקאורים קדם מי ואמר
 ונשאלות של שמואל קריבו לו
 ברזל שקיה קסור ית אנג מלכא רבית
 זקם קלך חלנו עמלק ואתא לוניה
 לכן סר מער אנג מלכא ואמר אנג
 קמיות נחמת בבקורבונ מריר
 ידעש טענה מותא ואמר שמואל
 סר וקרוב לו במאד אתבלת נשינ
 מרירות קמיות חרבך בן תתבר
 כלומר ידע ש מנשיא אמך ופשה
 להמיתו קטאו שמואל ית אנג קדם
 אותי ויאמר מי בגלגל וואל
 ונכאשר שמואל לרמתיא
 שכל נשיא חרבך וישאל סליק לביתה
 להסידן חלמות לגבעתה וישאלו
 מבעלן שקיותם

מנכס בחורי ישראל וישקף כמו וינקע
 ויהי ופשי כמו ויפשיט שמואל ויש אומר
 וישקף שחבבו לרבעה וילך שמואל ונ
 גבעת שחול אפשר שקיה גבעת בטמן
 שזכר למעלה ובעה שם שחול בית מלכה לפי
 סמנה חלנו או קיה גבעה חדרת בעה אותה שחול

דָּרֶק וקראת לשיווג
את אשר תומר
ללך ולמה לא חמלנו
מיתחל
שימאח אתהוד כדי שידע כ
כלם שמתהי קור וירא כלם
ש לא נהר בכל בע
שי לא נהר כדור ש
כמכל קשמדים
שם נחמלנו על ש
קנחא ויעש
שמואלנו
ויחדנו וינש
ויתקבע נחמל
לקדחת וכן יחדנו
כנער ממעדים
ויחדנו כמס מים
וכן ילשון קיטן
ויתכשו וילשון
קדק ש תמקו על
טאנו ופחדו חול ק
קיק בער מי
שחמחמא גדול
שימאח קנחא לטח לער
וזהו שחמחמא לע
שנס טאך וקור טכ
לס שנס ח
פחדנו כ לנח לא
חתי ויחמל שנס
טאך גדול שנס
חמל ויחמל קיק
ויאמר שנס
וג

וְתִמְנִין לִישֵׁי בְּשִׁירוֹתָא וְאַנְבִּי
אִיְהוֹנָדָּן יִתְּרֵתְעִבֵּד וְרִמְשֵׁחַ
קְדָמִית דְּאִמְרֵי לְדִי וְעִבְרִי
שְׂמוֹאֵל יִתְּדִמְלִיל יִי וְאַתָּא
לְבֵית לֶחֶם וְאַתְּבָנְשִׁי סְבִי
קְרִתָּא לְקִדְמוֹתֶיהּ וְאִמְרֵי שִׁ
שְׁלוֹם מִתְּדִי וְאִמְרֵי שְׁלוֹם
לְרַבְחָא קְדָם יִי אֲתִיתִי א
אִיְדִבְמֵנוּ וְתִיעֲלֹן עִמִּי בְּשִׁירוֹתָא
וְתִמְנִין יִישֵׁי וְיִית בְּנוֹהֵי וְקִרְבָּ
דְּהוֹן לְנִכְסֵי קְדָשֵׁי וְהוֹרֵי
בְּמִיעֲלֵהוֹן וְהוֹרֵי יִת
אֵלֵי אֲבֹאֲמֵר בְּרָם
תְּקִין קְרָם יִי
בְּשִׁירוֹתֵיהּ

שחמחמא גדול
שימאח קנחא לטח לער
וזהו שחמחמא לע
שנס טאך וקור טכ
לס שנס ח
פחדנו כ לנח לא
חתי ויחמל שנס
טאך גדול שנס
חמל ויחמל קיק
ויאמר שנס
וג
שחמחמא גדול
שימאח קנחא לטח לער
וזהו שחמחמא לע
שנס טאך וקור טכ
לס שנס ח
פחדנו כ לנח לא
חתי ויחמל שנס
טאך גדול שנס
חמל ויחמל קיק
ויאמר שנס
וג

צוֹב וְכֵּבֶד אֶמֶן לִי אֶחָד מִחֻמְּי דְּדוֹרֵיכֻן שְׁמוֹן ר' אֶלְמָה
 הַבָּשִׂיחַ בִּפְיָ זֶה הַפְּסוֹק דְּבֵר נְאוּת מֵאֵל לֵפִי הַפֶּשֶׁט
 וְזֶה אֶהְיֶה רוּחָה אֲכַבֵּר בְּחַד הַשִּׁי עֲגֵלָה לְהַעֲד עַל
 אֲכַבֵּר נִמְצָא חֵלֶל בְּחַדְמָה לֹא סוֹדַעְמִי קִבְּנוּ וְהִיא
 קוֹלֵךְ לַעֲרוֹף הָעֲגֵלָה וְלֹא לֹא הִיא אֶחָד לְחֻקֵּי
 אֶחָד הִיא קוֹלֵךְ לְמַקְוֶה הָאֵל עִם הָעֲגֵלָה כִּי הָעֲגֵלָה
 הַעֲרָף בָּחִי זֶה מִקְוֶה יִמְצָא בִּי חֵלֶל בְּחַדְמָה וְהִיא
 חוֹמַת עֲלֵבַד מִלִּצְתָּהּ הַשִּׁיר כִּי הִיא לְשִׁאוֹן לִרְאָ מִ
 מִקְרִיבָתָהּ כִּי חוֹתֶהּ הָעֲגֵלָה הִיא הַכוּוֹנָה בָּהּ לְחֵמֶת
 מִי קוֹל הַמִּכְבָּה וְלֹא הִיא לֵי הַתְּרַחֵק מִקְרִיבָתָהּ שְׁמוֹנָה
 וְהִיא חוֹמַתָּה לְזִמְחָ לֵיכִי בְּחַד לֵפִי זֶה הַשִּׁי קוֹל לֵפִי
 הַבְּרָחָה בַּעֲשֵׂי כִּי אֲשֶׁר יִטָּח לְבַיִת לְחֵם וְיִתְבַּחַר
 לְחֵם שֶׁלֹּא נִמְצָא חֵלֶל בְּחַדְמָה עַל־זֶה הַחוּפִּי יִתְבַּחַר
 לְחֵשִׁי הַמִּקְוֶה אֶהְיֶה בִּי לְזִמְחָ לֵיכִי וְזֶה בְּחֵת מֵאֵל
 וְלֹא הִימְצָא שֶׁלֹּא קִדַּשׁ שְׁמוֹתָ לְמִחְשֵׁי בֵּית לְחֵם
 יְקוֹדֵק כִּי חֵם יִשְׁוֹבֵנוּ כְּדֵי שֶׁלֹּא יִתְגַּלֵּל לְחֵם סוֹדוֹ

וכדחה מעי סוקל לחותך •

ד"ר

ויעבר ישי וגו' לא נזכר רק נזכר קדש וקדש שמואל וקדש
זה אחד וקדש ולא חסד לכתוב ויאמר שמואל וקדש
אך קדשן פעל עיניו כמו שאר וקדשו מן קדש
וקדשו קדש עלי ד' שמואל קדש' לא נזכר
זכרו זכר שמואל וקדש קדש' לא נזכר וקדש שמואל נזכר

ר"ל

ויעבר ישי וגו' לא נזכר רק נזכר קדש וקדש שמואל וקדש
זה אחד וקדש ולא חסד לכתוב ויאמר שמואל וקדש
אך קדשן פעל עיניו כמו שאר וקדשו מן קדש
וקדשו קדש עלי ד' שמואל קדש' לא נזכר
זכרו זכר שמואל וקדש קדש' לא נזכר וקדש שמואל נזכר

דוד' נזכר שמואל
שמואל קדש' קדש' קדש'
ויעבר ישי וגו' לא נזכר רק נזכר קדש וקדש שמואל וקדש
זה אחד וקדש ולא חסד לכתוב ויאמר שמואל וקדש
אך קדשן פעל עיניו כמו שאר וקדשו מן קדש
וקדשו קדש עלי ד' שמואל קדש' לא נזכר
זכרו זכר שמואל וקדש קדש' לא נזכר וקדש שמואל נזכר

ויעבר ישי שמואל ויאמר גם
בזה לא בחר יהוה ויעבר ישי
שבעת בניו לפני שמואל ויאמר
שמואל אל ישי לא בחר
יהוה באלה ויאמר שמואל
אל ישי התמונה נערים ויאמר
עוד שאר הקטן והנה רעה
בצאן ויאמר שמואל אל ישי
שלחה וקחנו כי לא נסב עד
בא פה וישלחו וביאחו והוא
אדמוני עיניו וטוב
ראי ויאמר יהוה קדש' שמואל
כזה הוא ויקח שמואל את
קרן השמן וישח ארנו
בקרב אחיו ותעלה רוח יהוה
אל דוד מהיום ההוא ומעלה
ויקם שמואל וילך הרמיה :

ויעבר ישי שמואל ויאמר גם
בזה לא בחר יהוה ויעבר ישי
שבעת בניו לפני שמואל ויאמר
שמואל אל ישי לא בחר
יהוה באלה ויאמר שמואל
אל ישי התמונה נערים ויאמר
עוד שאר הקטן והנה רעה
בצאן ויאמר שמואל אל ישי
שלחה וקחנו כי לא נסב עד
בא פה וישלחו וביאחו והוא
אדמוני עיניו וטוב
ראי ויאמר יהוה קדש' שמואל
כזה הוא ויקח שמואל את
קרן השמן וישח ארנו
בקרב אחיו ותעלה רוח יהוה
אל דוד מהיום ההוא ומעלה
ויקם שמואל וילך הרמיה :

ושרת רוח נבונה מן קדש' ישי
על דוד מן קדש' הוא ויעלה
וקם שמואל וילך הרמיה :

קדש' שמואל ויאמר גם
בזה לא בחר יהוה ויעבר ישי
שבעת בניו לפני שמואל ויאמר
שמואל אל ישי לא בחר
יהוה באלה ויאמר שמואל
אל ישי התמונה נערים ויאמר
עוד שאר הקטן והנה רעה
בצאן ויאמר שמואל אל ישי
שלחה וקחנו כי לא נסב עד
בא פה וישלחו וביאחו והוא
אדמוני עיניו וטוב
ראי ויאמר יהוה קדש' שמואל
כזה הוא ויקח שמואל את
קרן השמן וישח ארנו
בקרב אחיו ותעלה רוח יהוה
אל דוד מהיום ההוא ומעלה
ויקם שמואל וילך הרמיה :

וַיֹּמְרוּ שְׂמֵחָה וְיִמְחָסָךְ מִמֶּלֶךְ אֵל שֶׁכָּכָר יִקְשֶׁה לָּזֶה קִטְלָהּ גַם בָּזָה לֹא נָחַר יְיָ עָלֶיהָ זֶה קִטְלָהּ
 לֹא תִהְיֶה קוֹרָהּ מִדְּבַר יְהוָה לְשִׁמּוֹחַ אֵל שֶׁלֹּא נָחַר בְּלִיכָה אֶבְלָחוּל יִרְחֶה מִמֶּנּוּ קִסְף זֶה וְקִסְרָהּ בַּעֲשֵׁת חִמָּה
 שִׁמּוֹחַ אֵל כִּגְדֵי מַעֲשֵׂה כֹאשֶׁר רָחֶה אֶלְיָהּ וְחָשַׁב שִׁיקָהּ זֶה רָחוּי לְמַלְכָּהּ מִדְּבַר שִׁיקָהּ מִוֶּכֶח וְעִנְיָהּ
 קִימְתָה שְׂחִיחַ רָחוּי לְמֶלֶךְ לְמַעַן יִהְיֶה לֵב כְּחֹבֶרֶת לְחֶסֶם מִלְחָמוֹת יְיָ וְעִנְיָהּ קִסְף שֶׁלֹּא יִשָּׁט אֶל מִדְּבַר אֶלְיָהּ
 וְלִמְלָכָה קִימְתָה מִמֶּחֶסֶד מִדְּבַר שִׁחִין לִבָּהּ יִשָּׁר עֵינֶיהָ יִרְחֶה לִלְבָּ וְקִסְרָהּ בַּעֲשֵׁת קִימְתָה רָחוּי לְמֶלֶךְ ו
 וְכֹאשֶׁר קִטְלָהּ זֶה שִׁמּוֹחַ מִדְּבַר יְהוָה לֹא שִׁיקָהּ לְחֶסֶד מִדְּבַר שֶׁלֹּא נָחַר יְיָ בָּזָה וְקִסְרָהּ לִבְכֻדָּהּ קִסְרָה
 קִסְרָה וְעִנְיָהּ קִסְרָה וְעִנְיָהּ קִסְרָה

ר"דק

וַיֹּמְרוּ הָאֱלֹהִים שִׁמּוֹחַ אֵל
 תִּבְטֹא אֶל מִרְאֵהוּ וְאֶל גִּבּוֹ
 קִימְתָהּ בִּי מִמֶּחֶסֶד יְיָ לֹא
 אִשָּׁר יִרְאֶה הָאָדָם בִּי
 הָאָדָם יִרְאֶה לְעֵינָיו וַיְהִי
 יִרְאֶה לְלִבָּהּ וַיִּקְרָא יִשְׂרָאֵל
 אֲבִינֵר בְּוַעֲבָרָהּ לְפָנֵי שִׁמּוֹחַ
 וַיֹּמְרוּ גַם בָּזָה לֹא בָחַר יְהוָה

וַיֹּמְרוּ יְיָ וְנָחַר
 תִּבְטֹא אֶל מִרְאֵהוּ
 לְפָנֵינוּ וְלִפְנֵי שִׁמּוֹחַ
 בִּי מִמֶּחֶסֶד יְיָ לֹא
 יִרְאֶה לְלִבָּהּ וַיִּקְרָא
 אֲבִינֵר בְּוַעֲבָרָהּ לְפָנֵי
 שִׁמּוֹחַ וַיֹּמְרוּ גַם בָּזָה
 לֹא בָחַר יְהוָה

וַיֹּמְרוּ יְיָ לְשִׁמּוֹחַ אֵל
 תִּבְטֹא אֶל מִרְאֵהוּ וְאֶל גִּבּוֹ
 קִימְתָהּ בִּי מִמֶּחֶסֶד יְיָ לֹא
 אִשָּׁר יִרְאֶה הָאָדָם בִּי
 הָאָדָם יִרְאֶה לְעֵינָיו וַיְהִי
 יִרְאֶה לְלִבָּהּ וַיִּקְרָא יִשְׂרָאֵל
 אֲבִינֵר בְּוַעֲבָרָהּ לְפָנֵי שִׁמּוֹחַ
 וַיֹּמְרוּ גַם בָּזָה לֹא בָחַר יְהוָה

וַיֹּמְרוּ שְׂמֵחָה וְיִמְחָסָךְ מִמֶּלֶךְ אֵל שֶׁכָּכָר יִקְשֶׁה לָּזֶה קִטְלָהּ גַם בָּזָה לֹא נָחַר יְיָ עָלֶיהָ זֶה קִטְלָהּ
 לֹא תִהְיֶה קוֹרָהּ מִדְּבַר יְהוָה לְשִׁמּוֹחַ אֵל שֶׁלֹּא נָחַר בְּלִיכָה אֶבְלָחוּל יִרְחֶה מִמֶּנּוּ קִסְף זֶה וְקִסְרָהּ בַּעֲשֵׁת חִמָּה
 שִׁמּוֹחַ אֵל כִּגְדֵי מַעֲשֵׂה כֹאשֶׁר רָחֶה אֶלְיָהּ וְחָשַׁב שִׁיקָהּ זֶה רָחוּי לְמַלְכָּהּ מִדְּבַר שִׁיקָהּ מִוֶּכֶח וְעִנְיָהּ
 קִימְתָה שְׂחִיחַ רָחוּי לְמֶלֶךְ לְמַעַן יִהְיֶה לֵב כְּחֹבֶרֶת לְחֶסֶם מִלְחָמוֹת יְיָ וְעִנְיָהּ קִסְף שֶׁלֹּא יִשָּׁט אֶל מִדְּבַר אֶלְיָהּ
 וְלִמְלָכָה קִימְתָה מִמֶּחֶסֶד מִדְּבַר שִׁחִין לִבָּהּ יִשָּׁר עֵינֶיהָ יִרְחֶה לִלְבָּ וְקִסְרָהּ בַּעֲשֵׁת קִימְתָה רָחוּי לְמֶלֶךְ ו
 וְכֹאשֶׁר קִטְלָהּ זֶה שִׁמּוֹחַ מִדְּבַר יְהוָה לֹא שִׁיקָהּ לְחֶסֶד מִדְּבַר שֶׁלֹּא נָחַר יְיָ בָּזָה וְקִסְרָהּ לִבְכֻדָּהּ קִסְרָה
 קִסְרָה וְעִנְיָהּ קִסְרָה וְעִנְיָהּ קִסְרָה

כ מני שיש לו אל קמדות ראוי לטח צביכל מלך ואעפ
 שלם קיה קמטקס ממנו תחלה כ חס שיקים מטיב
 לבן ונטון דבר קוא קאיש קמכלכל דבריו במשפט
 ובעבוס' ואיש תאר' ולזה יותר ראוי לטח צביכל
 מלך ויא' עמו' כ כל אשר קוא עשק יא' מעלית
 ולזה איפשר שתסור קרוח קרעה ממך צביות עמך
 כ מברכת המעלות יתברכו אדומים פס שזק
 ג' קיקסנה אל שיקה דוד יותר ראוי לטח צביכל
 מלך' ולזה שצדקו בכל אלף קתארים כ כבר
 ימנצו רבים מסיבת לבן קך איש שלמים באל
 קעטמס כדוד ולזה צדקו מנן שאר קמכנסים

שבעתים וכת' קתס ואס קאיש ואמו דוא קאדומי אשר קדומים ועד דרשו יודע טון במקרא' גנר קיל
 במשנה ואיש מלחמה צדלמוד ונטון דבר במעשה בראשית איש תאר' שיקי מראה פתס בערק' ויא' עמו
 קלבה כמותי

רדק

ויקח ישי חמור
 ויבא חמור טען
 למס' ונלך יין
 ונלך מלך יין וכן
 תרס יועת קמר
 טען למלך ויש
 מפרשים חמור
 מלשון כנר מן
 חמור קמדותס

וישלח שאול מלאכים אל
 ישי ויאמר שלחה אלי את
 דוד בנך אשר בצאן ויקח
 ישי חמור לחם ונאר יין וידי
 עוים אחר וישלח ביד דוד בנו
 אל שאול ויבא דוד אל שאול
 ויעמד לפניו ויאחבהו מאד
 ויהיו לו נשא בלמים

וישלח שאול אנדרין לות ישי
 ואמר שדר לי יתדר בך
 די בענאי ונסיב ישי טען
 חמור לחם ונר ברחב
 ונר יא דבר עזי ושרד ביד
 דוד בריה לות שאול ונא
 דוד לות שאול ושמיש ק
 קדמוהי ורהמיה לחדא ורהמיה
 ליה נטיל ויעהי

ויבאו חמור קמרים • ויבא דוד אל שאול ויעמד לפניו ויאחבהו מאד ויהיו לו נשא בלמים
 כל ימי

דלכג

ספר שקינים קדוה כלחק רוח ויגלוד בדרך
שקיה מעליה בכל אשר קיה עשה וסר
רוח ויגלוד שאל שקיה ל תחל בכל אשר
יסנה

וקימו מורים ברוח הקדש שילמדו ש בכלל רוח ה' רוח הקדש ורוח גבורה

וְרוּחַ נְבוֹרָא מִן קָדָם
מִן רִהוּת עֵס שְׂאוֹל

עֲרַתְמִינִיָּה וּמִבְעֵתָא
לִיחַרוּחַ בִּישָׁא מִן
קֹדֶם יְיָ וְאִמְרוּ עֲבָדֵי
יִשְׂרָאֵל לִיחַ הָאֱלֹהִים
רוּחַ בִּישָׁא מִן קֹדֶם
מִבְעֵתָא לְךָ יְיָ מִרְבֵּעַ
רְבוּנָא עֲבָדְךָ קִרְמֵךְ
יִבְעֵן נִבְרָא יִדְעַ
לְנוּנָא כְּבֹרָא וְיִהְיֶה
כִּדְ תִּשְׁרִי עֲלֵךְ רוּחַ
בִּישָׁא מִן קֹדֶם יְיָ
וְיִגְנֹן בִּידְיָה וְיִטֵּב לְךָ
וְאִמְרֵ שְׂאוּל ל
לְעֲבָדְרוּחִי חֲזוּ כֵּעֵן לִי
נִבְרָא רְמוּטִיבִי לְנוּנָא
וְתִתְּנוּנִיָּה לֹותִי וְאַתִּיכִ
חַד מְעוֹלִימִיָּא וְאִמְרֵ
הָא חֲוִיתִי בִּרְא לִישִׁי
יִדְעַ לְנוּנָא וְנִבְרָא חִילָא
סוֹכֵלֵת כְּעֵצָא וְנִבְרָא
יֵאֲדִישׁ כְּסַעֲדִיָּה

וְרוּחַ יְהוָה סָרָה מֵעַם

שֶׁאֵל וּבִעַתְתִּי רוּחַ
רָעָה מֵאֵתִי הוּא וַיֹּאמְרוּ
עַבְדֵי שָׁאֵל אֵין הִנֵּה
נֶאֱרוּחַ אֱלֹהִים רָעָה
מִבִּעַתְךָ יֹאמַר נֹא
אֲדַנְנוּ עַבְדֶּיךָ לִפְנֶיךָ
יִבְקֹשׁוּ אִישׁ יָדַע מִנֶּגַן
כְּנֹזֵר וְהִיא בְּהִיּוֹרֵת
עֲלֶיךָ רוּחַ אֱלֹהִים
רָעָה וְנִגְן כִּירוֹ וְטוֹב
לְךָ וַיֹּאמֶר שָׁאֵל אֶל
עַבְדֵי וַאֲנִי אֵלֵּאִשׁ
מִיֵּטִיב לְנִגְנוֹתֵי אֹתָם
אֵלֵּאִישׁ וַיַּעַן אַחֲרֵי
מִהְנַעֲרִים וַיֹּאמֶר הִנֵּה
רֵאִיתִי בֶן לִישֵׁי בִירֵת

הַלֵּה מִיֵּד עֲנֵן וּגְבוֹר חֵיל וְאִישׁ מֶלֶחֶם וְנָבוֹן דָּבָר וְאִישׁ תֵּאֵר וַיְהִי עִמּוֹ

דילבג

הלא אנטה קפלתו וחתם עבדים לאחול כיון לבס
 איש יורד אליו ובוזה היה מנתפאר כנגדם את
 שאין ממנה השרים והסגנים להלחם בהם עם
 השרים והסגנים אשר כנגדם הסתמיתו עמו
 להלחם עם איוזה שיהיה צמחנה רב כמו מנחה
 ישראל ובוזה האופן חירף מערכות ישראל ש
 שהווא באלו חמץ שאין בהם איש יוכל להלחם עמו

וְבִבְעָנָהּ שֶׁתֵּלֶךְ
רֹאשׁוֹ וְשֶׁתֵּלֶךְ
בְּשֶׁקֶשִׁים חֹזֵא לְבוֹשׁ
וּמִשְׁקַל הַשְּׂרִיזִין ח
חֲמִשֶּׁת אֲלָפִים
שֶׁקֶלִים נְחֹשֶׁת
וּמִצַּחַת נְחֹשֶׁת עַל־
רִגְלָיו וּבִידֵּוֹן נְחֹשֶׁת
בֵּין בְּתָפוֹי

וכוונתם את מלשן
 וכן וכוונת יאוש
 בראשו והרגם מ
 מונבשת כונתן
 והוא אחד בכף
 ובקף ות' קולא
 ודומה לו בדברי רז
 גדי מקולא נקרא כן
 לשאשתי ענין

וְקוֹלָם רִנְחֵשׁ עַל־
 רִישׁוֹ וְשִׁרְיָן גִּלְבִּין
 הוּא לִבֵּי שׁוֹמֵתָקָר
 שְׁרִינָא חֲמִישָׁא אֶלְפִין
 תַּקְלִי נַחֲשָׁא ו
 וְטַרְקִלִיזִין רִנְחֵשׁ עַל־
 רִגְלוֹהִי וּמִסְחָפָא ר
 רִנְחֵשׁ נֶפֶק מִן
 קוֹלָסָא וּמִטִּיל בֵּין
 בְּתַפְּרוֹהִי

וכוונתו זאת ונ"י
 ואריון קשקשים—
 הם פלמסאש בלע
 והורה על חוזק ג
 גטרית מעקל כל
 קמלחמה שקיה
 קשא שקיה רב
 מעד לפי מה ש
 שזכר "

וְשֶׁאֵין עֵלָיו
 קִפְסָם הֵיוּ תֵּלֵן בְּמַעֲשֵׂיו חֹזֶק לֹא לַמַּעַל מֵרִאשׁוֹ וְנִרְאָה כְּכֹכֵב עַל קֶרֶשׁ וְשָׁרִיץ קֶשְׁקִישׁ יְהוֹשֻׁרִין גִּלְטֵי
 בְּכָף וַיִּשְׁחָאוֹת כְּתֵב בְּתִיגָוֹר קִלְטֵן שֶׁתִּרְגֵּם חֲכָלֵם קֶשְׁקֶת וְנִדְבָרֵי רִזֹּל לִנְשֵׁי קֶשְׁרִין קֶלֶפֶת וְשֵׁ
 עַל כָּל מַכְעֵת וּמַכְעֵת קֶשְׁרִין תֵּלִיָּה כְּמִין קֶשְׁקֶת לִפְתֵּם נִקְבֵּי מַכְעֵת כְּדֵי שֶׁלֹּא יִטְאֲחוּ בְּתֶךְ מַכְעֵת שְׁקֵלִם
 נִחַשְׁתִּי שְׁקֵל נִחַשְׁתִּי כְּמֹו סִינַיִם כְּפָף וְצִחַת נִחַשְׁתִּי וְקֶרֶן לִטֵּן דִּנְחָשׁ פִּי מִסִּנְחַשְׁתִּי הִתְלִיָּה עַל רִגְלֵנוּ
 לְכַסּוֹתָם וְקֹוֹרֵם אִם מִוֹשֵׁאֵל מִן מַנְחָה
 מַנְחָה עַד הָאִמְתִּי וְכִתְּבֵהּ זֶל כְּמִין יָד בְּרִזֹּל הִיוֹצֵא מִכְּכֹכֵב כְּכֹד חֲמוּסִים שְׁקֹרִין לֹא שֶׁלֹּא הִיָּה מִנְעֵת
 לֹא עַל רִגְלֵנוּ וְכִדּוֹן נִחַשְׁתִּי וְנִחַשְׁתִּי דִּנְחָשׁ אֶכְשָׁם מִן קֹוֹלָם וּמַעֲלֵטֵן כְּתִיבָהּ פִּי כְּמִין חֲמֵת נִחַשְׁתִּי בִּלְפִת
 מִן כְּכֹכֵב וּנְשִׁאֲכֵתֵן כְּתִיבָהּ לִטֵּן עַל צִדּוֹ מִן הַחֶדֶר וְנִרְאָה לֵי זֶה אֲשֶׁר הִיָּה בִּין כְּתִיבָהּ נִחַשְׁתִּי כְּדִמּוּת
 וְיִמָּן הִיָּה חֲכָל

דִּרְק

וְקִיָּה צְהִי־רוּחַ אֱלֹהִים אֶל־שֹׁאֵל פִּי רוּחַ רַעַב כִּי
שָׁמַן לִמְעַלְמֵי רוּחַ אֱלֹהִים רַעַב וְכֹהֵן רוּחַ צִדִּיק
מִן־קִדְשׁ וְרוּחַ לְשׁוֹן מִן־קִמְעָקָה שָׁקִיב בָּן מִרוּחַ רַעַב וְמוֹד
לִפְעֻלַּת עֲבָרִי וְיֹאסֵפוּ פִלְשִׁתִּים וְנֹגַע בְּחַפְּסֵי דַמִּים ד
מִקֹּדֶשׁ וְנִדְרָךְ כֹּהֵן בְּחַפְּסֵי דַמִּים

דַּעֲשֶׂה וְקוֹרֵאֵם
בְּמִלְחָמָה דוֹד
וְנִדְרָשׁ יוֹחֵן
אִמְרַתְּ אֶת־מִקְרָא
דִּי שְׁמוֹ אֶל־כֹּהֵן
נִחְמַם אִמְרַתְּ שְׁמֵם
פִּסְקוֹ דַּמִּים
וּפְלִישְׁתִּים

וְנֹגַע וְיִשְׂרָאֵל שְׁמוֹרִי
אֶל־קִדְשׁ מוֹד וְכֹהֵן
אִמְרַתְּ וְיִחְזַק בְּעַמְּךָ
קִדְשׁ וְעַד שׁ
קִמְלַחְמָה עַל־אֵל
קִדְשׁ לְקִדְשׁ שׁ
פִּלְשִׁתִּים וְיִצְא
אִישׁ קִטְטִים

לֹא שָׁקִיב יוֹחֵן
יוֹם מִמְעַרְבֵת
לְעִמּוּד טַן שֵׁת
קִמְעַרְבֵת נִקְרָא
אִישׁ קִטְטִים וְיִשׁ
טִרְדַּשׁ מִיָּד ק
קִטְטִים אִמְרַתְּ
שְׁמֵם מִכְּלָמוֹס וְשְׁמוֹ אֶל־אִמְרַתְּ שְׁמֵם מִיָּד דִּי שִׁלֵּן
אִי־וֹדוֹ שְׁעֵשִׂי כְּכַתֵּן וְכֹה וְיִתְּכֵן גְּבִיר מִטְטִים וְנִלְתֵּשׁ מִיָּד גְּבִיר שְׁמֵם וְנִלְתֵּשׁ מִיָּד גְּבִיר שְׁמֵם

וְיִשְׁלַח שְׁאֹל לֹת־יִשְׁי לְמִיָּד
יִשְׁמֵשׁ בְּעֵן דוֹר־קִרְמִי אִדִּי
אִשְׁכַּח־רַחֲמִין בְּעֵינֵי וְהוֹהֵב־ר
שְׁרִיא רוּחַ בִּישָׁא מִן־קִדְשׁ
לֹת־שְׁאֹל וְנִסִּיב דוֹדִית כְּנִרָא
וּמִנֵּן בִּידֵיהִי וּמִתְרוּחַ לְשְׁאֹל
וְטִאִיב לִיהִי וּמִסְתַּלְקָא מִיָּד
רוּחַ בִּישָׁא וּכְנִשׁוּ פִלְשְׁתִּי
יִתְּ מִשְׁרִיתָהוֹן לְאַנְחָא קִרְבָּא
וְאַתְּ כְּנִשׁוּ לְשׁוֹכָה דִּי־שִׁבְט
יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל בִּין שׁוֹכָה וּבִין ע
עֲזָקָה בְּאַפְסֵרִים וְיִשְׁאֹר
וְאִישׁ יִשְׂרָאֵל כְּנִשׁוּ וְיִשְׂרָאֵל
בְּמִישַׁר בּוֹטְמָא וְסִדְרוֹ קִרְבָּא
לְקִדְמוֹת פִּלְשְׁתִּי וּפִלְשְׁתִּי
קִי־מִן עַל־טוֹרָא מִכָּא וְיִשְׂרָאֵל
קִי־מִן עַל־טוֹרָא מִכָּא וְיִשְׂרָאֵל
בִּינֵהוֹן וְנִפְקֵן גְּבִירָא מִבִּינֵהוֹן
מִמִּשְׁרִית פִּלְשְׁתִּי גִלִּית שׁ
שְׁמִיָּה מִנֵּת רוֹמִיָּה שִׁית אִמְרַתְּ
וְיִתְּכֵן

רִלְבַּג אִישׁ קִטְטִים קִדְשׁוֹ כֵּן
לֹא שָׁקִיב קוֹלֵךְ טַן
מִמְעַרְבֵת פִּלְשִׁתִּים וְנֹגַע בְּחַפְּסֵי דַמִּים
קִטְטִים קִדְשׁוֹ לֹא שָׁקִיב קִדְשׁוֹ שֶׁ
אִי־וֹדוֹ מִמְעַרְבֵת פִּלְשִׁתִּים וְנֹגַע בְּחַפְּסֵי דַמִּים

וְיִשְׁלַח שְׁאֹל אֶל־יִשְׁי
לֵאמֹר יַעֲבֹד נֶאֱדָר לְפָנֵי בִי
מִצִּיחוֹן לְפָנֵי וְהִיָּה בְּהִיּוֹת רוּחַ
אֱלֹהִים אֶל־שְׁאֹל וְלִקְחָה דוֹד
אֶת־הַכְּנֹד וְנִנֵּן בִּידֵיהִי וְיִתְּ
לְשְׁאֹל וְטוֹב לוֹ וְסִדְרָה מִעֲלֵיו
רוּחַ הַרְעָה וְיֹאסֵפוּ
פִּלְשְׁתִּים אֶת־מִחְנֵהֶם לְמִלְחָמָה
וְיֹאסֵפוּ שְׁכָה אֲשֶׁר לִיהוּדָה
וְיִחְזַק בִּין שׁוֹכָה וּבִין עֲזָקָה ב
בְּאַפְסֵרִים וְיִשְׁאֹל וְאִישׁ
יִשְׂרָאֵל נֹאסֵפוּ וְיִחְזַק בְּעַמְּךָ
הֶאֱלֹהִי וְיַעֲבֹד מִלְחָמָה לְקִדְשׁ
פִּלְשְׁתִּים וּפִלְשְׁתִּים עֲמָדִים אֶל־
הַהָר מוֹה וְיִשְׂרָאֵל עֲמָדִים אֶל־
הַהָר מוֹה וְיִתְּכֵן בִּינֵהֶם וְיִצְא
אִישׁ חֲבִינִים מִמִּחְנוֹת פִּלְשְׁתִּים
גִּלִּית שְׁמוֹ מִנֵּת גְּבִירָה שִׁישׁ א
אִמְרַתְּ וְיִתְּכֵן

שְׁמֵם מִכְּלָמוֹס וְשְׁמוֹ אֶל־אִמְרַתְּ שְׁמֵם מִיָּד דִּי שִׁלֵּן
אִי־וֹדוֹ שְׁעֵשִׂי כְּכַתֵּן וְכֹה וְיִתְּכֵן גְּבִיר מִטְטִים וְנִלְתֵּשׁ מִיָּד גְּבִיר שְׁמֵם וְנִלְתֵּשׁ מִיָּד גְּבִיר שְׁמֵם

ויעמר

וַיָּבֹא אֶחָד מִפְּלִשְׁתֵּי כְּנָעַן אֶת פְּלִשְׁתֵּי אֶחָד מִן קְדִישֵׁי יִצְחָק מִנְעֻצֵּי לְקַחֵם וְאֶת־
 עֲבָדִים לְשֹׂאֵל כְּנָעִי טוֹן שֵׁשׁ לֶכֶס מִלֶּךְ קִיָּה לֶכֶס עִם מַלְכָּם לְבָרֹר מִכָּס אִישׁ לְקַחֵם—
 עֲמִי וְהַרְעִמוּ אֶל תַּעֲשֶׂתָּ תִרְעָם הַפְּסוּק כֵּן וְקָם וְאָכְרִיז עַל־מַדְרֵי קִרְבָּא בְּשֹׂאֵל לְוֹאֲמֵר
 לְפָן לְמַעַן אֵתֶּן כִּפְקִין לְמַדְרָא קִרְבָּא בְּשֹׂאֵל לְקַחֵם אֶת־גִּלְתִּי מִלְּשֹׂאֵל דִּמִּין גַּרְדָּקְמִלִּית דִּרְיָן כֵּס עַל כְּנָעַן חֲסֵט
 וְשִׁטְסָא וְשִׁטְתִּית אֲרוֹן קִיִּמְאָרִי וְכֹן "

רדק

וידוע כי
 ספרות קזק' אמר
 קזק לפי שזכרו
 למעלה שקיר
 מכנן לפי שזכרו
 וזכרו קנה לספר
 עמנו קירך טו
 לקחם עס— ק
 קפלישית טו קי
 תמיד עס שזכרו
 קלף קולך וטו וטו
 קי קמס קמס
 מכלול וטו קי
 במלחמה קזקת

אִם יוֹכַל לְהַלְחֵם אֶת־י וְרַבְּנִי
 וְהִינֵנו לֶכֶס לְעַבְדֵּי וְאִם אֲנִי
 אוֹכַל לְוַהֲבָתוֹ וְהִינֵנּוּ לָנוּ
 לְעַבְדֵּי וְעַבְדֵּי אֶתְנוּ וְיֹאמְרוּ
 הַפְּלִשְׁתִּי אֲנִי חֲרַפְתִּי אֶת־
 מַעֲרֻבֹת יִשְׂרָאֵל הַיּוֹם הַזֶּה חֲנוּ
 לִי אִישׁ וְנִלְחַמָּה יַחַד וְיִשְׁמַע
 שְׂאוֹל וְכָל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל אֶת־
 דְּבָרֵי הַפְּלִשְׁתִּי הָאֵלֶּה וְיַחַתּוּ
 וְיִרְאוּ מֵאֲדָרִי וְדָוִד
 בֶּן־אִישׁ אֶפְרַתִּי הַיּוֹם מִבֵּית לָחֶם
 יְהוּדָה וְשִׁמּוֹ וְשִׁי וְלוֹ שְׁמֵנָה
 בְּנֵי וְהָאִישׁ בִּימֵי שְׂאוֹל זָקֵן
 בָּא בְּאִנְשֵׁי

אם יכול לאגחא קרבא
 ביוקטלינע ונהילכין לעבדו
 ואם אנא איכול ליה
 ואקטליניה ונתון לנו
 לעבדו ונתפלחון יתנא ואמר
 פלשתאי אנא חסידיתיר
 סרדי ישראל יומא דין איתו
 ליגברא ונלחמא בחדא
 ושמע שאוול וכל ישראל
 יתפתעמי פלשתאה האלן
 ואתברו ורחילו להרא
 ויהרבר גבר
 אפרתי הדין בבית לחם דבית
 יהודה ושמו ושיו ושמונה
 תמניא בניו וגברא בזמן ש
 שאוול סיבמנ בבחריש

שאלת בטי ישי קיז שם במלחמה ודי קיז לקחם מנתישי שקיז לשמונה
 בטי קיס קאלשק במלחמה וישי עצמו לך קיז במלחמה לפי שקיז זקן בן בנשים והיתה קסנה לטא דוד
 למלחמה שאלו חזו לחיו למקדם ולדעת עמם ואלו לקחם מה שאלו לפיכך קיז כלל ספר קזק קנה
 זקן בן בנשים בנשי קזקנה וקחולש אלף יכול לנצח ולטא וכן ואברהם זקן בן בנשים בטי קזקנה
 וקחולש שקס סימן למיתה לפי קזקנה לקחת חשק לבן בחיו ונתי בנשים פתחא ואין טו ידיעה ויתבן
 בנשים מנח בנחיריא פי נענה בכמסת קזקתם ודל פירשו בן בנשים זק ישי קז דוד שיוצא בללש
 וככש בללש קזק

היתה לו תכונה אחרת צמקת וקיה דק פס קטנה ויורד טן כהנא
 עד למטה ולפי הפסוק הבעב למטה שאמר לדוד לגלית חתם כל אל
 עזרבו ונחמה ונכדון ט כדון וקו רומח כמו נמק כדון אשר
 טדך ותרגם כדומח וקו ח עשוי להכות ט לא להגן ט וקיה מוא חות טן כהנא לפי שפשת ידיו קיוכל
 מלחמה טמינן קחטת ונשמאל כל חחר ואס לא כוכר וזה קיה לטן כהנא למוחו טדו חחר פיסיל קחטת
 לבעל מלחמתי

רדק

וחזק חנותו כמנור
 ארגיס ולהברת
 חניתו שש מאות
 שקלים ברזל
 ונשא הצנה הלך
 לפגיו ויעמד ו
 ויקרא למערכת
 ישראל ויאמר
 להם למה תצאו
 לערך מלחמה
 הלא אנכי
 הפלשתי ואתם
 עבדים לשאול
 ברו לכם איש
 וירד אליו

וחזק חנותו כמנור
 חן לפי שפן
 קחטת עשוי כמו
 חן כראשו קח
 וקרי בעץ כמנור
 אורגיס כהרג
 כחפן דגדל חן
 וקו חיתד קחורג
 שקלים ברזל
 שקל ברזל וכן
 סיגים כסף ומה
 שאמר למעלה
 שקלים נחשת וקנה
 שקלים ברזל לפי
 שכל קמחכות
 יש שקלים מיוקד
 שוקלים וכחצר
 שוקלים בשקלים
 קמיוקדים לזקב
 וכן לבסוף וכן

רלבג

ועץ חמתי כמנור
 אורגיס קו חיתד
 קחורג שקל נח
 מחד טקס חר
 קחורג משיער חן
 קחטת וקנה קיה
 משקל ברזל חמתי
 קחורג משלשיר
 ככר מה כפל
 מחד מורה על כח
 קפלות קזק

ואעא דמורניתה באבסן
 דגראין ושנא דמורניתה
 שית מאה תקלי ברזל
 ונשיל ונח תריצא אזיל
 קדמוהו יוקם ואכדיו ער
 סדרי קרבא דישראל ונאמר
 להון למה תפקון לסדרא
 קרבא הלא אנא פלשתא
 ואתון עבדן לשאול בחרו
 לבון גברא ויחות לותי תוס
 הלא אנא פלשתא דמן נת
 דקטלית תרין בני עלי חפני
 ופינחס ושבית יתארוז קייבא
 דיואוב ליתיתיה לבית דגון טענותיה ויהוה רגמן
 שתא ירחין ולא יכיל לימרי קונכין ועל כל קרב
 וקרב דהוה להון לפלשתא איאנא נפקנא לפוס
 קלא ונצחנא ורבינא קטילין כעפרא דארעא
 בלדא עבדית להו ולא ממנן יתי עליהון לא
 מלכא ולא אצטרטין אחרין שאול דמן גבעת בנימין מה עבד לבון אר
 מעיתין יתיה מלכא עליבון בען אמרו ליה אס גבר תקף הוא יחות ויעביר
 עמי קרבא ואם הלש בדרו לבון גברא ויחות לותי

וישמע ויקרא
 וימך שכל שקלים קחמורים ככר חיס מעתה
 למה תצאו כלכם לערוך מלחמה יחם חחר מכם בעבור כלכם

דרכ ואת עשרת הריץ קהלנו בחרנו נבטן
 דלנו אשר קהלנו פי אשר קהלנו שישי
 נמנה טו שכל קצבים היו שרי אלפים לכל אלפיהם
 או פי אשר קהלנו הוא יועזן שחמור עליו ואלו היו עם
 יועזנו ואת ערבתם תקח המשובות ששמו על

וְאֶת־עֲשֶׂרֶת חֳרָעַי
הַחֹלֶב־הָאֵלֶּה תָּבִיא
לְשֵׁר־הָאֵלֶּף וְאֶת־
אֲחִיב־תִּפְקֹד לְשֵׁלֹם
וְאֶת־עֶרְבָתָם תִּקַּח
וְשִׂאֹל־וְהֶמָּה וְכֹל־
אִישׁ־יִשְׂרָאֵל בְּעֶמְק־
הָאֵלֶּה נִלְחָמִים עִם־
פְּלִשְׁתִּים וְיִשְׁכֹּם־דָּוִד
בִּבְקָר־וַיֵּשֶׁשׁ אֶת־
הַצֹּאֵן עַל־שֹׁמְרוֹ וַיֵּשֶׁא
וַיֵּלֶךְ בְּאֶשְׁרֵי־צֹהֹו
וַיֵּשִׁי וַיָּבֵא הַמַּעֲגָלָה
וְהַחִיל־הֵי צֹאֵן אֶל־
הַמַּעֲרֹכָה וְהָרָעוּ
בַּמִּלְחָמָה

והנשואין שצטעקס וקעגן מען אונזער ווישעם דוד
ווג' קינעגלעך לטשקונגען קורצטעס
קורא אונזער מעגל וי"ה לכבודיאל וכן תרגם אונזער ו

אֲשֶׁר הָיוּ שְׁלֹשֶׁת בְּמִיּוֹשֵׁי תַחְתּוֹנוּלָה
 עַל שִׁזְכוּרָנוֹ לְהַחֲיוֹן שְׁלֹשׁ בְּתַתּוֹנוֹ זֶה הַמֶּהָן לְמַעַן
 יִמְצְאוּ חֵן בְּעֵינֵי שֶׁר הַחֲלָף שְׁמוֹ עַל הַסִּיּוֹן וְחָרָה עַ
 עַרְבֵי תַּקָּח יִדְמָה לְפִי מִה שֶׁחָשׁוֹב שֶׁהִם שְׁלֹשׁ

וְיֵת עֶשֶׂר גִּבּוֹרֵי חֵלֶבֶא
הָאֵלִין תּוֹבֵל לְרֹב
אֶלְפָּא וְיֵת אַחַד תְּסַעַר
לְשִׁלְסוּת תִּכְהוֹן ת
תִּתִּי וְיֵשׂא וְאֵינוֹן וְכֹל
גִּבּוֹר יִשְׂרָאֵל בְּמִישֹׁר
בוֹטְמָא מִנְחִין קִרְבָּא
עִם פְּלִשְׁתֵּי וְאַקְרִים
דְּרֹד בְּעִפְרָא וּשְׁבָק ית
עֵנָא עַל גִּטְרָא וְנִסִּיב
וְאֹל כְּמָא דְּפִקְדִּיהָ י
יִשְׂרָאֵל לְבִרְכּוּמָא
וּמִשְׁרֵית עֲבָדֵי קִרְבָּא
נִפְקוּ לְסִדְרָא וּיְכִיבוּ

או יקח קרען בזה
סיקח עמו קרעין

לֹאִם עֲרַעְתָּם שָׂכְבָה לַמֶּשֶׁכֶּן הָעֵרְבֹן קָדוֹחַ וְצִמְחָה
כִּשְׁקִיו בְּמִלְחָמָה כְּדֵי שִׁסְפִּיק לָהֶם כְּלֵינֵי קִיּוּנָם
וְצִמְחָה וְזֶה כִּי יֵמֶה שֶׁנֶּשֶׂא לָהֶם מִבְּהִמּוֹזֵן לֵאמֹר יִסְפִּיק
לָהֶם כִּי אִם לֹא יִמְצְאוּ וְלֹא קוֹצֵר לַעֲוֹת לַדָּוָד
שִׁיבֵה לָהֶם עֲרַעְתָּם " כְּלִמְיֵים עִם הַפְּלִשְׁתִּים
רָלִשְׁקִיו מִשְׁתַּדְּלִים לְהִלָּחֵם עִם הַפְּלִשְׁתִּים "

והטעם מעור ותבטכרומין וכן בדברי רז"ל שר שכבש ברכוס' ובטן המעור הוא שטן סבב המנהג בפיו
ושלמות שלם יצא אדם חזן למנהג אלא בעצת שר הקהל ואיננו חי וזו ברכוס' כל שטן ושלמות וכלבים
ינקיטן וקטנטן הזה להביל קטער כמו שאמר וקדש בעלמנהג

רִדְק

וילכו ואחר כן חזק הלכו רוצה למר אותם שהיו רצלים ללכת אחרי שאול וקאלשי שמעיה הוא שמעיה המזכיר בזה הספר וכדכ בן שמעיה אחי דוד וכן נספר דברי הימים ודוד קיץ הקטן שהיה בבית שאול מקודם לכן לבגן לפטו היה קולך ושבתמייד מעל שאול לבית אביו ויגיש הפלשת הקטן וקערה בקר וערב כדי להצילם וכדכ חזק אל מקום קרית שמעיה קרית וערשת ויתעצב ארבעים יום קתעצב לפט מ

בַּחֲנֻכָּה יִשְׂרָאֵל א
 אֲרֻבֵּעִים יוֹם לְחֻרְפָּה
 וּבְדִבְרֵי רִזּוֹל חֲמִיזָה
 יוֹחֵק כִּכְנַד אֲרֻבֵּעִים
 יוֹם שְׁמִתָּה תִּעֲרָה
 בָּקֶץ כְּלִימָא שְׁלֵם הִיָּה
 לְהִסְלֵא אֲרָחֵלֶךְ עַל
 גְּלִית חֲלָם עַד סוּף
 אֲרֻבֵּעִים יוֹסִי בִּסְוֶה
 אֲרֻבֵּעִים יוֹם שִׁירָה
 בַּחֲנֻכָּה רַבִּי עֲהָה
 מִקְדָּשְׁךָ קִבְּלוּ הַתִּעֲרָה
 וְעַד כֶּתֶב זֶל א
 אֲרֻבֵּעִים פְּסִיעוֹת
 פִּסְעָה עֲרֵפָה עֵס
 בְּעֵמֶי חֲמוּתָה לִפְטָה
 עֲתִנָּה וְזוֹתָה לְגִלִּית
 בִּנְהָ עַד אֲרֻבֵּעִים
 יוֹם שְׁלֵם נִהְרָג ו
 וְחִמְרוֹת קִרְפָּה חֵס
 גְּלִית זוֹ הִיא עֲרֵפָה
 וַיֹּאמֶר יִי
 לְהוֹדֵב
 וְנָה חֲפִתָּה קִלְחָה

רַב־רֵאָא
רֵלֶבַּן

וילכו שלשת בני
ישו הגדלים הלכו
אחרי שאול ל
למלחמה ושם
שלשת בני אשר
הלכו במלחמה
לאיבד הכור ומשגחו
אבינרב והשלישי
שמה ירוד הוא
הקטן ושלשה
הגדולים הלכו אחרי
שאול וירוד הלך
ושב מעל שאול
לרעת את צאן אביו
בית לחם ויגש
הפלשתי השכם

ואלו תלתא בני ישי
אלו בתר שאול
לקרבא ושום תלתא
בנוהי דאלו לקרבא
לאיבדכרא ותנניה
אבינרב ותליתאה
שמה ירוד הוא וערא
ותלחא רברבא אלו
בתר שאול וירוד אול
ותאיב מלות שאול
למרעית ענא דאבוהי
בית לחם וקריב פ
פשתאה מקדים
ומחשיך ואתעתר
ארבעין יומין ואמר ישי לירוד בריה סבען
לאחד מכלתא דקליא הרין ועשרא ט
טולמין דלחמא האלין ואוביל למשריתא
לאחור

וְהָעֶרְבִי תֵצֵב אַרְבַּעַס יוֹם׃
וַיֹּאמְרוּ יִשְׂרָאֵל לְדָוִד בְּנוֹ
קָחֵנָּה לְאַחֶיךָ אִיפֹת הַקָּלִיא הַזֶּה וְעֲשֵׂהָ לֶחֶם הַזֶּה וְהָרֵץ
הַמַּחֲנֶה לְאַחֶיךָ׃

הזה בזה על בעל האלף בשקל נשיא והאלף בו המורה קהל למד הפועל ממוקו ואלתהן עליונים
נשיא אשר פכודם נשיא ועשרה אלף ית' ועשרה מלמין דלמס קדין פי' חלת למס וקדין המענה למחיד חמ
לשילך וישיא אל הקדריס בערופה לחיו "

אָעפֿ שױן מנעגקריש אַדנאָס ברוב יעשרטן קעלך מעפּטן יעשרטן ט מעפּטן קעפּטן וכן רבתי עשרה
וקוץ כּוון העשרת יעשה חפשי ממעפּט קעלכּ ויִתֵּי עבד רבתי עשרת חולטן קיך דעט כּוון
שפּירטן און אַל חפשי כּתרגוֹ בר חורין כּוון אַשריך אַרץ אַלכּך בן חורין חורין וזין אַס מעלכּ יקראוּ ש
שעטט קאריס קנדרלס קנכּנריס על קאריס קאריס וְלֹא־שִׁיס בִּיתִי אֲנִי מִגְדּוֹל מַלְכוּת לְבַלְדֵּי

וישמע אליהם

ונג ויחר

אף אליהם כּוון

כּוון דוד קיך ל

לחם עס קפּלש

וקיך רחוק כּעטו

סינל מידו אַס

ילחם עפּוֹל שׁ חר

אשׁוֹת אַת זנך

הִי ית בקרסוך

וקטת כּוון קפּל

עטן קפּק וקל

דעט כּוון שׁ חר

מפּקיר עפּקלש

ולחם קפּל וכן

כּוון עפּקלש

וקוץ כּוון עפּקלש

כּוון עפּקלש

כּוון עפּקלש

כּוון עפּקלש

כּוון עפּקלש

כּוון עפּקלש

כּוון עפּקלש

כּוון עפּקלש

כּוון עפּקלש

כּוון עפּקלש

כּוון עפּקלש

כּוון עפּקלש

כּוון עפּקלש

כּוון עפּקלש

כּוון עפּקלש

כּוון עפּקלש

כּוון עפּקלש

כּוון עפּקלש

כּוון עפּקלש

כּוון עפּקלש

כּוון עפּקלש

כּוון עפּקלש

כּוון עפּקלש

ויאמר דוד אל האנשים ה

העמדים עמו לאמר מר

יעשה לאיש אשר יבה את

הפלשת הלז והסיר חרפה

מעל ישראל כי מי הפלשת

הערלה זה כי חרף מערכות

אלהים חיים ויאמר לו העם

ברכה הזה לאמר בכה יעשה

לאיש אשר יבנו וישמע א

אליאב אחיו הגדול בדברו

א האנשים ויחר אף אליאב

בדוד ויאמר למה זה ירדת

ועל מי נטשת מעט רצאן

החמה במדבר אני ידעתי את

זרנך ואתרעלבך כי למען

ראות המלחמה ירדת ויאמר

דוד מה עשיתי עתה הלא

דבר הוא ויסב מאצלו א

כול אחר ויאמר בדבר הזה

וישבה והעבד בדבר

חראשון

מאצלו ויחזר אל כּוון

מאצלו ויחזר אל כּוון

מאצלו ויחזר אל כּוון

מאצלו ויחזר אל כּוון

מאצלו ויחזר אל כּוון

מאצלו ויחזר אל כּוון

מאצלו ויחזר אל כּוון

מאצלו ויחזר אל כּוון

מאצלו ויחזר אל כּוון

מאצלו ויחזר אל כּוון

מאצלו ויחזר אל כּוון

מאצלו ויחזר אל כּוון

מאצלו ויחזר אל כּוון

מאצלו ויחזר אל כּוון

מאצלו ויחזר אל כּוון

מאצלו ויחזר אל כּוון

מאצלו ויחזר אל כּוון

מאצלו ויחזר אל כּוון

ויאמר דוד לגברא דקיסין

עמיה למימר מה יהעבד ל

לגברא דיקטולית פלישתא

דיכוי עדי חסדא מעל ישראל

אריאן פלישתא עורלא

הדין אריאן סידר עמיה

דיס קיסא ואמר ליה עמא ב

כפתנמא הדין למימר כדין

יהעבד לגברא דיקטליניה

וישע אליאב אחיה רבא ב

במללותיה עם גברא וחקף

דונא דאליאב בדוד ואמר

למא דנן נחתא ועל כאן

רששתא ועד ענא רואינון

במדברא אנא דענא ב

בקרנותך ויתבישית ליכך

אריאב דיל למיחוי עבדי קרבא

נחתא ואמר דוד ברה

עבדית כען הלא פיתנמא הוא

דאמרית וואיסתחך מילותיה

לקבל אחרון ואמר ב

כפיתנמא הדין ואתיבוהי עמא

פיתנמא כפיתנמא קרמא

פיתנמא כפיתנמא קרמא

פיתנמא כפיתנמא קרמא

פיתנמא כפיתנמא קרמא

פיתנמא כפיתנמא קרמא

פיתנמא כפיתנמא קרמא

פיתנמא כפיתנמא קרמא

פיתנמא כפיתנמא קרמא

פיתנמא כפיתנמא קרמא

פיתנמא כפיתנמא קרמא

פיתנמא כפיתנמא קרמא

פיתנמא כפיתנמא קרמא

פיתנמא כפיתנמא קרמא

פיתנמא כפיתנמא קרמא

פיתנמא כפיתנמא קרמא

פיתנמא כפיתנמא קרמא

פיתנמא כפיתנמא קרמא

דרכ

והערוך ישראל עדת ישראל ויבש דוד את כלם וע' שומר כלם
שקיה שומר כל אנשי קמלממה בגדיקם ואשר
פלשתים כן כתיב וקרי מערכות וקרי מעבד וקרי פרושו מעבדות פלשתים
קומים שם כי מערכה קורא לשון מישור כמו מערכה גבעה שתי ממישר גבעתו וקנה קבעו וקרי קרובים
וזו וזו יבשר וית' עד קבעו ממישרי קרנא דפלשתים ודעת קדרש כתיב ונאיש קבעו רחוק שדרשו ט נקרא
איש קבעו שקיה

והערוך ישראל ופלשתים
מערכה לקראת מערכה ויבש
דוד את כלים מעליו על יד
שומר כלים וירג המערכה
ויבא וישאל לאחיו לשלום
והוא מדבר עמם והנה איש
הבנים עולה גלית הפלשתני שבו
מגת ממעדות פלשתים וידבר
ברברים האלה וישמע דוד
וכל איש ישראל בראותם את
האיש וינכו מפניו ויראו מאד
ויאמר איש ישראל הראיתם
האיש העלה הזה כי לחרף את
ישראל עלה והיה האיש אשר
יבנו יעשורנו המלך עשר גדול
ואת בתויתן לוואת בית אביו
יעשה הפשי בישראל

וסדרו ישראל ופלשתים
סדרא לקרמות סדרא ושבק
דודית מנאד עלוהי על יד
נטיר בעא ורהט לסדרא
ואתא וישאל לאחיו לשלום
והוא ממליל עמהון והנה
גברא מבעהון סליק גלית
פלשתא שמייה מגת מסדר
פלשתא ומליל כפתגמא
האלין ושמע דוד וכל איש
ישראל במחיהו ית גברא
ואפכו מקרמוהי ורחיקו
לחדא ואמר איש ישראל
החזיתן גברא דסליק הדין
ארי דהסדרא ית ישראל סליק
והא גברא דיקטליניה א
יעתריניה בלבא עותר סגא
וית ברתי היתן ליהוית ברת
אבוהי יעבד רברבין בישראל

מכמה אנשים
וכן דרשו מ
מערכו פלשת
ממחזק ערלות
פלשתים שקערו
בזמנו ומקם
אמרו בר מחזק
פסן וחד כנחפ
כן מזה אנשים
וכלבדח שמו
על אמו שכן אמר
לדוד כלבדחט
ואמרו ט אמר
קיתנו ערפ
כלת נעמי וקרפ
כמו ערפא חכל
מנה שאמרו כתי
קרפ וקרי ע
ערפא זה
מנחם וסדרת
אין קדרש קז

ואת ערכות

כי חשק מיתעברת מוכנה אנשים וימ' כי חלנמנה נת ענה עתה חמה מנהא וקבן ויש חולקין עליהם
בזה ויהיו חין חשק מיתעברת מוכ' אנשים
הסדרות כי משיב רח קורע חין חשק מיתעברת מוכ' אנשים עד שלא נסדרה זרע חשק מיתעברת מוכ' אנשי
ויאמר איש ישראל קריתם בדגש קריש לחוזק קריתתה מפט קח קיתמה אשר עליה קעט

דֶּרֶךְ וַיֹּאמֶר דָּוִד יְיָ אֲשֶׁר קָצַלְתָּ מִיַּד הָאֲרִי־
יֹדְעֵת אֵת שֵׁן לַחֲסִי כִּזְמוֹנִי קִדְבֵּר
קִדְמוֹת אֵלֶיךָ שֶׁעֲתִיד לִבְרֹא לִי כֹוֹצֵה בִּי לַשְׁמֹעַת יִשְׂרָאֵל
וְאֶחָד עָלֶיךָ וְאֶחָד מִשְׁמַע בְּדִיקִים שֶׁעֲתִיד לִקְרֹא
רִמּוֹ וְחָשׂוֹ לְזִכְרֵי דָוִד וּמִרְדֵּשׁ שִׁנְאִי וְכֵתֵל

יוס ויוס מרדכי מ
 מיתקלך וגו' חזק לך
 לחש עליה ב
 בדדקתהזאת כך
 שנתפרסה במשכב
 ערלא שעתה
 קיח לעמוד לשרא
 שום דרד' וילגש
 שחול וגו' את
 מרדיו את לבשו
 וזהפכו להיות כ
 כמדת דוד
 משמשח בשמן ק
 המשח שקיה שחול
 גמל מכל קמס
 משכמו ומעלה
 וכו' שררה שחול
 כן קמס שן
 קרע וקדש דוד
 בדד' ושתן קדש
 נחשת על ראשו
 זקוף ומלשלו ויש
 סמרים כת' זכא

וַיֹּאמֶר דָּוִד יְהוָה אֱשֶׁר הִצַּלְנִי מִיַּד
הָאֲרִי וּמִיַּד הַדָּבָר הַזֶּה
יִצִּילֵנִי מִיַּד הַכָּל שֶׁהֵנִי
הוּא וַיֹּאמֶר שְׂאוּל אֶל־
דָּוִד לֵךְ וַיְהוּה יְהוָה
עִמָּךְ וַיִּלְבֹּשׁ
שְׂאוּל אֶת־דָּוִד מִדֹּד
וַנִּתֵּן קֹבֶעַ נְחֹשֶׁת
עַל־רֹאשׁוֹ וַיִּלְבֹּשׁ
אֶת־שָׂרִיּוֹן וַיַּחַד
דָּוִד אֶת־חֶרְבוֹ מֵעַל
לְמַדְיוֹ וַיֵּאָל לִלְכֹת
כִּי־לֹא־נִסָּה וַיֹּאמֶר
דָּוִד אֶל־שְׂאוּל לֹא
אוֹכַל לִלְכֹת בְּאֵלֶּה
כִּי־לֹא־נִסִּיתִי וַיִּסְרֵם
דָּוִד מֵעָלָיו :

והיא אגבתקסופרים והמסדרה מעשרה עליו. שקוף
 זקוף וכן היא המסדרה עליו תרין זקוף ח' דיווח' צנה
 ויגון וקובע והוא מלרע ותרויחין מלחין ושאר קריח
 כובע בבק' כולם בר מילין תרין זקוף -

ר' לבן וקצת התנדנדוד לן לקס עסקה לכת
כאשר ידע מה יעשה לוי חגר יצא
וידמה ששם היות נשען ב' שינקס נקמת מ
מהפלת הקוז ט' ב' לחרף מערכות חלבים קיים
שכבר נשען בזה על מה שיעדו שמואל מן המלכה
וכאן חפץ זה

וְאָמַר דָּוִד יְיָ רִשְׁוֹנֵנוּ מִיָּד
אֲרִיאֵל מִיָּד רֹבֵא הוּא
יִשְׁוֹנֵנוּ מִיָּד אֲדֵלֶשֶׁתָּא
הַרְיֵן וְאִמֵּר שְׂאוּל לְדָוִד
אֵיזֶל וּמִימְרָא דִּישׁ יְהֵא
בְּסַעֲרֵי וְאַלְבִּישׁ
שְׂאוּל יֵת דָּוִד לְבוֹשֻׁהּ
וְיִהְיֶה קוֹלָם דְּנַחֲשָׁעַר
רִישֵׁיהּ וְאַבְיֵשׁ יִהְיֶה
שְׂרִינָא וְזֶרַח דָּוִד יֵת
חֲרִיבָהּ מַעַל לְלִבּוֹשֻׁהּ
וְלֵאמֹר אֲבָהּ לְמִזֵּל אֲרִי לֹא
אֵלֶיהָ וְאִמֵּר דָּוִד לְשְׂאוּל
לֵית אֲנָא יְכִיל לְמִזֵּל בִּי
בְּאַלְיֵן אֲרִי לֵית בְּרִיזֵן
נִסְאֻא עֲדִינוּ דָּוִד
מִנָּה תּוֹסַפְתָּא דִּלֹא
אוּל לְגִבְיָהּ אֵלֹא בְּאַבְנָא
וְתִרְמִילֹא מִשּׁוֹם דְּמִגְדָּפֹא
הוּא וְדִינֵיהּ בְּסִקִּילָה דְּחִבִּין
בְּתִיבָהּ סְפֵר אֲוִרִיתָא דִּי
דְּמִשֶׁה דְּמֵאן דְּאַרְנוּ קִדְּם
יְיָ אֱלֹהֵא דְּשִׁמְיָא וְאַפִּיק
שְׁמִיתָ קְרִישָׁא בְּחִסּוּדִין
וְיִרְגְּמוּנִיהּ בְּאַבְנָא וְאַעֲדִינוּ
דָּוִד מִנָּה

רד"ק

ויאמר אליהם כלכם עליו על עמנו חוט עלנו על גלגלית כלנו אל יפחד אדם בעמנו ט
 חט אלכם עמו" ויאמר דוד וגו' ואת הדוב ש' ועם הדוב נא קארי כלנו עס כל זקכתי
 קארי וקדוב ומקצת כוס חיות מן קהרג ואת הדוב וקף דוב" ויצא אתי וגו' וקחוקתי בזקניו ו
 וקחית בלעשיה ללכחחוז בזקן קארי לא בשער קזקן לבד אלף קזקן עס קלמי קתמתון" וקכיתו
 וקמיתו טול עס קדג וכבר כתבו קדומים לנפטר מכלל" גם את קארי גם קדוב כל אחד לרבות על
 קברו וכן גם

וישמעו הרבדים אשר דבר דוד	ואשת מעו פתגמי	עזרם וספרם
וינרו לפני שאול ויקחהו ויאמר	דמליל דוד וחיואו קדם	קחו וכדג אל
דוד אל שאול אל יפל לב אדם	שאול ודברוהו ואמר	אמן קרי ודוב
עליו עברך ילך ונלחם עס	דוד לשאול לא יתבר	קייט חונן שט
הפלשתה הזה ויאמר שאול אל	לבא דאנשא מיניה	חיות רעות לבד
דוד לא תוכל ללכת אל הפלשתה	עברך ילויגיה קרבא	קכ' וכקוח
הזה להלחם עמו כי נער אתה והוא	עס פלשתאה הרין	חונן גם קארי
איש מלחמה מנעריו ויאמר דוד	ואמר שאול לדוד לא	ואת קדוב קרי
אל שאול רעה היה עברך לאביו	תכול למיזל לפלשתאה	כחן שלש רטין
בצאן ובא הארי ואת הדוב ונשא	הרין לאנחא קרבא עמיה	מלמד שקין שס
שה מה עדרו ויצאתי אחריו	ארי יניק אתו והוא עבר	קמג חיות רעות
והכתנו והצלתי מפיו ויקם עלי	קרבן מינקותיה ואמר	טכד' קרי ושט
והחזקתי בזקניו והכתנו והמיתנו	דוד לשאול רעא הורה	עדותו ודוב
גם את הארי גם הרב הבה	עברך לאבוהי בעוא	ונגרו

ונסיב אימרא מעדרא ונפקית בתרורו
 ומחיתיה ושיבתיה מפומיה וקם עלי ואחית
 בלועיה ומחיתיה וקטלתיה אף אריא אף
 דובא קטל עברך והא פלשתאה ערלאה
 הרין כחך מנהון
 ארי חסד סדרי
 עמא די קיימא

עברך והיה
 הפלשתה ה
 הערל הזה
 כאחד מהם
 כי חרף מערכות אלהים חיים

שרשם שקורו כמנוי פה מרדק וקנה לא כזה קוית בעטר כ רדק קוית שקיק בער אלל למנה כזה קוית לט ש
שקיק קרמוט פס יפה מרדק לט ששכ כלט כ לל קיק חיש מלמנה כ לל יתכן שקיק חיש מלמנה כ כ י
שקור רגל נצח למלמנה לל יעמוד יפס כ מנסת קינעק וקמורח וקוית כחן בעעת קמלמנה לקר
ולמטר לשכ •

וַיֹּאמֶר הַפְּלִשְׁתִּי אֶל־
דָּוִד הַכֹּל־אֲנֹכִי כִי־אַתָּה
בָּא־אֵלַי בַּמַּקְלוֹת וּבַקֶּלֶל
הַפְּלִשְׁתִּי אֶת־דָּוִד בְּאֹהֶי

וַיֹּאמֶר פְּלִשְׁתֵּי אֶל־דָּוִד הַכֹּל־בְּאֵי אֲנִי אֶת־
לֹוֹתִי בְּחֹטְרֵי אֹלֶט פְּלִשְׁתֵּי אֶת־דָּוִד בְּטַעֲוֹתָי
תּוֹסַפְתָּ וַיֹּאמֶר לִיחֵ אִיזִיל לְךָ

חוס על טליותך למא את בתגרי עם בר אריון בחירתא
טליא ושארתא לחרא אמר ליה גולית לדוד גונא דהלולא
לא גנן עלך אכור אכור גנן וחדר לא חורך דמיזוך לזיוא
דמלכ דרחיצנא בך דאת ירתת מלכו חבל עלך טליא מ
דנצרך מצרך חבל על ינקיתך דבעית להתקטלא וי לך
אימרא דמתגרת עס דובא ולית אמרא דיכל למיקס ברובא וערא את ולכך קשי וי לך
דאת מתגרת במאן דקשי מנך חיוך ובשך את לעופא דשגא אס לא תזיל ותדע ענך
טובך טליא אס תזיל מקדמך דלא אירוק בך ותטבע ברוקי יומא בישא דנפקת בגויה
אכור צוח ואמך טבללא ווי כוף רישך וחדר לא חורך דלא יטלטל בך סיפי דחריף לכך
דרמא מן משפיל יתחאמר דוד לגלית מימר אהי דאתא עמי הוא ישיב אמרא מפוס דובא
נחא רי ליורונא רי לך את בשום טעותא ואנא בשגא דמי עבאות סיפך דחריף גנא
אפסיק בהיית רישך אמר דוד לגלית ענותותי חרשאל בר קיש דחסידת יתחא תגרוס

לך ותפיל קומתך פתחנא פומי ובלענא יתך אמר

גלית לדוד צורת אפך ית בסרך לעופא

דשמיא ולבערא דארעא

וַיֹּאמֶר דָּוִד

לַפְּלִשְׁתֵּי אֶת־

אֶת־

אֶתִּית עָלַי בַּחֲבָא וּבְמִוְרֵיתָא וּבְרוֹמְחָא וְאֲנִי

אֶתִּית עָלַי בְּשִׁמְאֵי דִישׁ עֲבָאוֹת אֱלֹהֵי דְסִדְרֵי יִשְׂרָאֵל

דְּחִסִּידָת

ויואל ללכת וגו' ה' ולא חזר למיזל ישתטת משמות לשון חילוט כמו משטף פחד ושרשך מדרך חיים
 וכן הוא ויואל ללכת ללכת לא נסה חרי לא ילך וילכ משמע שרצה ללכת בהם ולא יכולת לא נסה ללכת בכל
 מלחמה באלו וכן חזר לא חוכל ללכת באלו לא נסית וית' לא נסית חרי לית בזון מסח' כלומר לא יטרו
 בהם שיעשה להם חילית חס חלך בכל מלחמה ודרך דרש הוא פירושן ואין להוציאן ממשמע
 באלו בקמן קד' וקס שטס במסדה בקמן קד' וקס וישר כעצו למעלה לא נסח ו' באלו

רד"ק

ונסיב חוטר' בידה
 ובחר ליה חמש
 שיעי אבנאמן נחלא
 ושוי יתהון במאן
 רעא דיליה ותרמליה
 וקלעיה בידה וקריב
 לות פלשתא ואל
 פלשתא אזיל וקריב
 לות דור ונברא נטיל
 תריסא קרמורו
 ואסתב פלשתא
 וחוא ית דור ושטיח
 ארי הות יניק וסמוק
 שפיר בריוה

ויקח וגו' חמשה
 חלקי אבנים
 חמשה חלקים
 ראיות לקלע
 וכן ה' שש
 אבניו ונדרש
 למקח חמשה חמשה
 לשמואל קנה
 ויחד לשמואל
 חקן ונלגח
 חמ קנה לא לסמ
 חקן וגדף על
 לפרע ממנו

חמ' חקן לא חמ' גאל קדס על לפרע ממנו
 חמרו חבול לא מערכות בטח חקן וגדף עליו
 לפרע ממנו ופ' חקן שקיה גאל קדס דס
 חמט ופחם שקיו כהמס שקרנס גלית כמו

רל"ב

ויקח מקלו בידו ויבחר
 לו חמשה חלקי
 אבנים מן הנחל וישם
 אתם בכלי הרעים
 אשר לו ויילקוט
 וקלעו בידו וישם אל
 הפלשתים וילך
 הפלשתי הלך וקרב
 אל דוד והאיש נשא
 הצנה לפניו ויבט
 הפלשתי ויראה את
 דוד ויבזהו כי היה נער
 ואדבני עס יפה בראה

ותקוט' רלשקוט
 שמס כפרס
 תקוט וקוט כל
 שמעמין ט ק
 קדוש כל עממקס
 ולזה נקרא יקוט
 טס יקוט כל
 קדברים שקוא
 נאח וכבר ק
 קתפרס בזר
 קפרסס מעצס
 כפללות קססססס
 כער חקן כל
 חרבו חקת קיס

גער כגלית קיה כענה ארזיס גענו עס עוצס כל
 מלחמתו

שכח צהרנו של תוספתא האמורה למעלה ותקוט כל שמעיס ס קלע וקדבמס שלוקס לתת בכף קלע
 לפי נקרא יקוט וית' ונדרמיליה וקוט כל ער חן בגר שושאין ט קולט דרכס מווסית קדרך וקורחין ר
 בערב העל קאה ומה שאמ' בכל קדושס ותקוט ובחור מקס רי לתת חמשה חבט קלע אפשר שקס
 יותר חבטס שסס בכלי חקן וקחמשה שחור שס בכלי חקן

וגו' ויחדמוט עס יפה מראה' כנר

רד"ק ויקה כ'ס קמלשת עין וידו
כמו קום עמר קום התהלך
זה הוא חזן למתחלה לרב חנוכה כאשר
שמע רב דוד בערך חמית וכו' וכו'
אלו יולך ויקרב כמו שפרשם למטה שקי
בבר הכלים שעלו

בחרב ונחמת ובעדון זה קמרון איננו קמרון אחר שקיק
 היותו איננו קמרון אחר קמרון אחר קמרון
 וזה קמרון דוד בדבריו עם קמרון אחר קמרון אחר קמרון
 כלבד לא נבחרתו וזה קמרון דוד נבחרתו נבחרתו
 שקיק מנעלה נבחרתו קמרון נבחרתו נבחרתו

וקלך מעט מעט
 וקרב לקרחת דוד
 חל מצחו כמו על
 וכן חלקהים לא
 חכל יש אוחל חיד
 טבע צמצחו וקל
 כובע שקיה על
 ראשו קיה מכסא
 על מצחו ואח"ל של
 קיה על מצחו מנ
 סקרי כל עסקיה
 על דבר מנ וחוי
 ט כחזר חמ
 חתנה חתבדך
 לעסקא שמיסקט
 כלט מעל בזכרו
 עסקא שמיסוסמט
 מנה שקיה על
 מצחו לחזר וחז
 קלע דוד וקבו על
 מצחו וחז דוד
 דוד ואחרי שקיה
 על חת דוד עם
 חלשה סנה מלח

וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל הַפְּלִשְׁתִּי אֶתְחַבֵּא
אֵלַי בַּחֲרֹבוֹתַי וּבְכִדְיוֹן וְאֹנֹכִי
בֹא אֵלַיךְ בְּשֵׁם יְהוָה עֲבֹא וְתִשָּׂהוּ
מֵעַרְכֹתַי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר חָרַפְתָּ
הַיּוֹם הַזֶּה יִסְגְּרָךְ יְהוָה בְּיָדִי ו
וְהַבִּיתְךָ וְהַסִּירְתִּי אֶת רֹאשְׁךָ
מֵעַלֶיךָ וְנָתַתִּי פֶגֶר מַחֲנֶה פְּלִשְׁתִּים
הַיּוֹם הַזֶּה לְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְחַיֵּת
הָאָרֶץ וְיָדְעוּ כָּל הָאָרֶץ כִּי יֵשׁ
אֱלֹהִים בְּיִשְׂרָאֵל וְיָדְעוּ כָּל הַקָּהָל
הַזֶּה כִּי לֹא בַחֲרֹבוֹתַי יְהוֹשִׁיעַ
יְהוָה כִּי לַיהוָה הַמִּלְחָמָה וְנָתַן
אֶתְכֶם בְּיָדֵינוּ וְהָיָה כִּי קָם
הַפְּלִשְׁתִּי וְיָלַךְ וַיִּקְרַב לִקְרֹאת
דָּוִד וַיִּמָּתֵר דָּוִד וַיִּרֶץ הַמַּעֲרֵכָה
לִקְרֹאת הַפְּלִשְׁתִּי וַיִּשְׁלַח דָּוִד
אֶת יָדוֹ אֶל הַבְּלִי וַיִּקַּח מִשְׁמֹאנָיו
וַיִּקְלַע וַיַּךְ אֶת הַפְּלִשְׁתִּי אֶמְצָחוֹ
וַתִּטְבַּע הָאֵבֶן בְּמִצְחוֹ וַיִּפֹּל עַל־
פְּנֵי אֶרֶץ

וַאֲמַר דָּוִד לַפְּלִשְׁתִּיָּה זֶה
אֶתֵּת לֹחֶת בְּחֶרֶב אֲבִי מִדְּנִיתָא
וּבְרוּמָהּ וְאֵנָּה אֶתֵּת עַל־ךְ
בְּשִׁמְאֲרִי עָבַתָּהּ אֲדֹסְדִי
יִשְׂרָאֵל רַחֲמֶתָּא יִזְמָא דִּין
יִמְסְרִינְךָ יַעֲבִירִי וְאֶקְמְלִינְךָ
וְאֶעֱיִיתִי דִּישְׁךְ מִינְךָ וְאֶתֵּן
פְּדִי מִשְׁרִי תִּפְלִשְׁתָּאִי יִזְמָא
דִּין לַעֲפֹאֲדֵי שְׂמִינָא וְלַחֲרִי־ת
אֲדַעֲאֻדְעֹן כָּל דִּי יָדִי אֲדַעֲאֻ
אֲרִי אֵת אֱלֹהֵא קִימָא בְּמִשְׁרָאִי
וִידְעֹן כָּל קְהֵל אֲרִינָא אֲרִי לֹא
בְּחֶרֶב אֲבִי מִדְּנִיתָא פְּרִיק יֵת
אֲרִי מִן קִדְּםִי וְנִעְחֹן קִרְבָּא
וְיִמְסְרִי תְּכֹן בִּרְנָא וְיִוְהֵה בִּרְ-
קָם פְּלִשְׁתִּיָּה וְאֹל וּקְרִיב
לְקִדְּמוֹת דָּוִד וְאֹהֵי הָרִד וְרֵהֵט
לְסִדְרָא לְקִדְּמוֹת פְּלִשְׁתִּיָּה
וְאֹשִׁיט דָּוִד יֵת יָדִיהָ לְבִנָּא
וְנִסִּיבֵת מִן אֲבִנָּא וְהֹדֵר וּכְחָא
יֵת פְּלִשְׁתִּיָּה עַל בֵּית שְׁנֹוהִי
וְטַבַּעַת אֲבִנָּא בְּכֵת עִנּוּרִי
וְנִפֵּל עַל אֲפֻהִי עַל אֲדַעֲאֻ

ואקבעו חומיך שקשה קפלות על מצחו חין לשאול חיד קים ט' לא יבצר מלחמקא' סבא ואלפאר ט' קאדון
עברק קמנן ארז במצחו ומבעה במצחו וכן חומי

וַיֹּאמֶר דָּוִד יִמְסְרֵנִי וְיִבְדִּי וְאֶקְטְלֵנִי וְאֶעֱרִי יְתִישְׁךָ שְׁפִירָתָא וְסוּמָקָא וְשְׁפִירָתָא בְּרִינָא וְיֵאֵת
 בְּחַוְּאָא קְלָא אֲשֶׁת מַעֲתֵב בְּפִלְשֶׁתַיִם דְּאִימְרָא מִבְּתַשׁ עֶסְרֵיבָא רִנְשָׁא רַבָּה הִוָּה בְּחַמְשָׁא
 אֲבִנֵּי דְרָא אֲמַרְהָ לְרָא אֲנָא אֶסְקֵי בְּקִרְמִיתָא שְׁמִיחָא רִאכְרָהִם עֲרִיקָא כְּתִיבָא עַל קִרְמִיתָא
 דִּי עֲחָק עֲקִידָא כְּתִיבָא עַל תַּנְנָא וְיַעֲקֹב בּוֹכָא כְּתִיבָא עַל תְּלִיתָא עַל רַבִּיעֵתָא וְחֲמִישִׁיתָא
 כְּתִיב שְׁמִיחָא דְּמִשְׁהוּ אֲהֵרֶן נִבְיָאִיהָ שְׁמִיחָא דְּרִאכְרָהִם אֲמַר אֲנָא אֶפּוֹק לְקִילְעָא בְּקִרְמִיתָא
 וְאִמְחִית פְּלִשְׁתָּא עַל לָאֵהָרִין עַל לָתִיחָא וְעַד חֲסוּדִין מִן רַבִּית יִשְׂרָאֵל בְּשַׁעֲתָא הָהִיא
 זָקָן דְּרֹד עֵינוֹהִי לְמַרְוֵמָא וְהוּא מִלֵּאכֵן דְּמִתְעַצֵּן עַל גְּלִית פְּלִשְׁתָּא בְּשַׁעֲתָא הָהִיא הוּרָה
 רַעוּא מִן קִדְּם יִמְרָעָא לְאֲבָנָא דְּאֲהֵרֶן וְסִלִּיק תְּלִיק לְעָא עַל דְּהוּרָא דְּרִיף שְׁלֵמָא וּמַחַת פְּלִשְׁתָּא
 עַל בֵּית עֵינוֹהִי לְמִשְׁרֵי שְׁלֵמָא עַל יְדִיחָא בְּתַחֲוֵמָא דִּישְׂרָאֵל בְּשַׁעֲתָא הָהִיא זִוְיָה דְּאִפִּיחָא
 אֲשֶׁתִּינִי וְקִטְרִי חֲרִיצָה אֲשֶׁתִּירוּ וְאֶרְכֹּב בְּתִיחָא נִקְשֵׁן וְסִיפִיחָא נִפְלָא וְאֶעֱאֵר מִזִּרְעִיתָא אֲתָבֵר וְדַעֲבֵר
 עִם הָהוּא דְּרָא לִיעֲבֹד עֲמָנָא לְעַלְמִי

וַיֹּאמֶר הַפְּלִשְׁתִּי אֶל־דָּוִד לֵבָה
 אֵלַי וְאֲתָנָה אֶת־בִּשְׂרָךְ לְעֹזָה
 הַשְׁמִיט לִבְהֶמֶת הַשָּׂדֶה

וַיֹּאמֶר פְּלִשְׁתָּא לְדָוִד אֵתָא
 עֲלִי וְאֲתִן יֶתֶר בִּשְׂרָךְ לְעֹפָא
 דְּשִׁמְיָא וְלִבְעִירָא דְּחִקְלָא

ד"ק

וַיֹּאמֶר הַפְּלִשְׁתִּי
 אֶל־דָּוִד לֵבָה אֵלַי
 לִפְתִּי שְׂקִי הַפְּלִשְׁתִּי
 כְּבֹד לְלִבְתִּי מִפְּתִי

כֹּבֵד כִּלְיָהִי וְלִבְתִּי שְׂעֵלְנִי וְזִקְוִי שְׂאִינִי קוֹלְךָ וְקִרְבִּי אֶל־דָּוִד קוֹלְךָ מִעַט מִעַט מִפְּתִי הַמִּשְׁחָא אֲשֶׁר עָלְנִי
 כְּאִשְׁרֵי רִחְקוֹ בְּלֹא שְׂרִין וּבְלֹא כִלְיָהִי מִלְּמַמְדָּא אִמְלֵי שִׁיבָא אִלַּי וְכִדְרָא אֲבִיחָא אֶלְךָ חֵין כְּתִיב בְּכֹן אֶלְךָ לֵבָה
 אִלְיָ מִלְּמַמְדָּא שְׂחִיזָה קֶחֱרֵץ וְלֹא יוֹכֵל לְעֹז מִמֶּקְוָמוֹ
 אֲכֻלֵּית בָּשָׂר לֹא קִבְּמוֹת וְחִיק בְּכֻלָּא קִבְּמָה כְּמוֹ זֹאת קִבְּמָה אֲשֶׁר תִּחְלֹנוּ וְאִינִי אֲחִירִי אִלְיָ נִבְּרָה וְכֹן
 וְעֵתִי כִּבְלָתִי לִמְחֻלָּא לְעֹפָא הַשְׁמִיט וְלִבְתִּי קֶחֱרֵץ וְחֵין מִחֲרִיד שְׂקוּחִי אֲוִימֵר עַל קִבְּמוֹת שְׂחֻלָּת בָּשָׂר וְכֹן
 וְכֻלָּא קִבְּמָה קֶחֱרֵץ עָלֵי הַחֲרָף וְכִדְרָא כְּכֹן שְׂרָקָה דָּוִד שְׂדֵרִינִי מִקְוָלָאִים שְׂאִינִי וְלִבְתִּי קֶחֱרֵץ אִימֵר
 וְכִי אֵיתִי קִבְּמָה חֲכִל בָּשָׂר אִימֵר קִדְּיָא דִּינִי קוּחִי פִי כְּבֹד נִפְרַשְׁתִּי עָלֵיךְ שְׂלֵמָא אֶלְךָ אִימֵר קִיּוֹס קֶחֱרֵץ
 יִסְגֵּדךָ יֵי טִדִּי וְעֵתִי פִגְרִי מִחֻלָּא פִּלְשֶׁתִּים קִיּוֹס קוּחִי לְעֹפָא הַשְׁמִיט וְלִבְתִּי קֶחֱרֵץ
 חֵין כְּתִיב בְּכֹן אֶלְךָ וְלִבְתִּי קֶחֱרֵץ
 כִּי שְׂחֻלָּאִים לִשְׂרָאֵל עֲבָד דִּינִי וְדִקְוִי

אומ' בדרש כיון שקאלך דוד את האבן ככנסה האבן בברזל
 שעל מצחו ונסכעה במצחו וזה אחד מקדברים שקאלט
 קרך בקשה או אפשר שקיה מקום מעלה במצחו בזה מקום
 כודיעה האבן ברען קאל' ויטל על מצחו כמאפט קמוכה
 של וכלל המוד בעצמו ספל על מצחו ארצה וברדל למרד
 נפל על מצחו כדי שימין אותו קפה שחרף וגדף בעפר שזמנים

בעפר יקר פתקס חבא במיון דא' שקיה דען אלהיו חקוק לו על לבו לקיים מה שנא' ועתה את פגריכם ער
 פגרי גולתכם דא' לא קיה לו' לנפול אלא לחוריו שקרי על מצחו קצו אלא כדי שלא יצטער דוד לילך לחתך
 ראשו נשתבר עכשיו שתים עשרה וזרועות שש אימות וזרוע נשתבר מלא קומה לחוריו ומלא קומה
 למצו במדרש הלניס

רדק

ויחזקו' עקלע
 ונחנן כשקיה
 רחוק ממנו כ
 עקלע וכשקיה
 חנו נחנן יר
 כל קלע
 וירדן דודו
 ויעמוד
 אל קפלת
 כמו על קפלת
 כמו וימלכו
 קנלעד אקרי
 לא חכל וימיתו
 וכבר קמיתו
 קודם שצמד

ותקף דוד מן פלשתא
 בקלעא ובאבנא ומחא ית
 פלשתא ואקטליה וחרבא
 לית בידא דדוד ודרט דוד
 וקם בפלשתא ונסיבית ח
 חרביה ושלפה מנהו וקטליה
 ופכק בה ית רישיה וריו
 פלשתא ארי מית גבריהון
 ואפכו וקמו אנשי ישראל
 ויהודה ויבנו וירדפו ית
 פלשתא עד מעלוא דגיא
 ועד תרעי עקרון ונפלו קטלי
 פלשתא באורח שערים
 ועד גת ועד עקרון וישבו בני
 ישראל למדרגה בתר
 פלשתא ובנו ית משריתיהון

על קמיתו נחננס כמו שאמר וחרבאין עד דוד
 וכשצמד עלו לקח חרב וכרתה ראשו וישבו

ויחזק דוד מן הפלשתא בקלע
 ובאבן ויך את הפלשתא וימחהו
 וחרבאין ביד דוד וירדן דוד
 ויעמד אל הפלשתא ויקח ארס
 חרבו וישלפה מתערה ויפתתהו
 ויכרת בה את ראשו ויראו
 הפלשתים כי כתנבדם וינסו
 ויקמו אנשי ישראל ויהודה
 וירדפו את הפלשתים עד
 בואנניא ועד שערי עקרון ונפלו
 חללי פלשתים בדרך שערים
 ועד גת ועד עקרון וישבו בני
 ישראל מדרגה אחרי פלשתים
 וישסו את מהניהם

כמישראל מלך מלך מלך דוד כמו מלך מלך

אמן בדרש מן שקלך דוד את האבן ככנסה האבן בברזל
 שעל מצחו ונטבטה במצחו וזה אחד מקדברים שקלש
 קדך נקשה או אפשר שקיה מקום מעלה במצחו באותו מקום
 כזרמנה האבן ברען האל ויטל על פמו כמשפט המורה
 אלן יוכל לעמוד בעצמו סוף על פמו ארצה וברש למר

כפל על פמו כדי שימין אותה הפה שחרף וגדף בעפר שזמנים
 בעפר יחד פתקם חבא בממון דא שקיה דען אליו חקוק לו על לבו לקיים מה שצו ונתת את פגריש ער
 פגריש בלש דא לא קיה לו לכתוב אלן לאחריו שקרי על מצחו קצו אלן כדי אלן יצטרע דוד ללך לחתך
 ראש נשתבר עכשיו שתים עשרה וזרתים שגבו שש אמות וזרת נשתבר מלא קומה לאחריו ומלא קומה
 לסמו במדרש תלים

דרק

ויחזקנו עקל
 ונאכן נשקיה
 רחוק ממנו כ
 עקל וכקדכ
 אלו נאכן יד
 כל קלע
 וירץ דודנו
 ויטמוד

ותקוף דוד מן פלשתא
 בקלעא ובאבנא ומחא ית
 פלשתא ואקטליה וחרבא
 לית בידא דדוד ודרט דוד
 וקם בפלשתא ונסבית ח
 חרבה ושלפה מנה וקטליה
 ופכק בה ית רישיה וריו
 פלשתא ארי מית גבריהון
 ואפכו וקמו אנשי ישראל
 ויהודה ונבינו ודרפנו ית
 פלשתא עד מעלוא דגא
 ועד תרעי עקרון ונפלו קטלי
 פלשתא באורח שערים
 ועד גת ועד עקרון וישובו בני
 ישראל למרדך בתר
 פלשתא ובו ית משריתיהון

ויחזק דוד מן הפלשתא בקלע
 ובאבן ויך את הפלשתא וימתחו
 וחרבאין ביד דוד וירץ דוד
 ויעמד אל הפלשתא ויקח ארת
 חרבו וישלפה כתערה וימתתהו
 ויכרת בה את ראשו ויראו
 הפלשתים כי כתגבור וינסו
 ויקומו אנשי ישראל ויהודה
 וירעו וירדפו את הפלשתים עד
 כואבניא ועד שערי עקרון ויפלו
 חללי פלשתים בדרך שערים
 ועד גת ועד עקרון וישובו בני
 ישראל מדלק אחרי פלשתים
 וישסו את מהניהם

על המיתה בלש דא שזמנים כזרמנה האבן ברען האל ויטל על פמו כמשפט המורה
 וכשעמד עליו לקח חרבו וזרת נשתבר מלא קומה לאחריו ומלא קומה

כזרמנה האבן ברען האל ויטל על פמו כמשפט המורה

AUTHOR _____

NO. 178

TITLE : P'jibic7 P'ic'2 /
'2 sicine

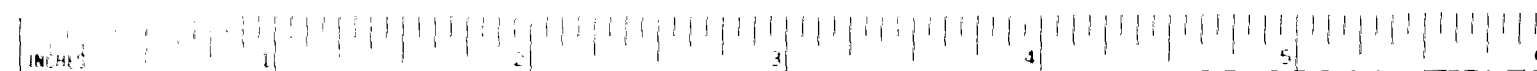
RR _____

[NEBIIM RISHONIM:
SAMUEL 2]

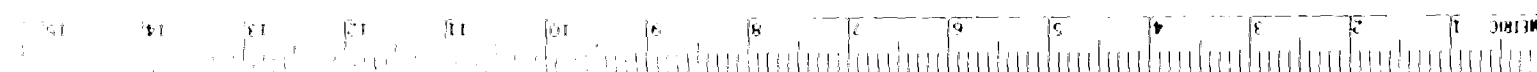
IMPRINT LEIRIA, 1494

CALL NO. GOFF, HEB-23

DATE MICROFILMED _____

C 2399

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX University Microfilms, Inc.

AN EASTMAN KODAK CORPORATION

LIBRARY
OF THE
JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY
OF AMERICA

HYMAN G. ENELOW COLLECTION

דר"ק ויקחונו ויטחבו ירושלים. אחר שקטחונו
לפני שחולצנו שבתנו ויראם הפלשתים וברו

סימפוזיאל נעמן

אימפרז נעמן

וְכֵן אֵלֶּיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
בְּיָמֵינוּ

לפי דברי רש"י

יתמקדו חיד יתכן שם ירע שחזר

וּנְסִיכְרוּרִית רִישָׁא ח' מַקְסָא כְּמַרְט'

דַּלְשֵׁתֹאִי וְאִתִּי־יָהּ וַיִּתְּנָקֵר בַּעֲשׂוֹנֶתָ

לירושלם־וּתִּיבָה דוד לֵן שְׁמִילָה

שְׁנוֹרֵם שְׁבִנְתִּי וְכִדִּי

הוא ימצא יח דור— רב/דמוק מי

יָחִיד לְבַדְמוֹתָיִם

מלכות אברהם
אברהם

לְכָל שְׂמֵי שָׁמַיִם וְלְכָל שְׂמֵי אֲרָצָה
וְלְכָל שְׂמֵי הַיָּם וְלְכָל שְׂמֵי הָאָרֶץ

לְאֶבְרָהָם וְיִצְחָק בְּ

מִן הַיָּם עַל יַמֵּי הַיָּם
מִן הַיָּם עַל יַמֵּי הַיָּם

וְאָמַר אֲבִנְדָהּ לְפָנָיו

מִלְכָּא אִם יִרְעֵנָא מִנָּה קִרְבָּן עֵתִידָא

דוד למנכות טזק קיק

זכנים איז לא על קהרצ'ט קהרצ'ט אס זאקלנוועד

והיה כל הבית חלקו למנועך לכוונתו

וְאֵלֵינוּ וּמִנְדֵּי לְבָבָנוּ וְכִרְאוֹת וְעַל כֵּן יֵי

מִשְׁתֵּי בֶלֶם פֶּקֶד שָׁחַל לְחַבֵּר בְּיָנִי

וְיָרַח קֶבֶד כִּי אִם קוֹל גִּטָּר בֶּן גִּטָּר יוֹסִיף לְחַיֵּץ

מחלוקת רב ורמב"ם ופדורש חנוס על חבני קיב' ידע

[illegible]

אֲנִי מְבַרְכֶם בְּכָל זֶמֶן וּבְכָל עֵת

מלך הדיבור שרמלך סורב לו בדבנונושה בדבנונו

לענין יחידים מבינים שיש להם חלקים שונים

אין ענין זה אין שום קשר בין הדין לדין.

המיוחדת: קמ"ע חכ"ד פמ"ח וכו' פמ"ח חכ"ד קמ"ע

בית עזרבר אשר נח קדמונו. איש דרכו נקדם

Р 33

דר"ק ויקחונו ויבאנו ירושלים. אחר שקבצונו
לפני שאלו כמנו שבתו וראש השנה שבו
ואחזקו קבצונו שבו בערי ישראל לגשר קנאים והמקוואות
שאלו קינו במלחמה עד שקבצונו ירושלים ואח' זלכתה
מן עשר הקבצים כנה ירושלים כי אם קימה חרב בלשתי כמנו

וַיִּקְהָדוּךָ אֶת־רֹאשׁ
הַפְּלִשְׁתִּי וַיִּבְאֲרוּ
יְרוּשָׁלַם וְאֶת־כָּלִיו שֵׁם
בְּאֵהָלוֹ וּבְרָאוֹת שְׂאוֹל
אֶת־דָּוִד יֵצֵא לִקְרֹאת
הַפְּלִשְׁתִּי אָמַר אֶל־
אַבְנֵר שֶׁר־הַצֵּבֹא בֶן־
מִיזָה הַנֶּעֶר אַבְנֵר
וַיֹּאמֶר אַבְנֵר חִינֹפֶשֶׁךְ
הַמֶּלֶךְ אִם־יִדְעֹתִי

וְנִסְכְּרוּרִית רִישָׁא
רַפְלִשְׁתָּאֵי וְאַיִתִּיתָהּ
לִירוּשָׁלַם וִיתִּינָה
שׁוּבִימִשְׁכְּנָהּ וְכִדִּי
חֹא שְׁאוּלִית דִּוּרִי
נַפִּיק לְקַדְמוֹת פ
פִּלְשֶׁתָּא אִמְר
לְאַבְנֵר רַב־חֵילָא בֶרֶךְ
מִן דִּין עוֹלִימָא אֲבֵנֵר
וְאִמְר אֲבֵנֵר חֵי נַפְשֶׁךָ
מִלְכָּא אִם יִדְעָנָא
ח' מַקְסָא בְּפִרְטִי
וִיתְבָּר מִתְּשׁוּבָת
דִּוּר לֵן אֲפִלָּה
אֲחִילָן קִיתָה
רַק לִדְעָת מִנִּי
קוֹחַ כְּדִי אִיתְבָּר
לֵן מִיָּדִי זֶה מַעֲשֵׂי
קוֹחַ טִכְכֵּר
קִנְיִימִקוֹ אִיתֵן
לֵן עֵת לִמְשָׁה וְהִנֵּה
מִזְזָה קַעֲטוֹנֵתֵשׁ
דִּוּר לְמַלְכוּת טִכְכֵּר קִיתָה

לב ח

דִּרְק

וַיֵּצֵא דָוִד וְגַם כַּעֲמֵט עַבְדֵי שָׁאוֹל
קָרִיבֵי קֶזֶק רֹכֵץ לִמְכַּר אֶל קַחוּ ט
עַבְדֵי שָׁאוֹל אֶת־עֲפָרָה לֵעֲמֵל עֲלֵיהֶם וַיְהִי
בְּטָאִים בְּשִׁתְּרוֹן בָּשׁוּב וְכֵן בְּטָא יִשְׂרָאֵל
מִקְמַלְמֵמָה בָּשׁוּב דָּוִד מִקְבוֹת לַת־קַפְלֵת לְשׁוֹר

רִלְבִּנ

נִשְׁמָחָה וְנִשְׁלָשִׁים עֲטִין כְּמוֹ קֶלֶם
כְּתֻבָּת לֶךְ שְׁלָשִׁים וְחָס דְּבָרִים נִסְלָח
וְכַבְדִּים וּמִן קְמַח מֵרִים וְחָס קִיק חֲמוֹרִים קֶרֶךְ
שָׁאוֹל בְּלִפְנֵי וְדָוִד בְּרִצְוֹתָיו כָּל־קֶזֶקָם עַל־יְעָלָה
דָּוִד אֶת־הִיק לִמְעַל מִמְעַלְתֵּי שָׁאוֹל

עַל כֹּחַ וְקָרִי בָּרִי
וְחָס עַל כַּעֲמֵט

וְהַמְחִילֵת פִּירוֹשׁ
כִּדְם וַיֵּת לְשִׁמְחָה
עֲמִינָה וְנִשְׁלָשִׁים
שִׁשְׁלֵשֶׁת יִתְרִים
וַיִּתְּנוּ בְּלִפְנֵי

וַתַּעֲנִינָה כְּמוֹ
וַתַּעֲנִי

לְכֵס מֵרִים קֶרֶךְ
שָׁאוֹל בְּלִפְנֵי קַפְלֵת
וְקֶרֶכְטָן שְׁלִשְׁתֵּי
כֹּחַ שָׁאוֹל קֶרֶכְטָן
כַּפְלֵתִים וְדָוִד מִן
מִנְכָּה בְּרִצְוֹתָיו חֹס
פִּירוֹשׁ עַם אֶלְטָנו
וְעַם בְּרִצְוֹתָיו כֹּחַ
כַּעֲמֵט שָׁאוֹל
כַּפְלֵתִים מִכְּרָה

וַיֵּצֵא דָוִד בְּכָל־אִשֶּׁר יִשְׁלַחֵנוּ
שָׁאוֹל וְיִשְׁכִּיל וְיִשִּׁימָחוּ שָׁאוֹל
עַל־אֲנָשֵׁי הַמִּלְחָמָה וַיִּיטֹב בְּעֵינֵי
כָּל־הָעָם וְגַם בְּעֵינֵי עַבְדֵי שָׁאוֹל
וַיְהִי כִּבְּוֹאָם בָּשׁוּב דָּוִד מִקְבוֹת
אֶת־הַפְּלִשְׁתִּים וְהַתְּצֹאנָה הַנְּשִׁים
מִכָּל־עַרְיֵי־יִשְׂרָאֵל לְשׁוֹר
וְהַמְחִילֹת לְקַרְאֵת שָׁאוֹל הַמֶּלֶךְ
בְּתַפִּים בְּשִׁמְחָה וּבְשִׁלְשִׁים
וַתַּעֲנִינָה הַנְּשִׁים הַמִּשְׁחָקוֹת
וְהַתְּצֹאנָה הַנְּשִׁים שָׁאוֹל בְּאֶלְפֹ
וְדָוִד בְּרִצְוֹתָיו וַיִּחַר לְשָׁאוֹל
מְאֹד וַיִּרְעַבְעֵינוּ הַדָּבָר הַזֶּה
וַיֹּאמְרוּ נָתַנוּ לְדָוִד רַבּוֹת וְלִי
נָתַנוּ הָאֲפִיסִים וְעוֹד לוֹ אֶךְ־הַמְּלֹכָה

וַנִּפְקֵד דָּוִד בְּכָל־אֶתֶר דִּשְׁלַח
לִיחַ שָׁאוֹל מִצִּיחַ וּמִנְהַשְׁאֹל
עַל־גְּבוּרֵי עַבְדֵי קֶרֶכְטָן וְשִׁפְרֵי
בְּעֵינֵי כָּל עַמָּא וְאֶף בְּעֵינֵי עַבְדֵי
שָׁאוֹל וְהוּחָה בְּמִיעֲלָחוֹן בְּדִ
תְּבָרִיד מִלְּמַקְטָלֵי תִפְלִשְׁתָּא
וַנִּפְקֵא נִשְׁאֵא מִכָּל קְרוֹיֵי־יִשְׂרָאֵל
לְשִׁבְחָתָא בְּחֻנָּא לְקֶדְמוֹרַת
שָׁאוֹל מִלְכָּא בְּתַפִּין וּבְחִדְוָא
וּבְגִלְצֵרִין וְאֶתֶּכָּא נְשִׁיא
דְּמִשְׁבַּחָן וְאֶמְרָא קַטְלֵ שָׁאוֹל
בְּאֶלְפִין וְדָוִד בְּרִצְוֹן וְהַקִּדָּה
לְשָׁאוֹל לְחִדְוָא וּבְאִישְׁבַּעֲנוֹהִי
פִתְּגָמָא חֲדָרִין וְאֶמְרֵי הַבּוֹ לְדָוִד
רַבּוֹן וְלִי הַבּוֹ אֲפִיסִים וְעוֹד
אֶשְׁתַּאֲרֵת לִיחַ עוֹד אֶלְהֵן
מִלְכּוֹתָא

קוֹחַ לְבָדוֹ כָּל־עַמּוֹ אֶלְטָנו וְדָוִד מִנְכָּה בְּפִלְשְׁתִּים מִנְכָּה גְּדוֹלָה כָּל־עַמּוֹ רַבּוֹת וַיִּחַר לְשָׁאוֹל
וְעוֹד לוֹ אֶךְ־הַמְּלֹכָה וְעוֹד מִקְלֵחַ אֶת־הַקִּדָּה לְשִׁמְחָה וְעוֹד מִקְלֵחַ חֲסִין דְּרִיךְ עַד חֶלֶם מִלְכּוֹת דָּוִד
וְעוֹד לוֹ אֶךְ־הַמְּלֹכָה וְעוֹד מִקְלֵחַ אֶת־הַקִּדָּה לְשִׁמְחָה וְעוֹד מִקְלֵחַ חֲסִין דְּרִיךְ עַד חֶלֶם מִלְכּוֹת דָּוִד
אֶלְפִין קְרוֹיֵי מִלְכָּה וְעוֹד מִקְלֵחַ אֶת־הַקִּדָּה לְשִׁמְחָה וְעוֹד מִקְלֵחַ חֲסִין דְּרִיךְ עַד חֶלֶם מִלְכּוֹת דָּוִד

ואהיה אין דרבה אקדם ואם תאמר קיה לשם אקדם נשים
אקראת נשים קח מניכל כבודך עתמלך פטמרה
וכתי ויאמרו אין קיה אהיה ויאמר קח נאקל

סנה ששמוא שאל על אשה קמלחמה ועתה לשרא
סנה קמלחמה ומנה קמקום קמכמו לשים אונת למלך
עלמס ולזה תמצא שאמרו לו כל שמוא ישראל גם
אתמוול גם אלשום נהיות שאל מלך עלמלחמה קיית
קמונח וקמונח את ישראל כבודך אשר לנתיכו עלולת

רדק

כן ענדך ישי עת
קלממי פ' כן נטר
אח כחט נכרא
עתקלממי לשט
דבריסטע מקנמו
ניתלסוטע שקיה
איש מלחמה ויהי
ונפס יקונתן
קמקרה מן ריש
ספרא עד קציה
ינען ברמן שטס
לכה ונעכל למנב
קערלס קאלה
ויאמר יקונתן ונפ
ומן קכל עד סוף
ספרא יקונתן
ויתפסט יקונתן אית
קמעל פ' מן
קמעל כמון קס
יצאו את קעער ט
אין כטן קתפעל
יוצא ואמר כלסון
קתפעל כרען
גדול וקנה רנה קתפסט כגדיו ועתה לי

ואמר מלכא שאאתבר
מן ריו עלימא ובר
תברוד מלמקטל ירד
פלשתאה ודבר יתיה
אכנר ואיתיה קדם ש
שאול ורשא דפלשתא
כיהיה ואמר ליה שאול
בר מאן את עלימא
ואמר דוד בר עבדך
ישי דמבית לחם והיה
בר שיצ למללא עם
שאול ונפשא דיהונתן
אתחברה בנפ אדרוד
ורחמיה יחונתן בנפשיה
ורברה שאול בומא
ההוא ולא שבקה למתב
בית אבוהי ונר יהונתן
ודוד קיים בדרחים יתיה
בנפשיה וואשלח יהונתן
ית מעלא דעלוהי ויהי
לדוד ולבושוהי ועד
דברה ועד קשתיה
ועד רזיה

ויאמר המלך שאל
אתה בן מי זה העלם
וכשוכרוד
מחכות את הפלשתי
ויקח אתו אכנר
ויבארו לפני שאול
וראש הפלשתי ב
כיהיה ויאמר אליו
שאול בן מי אתה
הנער ויאמר דוד בן
עבדך ישי ברת
הלחמי יהי בבלתו
לדבר א שאול ונפשו
יהונתן נקשרה
בנפשו דוד ויאבהו יהונתן בנפשו
ויקרהו שאול ביום ההוא ולא נתנו
לשוב בית אביו ויכרת יהונתן ודוד
ברית באהבתו אתו בנפשו ויתפשט
יהונתן את המעיל אשר עליו ויתנהו
לדוד ומליו ועד חרביו ועד קשתו
ועד חגורו

רלבג

וידמה שכת
יקונתן ברית עם
דוד כ ראה קיית
מלך עליש כראות
סנה קמלחמה ולזה
תמצא נמה סינח
שאמר יקונתן לדוד
ידעתה מלך ת
תמלך עליש וקמה
כך מלכת ישראל
ונס שאול אט ידע
וקיסיר אונת לזאת
קידעק מה שיער
לסם שמוא אלן תקן
קמלחמה לשאל

בנפשו דוד ויאבהו יהונתן בנפשו
ויקרהו שאול ביום ההוא ולא נתנו
לשוב בית אביו ויכרת יהונתן ודוד
ברית באהבתו אתו בנפשו ויתפשט
יהונתן את המעיל אשר עליו ויתנהו
לדוד ומליו ועד חרביו ועד קשתו
ועד חגורו

דר"ק

ויאמר וגו' ושאול אמר כלנו אל תהי ידי ט' פן אענש ויתבי ט' יד פלשתים לכך חזן לנחלם
מלחמותיה' ויאמר דוד וגו' ומי חיי' כל' מה חיי חסותם ט' קודם קנכר חיו חסותם
חסותם ונאמרנו מי ט' קייס קוח קחות וקדבר שיאמר בעטרים
מי ט' לא יאמר מי אל' על חי המדבר משפחת חט ט' שראל ט' ומי משפחת חט ט' שראל ומי שזכר שיער
נמקס שטם ויתברס ורשית חט ט' שראל כלמ' חזן דבר גדול ט' שראל אל' מי משפחת חט ומקדושת
שט' שראל

רלבנ

וקנה כוונת שאול
קיק לפי חט דוד
ט' פלשתים וקנה
קיק דוד מעלם
מאד בכל דרכו
וקיק קשי' עמו וזק
קוסף יד קד
לשאול מפט דוד
מעדף לזק שבר
קיק זק סנה חט
שכל ישראל ויקודק
אוקטס חט דוד ט'
קיק יונק ונא
לפמקס ובראות

ויהי דוד לכל דרכו משכיל
ויהוה עמו וירא שאול אשר
הוא משכיל מאד ויגר מפניו
וכל ישראל ויהודה אהב את
דוד כי הוא יוצא ובא לפניו
ויאמר שאול אל דוד הנה בתי
הגדולה מרב אותה אתן לך
לאשה אך היה לי לבן חיל
וחלחם מלחמות יהוה ושאל
אמר אל תהי ידי בו ותהי בו יד
פלשתים ויאמר דוד
א-שאל מי אנכי ומי חיי משפחת
אבי בישראל כי אהיה חתן למלך

ויהוה דוד בכל ארחותיו מצליח
ומימרא דין בסעדיה וחוץ
שאול ארי הוא מצליח לחדא
ורחיל מן קרמוהיו כל ישראל
ויהודה רחמן ית דוד ארי הוא
נפק ועליל ברישיון ואמר
שאול לדוד הא ברתי רבתא
מרביתא אתן לך לאתוברים
היה לי לגבר עבד קרבן
ואנח קרבא עמא דין ושאל
אמר לא תהי ידי ביה ויתמסר
בדא דפלשתא
ואמר דוד לשאול מאן אנא
ומן חיי ברס ורעית אבא
בישראל ארי אהיה חתן למלך

שאול קתחם אתה לו בעו צופן שגדר בעתק לחמו עם גלית וחשן שיקי כל לפטלו ט' פלשתים ט' קתנר
עמו שלחם מלחמותיה' בפלשתים
משפחת חט ט' שראל וקנה חזן זק מעד שקיק צל מערות קמוח ט' וסנה חזן שאול ומשפחת קדש דוד מעל
משפחות שגמי בטמן לבורות שאינן ראוי למנוח
צמלך וחזן מי חט שקיק רח' לשתחן צמלך כאלו חזן קנכר ככזק ושכל מאד ומי חיי' חזק למד מה חיי
חסותם שקיק רח' לזק קל קייט דופק צלן ואיד' יתכן שאול קח מעל חז' קצין לקחת ט' קמלך

דריק

ד"ק
 עַן לֹד כֶּתֹב בּוֹ וּקְרִי שֹׁל וּשְׁמִי אֶחָד
 וְשֵׁם מִשְׁכּוֹ בְּעֵץ רֶסֶם וְהִרְגֵּם כְּמִין
 יֵת דֹּת וִירָהִי מִמַּחֲרִית וְהִנֵּלָם וְהַעֲבֹד כִּמּוֹ וְלִלְחֹם אִתּוֹ
 מִירֵדָן וְהִרְגֵּם וְשֵׁם הַכֶּתֹב וְהַשְׁמִיכֵנוּ
 קִיָּם מִדְּבַר דְּבָרֵי שְׁמוֹת וִיפֹל וְגו' כְּדוֹד וְשֵׁם

שיעברין קחמל
 ויכעץ בקיר
 ותרגע ואברומה
 בכותל מן ברזל
 ברברי ז
 ראשתקיל ברזל
 כלל דלי קדי ה
 ברזל שפרוש
 נקבה חשה
 וירא שאל שור
 חיתן לבד ויול
 קשרא כסל
 במכתב
 ויסרהו שאל
 מעמו
 שאל יקיה עמו
 תמיד בשית כמן
 שיקיה אל שיקיה
 יוצא וכל עק
 קעס

וַיִּזְמַר שִׁיר

וַיְהִי שְׁאוֹל עֹזֶן
אֶת־דָּוִד מִחַיִּים הָהוּא
וְהִלְאֵהוּ וַיְהִי מִמַּחֲדָת
וַתַּצֵּל חֲרוֹתָאֵהִים רָעָה
אֶל־שְׁאוֹל וַיִּתְּנָבֵא
בְּתוֹךְ הַבַּיִת דָּוִד מִנֶּגֶן
בִּירוֹ בָּיוֹם בָּיוֹם וַחֲהֻמַּת
בִּיד־שְׁאוֹל וַיִּטַּל
שְׁאוֹל אֶת־הַחֲנִירָת
וַיֹּאמֶר אֲבָה בְּדָוִד
וּבִקְרֹאֵי־סֶבֶר דָּוִד
מִפְּנֵי פַעַמִּים וַיֵּרֶא
שְׁאוֹל מִלִּפְנֵי דָוִד כִּי־
הָיָה יְהוָה עִמּוֹ ו
וּמִעַם שְׁאוֹל סָרָה
וַיִּסְרְהוּ שְׁאוֹל מִ
מַעֲמֹ וַיִּשְׁמְהוּ לוֹ
שֶׁר־אֵלָּה וַיַּעַז וַיָּבֵא
לִפְנֵי הָעָם

ר"ל בנ שן את דוד קרען זקני

מַעֲבֵט אֶנּוּ מֵרֵב שׁוֹנֵה וְצוֹפֵן שִׁדְיוֹ
כֹּל מַעֲשֵׂיוֹ בְּלִפְחִיתָ לֹא יִכְוֹלֶתֶם בְּלִקְיָתָ
יִתְחַבְּלוּתֶם לְהוֹרֵג שְׂדֵי צוֹפֵן אֶלֶּי יִקְיָה דוֹד
וְשִׁמְרָ מֵעַתָּה וְהָיָה יִתְחַבְּלוּתֶם הָאֵלֶּים כִּשְׁמֵךְ

וְהָיָה שְׂאוֹל בְּמִין יֵת־
דָּוִד מִיּוֹמָא דְהוּא
לְהַלְלוֹתָ מִיּוֹמָא
בְּתַרְוָהּ וּשְׂרַתְרוּחַ
נִשְׁאָ מִן קָדָם יְיָ עַל־
שְׂאוֹל וְאַשְׁתָּי בְּגוֹ-
מֵתָא וְדָוִד מְנַן בִּידֵי
עֵינִים בְּיוֹמָא וּמִדְּמֵתָא
יְגָדֵא דְשְׂאוֹל וְאָרִים
שְׂאוֹל יֵת מִדְּמֵתָא
אֲמַר אֲמַחֲיֵינִי בְּדָוִד
אֲבָרְיֵינִי בְּכֹתְלָא
וּסְתַחֲרֵי דָוִד מִן
קָדָמוֹהִי תְרִין זְמָנִין
חֵיל שְׂאוֹל מִן קָדָם

יְקִיָּה דָּוִד נִשְׁמַע
 מִזֶּקֶק וְהָרָע עֲזָרָה קִשִּׁי
 חֵת דָּוִד וְנִשְׁמַר מִזֶּקֶק
 שְׂנֵאָה מִפְּטוֹ בֶּן
 אֲזַנְתִּיכִי לְשִׁחוֹל
 שִׁקְשִׁי עַם דָּוִד
 וּמִעַמּוֹ כִּי וַיִּירָא
 מִמֶּנּוּ וְהִסְדִּירָם מִעַמּוֹ וַיִּצַּח וַיִּצַּח לִפְנֵי קִטֵּם וְשִׁמּוֹ
 לְעַשׂר אֶלֶף

וְהוֹהֶה שְׁאוֹל בְּמִן יֵת
דָּוִד מִיּוֹמָא דְהוּמָא
וּלְהֵלְלָא וְיִהְיֶה מִיּוֹמָא
דְּבִתְרוּהִי וּשְׁתַּרְתּוּחַ
בִּישָׁא מִן קֳדָם יְיָ
שְׁאוֹל וְאַשְׁתִּי בְנוֹ
בֵּיתָא וְדָוִד מְנַן בִּידֵי
מִנּוּס בִּיּוֹמָא וּמִדְּנֵתָא
בִּידֵי אֲדָשְׁאוֹל וְאֵרִים
שְׁאוֹל יֵת מִדְּנֵתָא
וְאַמְרָא מְחִינֵת בְּדָוִד
וְאַכְרוּיֵנִי בְּכֹתְלָא
וְאַסְתַּחֲרֵי דָוִד מ
מִקְדָּמוֹהִי תְרִין זְמָנִין
וְדָחִיל שְׁאוֹל מִן קֳדָם
דָּוִד אֵרִי תוֹהֵמִי מִדָּא
דִּינִי בְּסַעְדֵּיהִי וּמַעֲסִי
שְׁאוֹל רַחֲמִין וְאַפְגִּיתִי
שְׁאוֹל מְלוֹתָהּ וּמִנִּי
לִיהֲרַב אֶלְפָּא וְנֶפֶק
עַל קֳדָם עַמִּי

ר"ד

וידברו עבדי שאול וגו' קבלו בלשון
קבלו על התחתון שאול מקור וכו' קבלו
זאת תעשה לך עזר אתי אלפיך רש וקבלו תרעו
מסכן וקדוש רש שאין לו שכול לתמונה קדושי
לבת מלך לפי שם שאול לעבדיו כה תאמרו לרוד

אין חפץ למלך
במקדש במחנה
ערלות פלשתים
ונקלש שחית כדאי
לקחת בת מלך
ויגירו עבדיו
לרוד וגו'
וישר קדבר טור
קחיתן לבד ויור
קשר ספלה מ
מקדשה ולא מלכו
קימים קומן שנה
לשיטח ל מחנה
קערלות לא קנע
קומן עד שקסו כלך
וקטחלו מיתים

ר"ב

וידמה שאלו קסטים דוד בזה מצד
קטוק כמו שקדם אלו שקדו ק
קטו וקטו שאלו שתהיה קטנה שאלו קסטים דוד בזה
סירא מפלשתים ולזה עק לעבדו שידבר אל דוד
בסתר ויודיעו שקמלך קפץ וכל עבדיו קטקו

ופקיד שאול ית
עבדוהי מלילו עם
דוד ברו למיכר הא
אתרע בך מלכא
וכל עבדוהי רחבוק
ובען מאחתתן
במלכא ומלילו ע
עבדי שאול קדם
דודית פתגמא ח
האלין ואמר דוד
הוערא בעיניכון
לא תחתנא במלכא
ואנא נבר מכבן

כדי שיחשוב דוד
שאין כוונת שאול
לקטלו כד פלשתים
ואכס חישר שונקל
ללולא לא אוכל
לתמונה ומתן
כדאי לעתמלך
וישר קדבר בעט
דוד לתחתן במלך
לעסוק קתבאר
ט נמח נש
שישג וקויתבר
לשאול ט וי עמו

והדיוט ואתה ואנא עבדי שאול ליה למיכר
כפתגמא האלין מליל דוד

ואמר שאול כדן תמכרין
לדוד לא דעא למדכא במחרין אלהין
במאה עורדת פלשתאי לא תפרע
בשנאי מלכא ושאול חשיב לממסר
ית דוד בידא רפלשתאי וחיואו עבדוהי
לדודית פתגמא האלין וכשר פתגמא
בעיני דוד לא תחתנא במלכא וכל
שלימו יומיא

לג ד

ויצו שאול אל עבדיו
דברו אל דוד בלאט
לאמר הנה חפץ בך
המלך וכל עבדיו
אהבוך ועתה התחתן
במלך וידברו עבדיו
שאול באוני דוד את
הדברים האלה ויאמר
דוד הנקלה בעיניכם
התחתן במלך ואנכי
איש דשונקלה ויגדו
עבדי שאול לו לאמר
כדברים האלה דבר
דוד ויאמר

שאול כה תאמרו לדוד אין חפץ ל
למלך במהר כי במאה עורלות פלשתים
להנקם באיבי המלך ושאול חשב
להפיל את דוד ביד פלשתים ויגדו
עבדיו לדוד את הדברים האלה וישר
דוד בעיני דוד להתחתן במלך
ולא מלא הימים

ר"ל ב ויהי בעת תת לל בעת שקיה קטר שיתנע לרוד וידמה מזק המקום של קדש דוד
 בשנים תתחתן ש קיום לל בשית בנות שישל תתחתן ש קיום ש אהן לל אחת מקה וקיה קפון
 ש קשואה אי איפאר שיתן לל ואחשונ שאמר לו זה מפט שכר לו שיתן לו צע לל שק יתכן שיתן לו
 קגדול ש קיארקויה יותר בזק ש לל יתכן לתת קצערק למט קכערק ואולס עתה שמתה קגדול
 לעדריאל קמח לתת עתה ש לל יקיה קרען בזק לל שיתן לו אחת מעבדות

ויהי בעת תת את מרבבת שאול
 לרוד והיא נתנה לעדריאל
 המחלת לאשה ותאהב מיכל
 בת שאול את רוד ויצרו לרוד
 וישר הדבר בעיניו ויאמר שאול
 אתנה לו ותהי לו למוקש ותהי
 ביד פלשתים ויאמר שאול
 רוד בשתים תתחתן בי היום

והיה בערב דמטא אתה יכר
 ית מרבבת שאול לרוד והיא
 אתה יכר לעדריאל המחלת
 לאתו ורחמת מיכל בת שאול
 ית רוד וחיואו לרוד וכשר
 פתגמא בעיניה תוספתא
 והיה קסבר דקדושהא
 בטעות נניהו משום דמלור
 הוא ואף מיכל מבתר דאנסב
 ליה אפקא מיניה בלאנט מ

משום דסבר דקדושהא נמי מבפחות בשוה פרוטה קדש ומהא דמקדיש
 מבפחות בשוה פרוטה לא קדיש ולא נסיכרוד לא אפסיק קליה מיניה
 דקסבר דעל לא טפי משוה פרוטה נניהו משום דתו ללכית דשאול
 ולש יריחו ואמר שאול אתנה ליה ותהי ליה לתקלא ואתמסר
 בידא דפלשתא והואמר שאול לרוד בחרא מן תרתן תחתין בי ומא דין

ד"ק

ויהי בעת תת
 כהנע בעדן
 דמטא אתה יכר
 מרב לרוד כל
 שחנע קזמן
 שיתן לשאול ש
 שיתכן לעתה
 קדבר ועתה
 לעדריאל ורוד
 לל קיו קדושין
 ויאמר ונ
 בשתים
 תתחתן ש כ

כהנע נחדא

מתחתין כנע ש לל איכ כאלעל אחת מעל שמו שמפרש ש נח ונך אחד מקס ונ וכן ויקבר בערי
 קגלעד ופירוש אנפ שדברתי לל בשית בנות ולל כודמן קדבר שתקיה לל קראשונה אחת מקן תקיה
 לל באמת קיום ונחיתה תתחתן ש קיום וכראק ש דוד משך ידו מקמעה לפ שקתלם כראשונה
 ללכך קאכך שחל לטית לית עכדיו שידברו אלרוד כלל שחמר ויע שחל לית עכדיו ונ וידברו אלל כלל
 כלומר בשתר כהנע מן כרן כדי שיראק ש דברי שחל חמת ולל דברי קתל שקר ויש מרבותין זל
 שאמר ש שתקן קיו לרוד לשים ואחר מיתת מרב נשח מיכל ועדריאל בעשרה נשא את מרב ומקם
 אמרו ש קדושי משה קיו לרוד כמירב ונקתר נשאק עדריאל

דרכ

ואת חנני ועמדת לך את פי למקום את כלמך למקום שקוץ יוצא תמיד או פחדו לך מימך
וקוץ כחן אשר למך נשען עליהו ויתן וקום לקדם חנני ופי נשדק אשר חנה שס ס קיק רגיל
שאל לנחת כליוס לנחת שדק לפי עק ימונתן את רוח שיחנני בלונת שדק כרי שימנת את קדברים קטנים
סידבר קוץ לנחתו בעטרו ומה שחנני וקננת לך חס יקיה שאל תשמע את דברים את חנני לך מה שיענה
חנני וישם את נפשו ככח הדגמו ומסר ית נפשיה כעלג ליתקטל

ומליל שאל עם יונתן בריה
ועם כל עבדוה למקטלית דור
ויהונתן בר שאל אתרע דור
לחדא יוחי יהונתן לדור למימר בע
שאל אבא למקטלך ומן אסתמר
בעי בעפראותתב בסתרא ותטמרי
ואנא אפוק ואקום לות אבא בחקלא
דאתתמן ואנא אמליל עלך פתנמן
תקנן קדם אבא ואחזימה ואחזי לך
ומליל יהונתן על דור פתנמן
תקנן קדם שאל אבא ואמר ליה
לא יחטא מלכא בעבדיה דדור ארי
לא חטא לך וארי עבדוהי תקנן לך
לחדא יומסר ית נפשיה בעל נכ
לא תקטלא וקטלית פלשתא ובעבד
ישפורקנא רבה לכל ישראל חיות
וחדית ולמה את חייב בדם זבאי
למקטלית דור מנן וקטיל שאל
למיכר יהונתן וקיים שאל קיים הוא
מנא יתקטיל וקרא יהונתן לדורוהו
ליה יהונתן יתכל פתנמנא רואלין
ואיית יהונתן ית דור לות שאל ורה
משמש קדמהי בכאתמלי ומרקמוהי

וידבר שאל אל יונתן בנו ואל
כל עבדיו להמית את דור ויהונתן בן
שאל חפץ בדור מאד ויגד יהונתן לדור
לאמר מבקש שאל אבי להמית דועתה
השמר נא בבקר וישבת בסתר ונחבאת
ואני אעא ועמדת ליד אבי בשרה אשר
אתה שסואני אדבר בך אל אביר אית
מה וקננת לך וידבר יהונתן בדור
טוב אל שאל אביו ויאמר אליו א יחטא
המלך בעבדו דור כי הוא חטא לך וכי
מעשיו טוב לך מאד וישם ארת נפשו
בכפו ויך אתה פלשתי ויעשיהוה ת
תשועה גדולה לכל ישראל ויתנשמה
ולמה תחטא בדם נקי להמית את דור
חנם וישמע שאל בקול יהונתן וישבע
שאל חי יהוה אם יומת ויקרא יהונתן
לדור ויגד לו יהונתן את כל הדברים
האלה ויבא יהונתן את דור אל שאל
ויהי לפניו כאתמול שלשם

דִּרְק וַיִּקַּם דָּוִד וַיִּמְלֹךְ וַיִּמְלֹךְ לְמֶלֶךְ קָלָאמֶלֶךְ
וַעֲמֻן וַיִּמְלֹךְ עַבְדֵּי קִיִּי וְעַבְדֵּי דָוִד
לְכָל הַבָּיִת לַפֶּת קִמְלֹךְ יָדָא שְׁלֹם לֵעַבְדֵּי שְׁלֹם
אֶן עַבְדֵּי אֲנָשֵׁי דָוִד כְּמִשְׁפַּט קִמְוָר שְׁמֵלֵךְ אֲנָשֵׁי עַבְדֵּי
אֲחֵרֵי וְכָל וַיִּמְלֹךְ קִיִּי וְעַבְדֵּי כָל הַמִּנְחָתִים
קִיִּי לַפֶּת

וַיִּרְא שְׁלֹם וַיִּמְלֹךְ
וַיִּמְלֹךְ עַבְדֵּי קִיִּי וְעַבְדֵּי דָוִד
לְכָל הַבָּיִת לַפֶּת קִמְלֹךְ יָדָא שְׁלֹם לֵעַבְדֵּי שְׁלֹם
אֶן עַבְדֵּי אֲנָשֵׁי דָוִד כְּמִשְׁפַּט קִמְוָר שְׁמֵלֵךְ אֲנָשֵׁי עַבְדֵּי
אֲחֵרֵי וְכָל וַיִּמְלֹךְ קִיִּי וְעַבְדֵּי כָל הַמִּנְחָתִים
קִיִּי לַפֶּת

וַיִּקַּם דָּוִד וַיִּמְלֹךְ וַיִּמְלֹךְ לְמֶלֶךְ קָלָאמֶלֶךְ
וַעֲמֻן וַיִּמְלֹךְ עַבְדֵּי קִיִּי וְעַבְדֵּי דָוִד
לְכָל הַבָּיִת לַפֶּת קִמְלֹךְ יָדָא שְׁלֹם לֵעַבְדֵּי שְׁלֹם
אֶן עַבְדֵּי אֲנָשֵׁי דָוִד כְּמִשְׁפַּט קִמְוָר שְׁמֵלֵךְ אֲנָשֵׁי עַבְדֵּי
אֲחֵרֵי וְכָל וַיִּמְלֹךְ קִיִּי וְעַבְדֵּי כָל הַמִּנְחָתִים
קִיִּי לַפֶּת

וַיִּרְא שְׁלֹם וַיִּמְלֹךְ
וַיִּמְלֹךְ עַבְדֵּי קִיִּי וְעַבְדֵּי דָוִד
לְכָל הַבָּיִת לַפֶּת קִמְלֹךְ יָדָא שְׁלֹם לֵעַבְדֵּי שְׁלֹם
אֶן עַבְדֵּי אֲנָשֵׁי דָוִד כְּמִשְׁפַּט קִמְוָר שְׁמֵלֵךְ אֲנָשֵׁי עַבְדֵּי
אֲחֵרֵי וְכָל וַיִּמְלֹךְ קִיִּי וְעַבְדֵּי כָל הַמִּנְחָתִים
קִיִּי לַפֶּת

וַיִּקַּם דָּוִד וַיִּמְלֹךְ וַיִּמְלֹךְ לְמֶלֶךְ קָלָאמֶלֶךְ
וַעֲמֻן וַיִּמְלֹךְ עַבְדֵּי קִיִּי וְעַבְדֵּי דָוִד
לְכָל הַבָּיִת לַפֶּת קִמְלֹךְ יָדָא שְׁלֹם לֵעַבְדֵּי שְׁלֹם
אֶן עַבְדֵּי אֲנָשֵׁי דָוִד כְּמִשְׁפַּט קִמְוָר שְׁמֵלֵךְ אֲנָשֵׁי עַבְדֵּי
אֲחֵרֵי וְכָל וַיִּמְלֹךְ קִיִּי וְעַבְדֵּי כָל הַמִּנְחָתִים
קִיִּי לַפֶּת

דָּרַק

ויתרד מיכל את דוד בעד קהלון כדרך
הפסח לא יכול לנצח מפני השומרים

וקיה ללית קהלון מעד אחר שלם ראו אית השומרים כ
כזה רידת מן קהלון כדרש קיין כרחוק ר' אט ור'
אטן ר' אט אומן שם שערם קיו לליתו של דוד אחר
גדול אחר קטון

ויתרד מיכל ארת
דוד בעד רחלון
וילך ויברח וימלט
ותקח מיכל ארת
התרפים ותשם אל
המטה ואת בביר
העזים שמרה
מראשתו ותבם
בבגדי

ושמרו איתו מן ק
השער הגדול ויצא
בשער הקטון ור'
אטן אומן שער א
אחר לכו קיה ל
ועמדו לקם על
השער מה עשתה
מיכל שלם אחר דוד
בעד קהלון
ותקח מיכלו
את התרפים

תרג' כלומר וקם עשויים כדמות נח אדם לפי שמה
אותם במטה שידמה שדוד שוכן שם ובמקום ראשו
שמה כתר קעזים שידמה בשער ראש אדם ופי' כתר
קעזים כד עשוי משער קעזים ופי' כד ר' דעו' וכן
אומן כדרש ונתנה ביד יין תחת דוד על המטה ר' לוא
מיעד קעזים וקיה השער למעלה לפי שמה אית ב
במקום ראשו ועטן התרפים ימ"ט קס ע"ז כעו
התרפים אחר ללבן שגבתם רחל ולבן קיה עבד ע"ז כמו שאמ' למע גבת את אלפי וחללה חללה שקיה בבית
דוד ע"ז וי' שקו' כל קבת שפשו לרעת חלקי הששת ויראו בהם קשתות כמשפט קמולות וזק יתכן כדבר
לבן אכל בדבר מיכל קו' קשה לפרש איך שמה איתם במטה במקום דוד ואותו חכל איכ' עתכונה קוזת
וקחם ר' אברהם עזרי' ולכתבם התרפים קם על צורת בן אדם וקיה עשי' לקבל ב' עלוטים והעד
שקתרפים כן התרפים שמה מיכל במטה עד שחטו אנמרי קשת שמה דוד אל המטה כמו על המטה וכן
אל הקרים לא חכל

רָלָבָנ

בעד קהלון קנה השומרים קיו
אכל קפתו איכ' טלית דוד

וקהלון קיה בבית ל' יחד מקבצת ומשם קורידק
אותו מיכל כדי שימלט" וקחקה התרפים ושמנה
אותם על המטה שידומה שקיה שוכן במטה ויוד
עשוי מיעד עזים

ושל שילת מיכל ית
דוד מן הרבא ואור
ואשתו יב' ונגיבת
מיכל ית יצ' מניא
ושויאת על ערסא
וית' לורא דעזי שויאת
איסרוהי וכתביאת
בבגדי

וקיו צה שערות שנים
מרחש'תו למטעות
קנאים שם וימלאו ב
במקום קהו' וידומה
לקם מפני השערות
שיקיה שם דוד וקחר
זה כשתה בבגד כתר
קעזים לשורות כ' כסה
דוד ראשו לשומרו

מקדירות בעת קשיה עם שוק יקיה סנה שלם
יוכר לקם שלם קיה שם דוד במטה קם לא אחר סיגל
זה בן כד וטן כד יתכן שימלט דוד ויתרחק ו
ואחשוב שעתה זה מיכל שאם ישמנו בבקר
לקרוא לה שתפתח לקם תוכל לראותם כשתראה
לקם שקו' במטה והאמר לקם שקו' חללה כדי שיקיה
לדוד מן הפסח יותר להתרחק

כמו שאמ' למע גבת את אלפי וחללה חללה שקיה בבית
דוד ע"ז וי' שקו' כל קבת שפשו לרעת חלקי הששת ויראו בהם קשתות כמשפט קמולות וזק יתכן כדבר
לבן אכל בדבר מיכל קו' קשה לפרש איך שמה איתם במטה במקום דוד ואותו חכל איכ' עתכונה קוזת
וקחם ר' אברהם עזרי' ולכתבם התרפים קם על צורת בן אדם וקיה עשי' לקבל ב' עלוטים והעד
שקתרפים כן התרפים שמה מיכל במטה עד שחטו אנמרי קשת שמה דוד אל המטה כמו על המטה וכן
אל הקרים לא חכל

רדק

וינקה שאלו לכותי בחמת דוד ובקיר כבד פרשתו ויפטר מפת שאלו נסתלק מלפמו ונשמר
מקחמית וקרב בקיר וידך אתה חמת בקיר תקע בקיר עם וימלט פ' נס נאותה שעה ר' טע
ונמלט כלל קורבנו שאלו ש קנדה לו מיכל אשתו ש אשה רוצה למייתו כלל וישלח
שאלו מלפמם וג' לשמרו ולקמיתו לשמרו שלם יצא מן קצת ויברח ולקמיתו בנקר
ש ל' קיה ממיית חותו כלל בפט אשתו אלם חששית חוקו חלו בנקר וימיתוהו

רלבב

ויפטר וג' וידך את
קחמת בקיר כל
שסתלק מלפמו
בעת זורקן חרש
קחמת לכות את
דוד וקרב קחמת
בקיר ולם כג עבדו
וקנע עשה זה נס
עצם ש עם קיות
מכנן וקיה מנשדל
שיקי שירו משוער
כראוי נסתלק מ'
מפמו חקר זריקתו
קחמת חלו ולש
סתברר לדוד ש
כלתה קרעה מרת
שאלו לקמיתו נס

ואוספת עור קרבא למיהו
ונפק דוד ואגית קרבא ב
בכל שתי אימחא בהון מחא
סגיא הוא פכו מן קדמוהו ויהוה
רוח בישא מן קדם ש' ער
שאלו והוא בכיתה ית
ומורעיתו בדיה ודוד מנן
בירי ובעא שאלו לממרו
במורעיתו ברוד ולמברוא
בכותל לא ואתפטר מן קדם
שאלו וקבעית מורעיתו
בכותל אודוד ערק ואשתויב
כלילא הוא וישלח
שאלו אונגין לות ביתרור
למטריה ולמקטליה בעפרא
וחיאת לדוד מיכל אתתיה
למימר אם ליתך משוב ית
נפשך כלילא מחראת חתקטלי

ותוסף המלחמה להיות ויצא
דוד וילחם בכל שתיסויך בהם
מכה גדולה וינסו מפניו ותר
רוח יהוה רעה אל שאלו והוא
בביתו וישבחוניתו בדוד ודוד
מנן בירי ויבקש שאלו להכות
בחת בדוד ובקיר ויפטר מפני
שאלו ויך את החנית בקיר ודוד
נס וימלט כלילא הוא
וישלח שאלו
מלאכים אל בית דוד לשמרו
ולחמיתו בבקר ותגר לדוד מ
מיכל אשתו לאמר אם אינך
ממלט את נפשך הלילה מחר
אתה מומת

לשתי לשמרו ולקמיתו בנקר כל לשמרו שלם יצא מן קצת ויברח ולקמיתו בנקר
ש ל' קיה ממיית חותו כלל בפט אשתו אלם חששית חוקו חלו בנקר וימיתוהו
פ' שאלו חס ש' ח' מעבדיו בחוסן שיתחמת שאלו שכבר מת דוד ולזה לא עשה למלפמם שימיתוהו כי ירא פן
יעשה עמקם דוד בתחלית למלט כפשו כד מן קדדין עם שכבר רצה שאלו לעשות זה בדרך ש' חמם
קיה עשה לפרוץ חת דוד על לא חמם בכפשו ולזה קשתל בתחלה לכותי בחמת בקיר מנן שדו לפמו שאלו
יתפרסם זה לזולתו וזה גכ בעת רוח חלום רעה מבעתה שחם יודע קדבר יקיה קתכלית לשאלו מנע חלו ח'
שיטתו בד פלשתים ש בזה ל' יאשימכו חקר מקחמית

דֶּרֶךְ וישלח שאלונו וירא
הגדול שנמלט ש
שאלונו כל אחד ואחד מן המלכ
לפניו כמו קצת קלה ותרעמו
סיעתם שריא רל המעדים
תלמידים חזנים
נבאים סופרים
נבאים תרעמו
מעשים כלם קיו
אומרים שירור
ותעבות לל נ
ברוך הקדוש ויפ
שקיו מתנבאים
מתדות קדוה
בזמננו עומד נב
עלמם עומד שקיו
עומד על רגלו
נבנ מלמד אותם
כמו נב ער
קקנרים ממנו
עלם לבורותם מק
ישווכן נבנ על
עבדי שאל גדול
וממנוק עלמם
וכן ה' קאים מלמ
עליהן וילך
גם קולונו
אשר נשכו שם מקנס
וכן טדיעם שאלו כמנוקו בקדק נשוכות
עד כלו נכות ברמק

רִלְבִּנ לקחת קנאים נבאים רל קקלת קנאים מתנבאים
נבאים קעעדים נב עלמם רל חלם וקנזות
קסמק קיתק מן רוח קקדש נקשתמע קחשים על מנכנס וכלו ק
קשע שמואל מן קרוח אשר עלמם ונכנכו מלמם שאלו קקדשומם
וקשמים וקשמים ונכ שאלו נכנכו נכנו שם
ויגד לשאלו לאמר הנה דוד
בנוית ברמה וישלח שאלו
מלאכים לקחת את דוד וירא
את להקת הנבאים נבאים
ושמואל עמד מצב עליהם ותהי
על מלאכי שאלו רוח אלהים
ותנבאו גם המה ויגדו לשאלו
וישלח מלאכים אחרים ו
ותנבאו גם המה ויסף שאלו
וישלח מלאכים שלשים ו
ותנבאו גם המה וילך גם הוא
הרמתה ויבא עד כור הגדול
אשר בשכו וישאל ויאמר א
איפה שמואל ודוד ויאמר הנה
בנוית ברמה וילך שם אל נוית
ברמתותהי עליו גם הוא רוח
אלהים וילך הלך ותנבא עד
באו בנוית ברמה

ואתחוו לשאלו למימר הא
דוד בבית אולפנא ברמה
וישלח שאלו איגדן למדבר
ית דוד וחזוית סיעת כפריא
משבחין ושמואל קאים מאיף
עליוהו ושרת על איגדני
שאלו רוח נבואה מן קדם י
ושבחו אף איגדני וחזו י
לשאלו ושלח איגדני ואחרני
ושבחו אף איגדני ואוסף שאלו
וישלח איגדני תליתאין ושבחו
אף איגדני ואול אף הוא ל
לרמתא ואתא עד נובא רבא
הי בשכו וישאל ויאמר רבא
שמואל ודוד ואמר הא בבית
אולפנא ברמתא ואל לתמן
לבית אולפנא ברמתא ושרת
עליוהי אף הוא רוח נבואה
מן קדם שמואל מיל ומשבח
עד דאתא לבית אולפנא ברמתא

אשר נשכו שם מקנס
וכן טדיעם שאלו כמנוקו בקדק נשוכות
עד כלו נכות ברמק

דֶּרֶק וַיֵּאמֶר שְׂאוֹן אֶל מִיכָל וְנָה הוּא אִמֶּךָ אֵל
וְנָה אֵתָה מִסֵּרְתָּ מִדָּל לְפָנֶיךָ אֶחָד
שֶׁלָּהֶחָרֵב עַל עַד שְׁלֹחֲתוֹ וְדוֹר בְּרִחוֹ וַיֵּשְׁבוּ
בְּמֹת בְּכֵתָהּ הוּא קָדֵם הָיוּ וּבְקָרִי הָיוּ קָדֵם
הוּא וְהָיָה וּבְקָרִי הָיוּ בְּעַמּוּן שֶׁן אֵתְהִיָּה הָיוּ קָדֵם

וּשְׁלַח שְׁאוֹל אֶינֹנְדִיא
לְמַדְבַּר יִתְדוֹד ו
וְאִמְרַת מִמֶּרְעָהּ וּ
וּשְׁלַח שְׁאוֹל יִתְ
אֶנֶנְדִיא לְמִסְעֵד יִתְ
דוֹד לְמִימֵר אֶסִיקוּ
יִתְחַבֵּר סֵג לֹתִי
לְמִקְטִלִּיה וְאִתּוֹ
אֶנֶנְדִיא וְהָא גִלְמֵנָא
עַל עֵרְסָא וְנֹדָא דְעֻיָא
אִסְדוּהִי וְאִמֵר שְׁאוֹל
לְמִכָּל לֶמָּה בְּדִין ש
שִׁנְרַת בִּי וּשְׁלַחַת יִתְ
בְּעִיל דְּבִכִי וְאִישְׁתּוּיב
וְאִמְרַת מִכָּל לְשְׁאוֹל

וזה קצתו לפר
 חן וילך קוד
 ושמנוחל ויש
 במות וקיה זה
 הקנקס לב
 קנחיים שק
 ינשחם ש
 ולעדים למ
 שמוחל מכה

ר"ל ב וקצו עס כל זקתה שאלו שיפולקו
אלו נמטק אשר קורא בך לחשקו
נחרינתו וקדשו המלאכים הממטק אשר קיה בך
דוד לפי מעשטותם וכאשר קיתה המט' אל שאלו
נתברר לו ש'לן קיה ססדוד אך קיו קהרעס נמטק
וקיה כתר קעזיס

למראות החרטים
 וקנה החרטים קין
 על צרת בצ אדם
 כעשות נשערה
 ידועת אלם וקין
 חושם שקצרה
 קהיל העורר קכח
 קדמיות בדרך א
 שקיק מנהגור
 מבין שאר בחות
 קנפס בדרך שיקבל
 כח עליון כמקום
 וקיק שומע קדמיון
 קול נמוך מנבד ק
 קשתדות לפ

מקשנותי. וכבר
כבר נאמר
קזאת מקשרון
מקשבר קשרון
עלנו בפירוש ואון
והרשע הפער
וישט במות אמר
שקול בית המדרש
לכתיאס אצל שר
הרמק שקיק יושב
בה פמואל

דָּרַק

וישאל שאלו ויירא
הגדול שנעלם ש

רָלָבָנ

לפקד קנני חיים כנניס רל קלת קנני חיים כנניס
דברים קנני חיים כנניס רל קלת

שאלו יאן כל אחד ואחד מהם
לפקד כמון קלת קלת ותרעמו
סייעם שריא רל תלמידים

קססיה קיתה מן רוח קדש נקשתמש קחשים על מנכנס וכלו ק
קשש שמואל מן קרוח אשר עלקס ונתכחו מלכט שאל קדשומס
וקששים וקששים ונס שאל נתכחו כנניס

תלמידים קששים

קקריס קופרים

כנניס תרעמו

משננים כלמ קיו

אומרים שירור

ותשנות לאל

ברוח קדש ואית

שקיו מתכניס

עיתות קרנות

כזמנס עומד כנני

עלקס עומד שקיו

עומד על רגלו

כנני מלמד אית

כמו כנני ער

קקצרים ממנו

על קס לבורותסמה

יעשו כנני על

עבדי שאל גדול

וממנוק עלקס

וכן ת קחיס מלך

עליקין וילך

נס קולו

אשר נשכו שם מקיס

וכן טדיעה שאל כמנס וכמנס קקד נכות

עד כן כמות כרמק

ויגד לשאול לאמר הנה דוד
בנוית ברמה וישלח שאול
מלאכים לקחת את דוד וירא
את להקת הנביאים נבאים
ושמואל עמד נצב עליהם וחה
על מלאכי שאול רוח אלהים
ויתנבאו גם המה ויגדו לשאול
וישלח מלאכים אחרים ו
ויתנבאו גם המה ויסף שאול
וישלח מלאכים שלשים ו
ויתנבאו גם המה וילך גם הוא
הרמתה ויבא עד כור הגדול
אשר בשכו וישאל ויאמר א
איפה שמואל ודוד ויאמר הנה
בנוית ברמה וילך שם אל נזית
ברמתותה עליו גם הוא רוח
אלהים וילך הלך ויתנבא עד
כאן בנוית ברמה

ואתחיל לשאול למימר הא
דוד בבית אולפנא ברמה
וישלח שאול איגדן למדבר
ית דוד וחזוית סיעת כפריא
משבחין ושמואל קאים מאף
עליוהו ושרת על איגדן
שאול רוח נבואה מן קרם
ושבחואף איגדן ויחזו
לשאול וישלח איגדן אחרת
ושבחואף איגדן ואוסף שאול
וישלח איגדן תליתאין ושבחוא
אף איגדן ויחזו אף הוא
לרמתא ואתא עד נובא רבא
די בשכו וישאל ויאמר רבא
שמואל ודוד ויאמר הא בבית
אולפנא ברמתא ויחזו
לכית אולפנא ברמתא ושרת
עליוהו אף הוא רוח נבואה
מן קרם וישאל מיל ומשבח
עד דאתא לכית אולפנא ברמתא

וכן טדיעה שאל כמנס וכמנס קקד נכות וילך

עד כן כמות כרמק

רִלְבֵּג וְהָיָה עִם כָּל זֶה שֶׁאֵין שִׁיעוּלָהוּ
אֵלֶּם בְּמַטָּה אֲשֶׁר הוּא צָר לְחַשְׁקוֹ
בְּהִרְיָנוּ וְהַיָּחִיד הַמְּמַטָּה אֲשֶׁר הִיא צָרָה
דוּד לִפְיֵי מַחֲשַׁבְתָּם וְכֵן אֲשֶׁר הִיטָה הַמַּעַל אֶת שִׁיעוּלָהוּ
וְהַדָּר לֵב לָהּ הִיא סִדּוּר אֲדָמָה הַדָּרִיב בְּמַטָּה

וקיק כתר קעזיס
 למרחאות קהרפס
 וקנן קהרפס קיו
 עלצרת בט קרס
 נעשות נשעור
 ידועת אלס וקיו
 קושטס שקערר
 קקיל תעורר קכח
 קדמיוט בדרך א
 שקיק מנהגור
 משן אלר קכחות
 קנפס בדרך שיקנל
 כח עליון כמנפא
 וקיק שומע קדמיון
 קול נמוך מנהג ק
 קערתדות לפ
 מקחשבות וכבר
 נכנס נהורעם ק
 קזחית מקחשרון
 מקשכבר קערוס
 עליו בפירוש ואון
 ותרפס קפכר
 וישט נמות אמרו
 שקול בית קמדרס
 לכחיס אלל שר
 קרמק שקיק יושב
 נה שמואל

וַיִּשְׁלַח שְׂאוֹל מְלָאכִים
לִקְחַת אֶת־דָּוִד וְתָאמְרוּ
חַלֵּה הוּא׃ וַיִּשְׁלַח
שְׂאוֹל אֶת־הַמְּלָאכִים
לִרְאוֹת אֶת־רֹדֶד
לֵאמֹר הֲעָלוּ אֹתוֹ בַּ
בְּמַטֵּה אֱלִיל הַמִּיתוֹ׃
וַיָּבֹאוּ הַמְּלָאכִים וְהִנֵּה
הַתְּרַפִּים אֶל־הַמַּטֵּה
וּבִיר־רַעְיוֹנִים
מֵרָאשֵׁתוֹ׃ וַיֹּאמְרוּ
שְׂאוֹל אֲמִיכַל לָמָּה
בְּכַהֲדָמִיתָנוּ וְתִשְׁלַחַנִי
אֶת־אִיכִי וַיֹּמְרוּ
וְתֹאמְרוּ מִיכַל אֶל־
שְׂאוֹל הוּא אָמַר אֵלַי
שְׁלַחֲנִי לָמָּה אֲמִיתָךְ׃
וְדָוִד בָּרוּחַ וַיִּמְלֹט וַיָּבֹא
אֶל־שִׁמּוֹא הַרְכָּתָהּ וַיִּגְדֹּל
לֹא אֶתְכֹל אֲשֶׁר עָשָׂה
לֹא שְׂאוֹל וַיִּלָּךְ הוּא
וַשִּׁמּוֹא וַיֵּשְׁבוּ בְּנוֹתָי׃

דֶּרֶק וַיֵּאמֶר שְׂאוֹן אֶל מִכְלֹנֶיךָ הַזֶּה אֵמֶר אֶל
וְגַם אֶתְּךָ מִסֵּרְתָּם בְּדֹלָר לְמִסִּים אֶחָד
שֶׁלְּחֶרֶט עַל עַד שֶׁלְּחֶרֶט וְדוֹר בְּרִחוֹנֶיךָ וַיֵּשֶׁב
בְּמִצֵּת בִּכְתֹּף הַזֶּה קֹדֶם הָיִיתָ וְנִקְרֵי הָיִיתָ קֹדֶם
הָיִיתָ וְהָיִיתָ וְהָיִיתָ הָיִיתָ הָיִיתָ הָיִיתָ הָיִיתָ הָיִיתָ

קוֹר' חֶזֶק קוֹר'
 וְקוֹר מִלְשׁוֹן טָהָה
 וְקָהָה הַמִּקְוֶה קוֹה
 נִקְרָא מוֹת בַּעַר
 הַנִּקְרָא רִמְיָה
 לִפְתָּךְ חֵזַק בְּמוֹת
 בְּרִמְיָה כְּלֹמַעַר
 חֶזֶק בְּרִמְיָה חֵזַק
 קִיקָה קוֹה הַמִּקְוֶה
 חוֹז לַעֲרֵךְ ק
 הַנִּקְרָא רִמְיָה
 קְרוֹבָה בְּגִטְלָהּ
 וְחֵזַק בְּרִמְיָה כְּמוֹ
 וְיָקִי בְּחַיּוֹת י
 יִקְשַׁע בְּרִיחֵי
 וְזֶה קִבְּכוֹן לִפְתָּךְ
 חֵזַק וְיִלְךְ קוֹרֵה
 וְשִׁמְוֹן וְיִשָּׁן
 בְּמוֹת וְיָקִי זֶה
 הַמִּקְוֶה לִבֵּי
 הַבְּחִיִּים שָׁקִין
 יִשְׁתַּחֲוֶה וְיִשָּׁן
 וְלֹמְדִים לִפְתָּךְ
 שִׁמְוֹן לִבְכוֹתֶיךָ
 בְּתִלְוֹתֶיךָ וְזֶה חֶזֶק מִקְוֶה מוֹת חֶזַק
 רִמְיָה חֵזַק יִשְׁתַּחֲוֶה וְיִשָּׁן וְיִשְׁתַּחֲוֶה וְיִשָּׁן

אז ואלו לא לשם הכל היה רודע ומנעך את נפשו אלן היה חושב יקונון אלן היה כלבדו למייתו חזק
ששבע לו חזק חי יי אס יומתו מנה שקיה ממילא להחזית חזק השטעה ומה שאלן לטית לשמרו ולמייתו ומה
שאלך אחרינו עד מות ברמה למייתו קיה חושב יקונון כ מפט רוח רעה שקיה מפטעת קיה רוח למייתו
בעד שקיה כ הרוח רעה כ לן קיה ל רוח רעה אלן לעתים כמו שאומר וקיה זהו רוח אלהים רעה אל
שאלן וכן לן ראיון שקיה רוח רעה למייתו חזק השטעה אלן זהו רוח רעה לט קיה מפטחו יקונון כ
קיה יכול לשמר מפטחו זהו רוח רעה ואלעף שקיה ל לנבן לפטו זעתה קיה חזק קיה יכול לשמר
מפטחו אלן יעמוד מפטחו ואלן קיה כלל למייתו בסלל עת רוח רעה אלן אלן קיה מר חזק מפט השטעה
ששבע ליקונון חזק כרי אלן יעצב יקונון כמו שאמר לרוד וקבדו לרוד מעבדי שאלן חזק חזק כ כלל
שאלן למייתו כ גלה להם וקסתר מייתו לט שבע דוד וחזק חי יי וחי כפסך כ בפשע כטו וכן קמות
וכר חזק כ קחזירו יקונון לפט חזק חזק מעשה מות וקיה בשלחן חזק כוס כוס כמו שאמר ואכז יאוב חזק
עם קמלך לכולכלו מנחם לטת בשלחן כוס יוס ואלעפך קיה ירדוד וחזק ליקונון כ כזה יבחן קדבר אס
יפך קו כאלן יקיה אס ויאמר מנחם לטת כולל מ שער דברו אלן קדברים חזק קמיל לבט אלן

רדק

וישבע עוד דוד ו
ויאמר ידע אביך
כי מצאתי חן בעיניך
ויאמר אירע זאת
יהונתן פן יעצב
ואולם חי יהוה וחי
נפשך כי כפשע בני
ובין המות ויאמר
יהונתן אל דוד מה
תאמר נפשך
ואעשה לך

וישבע עוד דוד
ויאמר ידע אביך
אשך ונכ כפשע
ופטו כפשע ר
דבר מועט כמו
פשיעה וקח נער
קדגלס וכן יי
ארי בפשע חזק
כטו וכן מותו
וכדד כפשיעה
חזק שפמרת
מפטו כולל וקיה
קחזית בקיר וכלותה פשיעה כולל מן קמות

רלבג

וקיים עוד דוד ואמר
מידע אביך ארי
אשכחית רחמי
בעיניך ואמר לא ידע
דא יהונתן דילמא י
איתנסם וברם קיי
הוא יי וחי נפשך ארי
כפסעא חזק א ביי
ובין מות א ואמר
יהונתן אל דוד מה דעא
נפשך ואעביר לך

כפשע כטו וכן ק
קמות רל שיער
מועט כולל חזק
פשיעה חזק וזר
מנחם מחד בעת
שקיה דוד מנחם
לפטו כולל נכ
מפטו מעט קדג
נחית

רד"ק

חַלְלֵה לךְ פִּי חַלְלֵה לךְ מִלְחָמָה בְּזֶה שִׁדְרָע שְׂכֵלָה
קִדְרָה מַעֲמֹנָה חֹתֶה חֶבֶל לךְ וַיֹּאמֶר דָּוִד

מִי יִנָּד לִי בְּמִקְוֵי אֲשֶׁר אֶסְתַּר שֶׁם פִּי אִם מִי־יֵעָךְ
אִם יֵעָךְ קֶסֶף וּמִסֻּף קַפְסוֹק לְמַדְבַּח חֶסְדֶּךָ רִאשִׁית וְכַמּוּקוֹ יִנָּד
חֶסֶד הַבָּיִת וְרֹב מַעֲשֵׂי־קוֹת וּפִי מִה כִּמוֹ אִם לֹא פִי קֶסֶף שִׁיעָךְ

מִמֶּנּוּ תִּקְרֶיךָ אִם
לְגִדְשׁ אֲדָם
לְמַעֲנֶיךָ וַיֵּךְ אֹן
דִּלְמָן וּפִירוֹ
קָשָׁה אֲמִירָה קָשָׁה
וְכֵן וַעֲשִׂיר יַעֲשֶׂה
עֲזוּרָה

וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ
אֶל־רֹדֵד
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
יִשְׂרָאֵל לֵשׁוֹן
שׁוֹמֵר
מִן־הַמָּוֶל
הַשְׂמִיטָה
אֶת־הַמִּצְוָה
אֲשֶׁר־יְהוָה
עָלָהּ
הַמִּצְוָה
אֲשֶׁר־יְהוָה
עָלָהּ
הַמִּצְוָה
אֲשֶׁר־יְהוָה
עָלָהּ

לֹא יִזְכָּר אֶת אֶשְׁכְּךָ בְּעֵמֶק יְהוֹקִים

בְּהַיְעָאָה

וַיֹּאמֶר יְהוֹנָתָן חֲלִילָה
לָךְ כִּי אַסִּידַע אֶדְעִי
כִּלְתָּהּ הָרַעָה מִעֲסָאֲבִי
לָבוֹא עֲלֶיךָ וְלֹא אֶתָּה
אֶגִּיד לָךְ וַיֹּאמֶר דָּוִד
אֲלֵי־הוֹנָתָן מִי יַגִּיד לִי
אוֹמֶה יַעֲנֶךָ אֲבִיךָ
קִשָּׁה וַיֹּאמֶר יְהוֹנָתָן אֶל־
דָּוִד לִבְחֹנִי צֹא הַשָּׂדֶה
וַיֵּצְאוּ שְׁנֵיהֶם הַשָּׂדֶה
וַיֹּאמֶר יְהוֹנָתָן אֶל־דָּוִד
יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כִּי־
אֲחַקֵּךָ אֶת־אֲבִי כַּעֲתָ
מִחֵר הַשָּׁלֹשִׁית וְהִנֵּה־
טוֹבֵאֵל דָּוִד וְלֹא אִוֹ
אֲשַׁלַּח אֵלֶיךָ וְגַלִּיתִי
אֶת־אוֹנֶךָ

וַאֲמַר יְהוֹנָתָן חַס לָךְ
אֲרִי אִם מִדַּע אִידַע
אֲרִי נִמְרָא כִּשְׁתָּא מִן
אָבָא לִמִּית עֲלֶיךָ וְלֹא
יִתְחַיֵּי לָךְ וַאֲמַר
דְּרוֹר תֵּן מֵאֵן יִחוּי
לִיאֹר לְמָא יִתְכַנֵּךְ
אֲבֹךְ פִּתְגָמִין קִשְׁוֵי
וַאֲמַר יְהוֹנָתָן לְדְרוֹר—
אִיתְּאוּנְפִיק לְחַקְלָא
וְנִפְקוּ תְּרֵוּיָוִין לְחַקְלָא
וַאֲמַר יְהוֹנָתָן לְדְרוֹר
יְיָ אֱלֹהֵא דִּישְׂרָאֵל
אֲרִי אֲבִדְרוֹק יִתְּ אָבָא
כְּעֵנָא הֲדִין מִדְּרֹא
כְּיוֹמָא תְּלִיתָאָה וְהֵא
פִּתְגָמִין תְּקִין מ
מִתְּאֻמְרִין עַל דְּרוֹר—
וְלֹא מִכְּעַן אֲשֶׁר־לִי
לִוְתָךְ וְאִתְּוִי לָךְ

ר"ל בנ קלמלך רלמלך לך
מלמלך מלמלך בנמלך

שתמוות בד ארבע ב נדחי אס ארעט
כלתה ארעק מעס ארעט ארעט ארעט
לך כרי שתמלש וויאמר דוד מי יגד לי
או ימק יעקב

אֶתְּךָ קָשָׁה לֵן
מִי יֵצֵד לֵן אֶס—
חֲרָק יִתְּרָק לֵכְדִי
שִׁתְּתֵל לִמְלֵט
מִמְכֵן אִו מִנֶּה
יִעֲכֵךְ קָשָׁה ט
יִוֹכֵר מִקְדָּבְרִים
קָקֵס הֶרֶץ מִכֹּוֹמֵט
אִו יִרְשֵׁב בֹּזֶק וְקֹוֹחַ
הִכְכֹּון מִיֵּצֵד לֵן
אֶס יִתְּרָק שֹׁב
כְּדִי שֶׁלֵן יִתְּרָק
מִכְּשִׁוּלֵן אִכְשִׁוֹ
כְּכֹדֵן אִו מִי יֵצֵד
לֵן אֶס חֲרָק יִתְּרָק
לִו יִעֲכֵךְ אִכְכֵךְ
קָשָׁה מִנֶּה יִקֵּן
קְדָבְרִים קָקֵס—
קָשִׁי כְּדִי שִׁתְּתֵב
בֹּזֶק לֵט קְרִאִי
לֵכֵךְ כְּכֹוֹשֶׁק

קִיְיָתָה עֲצֵת אֵינָם כְּדֵי שִׁיכּוֹל לְדַבֵּר אִם כֵּן
רַעֲמֵם כִּי אִם יִרְאוּם סִבְבָּם וְלֹא יִרְאוּ זֶה
עֲבִיבוֹתָם בְּשִׁתְּלָם חוּץ לַעֲשֶׂה

דָּרֶק

ויאמר דוד וגו'
קנה קדש מעד

קס דאזון מקדש וכו' ש
שמענו לכולנו וכו' יפקד
כא שקוים רח וכו' כל
קחולנו לכולנו

באלן אחד כמו

כוס מוכ וכו'

יבא אשון קוה

קח רעלח לשת

עס קמלך תמיד

לכולנו ע

ושלח מענה

ונסתרה נדק

עד קערב ק

קלשית עד

קערב קלשית

פי עד עת ערב

שלוש שני ולו

איה קס קחולנו

פקד מושג ו

ויתק קמלך על

אומדן או

למחרת ואמר

קלשית לון

רָלֶבֶן

ואמר יאזאז וגו' ככמו קיום קוד' ולו ירגש קמלך
שאיננו שם וישאל מה קסנה קזית' עד קערב קלשית

קח ערביוס קדש קשט' קח קלשית לערב קח' ש' וכו' קימים שם
לכל קמשתק' יתכן שכל דבר נש עש קש' קס שקו עשום שם שם
כוס קחולנו וכו' קח קדש וכו' לכל קמשתק'

ואמר דוד ליהונתן

האידחא מחר ואנא אסחרא

אסחר עם מלכא למיכל

ותשלחינני ואיטמר בחקלא

עד עיר ומשגא דיומא

תליתאה' אס מיבעא יבעני

אבדך ותמר אשת אלר' א

אישתאיל מע דוד למיור

לבית לחם קרתיה ארי שידת

נכסת קוד שיא יומא דא תמן

לכל ירעיתא אס ברין ימר

טב שלם לעבדך ואס מיתקף

יתקף ליה דע ארי נמירא ב

ביש ואמנה ותעבד טיבו

עס עבדך ארי בקימא ד

אעילתא ית עבדך עמך ואס

אית בי חובא וקטולנא את ולות

אבדך למה דגן תעלנני

ויאמר דוד אליהונתן

הנה חדש מחר ואנכי ישב

אשב עם המלך לאכול

ושלחתינו ונסתרת בשדה עד

הערבה שלשית' אס פקד

יפקדני אבדך ואמרת נשאל

נשאל ממני דוד לרוץ ביר

לחם עירו כי זבח הימים שם

לכל המשפחה' אס כה יאמר

טוב שלום לעבדך ואס חרה

יחרה לורעבי בלתה הרעה

מעמיו ועשית חסד על עבדך

כי בברית יהוה חבאת אר

עבדך עמך ואס יש עון

המיתת אתה ועד אבדך למה

זה תביאני

קנה עלה עבדו כות' עד עיר רמסא דיומא תליתאה' אס פקד יפקד וגו' שאל נשאל רשות שאל

מימנו וכו' קימים קיה מעבד' לעשות וכו' שלמים כט מעשתק יוס נשק וכו' נאמר נאקנה לזנ

לוי את וכו' קימים ואת כדו' אס כה יאמר טוב של יחקה' שלם לעבדך' קין כלט לרגט' ואס קדק

יחקה' עזא שחמנא' ע רמו' לרגט' כ כלתה קרעה סוף דבר מחשבה רעה ילע' עני' ועשית קסד

על עבדך' כמו עס עבדך' וכו' ית' וכו' ויבאו קאנשים על קאנשים נחא קרס על קאנשים

ר"ק

ויכרות יקוּעֶתָן עִם שְׂתֵדוּד אֶחָד שֶׁנֶּקֶד
 יקוּעֶתָן מִמָּה דוּד שִׁיקָה בְּרִיתָהּ עִם שְׂתֵה
 כְּרֵת גַּם קוֹחַ בְּרִית לְהוֹת בְּרִיתָהּ עִם שְׂתֵדוּד וְקָם נָשׁוּ
 וּבְטוּ וּשְׂתֵדוּד גַּבְבָּ כְּלִיזְמִין שְׁתַּמְשָׁךְ מִלְכוּת אֲשֶׁר שֶׁ
 שִׁיקָה בְּרִיתָהּ עִם שְׂתֵדוּד לְשִׁמְרוֹ וְפִי יֵי טִי וְנֶקֶד יֵי
 בְּרִיתָהּ מִיָּד אֶ

ר"לכג

וקַמְּכֵרֵת יקוּעֶתָהּ גַבְבָּ בְּרִיתָהּ עִם
 שְׂתֵדוּד לְשִׁיחִין בְּרִיתָהּ עִם דוּד
 לְכַד אֶבְלָעַם שְׂתֵדוּד כְּכִלָּם לְשִׁמְרָם מִקְרַע כֶּסֶף
 קִיבֹלֶת וְקִלְיָהּ לְיָקוּעֶתָהּ עִמּוֹ חֲסִיעַטוֹר עַל־זֶה בְּרִיתָהּ
 לְכַבֵּד כְּדוּד וּבְרִיתָהּ וְחֲמֵן שֶׁהִיא יֶעֱקֹב מִיָּד אֲוִיטָה
 דוּד וִיפְרַע מִקָּם

וְיִגְדֵּל יְהוֹנָתָן קִיָּים עִם
 בֵּית דָּוִד וְיִגְדֵּל פְּרַע
 לִיָּהּ עַם מִיָּד שְׁנֵי
 דָּוִד וְאַוְסִיף יְהוֹנָתָן
 לְאַזְמִינָה יִרְדְּדוּד
 בְּדִרְחָם יִתְּהֵאֲרִי
 רְחִימַת נִפְשִׁיהָ ר
 רְחִימִיָּהּ וְאָמַר
 לִיָּהּ יְהוֹנָתָן מִחֲדָר יִרְחֵא
 וְתִתְּכֵל אֲרִי יִהְיֶה מְרוּחַ בֵּית אֲסַחְרוּתָךְ י
 וּבְתִלְתוֹת יוֹמָא תִתְּכֵל לְחֵדָא וְתִרְחֵק
 לְאַתְרָא דְאִיטְמַרְתָּ תִּמְן בְּיוֹמָא דְחוּלָא
 וְתִתְּכֵל בְּסִטְרָא אֲבָן אֲתָא

שֶׁם בְּיוֹם הַמַּעֲשֶׂה וַיִּשְׁבֹּת אֶעֱלֶה אֲבָן הָאֵוֶל

וְיִוִּסְף יקוּעֶתָהּ וַיֵּצֵא קוֹסִיף לְשִׁטְעוֹ כִּכּוּן הִקְדֵּם שִׁיקָה לְוִקְבָּלוֹת וַיֵּאמֶר לִי יקוּעֶתָהּ מִמָּה חֲדָשׁ
 וְעַד וְדָרַךְ כָּל אֲשֶׁר שֶׁלֶּחַן קִימָךְ לְטוֹחַ בְּיוֹם מוֹעֵד לְשִׁלְחָן וּכְפָקְדֵת וּכְזִכְרֵת פִּי יִזְכָּרְךָ אֲבָן וַיִּשְׁלַח
 קִיכֵן אֲתָהּ כִּי יִתְּקֵד מוֹשֶׁטְךָ כְּשִׁיקָה חֲסֵד מוֹשֶׁטְךָ יִתְּקֵד עִמָּךְ חֲסֵדוֹן כִּמּוֹ וְלֹא כִפְקֵד מִמָּה אִישׁוֹת וְתִתְּכֵעַ
 אֲרִי יִקָּח מִמָּה בֵּית אֲסַחְרוּתָךְ וְיִשְׁלַח שֶׁתִּרְדֵּם מִיָּד יִתְּקֵד נִסְתֵּר שְׁלֵטִים כִּמּוֹ שֶׁלֶּחַן וּכְפָקְדֵת נִסְתֵּר
 עַד קִעֲרָב וּכְשִׁינֵעַ לְוִס קִשְׁלִישִׁי תִרְדֵּם מִיָּד עַד קִעֲמָן מִקָּם קִשְׁתֵּר קִיבֹלֶת מִקָּם שְׁתֵּתֵר
 בְּיוֹם קִמְעֵשָׁה וְקוֹחַ אֲוִיטָה יוֹם שִׁיקָה מִמָּה קִשְׁתֵּר שְׁלֵטִים שֶׁלֶּחַן לְיָקוּעֶתָהּ שֶׁלֶּחַן יוֹמֵת דוּד שִׁיקָה שֶׁם נִסְתֵּר
 נִסְתֵּר וְיִתְּכֵל שְׁלֵטֵת תִּרְדֵּם מִיָּד וְתִתְּכֵל לְחֵדָא כְּלִיזְמִין בְּיוֹם קִשְׁתֵּר וּמִמָּה לְכַד

רד"ק

אם ייטיב את חזקתו לרעה
אזכה לו חבלה לשלח שאל

יודע לזכות מקום שאתה שם וגלית את
בעצמי את חזקת יידי וידי עמך כאשר היה
עם חזקת בדברי קמלוכה ידיו עמך

שהתלח על א

אזינך כמו
שקיה עמו

ולא אם

עוד

מי ולא אשאר

ממך אם עוד

מי כשתמלך

כי אינני ירא שאל

העסק עמי חסד

ידי ולא אמות

כי ידעת כי

חסד העסק עמי

ורא זל כה

בעטן אחר ולא

אם עוד מי וגו'

רלב"ג

ולא אם עוד מי לל איני ירא אם
בזיותך מולך שאל העסק עמי חסד יידי

אמות ונס אחרי איני ירא שהכרית חסדך מעם בית עד עולם
ולא בהכרית ולא בעת שיכרותהם חסדך אולי דוד מעלמט
קאדמה איני ירא שהכרית חסדך מעם בית שקוף ממעטפת
אולי דוד

כה יעשה יהוה ליהונתן וכה
יסוף בייטיב אל אבי אר
הרעה עליך וגלית את אונך
ושלחתך והלכת לשלום ויהי
יהוה עמך כאשר היה עם אבי
ולא אם עודני חי ולא תעשה
עמדי חסד יהוה ולא אמות
ולא תכרית את חסדך מעם
בית עד עולם ולא בהכרית
יהוה את איבי דוד איש מעל
פני הארמה

כדין יעביר לו ליהונתן וכדין
יוסף אריתבראמן אבא
למית בשתא עלך ואחוי לך
ואשלחנך ותהך לשלום
ויהא מימרא דא בם ערך
במא דחוי בם דאבא
ולא עד דאנא בים ולא
תעביר מיטבומן קדם יי
ולא אמות ולא תפסוק יי
טיבותך מן אינש ביתי עד
עלמא ולא בר ישיע יי ית
שנאי דוד גבר מעל אפי
ארעא

לשון בקשה כמו ולא יותן לו לעבדך ואיני זז ממעמעי אלא אחי ולא העסק לי מונח בעדמי כי אשר העסק
חסד יי עמי בצרם אמות ומקו חסד שאל הכרית את חסדך מעם בית בזאת הכרת לי ברית צחיי ומק
שאמר חסד יי כי בהכרית יי בלו שטקם כשכרתו ברית כמו שאמר ויכרות יקנתן ודוד ברית ואמר לו דוד
כי בהכרית יי קנאת את עבדך וזכו ברית יי שאמר כי כרתם ברית יי קעד צמ וטכך אכל זק קדבר
אם שאל ממך שאל הכרית חסדך מעם בית עד עולם שאל ולא הכרית את חסדך מעם בית וגו'
ולא הכרית את חסדך וגו' ולא בהכרית יי כלומר חסד בהכרית יי את אולי דוד איש מעל
פני הארמה עד שאל ישר איש מקם
לא הכרית את ביתי אעפ שמעטפת חסד מכלל אולי דוד

ד"ק

ואם כן אמר וגו' שאלך
ואי כתרנא ארי שזכרתי

כלל תלך לך ש"י שאלך ונמלטה מערב
אזי וחרבר אשר דברנו ברית
שכריתנו יחד קנה י"י טעונו

עד שלש איות דבר

לקיים ברית עד

שלש ויסתר

דוד וגו'

וישכמלך עד

מושט"הרעמו

ואסתר מלכא על

שיוק פ"ע למטות

כי מוכנה כי מיני

קס למכול נמסנה

נמסות וכן מנחנו

דברנו דוד ש נס

כי מיני קי קן

קמנה א"ל מושט

קקיר כדלש קמנה

ויקס יקונתן עמד

ממקומן לפי שאלך

דך כן לשכמלך א

אזי ודוד קי מוסב

בין יקונתן לשאלך

עכשיו שאלך כל דוד

לא קס יקונתן עד שיכחכח

מנח שאלך ויחזק יקונתן

לדוד יחזק יקונתן

לדוד יחזק יקונתן

לדוד יחזק יקונתן

לדוד יחזק יקונתן

לדוד יחזק יקונתן

לדוד יחזק יקונתן

לדוד יחזק יקונתן

לדוד יחזק יקונתן

לדוד יחזק יקונתן

לדוד יחזק יקונתן

לדוד יחזק יקונתן

לדוד יחזק יקונתן

לדוד יחזק יקונתן

לדוד יחזק יקונתן

ר"לכנ

קחצם ממך וקחצו וקנה זק איות שאלך יסוד דוד
ליקונתן ואמנע יקיה זק נאוסן שיקי יקונתן

מורה קחצם נאוסן שיעברו קחצו שקייה למערה

ש אמר מקרה קוח קרען נזק לפי מה שחשבו שכבר אמר

שאל מקרה קוח

ואם כה אמר לעלם הנר

החצים ממך וחלאה לך כי

שלחך יהוה וחרבר אשר

דברנו אע"פ ואתה הנה יהוה ביני

ובינך עד עולם ויסתר

דוד בשדה ויהי החדש וישב

המלך על הלחם לאכול וישב

המלך על מושבו בפעם בפעם

אל מושב הקיר ויקם יהונתן

וישב אבנר מצד שאול ויפקד

מקום דוד ולא דבר שאול

מאומה ביום ההוא כי אמר

מקרה הוא בלתי טהור הוא כי

לא טהור

לא טהור

לא טהור

לא טהור

לא טהור

לא טהור

לא טהור

לא טהור

לא טהור

לא טהור

לא טהור

לא טהור

לא טהור

לא טהור

לא טהור

לא טהור

לא טהור

לא טהור

לא טהור

לא טהור

לא טהור

לא טהור

לא טהור

ואם כה אמר לעלם הנר

החצים ממך וחלאה לך כי

שלחך יהוה וחרבר אשר

דברנו אע"פ ואתה הנה יהוה ביני

ובינך עד עולם ויסתר

דוד בשדה ויהי החדש וישב

המלך על הלחם לאכול וישב

המלך על מושבו בפעם בפעם

אל מושב הקיר ויקם יהונתן

וישב אבנר מצד שאול ויפקד

מקום דוד ולא דבר שאול

מאומה ביום ההוא כי אמר

מקרה הוא בלתי טהור הוא כי

לא טהור

לא טהור

לא טהור

לא טהור

לא טהור

לא טהור

לא טהור

לא טהור

לא טהור

לא טהור

לא טהור

לא טהור

לא טהור

לא טהור

לא טהור

לא טהור

לא טהור

לא טהור

לא טהור

לא טהור

לא טהור

לא טהור

לא טהור

אל

עכשיו שאלך כל דוד לא קס יקונתן עד שיכחכח מנח שאלך ויחזק יקונתן

לדוד יחזק יקונתן לדוד יחזק יקונתן לדוד יחזק יקונתן

לדוד יחזק יקונתן לדוד יחזק יקונתן לדוד יחזק יקונתן

לדוד יחזק יקונתן לדוד יחזק יקונתן לדוד יחזק יקונתן

לדוד יחזק יקונתן לדוד יחזק יקונתן לדוד יחזק יקונתן

לדוד יחזק יקונתן לדוד יחזק יקונתן לדוד יחזק יקונתן

לדוד יחזק יקונתן לדוד יחזק יקונתן לדוד יחזק יקונתן

לדוד יחזק יקונתן לדוד יחזק יקונתן לדוד יחזק יקונתן

לדוד יחזק יקונתן לדוד יחזק יקונתן לדוד יחזק יקונתן

לדוד יחזק יקונתן לדוד יחזק יקונתן לדוד יחזק יקונתן

לדוד יחזק יקונתן לדוד יחזק יקונתן לדוד יחזק יקונתן

לדוד יחזק יקונתן לדוד יחזק יקונתן לדוד יחזק יקונתן

לדוד יחזק יקונתן לדוד יחזק יקונתן לדוד יחזק יקונתן

לדוד יחזק יקונתן לדוד יחזק יקונתן לדוד יחזק יקונתן

לדוד יחזק יקונתן לדוד יחזק יקונתן לדוד יחזק יקונתן

רדק

שמואל

רלבג

הפך איש אל עמך את אכלתם קלני ידעתי
שתנוקש מאד כי יחזוב את שברתי אס לא
תהיה באלה ימים סמוכים ומה שתרם
תרד מאד תתכעש ללתרד מאד ותהיה פחות
ונקל בשמו למייתך אם בלג למייתך כי ימצא
לך זאת השלח ויאמר כי בן מות אתה שברתי
מלפני ואז אכיר אם בלג למייתך לפי הדברים
אידבר אז כי אז תהיה לי טעם לדבר עליך ותרד
ביום המעשה בומא דחול כל ביום חול שעשין

ואשתרד מאד ללשיששם עד קטרה אלשיתכמו
שאמך דוד או יקיה קרען בזה שיכשם עד בקר היום
הג מן קחדש וכן כרף מעמך שאמך אחר זה ויקי בבקר
ויצא יקיעהן קשרה למנועד דוד ותרד מאד בעמך
באופן של יראה חותך בן אדם וצאת אל המקום אשר
קסרתשם ביום המעשה שסרתת בשדה ודברתי אל
אחד עלך טובה עד שנשבע של למייתך אצל האבן
האול אחזוב שנקרא כן בעבור שקיתק סימן לחולת
דרכים

במלחמה לפי שקיה נסתר ביום שקרם רח כמו שאל
נסתר ביום רח ויום אחד אחריו ובראה שקיה מעבדם של לעשות מלחמה כרח כמו שקול ימנב קשים היום
האבן האול ית' אבנא אתה אול קיתק חות וסימן לעבדי דרכים האול עבדי דרכים

רדק

ואנא תלתגרי בקשת
שדי למימחי לי ל
לפלגלים אחא אשלח
יתעלימא אויל איתא
יתגריא אס מימראמר
לעולימא האגריא מינך
ולבא סבה ואתא ארי
שדס לך ולית מדעם
בישקיים הוא מי

ואנא שלשת החצים
צדה אורה לשלח
לילמטרה והנה
אשלח את הערלך
מצא את החצים אס
אמר אמר לנער הנה
החצים ממך והנה קחנו ובאה כי
שלום לך ואין רבך חי יהודה

רלבג

צדה אורה לל
לגד האבן אורק
בדרך שתקיה ל
האבן למטרה

ואמא שאתקחם
הא קידיעה
ואעפ' אלן זכרם
בפסוק נראה כי
יקועהן אמר לדוד
מן חצם יורק
לסימן כי ימים
שקיה נסתר

בשדה לפי קיה יורה לסימן כי ימים ואמר קחם בדיעה צדה אורק קח' רפה ומשפחה לדגש וכמוקו
רבים צדה דומה לגד כי כל תנה שצריך למד עתה קמילת קח' נספה ופירושו לגד האבן אורק קחם
לפיוות ל האבן למטרה שלח לי שם קבער לקח את הקחם כדי של ית' קבער וסימן זה יקיה לך והנה
אשלח ונע' וקדבר שאמר לבער יקיה לך סימן אס קב' אס קלחם שמיא לא חוכל לדבר עמך פטס
בפסס אס במקום הקוראים קחמן קח קבער וטא עמו ואול' קח זה קסימן וטא ויחין דבר ואין דבר
רעובן ית' ולית מדעם טא ונשבע לי חי ואל' קבערן של ית' לעבד אס לא ידע במתת אין בדערה
אבנו למייתו ולעשות עמו רעה ואס כה אומר לעל

רדק

בן כשתמרדות בן סימון לנשות כן קורא נקוד סגול
וכשתרומם על אמו ושרשו עק ותרומם כסעל כשע

לזכר כעוק לנקבה וכסימון כשת וקורא סימון למרדות כלומר מאמר
היה לך זה שקרא מורדת ברעם וכמו כן חתה מורדת במה שחם ר
רועה ואוקצמה שחם אונס וית' בר כרעמית למרדותה קראו פי

כשתשם לבין שני
כלמ' כלמ' ק
קדע לזכר או
קרא במקום שית'
כלמ' למעט
למדת

לנשק ולגשר
ערות אמר ע
ענה יאמרו
קסומעם שחנה
אוקצמה שחם
אונס חסד כע
ויקרא נשק ונשק
אמר שיאמרו
שזעק

ויטל

שחנה חתה קחמה
ונ' טכלה קרא
כלומר כנמרה
קדד כלל חטו
למית חתה דוד

ויהר אף שאל
בהונתן ויאמר לו בן
נעות המרדות הלוא
ידעת כי בחר אתה
לבן ישי לבשתך
ולבשת ערות אמר כי
כל הימים אשר בן
ישיחי על האדמה
לא תבון אתה ו
ומלכותך ועתה שלח
וקח אתו אי כי בן מות
הוא ויען יהונתן את
שאל אביו ויאמר
אליו למה יומת מה
עשה ויטל שאל את
החמת עליו לחכותו
וידע יהונתן כי בלה
היא מעם אביו להמית
את דוד

ותקף דגא דשאל
בהונתן ואמר ליה בר
סרבעותא דמרדותא
קשיא הלא ידענא
ארי בחר אתבבר
ישילבותך ולבותך
קלן אמר ארי בר
ימיא דברי ישי קיים
על אדעא לא תתקן
את ומלכותך וכען
שלח ואיתיניח לותי
ארי גבר חייב קטול
הוא ואיתיב יהונתן
ית שאל אביו
ואמר ליה למה א
אתקטיל מה עברי
ואלים שאל ית
מורגתא עלורי
לממחיה וידע יהונתן
ארי גמרא היא מעם
אביו למקטלית דוד

רלבג

בן כשתמרדות
כל מעשות המוסר

כאלו יאמר שלא קושרתו אמו בקטנות
ולזה לא קבל מוסר כראוי ויקרא
קדען במרדות מוסר וכזה ארזל

מכת מרדור

אויקרא קדען
במרדות ממעלה
כעטן וירד מים
עדיס וקורא
קדור ככון וירד
בזק שקורא בן
אשק שחנה
ראויק למעלה
אכל קרא מעשות
בדבר ממעלה
שחנה מענה ר
עלם לאדבור
וכזה יאמר
בקונן שקורא
כלע דאדור
למעלה ט קורא
בחר במה ש
סימנעו מ
מקממעלה
וממלך על ישראל
וקורא דוד

ד"ק

ויקרא וגו' ולקט כער יקועתן את קחצ' קחצ' כער
וקרי קחצ' קבעו קיח לשון יחיד ככראק ט' אחר
לכדק ירק כמו שאמר לו קחצ' וקרי קחצ' לפודיע ט' ירק חצ' ג'
כמו שאמר ג' קחצ' נדק אורק" את כלו קשתו וחצו" הנער וגו'
קס מאלל קנגב ט' שמוע שאמר לכער שיטח לעירו ידע

ר"לכנ

עד מקום קחצ' חצר
ירק יקועתן רל עד
מקום שאמר לכער שיטח לו למטרה
וקוח אכן קחול וקנה עבר קחן ק
קמקום קחול ט' יקועתן קשתו לכוזק

כמו שקדם כדי
שיאמר לכער
קלח קחצ'—
ממך וקלח ויטח
דוד ט' שלח קו קש'
וימלט כחצר יוכל
וקנה קיח ירח
יקועתן שלח יוכל
לכדק עינו פטס
כפטס ולזה
קונדך לזה קחית
ט' אור יטח
אנשים נשדק
קחול שלח יוכל
דוד לנחת אל
יקועתן לכדק—
ענו"

ואחר שרחה
יקועתן שלח קיח
שס ט' חס קוח
וכערו שלח כער

לכדק וקנה דוד ט' חס ונזה שלח יקועתן כער וקס דוד מקמקום שקיח נסתר ט' ועתן תודק לקועתן
והשתדל לזלש פטמים ויכבו חס את רעמו עד דוד קגדיל' כל שדוד קגדיל' לנכות יותר מן קרחוני למה

וּאֶתֵּאֱעוֹלִימָא עַד אֶתְרִגְרָא
דִּשְׂדָא יְהוֹנָתָן וְקִרְא יְהוֹנָתָן
בְּתֵר עוֹלִימָא וְאָמַר הֲלָא
גִּירָא מִיֵּנָךְ וְלִהְלֵא וְקִרְא
יְהוֹנָתָן בְּתֵר עוֹלִימָא אוֹהִי
בְּפִרְיעַלָּא תַעֲבֹב וְלִקְיֵט
עוֹלִימָא דִּיהוֹנָתָן יֵת גִּירָא
וְאֶתֵּאֱלוֹת רַבּוּנֵיהּ וְעוֹלִימָא
לֹא יִדְעַמְרַעס כְּרִם יְהוֹנָתָן
וְדוֹר יִדְעֵן יֵת פִּתְגָמָא וְיִהְיֶה
יְהוֹנָתָן יֵת זֵינָה לְעוֹלִימָא
דִּלִּיהּ וְאָמַר לִיהּ אִיזִיל אוֹבִיל
לְקִרְתָּא עוֹלִימָא אֶתֵּא וְדוֹר
קִם מִסְטֵר אֲבָן אֶתֵּאֲרִלְקִבִּיל
דְּרוֹמָא וְנִפְלַעֲלֵא פוֹהִי עַל
אֶרְעָא וְסִגְרֵי תִלְתּוּמֵנָן וְנִשְׁקוּ
גִבְרֵי יֵת חֲבֵרִיהּ וְכִבּוּ גִבְרֵי עַם
חֲבֵרִיהּ עַד דְּדוֹר כְּנִי

וּבֵא הַנֶּעֱר עַד מְקוֹם הַחֲצִי אֲשֶׁר
יִרְהֵי הַיּוֹנָתָן וְיִקְרָא יְהוֹנָתָן אַחֲרֵי
הַנֶּעֱר וַיֹּאמֶר הֲלוֹא הַחֲצִי מִמֶּךָ
וְהִלֵּאֵהּ וַיִּקְרָא יְהוֹנָתָן אַחֲרֵי
הַנֶּעֱר מִהֲרֵה הוֹשֵׁה אֶל תַּעֲמֹד
וַיִּלְקֹט נֶעֱר יְהוֹנָתָן אֶת הַחֲצִי
וַיָּבֵא אֶל אֲדָנָיו וְהַנֶּעֱר לֹא יָדַע
מֵאוֹמֶה אֲךָ יְהוֹנָתָן וְדוֹר יִדְעוּ
אֶת הַדְּבָר וַיִּתֵּן יְהוֹנָתָן אֶת כָּלִיו
אֶל הַנֶּעֱר אֲשֶׁר לוֹ וַיֹּאמֶר לוֹ לֵךְ
הֵבָא הָעִיר הַנֶּעֱר בְּאוֹדוֹר קִם
מֵאֵל הַנֶּבִּיִּל לֵאמֹר אֶרְצָה
וַיִּשְׁתַּחוּ שְׁלֹשׁ פַּעַמִּים וַיִּשְׁקוּ
אִישׁ אֶת רַעְיוֹ וַיִּכְּבוּ אִישׁ אֶת
רַעְיוֹ עַד דְּדוֹר הַגִּירָל

ד"ק

ויקם יקונתן מעט קשמן כמון מעט
ברכו ביום קחד קשן תרג' ביום
עבר ירחא תטנ' כעצבאל דוד כפעל עבר
כקונא פתחא דוד בעבר דוד כקלמון כמון
קלמון כמון עלשם דברים לא אכל לקס כעצב

בעבר דוד ובעבר
קלמון אצו כ
בעבר ובעבר
ודאי כעצב אל
דוד נשאל דוד כ
קלמון אצו נשאל
דוד ויה נשאל
למנוע דוד
כערג לזימנא
דאמר לק דוד
וקונא יוס קלמון
נשאל ואעפא קונא
אמר לבעבר וקונא
קלמון נשאל
לא קימנא
למנוע עד קעבר
כעבר דוד לבב

ויקם יקונתן מן
פתורא בתקף רגו
ולא אכל ביום עבוד
ירחא תניא לחמא
ארי אתנסיס על דוד
ארי אכלימיה אכיה
והיה בעפרא
ונפק יקונתן לחקלא
לזימנא דאמר ריה
דוד ויעקוצע עמיה
ואמר לעולמיה רהט
איתא כען יתגריא
דאנא שדי עולמא ר
רהט והוא שרא גרא
לא עברותיה

אצו ויאמר ונ' להעברו ירק קח כח
להעברו קמטק וקונא חבן קחזל ויש
פותרין להעברו קח עבר חת קעבר ועש
לזא כדי שיוכל למר לזא קח ממך וקלמא כשאר
יסא אדם כן כך ולא יוכל להחבר אל דוד וישמע
דוד קימין וכאשר ראה כן לא אדם שם אמר
ולדבר עמו פמס בפמס

ר"לכנ

כעצבאל דוד כקלמון אצו נשאל
כזא ששט דברים קיו סנה אלן חכל
ביום קחד קשן לקס קחד כקיה כעצב אל דוד
כיצמד סיפרד מממן מפחד אצו וקיה קיה קסנה
קיהת חזקת ולזא קחד ימק וקסנה קשטת קיה כ
קלמון אצו נשאל

ויקם יקונתן מעט
השלחן בחריאף
ולא אכל ביום ח
החדשה ששע לחם
כינעצבאל דוד כ
הכלמו אכיו
ויהי בבקר ויצא
יקונתן השדה למועד
דוד ונער קטן עמו
ויאמר לנערו רץ
מצא נא את החצים
אשר אנכי מורה
הנער רץ והוא ירה
החצי לר' עבירו

שקראל כן כשה
קמנדות רון
מנא נא חת קחזל
אשר אכז מורה
קנר קעבר כזא כ
קונא חת לנער
קיה דוד יסיס
למטק וקיה קחזל
קחזל וקונא ירק
קחזל קעברו לז
סיקונתן ירק קחז
כחזק ככד מממן
אחר יותר רחוק
מקחזן קיה כדי
שיעבר קחזן ק
קמקנס שקגטל
לנער

עד מקנס קחז

לנער שימקד ויטא קעבר כדי שיוכל להתחבר עס דוד
ויקרא יקונתן אחרי קעבר

דלג

[illegible]

וּבְעֵן מֶה אֵיתָ בָּךְ
תְּחֹת יַדְךָ חֲמִישׁ ט
טוֹלְמִין דְּלַחְצָא הֵב
בִּדְיָאוּ מִהֲרָא שְׁתַּבְּחִי
וְאֵת כִּבְתָּא יֵת בּוֹר
וְאִמְרִית לֶחֶם חוֹלִין
לְתַחֲוֵתֵי דִי אֲלֵחִין
לֶחֶמָא דְקוֹדֶשׁ אֵיתָ
בְּרַם אִם נִטְרִין ע
עוֹלְמִיא מִסֵּבֵת
אֲתֵתָא וְאֵת כְּבוֹדֵי
כִּהְנָא וְאִמְרִי לִבְקִשְׁטִי
אֲתֵתָא כְּרַחֲקָא לֵנָּא
כְּמֵאֲתַמְלִי וּמִדְּקֻבוּהִי
כְּמַפְקִי וְהוּוּ מֵאֲגֵרוֹן
דְּעוֹלָמִיא דְּבִלְקֶדְשָׁא
וְהוּא לֹא כְּאוֹרְחֵהוּלָא
חֻזָּא אוּלְיוּמָא דְּרֵין
חֻזָּא מִתְאַבֵּל לֹא
מִתְאַבֵּל בְּמֵנָּא

ויען דוד ונח ט
אס אזה
עצרבאן אפיל
קיינע עטריט
עמנו" בתמוי

ש'אוס' נצחית מקדש' עצמיות' ויקיו כל' קדושים' —
כלום' כגדוקס קדש' וקאזרדך קול' כלומר — חטף

ספ

לחם קדשים יתכן
שאר מלחם
קדשים מזה
שאימרוהו יתרוקן
וקח קדשים כלם
כמו העטין בלחמי
תערו ועל חמר
שיתקו לו ולכערו
חם ישמרו הכערי
לך מלחם זבג יח
זה לכערים לכבוד
דוד ולחשוב שיהיה
הרעין בזה חם היו
נשמרים מעומלח
חם וממנה שידמק
לחם הסומלח
כי חם חם עמק
לפועל לל קנה
חם חיה נכונה
לן מעט צדק
שחיה מלחמות

שקיתתך בעלת חן

רדק

שמואל

רלבג

ט אין שם ארס' ונפ' אמן אילך לנ כדי שידבר עמו וקס ממקום
 קסתר ונפ' מאלל קנגב כתרנ' קס מסתר אכן איתל דלקטל
 דרומא כלמן כ' דוד קיק נסתר אכל קאכן ננד דרומא שר
 אכן כ' וישנת אכל קאכן קאזל ויועקן שם לממרה קאכן לנד נענש כדי שאל ירחק קנער איתדוד בלקסו
 קחצס' עד דוד קגדיל ט קגדיל לנכות יותר מיקועקן "

רדק

ויאמר יקועקן ונ' אשד נשבען פ שטין אכמן וזכר קשטען אשד נשבען שטין אכמן קכפל לחזק קעטן וכן נסטיי אט ורדאייט אט וקדומים לקס שכתנן נספר מכלל בעטן פעל קדנש" ויבא דוד נגה אל

כ' וקק" קוספת לט קינל מלעטל ויחד קנדרו לן שקיק נל דוד וחד וינל לקראת וקול לשון תנועה כמו שאנן ויחדו זקט קער לקראת

יחדו כנער ממזרים ויתכן לפרש כנשמע עטן חרדק ופחד לט שקיק נל לבדו פחד וחד לקראת
 מה קיק עטן נל לבדו וכן תי' ורדנעית " ויאמר דוד לחימלך ונ' יודעת כמו קודעת' אן קול
 מן קדומה למרובע ופ קודעת איתס שילכו

ואמר יהונתן לדוד איוול לשלם דקימנא תרונא אנהנא בשמא דיי' למימר מימרא דיי' יהא סהיר בינ' ובינך ובין בני ובין בניך עד עלמא

וקס ואיל ויהנתן על לקרתא ואתא דוד לנב לות א אחימלך בהנא ואת בעית אחימלך לקדמות דוד ואמר ליה מה דין את בלחודך ונבר לית

עמד ויאמר דוד לאחימלך בהנא מלכא פקדנ' פ פתנמא ואמר לי אנש לא ידע מידעם ית

פתנמא דאנא שלח לך ודפקי דתך וית עולמא שלחית קדמי לאתר כס' וטמיר

ויאמר יהונתן לדוד לך לשלום אשר נשבענו שנינו אנהנו בשם יהוה לאמר יהוה יהיה בינו וביןך ובין זרע ובין זרעך עד עולם כ' ויקס וילך ויהנתן בא העיר ויבא דוד

נבה אל אחימלך חכה ויחדו אחימלך לקראת דוד ויאמר לו מדוע אתה לבדך ואיש אין אתך ויאמר דוד לאחימלך חכה המלך ציע דבר ו

ויאמר אלי איש אל ידע מאומה את הדבר אשר אנכי שלחך ואשר צייתך ואת הנערים יודעת אל מקום פלני אלמוני

רלבג

מדוע איתך לבדך תמה על שד וגדול כדוד עס שקיק חתן למלך שילך יחיד ואת קנערים ידעת אל מקום פלני אן אלמוני כל זאת קנערים יודעת

יחדו כנער ממזרים ויתכן לפרש כנשמע עטן חרדק ופחד לט שקיק נל לבדו פחד וחד לקראת
 מה קיק עטן נל לבדו וכן תי' ורדנעית " ויאמר דוד לחימלך ונ' יודעת כמו קודעת' אן קול
 מן קדומה למרובע ופ קודעת איתס שילכו

הפנים המוסרים מלפניו ואותו חסוד לזרים לפי עתו ולחמי תדקח לא היה למי חולין וזלטר
 לחם הפנים נתן לו וכן פירש רש"י זל"י ויען קרבן אדרוד וגו' כי חס קדש יש וגו' אך מרצה בקומי חס
 מאכלו לזרים אך זה אי אפשר להחלו למי חס ויען דוד וגו' חס עטרה לפי עטרה ממנו ויקו כל
 הנערים קדש מקודשים והוא דרך חול והלחם משבת לקמן השלח ונקטרו בזיטן קדוש הוא להיות חולין
 שיצא מירי מעשה משבתה לו מעתה היתר לכהנים ואף כי קדש בכלי ואפילו קדש היתר תחת קדושת
 על השלח היתה זקוק למעשה משם ולהחלום שחזו כלומם ומסוכן חטא למען חין בדרך למען על לחם הפנים
 המוסרים שכולל לכלי כי רעבים חננים ומסוכים אלם חטאו זה שקדש עתה על השלח שקדש קדש בכלי
 שהשלח מקדש ויש בו מעשה אעפ"י כולל לכלי מחסר שאין לך לחם אחר שיתן לו וחטא רעבים ומסוכים
 ואין דבר שעומד בפני פיקוח נפש אלם עז וגלי עריות ושפכות דמים ויתן לו קרבן קדש כי לא היה שם
 לחם וגו' לשם לחם חס תואר בפלם מענה מעשו לתם דרך יי' ופ"י כי בעת שהיו לקחים אותם מעל השלח היו
 מצימין עליו לחם חס אחר כמו שאמרו מפתו של זה כד מפתו של זה שחמץ ועתה על השלח לחם פנים לפי
 תמיד שלם יהא שלחן כלם לחם וכתב בוים קלחו בעת קלחו כמו בוים קדוה כל בבור יום נעקרת כללה כ
 כדרך לפיכך חמץ לשם כלומר היו מוסרים קדושים לשם צמקומם אלם קדשים כמו שחמץ לשם לחם חס
 ורבות זלם אמרו חס בוים קלחו בוים סילקו בוים סידורו והו' לשום זלם חמץ דכתיב ושמית אותם שיתם וגו'
 על השלח המאמר שמונה עשרה חותם לשלח רגלים ואומרים לחם ראו חותכם לפי המקום ממי יצאכם
 כד יקדש בו לי דאמר ר' הושע בן לי נם גדול נעשה בלחם הפנים סילקו כדורו שחמץ לשם לחם חס בוים
 קלחו וכן עשין בארון וכו' ויש לשאול איך היה חס בוים סידורו והלם לחם הפנים לא היה חסיתו דוחה את
 קצתו ומערב שבתהיו חוטין אותם ומסדרין אותם בשבת כמו שכתב בוים קצת יערבבו קרבן וגו' ועד
 הלאה נתן לו לחם הפנים ולחם הפנים שהיו מאלקין אותם היה חלק בין משמר היוצא וכן משמר הנכנס והיו
 אוכלין אותם ודוד בראי לא כל בדרך בשבת ואם תאמר מפת סכת נפשות כל בדרך בשבת עד שתמא
 אחימלך עליו ואמר לו מרוע חתה לבדך ואין איש אהך היה לו לתמוך הלא כל בשבת ועד יאשאל
 חס לאחימלך לא היה לחם חול לא היה בכל

העשר לחם יאשאל דוד מאחד

מבט העשר עד שהוצרך

אחימלך לתת לו

לחם קדש ואם

תאמר לא

דכ

רדק

שמוא

רלבג

שיצא דרך חול שלא קיימ סגורים שקיימ צריחם לחם
קדש אעפ"י מקדש עצמן כדרך במ אדם שרעפס
לצאת לדרך ואף כ' קיום יקדש בכלי פ' כלשכן קיום
שיקיה עמנו לחם קדש שנשמר וזקד שיקיה נקדושת
בכלי

מאתמונא שלם לרוב ריזותא לעשות מעור
קמלך וקנך קיו כל קטורים ראויים לקדש
מקדש עצמן בצאתו וקודם דרך חול רעט שכן
דרך חול כל חולין שתיקיה מעלתא כמעלתא לכל
חוליהם צמקרה רלעל מקדש קדש אף כ' קיום

שיקיה בכלי נביה נשמרים וזקורים לכל צמקרה ויקיה קדשן בזה וקודם הכון וקנך חס קיתר
אזה עמרה לן כהמונא שלם לבוא חלק בצאת מקדשן את עצמיהם ויקיו כל קטורים ראויים לקדש וקנך קודם
דרכו ומעצבו נס צמקרת חולין שנשתדל לכלם על מקדש קדש ונביה קדשן כן חיד לא נביה זקורים לכל
צמקרת קדש כשיקיה בכלי

רלבג

ויהי ליח בהנא קדש
ארילא הוה תמן
לחם חלין אלהין לחם
אפיא דמעון מן ק
קדש יל לשויתיה
לחם חמים ביום
אתנסב ויתיה

ויתן לו חכמן קדש כ'
לא היה שם לחם כ'
אם לחם הפנים א
המוסרים מלפני יהוה
לשום לחם חם ביום
הלקחיו

רדק

ויתן לו קדש קדש
כלימ' למי קדש
פרוש תעדרה
לא קיה שם לחם
כ' חס לחם קממס

ויתן לו קדש
קדש רלעל
קיה שם לחם
אחר לתת לו
חס לחם קממס
שאינם מוסרים

מלמט שולחן קדש חס לשום לחם חס תחתיו ביום קלקחו באופן שיקיו בשלחן תמיד שית מערכות לחם
קממס וקנך לן קיו מסירין אורח כ' חס ביום קשנת כמנו שנתבאר בעדקו וקיו קיה מתחלק לכהמס ולזה לא
קיה דרך לחימלך לתת לדוד מלחם קממס וידמה שאמר זה לשורות שאם קיה אפשר לו זה קיה יותר ככון לו
לתת לדוד מלחם קממס כ' אחר הקדש אשריו וקס ביום לבנה חין כ' מעלה כלל וידמה לפי זה קממס
שקיה בקדש שנתן לו יותר מהכנייה מעדרכה תורה מנה שיקיה בלחם קממס אחר הקדש מעדרכיו ולזה
ידמה שזה קדש שנתן לו קודם תרומה או מענה וקדש קדשן חכמה לזר ולא חכמה בשוממה כ' קדש
יתכן שיותר מפת פקוח כפשי חכמה קיה בעצמותה מסירה קממס שתיקיה מקדש וקודם קממס
חין ראוי שתדחה מפת זה אחר שאינה בעצמותה קממס להסיר קממס ולזה חכמה בשנה יותר לבטור
את קדש בשנת בשלח קדשן שישן כמנו שחברין במקדשן
קלחם קממס לחם חס כ' קודם קיה חכמה מעדש סבב ביום קשנת עד שקודם אפשר שיקיה עמך כדפסין
של וקנך חכמה ביום עד עתה מערכה וקיו קיה חומי נשמר קצת לזאת קממס

דִּרְק

וְשֵׁם אִישׁ מֵעַבְדֵי שְׁאוֹל וְגַם כַּעֲבָד לִפְנֵי יְיָ כִּדְרָה כִּי בָּרָא שֵׁם לְזִמְנָה עַם
אֲנָשִׁים אֲחֵרִים וְקָלָבוּ חֲזָרֵינוּ וְקוֹחַ קִשְׁאָר שֶׁ אֲחֵרִים לְהַפְלִל אֹן
לְזִמְנָה לִפְנֵי אִמֵּן כַּעֲבָד וְשִׁרְשׁוֹ רָזַל עַבְדֵּנוּ לִפְנֵי אֲהָל מוֹעֵד לַעֲסוֹק בְּדַבְרֵי
הַעֲרָק וְשִׁרְשׁוֹ אֲחֵר קְרוֹעִים שָׂקִים אֵב טַהֲרֵן וְזָקוֹן דֶּךְ קִדְרָשׁ דּוֹאֲבָה דּוֹמִי נֶגֶד
בְּחֶרֶץ אֲדוּם לִפְנֵי קִרְאוֹ אֲדוּמִי וְכֵן אֲחֵרִים קָחֵת וְכֵן יִתְרָא קִישְׁמַעְלֵי חֵת קִנְעִי
כָּל מִיּוֹחֲסִים עַל

רָלֶבֶן אֲחֵר
קְרוֹעֵי
גְדוֹל רֹעֶה מִקְנֵה
אֲשֶׁר לְשְׁאוֹל וּמִקְנֵה
עֲלִיקָם

סֶם מִקְנֵם שְׁקִי
נָרִים סֶם וְנִדְבָרִי
רָזַל יִקְוֶה אֲחֵר
מִנְכָּח לִמְעַלָּה אֵן
אֲדוּמִים קִיָּה וְעַל
סֶם עֲדוֹנִקְרָא כֵן
וְזֶה מִקְנֵם עֲבָד
כִּי בִלְבַד נִמְצָא
אֲחֵר קְרוֹעִים
קוֹחַ חֵת עֲמִי
וְנִמְצָא לִפְנֵי שֶׁ
שְׁקוֹחַ דֵּעַ עַל
מִשְׁקָל כַּעֲבָד
וְאֲחֵר קוֹחַ קִרְ
מִמִּשְׁקָל שְׁרִיד לִפְנֵי
נִשְׁתַּנָּה נִשְׁמִיכוֹת
וְשִׁרְשׁוֹ גְדוֹל רֹעֶה
מִקְנֵה אֲשֶׁר לְשְׁאוֹל
וּמִקְנֵה עֲלִיקָם וַיֹּאמֶר
סִתְּהֵן לִי וְכִמְנוֹהוּ
בְּרִשְׁתֵּךְ וְכִמְנוֹהוּ רַחֲמֵי כָּל כְּתוּבָתוֹ זֶה נִמְצָא עֲמִי מִקְנֵם מִקְדֵּשׁ
קִבְּהֵן וְגַם לִמְעַלָּה מִן וְלִפְנֵי סֶם קִלְטָה וְשִׁרְשׁוֹ כְּרוּכָה נִשְׁמִלָה וְכֵן קוֹחַ הַרְעִימוֹ מִכְרָכָה נִשְׁוִשִׁי
אֲחֵרִי קִשְׁמַעְלֵי אִיפֶשֶׁת לִפְנֵי שְׁקִיָּה תִלְוִיָּה אֲחֵרִי

וְשֵׁם אִישׁ מֵעַבְדֵי שְׁאוֹל בְּיוֹם
הַחֹוֹא נִעְצָר לִפְנֵי יְהוָה וְשֵׁמוֹ
רֵאָה אֲרָמִי אֲבִיר הָרָעִים
אֲשֶׁר לְשְׁאוֹל וַיֹּאמֶר דָּוִד
לְאֲחִימֶלֶךְ וְאִין יִשְׁפָּה תַּחַת
יָדְךָ הַנִּיתָ אוֹ חֶרֶב כִּי גַם חֶרֶבִי
וְגַם כִּלְיָא לֹא לִקְחֵתִי בְיָדִי כִי הָיָה
דְּבַר הַמֶּלֶךְ נְחוּמִין וַיֹּאמֶר
הַבֵּן חֶרֶב גְּלִיתָ הַפְּלִשְׁתִּי אֲשֶׁר
הִכִּיתָ בְּעַמְקֵי הָאֵלֶּה הִנֵּה הִיא
לוֹטָה בְּשִׁמְלָה אַחֲרֵי הָאִפּוֹד
אִם אַתָּה תִּקַּח לָךְ קַחֲכֵי אִין
אַחֲרַת זֹלָתָה בּוֹהֵ וַיֹּאמֶר דָּוִד
אִין בְּמֹרֶה תִּגְנֶה לִי

וְתַמֵּן נִבְרָא מֵעַבְדֵי שְׁאוֹל בְּיוֹמָא
הַהוּא כְּנִישְׁקָרָם מִן וְשִׁמְיָה ד
רֵאָה אֲרָמִי אֲבִיר רֵעִיָּה
לְשְׁאוֹל וַיֹּאמֶר דָּוִד לְאֲחִימֶלֶךְ
וְאִילוֹ אֵיתָ כָּא תַּחַת יָדְךָ
מִזְרַמְתָּ אֹן חֶרֶב אֲרָמִי
חֶרֶבִי אֲרָמִי זֵינִי לֹא נִסְיַתָּ בְיָדִי
אֲרָמִי הוֹה פִּתְגָם דְּמֶלֶךְ
בְּכִילוֹ וַיֹּאמֶר כִּהְנָא חֶרֶבִי
דְּגִלִית פְּלִשְׁתִּיָּה דְּקִטְלִית
כְּמִישְׁרִי בּוֹטְמָא הָא הִיא מֵ
מִכְרָכָא כְּשׁוֹשִׁיפֵּי אֲבִירָתִי
דְּשְׁאוֹל לִיָּה בְּאִפּוֹדָא אִם
יִתָּה תִּכְכַּלְךָ כְּכֹאֲרִי לִיתָ א
אוֹחֲרִי בִר מִיָּנָה הִכָּא וַיֹּאמֶר דָּוִד
לִית דְּכֹתָה הִכָּהִינָה לִי

דָּוִד וְגַם וְאִין צִדִּיק כְּמוֹ בְּנֵי וְזָקוֹן דֶּךְ שְׁאֵל כְּלִימֵי אִין וְשִׁתְּיָךְ חֲתִיתָו קִרְבִּי
חִירָךְ בְּנֵי צִדִּיק וְכֵן רִישׁוֹרֵי חִין וְחִין וְחִין חִיתָו קִרְבִּי חֲתִיתָו
בְּרִשְׁתֵּךְ וְכִמְנוֹהוּ רַחֲמֵי כָּל כְּתוּבָתוֹ זֶה נִמְצָא עֲמִי מִקְנֵם מִקְדֵּשׁ
קִבְּהֵן וְגַם לִמְעַלָּה מִן וְלִפְנֵי סֶם קִלְטָה וְשִׁרְשׁוֹ כְּרוּכָה נִשְׁמִלָה וְכֵן קוֹחַ הַרְעִימוֹ מִכְרָכָה נִשְׁוִשִׁי
אֲחֵרִי קִשְׁמַעְלֵי אִיפֶשֶׁת לִפְנֵי שְׁקִיָּה תִלְוִיָּה אֲחֵרִי

דוד לבנות עצמו כשר ונפטר על אלת חיימלך היה לו לחיימלך לבקש להם חול מלחם מעט **והעני**
 להחיל להם חולו היו חוקרין לחיימלך בעבור מי היה מעבד אותי **והשונת** חולו קשלות שנו שר
 קבצים כלל היתה כחם לפיך נקראת מן שר קבצים ולפיכך עתה שחול להרוג כל העני ש לא קיר
 ל קצף חול על קבצים בעבור לחיימלך וכו' שחיה כלל קבצים ולא היה ישראל שוכן בטמא היו כל
 קשר חולל תרומה וקדושה היו לזרים בעון מיתה והמסוכן מחמת רעב מחוללן אותה דבר קדוש
 אם אין לו מותר ומשט דברים קדושים מחוללן אותה קבל לפיכך עתה לחיימלך להם המוסרים מלפני
 ו' שאין בהם מעלה אחר הקטורת בזית לבנה ודוד ברחי חולל על לחיימלך ואם תאמר כון שצד
 חולל קיחך היה לו לחיימלך להם המוסרים מלפני ו' והלא כבר נאכל בשבת שעברה בן שט מ
 המעשרות אפשר שמצא דוד ממנו חולל בלע ששם עשרה חלות היו שהיו נחלקות לכמה קבצים
 והיה מעבד לכל אחד דבר מועט בזית או יותר מועט עד שאמרו ש קבצים קצושים היו מושכן אר
 ידיהם וקבצו דבר היו חולקין וחולקין ואחר שהקצושים היו מושכים את ידיהם ממנו ולא היו חולקין היה
 נשאר ממנו פסעמים אחר שבת והנשאר שמצא דוד עתה לחיימלך ואם תאמר ש מה שהקצושים היו
 מנחמים היו קדושים אכלים אפשר שהיו חוללים חלקם וחלק קצושים וכן פרשו חוטפין חולקין ואפשר
 שהיה חלק קצושים מועט וכן אמרו מעשה בלחם שחטף חלקו וחלק חבירו והיו קורין אותו בן
 חמץ כראי ש רוצה לחייו עשין כן והסבון עד למר ש חלק לחיימלך נשאר שכן גדולה היה וחולק
 עס המעשרות בחלות שחמץ וקיתה לחלקן ולבטוח מפ' מחצה לחלקן ומחצה לבטוח ומקדש חמץ לשם
 להם חס ביום הקדוש מעבד מחלקת בן רבותינו זל"ה היו חלות חלה נאפת בשבת ירו
 חולל ש ר' יהודה חולל ש בשבת היו נאפות ולרבינו פשוט הוא ש חס היה קלחם בעת סדורו ולרבי
 חכמים שאומ' ש לא היתה חפית דוחה את השבת ומערב שבת חלה חפ' אפשר גם כן שהיה חס בער
 סדורו למחר ש בערב שבת היו חופין אותה ומחר בבקר אחר הקדשה המוספין היו מסדרין אותה ואפשר
 שהיה חולל בתפוח ולא היו מוציין אותה מן התפוח עד שעת סדורו והיה חס עדין חולל היו סודפנין ש
 התפוח כדי שיאחר בחמו עד למחר" וימרו רבותינו זל"ה אמרו ש במעשה חס היה חס כלל חס חס
 בשלחן שאמרו אמר ר' יהושע בן לוי נא גדול מעשה כלל חס המס שחלקו חס כסדורו שחלל לשם חס חס
 חס חס חס ואמרו רבותינו זל"ה גדול למיחל שגדלה עליו זון שחלל קולך יקועה לרוד שית ככר ונת

לחם לחם רב

כונעני ק

קבצים ולא

ממנו דוחה חמץ ולא שחולל שר שט

רדק וישם וגו' וירא צור

איתן לבד ויורד קשר
בגרע מן מכתב וירא
מפניו של יקראו ש
קרא קרב בכורס

וכמה מקום

וישנו ארז

טעמו

שינה דברו וטעמו

בשטקס כרי

שיתכר לש ול

יקטן לש שקוא

דוד אן כרי לקריות

טעמו שוקר

בשטקס ול איחשו

עלנו ויגרשונו

מקיכל קמלך וילך

טעמו קוא כמו

מטעם קמלך

רלבנ וישן את טעמו קוא מעט וטעם זקט יקח וקדשן ששינה דבריו
באופן שקיק כדאק ש בבל דעת דבר ועש טעמו קולל וית
על דעת קשר רל שקיק כות ורשם על דעת קשר טז קשות וקיק מוריד
דיר פו על זקן חסר משוגעם חט רל קאס חט חסר משוגע ומצטרך אקס
עד שתכנו זה אל להשגוע ועד קאס זה שקוא בתכלית השגוע קוא רחוי לב
אטתי

וישם דוד את הרברים האלה
בלבבו וירא מאד מפני אביש
מלך גת וישנו את טעמו ב
בעיניהם ויתהלל בידם ויתועל
דלתות השער ויורד רירן אל
זקנו ויאמר אביש א
עבריו הנה תראו איש משחנע
למה תביאו אתו אלי חסר
משוגעם אני כי הבאתם את זה
להשחנע עלי הנה יבוא אל
ביתי

וישן דוד ית פתגמא
האלין בלביה ודחיל לחרא
מן קדם אביש מלבא דגת
וישניית מדעיה בעיניו וון
ואשתומם בידהון ומסריט
על דשי תרעא ומחית רירן
על דקניה ויאמר
אביש לעברוהי האבר
חזיתון דנבר שטי הוא למה
איתיתון יתיה לותי חסר
שטיא אנא אריאיתיתון ית
דין לאשתטאה קרמי הרין
יעול לביתי

וכרוך טעמין וכן תי וטעם ית מדעיה וואו וישן כפי קודם זכר הפעול כמו ותרקא את קילר ויכו קאחד את
קאחד ופי בשטקס כמו לשטקס ויתקל כדס טעם מעט שכלית וקוללות ופי כדס לשטקס כלומר בעד
שקיק כן ידקס שקיו סובבים אותם ומטבים אלנו וזה מעט קוללות שקיק עשק ויתעל
דלתות קשר שקיק כותב בדלתות און מעט שריטק ש קשריטקס כן נקראת וכן תי ומשריט על דשי
תרעא ויורד רירן אל זקן קוא ריר קדוק קיוצא מהפה חסר משוגעם אכזבי
בתמיהה וט קיית חסר משוגעם וצריך לקס ש קבצתם את זה
אל אכזז ובעי קיו משוגע וטעקות ומשקות מכתמים ודוד טעק
אמר לש חטא וט יודעים אתם ש
שחר משוגעם חט

רדק

שמוא

רלבג

המקום שהיה האפר והחשן מונח' או יקיה' פ' האפר' אל' יקיה
אפר' החשן' אל' אפר' כד' והוא' לט' של' שין' קכ' כ'ס' ועבדו
ו' כ'ו' ש'א' ש'מו'ס' ו'ח'מ'ש' א'י'ש' כ'א'ש' אפר' כד' ו'כ'ט' ו'דוד
חג'ר' אפר' כד' ו'זו' ק'ח'ר'ב' ה'י'ת'ה' ת'ל'י'ק' א'ח'ר'י' ח'ל'ה' ק'ב'ג'ד'י'ס' ו'ז'א'
ק'ב'כ'ו' ו'י'ת' ע'ת'ר' ר'ש'ח'י'ל' ל'י'ה' ב'א'י'פ'ו'ר' א'ח'ל'מ' א'ח'ר' ש'א'ח'ל'ו' ב'אפר'
ו'ק'ח'ש'ן' א'ח'ר'כ'ו' א'ח'ר'י' כ'ן' א'ח'ל'ו' ש'י'ק'ח'ז'ה' ק'ח'ר'ב' כ'ן' א'ח'ל'ו' ל'ד'ו'ח'

לטה בשמלה נפתרה ומנוחת ב
בשמלה אחרי האפר והחשן שהיו
בשמה שמנים שם בגדי כהונה והנה
שם זה קחצ' שם לפרסם קנ' שנתעב
לשר'ל' כד'כ'ר' ג'ל'ת'

וישאל לו ב'י' יוכן' א'ח'ר' ש'א'ח'ל' ל'ח'י'מ'ל'ך' ו'ש'א'ח'ל'ו' ב'א'ח'ל'ו' ו'ל'א' כ'ח'ש' ר'ב'י'מ'ל'ך' א'ח'ל' א'ח'ר' ה'יו'ס' ה'ד'ל'ת' ל'ש'א'ח'ל'ו' ב'א'ח'ל'ו'
ו'כ'כ'ו' ק'ו'א' פ'ר'ו'ש'ו' א'ח'ל' ח'י'נ'ו' ד'ר'ך' פ'ש'ט' ק'פ'ס'ו'ק' ל'פ'י' מ'ק'ו'מ'ו' ש'א'ח'ר' א'ח'ר'י' ק'א'פ'ר' ב'ן' ל'ט'ה' ב'ש'מ'ל'ה' ו'כ'ן' א'ח'ס'
א'ו'ת'ה' ת'ק'ח' ל'ך' א'ח'ס' א'ו'ת'ה' ת'ק'ח' ל'ך' א'ח'ס' א'ו'ת'ה' ת'ר'ב'ה' ל'ק'ח'ת' ק'ח'ט' א'י'ן' א'ח'ר'ת' ז'ו'ל'ת'ה' ב'ז'ק' פ' ב'ז'ה' ק'מ'ק'ו'ס' א'י'ן'
כ'מ'ו'ק' ו'ק'ל'ח' א'ח'י'מ'ל'ך' ה'י'ה' י'ו'ד'ע'ש'ח'י'ן' כ'מ'ו'ק' ל'מ'ה' א'ח'ר' ל'ך' א'ח'ס' א'ו'ת'ה' ת'ק'ח' ל'ך' ק'ח' ל'פ'י' ש'ה'י'ת'ה' ב'א'ח'ל' מ'ו'ע'ד' ל'ז'כ'ר'ו'ן'
ק'נ'ס' כ'מ'ו' ש'פ'ר'ש'ת' ל'מ'ע'ל'ה' ל'א' ה'י'ה' ב'ר'ט'ו'ן' א'ח'י'מ'ל'ך' ל'ק'ו'צ'א'ה' מ'ע'ש' א'ח'ס' ת'ה'י'ה' א'ח'ר'ת' ש'ם' א'ח'ל' כ'כ'ו'ן' ש'ל'ח' ה'י'ת'ה'
ש'ם' א'ח'ר'ת' ל'א' ה'י'ה' י'כ'ל' ל'מ'ו'נ'ט'ה' מ'ר'ו'ד' ט' ק'ו'א' ל'ק'ח'ה' מ'ק'פ'ל'ש'ת' ו'ק'ו'א' ש'ם' א'ו'ת'ה' ש'ם' ב'א'ח'ל' מ'ו'ע'ד' ו'ט'ד'ו' ל'ק'ח'ת'ה'
ו'ל'ש'ח'ז'יר'ק' כ'א'ש' י'ר'ב'ה' "

רדק

וקס דוד וערק בזמא ההוא
מן קדם שאול ואתא לות
אביש מלכא דנת ואמרו עבדי
אביש ליה הלא דין דוד מלכא
דארעא הלא לדין בשמעין ב
בחינא למימר קטיל שאול
באלפי ודוד ברבבן

ויקס דוד ויברח ביום ההוא
מפני שאול ויבא אל אביש
מלך נת ואמרו עבדי אביש
אליו הלא זה דוד מלך הארץ
הלא לזה יענו במחלות לאמר
הבה שאול באלפו ודוד ב
ברבבתו

ויקס דוד ונ
מפני שאול וקל
תמוול כרח' אל
ר'ל'ט'ט'וס' ק'ק'ו'א'
כ'ר'ח' מ'פ'ט' ש'א'ח'ל'
מ'ע'ר'צ' י'ש'ר'א'ל' ו'ב'ח'

ל'ח'ל' ח'כ'ש' ש'ל'ח' י'מ'צ'ח'ו' ש'א'ח'ל' ו'ז'ו' מ'פ'ט' ש'א'ח'ל' ו'י'צ'ח' א'ח'
א'ח'ש' ו'נ'פ'ס'ר' ת'ה'ל'ס' ק'ר'א'ו' א'ח'י'מ'ל'ך' ש'ט' ש'מ'ו'ת' ה'יו' ל'ו'כ'מ'ו'ק'ו' ר'ב'י'ס' א'ו' א'ח'י'מ'ל'ך' ש'ם' כ'כ'ו'ן' ל'כ'ל' מ'ל'ך' פ'ל'ש'ת'ס'
כ'מ'ו' פ'ר'ע'ה' מ'ל'ך' מ'ע'ר'י'ס' ו'כ'ן' מ'ע'ר'ח'ן' א'ח'י'מ'ל'ך' ט'י'מ'י' א'ח'ט'ט' א'ח'ר'ק'ו'ס' ו'י'צ'ח'ק' ו'י'א'ב'רו' ע'ב'ד'י' א'ח'ש' א'ו'מ'ר'י'
ב'מ'ר'ש' ש'ה'י'ן' א'ח'י'ן' ש'ל'ג'ל'ת' מ'נ'ק'ש'י'ס' ר'ש'ו'ת' ל'ה'ר'ע' ש'נ'ח'מ' ק'ל'ח' ז'ק'ד'ו'ד' מ'ל'ך' ק'א'ר'צ' ו'מ'ר'ד'ש'
ק'ב'ר'ק' ש'ה'י'ה' כ'ר'י'ך' ב'א'ח'י'מ'ל'ך' ש'ל'ח' ר'ב'ה' ל'ה'ר'ע' ו'א'ח'ז'י'ן' א'ו'מ'ר'י'ס' ל'ך' ק'ל'ח' ז'ק'ד'ו'ד' מ'ל'ך' ק'א'ר'צ' ק'ל'ח' ז'ק'ד'ו'ד' מ'ל'ך'
ק'א'ר'צ' א'ח'ז'ר'ו' ל'ך' ל'ח'ש'ת'ט'י' ה'י'ה' ב'ט'ו'ן' א'ח'ס' י'ו'כ'ל' ל'ה'ל'ח'ס' א'ח'ת' ו'ק'ב'כ'ו' ו'ק'י'י'ן' ל'כ'ס' ע'ב'ד'י'ס' א'י'ן' ל'ך' א'ח'ל' ש'ת'ר'ד' מ'
מ'ע'ש'ח'ך' ו'י'ק'י'ה' ק'ו'א' מ'ל'ך' ק'א'ר'צ' ק'ו'ח'ת'

דד"ק

וַיֹּאמֶר נָדָה הֵנִי אֶל דָּוִד לֹא
תָשֵׁב בְּמִעְרַח לֶךְ וּבְאֶרֶץ לֶךְ
אֶרֶץ יְהוּדָה וּלְךָ דָּוִד וַיָּבֹא יַעֲר
חֶרֶת וַיִּשְׁמַע שְׂאוּל בִּי
נֹדַע דָּוִד וְאֲנָשִׁים אֲשֶׁר אֹתוֹ
וּשְׂאוּל יָשָׁב בְּבִעָה תַּחַת חֹאשׁ
בְּרֶמֶה וַחֲמִיתוֹ בָּירוֹ וְכָל עַבְדָּיו
נֹצְבִים עָלָיו וַיֹּאמֶר שְׂאוּל לְעַבְדָּיו
הִנֵּצְבִים עָלָיו שְׁמְעוּ נָא בְנֵי
יִמִּי גַם לְכָלכֶם יִתֵּן בֶּן יִשִׁי שֶׁ
שָׂדוֹתוֹ כִּרְמִים לְכָלכֶם וַיִּשִׁים
שָׂרֵי אֲלָפִים וַיִּשְׂרֵי מְאוֹרָתוֹ

וַאֲמַרְגָּד נָבִיאָה לְדָוִד לֵאמֹר
תֵּיתִי בְכַבְּמִצְרִיא אֵיתָא וְאִוִּיל
לָךְ לְאַרְעֵא דְבֵית יְהוֹדָה
וְאִוִּיל רֹדֶה וְאַתָּא לְחוּדִישָׁא
דְּחֶרְתִּי וּשְׁמַע שְׂאוּל
אֲרִיאֲתִידְעֶרֶדֶד וְגַבְרִיִּל
דְּעַמְמִיה וּשְׂאוּל יִתְּכַבְּנַעְתָּא
תַּחוּת אֲשֵׁלָא בְּרַמְתָּא
וּמִוֹרֵנְתִּיה בִּידֵיהּ כָּל עֲבָדֶיהּ
קִיָּמִין עֲלֵיהּ וְאֲמַר שְׂאוּל
לְעֲבָדֵיהּ דְּקִיָּמִין עֲלֵוְהִי
שְׁמַעוּ בְּעֵן בְּנֵי שִׁבְטֵא דְבֵית
בְּנֵי מִנְאֵף לְכָל כּוֹן יִתְּנִי בְּרִישֵׁי
חֻקְלִין וּבְרִמִּין לְכָל כּוֹן יִמְנֶה
רַבֵּי אֶלְפִין וּרַבֵּי מֵאוֹתִין

הַסֵּפֶר הַזֶּה מִנְּסַח הַדְּבָרִים שֶׁאֵין שָׂאוֹל לַעֲבֹדָיו שֶׁעָתָה לֹא יִדְעוּ שְׂאוֹל שֶׁהִתְקַבֵּץ אֶל רוּד אֲנָשִׁים וְכֹאשֶׁר שָׁמַע
שֶׁעָמְדוּ כְּאַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ אֵין בָּלֵט שָׁם מֵרֹד הוּא שֶׁמֶרְדֵּי בִּלְדֵּעַת לְבָרֶס וְלִפְרֹד עַל אֹן לְחֹק עַל הַמִּלְכּוּת
וְזֶה שֶׁאֵין שֶׁהִקִּים בַּת עֲבָדֵי עַל לְאוֹרֵב וְאֵין לְכָלֶס יֵשִׁים שְׂרִי אֲלֵפִים כְּלוּמֹר בְּחִיל שֶׁהוּא מִקְבֵּץ עַל אֹן
בְּהִיטָה מִנֶּלְךְ כֹּאשֶׁר הוּא חֹשֶׁב הָאֵל כִּימוֹ הַעֵץ וְכֵן וַיִּטַּע אֶשֶׁל בְּרִמָּה מִקּוֹם הִיךְ בְּגִבְעַת שְׂאוֹל וְהִי גְבוּהָ לִפְנֵי
עֵקֶד אֶרֶמָה וְאֵין זֶה רִמְתָּ שְׁמוֹ אֶשֶׁל הוּא בְּגִבְעָה הִיךְ וְלִדְבָרֵי בַּעַל הַדְּרָשׁ הוּא רִמְתָּ שְׁמוֹ אֶשֶׁל וְכֵן עָמַד
בְּגִבְעָה אֶלֶרֶמָה אֶלֶף שְׂאוֹל וְשֶׁבַּ בְּגִבְעָה בְּמִלְכּוּתוֹ בְּזִכּוֹת הָאֵשֶׁל הַגָּדוֹל אֲשֶׁר בְּרִמָּה וְהוּא שְׁמוֹ אֶשֶׁל הִיךְ מִתַּחַל
עַל־ וַיֹּאמֶר וְעַ' בַּת יִמִּיט כְּלוּמֹר עַל־כֶּסֶף לְחֹשׁ עַל־שֶׁ אֵתֵם מִשְׁכָּנִי וּמִמִּשְׁפַּחְתִּי

רד"ק

ויתקבצו אלנו כל איש מעטק מעטק
וקוץ תעורר אדם וכל איש אשר לו נשאל
האלה במה קוץ וטרוסו כל איש שהיה טרוס
קמולים אונתו וקין מתקבצו אלנו וכן כל איש
נפש שהיה ראש וכמוהו ויין למריספא ישתה וישכר וישא

כב

ואל דוד מתמן א
ואשתויב למערה
עדלם ושמעו אהוה
וכל בית אבוהו ונחתו
לותיה תמן ואתבנשו
לותיה כל גבר מעיק
רוח וכל גבר דליח
מארי רשו וכל גבר
מדיר נפש והוה ע
עליהו לרבא והו
עמו בארבע מאה
גברא ואול דוד
מתמן למציא ד
דמואב ואגרי למלכ
דמואב יפיק בגון
אבא ואמי עמבז ער
דארעמה יעבד לי
יין ואשרינו קדם
מלכא דמואב ויתבו
עמיה כל יומי דהוה
דוד מטמר במצריא

איש מעטק כל
צרות אחרות
וקיינו מנחת
לפניהם ולשכ
צרותו וקית
כלבד מעטק
רוח וילך ונ
יצאנו חט
ואמי אהרס
יצא ממערה
עדלם וישא א
אהרס אכל
אחיו קין קולט
עמוט צרחו
אנו ואינו אחיו
מפסא חול ט
קיק אונת אונת
בעבר דוד וקין
מתקבצו אל
יקרנס לט קלט
אלנו ויש
פתרים יצאנו
כמו יצאנו וכן

רלב"ג

וקוץ בזה התחלה נמלט דוד
מיד ארס מלך גת כל איש מעטק
וכל איש אשר לו נשאל קרעו כל איש מעטק מי
שמעו אהוה מעטקלטו מפס קינתו עשוק ורע
ואין לכו לבד מיד עשוקו א למה שידמה לזה
ואיש אשר לו נשאל

וילך דוד משם ומלט
אל מערת עדלם
וישמעו אחיו וכל בית
אביו וידעו אליו שמה
ויתקבצו אליו כל איש
מעיק וכל איש אשר
לונשאוכל איש מר
נפש ויהי עליהם לשך
ויהיו עמו בארבע מאות
איש וילך דוד משם
מצפה מואב ויאמר
אל מלך מואב יצא
לא אבואמי אהרס
עד אשר ארע מר
יעשה לי אהים וינחם
את פני מלך מואב
וישבו עמו כל ימי
היות דוד במצורה

קוץ קלנוה ואין לאל
ידולסרוע ואיש
מריספא קוץ
קעט אשר שרי
קמר נפשו לרוע
מזל וקסי ינונו
ט קרעו מעד
קחטק ולנו
עקבט ארוע פס
שכר מתפרס
לס ממונח אהר
מק שקטקס
לקוית למוכ ט
צויתס בנל כל
ימי קינת דוד
נמטק זה למוכ
ט חקד סינ דוד
מן קמטק
כפרדו חטו ואינו
ממלך מואב

לחצו כחיתקעבדים וינחם מעטק נחיתקעבדים כלומר קמס וקטקס לסטו וינחם פירשו מן
וינחם פתרים ואשריין

ר"דק

ויאמר וגו' ושאלו
לנבאים להגיד
לך את דרכו וקווא
נורח מפניו
ומדרשו עשית
מלך שאין שאלו
נאורים ותומי אלו
למלך ולנבד' ולמי
שערך נטר ט
כמו שאלו על ש
יטו ועל שו יטו
קווא וכל טר
ישראל וכל העדה
יעז וגו' וסר
משמעך
אל עמדתך כל
שקיה נשמע לכל
מטותך וכן נט
עמון משמעך
וכי קהל להצ

ר"לבג

וקייתך תשועת אחימלך כי חללה לך שקווא ידע בזה דבר ומה שעשה עשה
מנחם מחשבתו שיקה דוד קיוותר נאמן מכל עבדי שאלו קיוותר סר אל
משמעך קיום קחלתו וגו' וכי קיום קחלתו לשאלו נבאים שתחדע בזה קלו כנה
פעמים שאל נבאים בשלחותך על דבר מלחמות ישראל כי קווא קמוצ' וקמוצ' חת' ישראל
בכלבית חת' ללול בכלבית חת' ואמנם אן לפי שכבר נרא' שקחדס כלס לפי שקחדס
כלס

ויאמר לו שאל למה קשרתם
עלי אתה ובן ישי בתתך לו ל
לחם וחרב ושאל לנבאים
לקום אלי לא רבביוס הזה
ויעז אחימלך את
המלך ויאמר ומי בכל עבדך
ברוך נאמן וחתן המלך וסר
אל משמעך ונבד' בביתך
היום החלתו לשאל לו
באלהים חלילה לי אל ישם
המלך בעברו דבר בכל בית
אבי כי לא ידע עבדך בכל זאת
דבר קטן או
גדול

ואמר ליה שאל למה חרדתו
עלי אתה ובר ישי במיתך ליה
מון וחרבא ושאל ליה ב
במימרא דיש למיקם ער
לכמנא ביומא חדין
ואת' באחימלך ית מלכא ואמר
ומי בכל עבדך ברוך מהימן
וחתנא דמלכא ורב ער
משמעך וקיר בביתך
יומא דין שרית' למשאל ליה
במימרא דיש חס לילא נשו
מלכא בעבריה פתגמא בכל
ביתא בא ארילא ידע עבדך
בכל דא פתגם וער אורב

היום

קחלתו לשאלו נבאים יש מפרשים בתמיקה וכי קיום
חללה לך שקיית יודע קווא נורח כי כנה פעמים שאלת
לנבאים שקיה קולך נמנעתך פל' וכי קיום קחלתו לשאלו נבאים שקיה קולך נמנעתך
מוצ' ומוצ' חת' ישראל חת' שאלו נבאים ויש לפרשו בל' תמיק' כלומר לנה חת' כועס לפי שאלתו לו ב
נבאים זהו קיום קראשן ולפי קיית יודע ש קשה קווא חללה לך שחם קיית יודע לפי קיית
עשה מעשה לך חשק ער חת' שקשה בעשך ונורח קווא מלסמך כי לפי קיית יודע כל זה חת' קיית יודע
אותו כמתחלף מן שתך בכלבית חת' ולפי בכלבית חת' חת' קולך דבר חת' חת' לפי שאלו ש
שאלו כן קרוח כלבית חת' נ

ר"ל ב ואין חולה מרם עליו ר"ל אין א' מרם שיחשוב עצמו חולה
בעטורי בדבר קטנה כנגדי וידמה שיהיה ירחי שחול
שיהיה קקשר חזק מרם יש את דוד וילחם עמו ולזה אינ' שכל הקיסר
עבדו עליו לאורב" לקרא את אחימלך ידמה שקרא עמו כל בית אביו
הקדמם וחסד שחול שיהיה שאלת בלשים אם יעלה במרדו על שחול
בדרך שיצחקו במלחמה

ד"ק מ' קשרתם ימדיכם
מ' קמנד קוצר
נכתב ונתחבר לזוהר שם זכ"ל
בכרת ב' בכרת ברית עם כן
ישראל זכר שמו דרך בזיון
ויעץ וג'

וקח נצב
על עבדי שאול
כלומר בראש
הקיסרות גדול
שעבדי שאול
הצב סעלם קיק
- ואינו זק בדבר

וַיִּשְׁמַח זֶה בְּדָבָר
וַהֲפֹסֵט ט נָצַחַס
עָלָיו לֹל לִפְטוּ
וַיִּשְׁמַח לֵן לַעֲשׂוֹת
מִקָּה שִׁינָה אֲתֵס
וַיִּבְּעַ עַל עַבְדֵי
שְׁאוֹל לֹל עַל
כִּמְשָׁמַע שְׁקִיָּה
גְּדוֹל לִפְס וּמִמֹּחַ
עַלִּיָּהִם וְכֵן תִּרְגֵּן
יוֹעֵזֶן וְקֹאֵל מִמֹּחַ
עַל עַבְדֵי שְׁאוֹל
וְקֹאֵל כִּמְשָׁמַע
עַל קֹדֶשִׁים
וַיֹּאמֶר שְׁאוֹל

דף

מִן הַיָּמִים הַהֵם לְהַיּוֹמִים הַזֵּה

אֲרִי מִרְדֵּתוֹן כָּלְכֹן עָלַי וְלִית
דְּחַוִּי לִי בְּדֹר קַיִם בְּרִי עֲסַבְר
יִשְׁוֹלִיחַ דְּכֹאִיב לִי מִנְכֹן עָלַי
וּמְחַוִּי לִי אֲרִי אֲקִים בְּרִי יִרְד
עֲבָרִי עָלַי לְכִמְנָא מִזִּמְאֲהֲרִין
וְאַתִּיכִר וְאַנְאֲדִו מֵאָה
וְהוּא כִמְנָא עַל-עֲבָרִי שְׁאוּל
וְאִמְר חֲוִיתִית בְּרִי יִשְׁוִי אֲתָא
לְנוֹכ לִוְת אַחִי מֶלֶךְ בְּרִי א
אַחִי טוֹב וְשְׁאִיל לִיחַ בְּמִימְרָא
דִּלֵּע וְזוּרִין יִתֵּב לִיחַ וְיִת חֲרָבָא
דְּנָלִית פִּלְשֶׁתִּינָא יִהֵב לִיחַ
וְשִׁלַּח מֶלֶכָא לְמִקְרִי יִרְד
אַחִי מֶלֶךְ בְּרִי אַחִי טוֹב כִּהְנָא
וְיִתְכַל בִּיתְאֲבוּהִי כִהְנָא
דְּבִנְנוּ בְּנֵאֲתוֹ כִּלְהוֹן לִוְת מֶלֶכָא
וְאִמְר

בִּיקְשֶׁרְתָּם כָּל־כֶּסֶם עָלֶי וְאִין גִּלָּה
אֶת־אֲזֵנִי בְכֶרֶת בְּנֵי עַם בֶּן יִשְׂרָאֵל
וְאִין חָלָה מִכֶּסֶם עָלֶי וְגִלָּה אֶת־
אֲזֵנִי כִי־הָקִים בְּנֵי אֶת־עַבְדִּי עָלֶי
לֹא־רַב־בְּיוֹם־הַזֶּה וַיַּעַן
רֹאגֵה־הָאָדָמִי וְהוּא נִצַּב עַל־עַבְדִּי
שָׁאוּל וַיֹּאמֶר רֹאִיתִי אֶת־בֶּן יִשְׂרָאֵל
בְּאֵנְכָה אֲחִי מֶלֶךְ בֶּן אֲחִיטּוֹב
וַיִּשְׁאַל לוֹ כִּי־הוּא וַיִּצִּדָּה נָתַן
לוֹ וְאֶת־חֶרֶב גִּלְיָתָהּ פֶּלֶשֶׁתִּינָתָן
לוֹ וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ לִקְרֹא אֶת־
אֲחִימֶלֶךְ בֶּן אֲחִיטּוֹב הַכֹּהֵן וְאֶת־
כָּל־בֵּית־אָבִיו הַכֹּהֲנִים אֲשֶׁר בְּנֵי
וַיָּבֹאוּ כָּל־סָאֵל הַמֶּלֶךְ
וַיֹּאמֶר שָׁאוּל שְׁמַעֲנָא בְּנֵי־
אֲחִיטּוֹב וַיֹּאמֶר הִנֵּה אֲדָנִי

וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת אַבְרָהָם

ר"ל כג

וְאֶשְׁתּוֹיֵב בְּרֶחֱקִי
לְאַחִי מֶלֶךְ בֶּרֶךְ אֲחִיטּוֹב
וְשִׁמְיָה אֲבִיתָר וְעֶרְק בְּתֵר
דּוֹר וְחוֹי אֲבִיתָר לְדוֹר
אֲרִי קֶטֶל שְׂאוֹל יֵת
בְּחַמְאֲדִינִי וְאַמְרָדוֹר
לְאַבְתָּר יִרְעָנָה
בְּיוֹמָא הַהוּא אֲרִי
תַּמְרוֹרִינִי אֲדוֹמָאָה
אֲרִי חוּאָה יְחוּי ל
לְשְׂאוֹל אֲנָא גְרַמִּית
לְאַסְתַּקְפָּא בְּכָל נַפְשִׁי
בֵּית אֲבוֹךְ יִתֵּב עִמִּי
לְאַתְרַחֵל אֲרִי רִבְעִי
לְמִקְטִילִי בְעִי ל
לְמִקְטִילִי אֲרִי נְטִיר
אֶת עִמִּי

וּמִלֹּטְכֵן אַחֵד ל
לְאַחִימֶלֶךְ בֶּן אַחֲטוֹב
וַשְּׁמוּ אֲבִיתָר וַיְבָרַח
אַחֲרֵי דָוִד וַיַּגֵּד אֲבִיתָר
לְדָוִד כִּי הָרַג שָׂאוּל אֶת
כָּהֵן יְהוָה וַיֹּאמֶר דָּוִד
לְאַבְיָתָר יִדְעָתִי בַּיּוֹם
הַזֶּה אֲבִי שָׁם דָּוִיד הִ
הָאֲדָמִי כִי הִגֵּד יַעֲרֵד
לְשָׂאוּל אֲנֹכִי סִבֵּתִי
בְּכָל נַפְשִׁי בֵּית אֲבִי
שָׁבָה אֵתִי אֶל תֵּרָאֲבִי
אֲשֶׁר יִבְקֹשׁ אֶת נַפְשִׁי
יִבְקֹשׁ אֶת נַפְשִׁי כִי
מִשְׁמַרְתָּ אֹתָהּ עֲמַדִּי

ר"ק

אֶתְּ סִטּוֹת סִבְבֵּת
קִרְבֵּר עַד שֶׁנָּח לִדִּי
כָּךְ " עַל אֲשֶׁר יִצְקֵא
אֶתְּ כַּפֵּי וְנָה " אֶדֶס
אֶתְּ הַדּוֹדָה אֶתְּ שֶׁמֶן
בְּמִקְוֵה אֶתְּ אֶתְּ
תִּמְלֵךְ אֶתְּ עַל
מִשְׁמֶרֶת אֶתְּ
עַמְדֵי כֹלֵךְ אֶתְּ
אֶתְּ כֹלֵךְ אֶתְּ
אֶתְּ עַמְדֵי וְכֵן תִּדְרֹךְ
יִוְעֵן אֶתְּ
דִּבְעֵי לְמִקְוֵה כֹּהֵן
לְמִקְוֵה " וַיִּשְׁעֵד
לְפִתְחוֹ עַל אֲשֶׁר
יִקְרָא יִקְרָא
וְאֶתְּ יִשְׁמֹר כַּפֵּי

יִשְׁמַעְלָהוּ כִפְשָׁךְ וְיֵשׁ דּוֹבְרֵית צִמְקָרְאֵל אֶחָד רַמִּים יִשְׁמְלוּ הֵם וְיִשְׂרָאֵל יִתְקַחוּ סִפְסָן קִרֵּי מֶלֶךְ עֲקָשׁ תִּכְתֵּשׁ לְמוֹנֵה

למש

רד"ק ויאמר וגו' ולא את דרשו ט"ז אבנר ועפנאל
 קיו' שלא חס למעט בכה"י. ט דרשו אטן
 ודקין' מה שעת' כל איש אשר ימרה את פך וגו' יומרי'
 יכול אפי' לדבר עברה תלרב חזק ואינן ולדעת קדרש
 חזק יחיק פ' ויאמר קמולך לרעם קנצנ'ם עליו ט אבנר

וַעֲמַשׁ אֶל אֶלֶף קִיּוֹ רַעִים
אֶלֶף אֲדָרִי וַיֹּאמֶר
וְנָגְלִי לְרֹחַב

כן כתו וקרי לרואה
 ש' קיימקרא דוין
 ורואה כמו שאמר
 ויסוב דוין ולא קרי
 רואה והקרי קוין
 לפי שברוב ר'יו
 קוראין אותה רואה
 ומדרשו ש' לכך
 כתו דוין אמר לו
 שאול נהפסת בדג
 אתה קלעת עליהם
 אתה קורא אותם
 ונראה ש' נשעת
 במעשה קראו
 כתו דוין לגרית
 שמו' כושא אפר
 כדי תרג' דכרין
 למנש אפר דטן

למלכ אפרד רטן
 כד אה מפרדשו כי יתהר הרמנאמוס וחמשה אכל קאמוס וקל היו ראויים ללכא אפרד כד נראי
 קגדוליס וככבדים בעבדיא היו לנשיין זה קמלכא וכן דוד לבשו כוס קעלה קחרון שחמורוד חגור אפרד
 כד וכוס זה שחרבה מוכחאון קמסכן לגבעון ואת
 דרשו מ בדבר עמלק כתיב ויחמול אלוהים
 על אנב ועל מימב

וַאֲמַר מֶלֶךְ אֶמְצֵא יְצִמּוּרֵי
אֲחִי מֶלֶךְ אֶתְכֹל בֵּית אֲבוֹי
וַאֲמַר מֶלֶךְ אֶלְרַהֲטֵי אֲדָקִימִן
עַל־וְהִי אֶסְתַּחֲרוּ וְקִטְלוּ
בְּהֵנָּה דִּינְאֵרֵי אֲף יִדְהוֹן עִם
דִּוְדֵּי וְאֵרִי יֵרְעֵי אֲרֵי עֵרִיק הוּא
וְלֹא חוּז לִי וְלֹא אֲבֹ עֲבָרִי
מֶלֶךְ אֶל־אִשְׁטֵא יֵת יִדְהוֹן
לְמִשְׁלַט בְּכֵהֵנָּה דִּינְיֵי

וְאָבֵר מַלְכָּא לְדָוִיד
אֶסְתֵּר רַחֲמָנָא בְּכֻנְיָא
וְאֶסְתֵּר רַחֲמָנָא אֲדֹמָא
וְשִׁלְטָהּ הוּא בְּכֻנְיָא וְקִטְלָהּ
בְּיוֹמָא הַהוּא תַּמְנִי וְחֲמִשָּׁא
נִבְרָא רַב־שֵׁרִין לְמַלְכֵּשׁ אֲפֻד
רַב־יָן וְיִתְנִיבְקָרְתָּא רַב־כֻּנְיָא
מִחָא לְפִתְגָם דְּרַחֲמָנָא
וְעַד אֲתֵתָא מַעֲלִים וְעַד יַנִּיק
וְחֹר וְחֹמֶר וְאִמֶּר לְפִתְגָם דְּרַחֲמָנָא

וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מוֹתֶתֶמּוֹת א
אֶת־יִמְלֹךְ אֶתְהוּכַל בֵּית אֲבִיךָ
וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לַרְעִים הַנְּצִבִים
עָלִיו סָבוּ וְחִמִּיתוּ כִּהְנִיחוּ כִּנָּס
יָדָם עַם דָּוִד וְכִיד עֹכֵי בְרִחָהוּ
וְלֹא גָלוּ אֶת־אֲזָנוֹ וְלֹא אָבוּ עֲבָדֵי
הַמֶּלֶךְ לְשַׁלַּח אֶת־יָדָם לִפְנֵי ב
בְּכַהְנִיחוֹ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
לְדוֹיָנָם כִּבְּאַתָּה וּפָנַע בְּכַהְנִים וִיסָב
דוֹיָנָה אֲדָמִי וּפָנַע הוּא בְּכַהְנִים
וַיִּמָּת בַּיּוֹם הַהוּא שְׁמֹנֶס וְחִמֵּשׁ
אִישׁ נִשְׂא אֶפֶס בְּרִי וְאַתְנָב עִיר
הַכַּהְנִים הִכָּה לְפִי חֶרֶב מֵאִישׁ
וְעַד אִשָּׁה מֵעוֹלָל וְעַד יוֹנָק ו
וְשׁוֹר וְחִמּוֹר וְשָׂה לְפִי חֶרֶב

ר"לכג

נכר איתו אלשים כדיקאן מעמין פן יכברו צרימון וקרטן כזה שקאי קסיר — ממנא
קכברק וקכניק כדי שיעל כדי וזה שאם קיק מיתכבד ומוקעצק קיק נשמר מקכנס
כער מוקפת חומה קכנרת בריתם וכריח ככניש עליו לא יוכל למנא וללכת ולפס חשו חש' וקנא
קכנאן לא יגלש אים אדם זה קסוד לרוד וכבר ככנא' שילש ל קסוד קזק — מחריש קרעק קו איעטקאל
תכרוש על רעך רעך וקרטן כזה שאין קיק מעכנא שיתלעס כל ישראל לרעך קרעך על רוד

ר"דק

<p>ואל ברוד ונברוהי לקעילר ואניח קרבא בפלשתאי ורבר ית גיתיו ומחא כהון מחא סגא ופרק דוד ית יתבי קעילה ויהיה כד ערן אביתר בר אחימלך לות דוד לקעילה איפודא אחיתבדיה ואתחוא לשאול ארי אתם דוד לקעילה ואמר שאול מר יתחמ בי ארי נתמסר למישל בקרתא דלח רשין ועברין וכמש שאול ית בל עמא לאנחא קרבא למיתר לקעילה למצר על דוד ועל נברוהי וידע דוד ארי עלוהי שאול במין בישתא ואמר לאביתר בהנא קרב איפודא</p>	<p>וילך דוד ואנשו קעילה וילחם בפלשתים וינתג את מקניהם ויך בהם מכה גדולה וישע דוד את ישראלי קעילה בברית אביתר בן אחימלך אל דוד קעילה אפור ירד בירוינו לשאול כי בא דוד קעילה ויאמר שאול נכר אתו אלהים בירי כי נסגר לבוא בעיר דלתים וכריח וישמע שאול את כל העם למלחמה לרדת קעילה לעור אל דוד ואל א אנשיו וידע דוד כי עליו שאול מחריש הרעה ויאמר אר אביתר הבן הגישה האפוד</p>	<p>וישגאת מקמקס קילך קי מקמקס נעלמא אל שקכדוד נס מכרש דף אחרי קמים מקס ער ארץ פלשתים ונכר את מקמקס אמר ירד כדו פרא איתו כמו קוריד וכן תי אחיתבדיה מפרסו כד כמשפחו ואמר ירד כל ירד קאפוד דרך מקדק כדו ונעל שקוא קוריד לא קוריד</p>
---	---	---

מנרעת אכל באלקח כלנו עמו ככרנו לא קשצח מנה לקח ומנה קמח ככרס כריח וקיתק סנה מיתקסס וקיק
קאפוד כדרך מקדק כן כלנו לפי אמר ירד ולא חמ קוריד ויגר ככר איתו פ' קסנר ומסר חמ מחר
שקוא נכר כער כריח ודלתים לא ימנא מירי כשקיק סכנ קער ואער עליו ולא יוכל לברוח מן קער
כער דלתים וכריח קוא וינמח כן ולא יחיש לברוח וקוא לא קשצקיק אדם סינר לרוד ככר כמו אל תר
כוס אחיד כוס ככרו וישמע שאל כמו ויאמון לפי שקעס נאספס על ידי כרוז מעמיעוכן כמשנ
מנמיש על קשקלס פ' מבריון וידע מחריש קרעך עמא קאככמו אל תכרוש על רעך

רלב

הנה אנו פה בקודש יראים כל שעת
שאנו תוך כע יקודש אנו יראים מעט שאל
ואיך נסיף על יראתנו יראת מערכותם לשתים ויוסף וגו'
וקנה שאשר דוד נלקים בעבר אנשינו ועל קטרת קיישרה קמינו
אשר דוד נ' יך דוד קמינו נ' בראשונה ויתכן שאלמנ' וקור

קכנן
לשמה
שחזק
ש
ק
קלשון
קח
קור
מקופק
וכבר
אפשר
שיוכן
שחס
ילך ויב
בפשת
קח
יושיע
אזת

ויגדו לדוד לאמר הנה פלשתים
נלחמים בקעלה והמה שסים
אתה ונחשאל דוד ביהוה
לאמר חאלך והכיתי בפלשתים
האלה ויאמר יהוה א
דוד לך ודבית בפלשתים ווושעת
את קעלה ויאמרו אנשי דוד
אליו הנה אנחנו פה ביהודה ויראים
ואף כינלך קעלה אל מערכות
פלשתים ויוסף עוד
דוד לשאל ביהוה ויענהו יהוה
ויאמר קוסרד קעלה כי אמנתן
את פלשתים בידך

קעלה לא כולת זק אכלל יקום כזק קמאמר קעלה
שיב בפלשתים ולזק יראו אנשי דוד מרדת קעלה קל
תראה בעמך מלגש בגבעה מקה עקרה לשדאל יקרה
מעט הספק שקיה בלשון כאשר שאלו בלשים בלשון דקדקו
נ' ולזק קמס דוד לשאל מעט שמת עלזה ודח חלו
על לשון כולת שום ספק שירד קעלה והס יתעלה ירד
את הפלשתים בדו

רדק

סמס סזזים כע זק חלק
סוסק וישאל דוד
נה כסוף קעמין מערכותם שא ויקי
בכרוק אשתר וגו' אשר ירד בדו
ויאמרו קנה אנו פה בקודש

יראים
ט
ט
קכא
אנו
עכנ
מסמ
שאל
ונשים
עצמן
יותר
כענ
ט
פלשתים
ומעט
דבריקס
קסיף
דוד
לשאל

והוא ילדו למימר ה
פלשתים מנתין קכא
בקעלה ואינו בוזית אדרתו
וישאל דוד במימר ר
למימר האויל ואקטור ב
בפלשתים האלן ואמר
ילדו אויל ותקטור
בפלשתים ותפרוק ית ק
קעלה ויאמרו גברי דוד ליה
הא בר אנתא הבא בארעא
דבית יהודה אנתא דחלן
ואף אליהן רגויל לקעלה
לסדר אדפלשתים ואוסף
עוד דוד למשאל במימר
דיוקביל גלותה ויאמר
קוסתת לקעלה אדר אנא
מסר ית פלשתים בידך

לא מעט עצמן ס קור כמעט קראשנה קית
בסח חל מעט אנשי קסיף לשחול וכארא
אנשי קביתת קאל מעמים קלכו עמו

ר"ק

נעדרות
באלעם

קנעקיס שקין נעדר
ופי לפטו וישנ נעדר
זיף וירא דוד קטר

דוד ש
יצא לבקש אתנפשו
סם נעדר זיף ש
שמעט קופים
אמר וקלן דוד
מסתתר עמנו
וקי ברעט ללכת
מס וטן קר נא
אלו יקונתן וכרית
ברית שטקס וקלן
יקונתן ודוד עדיין
קיק יושנ נעדר
וכאשר שמעט
שאלנו אלנו קלן
לנעדר מעט
וקי סמוך למעדר
זיף כנו שבעים
שטקס כנולת מטק
כמ יקודק מעט

ר"לכנ

וילך אלדוד חורשק רל נער ט אעט שקיק דוד נעדר זיף
שאין ענדין סם כמ אדם קנה לעל עצמו מן קסכנה מיד שאל
קיק נסתר נעדר וישנ דוד נא . טאר לן כזק כנשען דוד ככרית יקונתן עמו
שאל יגלה מקומו לשנו ונעט שקתפרסם ליקונתן דוד יקח קממלכ ורסור
ממנו ולזק ספר שאל נעט דוד אחר זק מלשנ נער קהול

וישכרוך במדבר במצרות וישנ
בחר במדבר זיף ויבקשו
שאל כל הימים ולא נרנו
אלהים בידו וירא דוד כי יצא
שאל לבקש את נפשו ודוד
במדבר זיף בחר שיה
ויקם יהונתן בן שאל וילך אל
דוד חרשה ויחזק את ידו ב
באלהים ויאמר אליו אל תירא
כי לא תמצא יד שאל אבי
ואתה תמלך על ישראל ואנכי
איהיה לך למשנה וגם שאל
אבי ידעכן ויכרתו שניהם
ברית לפני יהוה וישכרוך ב
בחר שיה ויהונתן הלך לביתו

ויתכרוך במדבר במצרות
ויתכ בטורא במדברא דזיף
ובעוהי שאל כל יומיא ולא
מסריהו בידיה ויחזק דוד
ארי נפק שאל למקטליה ודוד
במדברא דזיף בחר שיה
וקם יהונתן בר שאל
ואל לות דוד לחורשא ותקיף
ית ידיו במימרא דמיו ואבר
ליה לא תדחל ארילא
תשכחנך ידאד שאל אכא
ואתה תמלך על ישראל ואנא
אחוי לך לתנו ואף שאור
אבא ידעכן ויכרתו שניהם
קדם וייתכרוך בחר שיה
ויהונתן אל לביתו

כרמל וזיף נעדר שק פ נער תרגם יער חרשק וקחא מספתת קמל מלעל או נעדר שק סם מקס ויקם
נאלקים חזק איתדו שאל כד כר אלמים שקנמיון עלי כסח ט ימלך וזכו שאמר ט לן תמנך
יד שאל חט וקאט ותקיף ידיק נעדרא דזיף ויאמר אהיה לך למשנה אעמנך ממך שקיק לר
למשנה כשתמלך וקין יודעם זה מנמט קמוטמ
כרית לפט ויף אוריס ותמנים שקין סם עס איתר קכמן או פ שקאל ית ישנ
לכתי ית לנור קיק

ר"ק

קיסטרוט מכאן למדורטות זל
שאין שאלתן צאורים ותמיים שט
דברים כחך ואם שאל אין משיטין על חלחך
ואין משיטין על חלחך ראשון שקרידוד אדמ
קיסטרוט קירד ויאמר וי' קנה ט קוא ש

סט דברים ולן
קשיטתו חלח
וקשיטתו על ק
קראי לפיכך
ראשון וקואירד
ט דוד שאל שאל
כסדר וטון ש
שקטר נמטע
שאל שאל כסדר
קור ושאל כסדר
קיסטרוט בעל
קשלה חלח
קיקטך שט
לשאל שט דברים
כחך כטון שאין
שקט לעמוד
שאלתן על שט
דברים ומשיטין
על שט כחך
כמו שאל דוד
אדדוק חר

ר"לכב

קיסטרוט בעל קשלה טדו קירד שאל
כאשר שמע עבדך וגו' ויאמר וי' ירד
מזה המקום כולל למוד שקשאלים צאורים ותמיים אין
שאלתן כס שט שאלת יחד או יותר ולזה נמטע שט
דוד שט שאלתלן כחך קמטע ט חס כחך מקן

ואמר דוד וי' אלהא דישראל
משמע שמע עבדך אריבע
שאל למיעל לקעלה לחכלא
לקרתא ברילי הסברין ל
למסר יתביקעלה בדיח
הסבר למיחת שאל כמא
דשמע עבדך וי' אלהא
דישראל חוי כטן לעבדך
ואמר וי' סבר למיחת ואמר
דוד הסברין למסר יתבי
קעלה יתוית גברי כדמא
דשאל ואמר וי' סברין ל
למסר וקס דוד
וגברוהי כשיתמאה גברא
ונפקו מקעלה והליכו באתר
דכשר להלבא ולשאור
אתחוא אריא שתיזב דוד
מקעלה ואתמנע מלבפק

ויאמר דוד יהוה אלהי ישראל
שמע שמע עבדך כי מבקש
שאל לבוא אל קעילה לשחת
לעיר בעבור יהוה יסגרו בעלי ק
קעילה בידו הירד שאל כאשר
שמע עבדך יהוה אלהי ישראל
הגד נא לעבדך ויאמר יהוה
ירד ויאמר דוד היסגרו בעלי
קעילה אתה ואת אנשי ביד ש
שאל ויאמר יהוה יסגרו
ויקם דוד ואנשיו כשש
מאות איש ויצאו מקעלה ו
יתהלכו באשר יתהלכו
ולשאל הגד כי נמלט דוד מ
מקעילה ויחבר לעארתי

קגדת קזה קאשין ויאמר לעדוק ט קשתיג וקאלתל וקל ממרש צאופטיס בעטן פלג כגבעה
בעל קשלה אדום קשור וגדולק ויפתן הרגם ית קשלה ויקם דוד וגו' כאשר יתקלבו קלכדוד
מקדק כחי זה מקום שידמין להם לשבתם ויפתן הרגם
כמקום קלתי

רד"ק

נמצאות
במשפט
קנטיקיס שהיו נמצא
ופי למטווישנברנד
זיף וירא דוד קטר

רלבנ

וילך אלדוד חורשק ללבער ט אטפ שקיק דוד נמצא זיף
שאין עברין סם בט אדם קנה להטל עצמו מן קסבה מיד שאל
קיק נסתר בער וישנוד וג' טאר לן בזה ט נשטן דוד ככרית יקונתן עמו
אלן יגלן מקומו לטונו אטפ שקתפרסם לקונתן דוד יקח קממלכה ויתסור
ממנו ולזק ספר אלן נמצא דוד אחר זק מלשנת בער קווא

דוד ט שאל
יצא לנקש אתנפשו
סם נמצא זיף ט
שמעט קזשם
אמרו קלן דוד
מסתתר עמנו
וקיק בדעתו ללכת
מגס וטן כן ט
אלנו יקונתן וכרית
כרית שטקס וקלך
יקונתן דוד עדיין
קיק יושב בחורשק
וכאשר שמע ט
שאלנו אלנו קלך
לנמצא מעטן
וקווא סמוך למדבר
זיף עמו שכתוב
שטקס כמלכתמט
בטיקודק מעטן

וישב דוד במדבר במצודותיו שב
בחר במדבר זיף ויבק שוריו
שאל כל הימים ולא נרתנו
אלהים בידו וירא דוד כי יצא
שאל לבקש את נפשו ודוד
במדבר זיף בחורשה
ויקם יהונתן בן שאל וילך אל
דוד חורשה ויחזק את ידו ב
באלהים ויאמר אליו אל תירא
כי לא תמצא יד שאל אבי
ואתה תמלך על ישראל ואנכי
איהיה לך למשנה וגם שאל
אבי ידעכן ויכרתו שניהם
ברית לפניהם וישב דוד ב
בחרשה ויהונתן הלך לביתו

ויתכבד במדברא במצודתא
ויתכבד במדברא במדברא דזיף
ובעוהי שאל כל יומיא ולא
מסריה ייבדיה ויחזא דוד
ארי נפק שאל למקטליה ודוד
במדברא דזיף בחורשה
וקם יהונתן בר שאל
ואול לות דוד לחורשא ותקיף
ית ידיה במימרא דזיף ואבר
ליה לא תדחל ארילא ת
תשבחינך ידאד שאל אכז
ואתתמלך על ישראל ואנא
אחוי לך לתעז ואף שאור
אבא ידעכן ויגדו ויחזקו קייבא
קדם וייתכבד בחורשא
ויהונתן אול לביתו

כרמל וזיף נמצא פ ט בער תרעס יער חרשק וקדא' כספתת קמלן מלשנ' או נמצא סם מקום ויקם
באלהים חזק את ידו אלן ירא כד בר אלהים שקנמיו על ידי כח ט ימלך וזקו שאמר ט לן תמצא
יד שאל אט וכתב ותקיף ידיה נמצא דוד ויאמר אהיה לך למשנה אט מעקס ממך שקיק לך
למשנה כשתמלך וקיו יודעס זה מנסח קשמועס
כרית למט וי' אוריס ותמס שקיו סם עס אטתר קכזן או פ שקאל יתיעד
לבער ית' לחורשק

ר"ק

קיסטרוט מכאן למדורטת זל
שאין שואלן בלורים ותומים שט
דברים בלחד ואם שאל אין מעיטין על חלחחד
ואין מעיטין על חלח ראשון שקרידוד אדמ
קיסטרוט קירד ויאמר וי ירד קנה ש קוא ש

סט דברים ולן

קיסטרוט חלח

וקיסטרוט על ק

קראי לפיכך

ראשון וקואירד

ט דוד שאל שאל

כסדר וטון ש

שקטר נמנע

שאל שאל כסדר

חור ואל כסדר

קיסטרוט בעל

קשלו חלח

קיקטרוט שט

לשאל שט דברים

בלחד כטון שאין

שקית לעמוד

שואלן על שט

דברים ומעיטין

על שטקס בלחד

כמו שאל דוד

אכדוק חלח

קנדות קזה קאשינו ויאמר לערדוק ש קאשינו וקאלהצל

בעל קשלו אדום קטר וגדולה ויפתן תרנס יתב קשלו

מקרה בלי זה מקום שידמן לשם לשתש ויפתן תרנס

נמקום קאלה

ר"ל

קיסטרוט בעל קשלו שדו קירד שאל
בלחד שמעטנדך וגו ויאמר וי ירד
מזק המקום כוכללמוד שקשאלים בלורים ותומים אין
שואלן כקם שט שאלת יחד או יותר ולזה תמצא שש
דוד שט שאלתל בלחד קמעט ש חס בלחד מקו

ויאמר דוד יהוה אלהי ישראל

שמע שמע עבדך כי מבקש

שאל לבוא אל קעילה לשת

לעיר בעבור יהי סגרני בעלי ק

קעילה בידו הירד שאל באשר

שמע עבדך יהוה אלהי ישראל

הגד נא לעבדך ויאמר יהוה

ירד ויאמר דוד חיסגרו בעלי

קעילה את ואת אנשי ביד ש

שאל ויאמר יהוה יסגרו

ויקם דוד ואנשיו כשש

מאות איש ויצאו מקעילה ו

יתחלכו באשר יתחלכו

ולשאל הגד כי נמלט דוד מ

מקעילה ויחבל לעארני

ואמר דוד יי אלהי ישראל

משמע שמע עבדך אריבע

שאל למיעל לקעילה לחבל

לקרת אבדלי הסבדין ל

למסר יתב קעילה בידה

הסבדי למיחת שאל במא

דשמע עבדך יי אלהי

דישראל חויבען לעבדך

ואמר יי סבדי למיחת ויאמר

דוד הסבדין למסר יתב

קעילה יתוית גברי ביד

דשאל ויאמר יי סבדין ל

למסר וקם דוד

וגברוהי כשיתמאה גבר

ונפקו מקעילה והליכו באשר

דכשר להלכו ולשאל

אתחוא ארי אישתיוב דוד

מקעילה ואתמנע מלכפק

קנדות קזה קאשינו ויאמר לערדוק ש קאשינו וקאלהצל

בעל קשלו אדום קטר וגדולה ויפתן תרנס יתב קשלו

מקרה בלי זה מקום שידמן לשם לשתש ויפתן תרנס

נמקום קאלה

ויאמר דוד נמנע

דרק

ויקומו וילכו זיפה למע שאול אלף קזיפים קנאים לשאול קלכו לזיף לפט שקלך שם שאול
 קלכו שם לפט קמקום שקיק שם דוד באמת ואם אל שאול וקרתוב לא ספר קתשונאכל אחר
 שאמר וילך שאול ואנשיו ידעו כי קזיפים שם קלכו סרס לכת' וילך וע' וירד
 קסלע כרחה שפמק קיק בן קערבה שקיק שם דוד וטן קסלע ואמ' וירד כל' ירד קעמק
 לעלת קסלע ועל קדרך קזה נאמ' ויעל אורס עמק עכור כעו שפרשתו כעקומ' ומה שאמ' עד וישב

וקמו ואילו לזיף קדם שאול
 וירד וגברוהי במדברא
 דמעון במישלא דמדרום
 לשיכון ואול שאול וגברוהי
 למבעי וחיואו לדוד וגברת
 לכפא ויתב במדברא דמעון
 ושמע שאול וירדף בחר דוד
 מדברא דמעון ואול שאול
 מסטר טורא מכא ודור
 וגברוהי מסטר טורא מכא
 וחיה דוד מתבעית למיזל מן
 קדם שאול ושאול וגברוהי
 במנין על דוד ועל גברוהי
 למיחרהוין

ויקומו וילכו זיפה לפט שאול
 וירד ואנשיו במדבר מעון ב
 בערבה אלימין הישימון וילך
 שאול ואנשיו לבקש ויגדלו דוד
 וירד הסלע וישב במדבר מעון
 וישמע שאול וירדף אחרי דוד
 מדבר מעון וילך שאול מצר
 ההר מזה ודוד ואנשיו מצדה ההר
 מזה ויהי דוד נחפו ללכת מפג
 שאול ושאול ואנשיו עטרים
 אל דוד ואל אנשיו לתפשט

במדבר מעון
 לפודיעם לא קיק
 עפאי לברוח
 ממדבר מעון ועל
 קלע קזה שקיק
 במדבר לשנת ס
 מפט שאול וילך
 שאול מעד
 קקר וקו קסלע
 נפסו לכת קיק
 סרוד ומקיר לכת
 ולברוח מפט שאול
 ולא יכולת שאול
 ואנשיו סכטו ס
 אטפ שאמ' שאול

מנד קקר מוז כון שאול סרע לברוח סכט קסלע ולא קיק לפס אלף
 להפשו' וכשנא קמלך אל שאול נפסו כרד עלולת נא' וכדרס

נפסו וקו שאמ' קתענא חמרת נפסו כל קחדס כוזב כון שרחה דוד איתעצמו מעמצם כד שאול
 ואנשיו אמ' על חס מנש חות שמואל ואמר לי מנשך יא למלך קיכן קיח חותה קנטיח שאמר לי ומנן
 סכר אמ' לי שזמר חמ חמרת נפסו כל קחדס כוזב חפ' שמואל קרמתי חיק חותה קקנטיח
 שאמ' לי אמ' לי קס' חמ מעד עלו שזמן שמואל שאמר וידע כל ישראל מנד ועד נאר שבע ס נאמן
 שמואל חותה קרחת ע כוזב מיד ומלך יא נא אל שאול ואמר מקרה ולכה אמ' יודן מלך שלח
 קיק אמ' לי ר' פנחס וס קשליח יועז קאי שקיק חומ' ע מקרה ולכה אל מלך מן קשמים קיק שזמר ישלח
 קשמים וישיעט' שזרים סכטס כעו שזמר שקיח סוכט קרש' וכן כנכרען העמר

רִלְבִּנְיָהוּ בן חמור אל ערס יערים הוא. כל חסר מי הוא האומלל וכן ותכלה וקול חסר מי הוא
 המשתוקק וקדשן ונתכלה כפסדו וכן ויקה קדשן וכן המעקם כי חמור לט אל שקול יתקב
 בערמה ויתרקה בעקום אל וקול בלתי מתחנא שם כי אם על המעט ולכן קדשן שיקדו מכל המעטאים
 אשר יתחנא שם או יקיה אומרו כי חמור אל שכלל וקדשן שדוד חמור אלנו בלתי עמו שקול
 מתקב בערמה ונתחנא לתיעשק מלחמה

רִדְקָה

וסליקו אינשי ויק

לית שאול לנבעתא למימר
 הלא דוד מטמר עמנא במצרת
 בחר שאר נבעת חלה דמדרם
 לישומון ובעל לכל רעות נפשך
 מלבא למיתת חות ואנחנא
 נמסרינח בידא דמלבא ואמר
 שאול בריבין אתון קדם יי ארי
 חסתון עלי אוילובען אתקינו
 עוד ודענו חות אתריה דשרי
 ביהמאן חות תמן ארי אמרין לי
 דערים ונפק הוא וחזו ודעו מ
 מכל מטמור יאתא דיטמר
 תמן ותתובין לותי בקשוט ו
 ואיהך עמכון ויהאם איתוהי
 בארעא ואכלו שיתיה בכר
 אדפיא דבית יהודה

ויעלנשם וכבר
 עלנשם ואמרנו
 לשאול וזקו שאמ
 ויירא דוד כמון ש
 שפירשן למעלה
 לבו קטנסע
 חפשו וראו
 קיטנסע דע מ
 מעקמו מכונן ט
 חמור אל בער
 שקיה עמי קיה
 אומרו כי שקיית
 שאלו חך קיה
 מכה בפשתים
 כח וחך קיה נשמ
 מעקם וקיה אומרו
 כי ערס יערים

ויעלו זפים אל שאול
 הנבעתה לאמר הלא דוד מ
 מסתתר עמנו במצרות בחרשה
 בנבעתה חלה אשר מימין
 הישימון ועתה לכל אותנפשך
 המלך לדרת דוד ולנו חסדנו
 ביד המלך ויאמר שאול ב
 ברוכים אתם ליהוה כי חמלתם
 עלי לכו נא אהבנו עוד ודעו וראו
 את מקומו אשר תהיה דגלו מי
 ראהו שם כי אמר אלי ערום
 יערס הוא וראו ודעו מכל
 המחבאים אשר יתחבא שם
 ושבבתם אלי אל נכון והלכתי
 אתכם והיה אם ישנו בארץ
 וחפשתי אתו בכל אלפי יהודה

קול ובערמה ונתחנא לתיעשק מלחמה

ממנו כי עתה קול עשק גם כן מרחק עמנו בעקום זה כדי שנקש אותו שם וממחר יקיה בעקום אחר לפי דע
 כל המעקומות שדרכו להתחנא שם וראו ונא אל נכון אל דבר נכון וברור בכל אלפי יהודה לפי שאלו
 קיה בלדוד אלן בארץ יהודה לפי שקי מנחשן עלנו אבל שאר השמים אם קיה כל שמים קיין מוסרים אותו
 לשאול ומנא לפי יהודה כל ארץ ארץ ששקדק שקיין ידע עמי לחפשו קיטנסע אחר בלתי שני

ר"ק ויטאונו
לפסך את

ר"לכנ

לפסך את רגלנו רללסכך את רגלנו וקווא עשיית קדוה
דרך קצנו עים לפסך רגלנו כנגד יקס של תר חק ערותם
ויקס דוד ויכרות את כנג קמעל אשר לשאול יתכן לפי קפט
שכבר קיק רען דוד לפרע ולפ קשינ מעמן ט חס ככנג וקתמר חקר זק
דוד על מקצתו ואעפ שמוהר לפרע ט רוקף קיק

רגלנו לפשתן מים וית
למי עבר ערמק רללסמות
לנקטס גדולס וכן עמש

זק קכלל קיק נ

עמקדכל מן

את רגלנו טען

טעל וכל קמטיל

מים טען קידוש

ידס ורגלס וקווא

לשון כגור וקווא

לשון יצקה מעטן

פך ואס קס ט

שריס ח קוא

לשון סינד וכן

שרא רזל יא

חלעור מלמד

טעק טעמו

כפוכ כל מיעך

טעט גדול מ

וַיָּבֹא אֶגְדֵּרוֹתֶינָא עַל הַדֶּרֶךְ
וְשֵׁם מַעְרָה וַיָּבֹא שְׁאוֹל לְהַסֵּךְ
אֶת־רַגְלָיו וְדוֹד וְאֲנָשָׁיו בִּירְכֵתִי
הַמַּעְרָה יֹשְׁבִים וַיֹּאמְרוּ אֲנָשִׁי
דָּוִד אֵלֶינוּ הִנֵּה הַיּוֹם אֲשֶׁר אָמַר
יְהוָה אֵלֶיךָ הִנֵּה אֲנִי נֹתֵן אֶת־
אִיְיִכְךָ בְּיָדְךָ וְעָשִׂיתָ לוֹ כְּאֲשֶׁר
יִטַּב בְּעֵינֶיךָ וַיִּקַּס דָּוִד וַיִּכְרֹת אֶת־
כִּנֹּף הַמַּעֲעִיל אֲשֶׁר לִשְׁאוֹל בְּלֹטִי
וַיְהִי אַחֲרֵי כֵן וַיֵּךְ לְבִדּוֹד אֶתֹ
עַל אֲשֶׁר בָּרַת אֶת כִּנֹּף אֲשֶׁר
לִשְׁאוֹל

וַאֲתָא לחוטרי ענא דעל ארחא
וְתַמְנִי מַעְרָתָא וְעָל שְׁאוֹל
לְמִיעֲבַד עוֹרְכִיָּה וְדוֹד וְגִבְרוֹהִי
בְּסִיפֵי מַעְרָתָא יִתְבִּין וַאֲמְרוּ
גְבִרֵי דָוִד לִיהִי הָא יוֹמָא דְאָמַר
יְיָ לָךְ הָא אֲנֵא מְסִרִית בְּעִיל
דְּבִבְךָ בִּידְךָ וְתַעֲבִיד לִיהִי כְּמָא
דְּתַקִּין בְּעֵינֶיךָ וַיִּקַּס דָּוִד וַיִּכְרֹת
יֶתְכֵּנָה מַעֲעִיל דְּלִשְׁאוֹל
בְּרִי וְהוּא בְּתֵר כֵּן וְחֵשׁ דָּוִד
בְּלִבִּיתָ עַל דְּפִסְקִית כְּנַפָּא
דְּלִשְׁאוֹל

שקיתק טמסכ טעמו טעט קיטחק של יראק צערו ערוס ורגלנו נכך כטד כטו לפסך קיטחקוכן את
מיימי רגלנו טעט קיטחק טעמו טעט קיטחק של יראק צערו ערוס ורגלנו נכך כטד כטו לפסך קיטחקוכן את
אז גד אונתן קטחיס שיתן אונתו טעמו טעט קיטחק של יראק צערו ערוס ורגלנו נכך כטד כטו לפסך קיטחקוכן את
אכל אשיר דוד אמרו לי אחר שקחל קטחיק שיתן אונתך טעמו טעט קיטחק של יראק צערו ערוס ורגלנו נכך כטד כטו לפסך קיטחקוכן את
ט קטח קוא טעמו טעט קיטחק של יראק צערו ערוס ורגלנו נכך כטד כטו לפסך קיטחקוכן את
כטל מקמכתו ויכרות את כנג קמעל דראו רללסמות את קבדס לפסך חסן וקטחיק טעמו טעט קיטחק של יראק צערו ערוס ורגלנו נכך כטד כטו לפסך קיטחקוכן את
ויכסו כנגדס ולפ יקס ל טעט שקרע מעל שאול קיק ל זק
אית קש כלט שמח יחזק יל טען ככרת כנג מעל קמלך
דוד ט חטפ כן יל לנדח מעמן ותרנס יונתן וחס דוד כלטק

ד"ק

דלכ

ומלך נא אלשחול. יחר בזה קסטר מנה כמלך שצס קסטר קסטר על
 חוקטו ואיך קטל דוד עם קיוות בעצם קסכק"עלפט טרי קיעלים. קס
 קטרים קחוקים שבעג לשנת קס קיעלים קס שוכטס נלמס כחמרו קידעת
 עת לרתיעל סלע וזכר זה טרוד עם ראותי יד קס" קטובה עלנו לא קימ מוסר — עצמו
 לככותך קימ מוסר טעמו נמקמות אשר יתכן ל נכס קהעלס יותר

ומלך נאונג
 מנכד מנכדי
 להכל אתרוד
 וישב שחול

ומלאך בא אל שחול לאמר
 מהרה ולכה בי פשטו פלשתים
 על הארץ וישב שחול מדרף
 אחרי דוד וילך לקראת פלשתים
 על בן קראו למקום ההוא סלע
 המחלקות ויעל דוד משבו ישב
 במערת עין גדי כר ויהי
 באשר שב שחול מאחרי
 פלשתים ויגדלו לאמר הנרה
 דוד במדבר עין גדי ויקח שחול
 שלשת אלפים איש בחור מ
 מכל ישראל וילך לבקש את
 דוד ואנשיו על פני עורי היעלים

ואמר אתא לות שחול
 למימר אחי ואייל ארי
 אתגידו פלשתא על ארעא
 ותב שחול מלמדרף בתרדוד
 ואזל לקדמות פלשתא על בן
 קרו לאתר ההוא כף פ
 פולנו אתא אתרא דאתפלי
 ביה לבא דמלבא למיזל לבא
 ולבא וסליק דוד מתמן ויתב
 במערת עין גדי ויהי
 בד תב שחול מבתר פלשתא
 וחויאו ליה למימר הא דוד
 במדבר עין גדי וידבר שחול
 תלת אלפין גבר עולים מכל
 ישראל ואזל למיבעיית דוד
 וגברוהי על אפי שקיפי ביפאי

מדרוף
 נחך קמס
 של כענב וכן
 ויסקעס מדרף
 חקרי סלע
 קמחלות לפ
 שחולן אלס
 מנל וית טק
 פלנו ויתע
 חתרא דהפלג
 טק לבח דמלכ
 למיזל לבח ולבא
 כלמז נחל לב
 קמלך קס
 יתעכס עד
 שיתפס דוד לו
 קס ילך חקרי

פלשתים וכן קח חומך בדל מקו סלע קמחלות יל שמוא בר נחמט שס נחלן גברי שחול על דוד. מקס
 חומרי עד שכן ישי טרסן לא סכנה מנמא ומקס חומרי מלחמת יל קודמת שכן ישי מעי לנכלשע ד"ח מקו
 סלע קמחלות שבעה שקיה דוד ועבריו עבריס נאות מקס קימ מנחלן מנחלות נשש מנחות חיש שקיו
 עצמו נאותה שעה וקיו יורדים מעל סוסיקס ומשתמקיס עלמטקס וחומרים ברוך שעה לנכס נמקס
 קזק"ויקח שחולונג עלפט טרי קיעלים ט קיעלים כטרים נכסלמס שוכטס כמון שחול עת לרתיעל
 סלע וקח קקו קסוכר בערה וחמרו ט קוח תש קבר וית עלחט שקיט כפיח ולן ידעת
 קימ דעת לתרגס יעלס כפיח

רדק קנה קיום וגו' ואמר
לברנך מעלך קנה
בך יאית המלה קזאת לבן אשר
קריש מעמדת בגשא וקנימל
נשא ופתח ולבן נפתל קריש
קטופה ופירוש
ואמר כל אחד מ
מאשידוד שקיו
רוטס לרנע ולע
טשטעס דוד
בדברים ועל
קדעת קזק תרנס
יועקן ואמר
אחרטן למקמלך
וקסת נפשי עלך
וישקסאות ו
וקסית ערך
ורטותנו זל פראו
ואמרנו קפסוק
אמז קנא לברנך
קשכס לרנע קס
צמחת רתימאצד
קצכנוג כלומר

רלבנ

ואמר לברנך ותחס עלך כל אמז לט תחל לברנך ותחס
עלך נפשי ונפחמות על המאשנה קהין ואמרתי
לך אלא ידי נאדוט משיח יל קנא קו יקיר
קדטן נאומרו ואמר לברנך שכבר אמר זה אחד מאנשי ותחס עלנו
נפס דוד וקטאוד קראשן קנא יותר נכון לפי מה שאמרו

הא ימא הרין חואה ענדית
רמסרד ימא דין בדי ב
במערותא ואמרו אחרטן ל
למקטלך וחסית עלך ואמרית
לא אושיט ידי ברבונא אר
משיח ימא ורבונו אסתכל
אף חויית כנף מעלך בדי
ארי במפסקיית כנף מעלך
ולא קמאיתך דעוחו אר לית
בדי חובס ורחן ולא תמית
לך ואת כמין על נפשי ל
למקטל ידי ימא בינא ובין
ויתפרע לי ימא מין וירי לא
תהיבך

הנה היום הזה ראוי עינך את אשר
נתנך יהוה היום בירי במערה
ואמר לברנך ותחס עליך ואמר
לא אשלח ידי בארני כי משיח
יהוה הוא ואבי ראיה גם ראיה
את כנף מעלך בירי כי בברתי
את כנף מעלך ולא הרגתיך
דע וראח כי אין בירי רעה
ופשע ולא חטאתי לך ואתה
צדה את נפשי לקחתה ישפט
יהוה ביני וביןך ונקמני יהוה
ממך וירי לא תהיה בך

קטופה ופירוש
ואמר כל אחד מ
מאשידוד שקיו
רוטס לרנע ולע
טשטעס דוד
בדברים ועל
קדעת קזק תרנס
יועקן ואמר
אחרטן למקמלך
וקסת נפשי עלך
וישקסאות ו
וקסית ערך
ורטותנו זל פראו
ואמרנו קפסוק
אמז קנא לברנך
קשכס לרנע קס
צמחת רתימאצד
קצכנוג כלומר

צדקת קייית יכול לרנע אוקד לול שחסק נפשי עלך ותחס עלך נפשי או עש
צמעת שקיתך כך חסק עלך ט מותר קיה ל לברנך ט רודף אתה וקנא לברנך קשכס לרנע
ואבי כתרעמו ורעט ראה גס ראה דאק בעיך קככך וראה כלבך נדקת
ויושר לבט שלא קדעתך עדי
אורכ כתרעמו כמן וכן ואשר לך נדק

ל א

רד"ק

חללה לי חשנה קס טלרע קלך חלנו
 ובראותם טל וכתע טדו חמרו
 על למה לא הרגתו חמל לה לי וגו' ורש"י פ'
 ויקי אחרי כן ויאמר לחשני חללה שט מקראו
 חל כעצם שלם כדרך חלל כון שכתחיל לדבר

בבית המעט כל
 כל דבריו ואמר שחק
 בכרות כחף המעט
 נהרסו וחרך כך
 חזר לדברו הראשון
 ואמר על שמעו
 חשני קנה קיום וגו'
 קשי לך חללה לי
 וגו' וישמע

חל

אותם בדברים מוט'
 מעטו כקס קין ר
 רוצה לקנס עליו ל
 לרע כון שקח לו
 קרע כחש חשני
 וכו' ויערו בדברים
 כפחם קטית מורק
 על קידית ללכותם
 דברים שזכר ט
 כנשיח יקנא וכו' ויח'
 בדברים חלל ויח'
 וישמע ופייס בדרך
 על יד דרך שזכר
 ויח' חלגדות קנא
 על דרך

רלב"ג

ויאמר חללה לי מני מעשות את הדבר
 קנה וקס קימ מעט לנת חסידות עס
 שזכר יקח סנה לקל נהרית קמלחם וידע דוד ט
 קמלחם קמיקל וזה רצה לרחק עטן קרינ
 קמלחם מעשיח יח' ולזה קסנה כענה עק לרונ
 קנער קמלחם

ויאמר לאנשי חלילה
 לי מיהוה אם אעשה
 את הדבר הזה לאדני
 למשיח יהוה לשלחיו
 בוכי משיח יהוה הוא
 וישמע דוד את אנשיו
 בדברים ולא נתנם
 לקום אשאל ושאל
 קס מהמעה וילך
 בדרך ויקס דוד
 אחרי כן ויצא מן
 המעה ויקרא אחרי
 שאל לאמר אדני
 המלך ויבט שאל
 אחרי ויקד דוד אפים
 ארצה וישתחו
 ויאמר דוד לשאל
 למה תשבע את דברי
 אדם לאמר הנה דוד
 מבקש רעתך

אמר קנער ל ש
 שזכר חלל עס
 שזכר טקו ש
 שחלל עס ולזה
 עק לרונחש
 אשר קנע חש
 נשתכן שחל
 וישמע דוד וגו'
 ללשעס מק
 שקין כס
 נכניס עס
 קרינע וריו
 טלדק חתעל
 זית קסכמק
 קנח חלן דוד
 לנש בדבריו
 טלופן שכלל
 קסכמק
 ומכעס כזר
 קמסן מקרינע
 שחל

דֶּרֶךְ

ואת קנדת כן כע וקרי ואתה ואחד
קא' ואלו בדרך מונה ט קעזק
זה באמת קאל יאלס ל מונה בן יאלס לך כלומ
סבר יקיק לך מנת קאל בעשותך זה ועתה
קנה ידעת ט מעלך תמלך ט חט רחוק

רֶלְבֵן

וכי ימצא חס אחריוט ואלו בדרך
מונה קנה קנר בזה ונשען על מנה
סזכר אחד זה ויא' יאלס לך מונה תחת קיוס קזק ומנה
סזכר בזה קא' שראוי שיאלס לך נמול מונה מנת קסי
וקנר ואתה קקד מנה לבורות על פראסומה

שאתה טכל מידי
ככל עת ולו תמונך
ידי וחיטב כשמת
ט מעשו שמואל
למלך ושמעל חמל
בדבר עמלך קרע
יה ארץ ממלכות
ישראל מעלך קיוס
ונתש לרעך קמוט
ממך לפי חמר
וקמך טנד כלומר
מק שאל קמה טדי
ונמלך כמו שכתבו
בפסוק ויחזק בכף
מעל ויקרע ט
שמואל רמז לרמז
שם מי שכתור
ככף מעל קוא

ואת הנהגת היום את אשר
עשיתה אתי טובה את אשר
סגרני יהוה בידך ולא הרגתני
וכי ימצא איש את איבו וישלחו
בדרך טובה ויהוה ישלמך ט
טובה תחת היום הזה אשר
עשיתה לי ועתה הנה ידעתי כי
מלך תמלוך וקמה בידך מ
ממלכתי ישראל ועתה השבעה
לי ביהוה אם תכרית את זרעי
אחרי ואם תשמיד את שמי
מבית אבי

ואת חיות יומא דין ית דעברת
עמי טבוית דמסרני בידך
ולא קטלתני וארי ישבח ובר
ית בעיל דבביה וישלחיה
באורח תקנא וישלמיך
טבת אחלף וימא הדן ד
דעברת לי ובען הא ידענא
ארי ממלך תמלך ותקיים
ביד מלכותא דישראל
ובען קיים לי במימרא דיענא
תשיגיית בני בתראי ואם
תפסוק ית שמי מבית אבא

ימלך תחשו ועתה כאשר כרת דוד ככף מעל ידעוה קוא שחמר לו שמואל לפיכך חמר לו ידעת ט מלך
תמלך ואם תשמיד את שמי מנת חט וזו חס תכרית את זרע שחמר וכסל קעטן לחזק ט קכט
קס שם קאבות עבן יזכרו וזה כרית לבכל שם ואחר נעמ וכן לפי כרת שמו מלמט וישכח דוד לשאל ילך
שאל אל טיה ודוד ואשיו עלו על קמעדק

ויהי כן לפרש כרמל שער קמור כערי יקודק סימון למען כמון שבתו מעשן כרמל וז"ל ויחזק ויחזק חלף
 המקומות סמוכים למדבר פארן שירד שם דוד כשנכרד משאול אחר שנשבע לו שדוד מקמדבר שלם לנכל
 כמון שבתו וישמע דוד צמד בר שגזזכל את צאנו או קלך לו אחרי כן מקמדבר פארן למדבר מעשן ולמדבר
 זיקה חלף המקומות הם קרובים כמון שבתו ש קזיטם קלשין אותה פעם אחרת משם כמון שבתו " ולצאן
 צאן פעם כלל על הכנשים ועל קעזים וזה קוא על קרוב וקנה קוא על הכנשים לבד שקרי חמץ אחריו ואלף
 עזים וכן בכל מקום שזכר אותה לעטין גזה כמון וגז צאן תהן לו קוא על הכנשים לבד "

דרק

וישם גברא מרב
 וישם אתתיה אביגיל
 ואתתא חביבת מרע
 וישפירתייו וגברא
 קשיוביש עובדין והוא
 מדיבת לרחם

והם קאיש נכל
 מק שספר קנה
 שם קאיש ועטין
 שאמ וקאיש קשה
 ורע מעללים וסם
 קאשה ועטין כמון

שאמ וקאשה מונת שכלנו על מעשיהם קעטרי
 ש קוא עשה מעשה נכל וקאיש ע וקאיש עשה
 מעשה שכל וקמה מונת שכל כהרגמו חטמת
 מדע ויש מפרשים שכל עטין עטין וקמה
 כאלו יאמ מונת מערה וכתאף זלכ נכל לא קיה
 זק שמו שקראו לו אבותו אבל מרוב גריעותו קיו

רלבג

וישם האיש נבל ושם
 אשתו אביגיל והאשה
 טובת שכל ויפתתואר
 והאיש קשר ורע
 מעללים והוא בלבו

ויקי בגזזאת צאן
 כל שבעת גזיות
 צאן קיה כרמל
 וקוא כלט כל
 פלרוב אכזריות
 קיה תכורו

כהכונת כלבים שאנשים בע מינים ויכחו להם
 בנאים חלם ולם ימחוס לאכור מן קנענא צורה
 ואף עלט שלם יגרע ממאכלם דבר וזה מעמה שורה
 שדוע נכל קיה בעטין קטלות

קנאים אותה נכל וקוא כלט קיור לחס לפ שקיה ממעשפת כלב קראו כן וכן יח וקוא מדעת כלב וקטע
 קוא כו כלט וזאפשר למרש קכף לשמוש לפ קטע רוצה למד כן קיה מרחה מעשיו רעים כמון שקיה לט
 רעם יש במ אדם מעשיהם מונתם ולצם רע וקוא קיה יעכו ככרו וברו כעכו לרעק וגם קקרי יס לפי
 על זה הדרך שכל אדם שאול ממנו קוא אומד עלו קוא כלט כמון שקיית קושט עלו ש ימנע אלת כן
 קיה ועל זה הדרך אמר קטע על רע עין ש כמון שער בפשו כן קוא ויש לפרש כלט מעטין כלב מרוב
 גריעות מעשיו יחסו לכלב

דרכ

וימת שמואל למסר מיתת שמואל כי איפשר שמת שמואל בלוחות קפרק שפרד שאור מרוד
ונתקיימה כבוד שמואל בזיוו כי אף שאור קודק על המלכה לרוד ומת שמואל שבעה קדשים
לפט שאור קארבעה קדשים ומקצת קחדש קחמישי קס שיכרוד נשדק פלשתים רמו שבתב וקנה מעשה
אנצנלגנרוד נבבעת קחטלה קס כן קיו שם קדשים ומקצת קחדש קשנשי וקנה קס שבעה קדשים כי כן
קמרו רבותינו זל"ם שבעה קדשים מת שמואל קודם שאור ואיפשר שאמרו זה לפי קו קדשים שקיק קארון נשדק

פלשתים קינס
בכלל נכשנה אל
שמואל כי וולתם
אנצנ מונחיס
נכשנה רמו ש
שפרשט בפסוק
ואם זקנת ושנת
וקנס ככד קלנז
קדשים קס קלנז
קדשים קמיתת
של שמואל עד
מיתת של שאור
וקור וקלמלכו
דוד" נכשנה
ברמק נכשנה ש
שקיק ברמק רמו
שכט וקשונת
קרמית קס

וקייס דוד לשאור
ואול שאול לביתיה
ודור וגברוהי סליקו
למצריא ומית
שמואל ואת כנישו
כל ישראל וספרו
עלוהי וקברוהי
בביתיה ברמה וקם
דוד ונחת למדברא
דפארין ואיש
במעון ונכסורו
בברמלא וגברא רב
לחדא וליח עזון
תלתא אלפין ואלף
עזין ויהיה במיתו ית
עניח בברמלא
בית ועוד כפרשט עזין מיתת שמואל בפסוק
ושמואל מית ולמה כזכר מיתת שמואל במקום
קודק לרפת קדרש ואיש נמשך שם שער
קזכר כפר יקודק כי משכט יקודק קיק
זה קאי ש ממשפחת כלב ומעשקו ככרמל

מקום שקור ענד בזריעה ונחילא ותיקרא כרמל רמו שזמר וקיק קמדר לכרמל
מקצת קדשים קמיתת וקמיתת רמו שזמר לרנל קמיתת קס לפי ויתכן

רלבנ

וישב דוד לשאול
וילך שאול אל ביתו
ודוד ואנשיו עלו על
המצודה כי וימת
שמואל ויקבעו כל
ישראל ויספרו לו
ויקברוהו בביתו ברמה
ויקם דוד וילך אל
מדבר פארין
ואיש במעון ומעשהו
בברמלא ואיש גדול
מארולו צאן שלשת
אלפים ואלף עזים ויהי
בגיו את צאנו בברמל

נכשנה ברמק רל
שכמקס שקיק קס
כית כזמר
ותשונת קרמית
כסם כית וקיס
נמשך ומעשקו
ככרמל קמ נ
נמשך לזכות של
קיק יושב כשני
וקיק למעון קכל
מעשקו שקיק
ככרמל רל כי
ככרמל קיו שדוהו
וגמו וכרמל ורוב
עשרו קס מעשקו
קס קיו רנל נאמרו נמשך שקיק יושב במקום ככד
וקיק מעשקו רחוק ממקום קיק מעשקו ככרמל וזה
קפי קשט קור קכסן קכלו וקאי נדול קמדר רל שקיק
עשרו רנל

ושרו מעשקו
מקום שקור ענד בזריעה ונחילא ותיקרא כרמל רמו שזמר וקיק קמדר לכרמל
מקצת קדשים קמיתת וקמיתת רמו שזמר לרנל קמיתת קס לפי ויתכן

דִּרְקָ

ש' עליוס מונצ'ן חסד
אלף מהמכתב נוסח
צמח'א' ופ' ש' מנחם לעשות משה
ויוס מונצ'אקיו גוזיס כמון אר'אין
כדבר אבשל'ס וזה ש' עליוס מונצ'אקיו
צאן כלומר צאן אלך בער שאתה

עשקי' ול' ת
תרנ' קוצ'א
כענר'ס ש' יוס
מונצ'אקיו עשק
לגוזיס אשר לך
ותקע' לר' מנחם
ומעתה ויבאו
וג' ויכחון

כדבר' ופסקו כל'
פסקו מלכ' ער
ער ש' מנחם ער
תשונ' כל' ויתכן
לפרש ויכחון מ'
מינ' עס מן קד'ך
נמר זק כענר
דיוות' ס' ל' עו
ער ש' דבר' קד'ר'
נח' דוד' ויען
קמה' פרע'ס

רלב"ג

וידברו אלכ' כל' קד'ר'יס קאל' ויכחון קד'ען
בזק ח'ל' ש' לה' פרס'ס רוע'ת' ככל' ל' דבר'
אלו אל' קד'ר'יס תב' ט'א'ס' אל' ל'חון וקמ'ע'ת' קד'ר'א'וי ל' דבר'
ל' מוזק' ואל' דבר'ו אל' כל' קד'ר'יס קאל' ש'ס'ר' דוד' כ'ט'ק'ס ש'ק'י
זק'ס מ'ט'וס קל'ב'ר'ד'ה וע'ס כל'זק קי'ת'ה תשונ' ככל' בזק ק'אוס'ן
מק'ק'א'י ש'ס'ר' בזק קמ'ק'וס

שאל את נעריך ויגדו לך
וימצאו הנערים חן בעיניך כי
על יום טוב בנו תנה נא ארץ
אשר תמצא ירך לעבריך
ולבנך לדודי ויבאו נערי דוד
וידברו אל גבל ככל הדברים
האלה בשם דוד וינוחו ויען
גבל את עבד' דוד ויאמר מי
דוד ומי בן ישי היום רבו עבדים
המתפרצים איש מפני אדניו
ולקחת את לחמי ואת מימי
ואת טבחי אשר טבחי לגוזי
ונתתי לאנשים אשר לא
ידעתי אי מזה הבה

שאל ית' עולמך ויחיון לך
וישכחון עלי מי אר'חמין בעינך
ארי' על יומ' טב'א'ת' ינ'א'ה'ב'
בען ית' רת' שבת ידך לעבריך
ולבנך לדודי ואתו עולמי
דודי ומליל' לנבל ככל'
פת'מי'א'ה'אל'ין בשום דוד'
ופסקו ואת' כנבל' ית' עבד' דוד'
ואבר' מאן דוד' ומאן בר' ישי
יומ' אר'ין סגיאין עבד' ישי
דערק'ן וד'מ'ט'מ'ר'ין גבר' מן ק'
קד'ס רבונ'ח' ואיס'ב' ית' לה'מ'
וית' משת' וית' שיריות' ר'
ד'את'ק'נית' לגוזי ויג'ת'ן
לגבר'יא דלא ידע'ת' מי
מינ'ן אינון

למנוח ולברוך איש מנחם אדוניו ולקחת
את לחמי יתמיכל' ויש לפרש כמשמע
שאר קמ'אכל'ס' וכן יש לפרש מ'מ'י כמשמע ש' קמ'יס קין יקדים כמדבר'
ומנחם' וכן תרנ' וית' שיריות' וכמוהו לרקחות ולטובות מתקנות בתנ' וכן אמר במה שכתבתי
אלו אר'ט'ל' חמ'ש צאן עשיות כלומר מתקנות ומנחם ע'ת'

רדק

וישאלנו וגו' וישאלנו לנשמי לשלם נפול
קאלק' וכן קאל' שאלתם שדרי דרך

ואמרתם כל לחי כזה קמוציקה לך כל ימי חייד
וכן ית' כל כדן לחייד' ויש מפרשים
כה לעשיר' כמו מה לעט ידע' לענך כגד קחיים

רלבג

על כרמלך' חזק זה לש' שש
כעתק ככל כעתקבזיז' וז' וז'

כה לחי קרען ט' שכן יקיה' ל' מקסוב' נמועד
קזה נשנה קחזרת' וקדח' חי קעת' קשועד' כמו
שחזרנו עתה על' אומרו' שוב' אשוב' אלך כעת
קיק' ל' ח

ויקיה פדושו
ואמרתם זר
קאלס לעשיר
ויקיה ואן וחתה
שנס' לזה קט'
כח' וישא
אברהם קר
שמו
ועתה

וישמערו' במדברא
ארי' גזיו' נבל' ית' עניה
וישלח' דוד' עשרה
עולימין ואמר דוד'
לעולימין סקו ל
לברמלא' ותרבון לות
נבל' ותרבון ליה
בשמי לשלם ויתמרון
כדן לחייד' ואת' שלם
וביתך שלם וכל'
דילך שלם יובען ש
שמעת' ארי' גזיו' לך
בען רעא' דילך' הון
עמנא לא אנוקין ו
ולא שגא' להון מדעם
כל יומין דהון ב
בברמלא'

שמעת וגו' ל'
קבלמנס' קח'
נפול וקוח' כמו
בדרך' ופ' ל'
עשין לש'
דבר רע' שתקיה
לס' כלמה ס'
חס' קיו' דריסן
נמנן דבר ל'
קש' כנס' ריקס'
ויתן' הדנס' ל' אנוקין ופ' כפקד' ל' חסר
כמו ופ' כפקד' מנמנן' חס' ופ' כפקד' לש'
מכל' חסר' לש' וקל' כמל' חל' לפטר' כ'
ימך קיות' ככרית' שחש' עמנא'

וישמערו' במדבר
כי גזו' נבל' את' עאנו'
וישלח' דוד' עשרה
נערים ויאמר דוד' ל
לנערים עלו כרמלה
ובאתם אל נבל' ו
וישאלתם לו בשמי
לשלום ויאמרתם כח
לחיו ואתה שלום
וביתך שלום וכל' א
אשר לך שלום ועתה
שמעת' כי גזו' לך
עתה הרעים אשר
לך חיו עמנו לא ה
הכלמנוס' ולא נפקד'
להם מאומה כל ימי
היותם בברמל'

קבלמנס' רל' אל
קלעבן עלקסול'
אמרנו לש' דבר
ל' יס' נס' כ'
עשין דבר
שינס' קטשת
כעטרינו וזר'
קמאמר' קיה ל'
לכורו' שלם עשין
דבר מקמקנה
ינס' קטשת
כעטרינו נשן
ימנן ככל חסנו
ול' כפקד'
לס' מנאמר'
שלם די שלם ק
קש' כנס' מ
מנדינו חנ'
שמרנוס' שלם
ינס' כנס'
מנולתנו' ור' זה

אמרו כערינו כל חומה קח' עלנס' לל' נס' יומס'

דֶּרֶק

וקח בן בלעל מדבר אלנו אדוכן בלעל
אס קייטן מדברים אלנו קיק גער נון לכן
דע איתמה תעשי ויתכן למדן על דוד כלומר דוד בן
בלעל מדבר לדוכן על קדבר קזה אלנו יטא פס קיל
ויכלה קכל וחמש עלן עשוות בן כענשטוין
וקרי עשוות טול

רֶלְבַּן

וקח בן בלעל מדבר אלנו
קנה בלעל למדן כשתוף על
קדשע ועל קסלי ומזק קעטן
קשט קח כזק קמקס וממכן
אומדן קאמור למלך בלעל רשע אל נדיטס

ואחר קאד' ס
אונות ארזי
מתחלש ופרשן
מתקן ומעטלות
כמו וימקד לעשות
אית' ות' עשויות
תכבראן ולא ידעת
מק אר' ונכחח
אחר ר' מעלות
תכבראן ופ' אונת
ר' שמעון נשם רב
קלעמוס מן רומן
ממולאות נשר דק
ונשם פרשיד
בלעז ור' זאל
קבר מעמק שאמרו
רבות זלבוזקים
ומתנת אר' נח

ועתה דעי וראי מה תעשי בי
כלתה הרעה אל אדנינו ועל
כל ביתו והוא בן בלעל מדבר
אליו ותמהר אבול ותקח
מאתים להם ושנים נבליין
וחמש צאן עשוות וחמשאים
קלי ומאה צמקים ומאתים
דבליס ותשם על החמרים
ותאמר לגערירי עברו לפני
הנני אחריכם באה ולא ישה
נכל לא דגידה והיה היא
רכבת על החמור וידרר
בסתר ההר והנה דוד ואנשיו
ירדים לקראתה ותפגש אתם

ובען דעי וחוי מה תעברין ארזי
גמירא בישתאלות רבונא
ולכל ביתו והוא גבר רשיע
מלמלא עימיה ואחיארת
אבול וגוסבת מאר' גריצן
דלחיס ותריין גרין דרמר
וחמש צאן תכברא וחמש
סוואן קלי' ומאה
איתכלין דענבין יבשין ומאתן
מנאן דכלתא ושויאתער
חמריא ואמרת לעולימה
עברו קדמי הא אנא בתריכון
אתיא ולבעל הנכל לא חויאתי
והיה היא ירכיבת על חמרי
ונחתא בסטר טורא והא דוד
וגברוהי נחתין לקדמוהי
וערעת יתהוין

מעשו ואת כדעו לעכו ר' מרשן קורקו תכבר צמקים עכבים יבשים ופ' מעמק אשכולות וכן ת' ומקרא
אתכלן דענבין יבשין דבליס קדכל קיא ככר קתמס יבשות דרוסות יחד עד שנתעית כמו ככר לקס
ופ' מאתים ככרים מאלס קתמס או פ' מאתים למרין וכן ת' ומאתן מאכן דכלתא וקמנה קח ליטר
והיה נסתר קבר יורדית נה זקמן קבר שקיק מקום נסתר לנאים וליורדים מעד קאחר ואמר ור'
ס בעטן אלן ריתק קיא אית דוד מרדוק עד שפגע נה וירדק מקדק מעל קאמור בר אונתה אית
דוד וית' נסתר קבר נסמר קורא

דרכ

ויהי אמר דוד ועל ויהי אמר נס דוד חרבו' אע"פ שקידי די עמנים
 אשר עמו אע"פ כעסו חגר נס קול חרבו ורבות זל
 אפרו מזה ש די כפשות אין מתחילין מן גדולו נדיע כפשות דין אות
 עס חטרינו וקסטמוט מורד קמלכות קי וחיית מיתה ט כנר ידע
 כל ישראל שדוד נמשח למלך וזקנו כנל וקראו עבד וקסטס קואר

רלבג ויעט נקס' כל
 שלן די שלן ענן
 אותס מעט מונ אלן נקס נקס
 מעט נקס וקיא קטן קדורס
 שמהטג טאכזריות

עמקס טאכזרונ
 שסס קול קי
 אומר דעת
 כראשונה ק
 קחריס לן קי
 דוסס למלך על
 וקי אומריס
 כדנריו לפסך
 לן אמר קול
 דעת אלן נ
 טאכזרונ זר
 ויהי נס דוד
 חרבו'
 ולא בניל

ואתחזרו עלי מי דוד לארחתו
 ותבנו עליו וחיואליה ככל
 פתגמיא חאלין ואמר דוד
 לגברוהי ויריו וגברית חרביה
 ויריו וגברית חרביה ויריו אף
 דודית חרביה וסליקו בתר
 דוד בארבע מאה גברא ומאתן
 אשתארו למטר מעא ולא בניל
 אתת גבר חוי עליס חר
 מעלימיא למימר הא של חרוד
 אונדין ממדברא לברכא ית
 רבונא וקין בהון וגוברא טבין
 לנא לחדא ולא איתנו וקנא
 ולא שנא לנא מדעס כל יומין
 דחליכנא עמהון במרהויןא
 בחקלא שורה הו עלנא אף
 ליליא אף ביממא כל יומין
 דהויןא עמהון דען בעאנא

ויהי פבו נערי דוד לדרבם
 וישבו ויבאו ויגדלו כל
 הדברים האלה ויאמר דוד ל
 לאנשיו חגרו איש את חרבו
 ויחגרו איש את חרבו ויחגר גם
 דוד את חרבו ויעלו אחרי דוד
 בארבע מאות איש ומאתים
 ישבו על הכלים ולא בניל א
 אשתגכל הגיד נער אחר
 מהנערים לאמר הנה שלח ר
 דוד מלאכים מהמרבר לברך
 את אדננו ויעט בהם והאנשים
 טבים לנו מאד ולא הכלמנו
 ולא פקדנו מאומה כל ימי ה
 התהלכנו אתם בהיוותנו
 בשדה חומה היו עלינו גם לילה
 גם יומם כל ימי היותנו עמם
 רעים הצאן

אשתגכלנו
 לברך את חרונ
 לתלשנו כנו
 ש תמנח איס לן
 תברכנו ויברך
 יעקב את פרעה
 ויעט נקס'
 נער נקס' וקול

עמנ עמט ומאדס ש מור קמוט כלומר קמריס כדנריו קרעס וכן נמורס מקו ויעט נקס אפרחיון
 במלך ויעט הרנס וקן נקן קול כן כלעל מרבר אלן

ר"ק אשר מנעך דרך עסקי יי' וקושי ידך
לך כנר' וכן וקושי עיני ל' ומעס

וקושי ידך לך קסס מעטך מעטך כדמים וקושי
ידך לעצמך שלא שפכה דם נקי' כלל יקראוה מורד
במלוכות כאשר חשבת עדיין לא יצא לך מנעך

בשם ועדיין
שאלוקיים יריו
כננל שאין טח
לפרע לך

ועתה מנעך
קמעמך

כמו קחמך

את ברעתי אשר

קטל שפחתך פ'

כער שפחתך ואמר

שפחתך כל זכר

קנעך לפשקיא

עקר קנאך

ועתה לנערים

דרך כנר'

שתנמן

אל נא ישיום ארני
את לבו אל איש
הבליעל הזה על נבל
כי בשמו בן הוא נבל
שמו ונבלה עמו ואני
אמתך לא ראיתי את
נערי ארני אשר
שלחת ועתה ארני
חיותור וחי נפשך
אשר מנעך יהור
מבוא בדרמים והושע
ידך לך ועתה יהיו
בנבל אויבך

וחמבק שים את ארני

רעה ועתה חברה

הזאת אשר הביא

שפחתך לארני ונתנח לנערים

חמת הלבים ברגלי ארני

רלבנ

מנעך יי' מעטך כדמים

וקושי ידך לך קנע נשבעה

שכן קיק קעמן שקיח לא רחנה כערי דוד ואמר

עס שטענה מה שורק שקיח בלתי יר קר

שיחית דוד בעלה ושתה לך קול מפורסם

אנל שכנר ימנע

דוד מנעך קר

רשע

אשר פייסק אותך

וזק כל קיק ממנו

שכל ויחמנה

ואמר ק שקי

מנעך מעטך

כדמים רל מעטך

עקרינת קאשים

ומנעך מעטך

ידו ל קנע

מאוינו ק

קעריס כננו

ונעס ידו

לא בען ישוי רבונ
ית לביח על גבר
שטיא הרין ער
נבל ארי בשמיה בן
הוא נבל שמיה א
ומפשות עמיה
ואנא אמתך רל
חיותי עולמי ר
רבונ רשלחת ובען
רבונקיים הוא יי
וחי נפשך רמנעך
ממלמ שפך דם
זכאי ולמפרק ידך
לך ומען יהיו בנבל
שנאך ורתבעין על
רבונ בישתא ובען
תקרוכתא הרא
ראיתי את אמתך לרבונ
ותתיהיב לעולימא
דמשמשין קדם

רבונ בישתא ובען

תקרוכתא הרא

ראיתי את אמתך לרבונ

ותתיהיב לעולימא

דמשמשין קדם

רבונ

ויקס ארס

ר"ק

ודוד אמר אך לשקר לחס' וישב לו רעה צמק שחרף אונת בדבריו" כח יעשן אלוים
לחיות דוד כפי קול לדוד" משתין בקיר כפצ שפרשו רבותיו זלזל' כלגשר-ט
למשתין בקיר ויונתן הרגס ידע מדע' ללמשתין בקירותלגו כלומר בן דעת" וחרא
וג' למש דוד לפס דוד" וחפל עלרגליו וג' חס אדום קשן ט בעצמי
קשן ואח קיין שחט אתו כל' חסונ ט חס חסות ושמע את דברי אמנהך ואחנא לפשע אמנהך"

ר"לכג

ודוד אמר ברס' לשקד' נטריית ית כל דלהון במדברא ולא שנא מכל דיליה מדעם ואיתכ' ליכשת אחלה טבתא' כדן יעבד' ילסנא דוד וברין יוסף אס' אשאר מכל דיליה עד מיהר צפרא מידעיר-ע וחזתא בנילית דוד ואוחיא את ואתרמנת מעל חמרא ונפלת לאפי' דוד על אפהא וסגדת על ארעא ונפלת קדם רגלוי ואמרת בבכע' עלי דלי רבונ' חובא ותמלילב'ען אמר-ך קדמך ותשבעית פרנמי אמתך

ודוד אמר אך לשקר שמרתי את כל אשר לזח במדבר ולא נפקד מכל אשר לו מאומה וישב ליהרעה תחת טובה' כה יעשה אהים לאיבי דוד וכה יסיף אס' אשאר מכל אשר לו עד אור הבקר משתין בקיר וחרא אבנילאת דוד ותמהר ותדר מעל החמור ותפל לאפי' דוד על פגורו ותשתחו ארמן ותפל על רגליו ותאמר כי אנא ארע העון ותדבר נא אמתך באזנך וישמע את דברי אמתך

משתין בקיר וקול קוצר וישלפלא איד נכס דוד ל להונגכל ושיע וקול לן קסס- על קרינת שחול עס קיות דודט" ואיפסר שנאמר שכבר נתפרסם לבס' קיות דוד נמשח למלך על ישראל ולפ' שקיק ככל מבזק קמלכות קיק ע עשולמות וכל קנפכמים עמו ותפל על

בזה וכבר כתבתי ממאמר חטב ללוד שזה קשן קיק מפרסם אז לכל ישראל" רגלו רוצה למר חזל רגלו" ט חס אדום קשן קול על דרך חומרו ול חס עבדך וקדען ט ט אדום קשן וקפסע וקודתה זו רחל כרי שיכנסו דבריק בצומ דוד ותשקוט חמתו בזה ממאמר ט ט מן קשום מק שאל יעלס' ואחר זה חתה פמו שיסמע את דבריק למר שאל חסא בזה אך חסא ט ככל בער-ר מנר רוע מנעו והכונתו ט ככל שמע וככל עמו" מכסך יא' מנא בדמיס"

רד"ק ולא תהיה זאת לך
זאת קצת מנהג

שאתה חושב להקדים ככלל למקום
כמו ונחמך ברכים עמך מכשול
והרגע לנפשו ולמכשול לבשקשן

קוץ מכשול קל

והכפל פוקד

ומכשול לחזק טעם

דרך קצת וישם

דרש דוד תבע

אשגל לעתיד

ואמר לו לא תהיה

לך זאת למקום על

שטות דמים

ולמכשול על זאת

איש ולפניו אי

אדוני לעצמו

שלא ישפך דם חס

וזכרת את חמדתך

כשיטיב לך לדור

ותמלך תזכר

למונה טעם

עשית עמך

שמעתיך מדמי

חיים ויאמר

בשמות

לפניך קצת נכלל קריק

רלב"ג

ואמר עש כצויות כנגד על ישראל יקיה לו זה קשן
לפוק ולמכשול לבס יסחיתם ואולי יקיה זה קצת
סתמור קמלעך ממנו כמו שקרה לשאול ועם זה מטוב חכמתך שאלתה
פט דוד שזכרה באר יטיב לו לנמול חזקה קסד לו חזק קיתה
קמחמ' ממנה ע"כ קטור' ראתה שעתיד ככלל לנפשו ויהיה קיה קיה אשת דוד

והיה כיעשה יהוה לאדני ככל

אשר דבר אתה טובה עליך

ועל לנגיד על ישראל ולא

תהיה זאת לך לפוקד

ולמכשול לבלאדני ולשפך

דם חנם ולהושיע אדני לו

והיטב יהוה לאדני וזכרת את

אמרתך ויאמר דוד

לאביגל ברוך יהוה אלהי

ישראל אשר שלחך היום

הזה לקראתך וברוך טעמך

וברוכה את אשר בלתי היום

הזה מבוא ברום ויהוה שיעיר לי

ויהי ארי יקיים לו לרבונו ככל

דמליל לאיתא טבתא עליך

ויפקדך למהוי מלכא ער

ישראל ולא תהא רא' לך

ליעפא ולתקלת לב לרבונו

ולמשפך דם זכאי מן ולמפרק

רבונו ליה ובר' יטיב לו לרבונו

ותדבר יתאמתך

ואמר דוד

לאביגל ברוך מ' אלהי

ישראל אשר שלחך היום

הזה לקראתך וברוך טעמך

וברוכה את דמעותי וימא

הדין כל משפך דם זכאי

ולמפרק ירי לי

דוד למנוח כמו למנוח קדוה וקדוה נקדוה נקדוה נקדוה

ויש טרש כשאמר וזכרת את חמדתך פקדך את עצמך לו וכן שפך דם עצמך

לפניך קצת נכלל קריק את קרילם אשגל נקח אשגל אשר שלחך שפך כלכל לטח לקדוה

טעמך עמך עמך ודברך קטוב וכו' וברך מרשך

בלתי מנעת אתי כמו לא יכלה מנעך

וברוך

רדק

שאלונו
 בית נאמן
 עתה מלכו קיימנו
 בדרך בטחא אמרנו זה
 טקיא אחת מעבד
 בטחאות על דעת
 רזל ויש לפרש
 טקיא קדור
 נשימנו ונדע
 טקיא לט דור
 נשימנו למלך כמון
 טקיא ועד לגד
 טקיא לט
 מלחמות יי
 תרגו קדש עמנו
 רזל לן תמנו
 כך עתה נמקום
 עבר כמון
 נמנו ומלך
 מימין מוכח זה
 וכן תרגו ורל

רלבג

ויקם אדם לרדסך ומנוק רמנו אל שאל וקיתו כפא אדוט צדורק
 בצדור קחיים קנא קעלס קנא טס, תתאחד קנפא צמוטלנא
 סקס צדור קחיים ומצדס יקיק עס קש' כמון שטארבן צל' מעספר מ' ויאת כפא
 אויטך יקלענא עתך כף קלע' רלאלא יקיק לן קשארות וקיוס וקלמל ואת
 לפורות שכבר יחמל דוד אס יאחיתס ותמנע מעמנו קהנלמא קנפאית - שקיא
 ערך קהנלמא

שבוק בען לחובי אמתך ארי
 קיימא יקיים יי לרבוני מלכו
 קיימא ארי קריבי עמא רי
 רבוני מנחובי שתא לא א
 אשת כחתבך מיומך וקם
 אינשא למרדך ולמבעי
 למקטלך ויתיה נפשא דרבוני
 נניא בננוחיי עלמא קרם יי
 אלהך ויתנפש בעלי רבבך
 יפרחנה במא דמפריה ויין
 אבנא בקלע

שא נא לפישע אמתך כי עשה
 יעשה יהוה לארני בית נאמן כי
 מלחמות יהוה ארני נלחם ודעה
 לא תמצא בך מימך ויקם אדם
 לרדך ולבקש את נפשך ו
 והיתה נפש ארני צדורה בצדור
 החיים את יהוה אלהיך ואת
 נפש איביך יקלענה ברעך
 כף הקלע

ויקם

אדם לרדסך שאל וקדחת אדם ואל מלך דרך בזיון כלומר טחין ליתקומה לפטר
 אדוט צדורק שאל יוכל להמיתך מי שרדסך ותיק צחיים את יי אלפיך כלומר שתלך
 בצדור כל ימך וכן אמר ודעה לן תמנו כך מימך וימית קאל קרודש' אוקך ויפריח כפס כמון אבן קלע
 וכף קלע פ' מושב קלען בקלע שקו עשוי כמון כף' ולדעתיו עתה פירוש כפא אדוט צדורק בצדור
 קחיים לעלם קנא שתרנס קפסוק כן ויתחא כפא דרבוני גמזא בגמזי חיי עלמא קדס יי אלפיך וית כפא
 בעל דבך יפריחיון כמא דמפריחין אבנא בקלע' וכן בדברי רבותינו זל' אלעזר אומר שמעתן
 של צדיקים בנאות רחוק כמא דבטור שאלמר בצדור קחיים את יי אלפיך ושמעתן אל רשעים מערפורה
 ומאוסות מסוף העלם ועד סופו ואין לשם מנחא שאלמר יקלענא עתך כף קלע'

ימים כגון קאל ומת וקייסורין קאל קיו לעשש עומס מיתתו ויש דרש שתלול עשרה ימים לתשובה
וכן אמרו לעשרת אל תאמר אל כעשרת ימים שכן ראש השנה ליום הכפורים שמא יעשה תשובה וזה רחוק
ש כעצב מעד עליו ש עשרת ימים קאל מתלבט בקרט וקייס לכן קיאל יעשה תשובה אדם כזה ועד
דרשו ש כגד עשר לגימות שכן לעשרה כערי דוד שאלו חנו ואז חנו ש לרעת קיו אל עשרה ימים—ל
למונע ועד כדרש וקייס עשרת ימים וינע וי חתכל וקאל חן מנפח אל לשק ימים דתמח דמת
ליום אחד קריז מיתק אל זעף לשמס מיתק אל נבלה לשק מיתק אל מנפח אל תל לע שבעימי חבל אל
סמואל קדריק כדי אל יתערב חבל אל רשע עתך חבל אל דריק

רדק

וישמע דוד וג'
את ריב ירפת
נדוש שדמט ק
קיוס רט ענדים
קמת פרעס ואת
עבדו חקד מערע
אל קרעט

וישמע דוד כימת נבל
ולאמר ברוך יהוה
אשר רב את ריב ח
חרפת מיד נבל ואת
עבדו חשך מרעה ואת
רעת נבל השיב יהוה
בראשו וישלח דוד
וידבר באביגיל ל
לקחתה לו לאשה
ויבאו עבדי דוד אל אביגיל הכרמלה
וידברו אליה לאמר דוד שלחנו אליך
לקחתך לו לאשה ותקם ותשתחו א
אפים ארצה ותאמר הנה אמר נ
לשפחה לרחץ רגלי עבדי אדני ותמחר
ותקם אביגיל ותרכב על החמור וחמש
נערותיה הלכת לרגלה ותלך אחרי
מלאכי דוד ותהי לו לאשה

רלבנ

קש חמתך לשפח
וג' אמר ק
עלג קעמק
לפדות שדי ל
חס תקי לזק
לחך מעכדי
דוד ותרחץ רגלו
כדך חק
לבעל

וישמע דוד ארז מית
נבל ואמר ברוך י
דדן ית דין חסור י
מידא דנבל ויר
עבדיה ממעמל מעבד
בישא וית בישת נבל
אתכיו ברישיה ו
ושלח דוד ושאיר
באביגיל למסבחה
לאתו ואתו עבד י
דוד לאביגיל לברמלא
ומלילועמח למיכר
דוד שלחנא לותך למסבך ליה לאתו
וקמתו סגדת אפרה על ארעא ואכרת
הא אתך לאמהו לאסתארה רגלי
עבדי רבוי ואחיא את וקמת אביגיל
ורכבת על חמור וחמש עולימתה
אזלי לקבלה ואזלת בתר אונג דוד
והות ליה לאיתו

רדק

ואולם חיונו' מהרע איתך' כמולך זה נחית' כן עתה
וקריות נחית' ונעלה ככתוב שסימט נקנה עבר
ועתה ט' לשון קעצת' הטיח' ולשון עבר נחית' וקיה קכסל קזק נעלה
מורה על זריזות ט' חתה' וכן נקרימט קסימטין' ויהי
בנקר נחית קיין' נחית' ופ' נעת' פשרה שכרות

רלבג

וימת לט' נקדט
וקו' קיה לט' כן קימ'
זה עלמד קהסלג' לרוב קדחג'
פקיה דואג' עלמדל קמנקה ולרוב
קפחד פקיה ל' מדוד'

כד פס

קמרח מנבל וכן

הדג' קסירי חת

יין' קל' תשגן

יתמנך' וימת

לט' שנתת קי

כמת ט' טמער על

קמנקה קקח

קשת' לרוד'

ויהי כעשרת

קימים'

קכף

קף' קמיתיר

רזק' למר' לעשרת

קימים' וכן וקיה

כמשל' קדשים'

רזק' למר' למשל'

עשרת קימים' קל'

קחול' קקסר'

ונסוף קעשרה

ימים'

וכרם קיים הוא יי' אלהי

דישראל דמנע' מלאבאשא

לק' אר' אלולפון אוהיר

ואתית לקדמותי אלהן אם

אשתא' לנבל ער' גיהר

עפרא' יד' עמד' ע' וקבל דור'

מנחית' ראית' את ליה' ולח

אמר סק' לשלם לביתך חיו

דקבלית מינך' ונסבת אפיד'

ואתתאביעל לוח' נבל' והא'

ליה' משתא' בביתיה' כמשת'

מלבא' וליבא' דנבל' שפיר

עלוח' והוא דו' ער' לחדא' ולא

חויאת ליה' פתגום' עיר' ורבער'

מירר' עפרא' והוה' בעפרא' כד

פג' חמרא' מנבל' וחויאת ליה'

אתתיה' ית' פתגמיה' רחל' לין

ומיתלביח' במעוה' והוא הוה'

לאבנא' והוה' לזמן' עשרה'

יומין' ותבר' מית' נבל' ומית'

ואולם חיוה' הוה' אלהי ישראל

אשר מנעני מהרע אורתי' כי

לולי מהרדת' תבאתי לקראת' כי

אם נותר' לנבל ער' אור' הבקר

משתה' בקיר' ויקח דוד' מידה

את אשר הביאה לו' ולה' אמר

עלי' לשלום לביתך' ראי' שמעתי

בקולך' ואשא פנך' ותבא

אביניל' אל נבל' והנה לו' משתה

בביתו' כמשתה' המלך' ולנבל

טוב עליו' והוא שכר ער' מאד

ולא העדה' לו' דבר קטן' וגדול

ער' אור' הבקר' ויהי' בבקר' בעצת

חיו' מנבל' ותגר' לו' אשתו' את

הדברים' האלה' ומת' לבו' בקרבו

והוא הוה' לאבן' ויהי' בעשרת

הימים' וינף' יהוה' את נבל' ויבתו

כדין קיה אחר שרען קמלך קח וטוב מזה עד שחמך ש דוד קודם שעתן קנש חלם נחט שט עדים מלאו קצו
 ראו שחט חסם נחטת קנש וקסתרנו קדנר נחטת קנש וקנש לא קיה קנש גט וסלמי בן לשלם ידע וניכר
 לא ידע וקיו סנרין ש קנש גט וחיטש גט כן ש קנש קיה מתחלת כהונתו ועלד שלח שלחו דוד ואחר כך
 נטלו קודם שקנע לרק" וקס לא ידע וקנש מיכל נכעל נטעל ולא נחטק על דוד וקיה זה כמי שנכעל
 נחונם ש קיה קיה סנר ש קנש גט כשר ש קנש וקסנש קוים נחטת קי"ש וכן חמרו וקיה לא נחטק
 מרס לחסס וקמטל מל נחטק מרס לחונט שמוהרת לבעל

רדק

ויקס ונ" נחורי
 ישראלמן קקלס
 לפי שתמיתתו
 קט"ל שוף חל
 ונחורי ישראל
 קכרית שקט"ל
 כפתח קולמן ק
 קדנשים לפי לא
 נחטת קתנע
 וישלח ונ" חל
 ככון נחטת
 ונכרור וכן ת
 נקס"ו ויקס ונ"
 נמטגל מקס
 קמנח יקרא נמטגל
 לפי שחמס קעס
 סננמטג

ויבאו הזפ"ס אל שאל
 הנבעתה לאמר הלוא דוד
 מסתתר בנבעת החבילה
 על פני הישימון ויקס שאל
 וידר אל מדבר זיף ואתו
 שלשת אלפים איש בחורי
 ישראל לבקש את דוד
 במדבר זיף ויחן שאל
 בנבעת החבילה אשר על
 פני הישימון על הדרך
 ודוד ישב במדבר וירא כי
 בא שאל אחרי המדברה
 וישלח דוד מרגלים וידע
 כי בא שאל אל נכון ו
 נקס דוד ויבא אל המקום
 אשר חנה שם שאל וירא
 דוד את המקום אשר
 שכב שם שאל ואבנר בן נר שר צבאו
 ושאל שכב במעגל והעם חנים סביבתו

רלב

ואתו אינשי זיף
 לות שאל ל
 לנבעת למימר
 הלא דוד כממל
 בנבעת חבילה
 דעל אפי ישימון
 וקס שאל ונחט
 למדברא דזיף
 ועמיה תלתא
 אלפין נברא
 מבחורי ישראל למבעית דוד
 במדברא דזיף וישרא שאל
 בנבעת חבילה דמעל אפי ישימון
 על ארחא ודוד יתיב במדברא
 וחוא ארי אתא שאל בתרוהי
 למדברא וישלח דוד מאללן
 וידע ארי אתא שאל בקשיט
 וקס דוד ואתא לאתרא דשרא
 תמן שאל וחוא דוד ית אתרא
 דשכבתמן שאל ואבנר בן נר
 רב חיליה ושאל שכב בכרכומא
 ועמא שרן סתרנוהי

מחיות מלך וזה למשחט ולפי יתכן שיאריך זה הזמן או
 איפשר כי משה שמואל חזן שימנות בקרוב אך יתכן ל
 לפרש כי ויחט על חלה בדברים אמר כי ויחט כן יקרה לו
 שימנות בקרוב על מהבט כון שכל לו משה קבוצה יכול
 לשבע זה"ל או במלחמה ירד ונשפה מרס יומיו קצת
 לט בלה בהפסד ימנות הארס מרס יומיו או בלה אה
 בחרב וזו קמיתה בעבור עון גדול מית מי שמת בחל
 מרס יומיו ואם יש לאדם זכות מוסיפין לו על הקצב לו
 גבוה בדבר מצאנו למחלוקת בדברי רז"ל את מספר
 ימין אמלל אל שט דורות זכה משלמין אותן לו
 זכה פחותה למקם דברי ר' עקיבא ופי שט דורות כמו שכתב ימי שנותן בזה

כי ויחט חס ויגפון כל למיתו כלל עתה עז
 קענש או יומיו יח ומת כל קקז קמוג בל
 לחיות ש זה קקז מתחלה לפי עתה לנדק או
 במלחמה ירד ונשפה כל שקוץ בעצמו מנר ב
 בחירתו יסבב שימנות כלל עתה וזה כי מי שלל כל
 עתה עדין קנה יתכן בטאו במקום קסבה שימנות
 כלל עתה וכבר זכרו זה בעל חכמת משפטי ק
 הכוכבים בפריקס' וקוץ עוד דעת תורתו ק
 קאלמק' ולזה עתה לעשות מעקה לגנות למלש
 קבאים שם מן קפלה

שבעים שנה וגו' וזו שחמר אמלל חשלים אותם לך שלל יפחת' וחכמים אומרים זכה מוסיפין לו עליוס
 לא זכה פחותה למקם' ופירוש את מספר ימין אמלל חשקה מילוי ותוספת עליוס' אמרו לו לר' עקיבא
 קרי קוץ אומר וקוספת על ימין חמש עשרה שנה' אמר להם משל קוספת לו

דרק

נפחת' כלחיר' ויקח דוד' אחר
 שחמ' לנשי קח
 על נחמס' ולל
 רנח שיקר' חשק
 חלנו שמח' לו יוכל
 לנחש יכרו ויכח
 לפי קלך דוד ב
 בעצמו ולקח חמית

חלילה לי מיהוה משלח ידיו ב
 במשיח יהוה ועתה קחנא את
 החנית אשר מראשתו ואר
 צפחת המיסו נלכה לנו ויקח
 דוד את החנית ואת צפחת
 המיס מראשתו שאול וילכו
 להסואין ראה ואין ידע ואין
 מקיץ כלל ישגם כי תרדמת
 יהוה נפלה עליהם

חס לימן קדם לו מלא שטא
 ידי במשיחא דיו ובען סב בען
 ית מורנתא דאסרוה וית
 מנא דמיא ונויל לנא ונסי
 דוד ית מורנתא וית מנא
 דמיא מאסרי שאול ואול
 להון ולית דחוי לית דידע ולית
 דכתער ארי כולחון דכבון
 ארי שנתא תקיפאמן קדם
 שגפלת עליהון

ובפחת מראשת שאול קמס' קיח לשמוש לפי נקודת בדרי' חבל מרס מראשתו בשוף' וקיח קוספת ואין לשמוש
 ואין רואה לו קיח בכל המנחה אדם שקיח ער ורואה בקחת קוספת וקחת ואין יודע אין מרגש בבחס ואין
 מקיץ שלל קיץ א' מקם לקול לכתם וקחתם ולקול בדריקס שקיח מדברים שחמס' ש תרדמת וי' קסמיכות קוח
 לא מנחמס' או ש תרדמה גדולת קדבר שרונה להגדיל סומך אותה לל ית כמו מחסלה שלכתה' כדריג'
 או ש להודיע ש תרדמה קיתה שנה מית קאל כדי שלל ירגשו בדוד ואחשי בקחתם להם קוספת וקחת'

ד"ק ירח מענה כלומר חקיר לטמו מענה שריקה וירצה נה לכפר עט או לכסיר שחוקר מענה
מקשתפח נחלת וימלצר וקדנך נחלת ויך עטד אלמים חקרים כיון שמגדשים אותה
מענותיה לנדר כן קמים אעפ שערין לא יצא מארץ יקודק דעם יצמדך לנחת כ לא יוכל לברוח מפט שאל
זקוף נאך ישראל ונס יצמדך לנחת גת ונס כן קלך למעפה מואר וקמח חבו וחימו לפט מלך מואר וישט
שם אעפ שקוף ונשיו קיק קולך נאך נאך יקודק ויתלמימר חיויל דור בט עממיא פלמי מעותא
ועתה

ר"לכנ

חס וי קסיתך ט
ירח מענה חמ
זה חס קיק סנה
מאת קש' קר
זה יקיק לחטא דוד
ולזה חמ שקסית
ירח מענה מענה
ויקיק נה נרע
לש' ט
נרשט קיוס
מקשתפח נחלת
וי חמ זקלפ
שקמסנטיס
שירדפנו שאל
יקיו סנה שיער
דוד מכל חר
ישראל למנש את
כפשו מיר מלך
ישראל וילך לנח
עברי עז

ואמר למארגן רבוע
דריף בתר עבריה
ארי מה עברית ולית
בידי חובא יובען י
ישמע בען רבוע
מלכא יר פיתגמי
עבריה אס מן קדם
יואיתגריית בי יקביל
קרבע ברעא ואס
בע אינשא ליטין אינן
קדם מן ארי תריכוני
יומא דין כלמבר
באחסנת עמא רע
למימר איול דוד בינ
עממיא פלחי מענות
ובען לא יתאשר
דמי לארעא מן קדם
מימר ארי נפק
מלכא דישראל למבע
יתחלש דר בממ
דמתרדף קורא
בטורא

ואמר למה זה ארני
רדף אחרי עברו כי
מה עשיתי ומה בירי
רעה ועתה ישמענא
ארני המלך אתרברי
עברו אס יהוה
הסיתך בירח מנהח
ואס בני הארס ארורים
הסלפני יהורה כי
גרשונני היום מהסתפח
בנחלת יהוה לאמר
לך עבר אהיס אחרים
ועתה אל יפל דמי
ארעה מנדר פני יהוה
כי יצא מלך ישראל
לבקש את פרעש
אחד באשר ירדף
הקרא בהררים

אליסל דמי חרע
שיעמד דמי כג
וי תמיד לנקס
נקמת כאל שסך
דמי ככליוס חט
נכסע דמי נאסר
ירדוף קורא
נכרס נאסר
ירדוף קורא את
קורא נכרס
וקורא קול קשא
קנרין שרדין
כלעז ויוענן תרג
ירדוף כמו ירדף
מכסעל או כמו ק
קורדף מנהפעל
סתרג כנר
דמתרדף קורא
נכוריא

וי וסין לוי

ד"ק

קלל תענה אבנר אחר שקרא אל העם ואל אבנר ולא היו שמים אונת קרא עד אר אבנר בשם ואמר קלל תענה אבנר וקרא אל לוד מזה יאלך לעפות אבנר קרי אמרת טכריתתה ככה נמערק אל הים עשה מאומה קייט ככסין לשם ומעלה הן אונת

אבנר אבנר או אונת ככה קמעת צוריק קוקרע חטת ונפחת מנה יאלך לעפות קלל תענה אבנר לו קיקל כח לעפות דבר ונעשה אלס קהל קאמנס אלס נדק תדברון מי אתה קראר אל קמלך כמנועל קמלך כלומר שלם ידית לקדושת נמקנס שקמלך יאן ולא חשד שחשדו מעטע עקולר טקולר לו קיק קורא אל קמלך טחם אל אבנר וכן ויק את קמלתי אל מעמו כמנו על מעמו אל

ועבר דוד עברא וקסעל דיש טורא מרחיק סג אלהא ביערוין וקרא דוד לעפא ולאבנר בר נר למימר הלא תענה אבנר ואתה אבנר ואמר מאן דין דקרי בריש מלכא ואמר דוד לאבנר הלא נברא את ומאן כותך בישראל ולמא לא נטרתא על דיבונך מלכא אריאתא חד מעמא לחבלא ית מלכא דיבונך ולא תקין פתנמא חד דרעבדת קיים הוא לי ארי ברי גברי חייבי קטול אחון דלא נטרתון על רבונכון על משיחא דיבונך חזיאן מורגתא דמלכא וית מנא דמיא דאיסרוהי ו ואשת מורע שאול ית קלא דדוד ואמר הקלך דין ברי דוד ואמר דוד קלי רבונמלכא

ד"לכנ

ויעמד על ראש קדר מרחוק רנה מקנס נמקנס קנעמד על ראש קדר כדי שיקיק קול יותר נשמעט קיק רוצה לדבר אל שאול מרחוק למעט עצמו מן הסכנה אם יסכימו לדווקא אחריו

ויעבר דוד העבר ויעמד על ראש ההר מרחק רב המקום ביניהם ויקרא דוד אל העם ואבנר בן נר לאמר הלא תענה אבנר ויען אבנר ויאמר מי אתה קראת אל המלך ויאמר דוד אל אבנר הלא איש אתה ומי כמך בישראל ולמר לא שמרת אל אדניך המלך כי בא אחד העם להשחית את המלך אדניך לא טובה דבר הזה אשר עשית חיי יהוה כי בני מות אתם אשר לא שמרתם על אדניכם על משיח יהוה ועתה ראה אי חנית המלך ואת עפרת חמיו אשר מראשתו ויכר שאול את קול דוד ויאמר הקולך זה בני דוד ויאמר דוד קולי אדני המלך

קקרים לא חכל כמנו על קקרים ונעטין קזה תי מאן דין דקרי בריש מלכא איש חתם איש גדול וכן נדשן כן יואש איש ישראלי גדול ישראלי וכן כלם אנשים אנשים גדולים ותו קלל אבנר את לשם אמרת אל הדומך על הדומך וכן אמר אחר כן על הדומך וכן תו על הדומך וכן אמר אל קקרים לא חכל כמנו על קקרים

דרכ

אלהם בן משך מלך נח ישלחם קיח קלך אלנו וקח
כבר קלך וקח עמו בסכנה עד שיתקול ופולחמם ויש
לפרשם בפעם קיח קיח דוד לבדו וקתכרם פס וכשרחם שקטרוקו פחד
אכל עתה נח נשם ממות חיש וקודם שכתב בנת שלחם לכתשם כנחש נשחול
וכעצמו וחס ירצה שבעמו קול ונשיו ויעזרוקו לנחם שרדא וקודיע

רלבנ

קשק' רל

נחיר' ק

קעריס

קבלת מוקפת חומה

עצמוט קול דוד

ואתם קבלו נחם

וישבעו

ויאמר וג'

ולמה ישכ

עבדך שפן יקח

עלך למשא ודעת

דוד קיח כדי של

ירגשו בנפשו

על מקומות

נשיקו לו ולנשיו

על קס לבד

ויתן וג' למל

יקודק חטף שח

דואיס ב בער

כנש קרן קיח

עקלג לבט יקודק

איפ' טעש סוט

ככתב פס אדו

איפ' שכתב אדו

ואחריו לן לקח

פשתים מידם

ומיוס שיכ נח

וקם דוד ועבד הוא וישית מאה
גבראד עמיה לות אביש בר
מעוך מלכא דנת ויתכדור
עם אכיש בנת הוא וגברוה
גבר ואינש בתיחבור ותרתי
נשוהי אחינעם דמורעאל
ואביגל אתת נכל דמברמלא
ואתחזה לשאול ארי עד קדור
לנתולא אוסיף עוד למיבעיה
ואמר דוד

לאביש אסדען אשכחית
רחמין בעינך יתנון לי אתר
בחדא מן קרוי חקלא ואיתב
תמן ולמאית בעבך בקרית
מלכותא עמך ויחב ליה אביש
כיו אהיה ואת ציקלג בבן
הות ציקלג למלכא דבית
יהודה עד יומא הדין

ויקם דוד ויעבד הוא וישש מ
מאות איש אשר עמו אביש
בן מעוך מלך נתוישב דוד
עם אביש בנת הוא ואנשיו
איש וביתו דוד וישתנישיו א
אחינעם היודעאלית ואביגל
אשת נבל הכרמלית ויגד ל
לשאול כי ברח דוד נת ולא
יוסף עוד לבקשו

ויאמר דוד אל אביש אם נא
ביצאתי חן בעיניך יתנו לי מקום
באחת ערי השדה ואשבה שם
ולכה ישוב עבדך בעיר ה
הממלכה עמך ויתן לו אביש
ביום ההוא את ציקלג לבן ה
היתה ציקלג למלכי יהודה עד
היום הזה

דוד נשארקו עלבן קיח למלכ יקודק מקוים קמא ומעל לפ' אמ' למלכ יקודק ולא אמר ליקודק

ד"ק

וַיִּחַי וְגַם הָבִישׁ בְּעַמּוֹ כִּי שָׁמַע עֲלֵיהֶם נֹדָה בְּנִתְגַּרְק בְּעַמּוֹ שֶׁלֹּא יִשְׁלַם זֶכֶס
 עַד וַיִּמָּחַר זֶכֶס כְּמוֹ שְׁמוּאֵל אֲדָם דָּבָר הַנֶּחָשׁ וַיִּשְׁבּוּ אֶל מֵת אֶתֶּפֶס שִׁסְפָּר מִיֵּיתָה לְמַעַלָּה
 סִפָּר גַּבְהָה מִסֵּפֶת הַמַּעֲשָׂה שֶׁעָשָׂה שְׁמוּאֵל שֶׁדָּרַשׁ בְּנִתְגַּרְק בְּעַמּוֹ וְלֹא קִיָּה קוֹאֲרִי לֹא קִיָּה דוֹרַשׁ מִיֵּיתָה
 כִּי קוֹאֲרִי בְּעַד קִיָּוֹת וְקִיָּוֹת וְעַתָּה כֵּן נִשְׁבַּח לֵדְרִישַׁת קִיָּוֹת לְשַׁחֲנוֹ גְּדוֹלָתוֹ שְׁמוּאֵל עָלָיו בְּדָק וַיִּמָּרֶר
 שְׁמוּאֵל בְּמַעַלָּה וְגַם לְשְׁמוּאֵל בְּחֹב לְדוֹשׁ וְרִבּוּת זֶלְדָּשׁוֹ כֵּן כֵּן וַיִּמָּת שְׁמוּאֵל וְכֵן וַיִּשְׁמוּאֵל מִתְּחִלָּה יוֹסִי
 וַיִּשְׁמוּאֵל מִתְּחִלָּה
 וְרִבּוּת וַיִּמָּת שְׁמוּאֵל
 אֵין קִדְרִים
 אֲמֹרִים אֵין לְעַטָּן
 כָּל שְׁנֵי וַיִּמָּרֶר
 שְׁמוּאֵל בְּחֹב לְדוֹשׁ
 וַיִּשְׁבּוּ עָלָיו אֲדָם
 שְׁמוּאֵל בְּחֹב לְדוֹשׁ
 קָלָסוֹפֶדִין
 וְטוֹפְקִין בְּמִיתָה
 שְׁמוּאֵל לְזֶה קִדְרָה
 עֹשֶׂה לֵּן מִרְזָקִים
 וַיִּקְבְּרוּ בְּרִמָּה
 וְנִשְׁכְּרוּ לְפִשְׁקִין
 זִמְנוֹ כְּמוֹ שְׁמוּאֵל
 מִן קִדְרֵיתִים לְפִי
 אֵין וְנִשְׁכְּרוּ כְּלָמֶן
 בְּחֹב לְרִמָּה שְׁקִיָּה
 עִירוֹ אֵין לְפִי וְנִשְׁכְּרוּ
 כִּי נִתְּקָה קִדְרָה
 קִדְרֵיתִים לֹא חֵן
 לְעַד וְכֵן כֵּתֵב
 לְמַעַלָּה וַיִּקְבְּרוּ
 בְּחֹב לְרִמָּה וַיִּתְּ
 וַיִּסְפְּרוּ עָלָיו חֵן
 עֲקֵרֵיתִי כְּלָמֶן כִּי שְׁמוּאֵל שְׁמוּאֵל וְחֹב לְרִמָּה שְׁקִיָּה
 יִשְׁרָאֵל לְפִשְׁקִין מִחֹזֶר עַל כָּל הַמִּקְוִיָּה לְשִׁפְטִים

וְאִישׁ וְאִשָּׁה לֹא יִחַיֵּה דָּוִד ל
 לְהַבִּיאֵנָה לְאִמְרָן יִגְדַּלְעֲלִינוּ
 לְאִמְרָן עֲשֵׂה דָּוִד וְכִי
 מִשְׁפָּטוֹ כָּל הַיָּמִים אֲשֶׁר יֵשֶׁב
 בְּשִׂרְהָ פְּלִשְׁתִּים וַיִּאֲמַן אֲבִישׁ
 בְּדָוִד לְאִמְרָן הַבָּאֵשׁ הַבָּאֵשׁ
 בְּעַמּוֹ בְּיִשְׂרָאֵל וְהָיָה לִי לְעַבְדִּי
 עוֹלָם כִּי וְהָיָה בְּיָמֵינוּ הָהֵם
 וַיִּקְבְּצוּ פְּלִשְׁתִּים אֶת־מַחְנֵיהֶם
 לְעִבָּא לְהַלְחֵם בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּאֲמַר
 אֲבִישׁ אֶל־דָּוִד יִדְעָתָה עֲבִי אֶת־
 תִּצַּא בְּמַחְנֵה אֶת־רִי וְאֲנִשְׁיָךְ
 וַיִּאֲמַר דָּוִד אֶל־אֲבִישׁ לֵבֶן אֶת־הָ
 תִּדְעָתָה אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה עֲבָדֶךָ
 וַיִּאֲמַר אֲבִישׁ דָּוִד לֵבֶן שְׁמוֹר
 לְרִישֵׁי אֲשִׁימָךְ כָּל הַיָּמִים
 וַיִּשְׁמוּאֵל מִתְּחִלָּה לֹא
 כָּל־יִשְׂרָאֵל וַיִּקְבְּרוּ בְּרִמָּה
 וְנִשְׁכְּרוּ לְפִשְׁקִין הַסִּיר הַאֲבוֹרָה
 וְאֶת־הַיָּדִיעַנִים מִהָאָרֶץ
 וַיִּשְׁמוּאֵל
 מִיֵּיתָה לְעוֹלָה לְיִשְׂרָאֵל
 וַיִּקְבְּרוּ בְּרִמָּה לְעוֹלָה
 אֲנִשְׁיָךְ קִדְרֵיתִי וְשְׁמוּאֵל לְפִי בְּרִין
 וְכִי־רִמָּה מִן אֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל
 וַיִּשְׁמוּאֵל
 מִיֵּיתָה לְעוֹלָה לְיִשְׂרָאֵל
 וַיִּקְבְּרוּ בְּרִמָּה לְעוֹלָה
 אֲנִשְׁיָךְ קִדְרֵיתִי וְשְׁמוּאֵל לְפִי בְּרִין
 וְכִי־רִמָּה מִן אֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל

עֲקֵרֵיתִי כְּלָמֶן כִּי שְׁמוּאֵל שְׁמוּאֵל וְחֹב לְרִמָּה שְׁקִיָּה
 יִשְׁרָאֵל לְפִשְׁקִין מִחֹזֶר עַל כָּל הַמִּקְוִיָּה לְשִׁפְטִים

ד"ק

ויהי ונל ימים וארבעה חדשים לא יתכן למדש ימים זה שנה
שקרי שחול לא מלך אלף שתשטס וכל קעמטס שקיו לדוד
עם שחול אי אפשר שנשמונה חדשים קיו ועד כדוד לא ירד נשדר
פלשתים אלף אחר מיתת שמואל ומיתת שמואל לא קדמה למיתת שחול
אלף חדשים לפי מפרשים ימים כמשמעם וכל ארבעה חדשים וקצת

ר"לכג אל פשטות

קדשן קול כחו
על וקדשן כחו ע"ל מי
פשטות וזה מעמד מיתשנות
דוד ל

ימים מקדש

קמיעי וכו' ו

יומין וארבעה

ירחין ונכר

קמחאות עדן

כשדן וארבעה

ירחין כל שנה

וארבעה חדשי

ויעל דוד ו

ט קט

יושטת קאר

אשר מעש פ

ט חותן ק

קמפחות שזכר

קיו יושטר

נאותה קאר

מקום לבח ע

טוף שורק וע

והיה ממנו יומיא דיתלב דוד

בקרוי פלשתא יומין וארבעה

ירחין וסליק דוד ונכר

ואתנגידו על גשוראי וגוראי

ועמלקא ארי איען יתבת

ארעא דמלמא מעלנא

דחגרא ועד ארעא דמצרים

ומחא דוד יתבת ארעא ולא

מקיים גבר ואתתא ושכעאן

ותורין וחמרין ונמלין ונסב

לבושין ותאיבואתי לו

אבישיו אמר אביש לאן א

אתנגידתון ומאדון ואמר

דוד על דרום יהודה ועל

דרום ירחמאלה ולדרום

שלמאה

ויהי מספר הימים אשר ישב

דוד בשדה פלשתים ימים

וארבעה חדשים ויעל דוד ו

ואנשיו ופשטואל הגשוראי

וחגרוי וחעמלקי ביהנה ישובות

הארץ אשר מעורלם בואך

שורה ועד ארץ מצרים ויהב

דוד את הארץ ולא יחיה איש

ואשה ולקח צאן ובקר וחמרים

וגמלים ובגדים וישכויבא אל

אבישיו ויאמר אביש אל פ

פשטות היום ויאמר דוד על

נגביה ורחמאלה ונב

ואל נגביה קיני

אחז מערים ולפי לא היו נשמרים כלל היתה מלחמה

שם אדם ודוד בא עליהם וקצת קארן ואל שללם ולא היו יודשן מי היה עשה להם זאת קרעה ט לא קחיר

איש ואשה ויאמר אש אל פשטות היום כיוון פשטות כיון נשכה ולשכה וכו' לפי חתנבדיתן

יוניא דין וקחם ל יוסף פראו בחלף שן בלף ויהיה מי מעתה עמו כל עלמי פשטות וקחם ל אברהם

פראו כמשמעם והוא דרך שאלם לפי פשטות היום וקם קשים כן פשטן במקום פל ופל עלנגביה קוד פשמי

היו חומרים עלנגביה קוד ופשמנים עלנגביה קוד ופשמנים עלנגביה קוד וירחמאל קיין משפחה

בנשכ יקודק והיא משפחת ירחמאל בן חגרון וכן זכר חותה בלח דוד להם מקהל ולפאר בערי קירחמאל

ואלנגביה קיין כרחק סמוכות היו ערי אל המשפחות אלן לאל וקקית קיין ממשפחת יתרו שנתגירו וישטן

צריך כט יקודק כיון שנתב נספר אופמים וט' כגבדרום כתרעמו

ואמר אשתו ולא איש לפי שהמנעם הזה וכו' וכו' כנשים יותר מנכנסים לפי שהן קלות הדעת ולפעמים זה חמץ הדב' מן מנעם לא תחיה קנה אשת בעלת חוב בעשן דור' אמרו בדרש זו אשת נפחה אמו של חנני

רדק

ויתחפש שאל וילבש בגדים אחרים וילך הוא ושני אנשים עמו ויבאו אל האשה לילה ויאמר קסומינא ליבאו בהעלילי את אשר אמר אליך

ויתחפש קשתה שקפטי בגדי מן מלכות שקיה לנש ולנש בגדים אחרים כדי שלא תכדקו האשה ושני אנשים עמו

אמרו בדרש זה חנני ועמם ויבאו אל האשה לילה גס זה כדי שלא תכדקו לפי שכלל' וברש יוס קיה אלן מיתוך דרתס קיה דומה ללילה קסמי' משפטו על קמנה קסמי' בשקל מלכ' עליון ופסך קמין חסף לשון הפעל ופח' הפעל בקמין רחב הפחדת המלה וקקס קורא כלל לכל המעשים קקס קמעשים כלל לפי אמר קסמי' ופי' אחר כן בארז וכן וקסמי' בידס' כלל כן בער קקסס מקקסס חלק וקדומים להם' ופעמים שקורא פרט לקצת המעשים קקס כפון ולא קקס ששארל וקקסס קסמי' מעשן ומעשה' כל אחת מלכ' בפע עננה

רלבג

ואשתני שאל ולבש לבושי אחרני ואול הוא ותרין גברי עמיח ואתו לות אתתא כליליא ואמר קסומי' בעלילי בבדין ואסיק לית דאימר רדק

ויתחפש שאל' לל שינ' כגדיו כדי שלא יכדקו דוקיו וישנ' מפס זר' מנעם קש' האשה בעלת חוב קסמי' על' בארז רחמי

שהדעט עטן הארז הוא לעשר קדמיון כדי שינעלו מין ממעט קקסס' ולזה לא ישמע קולו כי אם לשואל וקורא ישמע קול גמון מחד כחומרו וקיה בארז מחרץ קולך וכבר בארז כז' ממני' מה שיש בעטן קודדע' אשר קבע קקסס' מה קססרין וקנה' חול' שטען הארז שקמעה את המית קורא בלתי שומע דבר אכל דוקה תמונת המית קורא וקשור' לא ירחק תמונה קהיא אכל ישמע דברים ינה' לפי מחשבתו על שאלתו ולזה לא רחיק תמונת שמואל וזאת האשה אשר קעלתו ולא שמעה קיה קדברים אכל שמע אותם

שאלת קיה שמה קתטודותה בדבר קתמונה קהיא ולזה קריתו לפי דמיונה אחר עשותה פעולתמה לעשר דמיונה וקתטודותה בזק' ואולם שאל' לבדו שמע חלו קדברים לקתטוד דמיון בדבר קשאל' עס מה שעשר קיה דמיון בפעולת שעתה ולזה ייקס זה קקסס' לפי ומפס זה חמץ קסמי' על' כיוצ' וידמה' אחר שעתה מה שעתה לעשר זה קקסס' עתבאר לפי מי קורא זה אשר קעלתה אותה ושקשור' ממנה זקו שאל' ולזה בעקה האשה בקול גדול בראותה תמונתמי שקעלתה ש ממנה יתבאר לפי שאשר קעלתה אותה קורא שמואל קבד' לפי איש אחר שיקיה שמו שמואל ושקשור' ממנה קורא שאל'

ד"ק

וישאל שאלו נביא
עצמו ונדק אומר ולא
דרש נביא אלא כון שדרש בלונב
חזק בלונב דרש נביא שקר
קדוק דרשיתו בלונב כדרישיתו נביא

ומה שחזק וישאל
שאלו נביא מפרש
אחר כן במשאל
ואמר גם בחלונות
גם בחורים גם
בנביאים וכל
גם וגם לרטר
קחזק על חדרו
כיון גם חתה גם
בן גם בן בן
ופי בחלונות
בנשים שעשין
שאלת חלום ומנה
שחזק בחורים
וקם לא קיו חזק
שקרי קיו עס
חזקת שקרי
עס דוד חיפז
שאלת חלום
לשאל נביא על
קמלחמה קזחית
ופי בנביאים

ואת בנישו פלשתאי
ואתו ושרו בשונם
ובנש שאולית כל
ישרא ושרו בגלבע
וחזא שאולית מ
משריית פלשתאי
ודחילוועלכח ל
לחדא וישאל שאול
במימרא דשול
קביל עלותי אף
בחלמיא אף באורי
אף בספריא
ואמר שאול לעבדו
בעו לילאתתא דיריע
לאסקא בידין ואיהך
לותה ואשאל בה
ואמרו עבדוהי ליה
האאתתא דיריעא
לאסקא בידין בעין
דורו

תלמיד שמואל קנחא כיון שבע לקת קנחא
בנביאים ויאמרו נקשו לך חזק בעלת חזק
אשת במוכרת כיון אשת יפת תואר כמלחשת

ר"ל ב

ולא עכנו יי גם בחלונות גם בנביאים מלת גם קח
לכורות שאלו עכנו נא מאלו קופטס עד אומר גם ל
גם לך לא יקיה וקדען שאלו עכנו בחלונות עי בעל בחלונות קדוקים
כשקיו מנשימנים רענומקם נקקין על זחיתקשאלה כרי שתנח להם
קדוקעם בחלום ויותר כמלח מנזק שאלו עכנו בחורים אשר מדרך קנשא
נביא שיטח להם

ויקבעו פלשתים ויבאו
גחוני בשונם ויקבץ
ישאל את כל ישראל
ויחזו בגלבע וירא
ישאל את מחנה
פלשתים וירא ויחרד
לבו מאד וישאל שאול
ביהוה ולא ענהו יהוה
גם בחלמות גם באורים
גם בנביאים

ויאמר שאול
לעבדיו בקשו לי אשת
בעלת אוב ואלכרה
אליה ואדרשה בה
ויאמרו עבדיו אליו
הנה אשת בעלת אוב
בעין דורו

מענה חס לא יקיה
זה בענתחמא כיון
שמעמא נשאל
כשאל בחלום שאל
עכנו מנזר מנה
שעבר יקונתן נא
על קשטע נמק
שטעס מקדנש
וידמק של קיקקס
כקן רחוי שתשרק
עליו רוח קדש ל
לחיות נשא בחורים
ובתומים כ כנר
קדשאל נכער
קכמס שקיו נה
כמס קחשונס
וקנמלס מקס קיק
עס דוד קו קיתק
קמק על שר
נחאו מענה חמא
שאלו קו יתקכט

שת קסבות יחד ויותר כמלח מנזק שאלו עכנו עי קנחא
עס דנביים כיון שבע וירא חזק לקת קנחא

ד"ק ס שמואל קו"ל לפ שמענו קיה שקול שמה מעל ויאמר **רלב"ג** ויקי פריך
קדושת מנחמת לעלות חותי וכדכ"ל שון פחד

ורעדק קו"ל פחדת מעינס קדין קיית סגור שנים קדין קיה וקדין חותי לדין
נס נד קטכ"ס נס נחלמות ולא חמר נחורים כמו שחמץ למעלה קבעו ס נחורים שאל חמרו ס טיט לומר
כמס שמואל נחורים לפ שקדגו כנעני קבעו ויסקר חן לך נחל נספת כמנחג כמו חשמעק חשמרד
חבל לפיות למע

קטעל נסעל חין
כמנחג וכמורו
ידעק סלס
ויאמרו ערך
שונח וכן
וקמדות עדין
יושב תרנס קפסו
כן ומימרא דיה
רזיק מינך וקוק
נפעדיק דגברא
דחת נעל נכח
וישונג לרעת
קתרע ל נדוד
ומש קפסו כמו
לך ס כן נדך
קמקרא לנדך
לכח ואלו לכח
כעמין חמד
כאשר וע
עלכן קדכר קוק
פירשן למעלה כ
כפוק קרע יי
את ממלכור
יסקר מעלך קינס

ויאמר לה מה תארו ותאמר
איש זקן עלה והוא עטה מעיל
וידע שאול כי שמואל הוא
ויקד אפים ארצה וישתחו
ויאמר שמואל אל שאל למה
הרנחת לה עלות אתי ויאמר
שאול צר לי מאד ופלשתים
נלחמים בי ואלהים סר מעלי
ולא ענני עוד גם כיד הנביאים
גם בחלמות ואקראח לך
להודיעני מה אעשה
ויאמר שמואל ולמה תשאני
ויהיה סר מעליך ויהי ערבי
ויעש יהוה לזכאשר דבר בני
ויקדע יהוה את המלכה מ
מידך ויתנה לרעך לדוד
כאשר לא שמעת בקול יהוה
ולא עשית חרון אפי בעמלק
על כן הדבר הזה עשה לך
יהוה היום הזה

ויאמר להמה חזויה ואמר
נברא סבא סליק והוא עטיף
מעיל אידע שאול צר לי שמואל
הוא וכרע על אפוי ער
ארעא וסגדי ואמר שמואל
לשאול למה אועתך לאסקא
יתי ואמר שאול עקת לי לחרא
ופלשתים מנחין קרבא בי
ומיכרא דלרחיקיני ולמ
קביל גדולי עוד אף כיד סכרו
אף בחלמיא וקריית לך ל
להודיעני מה אעביד
ויאמר שמואל ולמה את שאיל
יתי ומיכרא דלרחיקיני ויהי
כסעדא דנברא דאתבעי
דכביד וקיים לליה במאד מלל
בידיו אעריני ית מלכותא מינך
ויהבך לחברך לדוד כמא
דלא קבילתא למיכרא דמי
ולא עברת תקוף רגליה ברבית
עמלק על כן פתנמא הדין
יעביד לך יימא דיה יין

ד"ק

ותאמר קאמך ונב' מתקש כנפשי משהל למת מופת כנפשי למייתת' ותר א קאמך
 ונב' ואתה שאל קיחך ככרך אמר ודבר משונה רחיק של רחיק מיימיק ט כ
 קעלם כחוב עלים רגלים למעלה ורחס למטה וזה עלה ראשו למעלה ורגליו למטה ידע של קיחך אל
 לכבוד מלכות לטכך אמר ואתה שאל ולטכך ועקב כי ירחק שכל לפותה ולפדותה לטכך אמר ל
 שאל אל תיראי כלל אמיתך ככר נשבעת לך חלמה רחיק שקברת שאל ויאמר ל ונב'

ותאמר קאמך
 חלמים רחיק
 עלים מן קרן
 רחיק חס גדול
 שעל מן קרן
 כלומר רגלו כ
 כלת קרן מן
 שחין כן נמנה
 קעלם לטכך
 ידעתי שאל
 קמך חרף
 ולכבוד על כן
 חלמים גדול
 כמו חלמים ל
 תקלוגיטי ק
 קעלם כריטי
 חלמים לכבוד
 וכדכנפשו של
 משה קעלם
 עמו לנפך ר
 רחמים ע
 ישראל וקנה
 אמר אדם

ואמרת אתה אליה הא את
 ידעת ית דעבך שאל חשי
 ית בידיו וית זכור מן ארץ
 ולמה את מתגרי כנפשי ל
 למקטליו וקיים לה שאל
 במימר אדע למימר קיים
 הוא יאס יערענך חיבא
 בפתגמא הרין ואמרת א
 אתה ית מן אסיק לך ואמר
 ית שמואל אסיק לך וחזרת
 אתה ית שמואל וצווחת
 בקל רבואמר אתה
 לשאל למימר למה שקרת
 לך ואת שאל ואמר לך
 מלכא לא תדחלון ארי מה
 חזית אמרת אתה לשאל
 מלאכא דין
 חזית דסר לך
 מן ארץ

ותאמר האשה אליהנה אתה
 ידעת את אשר עשה שאל
 אשר הכרית את האבות ואת
 הידעני מן הארץ ולמה אתה
 מתקש כנפשי להמיתני וישבע
 לה שאל ביהוה לאמר חיהוה
 אם יקרך עון ברך הוה ותאמר
 האשה את מי אעלה לך ויאמר
 את שמואל העליו לך ותר א
 האשה את שמואל ותצעק
 בקול גדול ותאמר האשה אל
 שאל לאמר למה רמיתני
 ואתה שאל ויאמר לה המלך
 אהיראי כי מה ראית ותאמר
 האשה אל שאל אלהים
 ראית עלי מן הארץ

יעמדו משה ושמעון למי חזי חזי חזי ויוותו תרנס מלכא דל חזית דקלנה מן ארץ ארץ

שמאל לא קים רוחו כמון שעתידים לא לפרש ויירא מאד שול חייתו לבר ויול קאורש כעלמות מקומות
גם כח לא קים סלקוס מן קארץ אחד שכל רצח מלוא קומות מקפחד שקכמס בלגו שמואל ונמפט שלם חכל
לס כלקוס קאור וכל קלש לא קים כח וגם לא רצח שיקמקו מן קארץ לרוב רחנע

דדק ותם

ותם וזאזי
את נפשי ככש' ס ק
קייית ירח ממך שלם
תקדנש כמון שבערת
קאונות וקידעמס מן
קארץ וכן ת' ומסרית
כפשי כעלג לזיתקטלם
- וימ' ששק קמעשק
קקא קור ככש'

וימאן וגו' ויפרט' ס'
כמון ויפדרו
מן ויפדר' ס' מאד' אל
קמעס' כמון על קמעס'
כמון אל קקרים' ל' חכל
וכמון קרעס'

ולאשה עגל
מערבן
עגל מטמס' וקמקס'
שמפטמין' ס' קאר'
יקרא מערבן וכן

ותבוא האשה אל שאול
ותרא כי נבחל מאד ותאמר
אליו הנה שמעה שפחרתך
בקולך ואשים נפשי בכפי
ואשמע את דבריך אשר
דברת אלי ועתה שמע נא גם
אתה בקול שפחתך ואשימה
לפניך פת לחם ואכל ויהי כך
כחבתלך בדרך וימאן ויאמר
לא אכל ויפרעו בו עבדיו וגם
האשה וישמע לקלם ויקם
מהארץ וישבעל המטרה
ולאשה עגל מרבק בבירת
ותכהר ותזכהו ותקח קמח
ותלש ותפרו מצורת
ואתתאתאלות שאול
וחזתארי אתבהל לחדא
ואמרת ליהוא קבילת
אמתך מינך ומסרית
נפשי בעד נב לאתקטלא
וישמעית פתגמך ד
דמלילת עמי ובען קביל
בען אף את למיכר אמחך
ואשוי קרבך פתגמ
דלחמא ואיכול ויהי כך
חילא ארי תזיל בארחא
וסריכ ואמר לא איכור
ואתקפו ביה עבדו וואף
אתתא וקביל למימרהון
וקם מארעא ויתב ער
ערסא וילאתתא עגל פטים
בבתא ואוחיאת ונכסתיה
ונסיבת קמחא ולשת
ואפתיה פטירי

הרבים יועתן עגל פטיס' ודומק' ל' כדברי רבותי' ז'ל קמעסס' לרצח ודשק' ותפכו מעות קאלק'
כעלמות מקומות וזמן זה לזרית' ס' מקדק' אית' ל' פות' ול' קמעות' ל' עד שיקמין' ל' חכל' מקדק' ר' פ
קדק' אית' ככל' מאד' ואמר' ויק' ל' פרש' קמ' שמואל' כעג' ס' אמר' ורבותי' ז'ל
בעל' אב' ז'ל קמ' כד'

ר"ק

אתה ובטך עמי' שהיו מותם
כמו שאת מות וד' שו' עמי
במחיצת נשכר שהרד במלחמה על מנת למות
ולא תברח יכופר לך עון כונשך קצתם ותקיה
עמי במחיצת קצריקים וכן דרשון נשכר
שהביא במעשה
כונשן וזכר אורי
כופר לך אונת
המעשה וסמכות
עוד לפסוק למען
תזכרי ונשר
בכפרי לך ונ'
שכל העשק דבר
ומתבישם מ
מוחלן לך ולפי
הפס' אעפ'
שאמ' לך שימות
לא יתכן שיקה
המלך טרדנימח
עמו במלחמה
ועל כל פס' קיה
ל' לרד למלחמה קס' למות קס' לחיים"

רלב"ג

אתה ובטך עמי' כל שיקיו מותם כמנהג
וקנה בעטן קהודע קהיח אשר קבע
לשאל ספקות ראוי שיהיה לנשכר קס' קיח
יתכן שהגיע כנראה לשמואל אחר המות וזה בלתי איפשר
לפי מה שכתב מעטן קנראה ומנהג ר"ק בשם ממי
כ' שיע' ממנו
דבר מורגש לשאל
עם קעדר כל ק
קד' ממנו וקס'
ק' קיח יתכן פ
שיע' נאמנע
נעלמות נאונ
מאמ' כזק שקו
כנאי' לפי מנהג
שכתב מעטן א
קהודע נאמנע
ק' ממני' ואנחנו
אומדים נקתר
קס' קראשון פ
עד' קאמת לך
קועל ממנו ולך קבע ממנו דבר לשאל עד' קאמת אכל נא

קיה כל מעשלות קדמיון כמו שזכרנו ומנהג קודר
קס' קראשון ואולם קס' קס' יתד ממנו שאלו וקו
פ' שאל קיה ל' כח מה כנאי' אמרו קס' שאל בנאי' קס'
וקנה עם קתעדרות דמיון מנהג קועל ומנהג קתעדרות
קד' קממל' ממנו ונשכר לרוד כמו שאמר שאל לרוד ידעתי כי מלך ישראל ונשכר
צוה קיות ק' עם דוד וקיות ק' מעט שאל קבע מנחת קפעל' כל אלו קדברים הנזכרים פה' וקצתם
קיו קודעם ל' קודם זה וקצתם קודעם ל' בזק המקום מנח' כח מה כנאי' וקו' אומרו ויתן יי' גם את ישראל
עד פלשתים ומנח' אתה ובטך עמי' ונכחן קותרו אלו קס' קיח נא ל' קנראה לך

הקנה קחיק חת שמואל כדי לספר לשאול את כל הקורות קצוות עליו למקל לא חמד לו על ידי חלומותיו על ידי
אורים או על ידי כספים אלא על ידי חזק בעלת חוב

כט

רדק

וסרע פלשתים
עברים למחות
ולפליס חין
אומן טקדמס
קיו מחנות ו
ואלפס חנל
קסרמס ריו
עברים פס
מחות ואלפס
אשס
ויאמרו וע
אונזר
שס וקלם ל
קיק עמואל ל
קדס כמ פ
שפרסן אל
פירוס קיק חת
זק ימס וחס
מכרו למור
כאל קיק עמו זק
שס מיוס כפל
מיוס שפל חל
כלמ מיוס שכן
עמו כמ על פס
כל חיוספל

וקריבת קדם שאול
וקדם עברוהו ואכלו
וקמוואלו בלילא ה
החוא
פל שתאי ית בל
משריתוהו לאפקו ישראל
שרן בעין רבזרעאל
וטורע פלשתאי עברין
למאן ולאלפין ודור
ונברוהו עברין בבת רית
עם אכיש ואמר רברב
פל שתאי מה יהורג
האלקין אמר אכיש ל
לרברב פלשתאי הלא
רין דוד עברא דשאול
מלבא דישראל דהוה
עמירנן יומין אודנן שגין
ולא אשכחית בה מ
מרעם ביש מיומ
דאת פריש לוהי ער
יומא רדין

וחנש לפי שאול
ולפי עבריו ויאכלו
ויקמו וילכו בלילה
ההוא
ויקבצו פלשתים את
כל מהניהם אפקה
וישראל חנים בעין
אשר ביזרעאל ב
וכרע פלשתים
עברים למאות
ולאלפים ודור
ואנשיו עברים
באחרונה עם אכיש
ויאמרו שרי פלשתים
מה העברים האלה
יאמר אכיש אל
שרי פלשתים הלא
זה דוד עבד שאול
מלך ישראל אשר
היה אתי זה ימים או זה שנים ולא מצאתי
בו מאומה ביום נפלו עי היום הזה

רלבג

ישאול חך
קסמס דוד ללכ
עס אכש לקל עס
ישרא חלם שקיתר
זה קספן חין מ
מיוקסיקס וזק
טדוד קוכר
למלות מערת אכש
מנד קיוט יחתו
ומפט מק שגלע
שיוח תמד פוס
על ישראל לקריות
לכ כנחש דוד את
עמו וקס קיתק
מחשבת דוד כ
כלבת לפיות לשון
לפלשתים ולסכל
עצמס על ישראל
טזק מנק שיקלע
עשיתו חזק שקס
טקחיס ט

המנדבר מנחם הפרקים ומנחם אצל ידיו ידעו זה המנחם עצם חיה שמה ידוע בשם ומנדבר דברים
עתידיים ופ' מנחם הפרקים שמעמיץ קולו מנחם פרקי אבריו ומתחת שחיו עלידי מעשים שעשה
שמקיש בזרועותיו ויש אומרים אף מקטיר קטורת לשם וקשר הוא קשנה ומנדבר ואמרנו שכל אדם אחד
המעלה בזכורו ואחד קשאל בגלגלת ופ' המעלה בזכורו שמעלה המעלה ומנדבר ומעמיץ קולו מתחת
הארץ מכלל הקבר כדרך שמעלה שאל קולו של שמואל לקולו מלך כמו שכתב ויהי כלום מלך
קולך קשאל בגלגלת גם כן יקרא אוב ופ' שיש עמו בגלגלת אל לב שוקם לו אל זכוכית זכוכית ושם
מעשים עד שידמה שיוצא קולו מן וידמה לו בלתי קולו שאל ומשיב כן פירשו הגאונים ז"ל והדברים
הגדול רמזם ז"ל במעשה אוב בהקדמת ורועותו שאמרנו שאובו שרשם של קדש ברו וממנו וקולו מנדבר
כלל בדברים ידועים אצלם אחרי אשר הקטירו קטורת ידועה אצלם עד שימעלה שאלו בל' לו אחר מנדבר
עמו ומשיב על מה שקול שאל בדברים מתחת הארץ בקולו מן מלך וכלל אינו ככר לאוין אלא במחשבה
מרגש בו ופ' במעשה גלגלת שאלק גלגלת מן המעלה ומקטיר לה קטורת ומעשה זה עד שימעלה קולו יוצא
מתחת שחיו שכלל עד מלך ומשיב ועד אמרו רבותינו ז"ל בדברים נאמרנו במעלה זכורו המעלה רואה
ואינו אומעו מן שדרך לו אומעו ואינו רואה מן שאינו כריך לו אינו אומעו ואינו רואה כך שאלו אלה
שקעלהו רחוקו ולו שמעלהו שאל שקיה כריך לו שמעלהו רחוקו אבדו ועמשה שאל נצטב לו לל' שמעלהו
ולו רחוקו ורחיקו מלך לקת הגאונים בדבר הזה וכולם נשתנו כי מעשה אוב בלתי רחוקו ודברי חז"ל ודברי
התל' אב"י מהם אומרים כי ל' דבר שמואל עם שאלו חס ושנים ל' עלה שמואל מקברו ול' דבר שמו
אבל האשק עשה הכל במחשבות כי מיד כשרה כי שאלו הוא אף להראות לו כי מעד הקדמה כשרה ומעלה
דבר זה אמרנו למעלה רמיה ואתה שאלו ודרך בעל האוב להביא בן אדם שמנדבר במחשבו בלשון מן וכלל
בן שאלו לדרוש מתחת ורחיקו חיות ככל ידעו כי למחר יקרא יוצא למעלה וכל ישראל היו בפחד גדול
וידמה מה שעשה שאלו שדרך כהן וי' שמה ב' המנדב הדברים הנאמרים בפרש"י ומה שאמר ויאמר
שמואל אל שאלו על מחשבת שאלו היה חשבו שמואל היה המנדבר לו ומה שאמר ול' פשית חרון אפי
בעלן ידוע היה דבר זה כי מחשבת שאלו אמר לו שמואל וימאסך וי' מהיות מלך ומה שאמר לרעך לרוד
ידוע היה בכל ישראל דוד היה נמשך למלך ומה שאמר אתה ובטך עמי מדרך הסברא אמרנו ז"ל
זה פירש רב שמואל בר חפץ גאון ז"ל ואמר אף על פי שמעשה דברי חז"ל ז"ל בהלמוד כי המתהיר
שקחיתו האשק את שמואל ל' יקובו הדברים במקום שיש להם מבחשים מן השכל אבל רש"י קא"י ורש"י
סעדיה ז"ל אמרו המתהיר כי רחוק הוא שתדע האשק העתידות וכן שתהיה היא את המתהיר במחשבת האוב
אף קטרא יתברך קחיה שמואל כדי לספר את שאלו את כל הקורות העתידות לטא עליו והיא האשק אשר
לא ידע בכל אלה על בן כנהל כמו שזכרנו ותענה בקול גדול ואשר אמר האשק אתמי אעלה לך דברי
התל' מהם כי דעתה היה לעשות במחשבה אלה דברים

ר"ק

ועבדי אדוניך שאלו כלני קמים אשר נאמר
שקתנאנו שאלו אדוניקס גם כן ואורלכס נבקר
כשאר לרס קיום לבו וישבם וע' ועמלקי פשמו' נבס
שום קשלי שנסע מעס לכת עס חטש מעצו ט
עמלקי פשמו אל עקלגט חפשו קדבר עד שמענוס מעקלג
יוצאים לרס קשולג

אטפ' אדור. לא קיק
מחיק איס ואזק
סיגד קס חפשוית
קדבר עס קשכס
עד שמענוס ומנסת
קז' ומשמיר-ת
את אוקטנו קיקאל
קמיתו איס ואזק
שקרי דוד קרג
כמה מקס-ג נג
כהרג אל דרוס
וקור חסר קשמוך
אל נגברותו ואל
נגבלג קסזכרים
למק' אוקואס
עד נקרא נגבוכן
ולאשר נרמות נגב
ואפשר קיק קיא
וקראשון נכון ויטו
את עקלג איס
אומ' שקרג אר-
אשי עקלג שקרי

ר"לכג

ועבדי אדוניך אשר נאמר
אדני קס חפשי דוד ט לא
רצו שישנו ט חס קצבדים ואור לרס
ולכו' רל שקתק שיקי קאור לרס ואמ'
לזק אל יסתכנו על נד חפשי קמלקמק

ובען אקרים בצפרא ועברי
רבונג דאדא עמק ותקדמו
בצפרא ויגד לבון ותולון
ואקרים דוד הוא ונגרור-
למיו לבצפרא למתב לארע
פלשתאי ופלשתאי סקו
לזרעאל ויהוה בר-אתא דוד
ונגרוהיל עקלג ביומ-
תליתא דהועמלקאי אתנגדו
על דרוס ועל עקלג ומחוי-
עקלג ואוקידו יתה בנורא
ושבו ית נשיא דבה מועירא
ועד רבא ולא קטלו אינש
ודברו ואלו לאורחיהן ואתא
דוד ונגרוהיל לקרתא ור-
קליא בנורא ונשיהן ובעיהן
ובנתיהן ונשיאן וארים דוד
ועמא דעמיה ית קלהן ובכו
עד דלא הוה כהן חיר-
למבבי

ועתה השכם בבקר ועברי
אדניך אשר באו אתך ו
והשבמתם בבקר ואור לכם
ולכו וישכם דוד הוא ואנשיו
ללכת בבקר לשוב אל ארץ
פלשתים ופלשתים עלו וזרעא
ויהי בבא דוד ואנשיו עקלגביוס
השלישי ועמלקי פשמו אל-
נגבואל עקלג ויכו את עקלג
וישרפו אתה באש וישבו את
הנשים אשר בה מקטן ועד-
גדול לא המיתו איש וינהגו
וילכו לדרכם ויבא דוד ואנשיו
אל העיר והנה שרופת באש
ונשיהם ובניהם ובנותיהם נשבו
וישא דוד והעם אשר אתו
את קולם ויבכו עד אשר אין
בהם כח לבכות

אמר לא קמיתו איס אלפ ט ויטו קרסו קשר ושרפוק נאש' ואמ' ויטו על קריסת קבטן על קריסת קשון כמו
שאמ' על קבטן וירפא את מוצא יקקרוס ויואכזיק את שאר קשר וישט את קנשים ט חפשים לא קיו ט
שעס דוד קלכו ולא נשארנו נה ט חס קנשים וקנכס וקנכות לפ' לכוך ט לא קיק כער מי שילחס

ד"ק

ויקצנונו קצנים קצנים כן קוצ על עמנו הלא זקדנו מן שקולנו כל כך שרדנו
עמנו על ודוד ברבנותו יא לן לשמר ממנו שכן יתרנו בן אלדנו ויקרא
לכסנו יי וי סקלנו ריס כן קוצ קצנו ובענו קצנו לרוד נשנו נשנו ממין כן דוד

ויקצנו עליו שרי פלשתים ויאמרו לו
שרי פלשתים השב את האיש וישבא
מקומו אשר הפקדתו שסולא ירד עמנו
במלחמה ולא יהיה לנו לשטן במלחמה
ובמה יתרצה וזה אל אדנו הלא כראשי
האנשים חסו הלא זה דוד אשר יענו לו
במחלות לאמר הבה שאל באלפו ודוד
ברבנותו ויקרא אבישאל דוד ויאמר
אליו חי יהוה כי ישר אתה וטוב בעיני
צאתך ובאך אתי במחנה כילא מצאתי
בך רעה מיום בואך אלי עד היום הזה
ובעיני חסרניס לא טוב אתה ועתה שוב
ולך בשלום ולא תעשה רע בעיני סרני
פלשתים ויאמר דוד אל אבישאל מר
עשיתו ומה מצאתי בעבדך מיום אשר
הייתי לפניך עד היום הזה כי לא אבוא
ונלחמתי באיבי אדני המלך ויען אביש
ויאמר אל דוד ידעתי כי טוב אתה בעיני
במלאך אלהים אך שרי פלשתים אמרו
לא יעלה עמנו במלחמה

ורמו עלוהו רב פלשתים ואמרו
ליה רב פלשתים אתי בית גברא
ויתב לאת דיה רמניה תמן ולא יהות
עמנא בקרבא ולא יהא לנא לסטן
בקרבא ובמה יתרע דין לות רבונת
הלא ברישי גברא האינון הלא דין
דוד דמ שמעין ליה בחנניא למימר
קטל שאל באלפו ודוד ברבנותו ויקרא
אבישאל דוד ואמר ליה קיים הוא ויארי
בשר אתו טב בעיני מיפקד ומיעלך
עמל במשריתא ארלא אשכחיתך
מרעם ביש מיום מאד אתי לותי עד
יום אהרין ובעיני טורנא לא תקין אתי
ובען תובואי ל בשלום לא תעביר
ביש בעיני טורנא פלשתים ויאמר דוד
לאביש ארימה עבדיתומה אשכחת
בעבדך מיום אדהותי משמיש קרמך
עד יומא דדין ארי לא איהך ואני ק
קרבא בסנא רבונא מלכא ואתי
אביש ואמר לרוד ידענא ארי תקין
את בעיני במלאכא דיי ברם רבנא
פלשתים אמרו לא יסק עמנא
בקרבא

דִּרְךָ

וירדף וגו' אשר פגרו שנת מפט חולשתם מרח
קרדיפה ודומה לו בדברי רבותי ול ימאד
דמפגרו רבין קווי אמרי קאידנן יומא די שפמי פ' יוס שקין
במלס וקלס מנרבתס וית' דאיתמנעש פלח דכלה חתבה
דכלה אנחנו פשטן כנבכרת כרתה פס מפחק

מפלטתס כפון
שפ' גיכרית
וקכרת אר
כרית כנאן
פלשתיס כנאן
יקודק פשטו
כפון שפ' אשר
לכח מנאן
פלשתי ומנאן
יקודק ועל
כנבכלב קוא
כלבן חננו
משנכ יקודק
ואעפ' שפ' אשר
ועל אשר
ליקודק קית
לפ' סידוע כ
כפ' עצמק
וכנב' פ' דרוס
כהנע' יא פ'
אנן מיסור כ
מיסוריקל כנב
כפון קמדכ
שיקראכנב מ
מפס קחורכ
וקוא מיסור

רִלְכָנִי

וימצאו איש מצרי נשרק
ידמק שנותס שנאנו
משוטטס קנבוקנ קודס שקריק מנא
דוד מקס מצוקו יא מצוקו קאנסי
קקולכס עמון

וירדף דוד הוא וארבע מאור
איש ויעמדו מאתים איש אשר
פגרו מעבר את נחל הבשור
וימצאו איש מצרי בשדה ויקחו
אתו אל דוד ויתנו לו לחם ואכל
וישקו מיס ויתנו לו פלח דכלה
וישני צמקים ואכל ותשב רוחו
אליו כי לא אכל לחם ולא שתה
מים שלשה ימים שלשה לילות
ויאמר לו דוד למי אתה ואי מזה
אתה ויאמר נער מצרי אנכי עבד
לאיש עמלקי ויעזבני ארע כי ח
חליתי היום שלשה אנחנו פשטנו
נבכרת ועל אשר ליהודה
ועל נבכלב ואת צקלג שרפנו
באיש ויאמר אליו דוד התורדני
אל הגרוד הזה ויאמר השבעה
לי באלהים אם תמיתני ואם
תסגירני ביד ארע ואורדך אל
הגרוד הזה

וירדף דוד הוא וארבע מאור
גברא וקמכות גברא דאיתמנעו
מלמי עברית נחלא דבשור
ואשכחו גברא מצרא בחקלא
ואיתא ויתיה לות דוד ויהבו ליה
לחמא ואכל ואשקוהו מיס
ויהבו ליה פלס דכלתא ותרין
אתכלין דענבין יבשין ואכל
ותבת רוחיה ליה ארילא אכל
לחמא ולא שתי מיא תרין
יומין ותלתא לילות ואמר ליה
דוד רמן את ואי מדין את ואמר
עולימא מצרא אנה עברא
דנכרא עמלקאה ושבקני דבונ
ארי אתמר עית יומא דין דין
תלתא יומין אנחנו אתנגידנא
על דרוס ברית ועל דליהודה
ועל דרוס כלב וית צקלג א
אוקידנא בטרא ואמר ליה דוד
חתתני למשריתא הרא
ואמר קיים לי כממרא רמי
דלא תקטלנו ולא תמסרנו
בידא דרבוני ואחתניך
למשריתא הרא

ר"ל כנ

ויהי
לדור

הנה

ק.

כִּינֹהַ

ענקים

עברו

一

רד"ק

ווישטס נמלקנשור טון שפגור קס
מלכת אמר לשם דוד וקארבע מעלות
איש אישטן שס לשמור קכלס שחצו כדי שילכו קלס
וירדפו אחרי פמלקיס מקר כדי שיפגוס ועכשו נל
דוד ואנשו אלקס אל קמקס אשר קמקס קס

וקושיטס על
קכל' וקנקה קס
יעלו לקריתס
כשראו ס קס
נאס וינשדוד
את קעס' כמו
אלקעס' וכן
וקרית את
קנקה אתמי
קנדה מלך
נפ קנדה קלס
ושאל קס
לשנס וית' ו
וערעדוד ית
עמל' ונפוסח
אחרת וקרינ
דוד לית עמל'
ומי' יחלקו
מלק וק
טן חלק זק

ויבא דוד אל מאתים
האנשים אשר פגרו מ
מלכת אחרי דוד וישיבו
בנחל הבשור ויעאו ל
לקראת דוד ולקראת חעס
אשר אתו ויגש דוד את
העס ויניא אל להם לשלום
ויען כל איש רעוב ליעל
מהאנשים אשר הלכו עס
דוד ויאמרו יען אשר לא
הלכו עמי לא נתן להם
מה שלל אשר הצלנו כי
אם איש את אשתו ואת
בנו וינהנו וילכו ויאמרו דוד
לא תעשו כן אחי את
אשר נתן יהוה לנו וישמר
אתנו ויתן את הגדוד הבא
עלינו בידנו וישימע לכם לדבר הזה כי
בחלק הירד במלחמה חלק הישג על
הבליס יחרו חלק ויהי מתיוס הרוא
ומעלה וישמח חלקו למשפט בישראל
עד היום הזה

רלב"ג

סמלק קיורד נמלקמק וכלק קיוש
על קכלס יחרו יחלקו חמ' לשם למקת
שחין ראוי שיפשו כמו שחמרו לפי שחין זכות קארס
נאל ממשקס קכטו כרידק אל קמלקמק כחשך ירד
נמלקמק ס אשר ישכ על קכלס לשמורס מקאנשיס

קנאס למלקמ
קנא חלק סס
קיורדיס אל
קמלקמ' וקעס
שחין מקסחן
סס ווק דכר
מקאד לוקחין
ראוי שחמרו
שחטו נאל
אתס לנדכס
שירד' נמלק
מקאד לוק
שוק לס קיר
כעס ידכס
אכלק כעור
אלי כזכות
כלס אשר קלכ
ואשר נשאר
וקנ שמה דוד
לוק ומשפט
כעל שחלק
כלס נאל עד
קיוס קוק

ואתא דוד לות מאתן
גבריא דא דמנעו
מלמול בתר דוד
ואותיבנו בנחל
דבשור ונפקו לקדמות
דוד ולקדמות עמל
דעמיה וערעדוד ית
עמא וישאל להון ל
לשלום ואתיבכל גבר
בישור שיע מנובריא
דא לוקעס דוד ואמרו
חלק דלא אולו עמי
לא ניתין להון מעדאה
דשוכנא אלהין גברית
אתתיהות בנורי
וידברין וילון ויאמרו דוד
לא תעבדון כן אחי ית
דיהב' וילנא ונטר יתנא
ומסרית משרית
דאתת עלנא בידנא וומן
ישמעלכון לפיתנמא
הדין ארי בחולק דנתת

בקרבא ובחולק דאשתאר למיטר מניא
בתרא יפלגון ויהוה מיומא ההוא ולעלא
ושוח לנורת דין לישראל עד יומא הדין
לו ר

דֶּרֶךְ נְשׂוּסִים מַעֲמֵן וַיִּטּוּ
עַל הַמִּצְוָה עֵמֶן

הַתַּפְשׁוּת וְחֻנּוּגִים מִדְּקִיִּין וּמִפְחֻזִּין
וּמִכִּדְרֵיִן כִּמּוֹן יִחוּג וַיִּטּוּ כְּסֹכֹר

מִקִּשְׁף וְעַד קִעְרָה לְמַחֲרָתִים מִעֲרַב
זֶה זֶה עַד עֲרֻבִים
שֶׁמֶן וְכָל חֹתֶה עֲרַב
עַד קִנְקֵר שְׁקוּרָה
מִחֲרָת וּמִסָּה
מִחֲרָתִים שֶׁמֶן
קִשְׁטִים שֶׁעֲבָדוּ
וּמִלֵּת וְעַד שְׁמֵרֵת
בְּמִקְדָּשׁ שֶׁמֶן כָּלֹן
אֵינֶנּוּ עַד לְמַחֲרָתִים
וְלִדְעֵת רִטּוּת זֶל
שִׁפְרָשׁ מִן קִשְׁף
וְעַד קִעְרָה וְחֻנּוּג
תְּרֵי נֶשֶׁט קוֹנֵשֶׁף
יִמְנֹעַ וְחֵלֶף לִלְחָף
נֶשֶׁף לִלְחָף וְחֵלֶף
יִמְנֹעַ וְחֵלֶף
מִתְנַשֵּׁב טַעַם
קִמֵּס וְיֵת מִקְבָּלָן
וְעַד עֲדֵי מִשְׁפָּחָה
דִּימִיחַ דְּבִתְרוֹקִי

דֶּלְבָן

וּמִקִּשְׁף וְעַד קִעְרָה לְמַחֲרָתִים יִתְכַּן כְּסֹכֹר קִיִּם
עֲרַב כְּשִׁשְׁנִים וְכִכָּה חֹתֶם עַד עֲרַב מִחֲרָתִים קִיִּים
קִיִּיחַ אִין יִקִּי נֶשֶׁף נֶקֶד וְכִנְה דֶּדֶף חֲחִיקִי כָל קִלְכִּי וְכַעֲלֵי קִשְׁמֵר
רִחֵק חֹתֶם נְשׂוּסִי עַל מֶטֶם קִשְׁדֵּק וְכִלְמֵס נֶהֱסֵם מִן קִנְקֵר וְעַד קִעְרָה
וְחֵלֶף לְמַחֲרָתִים לִפְּשֵׁי אֶל מִטְּפִשְׁטוֹ אֶנְכֵּה אֶכְלֵה וְשִׁרְטֵנְקֵלֵנְכֵה

וַיִּדְרֹהוּ וְחֵה נְשׂוּסִים עַל פְּנֵי כָל
הָאָרֶץ אֲבָלִים וְשִׁתִּים וְחֻנּוּגִים כָּל
הַשָּׁלָל הַגָּדוֹל אֲשֶׁר לְקַחוּ מֵאָרֶץ
פְּלִשְׁתִּים וּמֵאָרֶץ יְהוּדָה וּכְסֹדֹד
מִהַנֶּשֶׁף וְעַד הָעֲרָב לְמַחֲרָתִים
וְלֹא נִמְלֹט מִהֶם אִישׁ בִּיאֵם
אַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ נָעַר אֲשֶׁר
רָכְבוּ עַל הַגְּמָלִים וַיִּנְסוּ וַיִּצַּל רוֹדֵה
אֶתְבֵּל אֲשֶׁר לְקַחוּ עִמָּלֶךְ וְאֶת
שְׁתֵּי נָשָׁיו הַצִּיל רוֹדֵה וְלֹא נִעְדַּר
לְהֵסֵם הַקָּטָן וְעַד הַגָּדוֹל וְעַד
בָּנִים וּבָנוֹת מִשָּׁלָל וְעַד כָּל אֲשֶׁר
לְקַחוּ לְהֵסֵם הַכָּל הַשִּׁיב רוֹדֵה וַיִּקַּח
רוֹדֵה אֶת כָּל הַצֹּאן וְהַבָּקָר נֶגְוָה
לְפָנֵי הַמִּקְנֵה הַהוּא וַיֹּאמְרוּ זֶה
שָׁלַל רוֹדֵה

וְאַחֲתֶיהָ וְהָאֲרֻטִּישִׁין עַל אֶפְרַיִם
כָּל אֲרָעָא אֲבָלִין וְשִׁתִּין וְחֻנּוּגִין
כָּבֵד עֲרָאָה סְגִיָּה דִּשְׁכּוֹ
מֵאֲרַע פְּלִישְׁתִּיָּא וּמֵאֲרַעָא
דִּיהוּדָה וּמִחֻנּוּגֵי דְרוֹדֵה מִקְבָּלָא
וְעַד עֵינֵי רִמְשָׁא דְמִימְנֵה
דְּבִתְרוֹהִי וְלֹא מֵאִישְׁתִּיב
מִנְהוֹן אֵינְשָׁא אֵילָהִין אַרְבַּע
מֵאָה גְבֵר עוֹלָם דְּרָכִיבֵי עַל
גְּמָלִיא וְאֶפְסֵי וַיִּשְׁוִי בְּרוֹדֵה יֵת כָּל
דְּשִׁבְנֵי עִמָּלֶךְ וַיִּרְתֵּתֵן
נִשְׁוָהִי שׁוֹיבֵי בְרוֹדֵה וְלֹא שִׁנְאָה
לְהוֹן מִזְעִירָא וְעַד רַבָּא וְעַד
בְּנֵי וּבָנִים וּמִבֵּיתָא וְעַד כָּל
דְּשִׁבְנֵי לְהוֹן כּוֹלָא אֶתְבִּתְרוֹהִי
וַיִּשְׁבֵּא רוֹדֵה יֵת כָּל עֲנָא וְחֹרֵי
דְּבָרֵי קִרְסֵי גִתִּיָּא רִחֵינִין
וְאֶמְרוּ דִּין עֲרָאָה דְּרוֹדֵה

וְלֹא פִי טַעַם קִמֵּס וְכִדְשֵׁי אֵינֶנּוּ טַעַם קִמֵּס עַל קִעְרָה לְמַחֲרָתִים קִמֵּס קִיִּיחַ לְמִוִּדֵּי קִיִּים לְקִיִּיחַ
בְּמַחֲרָתִים שֶׁמֶן וְכָל קִלְכִּי בְּעִמָּלֶךְ מִיחַר וְעַד נֶשֶׁט לִפְּשֵׁי קִמֵּס קִיִּיחַ פִּי חֵלֶף וְלִפְּשֵׁי קִמֵּס שֶׁמֶן וְכָל
קִיִּיחַ וְקִיִּיחַ שֶׁמֶן מִיחַר וְכִדְשֵׁי רִטּוּת וְלִקְמֵלֶךְ פִּדְרָן לִפְשֵׁי לִדְרֹךְ וְחֵלֶף מִיחַר וְכִדְשֵׁי רִטּוּת לִפְּשֵׁי
קִמֵּס קִיִּיחַ וְחֵלֶף זֶה שֶׁלֵּל דֶּדֶף כָּלֹן קִיִּיחַ קִמֵּס לִפְּשֵׁי קִמֵּס כִּינֵי דְּכִינֵי וְכִינֵי פִּדְרָן וְכִינֵי פִּדְרָן
בְּגִדְרוֹת קִשְׁדֵּק לִפְּשֵׁי קִיִּיחַ קִמֵּס לִפְּשֵׁי קִיִּיחַ לִפְּשֵׁי קִיִּיחַ לִפְּשֵׁי קִיִּיחַ לִפְּשֵׁי קִיִּיחַ לִפְּשֵׁי קִיִּיחַ
קִיִּיחַ מִיחַר שֶׁמֶן קִיִּיחַ עֲכָדִי רוֹדֵה זֶה שֶׁלֵּל דֶּדֶף כָּלֹן קִיִּיחַ לִפְּשֵׁי קִיִּיחַ לִפְּשֵׁי קִיִּיחַ לִפְּשֵׁי קִיִּיחַ לִפְּשֵׁי קִיִּיחַ לִפְּשֵׁי קִיִּיחַ

ד"ק

קמורים אנשי צדק שתל עברין דאמטן למיגד נקשתא ויחל
עטן חילופחד ס לא חכמו קמורים עדיין אלף פחד מקס

רלב"ג פן יטא
קערלס

קאלן ודקרט ודהעללע ס
קוק ירא שימיתקו נאכזרי
גדול מעט מק שקשירה
נקס ולזק נח

וזהעללע ס ידקרט נהרגס אונת דקירות קרנ דרך נקמה וכוזין וכן אשר
קהעללע נמורים וכל לשון קהפעלכזק קוא עכס קמעשק קקוא נא וז
מעשק שיטא זק קלסון ות ויהלעטן ס לשון העתע עכוזין כמו וקייט
נעשו כמהעטע

שימיות נד אוקטו
ויקח שאול אר
קחרנו ידמה
מזק קמקס
שמש קעמלקי
שאמל דוד שכבר
קרב שאול ואולם
אמזק למעחין
נעט דוד ס יודע
קיק שחט שאול
לדוד ואיפס ס לא
מרת שאול נספל
על קרט וקאלס
למית זק קבר
קעמלקי כמו
שסבר לדוד וקוח
יותר ככון לפ
מק שאחשנב

ותקיפו עבדי קרבא
על שאול ואשבחוהי
קשתא גברין דאמטן
למיגד בקשתיה
ורחיל לחדא
מקשתיה ואמר
שאול לנטייל וייער
שלף רבב
וקטולעבה דילמא
ייתון ערליא האלין
ויקטלונע ויתעלבון
כילא אבה נטיל
וייעה ארי דחיל
לחדא ונסב שאול
ית הרבא ונפל עליה
וחזא נטיל וייעה ארי
מית שאול ונפל אף
הוא על חרביה ומית
עמיה

ותכבר המלחמה אל
שאול וימצאו
המורים אנשים
בקשרת ויחל מאד
מהמורים ויאמר
שאול לנשא כלי
שלף חרבך ודקרט
בהפן יבאו הערלים
האלה ודקרט
והתעללו כילא אבה
נשא כליו כירא מאד
ויקח שאול את החרב
ויפל עליה וירא נשא
כליו כימת שאול
ויפל גם הוא על חרב
וימת עמו

ס הרעמו
כמהעט ס מרת
שאול קרוב למית
כמו נצחית נפשא
ס מרת ס לא מרת
עדיין ער שקמיות
קעמלקי כמו
שאמר נשורית
לדוד ואיפס ס
כוכעמלקי ס לא
קמיות קוא אלף
מצאן מרת אחר
שספל על ארס
ולמעחין נעט
דוד לפ מקשנע
אמכן ולא חסד
שאול נהרג אר
עצמו אדעט
שכענ אר דמכס
לנפשותיכס אדרוש

כלומר מידכס אדרוש אונת אס תקרטע עצמכס וכן מיגד כל חיק אדרשנן ומיד אס אחיו אעפס לא חמאלפ
שקיק יודע שאול ס סוט למות נמלחמה קהיח ס כן אמר לשמואל ועד ס דאקס מצאקו קמורים נקשת
ולא קיק יכול למלחמ מידס סוב קיק שיקרוב קוא אר עצמו ולא קהעללע ס קערלס וכן אמרו רבותנן זל אך
אר דמכס לנפשותיכס אדרוש יכול כשאול הלמוד למיד אך

ד"ק ר"ל

ולמרס קנש עשק
קאי לרוד ולכריות
שלמן קשל לוקט
יקודק לרענו ככר
קמקומות קנזכרים פרי

לרענו וכן כהתלל בעד רענו בעד רענו
לאשר במרון אשר קהלך שם שקי מתקלך
למקום כשקיק נרחוקיו מסתדין חות
ועשים עמו מונות עשק קול גב עמקס מונה מקשל ועד מ
לרז יקודק קיק של כמו שמי קמער קמכרי לחזן פשטן כנב
קכרית ועל אשר
לקודק וידבקו
כמו וידבקו
וכן וידבקו חר
לשנס כמו וידבקו
ועטן עטן קשק
ולק שלשת בט שחול
סזכר קס שקיו יונאי
עמו כמלמק לפ
מיע עמו וחס
נשת נשאר נשת
ללל קיק יונ
כמלמק

ויבא דוד אל עקלג וישלח מ
מה שלל לזקני יהודה לרענו
לאמר הנה לכם ברכה משלל
איביהוהו
בבית אל ולאשר ברמורת נגב
ולאשר ביתר
בערער ולאשר בשפמות ולאשר
באשתמע
ולאשר ברכל
ולאשר בעריהי רחמאלי ולאשר
בערי הקינו
בחרכה ולאשר בכור עשן
ולאשר בעתך
בכרון ולכל המקמות אשר
התהלך שם דוד הוא ואנשיו
ופלשתים נלחמים בישראל וינסו
אנשי ישראל מפני פלשתים ויפלו
חללים בחר והלבע וידבקו פלשתים
את שאול ואת בניו ויכו פלשתים
את יהונתן ואת אבנרב וארת
מלכי שוע בני שאול

ואת אדוד לצקלג וישלח
מבית אל לסבי בית יהודה
לרחמיה למימר ה
לכון מתנא מבית סנאי
עמא דמי לדבית אל
ולדברמות נגב
ולדביתר ולדבערער
ולדבשיפמות ולרי
באשתמע
ולדברכל ולדבקו
ירחמאל ולדבקו
שלמאה
ולדברמה ולדבכור
עשן ולדבעתך
ולרי בכרון ולכל
אתריא דהליך תמן דוד הוא ונברוהי
ופלישתאי מנחין קרב
בישראל ואפבו אנשי ישראל מן קדם
פלשתאי ונפלו קטילין בטורא דגלבע
ואדבקו פלשתאי ית שאול וית
וקטלו פלשתאי ית יהונתן וית אבנרב
וית מלכי שוע בני שאול

דר"ק תחת האל וברך עני תחת האל
אלהינו כלל לכלעץ וכן ויסע
אלתרנו ונכנסנו וברך פ' שזקקען קיק
אלה ויצמו שבעת ימים זכר לזותן שבעת ימים
סבתן לפי זמן נחש קעמוס ונחית זמן כשעל
ידי שזול ולפסך

נעסקן ט' אשי ויקחו ארת ע
ישאזכרו חותה עצמיהם ו
תשועה ששעעל ויקברו תחת
ידו כחולל האשל בבישה
דוד נתי"י ויצמו שבעת

ימים ויהי אחר מות שאל
ודוד שב מהבית ארת העמלק
וישב דוד בעקלג ימים שנים ויהי
ביום השלישי והנה איש בא מן
המחנה מעם שאל ונגדיו קרעים
ואדמה על ראשו ויהי בבאו אל
דוד ויפל ארצה וישתחו ויאמר
לדוד אימה תבוא ויאמר אליו
במחנה ישראל נמלטתי ויאמר
אליו דוד מה היה הדבר הנד נא
אלי ויאמר אשר נס העם מן
המלחמה וגם הרבה נפל מן העם
וימתו וגם שאל ויהונתן בנו
מתו ויאמר דוד הנה המעד
לו איך ידעת כי מרת שאל
ויהונתן בנו

רלבג

אשר נס קעס מן קמל קמק ספר
קמקרק קרע נהדרנה כרחוי כדי של
ינעקפעות לשומעם חס נהדרנ' כי זה קמקשייט
אל סכל קרע קחור בזולת קפעות גדול מאד וקמקל
ט' מי שימות חותה בזולת חול קודם לו ידא יותר קמק
שידא חס קיק לו

ונסיבויית נרמיהון וקברו
תחות אשלא בביש
ויצמו שבעת ימים ויהי בתר
דמית שאל ודוד תב
מלמיחית דבית עמלק
ויתברך בעקלג יומין
תרין ויהי ביום ת
תליא ויהא נכרא את
מן משריתא מלות שאל
ולבושוהי מבועין ועפרא
דמי ברישית והיה
במיתוהילות דוד ונפל
על ארעא וסגרי ואמר ליה
דוד אימדין אתאתי ואמר
ליה ממשריתא דישראל

אשתובית ואמר ליה דוד כה הוה פיתומא הוה
בזן ליה ואמר דאפך עמא מן קרבא ואף כג' נפל
מן עמא ואיתקטלו ואף שאל ויהונתן ברייה
מיתו ואמר דוד לעולימא דמחוי ליה איבריין
ידעת ארי מית שאל ויהונתן ברייה

ד"ק

כל אנשי הסמוכים אלנו בעמק נבר קבלנוהו ויראו יחד בעבר קעמק
 ת"י בעבר רחמי שרא' ופ' קערים אשר קין בעבר קמי שור קסמוך לרץ פלשת וכן בעבר
 קירדן קמקמוות קסמוכין לרדן וסמוכין לרץ פלשתים ולא קיתה נון ער מעבר ועזט איתן ויכרתו
 את כלנו שמנו בגרין וכל זמן ט קסור וקמערק קעמקין קסמס וישימו טת פשרות כלמים קעמין
 בערת פשרות מן פשרות חסך וכלברי קימס כע' טת חלוקים וקס קעשרות שקין חלוקים

וישרט איתם
 סס ת' וקל
 עלקון כמא
 דקלן עלמל
 תמן חפשי
 סקין דעת
 כמסכת ל
 דול שרשן על
 קמלס וימ
 קן שורט
 עלקס מיטן
 וכל תמישן
 אודעת על
 שרפת קסמי
 כמון ויקמו
 קרופים
 ויתכן למד
 ט קשר
 שרש שקל
 רמקול רע
 לקברס עס
 קתלעס ט
 לחקין דרך
 סגור ושר
 קשר וקברו
 קעמית

ומית שאול ותלתא בנא' ונטל
 זינחאף כל גברוהו ביומא דהוא
 בחדא יוחא אינשי ישראל
 דבעברא דמשרא ודבעברא
 דירדנא אריא פכואינשי ישראל
 נארי מיתו שאול ובנא' ושבקו
 ית קרויא ואפכו ואתו פלשתאי
 ויתבו בהון והוה ביומא
 דבתרוהו ואתו פלשתאי להלץ
 ית קטליא ואשבחו ית שאול
 וית תלתא בנא' קטלין דמן
 בטרא דגלכוע ופסקו ית רש
 וחליצו ית זינחא ושלחו בארע
 פלשתאי סחור סחור לבסרא
 בבית טערתהון וית עמא ושוואו
 ית זינחא בית עשרתא וית
 גיפיה עלבו בשורא דבית שן
 ושעו עלוהי ית ביביש גלעד
 ית דעברו פלשתאי לשאול
 וקמו כל גבר נבר ואולו כר
 לילא ונס' בית גופא דשאול
 וית גופא דבנא' משורא דבית
 שן ואתו ליביש וקלו עליהון
 במא דקלן על מלכא תמן

וימת שאול ושלשת בניו ונשא
 כליו גם כל אנשי ביום ההוא
 וחרו ויראו אנשי ישראל אשר
 בעבר העמק אשר בעבר הירדן
 כי נסו אנשי ישראל וכי ברתו
 שאול ובניו ויעזבו את העדים
 וינסו ויבאו פלשתים וישבו בהן
 ויהי ממחרת ויבאו פלשתים
 לפשט את החללים ומצאו את
 שאול ואת שלשת בניו נפלים
 בהר הגלבע ויכרתו את ראשו
 ויפשטו את כליו וישלחו בארץ
 פלשתים סביב לבשר ברת
 עזביהם ואת העם וישימו את
 כליו בית עשרתותא וינתו
 תקעו בחומת בית שן וישמעו או
 ושבביביש גלעד את אשר עשו
 פלשתים לשאול ויקומו כל איש
 חילו וילכו כל הלילה וישאו את
 גוית שאול ואת גוית בניו מחומת
 בית שן ויבאו יבשה וישרפו אתם

שם

דרק

שמואל

רלבנ

ומשפחה לפיות בקיץ סקעטן לעבר ומוקו ואכסך
 משי קו פתוקה וקעטן לעבר ופרשו הקדמונים לפי
 שמואל המיתקו שקרי קוא נפל על חרט ומת לך
 כפתוקו ומויתקו חקרי נפל חקרי שכל ער
 חרט לא קיק יכול לפיות שקרי הפרשים קשיקו וקיו
 קרוס לטא על ויקרעו ורע שקרעו חט ולא
 קס

סידעט לא יחיק חקרי נפל רל שאל קמיל
 לעצמו קריעת שאל חלף מפת שנתברר לו שח
 אפשר שיחיק חקרי נפל על חרט חס מעד
 קמכ שקרע חס חס מפת שאל יוכל לנס ולקמל
 משוקו ישיקו

רדק

ויחזק דוד בבגדיו ויקרעם
 וגם כל האנשים אשר
 אתו ויספרו ויבכו ויצמו
 עד הערב על שאול
 ועל יהונתן בנו ועל עם
 יהוה ועל בית ישראל כי
 נפלו בחרב
 ויאמר דוד אל הנער
 המצד לו אי מזה אתה
 ויאמר בן איש גר עמלקי
 אנכי ויאמר אליו דוד
 איך לא יראת לשלח
 ירך לשחת את משיח
 יהוה

ויחזק דוד בבגדיו
 מכין למרו רל
 שחייב אדם לקרע
 על נפשו ועל חט
 סתדין שאל זה
 נשיא ויקרען זה
 חט סתדין וכן
 על רוב חט שמו
 שחייב אדם על
 ועל בית ישראל
 ולמרוש שרט
 חות מעמעט על
 כל אחד מקס חייב
 לקרע וכתוב ב
 בבגדיו שחין אדם
 חייב לקרע חלף

רלבנ

ואתקף דוד ב
 בלבושו ויבוענו
 ואף כל גברא
 דעמיה ויספרו ו
 ויבכו ויצמו עד ר
 רמ שא על שאול
 ועל יהונתן בריה
 ועל עמא דמי ועל
 בית ישראל ארי
 אתקטלו בחרבא
 ואמר דוד לעלמא דמחו ליה אי
 מדין אתואמר בר גבר גיור עמלקא
 אנא ואמר ליה דוד אברין לא
 דחילתא לאו שטא ירך לחבלא ית
 משיחא דמי

עלון וקרי בבגדיו סדוד קרע כלס סקעטן לעבר ומוקו ואכסך
 שחייב אדם על בית ישראל קכל אחד כפל קעטן לרוב חט כלמ בית ישראל נפל וברכ ומס יי
 או אמר כן לפ שרוב ישראל חס וברש מפת מק לפ פרש קרע כמק חלס נפל שר קרע על
 סס חל הגדו נגת חל הגדו חוטית חלקן

ר"ל בנ וקנה שאל נשען על

חמית ידמה שחזק
שכנל על חמית ור"ל שאל
דקדקו קיה שאל
נשען עלו בכח
לשאלם קדקדק
וכאשר ר"ל
שאלו יכול עלוה
אמר לנער
קעמלקי סימיתקו
טחזוט קשנן ט
כלעד נפשי ט
קדען כור לט
מק שאחזקט
שקלטש שקיר
משונן לוסיק ל
קוזק כוספן שאל
יוכל קחרב לחתכו
בקלית וקמ שאל
שקחטש שככ
עלנו קחזל קשנן
ולקלן קיה יכול
לדקדקו וכאשר
אמר שר ווא קי
עדיון בקש ממנו
סימיתקו שאל
יתעללו ט
קערלס

ר"ק נקרא נקדית נמקדק בלית שס לא מדעת שמינח אונות שס

ונקרא מקור מנסעל שס כון כמון שאל נשאל דוד נשען
על חמית מהמכה שכל על חרבו ובעל קשרי מיחית קשרי כתרע
משריית פריש וכן תרגו בעלגד מישר גד וישלפרש בעל קשרים
ר"ל קשרים וקמנווטס איהם ויאמר חלנו עמלקי אכט כן כתו וקרי
וחמר וקקרי
מנחל וקכעב
כלט חזר חמר
לכט קוז עמלקי
ולט שאל קדר
קעמלקי לט חמר
קוז עמלקי אכט
ביחזוט קשנן
שס חול חול יקדק
לכט מיחית מכת
קרב וט חר
אחדת רתיתל
וכדשען קכט
קלנשים כתר
תכנן שרעט ויש
מפרשים קשרים
לנשייתשנן כ
וכעל קשרים
קדשקו טכל
עד נפשי ט בעד
שנפשי ט וכן
יקרעט קערלס
ולט קחר טכל
כך חמער מיחית
קינח שעריון
נפשי ט ולכך חז

וַיֹּאמֶר הַנַּעַר הַמַּעֲדָ לוֹ
נִקְרָא נִקְרִיתִי בְּרֹדֶה
חֲלָבָע וְחִנָּה שְׂאוּל
נִשְׁעַן עַל חִנָּתוֹ וְחִנָּה
הָרֶכֶב וְבָעֲלֵי הַפָּרָשִׁים
הָרֶכֶב הָיוּ וַיִּפֹּן אַחֲרָיו
וַיִּרְאֵנִי וַיִּקְרָא אֵלַי וַיֹּאמֶר
הִנֵּנִי וַיֹּאמֶר לִי מִי אַתָּה
וַיֹּאמֶר אֵלָיו עַמְלִיקִי
אֲנִי וַיֹּאמֶר אֵלַי עַמֶּד
נָא עָלַי וּמִתְּרִנֵּנוּ בִּי
אֲחֻזֵּי הַשֶּׁבֶךְ כִּי בָלָה
עוֹד נַפְשִׁי בְּיָדָא עַמֶּד
עָלַי וַאֲמַתְּרִנֵּנוּ בִּי
יָדַעְתִּי כִּי לֹא יָחִיָּה
אַחֲרֵי נִפְלוּ וַאֲקַח הַנּוֹר
אֲשֶׁר עַל אִישׁוֹ
וַאֲצַעֲדָה אֲשֶׁר עַל
זֶרְעוֹ וַאֲבִיא אֶם אֶל אֲדָנִי
הָיָה

וַאֲמַר עוֹלָמָא דְּחַיִּי
לִיָּה אִיתְּרָעָא
אִיתְּרָעָת בְּטוֹרָא
דְּגִלְבּוֹעַ וְהָא שְׂאוּל
סְמִידָה עַל כִּוְרִיתָהּ
וְהָא רִתִּיבִיא וּמִשְׁרִית
פָּרָשִׁיָּא אֲדָבְקוּהִי
וַאֲיִתְּפִנֵּי לְאַחֲזֹרָהּ
וְחֻזָּא וְקִרְא לִי
וַאֲכִרִיתָהּ אֲנִי
וַאֲמַר לִי מִי אַתָּה
וַאֲמַרִית לִיָּה עַמְלִיקָא
אֲנִי וַאֲמַר לִי קוֹסְבָּעַן
עָלַי וְקִטְלוּנִי אֲנִי
אַחֲרָנִי דְּתִיתָא אֲדָנִי
כָּל עוֹד נַפְשִׁי בִּי
וְקִמִּית עָלַי וְקִטְלוּנִי
אַחֲרֵי נִפְלוּ אֲרִי לֹא
יָחִיבִתְרָהּ דְּנִפְלוּ וְנִסְבִּיתָהּ
כִּלְיָא דְּעַל רִישִׁיהָ
וְטוֹטְפָתָהּ דְּעַל
דְּרֵעֶיהָ וַאֲיִתְּנִין לֹת
רְבוּעֵי הַלְבָּא

נפשי ט ולכך חז חז חז שחזר חז מיתת ואעמר עלנו ואמיתקו קוז פתוקה

דרק

שמוא

רלבג

וּמִשְׁפָּחָה לְחַיִּים בְּקִמְצָן מִקְדָּשָׁן לְעַבְדֵּי וּבְמִוְקָו וּלְחַבֵּן
 מִנְּשֵׁי קוֹף פִּתְחָה וּקְדָשָׁן לְעַבְדֵּי וּפִרְשׁוֹ קִקְדָּמוֹתֶיךָ לִפְנֵי
 שְׂמוֹנֵה שָׁלֹם הַמִּיתָהוּ שְׁהִי קוֹחַ כֶּסֶל עַל מִדָּתָהּ וּמִתָּהּ לִכְרֹ
 כִּפְתָּחָהּ וּלְחַיִּים בְּקִמְצָן מִקְדָּשָׁן לְעַבְדֵּי וּפִרְשׁוֹ קִקְדָּמוֹתֶיךָ לִפְנֵי
 קִדְּשָׁן לֹא קִיָּה יִכְלָל חַיִּים שְׁהִי קִדְּשֵׁי קִדְּשָׁן וּקִיָּה
 קִדְּשֵׁי לִבָּא עַל וּקִדְּשָׁן וּרְשָׁה שְׁהִי קִדְּשָׁן לֹא
 קִס"

מִיִּדְעָתִי מִלֹּא יִחִיק אֲחֵרֵי כֶסֶל לֹא שָׁלֹם קִמְצָן
 לְעַבְדֵּי קִדְּשָׁן לֹא שְׁמוֹנֵה שָׁלֹם מִקְדָּשָׁן לְעַבְדֵּי וּפִרְשׁוֹ קִקְדָּמוֹתֶיךָ לִפְנֵי
 אֲפֹשֶׁר שִׁחִיק אֲחֵרֵי כֶסֶל עַל מִדָּתָהּ וּמִתָּהּ לִכְרֹ
 הַמִּתָּהּ שְׁהִי קִדְּשָׁן לֹא שְׁמוֹנֵה שָׁלֹם מִקְדָּשָׁן לְעַבְדֵּי וּפִרְשׁוֹ קִקְדָּמוֹתֶיךָ לִפְנֵי
 מִשְׁפָּחָה יִשְׁמִיחֵנוּ"

דרק

וַיִּחַזַּק דָּוִד בְּבִגְדָיו וַיִּקְדָּשׁ
 וְגַם כָּל הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר
 אִתּוֹ וַיִּסְפְּרוּ וַיִּבְכּוּ וַיִּצְמְחוּ
 עַד הָעֶרְבָּעַל שְׁאוֹל
 וְעַל יְהוֹנָתָן בְּנוֹ וְעַל עֵם
 יְהוֹהָ וְעַל בֵּית יִשְׂרָאֵל כִּי
 נָפְלוּ בַּחֲרָב
 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל הַנָּעַר
 הַמַּעֲרָל לֹא יִמּוֹת אַחֲרָי
 וַיֹּאמֶר בֶּן אִישׁ גִּר עַמְלֵקִי
 אֲנִי וַיֹּאמֶר אֵלָיו דָּוִד
 אֵיךְ לֹא יִרְאֶתָ לְשַׁלַּח
 יָדְךָ לְשַׁחֵת אֶת מִשְׁיַח
 יְהוָה

וַיִּחַזַּק דָּוִד בְּבִגְדָיו
 מִכִּזְכָּן לְמִדָּה לֹא
 שְׁחִיבֵי אֲדָם לְקִדְּשָׁן
 עַל שִׁיחֵי עַל אֶת
 שִׁתְרֵי שְׁאוֹל וְזֶה
 נִשְׁחִיבֵי וַיִּקְדָּשׁ וְזֶה
 אֶת שִׁתְרֵי וְזֶה
 עַל רֹכְבֵי כֶסֶל
 שְׁחִיבֵי עַל שִׁיחֵי
 וְעַל שִׁתְרֵי יִשְׂרָאֵל
 וְלִמְדוֹת שְׁחִיבֵי
 אֶת שְׁחִיבֵי עַל
 כָּל אֶחָד מִקְדָּשֵׁי
 לְקִדְּשָׁן וְזֶה
 כִּיבְנוֹ שְׁחִיבֵי אֶת
 חִיבֵי לְקִדְּשָׁן לֹא

רלבג

עַל שְׁאוֹל וְעַל
 יְהוֹנָתָן בְּנוֹ כֶסֶל
 וְזֶה עַל רֹכְבֵי כֶסֶל
 קִדְּשָׁן כֶסֶל
 מִכִּזְכָּן כֶסֶל
 קִדְּשָׁן כֶסֶל

וַאֲתָקִיף דָּוִד
 בְּלִבּוֹ שִׁחֵי וְזֶה
 וְאֶת כָּל גִּבְרֵי
 דָּעִמִּי וַיִּסְפְּרוּ וַיִּבְכּוּ
 וַיִּצְמְחוּ עַד הָעֶרְבָּעַל
 רַמְשֵׁי עַל שְׁאוֹל
 וְעַל יְהוֹנָתָן בְּנוֹ
 וְעַל עֵם אֲדָם וְעַל
 בֵּית יִשְׂרָאֵל אֲדָם
 אֲתָקִיף בְּחֶרֶב
 וַיֹּאמֶר דָּוִד לְעוֹלִימָא דְמַחֲוִי לִיחֵ
 מִדִּין אֲתָאמֶר בְּרִי גִבְרֵי עַמְלֵקָה
 אֲנִי וַיֹּאמֶר לִיחֵ דָּוִד אֲבִדִין
 דְּחִלָּתָא לֹא שְׁחִיבֵי לְחִבְלָא יִתֵּן
 מִשְׁחֵיחֵ דְּחֵי

עַל שְׁאוֹל לְבִדּוֹ וְקִדְּשָׁן עַל יְהוֹנָתָן וְקִדְּשָׁן עַל עֵם וְקִדְּשָׁן
 שְׁחִיבֵי עַל שִׁתְרֵי יִשְׂרָאֵל כָּל אֶחָד בְּלִבּוֹ לְקִדְּשָׁן לְרֹכְבֵי כֶסֶל וְזֶה
 אֶת שְׁחִיבֵי יִשְׂרָאֵל כֶסֶל וְזֶה שְׁחִיבֵי עַל שִׁתְרֵי יִשְׂרָאֵל כֶסֶל
 אֶת שְׁחִיבֵי עַל שִׁתְרֵי יִשְׂרָאֵל כֶסֶל וְזֶה שְׁחִיבֵי עַל שִׁתְרֵי יִשְׂרָאֵל כֶסֶל

רדק

שמואל

רלבג

וכן יצא על ספר ראדאוריתא שכתב נה ידך בעדף
 אויטך וכתב כרע רבץ כאריונ וכתב נברר
 מעק רצ גם כן ידיו רכלו ועוד מעריו תהיה ונדרס
 יכנע פלשתים כמו סר אינן שקבעס דוד ועזריקו
 וחזקיקו ונאומרו קשת ס קול עקד מלחמה ודרך
 קתעב לזכרו במקום זכר גבורה כמו קשת גבורים
 קתים קתתה קשתתם קשת נאשר זי ועשתו
 וקדומים להם ואמר למד ס כל אחד מעב יקודק
 קחוק ורבותי זל פראו ידך בעדף אויטך אי וקו יד
 יקודק קשת קצו כענב על ספר קישר נספר בראשית
 וקחלקו ויאמר קצו ישראלנו

ויאמר למד נה יקודק קשתנו בעטור שראק ס
 מיתת שאל קיתב נסנת ירדו מקמוריס נקשר
 ולא קיו נשראל מני שקיק נקי בזה אמר דוד למד את
 נה יקודק קשת ס קול מעקב נהיס שכלל מלחמה
 וקצו ספר קישר קול לפי מה שקשור ספר מעורס
 קיק חלס וכבר אמרו ספר קישר שקול ספר בראשי

למד חברו למלחמה ס קישר מלחמת ישראל וקדנס
 קשת ורבותי זל פראו ידך בעדף אויטך אי וקו יד
 יקודק קשת קצו כענב על ספר קישר נספר בראשית
 וקחלקו ויאמר קצו ישראלנו

רדק

הצב ישראל על
 במותך חלל איך
 נפלו גבורים אל
 חגדו בגר אל
 תבשרו בחוצות
 אשקלון פן
 תשמחנה בגור
 פלשתים פן תעלזנה
 בגות הערלים

קצו ישראל קח
 קח קריאה
 כח קקלחוקה
 אחת לרס קדור
 קתס ראודכר
 ק' וקדומים להם
 ועמנ נח קספ
 וקדען וקול על
 דרך ס תהיו אתם

ארץ חסן וחסד קסמך ורל קצו נה ישראל וכן
 קארון קברית קעס קמלחמה וקדומים להם כל
 קתה שאתה ארץ חסן איך קיק זה ס על צמורתך
 נסל קללים כאלו איך נסל גבורים וית איתעידון
 ישראל על צמורתך וית איתעידון קמילן פ' קצו
 מעמנ נח נח

רלבג

איתעידון ישראל
 על בית תוקפיון
 איתרמיתון קטילין
 איכרין איתקטלו
 גבריא לא רחמון
 בנתלא תבסרון
 בשוקי אשקלון
 דילמא יחריאן בנת
 פלשתאי דילמא
 ירוצן בנת ערליא

קצו ישראלנו מכאן
 קתחלת קינה ואמר
 זק על ארץ ישראל
 שנקרית ארץ קצו
 ועטמו קצו נה ישראל
 וכן קארון קבריר
 שקדען ס קארון קרון
 קברית על צמורתך

חלל אמר זה בעטור קר קגל בעשכנל ס שאלו וכמו
 אל תגדו בנת ידוע ס גת ואשקלן קיו יושבים נהיס
 על פלשתים

ישראל על צמורתך וית איתעידון קמילן פ' קצו

רד"ק

דמך על ראשך כלומר אהב
גרימת מיתהך וית' חונן
קמולך תהא כדמך כל דמי שאלו שגרע
ישוט על ראשך" ואפשר ש' לכך כתב
דמך דס שאלו דמך שטקס על ראשך
ויאמר למד

במקור
קשת יש מפרש
מכאן ואילך
כדי למד במ
יקודק קשת מן
שמעו שאלו
ויקבעו ויל' ש
זה אינן מן הקינ
ותחלת הקינ
קצת ישראל ש
אין קינ זוכר
צקיעת שאלו
ויקבעו במ
יקודק שקינכנד
מלכותו של שאלו
אכל פ' ויאמר
למד במ יקודק

וקרא דוד לרד
מעלימא ואמר קרב
שלום ביה ומחיה
וקטליה ואמר ליה
דוד חובת קטולך
תהי ברישך ארבי
פומך אסחיד בך
למימר אנא קטלית
ית משיחא דמי
ואלא דוד ית אליא
הדין על שאלו ועל
יהונתן בריה ואמר
לא לפאכע יהודה
מינך בקשת אדרא
היא כתבא ע
ספרא דאורייתא

קודם שהחל לקוץ על הקס חמ' לנשי אר
תתאשמו מן קטובה ולן ירעל בכס צמות
שאלו ויקבעו ש קשת קמלחמה שר במ יקודק
וקבוצה קדיח להם וקנה קיח כענה על ס
ספר קישר וקוץ ספר רד"ק

רלב"ג

יש לתמוך מדוע נקרא דוד לקורנו וקנה עשה זה
כדמך שאלו ונקשתו אל שקה שונה בזו איננו
ממנה שיקש' וזה שאלו לחברו קטל' ויחלבו חייב כמו
שקה נזר נחלמוד כל שכן בעמך קמיתה וכל שכן צקמיתה
קמלך ואין מצות קמלך ממנה שחפזו בזה ש דברי קרב
ודברי קהל למד

ויקרא דוד לאחר מ
מהנערים ויאמר גש
פגע בו ויכהו וימרו
ויאמר אליו דוד דמך
על ראשך כי פך ענה
בך לאמר אנכי מחתני
את משיח יהודה

ויקנן דוד את הקינח
הוא את על שאלו ועל
יהונתן בנו ויאמר ל
ללמד בני יהודה קשת
הנה בתובה על ספר

הישר

דברימי שומעין
זכר קזקירי
קתורק על דבר
קמיתה כל שכן
על קמיתה קמלך
ואעפ' שאלו קינ' שס
עדים וקיר
מקשיע אלה עצמו
וקימ' מוט זר
פמור כדן קנה
עשה וקדוד ל
לקור את שמה שאלו
יקלן קאנשים לשלוח
ידם צמלבור
ולזאת קסנה

בשעה נזקד מ
משלוח יד שאלו כשקיה צמערקו ואעפ' שקיה דוד
וקיה מוטל להרע וידמה שזה קבער קמנשר לן קיה
גר כדק ואעפ' שאלו בן איש גר עמלקי אכס כבד חמ'
לקורות שאין עמלקי באמת אכל חביו קתערר נזר
עמלקי וזאת קיתה תשובה לדוד ש כבד ידעוד מפי
ש עמלקי קוץ אכל שאלו על קמקום שקיה חונן
וקוץ קשינ' כענר קמקום נקרא עמלקי לן שקיה
ממשפחת עמלק

דר"ק עם עדמס'י'ת' ומות'ל'כ'ון' הפ'פ'וק'ין' וי'ש' ל'פ'ר'ש'ו'
כ'מ'ש'מ'ע'ש' ה'ל'ב'ש' ק'מ'ו'ב' ו'ק'י'ל'ה' ע'ד' ל'ג'ו'ף' כ'מו'
ק'מ'א'כ'ל' ה'מ'ו'ב' ו'נ'מ'ד'ר'ש' ל' י'ק'ו'ד'ק' ו'ל' נ'ח'מ'י'ק' ל' י'ק'ו'ד'ק' ח'ו'מ'ן'
נ'כ'ו'ת' י'ש'ר'א'ל' א'ל' נ'כ'ו'ת' י'ש'ר'א'ל' ו'ד'א'י' ע'ל' ש'א'ו'ל' ב'ט'נ'ה' ש'נ'ש'ע'ר'
ש'ה'יו' ב'ע'ל'ק'ן' י'ו'צ'א'ין' ל'מ'ל'ח'מ'ה' ה'י'ה' ז'כ'ן' ו'מ'פ'ר'נ'פ'ן' ו'מ'ל'ב'ש'ן' ש'ט'

בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל אֵלֶּי
שָׂאוּ בְּכִנּוּרָה
הַמִּלְבָּשִׁים שְׁנֵי עִם
עֲרֵנִים חֲמֵעָלָה עָרִי
וְהִבְעֵל לְבוֹשֶׁכִּי אֵיךְ
נִפְלוּ גִבּוֹרִים בְּרִתּוֹךְ
הַמִּלְחָמָה יְהוֹנָתָן עַל־
בְּמוֹתֶיךָ חִלְלֵי עֵר לִי
עָלֶיךָ אָחִי יְהוֹנָדָן
נַעֲמַת לִי מְאֹד ג
נִפְלְאָתָה אֲהַבְתְּךָ לִי
מֵאֵהֶבֶת נָשִׁים

שֶׁתִּתְקַדֵּךְ אִיתְּךָ מִלְּאֵלֶּךָ יֵצֵר לְיוֹגֵי כַּלְמֹתֶיךָ
 אֲהַבְתָּךְ לִי נֶשֶׁם סִימַנְתָּ בְּךָ וְהִכַּל לְחֹזֶק פְּלִיטָה
 הָאֱלֹהִים וְכֵן כִּי הִחְזַלְתָּ וּבִמְקוֹמֹם פִּרְשָׁנוּ מִמֶּנּוּ בִּם
 כֵּן מֵאַהֲבַת נְשִׁים תִּרְצֶם יוֹנֵתָן מִרְחִמֵת תִּרְתֵּן שֵׁין רָל
 פִּרְשָׁנוּ מֵאַהֲבַת נְשִׁים לְמַעַשְׁתָּן אֲוֹהֲבוֹת שֵׁין בְּעִלְהֵן שֵׁין

חמ זקב מרוב קצותיה על
 הפלשתים היו ישראל בשלוק ולא שללו אותם
 אויביהם כימיו ולזקב יקבעתה אר
 שלושו בנות ישראל שבע עשר עדתם ויעלו
 עדי זקב על

בְּנֵת יִשְׂרָאֵל עַל שְׂאוֹל
בְּכֹאֵה רַחֲוֵה מַלְכֵּי
לְבֹן לְבוּשֵׁי יַעֲבֹעִין
וּמִלְלֵי לְבֹן תַּפְּנוּקִין
וּמִסִּיקֵי קוֹנֵי רַחֲבָא
עַל לְבוּשֵׁי אֲבָרִין
אֲתֵקְטְלוּ גִבְרִיא בְּנֵי
קֶרֶבֶת יְהוֹנָתָן עַל בֵּית
תּוֹקֶפֶךָ אֵיתֵקְטְלָתָא
עֲקַת לִי עַל־ךָ אֲחִי
יְהוֹנָתָן חֲבִיבִת לִי
לְחֹדָא מִפְּרִשְׁתָּא
רַחֲמֶיךָ לִי מִרַחֲמֵת
תִּתֵּן נַשִּׁין

לפאנשטן שרייב
אדאמא חזקה מעמד

הַקָּדוֹשׁ יְבָרֵךְ אֶת מִלְחַמְּתְּךָ וְאֶת צְבָאֲךָ
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְנִסְתַּחֲפֶז בְּכָבוֹד

דִּרְקָא

קרי בגלגל עמו קריס וכן עברי בעמק
קנכא דרך קשכוכ נאקלס ושדי תרומו

ואל שדי תרומות ואל שזכר עמוד במקום שמי' וט'
שדי תרומות שדי קריו לטול ממנו תרומות כלומר
אפי' אם תצמח אם תנאק לא תהיה נכר נאק יציע
לקצר שיפרישו

ממנו תרומות

וית' לא תהא ככון

על לא כמיקר

דיעכדון מיטק

קלמ' ללבישער

שיוצאו ממנו קלס

וקיח מרתקעמיר

כגעלנמאסוקאלך

כלי משוח בשמן כן

כגעלמנאסוקאלך

לא קיח ממנו משוח

בשמן ט' מושחים

קמנך כדי להחליקו

אל יעכדון כל זין

וכן משוחו מנא לרע

קצת קמפרשים או

ט' כן כגעל שאל

כאל' לא קיח שאל

משוח בשמן למלך

ומשיח' תלך כמו

קבין קמשיח' לא נשוח אחור בשין ועמא כמו

בסמך' מן יסג אחור' לא כפרדו' ת' לא חיתפרשו

מנעמקון כלמ' אט' שקיו יודעים מותם במלך

לא כפרדו מעמ' י' ולא כעכדו ולא נשוח מן קמלך

ויתכן לפרש לא כפרדו זה מזה ט' כחיתמיע כמו

שקיו כחיתמיע זה לזה

רִלְבָּנָא

קרי בגלגל קל קהריס בעמק
שקרק נקס קמקרק קרע קזק

ושדי תרומות רל' אלן יקיק שם שדי שיעשר
פרי אלן נאוסן שיפרשו ממנו תרומות ט' שם
כגעלמנא נבדריס רל' נמאסוקאלך כאל' לא
קיח ט' פרי לפיות

הרי בגלגל אל טלוא

מטר עליכם וישדי ת

תרומותי שם נגער

מנן גבורים מנן שאל

כלי משיח בשמן ט'

מדם חללים מחלל

גבורים קשת יהונתן

לא נשוג אחור וחרב

שאל לא תשוב

ריקם שאל ויהונתן

הנאהבים והנעמים

בחייהם ובמותם לא

נפרדו מנשרי סקלו

באריות גברו

שאל' קנכא על מיתת בלשאכר קומנו קשרי משוחו מנן

רל' שעתה יצמרכו למשוח קמנן ט' לא יצאו למלחמה

תמיד כמו שקיו עשאים קודם זה" ואחר זה שכלשנא

יקונתן בעמק קבטרה וזה חמ' קשת יקונתן לא נשוג

אחור מדם חללים מחלל גבורים ט' כל קיח מטבח וחרב

שאל' לא חיתק שנה אלן יצא חיותו במלחמה וצמותם

לא כפרדו חמ' זה מטבח מותם במלחמה

טורי בגלגל לא יחול

עליכון טלא ומטרא

לא תהי ככון עללא

במסתדיעכדון מנא

חלתא אריתמן א

אתברותריס גברא

תריסא דשאל

דמשיחבר במשח'ו

מדם קטילין מתרב

גברין גרירי קשתא

דהונתן לא מסתחרין

לא חרא וחרבא

דשאל לא תיבא

ריקן שאל ויהונתן

דחיתמן וחיתמן

בחייהן ובמותן לא

אתפרשו מעמרון

מנשריא קלילין

ומאריתא גברין

קבין קמשיח' לא נשוח אחור בשין ועמא כמו

בסמך' מן יסג אחור' לא כפרדו' ת' לא חיתפרשו

מנעמקון כלמ' אט' שקיו יודעים מותם במלך

לא כפרדו מעמ' י' ולא כעכדו ולא נשוח מן קמלך

ויתכן לפרש לא כפרדו זה מזה ט' כחיתמיע כמו

שקיו כחיתמיע זה לזה

עתה קיננה שזכר את אשר עשה לך עמלק מעד קדמך מזה שרצה קשי לכולת בעלי חמונות קנפיות קרעות
 כדי שאלו כלמד מנמנמיהם ולשת אל קסות טה קשם שאלו יאחירו מקם שריר ואלו יקנו כלל מנכסיהם ברוך
 אשר לו עתכנו עלולות קלל תראה מנשנת קמן קחגג להשקית כל ישראל צמוט דגליהם וקנה קיה כפשת טנפ
 וכן קמוות לול יי שקיה להם **הט** קול לודיע בכל עז ולחלמי שגמל לחדס קסד צאופן
 סלל ינעקו כזק ולזה ספר שהתהל שאלו שירד קקט שקיה מעבט חותן משה מתוך עמלק שמל בעת
 קמלקמה יזקון צמקרה עם קעמלקים **הי** קול לודיע שאין ראוי לעבור על מצות קשי על
 כחיו קלל תראה חיד כעש שאלו צמה שעבר על דברי שמואל בדבר עמלק שקיה סנה להמית כל
 עת **היא** קול לודיע שאין קשי חפץ בזנחיס ועלות חך רטוב שימשאל דבר יולל
 יצרכו אל קרצות כש שאין רטוב שיחמא קחדס לנען מנ שיצב מנמן ליי כמו קעמ צמה
 שטשה שאלו וישראל צמה שלקחו מאל עמלק ט שמוע צקול קשי קול יותר טוב מנקרצת צמ כמו שאמר
 קנה שמוע מנצח טוב **היב** קול בדעות וקול לודיע על צד קרמו מלי זה צד כל קחסי ון
 צקס ותרפס וקול דבר עמוק מאל לפי מנ שהתצאר מדברי כן בשט ממי **היג**
 וקול בדעות וקול לודיע ענפ חכרות לבשמואל וגברת עד שאל יירא מלרבר באל לשאל עס
 קיות מלך וקרג חגב בדרך חכריות צאופן קזכר פה לשל לו מנה כנגד מנה ולמלאת מצות קשי ט אלה
 התכונות ראוי שתקיינה לבטח לל שאל יירא מנשם חדס חך יכנע למלאת מצות קשם בכל עז **היד**
 וקול צמדות וקול לודיע שאין חסרון לבטח חס יאמן כזב צד מנ למלט כפשו קלל תראה שקשי
 עקעצה לשמואל שיאמן ליי באת ואלעט שאל באת חס למנח למלך חחד מצב ישי **הטו**
 קול לודיע שאין ראוי לחדס שיסמוך על קנפ ואלעט שקול שאל מאל וקול דבך בשי קלל תראה
 ט שמואל טפ גדל מעלתו ירא שיקרבו שאל ולקח עטת חיד ימלט מזה צמה שאין חיד ושמע שאל
 וקרגט ולל נסמך על קנפ אלעט שקיה קולל צמית קשי ט רצון קשי שיהתל קחדס צמית קריות צמלת
 ט קמוות לל יעשו קשי ט חס צמקמוות קהכר חיים ולזה אמרו רזל למען יברך יי אל קיד יכול ושב וצטל
 תל בכל אשר תעשה וכבר קרצו קמלמ קזה בציאורכו לדברי קתורה וצמי **היו**
 קול לודיע ט לל אשר יראה קחדס קול קחמת ט ישי לל חשב שקיה ראוי למלך צו קקמן
 ולזה לל קחיו קתנה לעטרו לפט שמואל וקול אשר צחרו קשם לבד ולזה חמר חבן מנחסו קטטס קיתה
 לראש פה **היז** קול לודיע שראוי למי שימלך שקיה תחרו צחות לחדס כדי שיחזו
 עמ כל איש טופו ויקיה מנפמ זה קככד בעטקס ויקהטו ויכנע לעטדות ואלו קיר
 מנחס בעטקס ימאסו ואל ייראו מנמן ותפסד קכוונה אשר בעטרה קיתה קמלכה ולזה ספר בשאל
 שבר קיה מנכמו ומעלה גטה מכל קעס וספר ברוד שכבר קיה חדמוט עם יפה עמס וטוב רואי ולזה
 קיה תחרו צחות לחדס **היח** קול לודיע קדושם רחפן שקיה חדס
 צקקס עמכא שקיה מלך צמשת עליד כח' קלל תראה ט שאל תכף
 ל

דר"ק ויאבדו כל מלחמה
כנסלו גברים כאל
אבדו כל מלחמה של ישראל
מתו או פירושו שאלו ויקונתן
שקיו כל מלחמה

רלבנ איך כסלו גברים ויאבדו כל מלחמה
שאלו ויקונתן כאל אבדו כל מלחמה
מלחמת ישראל על שונאיהם או רצה בזו איך כסלו גברים ותקפים
כשאלו ויקונתן ויך אבדו כל מלחמה אשר שם שלם השתמש שם
לשחית שונאיהם ולא להגן על עצמם ואולם התועלות

אבדין את קטליו גבריו
ואבדו מן קרבא

איך נפלו גבורים ויאבדו כלי
מלחמה

המנעשת מזה קסטר
קסאלו הא קויד
צמדות וקור שראוי
לכדם שלם ימסר עצמו

לכבות קלף תראה ש יקונתן צמדות כצטפלותם אשר בגבעת מן כמנעשתם כל ישראל וכלי שיהיה
דואה מקפיד כל מלחמה עד שאלו נמצא חרב וחמת ש חס שד שאלו ויקונתן **הב** קור לודיע ש אין
מעט לך לנשיע ברב או כמנעשת קלף תראה ש יקונתן לבדו עם כואל כלו כצמו כל מנעשת פלשתים
וקחרידוהו בדרך שתהיה חרב איש באיחיו **הג** והוא כמנעשת קור לודיע ש אין ראוי לעבור על דבר
הכתיב קלף תראה ש שאלו מפת שער
וקור כדעתה קור לודיע ש קודעה בדברים העתידים הגיע גם להמון חזון חוש ולזה ילקח רחיק
מקסטרם ודבריהם על העתיד להיות וזה האופן לקח יקונתן רחיק מדברי הפלשתים באמרם על עלינו
על מנה שעתיד לבוא על הפלשתים מישראל וזה האופן גם כן באר קשי לגדעון מה שעתיד לבוא על מנעשת
מדין כמון שטקו אירד קור ופורה כערו אל המנעשת וישמע מה ידבר **הה** קור צמדות וקור
שראוי לכדם שיעבדו צמדות כפולתו כעת המצאו כעור כדם מה קשי
שקשטו שאלו את העם שאלו יאכלו לחם עד הערב כדי שיכבדו צמדות
צמדות ללדיס וכבר נמצא איש כד קשי בזאת הקשטו ולזה לא שבו שאלו מיהל מעד שער יקונתן
על זאת השטו **הו** קור לודיע ש צחיק יוטל את המרל ומיהל כל משפטו ולזה נמצא טימן
האמר **מז** שנתפרסם מזה קסטר וכוונתו וזה ש כבר כפל המרל על יקונתן
שקיה קחוטא בזה העמן **הז** קור לודיע ש קשטו על המשפט וקור המלך ראוי שאלו
ישא פטס לשום אדם שיאמן
ולול יד ישראל עמו קיה ממית אות שאלו **הח** קור לודיע ש שר רצון קשי לבית את
עמלק צמדות לל יד ישראל לנצחו כגלוי לש
אולי יקיה כזה צמדות רגל ישראל שיחיתם ולזה קתחם קשי לשחיתם צמדות צמדות ישראל ולזה קתחם

קמאמר אכל קיה שונא את דוד ואורגלו לפטלו בדרך שלא יעשוק קמלוכה מימנו ומורשו וקנה זאת קמדרגה
 וקדורעה יקראוה ר' זלצ' קול ואחשוב שקול חלק מה מהקסם קאלס ומקד יוהר צדק מימנו ומעז יתבאר
 עס קצת שון ממנה שזכרנו בשם מימי מעטן הקסם **הבא** קול לפודיע ש אתהש יקב יל
 קול קמקב וקשמר קלל הרק חך קיה דוד מעלח **הבא** קול לפודיע ש
 מכל מה שחש לפטלו בו שחול מהרע לא קועלו לשחול תחולותיו **הבא** קול לפודיע ש
 עצה יל קיה תקום עד שכל מה שיעשה האדם לחולק עליה יקיה כל **הבא** קול לפודיע ש
 שמיט שכל מה שיעשה שחול כנגד דוד קיה כל חל שתקיה לדוד קמלוכה ש מה ששמקו לו אשר חלק יוצא וכן
 למי קעס קיה שבה חל שחקט חותי מחד כל ישראל ויקודק בראותם טוב קמלחת וזה קיה שבה להבוע דוד
 חל קמלוכה בקלות במעט שבה אחרי מות חיש בשתבן שחול כמו שנתבאר שם ואין ספק במה שחש לפטלו
 עד פלשתים ש כבר נתברר מימנו טוב קמלחת אל דוד על חושינו וקנה מה שקדש שחול טוב שר קמקס
 בעבור דוד קיה ג' שבה להוסיף שמירה לדוד ש זה קיה שבה שחל חתה קבן לדוד עס קחורים וקתומים
 וקיה דוד שחל ב' שכל מעשיו ולשחול לא קיה דרך חל שיקיה שחל ב' וכן מה שקוברח דוד לברוח מפט
 שחול לבן בארץ פלשתים ש מפט זה שחל לשל קעטן שקיה לדוד בקל וקיו כלחמים תמיד דוד ואשיו עס
 חושי יל וקיה דוד שחל מהקל לשחול וקיו קמלחמות קהם כל חל שיגיע לדוד קמלוכה חז עתבר
 לשחול טוב קמלחת עס שמיטה מעט שבה רבים ושחול וזרע ספל עד פלשתים עס קיות יד כל ישראל עמו
 וכן מה שנתן מיכל בתו לדוד לשא לפטלו עד פלשתים קיה כל חל ששמר דוד מנפול עד שחול כמו שנתבאר
 בזה קסטר וראוי לכל אדם להזהר במדות קמקס וקסלות קלל הרק ש דוד קיה משפיר עמו מחד
 ואומ שחול ראוי לקחת בתמלך ואעפ שכבר קיתה למן קדין מפט קבות חתולת וקנה טען תחלה מפט
 שפלות מדרגתו ושפלות משפחתו ואחר זה טען מעד קיות עט ולא יוכל לתמונה ומעתן לבת מלך **הבא**
 קראוי לה **הל** קול לפודיע שחול ראוי לאדם שיקיה מערב מחד במה שיבקשו מימנו קנדולס
 ולזה **הבא** דוד קיה מערב תחלה לקחת את בת המלך מעד שזכר שקול בלתי ראוי לה
 ובאשר **הבא** קיה חסן קמלך שיתחנן בו שתרצה להתחנן בו וקדח לשחול
 טוב קמלחת עד ש קבא לו מלחם ערלות פלשתים תחת מה שחל מלח כד שיתרצה בו שחול יוהר
הלא קול לפודיע שחול ראוי למי שיבקש תכלית מה שלא יקצר בהענתו בכל קסטות אשר יאלס
 בקס קתכלית קקול ביוהר אל שפטם ולזה תמצא שחל קסטק במיכל מה שקורידה
 דוד בעד קחלן כדי שימלך מיד אבה כשיכרח חל יטק שירד פקו וישיעו אכל
 שבה חל זה קסטות אחרות וקס שכבר שמק קתרפס חל קמקס וכבר קעזים מראותיו כדי שבה עכרי
 שחול חל זה תוכל למר לשם שחול קול וימחוקו זמן מה חז חל יתפיי שחול בזה ולא ישתדל עד קרע **הבא**
 יראה ש חולת יד וחול יל יפפן חז חול יתקד שחול על קמקס קזית וימחוקו וכן כך וכן כך יקיה פטל לדוד
 ח

שנמשח למלך עמלק לאיש אחר וכן קטעין כדור שכבר ספר ואמר ותכלה רוח יי' אל דוד מהיום קדוש
 ומעלה וזה דבר ראוי לפי שראי דתורה שפעולת המלך מסודרות בחופן מה מהש' ולזה אמר שלמה פלג
 מים לבמלך כדי יי' על כל אשר יחפץ יסכו יין מן קראוי שיקה בחזירת המלך להשחית עמו אס
 ירצה שנטה מעל גטק שומר היט קואל לודיע איך עמקו מחשבת קש' שסבב שפחת
 דוד רעה על שאלו ושיחקר דוד למלכות וקיה זה סבה לפי שאלו קמלכה נקלות
 מעד מה שראוי ישראל מוכחלות דוד במלחמות וכל עטמו ולזה קיה קמוצא וקמבא אית ישראל גם
 ביות שאלו מלך הב קואל לודיע ש מערכת קיש קמוצא מהש' קואל יתברך אדמו ש
 רצן קיש קמשרת ותשוקת קואל שיתברך אדמו ומזה קנד תבא קברכה ראון
 קמשרת קנדו ולזה ספר בעטן שאלו בשהיה רוח אלויס רעה מעשתה שדוד קיה מוצא מהש' ולזה
 יתכן שפחת תסור מעל שאלו זאת קרעה ולזה ספרו מעטין דוד עם קיות יודע להבן שקואל איש מכלל ו
 וקש' עמו הב קואל לודיע שאין ראוי לבוא לפי המלכות וקסגטם שדים ריקנות
 ולזה ספר שאלו ישי לאלו שדוד בן חמור לחם וטלד יין וגדי עזים ולזה עתה
 קתורה לפרסם לחשים ממעלות קש' עליהם שכבסם לראות פטו לא יטאו שדים ריקנות ולזה אמר קש' ולא
 יראו פט ריקים הב קואל לודיע שקואל מענה אל המלכים אין ראוי שיכבדו מעלה
 ממנו למען תקיה מענה ראוי אל המלך אל יספיק שתקיה המענה ראוי
 כיח אל המלך וכן תמצא ששאלו שדוד בכו למערים לחדע קארץ מענה מענה אך קיתק מהמנוחים
 שמימים ואם קיה בזה תעלה אחר כן שמו שזכורם שם בראורם לברך קתורה הב קואל
 לודיע שאין ראוי לחדם שיסמך על כחו וגבורתו ש לא בכח איש אך מיא מעדרי קטעין
 כופו קלל תראה ב גלית קשת עם רוב גבורתו וחזק כל מלחמתו כפל שד דוד שקיה סער ובולת כל
 מלחמה הב קואל לודיע ששם חזרות לב דוד וקנחתו ליי' על דבר גלית ואיך שם נפשו
 בכח לנקם את נקמת יי' ש זאת קתכונה ראוי שתקיה לשלם הב הב קואל
 לודיע שהטח יי' יאוגר ולזה תמצא ששמע שאלו ששם דוד יי' שם שיכח
 דוד קפאשתי ולזה אמר שאלו לך ויי' יקיה עמך הב קואל לודיע ש עם קצחון ש' ראוי לעשו
 מה שאיפשר שיעטו קתכלת קימכוון שותר שלם שאיכא ולזה תמצא שקשתל שאלו שילב
 דוד כל מלחמה בחופן ראוי להחם עם גלית וגם דוד קסכס בזה עד שראיה לא יועיל ש לא נשק ללכת
 באלו וקשתמות בחותם הכלים יצטרך להרגל ולזה קח דוד מה ששק ללכת בו עם שיתכן לו בו יותר להכות
 גלית מרחוק עם שכבר שם יי' מצחו שיקה לו לעזר בקחת גלית הב לודיע ש קמוון קצת ק
 קהשפעה אלית שדיעת קעת דות וזה אמרם יקיה במה שיכחמו בו רכס מנה דרים קעתדים ולזה
 תמצא שכבר קתפעל שאלו בזה קחופן מהפעלות מדברי קשים שקיו חומרות באלו קשירים שורה מה
 שכבר תקיה לדוד קמלכה וקואל אמרם קבה שאלו באלפנו ודוד ברבנותו ולזה לא קוטיחן שאלו על זר

עד דוד וקיה רודפ לן קסמס דוד לרנא אכל קוק שיש אחר יקוס נקמית מימנו או קשי או יומנו ינא למות
 וימלך דוד" הלה" קוא לבודיע שראוי למי שקיה חושק תכלית מה שלן ישתל נבגעת נמה שישפא
 שיקרה לן מימנו כון ובהתמצא שרוד לעפ שקיה מוהר לן להרנא לשאל נכבר קיה רודפ וקיה זא
 כלל אל שקיה המלכה לרוד או לזרע שבר משאו קשי למלך על ישראל עליד שמואל נכחו ולזאת קסנה
 הרגוד קיש העמלקי נאמרו שכבר הרג שאלו הרג קורנא קיש נשת בן שאלו" הלט" קוא לבודיע
 שאין ראוי שיהנה קידס צמדת הכלות והכללות לל קהדמות לתכונת קלבג שלן
 ימא שאר קבלתם להאשר בבית אשר קוא בן פן ימעטו מימנו קלל הרקא מה שקרה לבנל מעשצ קבלות
 שקיה לן אשר מעשצ קיה סנה לאסוף נפשו ונפש בתו לנ קיתה חכמת חבנל" המ" קוא
 לבודיע שראוי למי שיפחד מיד מי שתקוף מימנו לפיטו כריטו קדורון כמו שפסא יעקב לפיט
 עשו וכן עשה חבנל לפיט דוד ש קפלנה מאד בזה קדורון מפטי ירעה חונק קכעם שקיה ראוי שקיה
 לרוד על דבר נבל בעלמא קוא שלן לערע תחת טובה וחרע וגדע מאד ולזה אמר קאכסר ר"ט
 נעמה קגדול קזית ואחר כן חקא מימנו זה דרך תחנה ונקאק" המא" קוא לבודיע
 שמי שירצה לפיט מי שתקוף מימנו לעת כעסו חוק ראוי שיתחיל דבריו בדרך
 מן קפוס שיתרצה קכעם להאשר חזמו אל דבריו ושיסדר דבריו באופן מן קחמא שתאס לן קהבל מן
 קרע שחש לעשות לן קהועם עליו ולזה קתחיל חבנל דבריה בזה באופן שבה קען קזק כדי שיתפייס
 דוד קצטפוס נבוד חתה זאת שקודת שחמא לנ מודה ועוז ברוחם ואחר נארה לן שאין ראוי שיתפעל
 כל זה קהפעלות על איש פחות כנכלל אס קטיח דברים כגדו נרוע תכונת לבו ופחיתות סבבו זה וקנה קיה
 בזה קמאמ קהפוס לרוד מה שלן יעלם ואחר זה קתכנל לרוד ונארה לן שלן קיה לן אס בזה נעשע
 נשי כדי שיאמין לרבריה יותר וקנה קיה מהחכמה בדבריה יותר אל שקיה לרצה להראות לרוד שתרץ
 מימנו שישחית ככלותו אכל קטחה קעטן דרך קחמה שקס ית שמר דוד מעשות זה קחמא רוצה למי
 שינא בדמיס לשפך דס חס ולקראות שקוא סומך על נבגותו בדרך שישיעירו לנ מפחשעו ש זה על
 קאמת חמא עעס ונכלל עד קהפוס בדבריה שזכרה קרודפ דוד דרך כלל שקשי יקלע נפס כקקלע
 ונפש דוד תהיה נרוד בנרוד קחיים עס קשי לפל תמצא נרעה מימנו ונארה קהירק בזה עס דוד שלן
 יאבד מימנו המלכה שנה לן קשי מפטי חמא בזה כמו שפסא שאל שקסיר מימנו המלכה מפטי קחמא
 שקמא כמו שזכר נמה שקדס ולקראות עד שקיה לן קיתה יראה קדוד שיעשה זה קרע שאל מימנו שיזכר
 לן זה קחסד שעשה לן בעת שייטיב לן וקיתה לן המלכה ש חזיתיה לל לידו לשלם לה נמול כעל כל אשר
 נמלכה ולזה נבן דוד תודק לשי אשר שאלה לפטו למעש מזה קחמא ובדרך טוב טעמה ש כבר קדדק דבריה
 בתכלית קאמות כמו שזכר ונארה קסנה נארה דוד נה לפיות לן לשא קחרי מות נכל" המב" קוא
 לבודיע שאין ראוי לאדם שיסמך על קס חטא שרוד קמיד עט אליו לן שמרו אכל ראוי שיתרחק מן
 קסנה לפי מה שישפא ולזה ספר שברח דוד נארה פלשתים מפטי ראות שאר" שתאס לן קשמיר נארה ישראל

לברוח ולקדחיק מהמקום קהוא כדרך אלף יפול בד שחול. ולזאת הסבה גב' תמצא אלף קשטיק ליהנות וצמח
שקתרה לגלות לדוד אם דעת חבו למייתו אם לא שיחקור עמו קעמן ואח' גלהו לדוד כי חול לא ימצא
דרך שיוכל לדבר בפני עס דוד לודיע אליו תשובת חבו לו. ולזה תמצא כי בפעם הראשון יעץ יהונתן לדוד
שיקטר בשדה אחד וישתדל ליהנות לדבר בשדה קהוא בעצמו מעמן דוד לבקש מלפניו כי לא ימיתהו בדרך
שיוכל דוד לשמוע הדברים קקס. ואם לא יוכל לדבר עמו במקום שיסמיע דוד דבריהם יקל ליהנותן ללכת
למקום שנסתר בו דוד להסך את רגלו ואז יודיע לדוד כל כוונת חבו ובעצם שמת לא קשטיק ליהנותן זה כי
ראש שחם קיה חמת מה שספר לו דוד לא יוכל ליהנותן לבטוח אלף יקרוג שחול דוד כשיצויח אותו אלף יקרוגו
כי כבר הצמיחו על זה קעמן תראה ולזה התחכם יהונתן למען דרך יוכל להודיע לדוד כוונת שחול חבו
מה קיח ולזה עשה תחבול מעמן יריית הקצץ אשר יתבאר לעדו כי יצטרך דוד לברוח ולמלא את נפשו
אם לא כי חול לא ימצא דרך יוכל לבחור לדוד לדבר עמו מזה קעמן ולזאת הסבה גב' תמצא שקעלם דוד
קיותו ברח גם מאחיימלך קבן ויחטף שאלו בלויים אם יצליח דרכו כי חול אם יגלה לו זה יקיה סגור
סיפול דוד בד קמלך. ולזאת הסבה לא לקח דוד עמו אחד מאנשיו בברחו. **הלב** והוא
צמעת קהוא שחטף שכל מעשה בדחית מפט פיקוח כפש קנה אם לא יקיה מפט קדחות קמעק ער
בעצמות להחל קעבר עליה מן קסבה חטף שתקיה סבה לה במקרה חין ראוי לדחותה בזה האופן ולזה לא
קתיר אחיימלך לדוד ולכערו לכולם קדש צאונותה כמו שכתוב בזה שקדס. **הלג** קהוא
לודיע כי ראוי לחדם שיעשה כל התחבולות שיפטר לעשות להחל נפשו ולזה תמצא שקתהול
דוד בד חכש מלך גת וקוריר רירו חלוקה כדי שיחשט שכבר כשהגעולא יחדוהו כמנהג גם לא קשתדל
להפשו מפט קיותו שר וגדול בשאר חלטי יחשט בראותם שנעבותו של כלותו נטרד ממעלתו ולזה קיה סבה
שיחל דוד כפשו מיד חכש מלך גת ועבריו. **הלד** קהוא לבאר שכבר נתקיים יעד קשי לבית
על צהרינת כונשד קבכטם עש שזה קיה כל שסרה קבונה גדולה מנת עלי כי לא נשאר מורשע
אם חתיר קבן וכן סרה קבונה מנת עלוניה לברוק כמו שכתוב בזה מלכס. ולזה לא מצאנו
שכעש שחול צהרינת כונשד קבכטם ויחטף אלף קיתת שם סבה תבאן להרס בזה האופן כי גם אחיימלך
לא חטא כלל כנגד שחול כמו שספר לו כי אלף חטא לו כל בית חבו שגרעמו. ולזה תמצא שאלו כוונת
קחמל עש קחמלם שזכר בקס שחול כי קסיתו בלויים ייעדו. **הלח** קהוא לודיע שש
קיתת דוד בעשי קחמלם עד ששם קיותו ירח מאד מפט שחול קתעדר להחליוש קשלה מיד
שוסיקם כי זאת קתכונה ראוי שתקיה לשם ולמנהיג. **הלז** קהוא לודיע ששם קשנה קשי
צאונותו וזה שכאשר קיה שחול ואנשיו עמרים חל דוד ואל חשיו להפסס תבכסב קשי שקוברם שחול
לפני מעל דוד למלא קארץ מיד פלשתים ואחריו זה כאשר רדע שחול סבב קשי שכלל דוד בדרך שקיה
דוד יכול להזיק לו וזה קיה צהרינת שחול צמערק ואח' צהרינת שוכנין צמעל. **הלז** קהוא לודיע
שראוי לחדם אלף יקיה דוחק את קשעה חל ימיתן קעת קראוי ולזה תמצא שחטף שכבר כפל שחול

נדס כלס זולת מותי מעט דרכנו על קצמלים ויכסו
 לנכסם חלני בדרך שאלהטקו וגם בעת שיחטאו לו
 ט בזה יקח קנפשות וימשכס לעבודתו כדוד הקדים לשאול בשלום מאתים קחשים אשר פגרו מעטור את
 נחלגשור לפראות להם שאין כל ט עלקס דבר ואע"פ אלא קסמיו גכ שיקחו מן האל חלקם ולזאת קסנה
 גכ אלא דוד מן האל לזקט יקודה עם שכבר נתפרסם להם טוכהלחתו וקיתה בזה קישרה כפלח להנע
 קמלכה לדוד" **הנב** קוא לבודיע חיד קפלגה"י אשר לעתכא עלולת למעטא קסות שינע
 לדוד אל שתקיה לע קמלכה בקלות כמיו שגדק חכמתו ודעכוט אס קיק נכרגשאל לבדו
 קנה לחוזק אהבת דוד להוניהן לא קיק יכול להסכס בעצמו לעשוק קממלכה ממנו ולזה מת יקונה עמו
 וכבר כפל עמו קצבי שאל לפראות להם אי זה קבדל יש בן דוד לשאלט שאלטעס קיות מלך כפל קוא ועמו
 נד פלשתים ודוד נכעצמתי מעט ט זה ממנה שייסיר ושראל אל שיתפן לדוד קמלכה" **הנב**
 קוא לבודיע שאין ראוי לפרס שיסמח ככפל חוניהן אכל ראוי שיקיק חרד ככפלת שר
 וגדול יזכר ט כבר יתכן שיקרה לו כך ולזה תמצא שקרע דוד ויספר ויככה ונכס עד
 קערב על שאל תחלה להיות קיותר ככבר ואחר זה על יקונהן ואחר זה על עס יי אקס טת ישראל ויקון
 על שאלטעל יקונהן קינה כפלח" **הנר** קוא לבודיע שראוי לפרס שלמד דעת
 ממנה שיכילט זולת ולזה תמצא ט
 עליד קמנורים אלא ללמד את כט יקודה קשת קוא כפלח מאד כעמן קמלמק"

רלבג

ב

והיה בְּתֵרֵבֶן וּשְׂאִיל דָּוִד ב
 בְּמִימְרֵי דָמִי לְמִימְרֵי הָאִיֶּסֶק
 בְּתֵרֵבֶן מִקְרוֹנָא דְּבֵית יְהוֹדָה
 וְאִמְרֵי מִלִּיחַ סָק וְאִמְרֵי דָּוִד אֵן
 אֶסְקוּ וְאִמְרֵי לְחִבְרוֹן וְיִסְלַקְתִּמֶן
 דָּוִד וְאִף תִּרְתִּין נִשְׁוּהִי אֲחִינוּעִם
 דְּמִיזְרַעֲאֵל וְאֲבִיגַיִל אֶתָּה גַבַּל
 דְּמִבְּרַמְלָא וְגַבְרוּהִי דְעַמִּיחַ
 אֶסְקוּ דָּוִד גַּבְרֵי וְאִנְשֵׁי בֵיתֵיהִ
 וְיִתְּבוּ בְּקִרְוֵי חִבְרוֹן
 ויהי אחרי כן וישאל דוד ביהוה
 לאמר האעלה באחת ערי יהודה
 ויאמר יהוה אליו עלה ויאמר דוד
 אנה אעלה ויאמר חברנה ויעל
 שם דוד וגם שתנישו אחינעם
 חזרעאל ויתאבגיל אשרת גבל
 חברמליו אנשיו אשר עמו העלה
 דוד איש וביתו וישבו בערי
 חברון

ויקי אחרי כן
 וישאל דוד ביהוה
 עד וידבר דוד
 ליה את דברי
 קשירק קזאת
 זכר שארי
 כן שאל דוד
 ביה אס יעל
 נחית ערי

יקודה ונחא קתפנה כמון שיעל לחברון ואס מעתה קת יקודה למלך עלקס

בזאת סנה' תמיד היה שאל רודפי' **הב' קו' לודיע שצ' אהב' דוד עמו** מ'ג' כעת שנת' מ'א'ר'ן ישראל ויהי ב'ר'ז פ'שתי' היה כלם מלחמות י' צו'נ'י ישראל ויהי מכל' אה' ל' יח'י' א'י' מ'ק' ויהי מ'ח'מ' דוד ש'ש' ק'ע'ן צ'ו'פ'ן ש'ח'ב' א'ח'ש' דוד היה רודף' ישראל וק'ר'ג' וכו' צ'מ' ב' יותר ל'ש'ט' ק'נ'ש' ק'ב'י'ש' כ'ע'מו' ישראל ול'ז'ת' ק'ס'נ'ה' ק'ש'ת'ר'ל' דוד ש'ל'ן' י'ש'ב'ת' א'ח'ש' כ'ש'ר' ק'מ'ל'כ'ה' **המ'** וק'ו' כ'ד'ש'ת' ק'ו' ל'ודיע' כ' קוד'ע'ת' ק'ע'ת'ד'ו'ת' ק'ב'ע' ל'ר'ס' מ'נ'ד' ק'ק'צ'נ'ה' ק'ח'ש'ית' ול'ז'ה' ס'פ'ר' ש'ל'ח'ט'א' ש'ח'ו'ל'ל' ע'כ'ו' י'י' א'פ' ע'ל'ד' א'ח'ר' מ'כ'ב' ק'ב'י'ש' וכו' ש'ל'ן' ע'כ'ו' צ'ח'מ'ו'ת' ק'צ'ד'ק'י'ס' ול'ן' צ'ח'ר'י'ס' כ' א'ע'פ' ש'קוד'ע' ש'ק'ו' ש'ס' ח'ור'י'ס' ו'ת'מ'י'ס' ק'נ'ה' ל'ן' היה ש'ס' כ'ק'ן' ר'ח'ו'י' ש'י'ק'ו' נ'ש'א'ל'ס' צ'ח'ור'י'ס' ו'ת'מ'י'ס' כ'כ'ב'ר' ק'מ'י'ת' ש'ח'ו'ל' ק'ש'ל'מ'י'ס' מ'ק'ב'ח'ט'ס' א'ש'ר' ק'י'ת'ה' ל'ה'ס' ק'ב'ח'ו'נ'ה' ק'ג'ד'ו'ל'ה' צ'ח'ר'ג' כ'ו'ב' ע'ר' ק'ב'ח'ט'ס' ול'ן' היה ש'ס' כ'ק'ן' ג'ד'ו'ל' כ'ש' ש'ל'ן' היה ש'ס' כ'ק'ן' ג'ד'ו'ל' ש'רו'ח' ק'ק'ד'ש' ש'ור'ק' ע'ל'ו' ש'י'ת'כ'ן' ש'י'ק'ו' נ'ש'א'ל'ס' צ'ח'ור'י'ס' ו'ת'מ'י'ס' ול'ז'ח'ר'ה' ק'ס'נ'ה' ת'מ'צ'ל' ש'ל'ח'ט'א' י'ק'ע'ת'ן' כ'ע'ב'רו' ע'ל'ש'ט'ע'ת' א'ח'ו' ול'ן' ע'כ'ה' ק'ש'י' א'ת' ש'ח'ו'ל' צ'ח'ו'ת' נ'ש'א'ל' צ'ח'ור'י'ס' ו'ת'מ'י'ס' ו'ש'ח'ו'ל' ק'ר'ג'ש' כ'ח'ז' ק'ח'ט'א' ג'ר'ס' ש'ל'ן' י'ע'כ'ו' י'י' ול'ז'ה' ח'ק'ר' ע'ל'פ' ק'ב'ע'ר'ל' צ'מ'ה' ק'י'ת'ה' ק'ח'ט'א'ת' ק'ז'ז'ת' ק'יו'ס' ו'מ'ז'ק' ק'מ'ק'ו'ס' ק'ת' צ'ח'ר'ש' ק'ו'א' ח'י'פ'ש'ר' ש'י'ע'ל'ס' ק'ש'י' מ'ק'ב'ח'ט'א' ק'צ'ת' ק'ע'ת'ד'ו'ת' מ'נ'ד' ק'ח'ש'י'ס' א'ש'ר' י'ק'ח'ו' ת'ע'ל'ת' צ'ח'וד'ע'ה' ק'ק'י'ח' **המ'** ק'ו'א' ל'ודיע' א'י'ך' ש'ל'ס' ק'ש'י' א'ת' ש'ח'ו'ל' א'ת' ג'מ'ו'ל' ק'ו'א' ק'ר'ג' כ'ו'ב' ע'ר' ק'ב'ח'ט'ס' ו'צ'ח'ר'ה' ש'ק'ר'ג'ש' צ'מ'ה' ש'כ'פ'ק'ר' מ'מ'כ'ו' צ'ח'ר'י'צ'ת'ס' ע'ר' ש'ק'ו'כ'ר'ח' ל'ג'בו'ת' י'ח'ר' ק'ד'ב'ר'י'ס' ק'פ'ח'ו'ת'י'ס' ו'ק'ס' ק'ח'ו'בו'ת' א'ח'ר' ש'כ'ב'ר' ק'ר'ח'יק'ס' ו'כ'ע'ר'ס' מ'ן' ק'ח'ר'ץ' ל'מ'ע'ן' ת'ב'ע' ע'ל'י' ח'ז' ק'וד'ע'ה' כ'ע'ט'ן' ק'מ'ל'ח'מ'ה' **הב'** ק'ו'א' ל'ודיע' ש'ח'י'ן' ר'ח'ו'י' ש'י'ת'כ'ב'ר' ק'ר'ד'ס' ע'ס' ק'ר'ש'ע'י'ס' ק'ל'ן' ת'ר'ח'ה' כ' צ'ח'ת'כ'ב'ר' דוד ע'ס' פ'ל'ש'ת'י'ס' ל'מ'ל'ח'מ'ה' פ'ר'ץ' ק'ש'י' מ'ע'ש'יו' ו'ק'י'ה' ז'ה' ס'נ'ה' א'ל'ש'ש'ר'פ'ה' צ'ק'ל'ב' ו'ש'ט'ן' ק'נ'ש'י'ס' ו'ק'ט'ף' א'ש'ר' צ'ה' ו'ק'נ'ה' ל'ש'נ'ה' ע'ל'ד'ו'ד' ס'ב'ב' ק'ש'י' ש'ל'ן' ק'ס'כ'י'מו' ס'ר'ע' פ'ל'ש'ת'י'ס' ש'י'ל'ך' א'ה'ס' דוד צ'מ'ל'ח'מ'ה' כ' י'ר'ח'ו' פ'ן' י'ע'ש'ה' ת'ח'ט'ו'ל'ה' ל'פ'ת'ל'ס' כ'ד' ש'ח'ו'ל' ל'מ'ע'ן' י'ת'ר'צ'ה' כ'ז'ה' א'ל' א'ד'ו'ט'ו' ול'ק'ח' מ'ק'ס' ש'ל'ל'ר'ב' ו'ק'ו'ק' היה כ'ז'ה' ק'י'ש'ר'ה' א'ל'ש'ת'נ'ע' ק'מ'ל'ע'כ'ה' ל'ד'ו'ד' ב'ר'ח'ו'ת' י'ש'ר'א'ל' ק'צ'ל'ח'ו'ת' כ'מו' ש'ז'כ'ר'ו' צ'מ'ה' ש'ק'ד'ס' **המ'** ק'ו'א' ל'ודיע' ש'ר'ח'ו'י' ל'ר'ד'ס' ש'י'ש'ל'ן' ל'ח'מו' ע'ל'פ'ט' ק'מ'י'ס' ל'ק'ט'י'ב' ל'ר'ס' ק'ר'ע'ט'ס' כ' כ'ז'ה' מ'ק'ט'ן' ק'ת'כ'ו'נ'ה' ק'ס'ו'נ'ה' כ'ע'ט'ן' ק'ח'מ'ל'ה' מ'ק'ה' ש'ל'ן' י'ע'ל'ס' ע'ס' ש'כ'ב'ר' י'ק'ר'ק' ש'י'ב'ע' ל'פ'ת'ן' מ'ן' ק'מ'ק'ב'ל' ע'ל'ז'ה' ג'מ'ו'ל' מ'כ'ו'ב' ק'ל'ן' ת'ר'ח'ה' כ' דוד צ'ח'מ'ל'ת' ע'ל' ק'ח'י'ש' ק'מ'צ'ר'י' ש'מ'צ'ח'ו'ק'ו' ב'ד'ר'ך' ר'ע'ב' ו'צ'מ'ח' ק'ח'ש'ל'ה' ו'ק'ש'ק'ו' ו'ע'ת'ל'ן' ס'ל'ח' ד'כ'ל'ה' ו'ש'ט' צ'מ'ו'ק'י'ס' ו'ק'i'ה' ז'ה' ס'נ'ה' ש'ק'ו'ר'י'ד'ק'ו' א'ל' מ'ק'ו'ס' ק'ג'ד'ו'ד' ש'פ'ש'מו' ע'ל' צ'ק'ל'ב' ו'ק'i'ה' ז'ה' ס'נ'ה' א'ל'ש'ק'ט'ל'ד'ו'ד' כ'ל' א'ש'ר' ל'ק'ח'ו' ע'מ'ל'ק' **המ'** ל'ודיע' ש'ח'י'ן' ר'ח'ו'י' ש'י'צ'מ'ח' ק'ח'ד'ס' ע'ל' מ'י' ש'ח'י'ן' מ'ע'מו' ק'ל'ן' ת'ר'ח'ה' כ' ק'ס'ע'ר' ק'מ'צ'ר'י' ש'ק'י'ר' ע'ב'ד' ל'ח'י'ש' ע'מ'ל'ק'י' ק'i'ה' נ'ק'ל' כ'ע'ט'ו' ל'פ'ת'ל' א'ד'ו'ט'ו' כ'ד' דוד א'ח'ר' ש'ש'כ'ע' ע'ל' ש'ל'ן' י'ס'ב'ר'ו' כ'ד' א'ד'ו'ט'ו' ול'ז'ת' ק'ס'נ'ה' ג'כ' ל'ן' א'ח'ט' ס'ר'ע' פ'ל'ש'ת'י'ס' ל'צ'מ'ח' כ'ד'ו'ד' **המ'** ק'ו'א' ל'ודיע' ש'ח'י'ן' ר'ח'ו'י' ל'ר'ד'ס' ש'י'ק'i'ה' א'כ'ז'ר' י'ל'מ'ש'ר'ת'ו' ו'ע'ב'ד'יו' ל'ע'ז'וב' א'ו'ת'ס' כ'ש'י'ח'ל' א'כ'ל' ר'ח'ו'י' ש'י'ש'ת'ד'ל' ב'ר'פ'ח'ת'ס' ו'צ'מ'י'ר'ר' כ'ס' צ'ח'ק'ת' ק'יד' ק'ת' מ'ק'ה' ש'ק'ר'ק' ל'ז'ה' ק'ח'י'ש' ק'ע'מ'ל'ק'י' כ'ע'ט'ר' ע'ז'וב' ק'ס'ע'ר' ק'מ'צ'ר'י' צ'ח'ל'ו'ת' **הג'** ק'ו'א' ל'ודיע' ע'ב' צ'ח'ט'ו'ל' י'ע'ש'ו' ל'ה'ס' ק'ח'כ'מ'י' מ'ל'ח'מ'ה' ול'ז'ה' ק'ש'ת'ר'ל' ל'ג'ו'א' א' ק'ג'ד'ו'ד' ת'כ'ף' כ'ע'מ'ד'ס' צ'מ'ח' ע'ר' ש'כ'פ'ל'

ד"ר

אלהגלעד כמון עלגלעד כמון אל הקרים
לא חלנוולת קמלכו תחל מעבר לרדן
ובארץ ישראל אל האשור ואל יורעאל על אמרים ועל
בטימן ואחרי אשר אמד ועל ישראל כל למד זכר אל
קמקומות וילכ בשוט מממחמס וזה קיק אחרי מלחמת
קנערי ששכר אכבר

וימלכו אל הגלעד
ואל האשור ואל
יורעאל ועל אפרים
ועל בנימן ועל ישראל
כלהבן ארבעים שנה
איש בשותבן שאול
במלכו על ישראל
ושתים שנים מלך אך
בית יהודה היו אחרי
דוד

אחרי קמלחממ
למחמס לאיש נשת
ואזקעברקו על
גה קמקומן קנזכ
עד שוט לטתלמך
בטימן אכל על
ישראל כל קמלכו
זולת שש יקודק
ופי קאשוריסדת
אשר ופי ואר
יורעאל קין יורעאל
זה אשר במלך

יקודק אל יורעאל אשר במלך מממחמס

ר"ל

וזה חכר בן קמלך חיש
נשת על שאר קשמים זולת
שש יקודק שקין אחרי דוד וקנה זכר בן מ
שש קיק חיש נשת בן שאול במלכו שש
מלך וקנה חיש לא מלך חיש נשת יקווי
ח מלך דברים

ואמלכו על דבר
גלעד ועל דבית אשר
ועל יורעאל ועל דבית
אפרים ועל דבית
בנימן ועל ישראל
כלהבן ארבעין
שנן איש בשותב
שאול בר מלך על
ישראל וחרתן שש
מלך ברם דבית יהודה
הוובתר דוד

מיתת שאול כדי של
יחזיק דוד בכל ממלכות ישראל וקעמן קב קוא
סימיתן ישראל למלך דוד עליהם אחרי מות

חיש נשת חיש וזה גם כן רחוק מלך כעט עם שכבר ממלכו נכ שכבר עתה יאל למלך דוד עליהם
גם נחיי חיש נשת ולזה לא יתכן סימיתן למלכו אחרי חיש נשת חיש וקעמן קב קוא סימיתן קצתה
הזמן בין מיתת שאול בין מלכות חיש נשת וקעמן טן מלכות חיש נשת למלכות כל ישראל חית דוד עליהם וזה
נכ רחוק מממ קסות קנזכרים כעטמס קקודמים וידמק כעט שאומרו ושתים שש מלך קוא להעיר שנה
שספר אחר זה מעטן אכבר ויחב לא קיק ח אחרי שמלך שש חיש וזה יקיד דבן אמרו ושתים שש מלך
לאומרו ויחב אכבר בן כר ועברי חיש נשת בן שאול וזה נכ קשטס קראשטס לא קיתה מלחמה כל טן
דוד וטן זרע שאול נשת לא קיתה שס מלחמה זולת מה שקער אכבר מעטן קמלחמה וזה לזותכ דוד
לא קסמס לרדוף בית שאול וזרע אך שער לקשטטם ששטע לא שאל יסמיר חית זרע עם שכבר קיק דוד
מיתעסק במה שקעטע למן קקקלחמקול רזה למקד חית קקן להעטע למקירות קמלכו עד שרצה קשי
אשר לעתכא עלולת

וקנה קקל אכבר נגרינת קנעריס

רדק

וימנחם שם את דוד אטף
שכבר נמשח עלידי שמואל
אעפ"כ קבלו עליהם למלך ומשחוקו
ויגדו לדוד למרד אשוי נשלט עד
דבר אשוי נשלט עד

רלבג

וכבר אמר דוד לאשוי נשלט עד שישלם נפול
טוב תחת קחם אשר נפול לדומם לשון
לפחדם לקחת גיית וגיית כמו מחומות בית שן וקברו חותם
וזרם שחוקו ויקם לבט חיל למקד אשוי נשלט עד דוד מקמלחמה

אשר קברו את
שאלו חו קוא
כמו קטן
אשר קברו
אשוי נשלט עד
נלמד קרב
שאלו

קטנה
קזית נפול
קטנה קזית
ואבנר

אחיש נשת
קוא קזית
כעל קזית
כדק כעל
ונשת אחז
כמו שאלו
סמיתם

מוצור

לנשת מוצות לבטל כן נקרא נדען ידעל ונקרא

ידעל וידעל מוצות רב למלכו תחלה מעבר קירדן וקעצרו מוצות כ קוא מצעבטל נקצמים
וחצ שקרי מוצות נטל בט נד ונטל בט מנשק וקעפ אידעל אבנר כ דוד נמשח למלך ש שמואל קיק מותחוק
עדין להעמיד עד מלכות שאלו ככ כחו ונמדרש ויאמר אלהים אל יעקב חט אל שדי פרק ודנ ונ
אמרו מוצן דרש אבנר וקרב לוי נשת כן שאלו חט כחו ומלכס מוצל כ יצא ועל בטמין אמר אל מלך
עדיין ועד עכשיו לא עמד מלך מוצמין אל שאלו לפ לקח איש נשת ומלכסו אל קבל עד

ויבאו אנשי יהודה וימשחו שם
את דוד למלך על בית יהודה
ויגדו לדוד לאמר אנשי יבש גלעד
אשר קברו את שאלו וישלחו דוד
מלאכים אל אנשי יבש גלעד
ויאמר אליהם כרבים אתם ליהוה
אשר עשיתם וחסד הזה עמכם
אדניכם עם שאלו ותקברו אתו
ועתה יעש יהוה עמכם חסד ואמת
וגם אנכי אעשה אתכם הטובה
הזאת אשר עשיתם ודבר הזה
ועתה יתהוה קנה יריכם והיו לבני
חיל כי מתאדניכם שאלו וגם אתי
משחו בית יהודה למלך עליהם
ואבנר בן נר שר צבא אשר
לשאלו לקח את איש בישת בן
שאלו ויעברו מחנים

ד"ק

ויפלי יחדו כל אחד קרנצו חלקת קטרים ת'
אחסנת קטילי מן ויתקצצו קצ' ער קרנצ'
שעצמן חרצ' קד' ויש לפרש כי משמעו כמנו וקטרים עתה מעמק'
ופ' חלקת חזקים כי חזקים היו ונחזקו כלמנו שלם קתנבר אחד
מקם יתק' מעברו אל' כלם נשרעו כאחד איש על ידי חזיו'

ויהיו שם נג'

ועשאל

קלברגנו ספר

זה סגמ נ

נקלע לרדוף

אחרי אבנר מק

שלם עשונ ק

האחרים ול

קטן שלם לקלם

קמרון

קצנים טור

אחת לבד ו

יוול' קחמת

נפלא מקמנת

ויאמר

ל' אבנר נקלך

ונ' ורחוץ לך

אחד מ

מקצצו קטרים

לחברתך שישנ

עמך וקס

חנה ירצ

מעמק קח לך

את חלצתו פרוש כל מעמקתו ונס חנה ל' תהרנא

ר"לכנ

וקנה קיץ רדוף עש
אל אחד אבנר לפרע
נמלחמה כי קוף קיץ
בראש וקמנצו ל' איש נשת וכנפל
הנצ' קמלצו לרד נקלע

ואתקיפונבר בריש חבריו

והרביח בסטר חברה ואתקטלו

בחדא וקרא לאתרא הוא

אחסנת גבורת קטילי ד

דיבנבעו ויהי קרבא תקיף

עד לחדא ביומא הוא ואתבר

אבנר ואינשי ישראל קרם

עברי דור ויהיו שם שלשה

בני צרויה ואבנר אינשי ועשה

אל ועשה אל קלברגליו כאחד

הצבים אשר בשדה וירדף

עשה אל אחרי אבנר ולא נטה

ללכת על הימין ועל השמאל

מאחרי אבנר ויפן אבנר אחרי

ויאמר האתה זה עשה אל

ויאמר אנכי ויאמר לו אבנר

נטה לך על ימין או על שמאלך

ואחז לך אחר מהנערים וקח לך

את חלצתו ולא אבה עשה אל

לסוד מאחרי

עשה אל ויאמר אנא ואמר

ליח אבנר אתפני לך על ימיןך

או על שמאלך ואחז לך חר

מעלמיא וסב לך ית ורויח

ולא אבה עשה אל למיזר

מבתרוה

למה אבנר קרנצ'

ר"ק

שבע שנים ושש חדשים נמצא מלכות בן חמש שנים
שקרי איש נסת לא מלך אלף שנה שנים גבעה

ר"לכנ

וקצת ר"ק
אבנר נקרא
קבערים וקיק גמולו מרד
כננר מרד וקול אבנר נסל
נחנר נפול קעמן

ענה אומר כי אחרי שקמלנו את איש נסת צמחטס קודם שער את
קירדן לשוב לביתו וקיק מנה שקיק יצא אבנר עם עבדי איש נסת ללכת
לגבעה שקיק ארץ כעמן ויצאו אלוקים יורג ועבדי דוד ויפגשו עכ
ברכת גבעה

ונראה כי דעת
יוחנן קלמס
עמס ור"ק כי
רשם אשר אתם
וחל עד שקמר
אבנר יקומנו
קבערים ויחקקו
לפניו
ויאמר

ויחקקו דרך שחוק
יתגרו אצלם עם
אלף צמחטס
ונראה כי ידע
מרדך קמלמק
יותר ורשן
רבות זלר
שערה דס
קבערים שחוק
נעש ונפל צמח

והיה מעין יומיא רהור ר"ק
מלכא בחברון על בית יהודה
שבע שנים ושיתא ירחין ונפק
אבנר בר נר ועבדי איש
בשת בר שאול ממחנים
לגבעה ויואב בר ערויה
ועבדי דוד נפקו וערענון על
בריכתא דגבעה בחרג
וישראלין על בריכתא
מיבא ואילין על בריכתא
מיבא ויאמר אבנר ליואב
יקומון בען עולימא ויחיבון
קדמנא ואמר יואב יקומון
וקמו ועברו במינן תרי עשר
מרבית בנימין ומראי ששת
בר שאול ותרי עשר מעבדי
דוד

ויהי מספר הימים אשר היה דוד
מלך בחברון על בית יהודה
שבע שנים וששה חדשים ויצא
אבנר בן נר ועבדי איש בשר
בן שאול ממחנים גבעה ויואב
בן ערויה ועבדי דוד יצאו
ויפגשו על ברכת גבעה יהוה
וישבו אלה על הברכה מור
ואלה על הברכה מזה ויאמר
אבנר אל יואב יקומו נא הצערים
וישחקו לפנינו ויאמר יואב יקומו
ויקמו ויעברו במספר שבע עשר
לבנימין ולאיש בשת בן שאול
ושנים עשר מעבדי דוד

ויקומו וליש נסת די קיק לן אס אמר שנים עשר ליש נסת
שנים עשר מעבדי דוד אלף נל
לפני עכ משנ
כעמן קיו קולטס
עמו למלכו

רדק

למה חכמה חרצה עתה איקטלנך ואירמנך
לרעה ואיך אשא פטי איך ארים אלנו פט עד
להטנו אם אמיתך קלל אבש מעמנו וימאן וג' צארי
קחמתי יא חטותי שראש עץ קחמתי
ברזל מחודד עשוי לתקע בדרך כמו שאומ' בשאלו וחטתי
מעשה בדרך

רלבג

וכבר אמ' לאבנר שיסור
מאחריו על ימיו און ער
שמאלו ויחזו אחד מן הנערים ויקח לו את
חלצתו כי קשה בעיני אבנר להמית
את עשה אל ובראותו שלל סר מרדוק

אחריו קצרו

אבנר צארי ק
קחמתי אל קחומש
וקול שראש קונה
קאדם ב ימור
בקלות וקול מקום
שמרד וכבר ה
תלויס ב כמו
שפראו זל

וקה קיח נחמתי
קאחזן משע
מדיו כדי שיוכל
לכות ב לפטו
ולאחריו וקצרו
דקר אותי נחמתי
קאחז עד שיצאה

קחמתי מאחריו

ויפול שם וימית במקומו' או יקי קרען צאומרו אל קחומש
כנגד קלב וקול מעטן וקחומש עליו בע ישראל
וקרען ב וקחומש מכל זין וכן קלב כל זין קאדם ב
מעמ' הולדת קחיים קטבע שקול שומר מצאות קאדם
שיער קזמן שאיפ' ב שיחיק

ויסוף עוד אבנר לאמר
אל עשה אל סוד לך
מאחרי למה אבנר
ארצה ואיך אשא פני
אל יואב אחיך וימאן
לסור ויכתו אבנר י
באחרי החנית אל
החמשותצא החנית
מאחריו ויפל שם וימית
תחתיו ויהי כל הבא א
המקום אשר נפל שם
עשה אל ויכתו יעמרו

ואוסף עוד אבנר
למימר לות עשה א
זור לך מבתי למא
אקטלינך ואירמנך
לארעא ואיכרין
אזקוף אפי ואחמיה
ליואב אחיך ולג
אבה למיור וכחתי
אבנר באחוריו
מורגתא בסטר
ירביה ונפקת מורגת
מאחוריה ונפל תמן
ומית באחריה והוא
כל דאחי לאתרא
דנפל תמן עשה אל
ומית וקיימין

וסעמיס מכה
בן אחר שחין
פוטס אל קרודק
לכות בלפת
קחמתי אל מקום
בארי קחמתי
וכן עשה אבנר
לפניה אל עשקה
אל קצרו
צארי קחמתי
אל קחומש פ
פראו רגות זל
ברוסן קחמית
מקום שמרד
וכבר תלויס ב
ויתצמר ירכה
יתצו במקומו

כמו ולא קמו איש מתחתיו וכל שלל קלך ולא
זו ממקומו אחד שקובה אלל מיד מעת
ויעמדו באשר שמעו עבדי דוד קרינת
עשה אל רדפו אחרי אבנר וכשקין
אל המקום קאחז שמעשם עשקהל
שומדין שם אכל יואב ואחשי לן עמדו עלנו אלל רדפו אחרי אבנר

רד"ק

ומשכו כלל בנפס דברי קיימים דמאל שט שמוות קיו לוכמוקו
רעס כענוי שט דרש' ט לפי שאלק דוד אטגל אחרי מור
ככל קיו אומרים ט מעברת קיתק מנכל וזה קכן סילדק אטגל קיק כפאל
ככל לפי יצא קלסתר פמו כקלסתר פמו אלדוד לקסיר קחשך לכך קראו כלל
כלל אכ כלמיר ככל ערותו דומק לכו דמאל קיק שמו קעקרי שקראו דוד' כלל

רלב"ג

אשת דוד
אשת דוד כזו לבד מן
אחרות ט קיא קיתק
כלל דאויק
ט חס לדוד
לפ שקיתק
אשת שחול
כמו שקמר
וחתשלק חת
טת אדונך
ואר טש
אדונך
בזיקך וקנה
אמנע של
מלך חנה
דאויק ט חס
למלך ודמק
גכט קנשים
אשר לקח
כדושלס

ואיתלירי לרוד בנן
בחרון ויהי בוכריה
אמנון לאחיועם
דמורעאל ותנעור
כלל לאביל איתת
נבל דמכר מלך
ותליתאה אבשלום
בר מעכה בת תלמי
מלכא דגשור
ורביעאה אדונה בר
חגית וחמישאה
שפטיה בר אביטר
ושתיאה יתרעם
לעלה איתר דוד
אילין איתלירי לרוד
בחרון

ויולדו לרוד בנים
בחרון וירי בכורו
אמנון לאחיועם
היורעאלית ומשנרו
כלל לאביל אשר
נבל הכרמלי והשלישי
אבשלום בן מעכה בת
תלמי מלך גשור
והרביעי אדנה בן חגית
והחמישי שפטיה בן
אביטר והשישי יתרעם
לעלה אשת דוד אלה
ילדו לרוד בחרון

אנשלים כן מעט
דשונ' ט לפי
שקיק כן יפתתאר
שלקחר דוד
כמלמק לפי קיק
אנשלים סורר
ומורק כחטו ט
לכדשמנה פרשת
בן סורר ומורק
לפרשת יפת תאר
למירלך כלל קושא
אורה יוצא ממנה
בן סורר ומורק
וככון קוא זר
קדרש' ט מלחמ
שקיא שטיק קרי

קיא כמורקרי
לשוב לדת ישראל ולנה לא ככון אלקות וקנעיוצא דמות קדרש' לעגל אשת דוד דרש
רבותינו עגלה זו מיכלבת שחול ולפ שקיתק חטבה עלדוד קראק עגלה כמון לאח קרשת
כעגלת ומק שחמר אשת דוד מעייע קדרש' אע" שקים לא קב חוקו ט למק חמר עכ
זאת אשת דוד מק שאל חמר על קחרות אלל שקיתק אשת קראשונה ומק שחמר ולמיכלבת שחול לא קיק
לך ולר עד יום מותה מק קוא מעשה ואילך לא קיק לך לעש שזתה לדוד כשקיק מפוז לפי ח' אכר
מעקרא קוק לך ולפ קפשיט יס לפרשט עגלה זאת אחרת קיתק ומיכלל כזכר כחן לפי שאל קירל
ממנה כן וכחן קוא אומר קנעס שקיו לעכרון לפי

דִּרְק

ולא ידרש כמו ולא רדש עתה במקום
עבר ורשם כלשון כמוהו ואבנר

וגו כל הדרון שם מחוז וגדול מעבר לדרך
נקרא כן על שם ידוע אצלם ויואב וגו' ויקמן
את כל העם לפקוד אותם מי קצר מקום ויפקדו

כמו ולא

נפקד מעמ

חיש תשעה

עשר חיש

ועשר אל

לפי שקי

כסדר מ

מקתשעה

עשר למכל

עמקם ו

וכתו נ

כפרט

וישאו

ויאור לקם

עברון

כשקיק אור

קיום עקר

קיו

עברון

ומשקו

דִּלְבָּנ

וקנה סביואח שפמדו קעס ולא
רדש אחרי כתיב אל ולא יסע עד

לקחם אחר זה בזמן קדוץ אך קשתלנו כל אחת
מקדשות לשון לרשם בזריות למלש מקדש ק
האחרת חס תרדוף אחריקם ולזק קלבו אבנר

וכיעתו כל

קלבו וכן ק

קעמן טואכ

ואנשיו

וקנה מקדשות

דוד שלן מעת

מאנשיו וולת

עשרים ו

ומאנשי אבנר

מעת קס

חיש

וכן קתמיד ק

קעמן כל ימי

קמשך ק

קמלמק טן

כיתשחול וטן

כיתדוד פ

ככנר קיק דוד

קולך וזק

וכתשחור

קולכס

קלנס

ויתקעיואב בשופר ויעמדו

כל העם ולא ידרשו עוד

אחרי ישראל ולא יספו

עוד להלחם ואבנר ואנשיו

הלכו בערב כל הלילה

הוא ויעברו את הדרך

וילכו כל הבתרון ויבאו

בדגים ויואב שב מאחרי

אבנר ויקבץ את כל העם

ויפקדו מעברי דוד תשעה

עשר איש ועשה לו עשרי

דוד הכוכבים וביאנשי

אבנר שלש מאות ושישים

איש מתו וישאו את עשה

אל ויקברו בקבר אביו

אשר בית לחם וילכו כל

הלילה ויאבוא אנשיו ויאר

לחם בבחרון ויהי ה

המלחמה ארכה בין בית

שאול ובין בית דוד ודוד

הולך וחזק ובית שאול הלכים ודלים

ויתקעיואב בשופר ואקמו

כל עמא ולא רדפו עוד

בתר ישראל ולא אוסיפו

עוד לאנחא ואבנר

ונברוהי הליכו במשרא

כל ליליא ההוא ועברו

ית ירדנא ואולו כל בתרן

ואתו למחנה ויואבת

מבתר אבנר וכנש ית

כל עמא ושנו מעברי

דוד תשעה עשר נבריא

ועשה אל ועברי דוד

קטלו מרבית בנימין

וכנברי אבנר תלת מאה

ושתן נברא מיתו ונטל

ית עשה אל וקברוהי

בקברא דאבוהי דמבית

לחם ואולו כל ליליא

ויאבנו ברוהי ונתר להו

בבחרון והיה קרב

תקין בין בית שאול ובין

בית דוד ודוד אויל ותקף

ובית שאול אויל ומאבין

אלן עלכלתם שקייית נקרא ראש כלבועד אפי' לשנא יקודק שונאך קס קיק לי אנס מנימו עלקס לן קיק לך
 לבנות כלכך קיוס יא לדין לעשות חסד עם בתי שאלכו בזיתת' וקלן חסד גדול עשית עד קיוס עם בתי
 אבך שקתחו קתי בטיע להעמידו במלכותו לן קמטיתך עד דוד וחתה פקדית על עין קאזק' ויתכן קלן
 רישא דכלכלא אפא מכען קוית גבר קדינון לשארק דבתי יקודק' וכן קמטיתך על עלדרך בעל קקא קעפ'
 שקוא מעבעל קאלק' ופירושו כמו וחת קעלה קמטיתו אלו עטן קזמנה ומסירק' **כה יעשה**

כאזר נשבעי
 לדוד דברו קא
 שטעט וכן קמ
 נשעט לדוד
 ענדי אדולט
 שקמר שטעמי
 לשאלנש קאל
 בגלגל ונדבר
 עמלק נקא יא
 קיס כלבטועתה
 לרעך וקמרו קן
 קן שטעה לזולתו
 שטעה יחזיו
 למר למי קרן
 צתה שאל ליני
 תמות קרן קלן
 לרעך קמר לך
 קא כרתה כריתך
 חתי וחת קמלך
 כל ישראל וית
 קמרתיה למימר
 מקיימנא בעלן
 דעבר ארעא למימר

כה יעשה אלהים לאבנר וכה
 יוסיף לוכיבא אשר נשבעיהוה
 לדוד כי בן אעשה לו להעביר
 הממלכה מבית שאול ולהקים
 אתבסאדוד על ישראל ועל
 יהודה מרן ועד באר שבע ולא
 יכול עוד להשיב את אבנר דבר
 מיראתו אתו וישלח אבנר
 מלאכים אל דוד תרתיו לאמר
 למי ארץ לאמר כרתה בריךך
 אתו והנה ידי עמך לחסב אליך
 אתכל ישראל ויאמר טוב אני
 אכרת אתך כרית אך דבר אחד
 אנכי שאל מאתך לאמר לא
 תראה ארץ פני כי אם לפני
 הביאך אתמיכל ברת שאול
 בבאך לראות את פני

ברין יעביר יא לאבנר וברין
 יוסיף ליה ארי במארקיים יא
 לדוד ארי ברין אעביר ליה
 לאעברא מלכותא מבית
 שאול ולאקמאית בורסירוד
 על ישראל ועל דבית יהודה
 מרן ועד באר שבע ולא יכול
 עוד לאתבאית אבנר פתומא
 מדרחיל מניה וישלח אבנר
 איגדין לות דוד מאתר יח
 למימר מקיימנא
 במארקעבר ארעא למימר
 גור קיימך עמי והאידעמך
 לאסתר לותך ית כל ישראל
 ואמר טוב אנא אגור עמך קיים
 ברם פתומא ארד אנא שאל
 מינך למימר לא תחזית אפי
 אלהין קדם מיתנך ית מיכל
 בת שאול במיתך לאיתחזאה
 קדמי

ויש דרש אשתו בנהג לדוד מן אבנר לדוד קקדים שמון לשם דוד וקו אלדוד תחתיו לפי כענא אבנר
 ש קס לפט קמלך ש קס לפט כלדבר יקיה קמלך קתמכל
 נ ל

זכר קנשים ומיכל אעפ"י שקצתה לא אבנר ועדכו נחכרון לא זכר כחן לפי שאלו קיה לא ממנע כן אכל
נאומרו אשת דוד וכן בדברי קימים כשאין לעגלה אשת חול לא קיתה ממנע פחד דולק ולא קיתה ידועה
כזכר חותה אלן נאשת דוד ויש לפרש שד' עגלה קיתה זאת אשת שאול לקחה דוד אחרי מות שאול כיו
שאין נאשתה נשי אדונך נחיקך ואעפ"י שאמרין אין כשאין אלמנה של מלך קרי אמרו מלך נאש אלמנה
של מלך אחר ומפני זה אין אשת דוד כלום אלא קיתה ראוייה להיות אשת אדם אחר אלן אשת דוד לפי
שקיה מלך נאש אלמנה של מלך ואעפ"י שזאת הסברה אינה נדעת ל' יקודה הו' שאין מלך נאש
אלמנה של מלך ואין חכמים מודים לו ואעפ"י פשט הפסוק כבן נדעת ל' יקודה ואעפ"י שקיתה אשת
קמיו מותרת ואף לדברי קירושאמי שאין אשת חמיני אבורה לא אבורה אלן מפני מרחיקת עין אכל מן
קתורה אינה אבורה וקם אמרו כ' דכפה פלג שאול לקח דוד לאשה

דרק

והיה בר' הוה קרבא בין
בית שאול ובין בית דוד ואבנר
הוה מיתקף מבית שאול
ולשאול לחינתה ושכח ר'
דצפה בת איה ואמר לאבנר
מה דין עלתא לות לחינתא
דאבא ויתקיף לאבנר להלא
על פתגמי איש בשת ואמר
הלא רישא דכלבא אנא
מבען הויתי הדינט לשארה
דבית יהודה ונא דין אעביר
טיבועם בית שאול אבנר
עם אחוה וועם רחמיהי ולא
מסרתך בידא דדוד ומבנן
אתמסער עלי חוב אתתא ונא דין

ויאמר אל אבנר
ויאמר קיס נשת
אל אבנר ואעפ"י
שלא זכרו למעלה
נפסוק קנה זכר
בת שאול וקור
קיס נשת ט'
תלויק בת שאול
אל פלג אש
קדו נפלג
אשו ואם קיה
קדנר אמת קיה
לנהפשו בכך
לכנר אשו

ויהי בהיות המלך חבה בין
בית שאול ובין בית דוד ואבנר
היה מתחזק בבית שאול ו
ולשאול פלגש ושכחה רצפה בת
איה ואמר לאבנר מדוע באתה
אל פלגש אבי ויחד לאבנר מאד
על דברי איש בשת ויאמר
הלא שכלב אנכי אשר ליהודה
היום אעשה חסד עם בית שאול
אביך אל אחיו ואל מרעהו ולא
המציתך ביד דוד ותפקד עלי
עון האשה היום

ועד כ' אבורה קיתה לכל אדם לפי שקיתה פלגש קמלך ואין כשאין אלמנה של מלך ואעפ"י שקיתה
אשת אלן פלגש כן שקיתה מיוחדת לו קרי קיה נאשת אלמנה ועד כן ששמה קרי אמרו אין משמשין
בשרטטו של מלך וזקו שאמר ותפקד עלי עין קאשק כ' אבורה קיתה לדיוט ויחד
קראש כלב אכז מלשל ופרשו אלו קיית ראש כלבים כלום אש לא קיית

דדק

ועתה עשו נג' ער דוד עבדי קושיע' מקור צמקום אנושי עבדנו' אמרתו' לא שיע' את ישראל
 בדו' וכן ויתכס קוצ' אמתכ' כאלו' אמן' אוח' וכן ית' כמו' אנושי' אפרוק' וידבר
 גם אבנר צוז' צמין' כמו' קפוך וידבר אבנר גם צוז' צמין' ור' פ
 ש' אמן' ודבר אבנר קי' עם זקמ' ישראל' אמן' גם צוז' צמין' דבר ואעפ' שצמ' צמין' קי' קדוש' לשת
 ש' אמן'

וּפְתָנָם אֲבִנֵּר הָיָה עִם סְבִי יִשְׂרָאֵל
 לְמִיכָר אֶף תְּמִלֵּי אֶף דְּקִמּוּחֵי חוּתָן
 בְּעֵינֵי דָוִד לְמִיחֵי מַלְכָּא עֲלִיכּוּן
 וּבְעֵן עֵיבְרֵי אֲרִי' אִמֵּר לְדָוִד
 לְמִיכָר בֵּינִי דָוִד עֲבָדִי אִיפְרוֹק ית
 עִמִּי יִשְׂרָאֵל מִדְּאֲדָפְלִשְׁתָּאֵי וּמִדֵּי
 כָּל בְּעִלֵּי דְכִבְהוֹן וּמִלֵּיל אֶף אֲבִנֵּר
 קְדָם דְּבֵית בְּנִמִּין וְאֹל אֶף אֲבִנֵּר
 לְמַלְלָא קְדָם דָּוִד בְּחִבְרוֹן ית כָּל
 דְּתִקֵּן בְּעֵינֵי יִשְׂרָאֵל וּבְעֵינֵי כָּל דְּבֵית
 בְּנִמִּין וְאַתָּא אֲבִנֵּר לוֹת דָּוִד לְחִבְרוֹן
 וְעַמִּיחֵי עִשְׂרֵין נְבָרִין וְעַבְדֵּי דָוִד
 לְאֲבִנֵּר וּלְנִבְרִיא דְעַמִּיחֵי מִשְׁתַּנֵּי
 וְאִמֵּר אֲבִנֵּר לְדָוִד אִיקוּם וְאִיזִיל
 וְאִיכְנוּשׁ לוֹת רְבוּנֵי מַלְכָּא ית כָּל
 יִשְׂרָאֵל וַיַּגִּדּוּן עַמְדֵּי קִיָּים וְתִמְלוּךְ

בְּכָל דְּרֵעֻמָּא
 נִפְשָׁךְ וּשְׁלָח
 דָּוִד ית אֲבִנֵּר
 וְאֹל בְּשָׁלוֹם

וּדְבַר אֲבִנֵּר הָיָה עִם זִקְמֵי יִשְׂרָאֵל לְאִמֵּר
 גַּם תְּמִוּלָּנִים שְׁלֹשִׁים הָיִיתָ מִבְּקָשִׁים
 אֶת דָּוִד לְמֶלֶךְ עֲלֵיכֶם וְעַתָּה עֲשׂוּ כִי
 יְחֻחַ אִמֵּר אֶל דָּוִד לְאִמֵּר בֵּינִי דָוִד ע
 עֲבָדֵי הוֹשִׁיעַ אֶת עַמִּי יִשְׂרָאֵל מִדֵּי
 פְּלִשְׁתִּים וּמִדֵּי כָּל אִיבֵיהֶם וַיִּדְבֵּר גַּם
 אֲבִנֵּר בְּאֻזְנֵי בְנִמִּין וַיֵּלֶךְ גַּם אֲבִנֵּר לְדָבַר
 בְּאֻזְנֵי דָוִד בְּחִבְרוֹן אֶת כָּל אֲשֶׁר טוֹב
 בְּעֵינֵי יִשְׂרָאֵל וּבְעֵינֵי כָּל בֵּית בְּנִמִּין וַיָּבֹא
 אֲבִנֵּר אֶל דָּוִד חִבְרוֹן וְאַתּוּ עֹשְׂרִים
 אֲנָשִׁים וַיַּעֲשֵׂה דָוִד לְאֲבִנֵּר וּלְאֲנָשִׁים א
 אֲשֶׁר אִתּוֹ מִשְׁתָּהּ וַיֹּאמֶר אֲבִנֵּר אֶל
 דָּוִד אֲקוּמָה וְאַלְכָּה וְאֶקְבְּצָה אֶל אֲדֹנֵי
 הַמֶּלֶךְ אֶת כָּל יִשְׂרָאֵל וַיִּכְרְתוּ אַחֲךָ
 בְּרִיתוֹ מִלְּכָת בְּכָל אֲשֶׁר תֵּאוּה נִפְשָׁךְ

וַיִּשְׁלַח דָּוִד
 אֶת אֲבִנֵּר
 וַיֵּלֶךְ בְּשָׁלוֹם

והנה סבב קשי אשר לנהגו עלות שאלה קטנה בין אבנר וזין איש נשתדל מנסה זה אבנר להמנך
דוד על כל ישראל מניא קיתה לנהגו ורחוי שלם יעלם ממנו שלם נמנעת מיכל עם פלמי בן נישאם
קיה קדבר כן קיתה אסורה לדוד וחולס מה אבנר קתע' מנבט מיכל קס בט מנבט חותה ומיכל גדלה א
אותם ולזה אינן שילדה אותם לעד ריאל המנחולת שקיה בעלה של מנבט

ד"ק

וישלח דוד לאגריז לות איש
בשתבן שאול לאמר תנה את
אשתו את מיכל אשר ארשתי
לי במאה ערלות פלשתים
וישלח איש בשת ויקחה מעם
איש מעם פלטיאל בן לוי
וילך אתה אישה הלוד ובכה
אחריה עד בחרים ויאמר אליו
אבנר לך שוב וישב

וישלח דוד לאגריז לות איש
בשתבן שאול למימר הב
ית את תלית מיכל דארסית
לי במאה ערלות פלשתאני
וישלח איש בשת ודברה מ
מלות בעלה מלית פלטיאל
בר לוי ואול עמה בעלה
אול ובכה בתרה עד עלמת
ואמר ליה אבנר אעיל תוב
ותבי

וישלח דוד מ
מנחמים אעפ
שלם לנכס
שלם ג' לוי
בשת לבטחו שלם
נש לקחה כלם
רשית" אשר
ארשתי לי זק
מנחמים רבות

ולשתבן למעלה בעטן זה כללן אשת קיה וארשתה

לנמחה ערלות פלשתים כללן בהם קיה רשת לנ בעשר שנתה לנ אול שקיה מלוק אכלו לפי קיה ארשת
נחמת ולש קפאם אינן אשר ארשת לנ רצה למנ בסכס שמת ענמי בעטרה לפי ישעלך לקחורה לנ
ונחמנו נמחה ערלות וקור עת מנחמים אינן מנחה קיה קתנאי בטקס" וישלח איש
בשת ויקחה מעם איש מעם אישה וכן תי מלות בעלה וקח כן פ' מי קיה בעלה פלטיאל
בן נישא וקור פלמי בן נישא קכזכר למעלה ונדרש לפי קראו עתה פלמיאל שפאנו אל מעטרה שלם נא על מיכל
כמו שכתבו למעלה ומה אינן קלך וככה אחר שכל מעה שקלכה מידו שקיה כוצה אית צרו

וילך אישה קלך וככה אחר עד בחורים שבעשו כבחורים שלם טעמו טעם אונת
קח וכל זה קח וקח מדרך קפאם" ובחורים קוראם מקום נאך כטימן כמו שאינן שמת
בן גרין קימית מנחמים ות' עלמות עלמות ונחורים טמן אחר וכן כזכר זר
המקום נספר יקאטעלמון ונפטר דק עלמת ואיפא שנקרא כן עלשם אדם שנקרא עלמתבן יעדר
מנחמים כטימן ול קיתה קער קוזית וכבר כתבו למעלה כ מיכל פלמי אונת קי"

רדק

אל תוך קשער שער קשר חדרון ודלתו זלרשום
כמו קשער א קוקטס כלל חמל ללכתו לפט סכרדון

רלבג

וקנה קמית
יוצרת

אכר צמרמה טקטאו תוך
קשער לדבר אתו בשלר
ובצמחון וקצו אלה חומש
לפנים מנייתת

לשפט עמו בדם עשה אל כן אמר לו והמאן בלה קדברים שקיק מדבר
עמו בשל ובשגנה שקיק משנה אותה ולח קצו אכר וקצו יוצר לדבר
את בשל בשלם מן יאלו חוקטס חו פירושו בפלחוס וכן הרג חנקלם
בפתע פלחוס

בפתע פלחוס

וישב אבנר חברון
ויטרו ויואב אל תוך
השער לדבר אתו
בשלי ויבהו שסוהומש
וימת בדם עשה א אחיו
וישמע דוד מאחרי כן
ויאמר נקי אנכי
וממלכתי מעם יהוה עד
עולם מרמי אבנר בן נר
יחלו על ראש יואב וא
כל בית אביו ואל יבדת
מבית יואב זב ומעורע
ומחזיק בפלך ונפך
בחרב חסר לחם

ותב אבנר לחברון
ואפניה יואב בלגו
תרעא למללא עמיה
בשיליא ומחיה תמן
בסטר ירכיה ומיר
בדם עשה א אחיו
וישמע דוד מבת רבן
ואמר זבא אנכי
ומלכותי מן קדם יי
עד עלמא מרמי
דאבנר בר נר יחולון
על רישא דיואב ועל
כל בית אביו ולג
יפסוק מבית יואב
ראיב וסגר ומתקין
באגר ומיתקטיר
בחרבא וחסר מזון

בהקף שלויסט
דכטנא חלנו
בערמה וסאלנו
גדמת צמח קיח
קולצר א
וקוא קיק שוקא
ומרקה לו ט
בשימח תחלן
וחזקו וזקו
בשלשון שי
כעלך וקושאמ
ובכעל אש
ברגלו קחומש
כמו אל קחומש
ורטס כמקו

וימת בדם עשה
אמר ודלתו זל
סתבע בדם
עשה אלדון ברין
סכרדון אמר לו

למה קדנת עשה אל אמר לו עשה אל רודף קיק אמר לו קיק לך להטל את עצמוך
באחד מאיבריו אמר לו לא יכולת לבזקן לו אמר לו בדופן חמישית כונת לו
באחד מאיבריו לא יכולת לבזקן לו יחלו על ראש יואב מני אכר ט חין לשיחיה קוא עמנו
יסלחו ויחזקו על ראש יואב וכן על ראש רשעים יחול

עשה אל חיו
וקנה קיידרע
מאד בשע דוד
מנה שעשה יואב
ולזה קלל בזאת
קקללה קנסלמה
וקוא של יבדת
מערד יואב
ומערע ומחזיק
בפלך מנצח חול
קרגלס וחולשת
קנק ט אלו
קאנשים קאנשים
קס כמת ט חין
פעלותתקס
רמז שור
קמסודרו מנספס
אשר תשימס חיים
בזופן ראוי ולזה
קמשיל קמערע

לפת צמירו אלו תהי כפת
וכן קשר למס קוא חשו כמת
ט חין לשיחיה קוא עמנו

ד"ק

מקבדוד ולא סבר מימי זה גדוד ומעין קטלן ומהכרה ש מארץ פלשתים קיק חוש
על גדוד פלשתים בארץ ישראל לקחם או לפשוטו ויחזק עם עבדי דוד יצא חלקם וענה שב
מקבדוד קחול וקטלן של רב ידעת חתאכר וע' חתמוטך וחתימטך' כן כע' וקרי מונכך' חכענ
כמשפמו בדרך נח קשין וקרי קוח לזוגה מלכת וזוהי מנהג קלסון בעקומות לשית קתועות מסע
קזוגמו קורו וקוע וכן ישוימו' וזמנוטך קקרי נסך עין קסעללמ' קסעלוקוגם כן מנשג קלסון
כמו חס יאוב

ישיבתי רינח
וא' חתיריט'
ויצא יואב
וע' מעט
קסירק' כרקה
ט סיריסוקוטס
קיק מקוסקטור
קקוח' לפסך
קקח' כן ורט'
ז' דרש' ט טר'
קסירק' נרמו' ל'
לככר סיקרנ'
סל' קחזיק' ד'
דברי דוד אל'
סחול' חל' דקה
קורת' בדברי
קבל' כנסקיר'
קמיס' קשר לקח
קע' קשותנו ח'
קמ' ל' חמד מ'
מקכעריס' סכמק

והא' עבדי דוד ויואב אתו מ
ממשיך את אוע' אה סניארה
עמה' ו' אית' וואכר' ליתוהי
עם דוד בחברון ארי' שלחיה
ואזל בשלם ויואב וכל חילא
דעמיה אתו וחויאו לרוד ל
למימר אתא אכנר בר נר
לות מלכא ושלחיה ואור
בשלם ואתא ואלות מלכ'
ואמר מה עכרת הא אתא
אכנר לותך למאדנן שלחתי
ואזל מיזל ידעתי אכנר בר
נר ארי' לאטעיותך אתא
ולמדעית מפקד וית מי' ע' לך
ולמדעית כל דאת עבדי
ונפק יואב מלות דוד ושלח
אונרין בחר אכנר ואתיבו
יתיה מנוב' ארסיתא ודוד לא
ידע

וחנת עבדי דוד ויואב בא מ
מחגדוד ושלל רב עם חביאו
ואכנר איננו עם דוד בחברון כי
שלחו וילך בשלום ויואב כל
הצבא אשר אתו באו ויגדו ל
ליואב לאמר בא אכנר בן נר א'
המלך וישלחו וילך בשלום
ויבא יואב אל המלך ויאמר מה
עשית חנה בא אכנר אליך למה
זה שלחתו וילך הלוך ידעת
את אכנר בן נר כי לפתותך בא
ולדעת את מצאך ואת מבוך
ולדעת את כל אשר אתה עשה
ויצא יואב מעסדוד וישלח מ
מלאכים אחרי אכנר וישבו אותו
מבזר הסרה ודוד לא ידע

בטור ומנחם שם דוד וסקר קוח' חומ' סלקחמ מר' חשותך ונדברי כסך קמעל' חמר נסיריס' נחז' כסך מ
ינשלק ונשקדע' חל' קרנשת' ט וינצחו דוד

רד"ק

אל תוך קשער קשער חדרון ורעותי זלרדאן
כמו קשער ג' קוקים כלו איז לך שחן לפט סקדרין
לשפט עמו בדם עשאל כן אמר לו וקטנו באלה קדברים שקיק מדבר
עמו של ונשגב שקיק משנה חות ולח קטן אכבר וקכו יואל לדבר
את של של שלס ימן יאלו חוקים או פרוש בפראוס וכן תרג' חקלם

רלב"ג

וקנה קמית
יואב את

אכבר צמרמה טקטאו תוך
קשער לדבר חתו בשלר
ובצמחון וקכו חלחומש
לפנים מנייתת

עשה אל אחיו
וקנה קיר רע
מאד בעש דוד
מק שעש יואב
ולח קל בזאת
קקלם קנסלם
וקח של יכרת
מערד יואב
ומערד ומחזיק
בפלך מצד קול
קדלם וחלשת
קנף ט יאל
קחשים קחשים
קס כמת טחון
פעלותקס

רד"ק
קמסודרן מקספ
אשר תשינס חיים
צאופן רחוי ולח
קמשיל קמערד

למת צאמרו ג' חתו כמת
וכן חסר לחס קוח חסו כמת
ט חין לשיחיק קוח עכמו

ותב אבנר לחברון
ואפניה יואב
תרעא למלא עמיה
בשיליא ומחיתמן
בסטר ירביה ומיר
בדם עשה אחיה
ישמע דוד מבתרין
ואמר וכו' אנכי
ומלכותי מן קדם י
עד עלמא מדמ
דאבנר בר נר יחולון
על רישא דיואבועל
כל בית אבוה יולא
יפסוק מבית יואב
ראיב וסגר ומתקף
באנר ומיתקף
בחרבא וחסר מון

וישב אבנר חברון
ויטרו יואב אל תוך
השער לדבר אתו
בשלי ויכרו שם החומש
וימת בדם עשה אחיו
וישמע דוד מאחרי כן
ויאמר נקי אנכי
וממלכותי מעם יהודה עד
עולם מרמי אבנר בן נר
יחלו על דאיש יואב וא
כל בית אביו ואל יכרת
מבית יואב זב ומצורע
ומחזיק בפלך ונפר
בחרב חסר לחסו

בפתח פתאוס
בתקף של וישט
דרשטנא חנו
בערמה ושללו
גדמת צמק קיח
קולצר א
וקח קיק שוקה
ומרקה לו ט
ביטק תחלן
וחוקכו וקו
שלשן ש
כעלך וקושאמ
ובכעל חס
ברגלו קחומש
כמו אל קחומש
ורש כמקו

וימת בדם עשאל
אמר רבותי זל
שהכע בדם
עשאל רדן כדן
סקדרין אמר לו

למה קרנת עשה אל אמר לו עשה אל רודף קיח אמר לו קיח לך להצל את עצמך
צאחד מציברין אמר לו לא יכולת לכונן לו אמר לו בדופן חניסית כונת לו
צאחד מציברין לא יכולת לכונן לו יחלו על ראש יואב דמי אכבר
יפלו יחא על ראש יואב וכן על ראש ראש יחול

דָּרֶק

מקבדוד' ולא ספר מאי זה גדוד ומאין קטחו קשל ומקבדוד' שמהם קיה חול
 יצא גדוד פלשתיס בדרך ישראל לקחם און לפשוטו ויואב עם עבדי דוד יצא אלמס ועתה שב
 מקבדוד קהול וקטחו אל רב ידעת את אבנר וע' את מונחך ואת מונחך' כן כת' וקרי מונחך' קבענ
 כמשפטו בדרך נח קשין וקקרי קוח לזוג המלות והוא מעשה קשון בעקנימות לשית הדפועת מפת
 קזנבמו קורו וקווג וכן ישומו' ונמונחך קקרי נסך ען' קפעלנפ' קפעלנפ' קשון קשון

כמו אס יאב

ישיב ריע

ואתיריט

ויצא יאב

ונ' מעט

קסירק' נדק

ט סיריס וקוטס

קיק מקוסקטור

קקון' לשכך

קקרא כן ורט

ז' דראט טור

קסירק נדמו' ל

לכנר שיקר

סל' קחזיק נ

דברי דוד אל

שחול' אל דק

אורס בדברי

קבל נספסר

קמס אשר לקח

נר' אשנתו ח

אין' ל' אחד מ

מקבעריס שחק

והא עבדי דוד ויואב אתו מ
 ממשדיתא ועד אה סגיא
 עמהון איתא וואבנר ליתוהי
 עם דוד בחברון ארי שלחיה
 ואול בשלם ויואב וכל חילא
 דעמיה אתו וחויאו לדוד ל
 למימר אתא אבנר בר נר
 לות מלכא ושלחיה ואור
 בשלם ואתא ואלות מלכ
 ואמר מה עברת הא אתא
 אבנר לותך למאדנן שלחת
 ואול מיל ידעתית אבנר בר
 נר ארי לאטעיתך אתא
 ולמדעית מפקך וית מעלך
 ולמדעית כל דאת עבדי
 ונפק יאב מלות דוד ושלח
 אונגין בתר אבנר ואתו
 יתח מנובא דסירתא ודוד לא
 ידע

וחנת עבדי דוד ויואב בא מ
 מחנוד וישלל רב עם חביאו
 ואבנר אינונעס דוד בחברון כי
 שלחו וילך בשלום ויואב כל
 הצבא אשר אתו באו ויגדו ל
 ליואב לאמר בא אבנר בן נר
 חמלך וישלחו וילך בשלום
 ויבא יואב אל המלך ויאמר מה
 עשית הנה בא אבנר אליך למה
 זה שלחתו וילך הלוך ידעת
 את אבנר בן נר כי לפתותך בא
 ולדעת את מצאך ואת מבוך
 ולדעת את כל אשר אתה עשה
 ויצא יואב מעס דוד וישלח מ
 מלאכים אחרי אבנר וישבו אותו
 מבור הסרה ודוד לא ידע

בטור וינצח סס דוד וסקר קוח אונ' שלקחה נר' אשנתך' ובדברי סכף קמעל' אמר נסיריס נאחז סכף נ
 מעלך וקבעריס קרנשת ט וינצחו דוד'

ד"ק אל קבר רמון על קבר רמון אל הקברים אל קבר

וכן ויקנון המלך אל אבנר כמו עיר
אבנר ויקנון המלך וגו' הכמות ככל
צמד כמו ראש או פירוש
כאדם כספאסל ימות אבנר שקיר

בטד גדול איד לא
קאט ידו אן אמתהו

ידיך
לא א
אסורות

הַיָּד לַחַיִּים לְחַיֵּי הַחַיִּים
וְכֵן וְכֵן וְכֵן וְכֵן

לֹא בִנְיָמִינִים קוֹנְנִים
אֵיךְ לֹא בִרְחִיבָה

מִפְּנֵי הַפֶּחַל אֵיכָל
בֶּן אֶחָד לָמַעַד

על ש' ואעפ' אלא זכר
ככל אלא כנפול וז

דעה וימוסון שזכר
בכל מעלה סמך

על המעין וכן
מנחם לאשון נדרש

מקדמות
חבא כל קט

למכרות
דוד רבותי

חמרו כע' לשכרות
קבע' לשכרות וכן

אשר ראינו וכן כה
חכמה מועפת ולא

ר"ל כג

ר"ל ב וְהָיָה כִּי תִרְדּוּ בְּשֵׁנוֹת לִקְוֹן אֶל־כֶּסֶד וְלֹא מַעַם
לִמַּס כִּלְהוּיִם לְכַסּוֹתָהּ לַפִּי שֶׁהִיא קֶשֶׁת בַּעֲשֻׁמִּי

מֵאֵל קִרְיַת־בְּנֵי שָׁקִים שֶׁרֹּגְלוֹ בְּשֶׁרֶל עַם־קִיּוֹת זְכַר־יִתְעֻמוֹ
הַסֵּנֶה הַשְּׂמִת־כְּדִי שִׁיבְרוּ כָל־יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי הָיְתָה מִנְחָתָהּ הַמֶּלֶךְ

הַמִּיתֵית אֶת אֲבִירָה שֶׁ הָיָה זֶה מִמֶּנָּה שִׁירֵי חֵיקִים מֵאֵל לְהַמְלִיכֵם עַל הַיָּם.
וְלִבְרָאוֹתֶיךָ שֶׁ הַמִּיתֵית אֶת וְגִדּוֹל כְּמוֹקֵר.

וּקְבְּרוּ יֵת אֲבִיךָ בְּחֶבְרוֹן וְאֶרֶץ

מִלְכָּא יִתְקַלְיָהּ וּבְכָא קַרְאֵא דְאֵבְנֵי רִבְבוּ בְּלַעֲמָא

וְאֵלֶּה
מִלְכָּא עַל-אַבְנֵר וְאַמְרֵי הַבְּמוֹת

רְשִׁיעִין יָמֹות אֲבָרֵי יֶדֶד לֹא
אֲסִירֵי וְרֵגֶל לֹא לִזְקִין

רַחֵם אֶת־קִרְבָּא כְּמִיּוֹל קָדָם
גְּבִרִין רִשְׁיָעִין נִפְלֹת וְאוֹסִיפּוּ

כָּל־עֲמָא לְמִבְּכִי עֲלוּהִי וְאַתָּא
כָּל־עֲמָא לְאוּכְלָא יַת־רֹדֵד

לחמא עד דיומא קייס וקייס
דוד למימר בדין יעביר לי

וּבְרִיךְ יוֹסֵף אֱלֹהֵינוּ קְדוֹם מִיֵּל
שְׁמִי שֶׁאֵין אֲנִי עוֹשֶׂה בְּרַחֲמֵינוּ אֵין

כל־מַדְעָם:

הַלְּבָבוֹת וְכֵן כִּתְּלֵי מַעֲמָס בֵּין סִדְרֵי
בֵּין נְשׂוֹס סִמְרֵי הַעֲמָס

במסורת וט' לבנות לאכל
"עירק"

וַיִּקְבְּרוּ אֶת אֲבִנָּהּ בְּחִבְרוֹן
וַיֵּשְׂא חֲמֵלָה אֶת קִמּוֹן וַיֵּבֶר

אֶל־קֶבֶר אֲבִיר וַיִּבְכוּ בְּלֵיל הָעֵץ

אֲבִנִּיר וַיֹּאמֶר הַכְמוֹתֵנִי בְּלִימֹתַי

אֲבִנְיֶיךָ לֹא אִסְרוּת
וּרְגִלֶיךָ לֹא לִנְחָשִׁים הָנְשׂוּ

בְּנֵי לֶפֶט בְּנֵי עוֹלָה
יִיחִיאל בֶּן-בִּינְיָמִין

וַיִּבְאֵל כָּל הָעַם לְהַבְרֹתָאֵת

דוד לחם בפעור היום וישבע
דוד לאמר כה יעשה לי אחים

וְכִהְיִיתֶם כִּי אִם לֶפָנַי כֹּאֵל
הַשָּׁמַיִם אֲמַנְעֶם לֶחֶם אֶבְרָל

מְאוֹמָהּ

ה' וקריבן לך כבוד בשר עמך לך לך לך

ל' יהודה חיונו וכו' ב' א' ז' ואחזקו ל' יעצקו
נש' ע' ל' ראה חותו כח' ל' כרית ל' בפריס ו

זו מן הנריק קיא האטלס קמועטותוכן ואכרד

רשעים יתן. ואל כל בית אביו הם יורדו מאי מה חטאו בית אביו לא חטא על המשיע אבות וקטנים
 איתנו כמו שכתב בערך באיש האור ונמשחתו והרבה חקלא ונשערה וימחוק בפלך ומחוק נמשעת
 מחמת חול קרנלם ואמר רבותי אל כל קללת האלה עקיימו בורש שלדוד לפי שאלו כדן קלל אחר
 שברעתו היה לטות עליו להרגו וכן עשה ודיכן עקיימו וזמר הכתוב מערע מעוזיקו מחזיק בפלך מחסא
 מופל במרבי משיקו חסר להם מנייתין ועד אמרו רבותי אלמה קלל באלה קללות ולמה קלל בית אביו
 שאין מנחת יורד לפי שאמרנו במעשה דברים אדם וזכאי וזכה לבניו קוצאים כלום שמוסיף הקנה לבנו
 באלה המעשה דברים בזכות אבותיהם ואלו קן המעשה זכאי בכח בעשר נחמק זמנים זכאי שנוקדך על
 בטקס' בכח שזמן גמר נאחץ יקח זרע בעשר שנה ולארציתו נדיק בעזבונו. נחמק שזמן
 ולמדתם אותם את בטקס זמנים למען ירבו ימיכם וימי בטקס' וכנגדן מוסיף נאחץ אל לרעה חייב
 בעון אבותיהם קרשעים וקט' זו ראייה מדוד שקלל את יורש בשרו לשתכר לו שמוקן מרד כנגד מרד
 זכ כנגד קבץ וקט' וזה תש' כח' מערע כנגד קמי ש' שפח' קדקד נפול זמן ונ' כי תחית ונ' וזה
 קדור וזה שיער מחזיק בפלך כנגד חס' כי שרשו מחזיק בפלך מפי' ונפול נחמק כנגד קט' וזה
 גמאריך ימים וזה קצר ימים וחסר להם כנגד קט' ודוד נחמק לו כי דעיו ואביו רשעים וקלל קדור
 קרשע קבץ מערש באלה המעשה

רדק

ויואב ואבשי אחיו הרגו לאבנר
 על אשר המית את עשה אל
 אחיהם בנבעון במלחמה ו
 ויאמר דוד אל יואב ואל כל
 העם אשר אתו קרעו בגדיכם
 וחגרו שקים וספרו לפני אבנר
 והמלך דוד הלך אחריה הכה

ויואב ואבשי אחיו קטלו
 לאבנר על דקטל ית עשה א
 אחיהם בנבעון בקרבא
 ואמר דוד ליואב ולכל עמא
 דעמיה בועו לבושיכון ו
 ואסירו שקין וספרו קדם
 אבנר ומלכא דוד אזיל בתר
 ערסא

ויואב ואבשי
 אחשי קיה עמו
 כשקדע ונכרם
 עמו וכלו קדע
 נכ' קוא' קדע
 לאבנר כמו אית

אבנר וכן לכל בלוי תעשה נחמק' כל' קור

קדע עשה אל נחמק' וקס קדע אבנר נשלים"ז דוד ויש דמיו מלחמה נשלים" ויאמר דוד' אעפ'
 שיואב קדע חמ' לו שיקדע עליו ויתחבל עליו כי שאלו כדן קדע' קולך אחרי
 כשדיו מולטין איתו לקטרה ואעפ' שאמרנו קמלך חסיונא אחר קמית ואפ' מית' ל' מית' חסין יוצא
 מפרש פלמדין של עשה כן דוד להוציא מלכא של ישרא' שאלו יחדוהו כי בעצתו נהרגו שזינ' נפול קעטן
 וידע כל קעס וכל ישרא' שום קמא' לו קיתק מית קמלך למית את אבנר

אז עס בן שאול וברעמו' און ארי שזכר עומד במקום שטס כאלו אמן ארי בן שאול ומנחם ש' היו עמו שזכו
 עמו נבייתו ונחלתו רוצה לומר קמיתו חותו וספר קטן קזא קנה לפודיע' אלה אקדע בן שאול כזכר היו
 עמו וארי היו לפיכך לא נשמרו מקם בט קטית בטאס תוך קטית ונחדר משכנו ולא קדעו נקם בט
 קטית בטאס ונחלתם עס ראש בן שאול לפי שקיו מקדם חטנו כי לדבר עמו נחדר משכנו כנכסו
 ומקם שאין ויכרחו קדמותם ולא ספר על מקם ברחו חול קיק לקם דבר מריצה עס שאול ועס נכס ועתה
 שט אלנו חול קאלמו עמו מרם בטאס ונחלו לטית ולא נשמרו מקם ויקה פירוש לקחי חמים לזא
 קפירוש שזכו עס לקחי חמים לדבר עס שאול ולפי שפ' מנחם היו קמיתו יקיה ש' קטען כן ש' עטן שט
 קאריס קדע בן שאול ולא אמר זה על איש נשתאל על בן אחר שקיה לשאול וקדע חותו און נביי שאול אהו
 אחר מוות לפיכך נחו ונעמקו וקיו אס גריס עד קיום קזא שזכו לפרוש איש נשתא למטא חן כעט דוד ולשוב
 לנחלתם נחלות ונחלו לטית איש בטאס קדמותם ונעשו עצמם כלקחי חמים וכן ית כזכר חמים ונכסו ל
 לטית למדר משכנו וקדעו ונחלו לטית לנשמרו מקם כי אמרו שידברו עמו לקחי חמים מנחם טנש
 נחלות תחשב על בטמין עמו אל בטמין וכן וקתסלו על י' עמו אל י' על שטן קסופר עמו אל שטן קסופר
 ומקם שאמר טנש נחלות וקדע נחלות נחלת עתך ערי בטמין אס כן מקום נ' חול קיתק על קבטי
 וקיו חושבים בט אדם כי אינה לבטמין קודיעט נ' קיתחשב אל בט בטמין וכלה לפודיעט נ' ענש מ
 בטמין שקיה שט שאול יצאו למכלס טית ומשפחה וממלכתו ומקם שספר נ' כן קנה עטן מנחם שט בן
 יקועתן לפודיעט נחלות איש נשתא לא נשאר לטית שאול יורש וראוי למלכות ט מנחם שט בן יקועתן כפל ונעמק
 נכה דגלס ולשאול לא נשאר בן ש' אס נח דעפה קמלגא

ויברחו בארתיים נתמחיהו שם
 גרים ער היום הזה
 וליהונתן בן שאול בן נכה רגלים בן
 חמש שנים היה בבוא שמעת
 ויהונתן מיזרעאל ותשאהו
 ותנסויהי בחפזה לנוס ויפל
 ושמו מפיבשת

וערקו אינש בארות לגתסוהו תמן
 דיירין ער יומא הרין
 וליהונתן בר שאול ברא
 לקיבתרתן רגלוהי בר חמישי ענין הוה
 בר אתית בשורת שאול ויהונתן
 מיזרעאל ונטלתיה תורבאנתיה ואפכת
 זיהוה באת בעתותיה למערקו נפל והער
 ושמו מפיבשת

ד"ק

ואתם קיום כך ומשום מלך כך נמלכה כלל קיום נמשחת למלך ט קיום קיימת מלכות
על ישראל עלידי אבנר וקאנשים קאלה בט צרויק שקם קשים ממנו כלל מלכותי וזכר
צרויק שקיח אים ולא זכר אטקם כלל בט אחרתקם וקייח לקם לחוש על ולא עשו ונשאר
המקומות שזכר אים ואמץ יואב בן צרויק אט שקיח יותר נכבדים בזכר אים לבטד דוד
ויונתן הרשך כך ומשום מלך קדיוט ומרבה למלכה כלל עד קיום לא קייח חושב עצמי למלך אלא קדיוט

וכאלו קיום
נמשחת
למלך
ורטתיו זל
פרשו כך
לשון מלכה
כאומרים לא
רבה ולא כר
רבה ארר
ואמרו מנח
תימרח דקא
רבה לשון
דמלכותא
קוף דכעב
כך ומשום
מלך

ושני

אנשים
שרי גדודים
קיוון שאול
כמו לבן ש
שאול

וכל עמא אשתמוצע ושפר
בעניהון ככל רעבר מלכה
בעני כל עמא טב וידעו כל
עמא וכל ישראל ביומא ההוא
ארי לא הוה בעצת מלכה ל
למקטלית אבנר בר נרואמר
מלכה לעבדוהי לא תרעון
ארי רב ושלט נפל וימא הרין
בישראל ואנא ימא דין הריוט
ומרבא למלכו ונבריא האלן
בני צרויה קשן מני ישרים
לעבדי בישתא כבישתיה

ושמעבר
שאול ארי מית אבנר בהכרין
ואתרשלא ידוהי וכל ישראל
אתבהילו ותרין גברין רבני
רישי תרתין משירין הוועם בר
שאול שום חר בענה ושום
תנינא רבבני רמון דמבארות
מבני בנימין אריאף בארות מ
מתחשבא על
דבית בנימין

וכל העם הכירו וייטב בעיניהם
ככל אשר עשה המלך בעני כל
העם טוב וידעו כל העם וכל
ישראל ביום ההוא כלא היתה
מהמלך להמית את אבנר בן נרי
ויאמר המלך אל עבדיו ר לא
תרעו כי שר וגדול נפל היום הזה
בישראל ואנכי היום כך ומשום
מלך ותאנשים האלה בני צרויה
קשים ממני ושלם יהוה לעשה
הרעה ברעתו

וישמעבן שאול כי מת
אבנר בהכרין וירפוידיו וכל
ישראל נבהלו ושני אנשים שרי
גדודים היו בן שאול שם האחר
בענה ושם השני רבבני רמון
הבארתו מבני בנימין כינס
בארות תחשב על בנימין

רִדְק

ואחרתם וקול לא קרע" אלם טון שטק לאחד
מקבערים לקרע טלע קול קרע ומק שחמ
ואחזק ט' איפער שדוד אחז טו וקבער קברו אשר לתת לו
בשורק אשר חש שאתן לו שבר בשורק וכן ת' דקוק מרמני
למיתן לם מיתנה בנשורתם ויתלו על קברם כדי שיראם

רלב"ג

וקנה אחר זק רדקנע
כל שטמי ישראל אל חלוד
נחברון ויכרת להם קמלך דוד נחברון ט
שם קיתק נמק לנחם שם זקם שם שמו
שנבחר בדברי חזשלים

בט אדם וירשע
דוד טושר לבט
מקם נקמת טר
שחול וחטפסקו
אויטנו ויטו כל
שטמי ישראל מכל
שטמי ישראל טלו
חלו וחטפמט
במקם טלם קי
לשם שד תקור
בט שחול וזר
קי קמט שט
אחר שמר טי
טט וקמט שט
קיתק קמלכור
טלם טלם קמלך
דוד על כל ישראל
טט סוף קמט שט
ושק חרש ט
איט טט טלם מלך
אלם שט שט קמ
עצמך ונשרך אחר

בַּחֲמִצִּי לֵיל אֲמַר הִנֵּה מֵרַת
שְׂאוּל וְהוּא הִירָה כַּמְבֹּשֵׁר
בְּעֵינָיו וְאַחֲזָהּ בּוֹ וְאַחֲרָהּ
בַּעֲקֻלָּא שֶׁר־לְתַתִּילּוּ בַשּׁוֹרָה
וְאַף־כִּי אֲנָשִׁים רַשְׁעִים הָרְגוּ
אֶת־אִישׁ צָדִיק בְּבֵרְתוֹ עַל־
מִשְׁבָּבוֹ וְעַתָּה הֲלוֹא אֲבַקֵּשׁ אֶת־
דַּמוֹ מִירְכָסוֹ וּבְעֵרְתִּי אֶתְכֶם מִן־
הָאָרֶץ וַיֵּצֵא דָוִד אֶת־הַנְּעָרִים
וְיַחֲרָגֵם וַיִּקְצֹעַ אֶת־יְרֵיחַם וְאֶת־
רְגֵלֵיהֶם וַיִּרְתְּלוּ עַל־הַכְּרֵכָה
בַּחֲבֵרוֹן וְאֶת־רֹאשׁ אִישׁ בִּשְׁתֵּי
לִקְחוֹ וַיִּקְבְּרוּ בַּקֶּבֶר אֲבִנָּה
בַּחֲבֵרוֹן וַיִּבְאוּ כָל־שִׁבְטֵי־יִשְׂרָאֵל
אֶל־דָּוִד הַחֲבֵרוֹנִי וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר
הִנֵּנוּ עֲצֻמְךָ וּבִשְׂרָךְ אֲנַחְנוּ

ארי דחוי לי למימר האמית
שאוול והוא הוה כמבסר
בעיני נפשיה ואחרית ביה
וקטלתיה בעקלג דהור
מרמי למיתן ליה כתנא
בכסורתיה ואף ארי גברין
רשיעין קטלו ית גבר זבי
בביתיה על משכביה ובעז
הלא אתבעית דמיה מידבון
ואיפלייתבון מן ארעא
ופקר דוד ית עלימא
וקטילעון וקעיצות ידיו
וית דגליהון ועליבו ער
בדיכתא בחברון וית ריש
איש בששת נסיבו וקברו
בקברא דאבנר בחברון
ואתו כל שבטי ישראל ללות
דוד לחברון ואמרו לגימר
הא אנחנו קריבך וביסרך
אנחנו

אטפ שיתק ממעפחתי ימורק וקס קרובים לך ימנוגם כן עצמך ונשרך ט טלם טע ישראל אחים אחרים

ד"ק

כחוס קיום נכח נמשכך הצהרים ה' שנית
מלכא' כלומר ש' מנחם מלכא' לשון צהרים
וינחן קצת נראה ש' אחר שקדו וינחן לשון קדו לשת
לפיכך את ראשו להטחו לרוד כדי שיראונו ש' דהם
הרעקו ש' חטא' (מנחם) בעיניו בזק קדנר

ואלו בני רמון דמבארות
רכבובענה ואתו במיחם ימא
לבת איש בשתוהוא שכיבת
שינת מלכא' ואינון אלו ער
נו בתא כובע חטין ומחור
בסטר ירמיה ורכבובענה
אחיה אישתו כו ואתו לכתא
והא שכיב על ערסיה
בארדון בית משכיה ומחיה
וקטלוהו ופסקו ית רישיה
ונסיבו ית רישיה ואלו באורח
מישראל כל לילא ואתאיות
ריש איש בשת לור דרור
לחברון ואמר למלכא הא
ריש איש בשת בר שאור
בעל דבכך דבעא למקטלך
ועברו לרבו מלכא
פורענותא ימא הדין משאול
ומורעה ואתיב דור ית רכב
וית בענה אחיה בע רמון
דמבארות ואמר להון קיים
י' דפרק ית נפשי מכל עקא

רלבג

וקנא אחר זק קשרו ש' שרי
גדודים אחר לבן שאול
על אישם ש' וקדנא נחיה
נחיות שוכנ משכך צהרים נכנסו עס
אנשים לנחיי קמים ש' עתך קצת ושאו
את ראשו לרוד

וילכו בערמון הבארות רכב
ובענה ויבאו כחוס היום אל בית
איש בשתוהוא שכב את משכב
הצהרים והנה באו ער תוך
הבית לוקחי חטים ויכו אל
החומש ורכב ובענה אחיו
נמלטו ויבאו חבורת והוא שכב
על מטתו בחדר משכבו ויכו
וימיתוהו ויסרו את ראשו ויקחו
את ראשו וילכו דרך הערבה
כל הלילה ויבאו את ראש איש
בשת אל דור חברון ויאמרו אל
המלך חנה ראש איש בשתבן
שאל איכך אשר בקש ארת
נפשך ויתן יהוה לאדני המלך
נקמותה יום הזה משאול ומורעו
ויען דור את רכב ואת בענה
אחיו בערמון הבארות ויאמר
להם הו יהוה אשר פרה את
נפשי מכל צרה

למעשה קן
נשמו וקוא
נקס את נקמת
איש ש' מקס
ועק לרנס
ולקנן קר
יריקס וקר
נלקס ותל
אותס ער
קנר
נכרון ויקנר
את ראש איש
נש' נקנר
קנר נכרון

וקנא אחר זק

אח' כפרט לפי שאלו קיה שנה שלמה לל מנה אותם ובררש אלן ששקחדשים יתרי ננה חיבון ר' יצחק נשס ר' יונה חסדים קיו מנשלים ואלו אלן שקדענעס חולקין כטור לירושלם ומנותן אותם שלמים חמ' ר' יודן חשטון קמרונע טולע את המונעט חמ' ר' יודן כה' ט ששקחדשים ישכס יואב אותם ששקחדשים לל עלולע מן ק קממין דבר אחר אותן ששקחדשים שברח מפט חשלים לל עלולע מן קממין

רדק

וילך המלך ואנשיו
ירושלם אל ריבסי
ושבה ארץ ויאמר
לדוד לאמר לא תבוא
הנהביאם הסירך ה
העורים והפסחים
לאמר לא יבוא דוד
הנה

וילך קמלך ואנשיו
וכדברי קימים
וילך דוד וישראל
ט כל ישראל קיו
אנשיו ענה וכוון
שמלך על כל ישראל
קלך אל ירושלים
ללכוד מערת צון
לפי שקיה קבל

אכל ט צון ראש במלכות ישראל לל ילכוד אותה אלן
מי שקיה מלך על כל ישראל ועד קיום קזה לל עקיימ
קמלכות ישראל ט שאל לל עקיימה מלכות ט
קס קסירך קעורים וקפסחים קח' נשור וסגל וקור
מקור' ת' חילקין באעדיותך חמ' ח' וחייתך דאמרין
לל ישל מלכ' ובררש מנחם אמרו חש' יטס לל כדקס
כרות נממן כרית שחין זרעך יורש ער קיטס ואדמ
מנכרים לך את מערת המזבח ועסקו ואנשי יטס
עשו כל מינחוסה וקעמידוס כדקור קעיר וכתב עליהם
כרית קשטעה וכשחן ישראל ללכוד ללכוד קס
יקורק ללכוד קשטעה ובררש קס לל קמקוה שח' ויחמרו יטס לל תטח קב' חמ' ח' חין אתה יכול
עד שתפיר קבלמים קאלו שכתב עליהם כרית קשטעה שח' ט חס קסירך קעורים וקפסחים ואלו רין
קבלמים ששטס קס ואלו יראו קבלמים ואלו יקלכו

רלב

ואל מלכא ונברוהו
לירושלם לות יבוסא
יחיב ארעא ואמר
לדוד למימר לא
תעול הלכא אלהין
באעדיותך הטאניא
וחיבא דאמרין לא
יעול דוד הלכא

ומנשחן את דוד
למלך על ישראל
ואזכרתך דוד
מחברון לירושלים
וקב קיר
קיטסי יטס
ירושלים ואלו קיה

יטס דוד ללכוד קס מנחם כעטור שטערה
אברקס ללכוד קס שקית קענה ככלמים חס
קס עורים וקפסחים ט שטס קס ואלו יראו ר
קבלים קס ואלו יקלכו ואיפ' שחין קבלמים קס
כערית ער ח' פסח קעור ללכוד על גרית עמק
שכסוף ככו שטס מריות וקפסח כעטור יעקב
שקיה טלע על ירכו ועשו זק ללכוד שכתב
שח' ח' קס זק ככרית עס קחית ככלים ונזחית
קס חמ' קיטסי ללכוד לל תטח קב' ט לל יוכל
ללכוד קס קבלמים שטס זכרית זק ככרית

כרית קשטעה וכשחן ישראל ללכוד ללכוד קס
יקורק ללכוד קשטעה ובררש קס לל קמקוה שח' ויחמרו יטס לל תטח קב' חמ' ח' חין אתה יכול
עד שתפיר קבלמים קאלו שכתב עליהם כרית קשטעה שח' ט חס קסירך קעורים וקפסחים ואלו רין
קבלמים ששטס קס ואלו יראו קבלמים ואלו יקלכו

דרק

אתה הייתה מושיע ק"ח כעצב צפוף מלת היית וק"ח נקראת עס מלת מושיע וכן ידעת קשר
מקומנו וקמנו חסר חלק בכתובין עד קדש חז"ל ויבאו כל זקני ישראל וכבר אמר
למעלה ויבאו כל שני ישראל ח"ו ויטאו וכבר באו תחלה זקני ישראל אלדוד וכרת להם ברית של ידע
להם בעטר שסמכו ידי איש טשת שת שטס' ובעטר שחזרו למלכו אחרי מות איש טשת חמש שטס' וכוון
שכרת להם ברית שלחו בעטר שני ישראל ובאו אלדוד ומשחוקו למלך ואעפ"י שקי"ה נמשח תחלה טד
שמואל ומשחוקו

גם אתמול גם שלשום בהיות
שאל מלך עלינו אתה הייתה
המוציא אותנו ממצרים ויאמר
יהוה לך אתה תרעה את עמי
את ישראל ואתה תהיה לנו
על ישראל ויבאו כל זקני ישראל
אל המלך חברונה ויברוח להם
המלך דוד ברית בחברון לפני
יהוה ומשחו את דוד למלך על
ישראל לבן שלשים שנה דוד
במלכו וארבעים שנה מלך
בחברון מלך על יהודה שבע
שנים וששה חדשים ויבירושלם
מלך שלשים ושלש שנה על
כל ישראל ויהודה

אף מאיתמלי אף מרקמוה
בר הוה שאל מלכא עלנא
את הויתא נפיקו עליל בראש
ישראל ואמר יי לך מלך
תפרנס ית עמית ישראל ואת
תהו למלכא על ישראל
ואתו כל סבי ישראל לור
מלכא לחברון ועבר להון
מלכא רוד קיים בחברון קדם
יומ שחיות דוד למחור
מלכא על ישראל לבר תלתין
שנן דוד בר מלך וארבעין
שנן מלך בחברון כלך על
רבית יהודה שבע שנים ושיתא
ידהין ויבירושלם מלך תלתין
וחלת שנים
ישראל ויהודה

חזר כן בר
יקודק משחוקו
גם עתה ישראל
כ עתה מלך על
כל ישראל וכדברי
קימים אומנו
וימשחו את דוד
למלך על ישראל
כדברי טד
שמואל לפי שכן
עקיים דבר
שמואל עד קיום
הזה כ שמואל
משחו למלך על
כל ישראל כמו
שק"ה שמואל מלך
על כל ישראל
ומפסוק לפי כלם

דוד עס היטסי יושב צון עד שקיק מלך על כל ישראל ומיד שמשחו אותו ישראל קלך שס' לפי ח"י כבר
פרשנו כל מקום שהקבצו שס' כל ישראל או רוצו שס' שטנה שורק או פ' לפי ח"י שמנו יי יקיק
עד שפנו ברית שאין כוריתם בחברון מלך עליהם שבע שנים ושש קדשים וכוון
לא מנה חלף שש קדשים חלף
בספר מלכים לא מנה אותם שש קדשים

רדק

שמוא

רלבג

שלא תבוא קנהם המעבד להיה חזק מאד ולא מרא אונתך למלחמה
ויאמר דוד עתה מעמר היאך לבדק שאלמ כל מכה יטסי ויגע
בצפור ופי במקום החזק זית וישרי למכש כרכא ואתה פסחים
ואת העשרים כלומר ויכה גם את הפסחים ואת העשרים ומכה
שזכר עומד במקום שטס שפאחי נפש דוד לפי שזוהו ער

מקבעת אל המקלות ולזה קום צריך כל
איש לשמר שלא יכנס אס וצבאות האיש
בדרך שלא ישפכו קמים לזותם קנאני
יקל יותר לשחיתם

שאמרו לו שהם ימנעוהו שלא ילכוד את המעבד ואמרו כל מכה ולא אמר מה יעשה לו וכמוהו כל דורגין
ובדברי קימים מפרש כל מכה יטסי בראשונה יהיה לראש ואשר יעל בראשונה יואב ויהי לראש וצמד
כל מכה יטסי ויגע בצפור כלמי שהיה מכה יטסי היה כונע בצפור כלמי לא היו יכולין לכבשם אס לא היו מ
מונעין בצפור והוא המקום הגבוה שצמד למך עשו קצתו חילן של ברוש וכפפו אותו וקפץ ויאר ועלה לראש
קחומה וקפאו להרע וקיה גטר חיל וכלם כסגדס וצאו גטרי ישראל לעזרהו וצמד ראש אחר כעבבן מר
עשה יואב קלך וקטא ברוש אחד רעסן וקבע בצד קחומה וכפף ראשו שהיה כך ויחזו דוד ט וקפץ ויאר על
ראשו של דוד ונתלה בברוש ולגלומה אמר דוד יהא עבדיק חסד ויוסחט שמן ראש אל יטא ראשי מה עשה
הקנה קצר את קחומה עד שעלה דוד אחריו שזוהו אלהי אדלגשור עלכן יאמרו ש מהיום וחילך לא יטא
עוד ופסח אל קטית היא מעדת צון לבזין אותם קערים וקפסחים ובזכרון לדורות היאך לבדק דוד

רדק

וישב דוד במצור
ויקרא לה עיר דוד
ויבן דוד סביב
המלוא וביתה וילך
דוד הלך וגדול ויהיה
אלהי עבאות עמו

וישב דוד בחקלא
ויקרא לה קרתא דוד
ובנא דוד סחור סחור
מן מליתא ולגו ואול
דוד אול וסגומימרא
די אלהי עבאות
בסעדיה

רלבג

וישב דוד במצור
שלבד ואחשוב
שחפרו סבב
לחזק קערי קהול
ומלאו קחמרה

מן קמלוא וטתה
ולפטס ומלוא קהול
מקום סמון וחות
קמקום קיה רחנה
לחאסא קעס שס
לפי נקרא מלוא

כמו קראו מלאו ואמרו לחאסא ונטא וימנעו ולפטס
בנה ובדברי קימים אומרים יואב שלבד בנה שאר
קערי וילך דוד קלך וגדול שטתס
מקור ויהי אלהי עבאות עמו
קחמרה קזקט בעזרת
מנצח כל קחילית

מן קמים כנו
שעשין קחשים קיום לחזק קעירות שלא יכנו
בס קחשים נקלות ולזה נקרא המקום קהול
מלוא וקנה בנה דוד סבב מלוא וטתה כל
שנה חומה בפטס מן קמלוא מוקפת ככ
קעמטס אשר בער קהול

בכל אשר יבא ש וי עמו שהיא ארון עבדות מעלה ועבדות מעלה ויאלץ חידס מלך ער י מ א

רד"ק שו"ת

רלב"ג

דוד' ש' שו"ת מ
מלשמוע מלעמוד
ע"ז ש' עלבין אמרו
עוד ופסח' לו

יט' אל קטרת
אמ' דוד לשמוע
כל מי שיעלה
בראשונה ויסיר
הקלעים יקח
לראש ועליו יאחז
וקח לראש' ש'
ויעליו יאחז וע'
ואחרי כן קנה
דוד את עיר
קיטאי לשראל

בכור זר"ב

ואחר דוד' ית' חקרא
ד' ציון היא קרת'
ד' דוד' ואמר דוד'
בומא' הוא כל'
דיקטול יבוסא'
וישראל מכבש ברכא'
וית' חטא' וית' חיבא'
רחיקת נפשא ד' דוד'
על ב' ימרון חטא'
וחיבא' לא יעלון
לביתא'

בכתב לחוזת עלם נשא מאות' ש' ויהן דוד
לחונת' במקום' ועוד אמרו ש' ש' הקלעים
אלו היו בראש' מעדל' הקרא צמור וקח אחד
עיר על ש' יצחק ואחד פסח על ש' יעקב
ובשקם השטנה שנשבעו אברהם ואבימלך
ש' אם תשקור ל' ולט' ולכדי לט' ל' כנשקו
ישראל בשכנשו ידואל' ש' עדיין קי' ככר
אבימלך חי וצמי' דוד ככר מת' וצמ'
השטנה' והחכס' ל' אברהם' עזרא ז' פ'
ש' אם קסירך' כמו קסיר לך כלומר אם נסיר
למלך מלך את' קערים ופסחים ש' וימנעך

וילכוד דוד מקיטאי את מעד' ציון קי' פ' דוד'
קקוא כל מי ש' ויגע בצמור וקוא קמרוצ' ש' ש'
קמיו וישחית' את קצמור קערים והפסחים שקס' ש' דוד' מעד'
שימנעך מלכוד' אל קטרת יקח' לו וימנעך וכך ולא פ' עלבין יאמרו' עלבין ר'
אומרים י' ש' ש' עוד ופסח' קנה בחמת ז' ימנעך דוד מלכוד' אל קטרת וקנה חפשי
השחתת בור'
קאוסן מעולת ק
קסרת קברית א'
אשר כרתה קטרת
ש' קוא ישחית
קצמ' אשר ט'
קצמ' וק' השחתת
ישחית קלעים אלו
ואיפ' ש' אמר'
בש' ז' קעטן
שקוא חפשי
שקוא ש' מקום'
אחר חי חפשי שיכנסו ט' אם ל' יעברו לפט' אלו קלעים
וקיו אלו קלעים ב' חפשי מקתחבול' שיטעו מקלות ש'
ברזל ר' קמקל' תפוע' חזק' בדרך ש' יוכל' אדם
לעבור ש' כדי ש' יכו אות' קלעים ב' חפשי מקלות'
וכבר שמענו ש' ככר כעש' קלעים כ' ב' חפשי המקומות
וקנה קמנע' חפשי ח' קתחבול' ח' ב' חפשי קוא ש'
שיט' ברב' קמקל' ל' וק' חפשי ובר' ובר'
חי' ואין קנה מקום' קמקל' ל' ח' יתכן ז' וקנה
עשו אות' קלעים ברב' חפשי ופסחים ל' ש' חפשי
קערי' והפסחים ש' קי' ל' מקל' נשעט' ט' וקנה
ידמה ש' חפשי קי' אלו קלעים וקיו מוצ' חפשי
קמקל' וק' ככר מקמקל' נ' חפשי ח' חפשי

וילכוד דוד' את מעד'
ציון היא עיר דוד'
דוד' ב' חפשי הוא כל'
יבוס' ויגע בצמור ואת'
הפסחים ואת' חפשי
ש' חפשי דוד' על ב'
יאמרו עור' ופסח' לא
יבא אל הבית'
ואחר דוד' ית' חקרא
ד' ציון היא קרת'
ד' דוד' ואמר דוד'
בומא' הוא כל'
דיקטול יבוסא'
וישראל מכבש ברכא'
וית' חטא' וית' חיבא'
רחיקת נפשא ד' דוד'
על ב' ימרון חטא'
וחיבא' לא יעלון
לביתא'

אחר חי חפשי שיכנסו ט' אם ל' יעברו לפט' אלו קלעים
וקיו אלו קלעים ב' חפשי מקתחבול' שיטעו מקלות ש'
ברזל ר' קמקל' תפוע' חזק' בדרך ש' יוכל' אדם
לעבור ש' כדי ש' יכו אות' קלעים ב' חפשי מקלות'
וכבר שמענו ש' ככר כעש' קלעים כ' ב' חפשי המקומות
וקנה קמנע' חפשי ח' קתחבול' ח' ב' חפשי קוא ש'
שיט' ברב' קמקל' ל' וק' חפשי ובר' ובר'
חי' ואין קנה מקום' קמקל' ל' ח' יתכן ז' וקנה
עשו אות' קלעים ברב' חפשי ופסחים ל' ש' חפשי
קערי' והפסחים ש' קי' ל' מקל' נשעט' ט' וקנה
ידמה ש' חפשי קי' אלו קלעים וקיו מוצ' חפשי
קמקל' וק' ככר מקמקל' נ' חפשי ח' חפשי

רד"ק

ואלה שמות קלודים לני תאר נקלגטרים וכל אלה נמשכים קיו נמו שומר בדברי
 קומים לבד נמשכים קלגטרים שמות קיו שמעק קמזכר בדברי קימים ואלשוע קיו
 אלשמעקמזכר שם וזכר שם אלסלם אחר וזכר נס כן שם נעק שלם נזכר קנה וחסש שנים קל מנת
 בלם זכר לפי זכר אותם קנה וזכר אותם שם לפי שמר שם כלבב דוד לפי זכרם כולם וישמע
 פלשתים וגו' לבקש את דוד לקחם עמו ואז עסק דוד מומוור למקדש גיס ר"ט שנקבע

ואלין שמהתראת לידו לית
 בירושלים שמוע ושוב
 ונתן ושלמה ויבחר ואלישוע
 ונפג ופיע ואלישמע ואלידע
 ואליפלט
 ושמעו פלשתאי ארי משה
 ית דוד למיהו מלכא על
 ישראל וסליקו כל פלשתאי
 למבע ית דוד ושמע דוד
 ונחת לחקרא ופלשתאי אתו
 ואחרטישו במישר גבראי
 ושאל דוד במיכרא דיי
 למימר האיסק על פלשתאי
 התמסרנון בידו ואמר יתלדוד
 סק ארי ממסר אימסר ית
 פלשתאי
 בידו

ואלה שמות קלודים לו ב
 בירושלים שמוע ושוב ונתן
 ושלמה ויבחר ואלישוע ונפג
 ופיע ואלישמע ואלידע
 ואליפלט וישמעו
 פלשתים כי משהו ארת דוד
 למלך על ישראל ויעלו כל
 פלשתים לבקש את דוד ו
 וישמע דוד ויד אל המעודה
 ופלשתים באו וינשו בעמק
 רפאים וישאל דוד ביהור
 לאמר האעלה אל פלשתים
 התחנם בידו ואמר יהוה אל
 דוד עלה כי נתן אתן ארת
 הפלשתים בידו

כל פלשתים כנו
 שנאמר ויעל כל
 פלשתים ויד
 אל המעדרק מגדל
 חזק ואמן ויד ט
 מקום מגדל קיק
 ספל מירושלם
 וכשנא דוד מ
 מירושלם אר
 קמערק קיר
 יורד ומה שמר
 קאעל אל ק
 קפלשתים וקס
 קיו בעמק רפאים
 נראק ט פלשתים
 קיו בנות מקום
 קנרא בע
 פרעם אלם שקיו
 קילרצמאד כעו
 שמר כל פלשתים
 ועתפשוט עד עמק

רפאים ואות מקום בעל פרעם קיק גמק מקום קמערק שירד שם דוד נתחל וכן אומר בדברי קימים
 ויעל בעל פרעם וכן אומר נספר ישעק ט כר פרעם יקום וי על קמלחמה זאת אמן ושם נמערק
 סאל ביי ועל בעל פרעם לקחם בפלשתים ושם קכא אותם

דֶּרֶךְ וַחֲשִׁיחוֹן קִיר־פֶּן
לְנִפְתָּקִיר־יָדָיִם
וּבְגִדֵיךָ דְּאִוְמַטָּן לְמַעַן אֲדַעֵן
וְאֶדְרַכְלָן דְּאִוְמַטָּן בְּבִטָּן כּוֹתֵלֵיךָ
וַיִּדְרַע דּוֹד וְנָעוּט פֶּשַׁע־

רִלְבֹן וּזְכַר כִּי מִפֶּטֶע אִידַע דּוֹד כִּי כְּחִיבֵי יֵל לְמַלְקָרְעַל יִשְׂרָאֵל
וְכִי פֶשַׁע קָשָׁם יֵל לְמַלְכוּתוֹ בְּעֵטָר עֲמֹן יִשְׂרָאֵל רֹעַה
לְמַעַן מִלְחָמָתוֹ מֵאוֹתָם
וְהָפֵל קֶחַעַד פִּלְגָּשִׁים
וְנָשִׁים מִיִּירוּשָׁלַם יְהוֹלֵל בְּטַם וּנְפֹת וְאַחֲשֹׁנֶשׁעָה זֶה כְּדִי שִׁיקִירֵה
בְּקַם אֶחָד רִחוּי לְמַעַן עַל זֶה קֶעֶם קֶקְדּוֹשׁ וַיְקִיָּה נִלְחָב־אִי

וַיִּשְׁלַח חֵירוֹם מֶלֶךְ צֹר אֲנִיָּין לוֹתָּהּ וְאֶעֱ וְנָרִין דְּאוֹמֵנִין לְמִיקָן אֵשִׁין וְאֶרְבֵּלִין דְּאוֹמֵנִין בְּנִין ר כּוֹתְלָא וּבְנוּ בֵּיתָא לְדֹרֵי יִדְעָ דֹּר אֲרִי אֶתְקַנְהִי לְמִיחֵין מֶלֶכָא עַל יִשְׂרָאֵל וְאֲרִי כְּנֻטְלָא מְלִכּוּתָהּ בְּדִיל עֲקִיָּה יִשְׂרָאֵל וְנָכִיב דֹּר עוֹד לְחִינִין וְנִשְׁתַּן מִירוּשָׁלַם כְּתֵר דְּאַחַא כְּחֶבְרוֹן ר וְאַתְלִידֵין עוֹד דִּדְרֵי בְנֵי וּבְנֵי	מַעֲבָדִין פֻּעַל קִדְּמָא קִבְּלָהּ נְשָׁא מְלִכּוּתָהּ כּוֹן אֵינֶלֶךְ עֵר אֵלֶּיךָ לְכָל זֶה יִדְעָ כִּי מִיחֵין קִיטָה לְכַעֲתֵר עִינֵין י יִשְׂרָאֵל לְהִיטָלָהּ דִּעְבָּרָה מִכָּן וְיִקָּח דִּדְמָא פְּלֻגִים וְנָשִׁים אֵינֶרֶן דְּנֻטְלָהּ זֶה פְּלֻגִים כָּל כְּתֵרָה וְכָל
--	---

פתחה וכל
 קדושין נשים כרתנה וקידושין ואמ"פ שיש בזה בחולקת בירושלמי שאמרו שם איז זו קייא אשה ואיז זו קייא
 פלגא ר' יוחנן אומר אשה יש לה כרתה פלגא ר' יוחנן אומר אשה יש לה כרתה פלגא ר' יוחנן אומר אשה יש לה כרתה פלגא
 כרתה אלא אשה יש לה כרתה והנשי כרתה פלגא יש לה כרתה ואין לה הנשי כרתה חטף שמונת בתלמוד
 כר יחיד וקבלו רבותימן זלתי שמונת עשרה נשים קיונו לרוד בתן נשים ונתן פלגא ודרשנאן ירמיה לו
 נשים יותר משמונה עשרה ואמרו זה הקבלה יעפסוק ואחריה לך כרתה וכרתה נשים קיונו ואמר כרתה
 והם שנים עשר וכרתה והם שמונה עשרה וזה קצריבס למר ט עגלה זו יניכל לכולה קאש נשים שקיו
 נהכרון קייא והנה ינצחון לו שש נשים נהכרון קודם בחול לרשאל ואומר ויקח דוד עשר פלגא
 אשמור הדתהם כן שתי נשים לבד לקח בירושלם ועשר פלגא ואחת נשתי קנאים שלקח בירושלם קייא
 ואלה שמונת קילדים לו
 עתה

ר"דק

בשמעך כעל נבית וקרי כסף וקעטן
אחד את קול צעקה בראשי הכבאים
אשמיעך קול לחזק לב קעס אשר אהך שידמק להם קול
קולכם על ראשי האילנות כאלו מלאכים יצאו להכות
בפלשתים כמו שאמרו בדבר ברוך קולו וי' יצא לפטר

וכן חזק קעס' אז
יצא וי' לפטר' אז
תחזן' תפוע
ותתחזק עי'
הפלשתים כמו לא
יחרן כלב לשון
עטן תפוע' ופי'
צעקה עטן קלעה
כמו שאשק קמק
מטיט צעד' וי'
כשמעך יתקן
עזתא בראש אילנ'
בכיתתקף ארי

ויהי בשמעך את קול
צעדה בראשי ה
הבבאים אז תחרק ב
אז יצא יהוה לפניך
להכות במחנה
פלשתים ויעשדוד בן
באשר צוהו יהוה ויך
את פלשתים מנבע
עד באך גור

בכך כתיק מלאכה דיי' לנלחם קדמך וצמד ראש להעלה
המבואל אחריהם אמר קע' חין לך ראות לפשוט יד
בס אפי' הם קרוצים אצלך עד שאתה רוחק את ראשי
האילנות מנכענעים' אז תחרן דבר חרוץ קול כמו אס
חרוטים ימיו ולמה נתן להם סימן מראשי הכבאים ולא
מאחריהם אר' ברכה מפט שכל מלא חצים הכבא הזה
לומ' שכל זמן שאר אל שריוס בצדק כאלו צדק לפמו שז'
עמו אנט בצדק' ויעיש דוד וג' מנבע עד טאך
גור' ונמפר דברי
גורא ואחד קול'

ר"לבג

עד זכר שאחר זק קוסיע עד
פלשתים לעלות להלחם עם דוד
ושאל דוד את פי' אס יעלה עליהם להלחם בים
וצהו קמענה שלם יעלה עליהם אס לא צתחטלה
באופן שלם ירנעו בנאון ולזה חזן שיסוב אר'

אחריהם בדרך
שיטח להם מונ'
הכבאים קס'
מוריראש בלע'
וקס אילנות רע'
קענפס וקעלס
ויקיק סנה שלם
ירנעו קפלשתים
בטחס ונפ'
ימתן שיטח רוח
ימע ראשי ק
הכבאים בדרך
שישמע בים קול

ויהי בשמעך ית קל
צוחתא בראשי אילנא
בבן תתקף אר' בבן
נפק מלאכא דיש
לאצלחא קד' ר'
למקטל במשרייר'
פלשתא ויעבר דוד בן
במאד פקדיה יע'
וקטלית פלשתא
מנבע עד מעלאר גור

צעדי קמפתועים כ יקיק סנה
שיחשט פלשתים בשמעך קול צעדי דוד שקוח
קול תפועת ראשי הכבאי' ולא יקיו שמערים מינן
כל' ולזה צהו קשי' שיתפוע' אז צתקירות ויפול
עליהם כ' בזה האופן מקתחטלה ינכס' וקנה
לפי מה שאחשונעק זה קשי' לפי שנתגלה לו ש
קיק ראוי שינצחו הפלשתים את דוד אז לפי
קמערהלעל ואתה תחטלה וזעט' שקיק יכול
לנצח הפלשתים על דרך קמופת קנה לא יעשק
קשי' מופתים כ' אס צתקו מוותה קברחיים כמו
שזכרן פעמים רבות

שמואל

דִּרְק

בעל מרצם כלומר מור מור קיתה
זאת את צמח עץ קמח
עם רב כזה קאית פרץ אותם למע פרץ יי
את חוית לפע כפרץ מים יי תבר יי ית
שני קדמי כהנור מאן דחסף דמל מייין

ולפ קפס כפרץ
שעשין קמים
כנא שקה קמים
שערין קנר
בעל מרצם תר
יועין מיער פרץ
וכן תרצם בעלגת
מיער גת וישאם
דוד ואשיווישרפס
וכן יי וקודיין
דוד וגברוקי וכן
אומר דברי
קמים ויאמר דוד
וישרפס נא
וכמוקו לשון שרפה

רִלְבַּנ

וקנה זכר שכבר נאסע פלשתים לנא
את דוד ושאל דוד את פט יי וכלאם נאם
וקבעם וקרא שם קמקום אשר נעשה קנאם בעל מרצם
כדי להזכר קנא זכר שכבר עזב שם ענבים ושרפס דוד
ואשיו שאל יקבן קאשם נאם כמו שניתה קתורק

ואתא דוד במישר פריצם
ומחנין תמן דוד ואמר תבר
מית שניאי קדמי כהנור
מאן דחסף דמלי מייין על כן
קרא שמייה דאתרא יהוא
מישר פריצם ושבקו תמן
ית מעונתהון ואוקדיון דוד
וגברוקי ואוסיו עוד
פלשתאי למיסק ואתרשיו
במישר וגבראי ושאיל דוד
במימר דא דאמר לא תיסק
איסתתר לאחוריהון ותהר
להון מקביל אילנא

ויבא דוד בבעל פריצם ויבא שם
דוד ויאמר פרץ יהוה ארתי
לפני כפרץ מים על כן קרא שם
המקום ההוא בעל פריצם
ויעזבו שם את עצביהם וישאם
דוד ואשיו ויסיו עוד פלשתים
לעלות וינטשו בעמק רפאים
וישאל דוד ביהוה ויאמר לא
תעלה חסכלאל אחריהם ובאת
להם ממול בבאים

ותשא קארץ מפטו צמח ישרפס ודברירנות זל וישאם לשון נאם וקראו קפס וקיס ואמרו כהנ
וישאם דוד מלמד שפאם לעצמו וכת ושרפס נאם ותרצ כן קודם שכל אתי קנתי כן לאחר שכל אתי
קנתי רלכ בנותה קמלחמה קיה אתי קנתי עם פלשתים ופלשת קיה וכשרקה מפלת פלשתים כל לע אלדוד
קודם שכל אתי קנתי קתחיל לשרוף העצבים כי עז אסורק בהנא וכון שכל אתי רגותי וכלעז קטחו
מלשרוף ועלמה שאל שרף אמר וישאם דוד ואשיו פ' כון שכלעז קיה מותרת בהנא לעלית
בעל מרצם כהנא ונאסג בעמק רפאים וישאל לא תעלה פ' לא תעלה עלקם
מעתה סל קנע עדיין עתה יסועה אל כן
לם ממול בבאים ובמערך קולאז הנוח עלקם ממול בבאים תי מקטל אילנא ושרפס נאם שם
קאילנות קנאריס בדברירנות זל תעתי וכמוקו שכרי בעמק קנא

וטעם עגלה חדשק אלף נשתמש בה קדושו ועשו זה לקדושת ארון סקנים את העגלה חדשק פי סקנים את
 הנקד שקיו מושמן קעגלה עם ארון האלים דנק קול עם עגלה חדשק כאלו אמר סקנים את עגלה חדשק
 עם ארון האלים ונאמרו פעם אחת וישאובו לפי שאין ועוזא ואקיו סקנים פי איך קיו סקנים אורכו
 כששאובו מנחת חטאת וקיו קולך לפי ארון ועוזא עסק ארון וימ"ן כן עם ארון האלי כ עלעוזא
 או שקיו קולך עם ארון ואקיו לפי ארון עוזא כ קול קיו עם ארון וכן קיו וימית שם עם ארון האלים
 וימ"ן וישאובו על ארון שקיטו פלשתים אשם ששאובו עם ארון וזקו שאמר פעם שטת וישאובו
 כ קראשון אומ"ן על ארון וקארון אומ"ן על ארון

ונטלוהי מבית אבינר ב
 בנבעתא עם ארונא ד
 ואחיו אויל קדם ארונא ודוד
 וכל בית ישראל משבחין קדם
 לו בכל אעבירואן ובכנרין
 ובגבלין ובתופין ובדביעין
 ובצלצלים ואתו עד אתר
 מתקן ואושים עה ידיו ב
 בארונא דין ואחר ביה ארי
 מרגוהי תוריא

וישאהו מבית אבינר אשר
 בנבעתא עם ארון האלים ואחיו
 הלך לפני הארון ודוד וכל בית
 ישראל משחקים לפני יהוה
 בכל עצי ברושים ובכנרות
 ובגבליים ובתפיים ובמנגנאים
 ובצלצלים ויבאו עד גרן נבון
 וישלח עזה אל ארון האלים
 ויאחו בו כי שמו הבקרי

דרק

ודוד וג' ככל עט
 ברושים אומ"ן עט
 ברושים לפי שכל
 קשיר עשק אותם
 אדם מכרוש וכל
 תחלה ככל עט
 ברושים

ופרש אחר כון בפורות ובכלים וא"ו ובפורות באפס ורבות כמון
 אז יקיה בכל עט ברושים כל כלים אחרים לבד קנזכרים ונמנעטעם כפתח קשין להרחיק וקול כל כעון
 ימנע אדם מן כנען כן און קנז יתדות ימנע בעת כנען וית' וברבעין וקם לעיות דקות ימנע וקם
 ובדברי רבותין זל רבעין של אליית פי לעיות של מקונות כן לעיות יקונן כס וימנע וקם" ובכלכלים כעון
 כלכל שמעו קול אש כל נחשת שמעין איות זה בזק ומשמיעין קול
 גרן ככון ובדברי קימים גרן כדון ושת שמוה קיו לו ופאר כ
 גרן ככון וקראוהו גרן כדון עש שמעט שש און יראו שמו כדון ודול אמרו עתה כדון ולבסוף ככון
 כלומ עתה כששאו ארון בעגלה ופרץ יא פרץ בעוזא וקרא כדון ולבסוף כשקעלו דוד מנחת עבד אדום
 וקרא ככון לפי ששאובו קלויס ככה כעון שמו"ן בדברי קימים ושם כעון ויקי בעוזא אלים את קלויס
 ככנד מנה אפרץ עתה כשאים עזר שם את שאיו לפי שעשו ככון ששאובו קלויס ככה כעון כמון כ

דרכ

ויוסף עוד דוד כמו ויאסוף שרשו אסף וכן ויוחר מן המועד שרשו אחר וכן תסוף דוסף כמו תאסוף ויש לפרש במשמע עטן תוספת שרשו יסף כלומר קוסוף לקבץ עוד וכן יסף ואוסוף עוד דוד למכש' ופי' עוד ט' קיו דבס' עמו מישראל בשקמלנכחו' וכן במלחמה קוזת ט' צאות הפרק קיתה מלחמת פלשתים וקיה זה כשעל הארון וכן מוכיח בדברי קיימים' מעל יקודק' קי' בעל הכוזב נספר יקודק בערי נט יקודק ונקרית גם כן שם קרית בעלנוכר בעלתה בדברי קיימים' ואחד קוז' ונקרית גם

כן קרית יערים
כמו שאומ' בקושע
בעל קיח קרית
יערים ונקרית
יערים קיה הארון
ט' שם ר' עליו
מנחת שמש'
וצאונ' מעל
יקודק כמס' וקיה
למ' אל בעל יקודק
כשם קלכו לעלת
מנחת הארון וכן
אומ' בדברי קיימים
וילך דוד וכל ישראל
בעלת אל קרית
קיערים ואס' נאמ'
כ' קמס' במקום
לכר' לא יתכן ט' זה

ויוסף עוד דוד את כל בחור
בישראל שלשים אלף ויקם
וילך דוד וכל העם אשר אתו
מבעלי יהודה לעלות משם
את ארון האלהים אשר נקרא
שם שם יהוה צבאות ישב
הכרובים עליו וירכבו את
ארון האלהים אל עגלה
חדשה וישאחו מבית אבינר
אשר בנג'עה ועזה ואחיו בנ'
אבינר בנג'עה אר' העגלה
חדשה

ואוסוף עוד דוד למכש' ית
כל בחורי ישראל לתתן אפי'
וקס' ואול דוד וכל עמא' עמיה
מקירונא דבית יהודה לאסקא
מתמן ית ארונא ד' דאיתגרי
שם שם אר' ית צבאות
דשכינתה שרי' עילמן
ברוכ' א' עלוה' וי' איתו ית
ארונא ד' בעגלתא חדתא
ונטלוה' מבית אבינר
דבנג'עתא ועזה ואחיו בנ'
אבינר בנג'עה ית עגלתא
חדתא

בסך זה כ' קמס' מורה קריחוק וקלמ' מורה קירוב אל' ש' ויקם וילך דוד על קלכ' לבעל יקודק אל' על
קייח' מנש' ומה שאמר להעלות מנש' קוז' מקרא קצר' וכן קוז' ש' קפס' וילך דוד וכל קמס' אשר אד'ו
מעל יקודק שבו שם להעלות מנש' אית' ארון קלכ' אשר נקרא שם' ואחר כן ט' י' צאות יושב
הכרובים עליו לפי נקרא הארון שם' ומה שנקרא הארון בזה שם במקום קוז' מה ש' כוזב כן במקום
אחר לפי שנקרא שמו של הקדוש ברוך קוז' עליו צאות נשדק פלשתים

וירכבו
אל עגלה חדשה כמו על וכו' ויד' אית' פלשת' אל מצחו' וכו' אל
קד'ים לא חל

רֵלֶכָה

דִּרְקָה עַל־עַרְדֹּד־כְּמוֹ אֶל־עַרְדֹּד־וְכֵן

וְהַתְּמַלְלֵנוּ וְעַרְדֹּד־קִיָּא
צִוֹן בֵּית־עֹבֵד־אֲדָוָה קִבְּעֵנוּ לֵנוּ
קִיָּא וּמִן־קְשׁוּעֵרִים קִיָּא כְּמוֹ
שְׁכֵנוֹ בְּדָרִי־

וְהַתְּמַלְלֵנוּ וְעַרְדֹּד־קִיָּא
צִוֹן בֵּית־עֹבֵד־אֲדָוָה קִבְּעֵנוּ לֵנוּ
קִיָּא וּמִן־קְשׁוּעֵרִים קִיָּא כְּמוֹ
שְׁכֵנוֹ בְּדָרִי־

וְהַתְּמַלְלֵנוּ וְעַרְדֹּד־קִיָּא
צִוֹן בֵּית־עֹבֵד־אֲדָוָה קִבְּעֵנוּ לֵנוּ
קִיָּא וּמִן־קְשׁוּעֵרִים קִיָּא כְּמוֹ
שְׁכֵנוֹ בְּדָרִי־

וְהַתְּמַלְלֵנוּ וְעַרְדֹּד־קִיָּא
צִוֹן בֵּית־עֹבֵד־אֲדָוָה קִבְּעֵנוּ לֵנוּ
קִיָּא וּמִן־קְשׁוּעֵרִים קִיָּא כְּמוֹ
שְׁכֵנוֹ בְּדָרִי־

וְהַתְּמַלְלֵנוּ וְעַרְדֹּד־קִיָּא
צִוֹן בֵּית־עֹבֵד־אֲדָוָה קִבְּעֵנוּ לֵנוּ
קִיָּא וּמִן־קְשׁוּעֵרִים קִיָּא כְּמוֹ
שְׁכֵנוֹ בְּדָרִי־

וְהַתְּמַלְלֵנוּ וְעַרְדֹּד־קִיָּא
צִוֹן בֵּית־עֹבֵד־אֲדָוָה קִבְּעֵנוּ לֵנוּ
קִיָּא וּמִן־קְשׁוּעֵרִים קִיָּא כְּמוֹ
שְׁכֵנוֹ בְּדָרִי־

וְתִקְוֶה רִנָּה דִּישׁ בְּעוֹלָם
וּמַחֲחֵיתָם מִיִּמְרָה
דִּישׁ עַל דָּא שְׁתִּלִּי וּמִית
תָּמַן עִס אַרְנָא דִּישׁ
וְתִקְוֶה לְדוֹר עַל דְּתִרְעָה
יִתְרַעֲתָא בְּעוֹלָם
נִקְרָא לְאַתְרָא הַהוּא
אַתְרָא דְּמִית בֵּיה עוֹלָם
עַד יוֹמָא הַדְּרִין

מקור שים משאר בני ישראל ומה שמע
למעלה כי עוז ורחיו קדשו לשמור קבוצת שקיק
בן החרון שיקים במהרה ולבד ולרצץ לפט
החרון לא היה אלא ידו בחרון להשיע ממקום לפ
כמו שכתב בדברי הימים כי למבראשונה לא חר
דרשו כי חמא עוזא בחרון בן לפי שחש שיטול
בקרובת החרון אלא היה יכול לעמוד בעצמו בל
קוח בראיו כחא עצמו לא כל שכן ובראיו כחא

וַיַּחַד אֶת־יְהוָה בְּעֶזְרָה
וַיִּכְהוּ שֵׁם־הָאֱלֹהִים עַל־
הַשָּׁלֹוִימַת שֵׁם עַם
אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וַיַּחַד
לְדֹד עַל־אֲשֶׁר פָּרַץ
יְהוָה פָּרַץ בְּעֶזְרוֹ וַיִּקְרָא
לְמָקוֹם הַהוּא פָּרַץ עֶזָּא
עַד הַיּוֹם הַזֶּה

בענין שמו שנתבאר בספר דברי הימים קצת באור חזק
 ב' למבראשונה לא חתם פרץ וי' בן

וְיִשְׂרָאֵל יִתְּכֶנּוּ זֶה חֵם לִבִּי לֹא יִתְּכֶנּוּ וְכֵן קִיְּדָה דוֹד קִחְמָא קִזְמָא
 לְרִצְיָא חֲלִיכִינְנָא מִלֹּא דְרַשְׁמִיקָא מִנְשַׁפְטָא וְרַעוּתָא זִכְרָא
 לְרִצְיָא שִׁמְמוֹ קִצְקָא וְקִנְיָא מִיַּעֲמָלָא מִחֲשַׁדְתָּא בְּ
 חֲוָא וְחִמְרוֹ שְׁעֵל דְּבֵר זֶה כְּעַכְשָׁא עֲזָא חִמְרָא קִדְוָא צִיִּי
 שְׁמִינְסָא יְקוּשָׁא

רֹדֶק

וַיְהִי כִּשְׁעָדוֹ בַּשָּׂאִי אֲרוֹן יְיָ קָם קְלוּם כְּמוֹ שְׂכֵל בְּדַבְרֵי
קִימִים וַיִּשְׁאוּ בַּעַלְקִים אֶת אֲרוֹן הָאֱלֹהִים כְּאִשֶּׁר עָרָה
מִעַק בְּהַתַּפֵּס צִמּוּטוֹת עֲלֵקָם שָׁק צַעֲדִים וַיִּזְנַח שׁוֹר וּמַרְיָא וּבְדַבְרֵי
קִימִי כְּתוּ וַיְהִי בַּעֲזוֹר הָאֱלֹהִים בַּשָּׂאִי אֲרוֹן בְּרִית יְיָ וַיִּזְנַחוּ
שַׁבְעָה פָּרִים וּשְׁבַעֲנָה חִילִּים כְּשֶׁלְכוּ בַּשָּׂאִי אֲרוֹן שָׁק צַעֲדִים קִמְרוּ
עַל הָאֱלֹהִים עֲזָרָם

רֹלֶבֶן

וַהֲנֵה דוֹד מִרְוֹב
קִשְׁמִיחָה קִירָה
מִרְקָד וּמִפְּזוֹ לִפְטִי יְיָ כְּאֵל לֹא
קִיָּה מֶלֶךְ יִלְוֶה בְּזִיתָם בְּלִנְיָה
מִיכָלֶנֶת שְׁאוֹל

עַל הָאֱלֹהִים עֲזָרָם

צִמּוּטוֹת עֲלֵקָם

וַיִּזְנַחוּ שְׁבַעֲנָה

חִילִּים כְּשֶׁלְכוּ

בַּשָּׂאִי אֲרוֹן

שָׁק צַעֲדִים

קִימִים וַיִּשְׁאוּ

בַּעַלְקִים אֶת

אֲרוֹן הָאֱלֹהִים

כְּאִשֶּׁר עָרָה

מִעַק בְּהַתַּפֵּס

צִמּוּטוֹת עֲלֵקָם

וַיִּזְנַחוּ שְׁבַעֲנָה

חִילִּים כְּשֶׁלְכוּ

בַּשָּׂאִי אֲרוֹן

שָׁק צַעֲדִים

קִימִים וַיִּשְׁאוּ

בַּעַלְקִים אֶת

אֲרוֹן הָאֱלֹהִים

כְּאִשֶּׁר עָרָה

מִעַק בְּהַתַּפֵּס

צִמּוּטוֹת עֲלֵקָם

וַיִּזְנַחוּ שְׁבַעֲנָה

חִילִּים כְּשֶׁלְכוּ

בַּשָּׂאִי אֲרוֹן

שָׁק צַעֲדִים

קִימִים וַיִּשְׁאוּ

בַּעַלְקִים אֶת

אֲרוֹן הָאֱלֹהִים

כְּאִשֶּׁר עָרָה

מִעַק בְּהַתַּפֵּס

צִמּוּטוֹת עֲלֵקָם

וַיִּזְנַחוּ שְׁבַעֲנָה

חִילִּים כְּשֶׁלְכוּ

וַהֲנֵה דוֹד מִרְוֹב

קִשְׁמִיחָה קִירָה

מִרְקָד וּמִפְּזוֹ לִפְטִי יְיָ

כְּאֵל לֹא קִיָּה מֶלֶךְ

יִלְוֶה בְּזִיתָם בְּלִנְיָה

מִיכָלֶנֶת שְׁאוֹל

וַיִּזְנַחוּ שְׁבַעֲנָה

חִילִּים כְּשֶׁלְכוּ

בַּשָּׂאִי אֲרוֹן

שָׁק צַעֲדִים

קִימִים וַיִּשְׁאוּ

בַּעַלְקִים אֶת

אֲרוֹן הָאֱלֹהִים

כְּאִשֶּׁר עָרָה

מִעַק בְּהַתַּפֵּס

צִמּוּטוֹת עֲלֵקָם

וַיִּזְנַחוּ שְׁבַעֲנָה

חִילִּים כְּשֶׁלְכוּ

בַּשָּׂאִי אֲרוֹן

שָׁק צַעֲדִים

קִימִים וַיִּשְׁאוּ

בַּעַלְקִים אֶת

אֲרוֹן הָאֱלֹהִים

כְּאִשֶּׁר עָרָה

מִעַק בְּהַתַּפֵּס

צִמּוּטוֹת עֲלֵקָם

וַיִּזְנַחוּ שְׁבַעֲנָה

חִילִּים כְּשֶׁלְכוּ

בַּשָּׂאִי אֲרוֹן

שָׁק צַעֲדִים

קִימִים וַיִּשְׁאוּ

בַּעַלְקִים אֶת

אֲרוֹן הָאֱלֹהִים

וַיִּזְנַחוּ שְׁבַעֲנָה

חִילִּים כְּשֶׁלְכוּ

בַּשָּׂאִי אֲרוֹן

שָׁק צַעֲדִים

קִימִים וַיִּשְׁאוּ

בַּעַלְקִים אֶת

אֲרוֹן הָאֱלֹהִים

כְּאִשֶּׁר עָרָה

מִעַק בְּהַתַּפֵּס

צִמּוּטוֹת עֲלֵקָם

וַיִּזְנַחוּ שְׁבַעֲנָה

חִילִּים כְּשֶׁלְכוּ

בַּשָּׂאִי אֲרוֹן

שָׁק צַעֲדִים

קִימִים וַיִּשְׁאוּ

בַּעַלְקִים אֶת

אֲרוֹן הָאֱלֹהִים

כְּאִשֶּׁר עָרָה

מִעַק בְּהַתַּפֵּס

צִמּוּטוֹת עֲלֵקָם

וַיִּזְנַחוּ שְׁבַעֲנָה

חִילִּים כְּשֶׁלְכוּ

בַּשָּׂאִי אֲרוֹן

שָׁק צַעֲדִים

קִימִים וַיִּשְׁאוּ

בַּעַלְקִים אֶת

אֲרוֹן הָאֱלֹהִים

כְּאִשֶּׁר עָרָה

מִעַק בְּהַתַּפֵּס

צִמּוּטוֹת עֲלֵקָם

וַיִּזְנַחוּ שְׁבַעֲנָה

חִילִּים כְּשֶׁלְכוּ

בַּשָּׂאִי אֲרוֹן

בית אבנא קימנא מנאלך חללה להם אס כדאק לאחד מקס פיסת יד או פיסת רגל מעלה כולון קיו מכובדים
 ממנך מנה אמר לה דוד לפט יי אשר נזר ע מאנך אמר לה שלבת אנטך ריו ממחין כבוד שמע
 ומתעסקין לכבוד עצמן אבל את ממח כבוד עצמי ומתעסק כבוד קוט' קאמקות אשר אמרת חס ושלום מן
 קאמקות את נקדית אין את נקדית אלף עס קאמקות וית כמא דחלן ומתגל' דומק ט יחא קיר קולך
 ומשחק כדברי קדרש"

דרכ

ויאמר דוד אל מיכל
 לפני יהוה אשר בחר
 בי מאביך ומכל ביתו
 לעזת אותי לנגיד על
 עס יהוה עלי ישראל
 ושחקתי לפני יהוה
 ונקלותי עוד מזאת
 והייתי שפל בעני ועם
 האמהות אשר אמרת
 עמם אכבדה ולמיכל
 בת שאול לא היתה לה
 ולד עד יום בותה

לפט יי מנה
 שרקדתי וכרדתי
 לפט יי עשיתי
 שכבדתי וזכר ט
 מאנך ויחיו
 שחקל עצמי לכבודו
 ושחקתי לפט יי
 מלרע לפט שקור
 עתד כלומר עד
 יותר ממנה שעשיתי
 אעשה ואשחק
 לפט' וזהו שאמר
 ונקלותי עוד
 מנולת יותר מנולת

השמיחה והרקידה שעשיתי יותר אעשה
 לבנות עצמי ולקול' והייתי שפל בעני לפט' לכל דבר
 ואין זה קולן ל אלף כבוד עמם אכבדה' בעטקס' את
 כבדה למנה שעשיתי' ט אס חקל עצמי אית סכל בעטקן
 כמו בעטק' לא היתה לה ולד למדינחאי כתוב ולד כוז וקרי
 ילד כוז' ולמערבאי כתוב ילד כוז' וקרי ולד כוז'
 ופירשו רבותינו זלמקיוס קוז' ואילך לא היתה
 לה לעוש מנה שאמר אכל לפט קיוס קוז' היתה כמו
 שאומ' יתרעס לעגלה אשת דוד ואמרנו עגלה זו מיכל

רלבג

ואמר דוד למיכל קדם
 יי דאתרעלי במאבון
 וככל ביתה לאפקרא
 יתי למהוי מלכא על
 עמא דיי על ישראל
 ושבחתי קדם יי
 ווערנא עוד מרמ
 ואהי מקד' בעני
 נפשי מבבין ועם
 אמהות אדאת אמרת
 בעניהון אהי יקרי
 ולמיכל בת שאול
 לא הוה לה ולד עד
 יום מות אברם ביום
 מותא הוה לה בר
 ושמיח יתרעס

וקוז מיכל נת
 שחול דברקשן
 כהונן אלהימך
 ונתנך מדברי
 דוד שמר
 שעשה עשה
 כהונן לכבוד
 קשי וקמשיך
 בדבריו מנה
 שקבאי לנה
 ט זה קמיוס
 קיקריו לה על
 מנה שקמיוס
 דבר יס כבוד
 דוד רלמנה

שאמר שזכר קשי' ט מאנך ומכל ביתו וקיש
 מפרי דבריה שאמ' לה דוד וכללה עס קאמקות
 ולזה אמר ועס קאמקות אשר אמרת עכס'
 אכבד וכבר אין שכבר רימו' בזה קמנא אכל
 מיכל מנה שאמ' אחר זה ולמיכל כת שחול' לא היתה
 לה ולד עד יום מותה כאלו אין שזה קמנא היתה
 סנה למנע ממנה פריצמן' לא אהב אותה דוד
 צאופן שקיה אהב אותה קודם זה

דר"ק

חלקת חס' ונדברי קימים ככר חס' וקכר גדול מקחלם ככרות קיו אלן שקיו עשוין צהכועת
 קחלת ואשפר אחד חלק אחד מנשר כמו שמנשר חלק קנר או קצין חלקים ידועים ונתן לכל
 אחד חלק חס' וחלק נשר ואשיק חס' מלפניו וכן פראו רבותי אשיק גרצ' דחמר' אבל אשפר פראו
 מלך מורכבת מנ' שמוות ואמרן אחד משק כפר כלומר ש' ש' חלקים קיו עשין מקפר וכלל אחד קיק מותן
 קאשית ויועקן תרנ' פלוג' כלומר חלק אחד ותרנ' אשיק מנעל' וישב דוד לבדך

רלב"ג

חית שית לתת
 קלס לפי שזמן
 קדרך וכן ש'
 תינח חיס לא
 תנרכו מנ'
 נככר קינס'
 כפעל עכר'
 קוף פתח ודרך
 לעבדמך ל'
 נק ככר קינס'
 קזק כלומר ש' לא
 ככר שית'
 נגלתו משק
 כאחד קריקים
 וקדיונים'

ושיצ' דוד מלאסקא
 עלתא ונכסת קדש'
 ובד' יתעמא בשמא
 דין עבאותי ופליג
 לכל עמא לכל המונ'
 ד' ישראל מגבר ועד
 אחת' לגבר גריצת
 דלחיס' חרא ופלות
 חד ומנתא חדא ואול
 כל עמא גבר ל'
 לבייתיה ויתב דוד
 לברכאית אינש
 ביה ונפקת מיכל
 בת שאול לקדמות
 דוד ואמרתמה א'
 אתיקר יומא דין
 מלבא ד' ישראל
 דאתגלי יומא דין
 לעיני אמהת עבדוהי
 כמה דחלין ומתגלי
 חד מן ס' יקיא'

ויכל דוד מהעלורת
 העלה והשלמיסויבדך
 את העם בשם יהוה
 עבאותי וחלק לכל ה'
 העם לכל המין ישראל
 למאישו ועד אשה ל'
 לאיש חלת לחם אחת
 ואשפר אחד ואשיק
 אחת וילך כל העם איש
 לביתו וישב דוד לבדך
 את ביתו ותיצא מיכל
 בת שאול לקראת דוד
 ותאמר מה נכבד היום
 מלך ישראל איש נגלה
 היום לעיני אמהות
 עבדיו בהגלות נגלות
 אחד הרקים'

ואחר זה בדרך דוד
 אתקעס צ'ס ו'
 צדוות ונתן לכל
 אחד מנ' יפה לכול
 ולשתות וקנ'
 אשפר אחד קרען
 ט' ש' מנ' ש' חס'
 ד' אחד משק
 כפר ולש' קפס'
 כראק שקיתק מנ'
 יפה פונד' לר'
 ל' א' אחד נ'
 נשעדות קגדלות
 ועטמן מעטן ש'
 שפרק על' וקאלק
 קס' ד' שקיתק
 קמנ' קזר'
 נהכלת קיוט' לש'
 קמנות קנפונות
 לת' וקנ' קיוט'
 כזאת קמנ' קיא גדולה ש' אשר ישתדל לעשות
 קיטת ישתדל לתת כמו אל קמנות קגדולות לאור חס'
 קנאים חזק'

מכמן כפעל קהא שלם גלמי כמו שאול נשא
 דוד וקא חס' כן כפעל כמנ' כסל' פעמים
 קמקור לרוב קגלות לשחוק וכדראמק' ל' מלכותא

רד"ק

ויק' כלל קדוש אול כנאית קיה צחיון
ללך כמו שמר נאקן צמרק אלן
אדער עולם אדבר ט' ונאמר טעק צמרקות קללך
ובדרש למה כלל קדוש אל סימון אמר קנה לעת קדוש
קנה נדון קול בעטן אף אשר נשבע לך נדר לנער
יעקב אס אטא

צחל טענוג
שמא יאמר אדע
אוכל אדע עד
שכנה טתל
וכו מקר ואמור ל
לח אדע רכנה
קטת
בכל וג
את אחד
שמי ישראל שופט
ישראל ומלכ
כמו ליסור שג
מיקודק כמו
שזמר אדע טית
לרשת את עמי
ישראל וקאפא לו
קעלך קול קדוש
וכן צמקמו
נדבר קימס את
אחד שופט ישראל
ועתה מן

קמ' נדרות קצון

רלבג
ואיר זק נאקו דבריו עליך עתן
קנאית שחין רחוי לנכות לו בית
לש' כי מן קיום אשר עלך את בט ישראל מנכרים
קדלך קדון צחל ונשכך ולח שח קש' לחד
מן קדוש וקאפא למה לך נפול טת קדוש

והיה כליל הוא והור
פתנס נביאה מן קדש יע
נת למימר איוול ותמר
לעברי לדוד כדנן אמר יע
האת תבני קדמי ביתא
לאשראה שכנת ביה ארי
לא אשרית שכנת בביתא
מיומא דאס"קית יתבני
ישראל ממזרים ועד יומא
הדן והיות משרי שכנת
במשכנן ובדיען בכל אתר
דהליכת בכל בני ישראל
הפתנס מלילית לכל הר
משכנא דארי ישראל דפקדות
לפרנסא ית עמי ית ישראל
למימר למר לא בניהון
קדמי ביתא דמטלל בבית
אריא ובען כדנן תמר
לעברי לדוד כדנן אמר יע
עבאות אנא דברתך מן
דירא מבתר עאנא למה
מלכא על עמי על ישראל

והיה כליל הוא ויהי דבר
יהוה אל נתן לאמר לך ואמר
אל עברי אל דוד כה אמר יהוה
האתה תבנה לי בית לישבתי
כי לא ישבתי בבית למיזם
העלתי את בני ישראל ממזרים
ועד היום הזה ואהיה מתהלך
באהל ובמשכן בכל אשר
התהלכתי בכל בני ישראל
הדבר דברתי את אהרן שבטי
ישראל אשר צויתי לרעות את
עמי את ישראל לאמר למר
לא בניתם לי בית ארוזים ועתה
כה תאמר לעברי לדוד כה
אמר יהוה עבאות אני לקחתך
מן חנה מאחרי העצאן להיור
נגיד על עמי על ישראל

נקראים קמ כמו שזמר בית כרות רועים ונדרות צחן וכן ה' דירא כמו שזמר נפוש קכנס צחן לריר

עד יום מותם נחולס ובעת מותם נשורק ופ' עד כמו עד אשר אס פשיית את אשר דברתי לך ונדרש עד יום מותם לא קיה לא אבל כיום מותם קיה לא ואמרו שלש נשים מיתו חיות דחלוכלתו של על ומיכל בת שאול

דרכ

ויקיסאב ק
קמלק כתיב
שלא קיה צריך
לצאת למלחמה
כמו שאומר ויהי
קמח לו אזחב
לנפות ציר
קמקדש ש מעט
קיה על ישראל
לנפות ציר
קמקדש אחר
סיכחו מן ק

והיה בדי יתב

מלכא במיתא וינאנית
ליה מסחור סחור מכל
בעלי דבבזה ויאמר
מלכא לנתן נביאה חזי
בען אנא יתב בביתא
דמטלל בכורי ארזיא
וארזיא דיש שרי ב
במשכנא בנו יריעתא
ואמר נתן למלכא כל
די בליבך איזיל עבד
ארי מימרא דיש ב
בסערה

ויהי כי ישבה המלך

בביתו ויהוה יצח
לו מסביב מכל
איביו ויאמר המלך
אל נתן הנביאה
נא אנכי וישב בבית
ארזים וארון האלים
ישב בתוך היריעה
ויאמר נתן אל המלך
כל אשר בלבבך לך
עשה כיהוה עמך

דלכ

וכבר כתעדר דוד
לנפות ציר ליה וקיה
ט ארון קאליס
ומעץ בזק עס עת
קמח לו ועצמו
בכללות שיעש כל
אשר בלבב ש יהי
עמו

קמלחמה שנאמר וקמח לרס מכל אויבכם מעצב וגו' וקיה קמקום אשר יצא יי וגו' לשכח תדרשו ועל קמלק קיה מומל לעשות ולצות ישראל לעשות לפי ויאמר קמלק חלענן קמח כלומר שיאחז את פ' על בטן קמח וצחי זה מקום יבנה ואעפ' שקיו לו מלחמות אחר כן כמו שאומר וקיה אחרי כן ויד דוד את פלשתים עד עתה קיו צחיס עליו אויבו וכן שקמלחו קא וכח כל אויבו יראו אויבו מעמולא צחו עליו אבל קמח קלך עלהם ולקח גתמיד פלשתים שקיתה לשאר אלכבר ועפ' ארס וארום ועפ' בט עמון כלס בטענה ויאמר קמלק וגו' כתיב ארזים כתיב מקורק בעצ ארזים וכן ית' כתיב דמקלל כחורי ארזיא יושב בתוך היריעה לא קיה דעתו על הארון הזה לבד ש גם על המזבח ועל הארון קמח ועל כלכלי קמשק שקיו בגבען צחל מועד ש קכלי ושבחת היריעה וזכר הארון לפי שקמח נבא לו היריעה ועד שקמח עקד קכל וסכבר מכלכלי קמשכן ואמר לעצמי כתיב ארזים ולארזיא נבית יריעה לא יכשר זה וצריך שחכמה לו כתיב ויאמר עתן אל קמלק וגו' מעדעת אינן זה עתן לפי שקמח ש יהי עמו וקיה מלק קמח ונאשר קמח ש קמח יבנה קמח שעתיד להכות וקמח אינו יודע על ארס אחר אלס מנה שחמק לו כדומ כמחא ש גם שמואל קמח שקיה גדול מינא שחמק ט כל אשר ידבר טח יטח ונאמר לא קמל מכל דבריו ארצה לא ידע מי קיה קמלק כתיב ישי ואחב ש חלח קמח קמח כש עתן קמח

שאני

וְהוֹדִיכָהּ יְתִיב

רד"ק

מֶלֶכָא בְּבִיתָהּ וַיֵּן אֲנִיָּה
לִיה מִסְחֹר סְחֹר מִכָּל
בְּעָלֵי דְבָבוּהִי וְאָמַר
מֶלֶכָא לִנְתָן נְבִיָּאָה חֲזִי
כַּעֲן אֲנָא יְתִיב בְּבִיתָא
דְּמַטְלָל בְּכוּרֵי אֲרֻזָּא
וְאֲרֻזָּא דִּינֵי שְׂרִי ב
כְּמִשְׁכָּנָא בְּנוּ יִרְעֵתָא
וְאָמַר נָתַן לְמֶלֶכָא כָּל
דִּי בְּלִיבָךְ אֵינִיל עֵבֶר
אֲרִי מִימְרָא דִּינֵי ב
בְּסַעֲרָךְ

בְּבֵיתוֹ וַיְהוּהָה־נֶחֱ
לֹוּמִסְכֵּב מִכָּל־
אֲבִיו וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ־
אֶל־נָתָן הַנָּבִיא רֵאֵה
נָא אֲנֹכִי יוֹשֵׁב בְּבֵית־
אֲרִי־סוּאֲרוֹן הָאֱלֹהִים
וַיִּשְׁבֹּבֶתוֹךְ הַיְרִיעָה־
וַיֹּאמֶר נָתָן אֶל־הַמֶּלֶךְ־
כֹּל אֲשֶׁר בִּלְבָבְךָ לֵךְ־
עֲשֵׂה כִי־יְהוָה עִמָּךְ־

וכבר קתעדרר דוד
 לנפות צת לא יקיק
 ט חרון קחלים
 וכוץ כזק עם עתן
 קטח ועור
 ככלות שיעה כל
 אשר כלבט יל
 עמו

[illegible]

דד"ק וקטנות
לך מכל

אויסדע שטע יעדעס
 יא שטעלונג ווען ער
 ארי מער יקיים לך יא
 ע יעדע יעדע

אֵין לָשׁוֹן בְּרַבָּה חֶלֶם
פֶּה בִּזְיוֹן — יִמְלֹכוּ
יִמְנֹךְ וּתְשַׁבֵּחַ אֶרֶץ
אֲבוֹתֶיךָ אֲדָמָה
זֶרַעךָ אֲחִירֶיךָ
וַיִּתֵּן לְפָרְשׁוֹ לָשׁוֹן
בְּרַבָּה בְּשֵׁרֵי אֲבוֹת
זָקֵן מִלֵּל יִמְעִים וְקִם
חַיִּי קֶדֶם קֶדֶם
בְּרוּךְ שֶׁמֶשׁ
שֶׁנֶּהֱבִיאוֹ שְׂרָתוֹ יִמְנֹךְ
שְׂרָתוֹ יִמְנֹךְ שֶׁמֶשׁ
שֶׁנֶּהֱבִיאוֹ שְׂרָתוֹ יִמְנֹךְ
שֶׁנֶּהֱבִיאוֹ שְׂרָתוֹ יִמְנֹךְ

רלב"ג והגדל לו יי' כי שתי יעשה לו יי' קיים בדרך שתביקלן המלכה
כל מה שתתמיד המלכה ונשיה קעטמן כן קנה דילן צניח
שקבע לו מן הקבלה ולא יסאל לו גדולות שיקיה כננה שיה המקדש על ידו אבל
בן שימלך אחריו הוא יבנו והוא שפנה וכבר נתבאר בספר דברי הימים
שסנה שאל הקב"ה שישנה דוד שיה המקדש הוא ינפנע שפך דמיסרתי

וּלְמֶן הַיּוֹם אֲשֶׁר צִוִּיתִי שׁוֹפְטִים
עַל עַמִּי יִשְׂרָאֵל וְהִנֵּחֹתִי לָךְ מִכָּל
אוֹיְבֶיךָ וְהִגֵּד לָךְ יְהוָה כִּי בִירַתִּי
יַעֲשֶׂה לָּךְ יְהוָה כִּי יִמְלֹאוּ יָמֶיךָ
וְשָׁכַבְתָּ אֶת אֲבוֹתֶיךָ וְהָקִימָה נִי
אֶת זֶרְעֶךָ אַחֲרֶיךָ אֲשֶׁר יֵצֵא
מִמֶּעֶיךָ וְהָכִינִתִּי אֶת מַמְלַכְתּוֹ
הוּא יִבְנֶה בֵּית לְשִׁמִּי וְכוֹנֵנֹתִי אֶת
בֵּסֵם מַמְלַכְתּוֹ עַד עוֹלָם׃

וּלְמֶן יִמָּא רַפְּקֵי תַנְנוּרִין עַל־
עַמֵּי יִשְׂרָאֵל וְאַנְחֵי תֵלֶךְ מִבֵּל
בְּעִלְיָה בְּכָד וְחֹי לֶךְ יִי אֲרִי
מִלְכֵי יִקְיִים סָךְ יִי אֲרִי
יִשְׁלֶמֶן יִמָּךְ וְתִשְׁכּוּב עִם
אֲבֹהֶיךָ וְאִיקְיִים יִתְּכֶךָ
בְּתֶרֶךְ דְּתוֹלִיר בְּתֶרֶךְ
וְאַתְקֵן יִתְּ מִלְכּוּתָהּ הוּא
יִכְנֶה בֵּיתָא לִשְׁמִי וְיִתְקֵן
יִתְּ כוֹרְסָהּ מִלְכּוּתָהּ עַד
עַלְמָא

שבעה בן שלשים שנה היה במלכו וארבעים שנה בלך שרואל וכן את המספר ימיו חמלה כמו שכתבנו
בפסוק און ימיו ימיו וברשבי ימולו ימיו שלמים חיים מנוחה לך ימים קמים" אשר יח מנועך יוכח
שחבשלוט ואדוטהו לא היו ככה בולדו במחרון ובחשך בולדו לו עדיין חמר שיהיה בלך ועדיין לא ידע
דוד מי הוא עד אשר בולד שלמה ואלה לו בדעתן הקדש שיקרא שמו ידידיה אז ידע ששלמה יבולד וזהו
שחמר לבת שבע ששלמה בך ימולך אחרי און חמר לו בפי עלידיה בן הקדש חוזה שאלו חמר לו בבטח
עת לא בזה המספר ולא בדברי קמים קנה כתוב בדברי קמים כשהיה מספר דוד הקדש שחמר לו כמו
שחמר ויהי דבר יי על לחמר ועו כשלמה

בסך ימעלד אַרדרי יקיק שמו

וְשֵׁנִים וְשִׁקְטָא חֲתָן עַל

ישראל צמח

רד"ק

כשם הגדולים המלכים הגדולים כמו שצאם ויצאם דוד בכל
הארצות רבות זלדרשו זה שאומץ מן דוד כמו שאומרים
מגן אברהם ושמעתי מקום וקרי כבר נתן לשם מקום וצדקן ישראל קיו
אלו פירושו כהרעמו ויחשו אחר מתקן לעמי כלומר שיהיה מקומם נכון
ונכון קאמרי יתבטלם והארץ תהן יטלה ותהיה ארץ ברכה וכן נמשענו

רלב"ג

ועתה די
לדוד לקחו
קש' מאחרי קצון לשיר
נגד על חתי ישראל
וקיה שמו בכל אשר קלך
וכרת שונאיו

ועשק לו שם
גדול כשם
הגדולים אשר
צדקן לרוב
הנחמה ורוב
עמידת
מלכותו ושם
עליו מקום
מבוקש לנשרא
ולא כדור לנשרא
שונאים כמו
שעשו
בראשונה
ובימי

ואהיה עמך בכל אשר
הלכת ואכרתה את כל
אויביך מפניך ועשירתי
לך שם גדול בשם
הגדולים אשר בארץ
ושמת מקום לעמי
ישראל ונטעתו ושכן
תחתיו ולא ירגו עוד
ולא יוסיפו בני עולה
לענתו באשר בראשונה

והיה מימרי בסעוד
בכל אתר דהליכתא
ושיצית כל בעלי
רבבך מן קברך
ועבריתלך שום רב
בשום רברביא
דבארעא ואישוי אתר
מתקן לטמיישראל
ואיקיימנון וישרון
באתריהון ולא יועון
עוד ולא יוספון בני
רשעיא לענוותהון וקבר
בקרבייתא

והיה מימיו
כאומר מנה
שכנתו ארם
צדקן יריו
נמשש נה של
יגלו ממנה כמו
שאומר לעתה
ונמנעם ער
אדמתם כמו
שקטע קיים
צדקן במקומו
וכן פ' אחריו
ושכן תחתיו כל
בניקמוכמו שט

איש תחתיו ולא ירגו עוד שלם יגלה עוד כמו שר' ולא יועון עוד כ' קרונז הפך המבוקש כמו
ולא נחת ויטא רונז מוסדות קאמרי ירגו לפדות ודברי קימים לכליתו וקעמן אחד
ודברי רבות זלבתחלה לפדות ולבסוף לביתו כ' פירשו ושמעתי מקום עלבת
המקדשות וכן אמרו בדרש אמר שמואל בר יצחק גשיבה בית המקדש נתן יסודות
לעלם שחמר ושמעתי מקום לעמי ישראל ונטעתו וגו' ואמרו בתחלה כשיבנה בית
המקדש אמר שלם יענה אותם אויב ולבסוף כשחמרו גשכבה בית המקדש אמר שלם יכלה אותם מכל וכל
אכל יענה אותם אויב לענש חמדתם כאשר בראשונה מרס שקיימות להם שופטים ואף מן קיום אשר
עית שופטים קיו מעמם אותם בט עולם אבל
מעמם משחתה מלכת לא יוסיפו בט עולם לעמיתם

דרק

רלבג

וחדר שזרע דוד אשר יקום
אחריו יבוכן את רבא מנעלכע
עד עלם ואטף שיחמא ל
יסור חסדו ממנו בדרך שתפסק ממנו קמנלכע ל
לגמרי כמו שתפסק מנחול

אם חקיק ללח ונמל בשנא
אנשים ובגשש בע אדם
כמו שמיסרין בע אדם את
בטקס בשנא ויבגש אורס בשנא מוסר רל
לכנייתם כמו שבע ט תכנ בשנא לל ימות ואל

קמיתו אלתשא
כפסך לפסך
אמר את חקיק
ללח וקנא יקין
ללכן ולחמא
בזשע כמו ש
שמיסר קאב את
קנן ולל שחסור
חסרי ממנו כמו
שעשית לשחול
שלקחת ממנו
קמנכות אלל ק
קמנכות יקין
לכטך עד ע
עלם ועלכע

זרע דוד חמלל

אני אהיה לו לאב והוא יהיה לי
לבן אשר בהעותו ורבהתו
בשבת אנשים ובגעי בני אדם
והסרילא יסור ממנו באשד
הסרתל מעם שאול אשר ח
הסרתל מלפניך ונאמן בירתיך
וממלכהך עד עולם לפניך כ
כסאך יהיה נכון עד עולם ככל
הדברים האלה וככל החזיון
הזה כן דבר נתן אל דוד

אנא אהוי ליה לאב והוא
יהי קרמי בברדאם יסרח
ואלקיניה במלקות גברין
ובמרדות בני אנשא וטובי לא
יערי מניה במא דאעריה
מלות שאול דאעריה מן
קרמך וקיים ביהך ומלכותך
עד עלמא קרמך בודסי מ
מלכותך יהא מתקן עד ע
עלמא ככל פתגמא האלן
ובכל נבואתא הדא כן מליל
נתן עס דוד

על שאלמה לבר אלל על רחבעם ועל חזקיהו ממנו בטקס ובטקס
ואמרנו בשנא אנשים זה קדר וריון בן חלדע שחמיר ויקס יא שטן לשלמה ונמל
אדם חלל קמניקין שטרדוקו קמנכותו כמו שאמרנו בלל חסידא וסרדו ופרוש בע אדם ש אמרו ש
שקדים מלדו מחדס קראשון בלל אורס מלחא ואלשים שנה שפרש מלחשת
שתך ויתקיים כמו ותקעתו יתד בנקים נאמן וכן תרגם
יונתן וקיים בשתך לפסך כמו שקנא קיום
לפסך קיום כסאך ככון כן יקין עד עלם

בלב לשון רבים דרך כבוד כמו ישמעאל בעשיו
 ובדברי קיימים אשר כלך האלמים זה קנה ויהי דחול
 שניחין מן קדם יי ובדרש אשר כלך האלמים זה קנה
 אשר בלב האלמים זה משה וחקרן ולשום לו שם פי לו
 האלמים כלומר להגדיל בפי בם אדם אשר לא ידעו
 כמו פרעה שאמר מי יי אשר אשמע בקולו וגו' לפיכך
 אמר קאל ואכבדק בפרעה זהו לשום לו שם ובדברי
 קיימים לשום לך שם לעשות לבס כבוד ישראל ידבר
 הגדול גם זה טאו עס קדש לדרך כבוד ישראל
 כבוד קדם ופי עשית לבס גדולה ונראות עד שצאו
 לדרך וכן יי עד דעאלו לארעצת שבעתל דיקנה
 להון מפט עמך כשאלו לדרך גרסת יושע
 קארץ קוזת מפט עמך בנראות ששעית לעמך וכן

ומי כעמך אשר אלמי אחד נאדן מיוחד לעבד
 קשי ט קוא קולך לפדותם לו לעם ולזה קרע
 קספלאות בנאון אונתם מארץ מצרים למען
 יקין לו לעם וקוא יקיה לבס האלמים ועשק גם כן
 כפלאות ונראות בנאון אונתם ארץ ישראל אשר
 פדג לך ממצרים גים ואלהיו רל שקשית
 ישראל גים ואלהיו בעתירשם קארץ און ירע
 שקאריות קהם שעשק מפט עמך קתם קין ל
 להשית גים וקתם להשית האלמים כמו ש
 פתבר בעמך דען ברש וזה קספר

קוא אומך בדברי קיימים לגרש מפט עמך גים ואלהיו פירוש מנעים ומאלהיו זמם ממצרים משמעת
 במקום שטם ואלהיו און פי וקת גים ואלהיו כמו שכתו וכל האלי מצרים אעשק שפטים און פירוש
 גים על ישראל כלומר אשר פדיתם ממצרים גים וגדולו וזקצו ואמר גים כלשון רבים כלומר משפחות
 ישראל כמו בטמן בעממך ואלהיו כמו האלמים לא תקל שפירוש שופטים ויועזו לא תרנס גים ואלהיו ו
 ואפשר שקיה דעתו כדעת מקצת רבותי זל שפירשו ואלהיו על קשי על דרך בכל דתס לו דר קמרו גים
 ואלהיו כנכול דגור פדוי עמקם ומפס זה לא תרנמו

ותבונן לך את עמך ישראל לך לעם
 עד עולם ואתה יהוה היית לרבים
 לאלהים ועתה יהוה אלהים הרבר
 אשר ברת על עבדך ועל ביתו ה
 הקם עד עולם ועשה באשר ברת
 ויגדל שמך עד עולם לאמר יהוה
 עבדך ואת אלהים על ישראל ובית
 עבדך דוד יהיה נכון לפניך

ואתקניתי לך יתעבדך ישראל קרמך
 לעם עד עלבא ואתה יהוה להון ל
 לאלהי ובענין אלהים פיתנמא דמללת
 על עבדך ועל ביתך אקים עד עלבא
 ועבדך במאד מלילת ויסג שמך עד
 עלמא למימר יי עבאות אלהים על
 ישראל ובית עבדך דוד יהי מתקן קרמך

רֹדֶק וְאַתָּה יִדְעַתְּ אֶת עַבְדְּךָ

רֹלֶבֶן

עַל כֵּן גִּלְתִּי אֱלֹהִים וְגַם לֹא יָדִיעַתְּ מַעֲשֵׂי דֹתַי לִי
לְבָדָךְ וְאַתָּה קֹרָא קְדוֹת מִרְאֵשׁ כִּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר בְּסֵפֶר יִשְׁעֶיךָ
וְאִין כִּמּוֹךְ שִׁידַעְתְּ כֹּל מַתְחַדָּשׁ לְשָׁאֵר הַשָּׁמַיִם וְיִשְׁעֵיךָ מִקְדָּמוֹ
קִנְיָנוֹת וּסְדָרִים וְיִשְׁרָם וְאִנֹּס יִדְעַתְּ כֹּל לֵית לָם יִתְכֵּן שְׁתִּיקָה כִּי אִם לֹא
כִּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר בְּמִנְיַת מִסְפַּר מַלְאָכוֹת וְגוֹ'

וְאַתָּה יִדְעַתְּ אֶת עַבְדְּךָ
וְאַתָּה יִדְעַתְּ וְיִתְכֵּן תִּרְגֵּם
וְאַתָּה עַבְדְּתָה רַעֲשֵׁת

עַבְדְּךָ וְכִי יִדְעַתְּ
כִּמוֹ מִקְדָּשׁ
וְהַדְּעָנוּ בְּעַתָּה
דַּבָּר וְכִלְכֵּךְ
בְּעַתָּה דַּבָּר
שְׁמִיעַת לְשִׁמּוֹן
לְמִלְכָּם כִּלְכֵּךְ
וְכַדְּעָךְ עֲשִׂיתָ
אִינִי רָאוּי לָךְ
אִלָּא שְׁתִּיקָה רַעֲשֵׁת
כִּי וְיִתְכֵּן לְפָרִישׁ
כִּי בְּעַתָּה דַּבָּר
וְכַדְּעָךְ וְיִקְרִי
קִסְלָה לְחִיק אֶת
כִּלְכֵּלָה נִכְתָּב
טוֹר עַם יִשְׂרָאֵל
וְכַדְּעָךְ כִּתְּבוּ
בְּסֵפֶר מִכְלָל מִחֻלָּק

ומה יוסיף עוד
לדבר לך ואתה
ידעת את עבדך
והדענו בעתה
דבר וכלכך
בעתה דבר
שמיעת לשמון
למלכם כלכך
וכדעך עשית
איני ראוי לך
אלא שתתקדש
כי ויתכן לפרש
כי בעתה דבר
וכדעך ויקרי
קסלה לחיק את
כילכלה נכתב
טור עם ישראל
וכדעך כתבו
בספר מכלל מחלק

וְמִה יוֹסִיף עוֹד רֹדֶק לְדַבֵּר אֵיךְ
וְאַתָּה יִדְעַתְּ אֶת עַבְדְּךָ אֲדֹנָי
יְהוֹה בְּעַבְדְּךָ דַּבָּר וְכִלְכֵּךְ
עֲשִׂיתָ אֶת כֹּל הַגְּדוּלָּה הַזֹּאת
לְהוֹדִיעַ אֶת עַבְדְּךָ עַל כִּנְדָּלָתָהּ
יְהוֹה אֱלֹהִים כִּי אִין כִּמּוֹךְ וְאִין
אֱלֹהִים זֹלָתְךָ כִּכֵּל אֲשֶׁר
שָׁמְעֵנוּ בְּאֹזְנוֹנוֹ מִיְּכַעֲמְךָ כִּי
כִּי שְׂרָא לְגוֹי אֶחָד בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר
הִלְכוּ אֱלֹהִים לְפָרוֹת לֹא לְעַם
וְלִשְׁוֹאָה לֹא לְעַם וְלִשְׁוֹאָה לְעַם
הַגְּדוּלָּה וְנִזְרָא אֶת לְאֻמָּתְךָ מִפְּנֵי
עַמְּךָ אֲשֶׁר פָּרִיתְךָ לְךָ מִמִּצְרַיִם
גוֹיִם וְאֱלֹהִיו

הַדְּעָנוּ לְהוֹדִיעַ אֶת עַבְדְּךָ כִּלְכֵּל רַעֲשֵׁת אֶת עַבְדְּךָ
עַל כֵּן גִּלְתִּי אֱלֹהִים וְגַם לֹא יָדִיעַתְּ מַעֲשֵׂי דֹתַי לִי
לְבָדָךְ וְאַתָּה קֹרָא קְדוֹת מִרְאֵשׁ כִּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר בְּסֵפֶר יִשְׁעֶיךָ
וְאִין כִּמּוֹךְ שִׁידַעְתְּ כֹּל מַתְחַדָּשׁ לְשָׁאֵר הַשָּׁמַיִם וְיִשְׁעֵיךָ מִקְדָּמוֹ
קִנְיָנוֹת וּסְדָרִים וְיִשְׁרָם וְאִנֹּס יִדְעַתְּ כֹּל לֵית לָם יִתְכֵּן שְׁתִּיקָה כִּי אִם לֹא
כִּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר בְּמִנְיַת מִסְפַּר מַלְאָכוֹת וְגוֹ'

אין שטענדיג קדוש ברוך הוא ליתן לך ולזרעך את כל הארצות האל ברוית עמנו ברוית שטענען שאין זייער
 יורש את ארץ פלשתיים וכרת עמקם ברוית שטענען מען עשה יצחק ברוית אמה אחת מנחתה קמור שקיר
 רוכב עליו וענן לקם שיקים צדק אונת ברוית שטענען וכשמלך דוד רצה לזא צאצא פלשתיים ולא קיר
 יכול מוכח אונת ברוית שטענען יצחק עד שלקח מקם אונת ברוית שטענען ויקח דוד אצת מנחתה קמור מיד
 פלשתיים ואמר כן לקח ארץ פלשתיים

רדק

וימרדס זכר
 קטב אונת
 ארצו דרך נקמה
 ובזיון ות' חבל
 עדנא כלל גל
 ואלק ואמרנו בדר
 טעמא זק בעט
 שקמית אצנו
 ואינו ואינו שקמט
 אונת צאצא מואב
 שקיק ברח מפט

ויד את מואב וימרדס
 בחבל השבארם
 ארצה וימרד שני חבלים
 להמית מלא החבל
 להחיות ותחי מואב לדוד
 לעבדים נשאי מנחה
 ויך דוד את הרעור
 בן רחב מלך צובה
 בלכתו להשיביו ב
 בנחר פתח

שאולכנו שאמ' ויחס את פט מלך מואבנו וכשיצא דוד
 באס וקלך לעד חרת קרג מלך מואב אצנו ואינו ואינו
 חוץ מאחד שברח וקחיהו נחש קעמוט' הוא רחמס
 שאמ' דוד כאשר עשה אצנו עמדי חסד ותמי מואב עדת
 מואב באי מנחה ת' נטל פרס כלומר שקיו נשחין לו מוס ידוע בכל שנה
 פרת קרי ולא עתב' שקלך קדרעוד להשיג גטול כבוד פרת שקיק מסיג גטול ישראל להרחיב גטול צאצא
 וכן ת' לשמחה תחומיה ונפסר דק' להצביו אטפ' שקס שט' שונות קעטן אחד' וקדע זק קדרעוד
 צחלש לשאל ולקח מארצם ועל זה אמר דוד צמומור אלהים וצחלש פרצתו אפפת שובב לפ' קדרעוד
 ארץ פצמנה רפה שבריק ט' מנח' ועתה צא לשמיר גטול על מקום שבו מואב ישראל אמוך לבר פרת
 וקתחזק דוד עתה עליו ברצון קאלוקכו

רלבג

וקנש צמומור
 מנד שטח חלש
 לקמיר ונל
 קחבל לקיות
 ואמרנו רזל שזק
 קיק בעט
 שקמית אצנו
 ואינו ואינו
 כנר קטאס
 מלך מואב
 צמו שזכר

ומהא יתמואב
 ומשח להון בערבא
 רמיית הון לארעא
 ומשח תרין חבלין
 למיקטל ומלי חבלא
 לאחאה והו מואבאי
 לדוד לעבדין נטלי
 פרס ומחא דודית
 הרעור בר רחוב
 מלכא דצובה בר
 אול לא שנאר ת
 תחומיה בנחר פרת

צמק שקדס חלש שאס קיק קעטן כן קיק פ'
 וישט עמו כל ימי קיות דוד צמומור ט' מנח
 קפרד דוד מנח לא שמיר לקם וקמיתים

בלכתו להשיביו בנחר פרת
 בלכתו להשיביו בנחר פרת
 בלכתו להשיביו בנחר פרת
 בלכתו להשיביו בנחר פרת
 בלכתו להשיביו בנחר פרת
 בלכתו להשיביו בנחר פרת
 בלכתו להשיביו בנחר פרת
 בלכתו להשיביו בנחר פרת
 בלכתו להשיביו בנחר פרת
 בלכתו להשיביו בנחר פרת

דרק

שתאכנא לך עתה מלכו אקיים לך עלבן מעא
ענדך אלגט מעא מכון להפלל לך ודברך
יהיו אמת דרך הפלח או פ' קס אמת וכן ת' חסון קושטא
קואלעטן דען וחס' כמו ויחל מעשה קואלעטן ולן קענען
קואלעטן ית' לטון קיחל פ' דען שתרנא אפוקלס קענען קואלעטן

רלבנ

את מנהג קאמא מעד
פלשתיס קענען מעד
צמקומו צפנדנדרי קימייס אתגת
וצפותה ואלו קיימ וקמקומו צפנדנדרי
מנהג קאמא

קדושן אריות
לפית לשלם לפטך
שיקיו ענדריס
לפטך שתענדך
לשם עלעצמו
אמר כמו עי
קאקריס וית
ומכר ערך
יתברכונת ענדך
בדיקין לשלם
את מנהג קאמא ת'
יתתקין אמתא
אול קייתא אמר
קמיס ענדריס
תקנא אמתא לנא
מעקוץ לשלם
קענען לנא קראת
קענען מנהג קאמא
וצמקומו צפנדנדרי
קימייס ויקח דוד
אתגת וצפותה

ארי את' עבאות אלה
דישראל חיות לעברך
למימר מלכו אקיים לך על
בן דות בלבאר עברך לצלחה
קדמך ית' עלותא דראיובען
י' יהוה את הוא ופתנמך
אנן קשום ומלילת על עברך
ית' טבתא דראיובען שרי
וברך ית' ברת עברך דכריו
לעלמא קדמך ארי את
יהוה מלילת ומברכתך
יתברכן ברת עברך צדיקיא
לעלמא יהוה ברתכן ומחה
דוד ית' פלשתא ותרין
ונסיב דוד ית' תקון אמתא
מיראד פלשתא

כי אתה יהוה עבאות אלה
ישראל גלייתא אתאון עברך
לאמר ביתאבנה לך עלכן
מצא עברך אל לבו להתפלל
אליך אתה תפלה הוא אתו עתה
ארע יהוה אתה הוא אלהים
ודברך יהיו אמת ותדבר אל
עברך אתה טובה הוא אתו עתה
הוא לוברך את ברת עברך
להינבא לעולם לפעך כי אתה
ארע יהוה ברת ומברכתך
יברך בית עברך לעולם ויהי
אחריכן ויך דוד את פלשתים
ויכניעם ויקח דוד את מרגל
האמה מיראד פלשתים

מיראד פלשתים גר וצפותה קימייס ויקח דוד את מרגל פלשתים
כענא אמתא לנא קראת וצמקומו צפנדנדרי קימייס ויקח דוד את מרגל פלשתים

דרכ

ויקח דוד את שאמי קוזב מצע קוזב אשר היו אל עבדי קדרעור פרוש אשר לקחם
במלחמה ופרוש אל עבדי כמון על עבדי וכן בדברי קימים וכוונתך למר ויחאס ירושלים
אל עתה למדין כמון עתה קדרעור למדין כמון שומר למעלה ולכבוד או
למון ויחאס ירושלים כלומר עתה כמון עתה לקדש ומבטח ומכרות וכוונת
קימים ומכרות ומכון שם שמויות קיו ונחמ וטובת אחת אלן
וישלה

ונסיכרוד ית שלטי בהבארות
על עבדי קדרעור ואיחיו
לירושלים ומבטח ומכרות
קדו קדרעור נסיכמלכא דוד
נחשאסג לחדא
ושמע תע מלכא דהמת ארי
מחא דוד ית כל משרית דוד
עורו שלח תעית יורכבריה
לות מלכא דוד למשאל ליה
בשלם ולכרבותה על דאגח
קרבא בדרעור וקטליח ארי
נבר עמר קרבין עם תע הוה
הדרעור ועמיה הוה מאני כ
בספא ומאני דהבא ומאני
נחשיאף יתהון אקדש מלכא
דוד קדם יע עם בספא ודהבא
דאקדש מכל עממא
דכבישי מארם וממאבאי
ומבני עמון ומפלשתא
ומעמלקא ומבית הדרעור
בר רחוב מלכא דעובה

ויקח דוד את שלטי הוהב אשר
היו אל עבדי הדרעור ויבאם
ירושלים ומבטח ומכרות יערי ח
הדרעור לקח חמלך דוד נחשת
חבבה מאר
תעי מלך חמת בי חבה דוד את
כל חיל הדרעור וישלח תעי
את יורם בנו אל המלך דוד ל
לשאל לו לשלום ולברט על
אשר נלחם בהדרעור ויבהו כי
איש מלחמות תעית הדרעור
ובירוהיו בלי כסף וכלי זהב וכלי
נחשת גם אתם הקדיש המלך
דוד ליהוה עם הכסף והזהב
אשר הקדיש מכל חגוים אשר
בבשי מארם וממאבא ומבני עמון
ומפלשתים ומעמלק ומשלל
הדרעור בן רחוב מלך עובה

תעית את יורם
בנו אל המלך
דוד לשאל לו
לשלום ולברכו
שילחמו קח
במלחמותיו או
פרוש ולשאת
לפניו ממח
כמון שומר
וכדו קיו כל
כסף וכלי זהב
וכל נחשת
קדושה
נקדש בהבא
כמון שומר
קח לו חרב
ברכתי
גם

אותם הקדים
המלך דוד להל לעמן את המקדש

רדק

וילבד דוד ממנו ולא אמר וידבר דוד לך ככה מקום אל
אשר קרה נחמו עמכם ונחמנו עליכם ונחמנו לכו
מקום קסד קזה שאומר לשט אס ולקחת מקום פדיון כפשים וכו' ו
וילבד ויחד כלו אסרם בככלי עד שפרו עצמם חלק ושבע מאור
פרשים ועשרים חלק רגלי ודבריו קיימים חלק רכב ושבעת חלפים
פרשים קנה מנה קשרים גדולים אשר נמחה קדרעור ואס מנה

רלבנ

ויעקב דוד את כל קרנב עשה זה כדי
אלו ירבה לו סוסים כמו שזכר
קמעה בזה צער ויש דוד נכח
בארם דמשק אס מאשיו מושלים
בסככך קיה ארס לדוד לעבדו

כל קרנב

וקפרשים וכן לו
זכר קנה מנה
קרנב ואס זכר
אותם וקרנבים
זכרם קנה ולא
זכרם אס

ויעקב דוד לפי
שקיה אסור לו
להרבות סוס כמו
שכתב ולא ירבה
לו סוסים ולא
קמיתם אס אסור
להשחית דבר

כברא דרך ק
השחית אס לו

ואחר דוד מינה אלף ושבע
מאה פרשים ועשרין אלפין
גבר רגלי ועקב דוד יתבר
רתובא ואשאד מנהון מאה
רתובא ואשאד מנהון מאה
דמשק למיסעד להדרעור
מלבא דצובא ומתא דור
בארם עשרין ותריין אלפין
גברא ומנה דוד אסטרטגין
בארם דמשק ודוד אינשארם
לדוד לעבדיו וטלי פרים
ופרק מן יד דוד בכל אתר
דהלך

וילבד דוד ממנו אלף ושבע
מאות פרשים ועשרים אלף איש
רגלי ויעקב דוד את כל הרב
ויותר ממנו מאה רבב ויבא א
ארם דמשק לעור להדרעור
מלך צובה ויד דוד בארם
עשרים ושנים אלף איש וישם
דוד נצבים בארם דמשק ותהי
ארם לדוד לעבדים נושאי מ
מנה וישעיהו את דוד בכל
אשר הלך

קיה מניין אס דבר שאסור בעלמא אס למחות זכר כמו בעמלק שאמר לו משור ועד שק מנעל ועד חמור
ועקבם כדי אלו יקחו מקום אנשי קחילו וקעקור קותר נס סי קחויטם כדי אלו יקחו עוד נס עס ישראל
כמו שכתב קח לו את סוסיהם תעקור וקעקור קורא ינער פרסותיהם מנה ארבעה ולמטה אלו יוכלו לזון
מנה ארבעה ויותר ממנו מנה ארבעה ארבע מנות סוס קותרם לנכר כדי מרכבתם לו אסרם תעקור
להרבות סוס אלו סוסים צמלים כדי אלו יקחו ישראל רגלים ללכת למצרים כי נשם קיו מנח אים קסוסים לפי לו
ירבה לו סוסים צמלים אלו כרי צרם ויבא ארם דמשק לפי אים ארם עשר
ארם נהרים ארם מערב ארם צת דוד נצבים בארם דמשק ונשאי מנחה כהרעמו מלך פרים כמו שפרשנו

דרק

וימלך דוד על כל ישראל כשנצח כל המלחמות
ואתם בית שאול לא היה אדם בעשראל מעתה
בעלבות משפט ודקדק בחרג דין דקשט וזכר כלמך קיר
שופט אותם במשפט ובאמת קריאשר בין איש לאיש גם
היה עשה ענינם דקדק במה שקיו דריטן אלנו

ויואב בן

נע
מוזר כהנעמו
ממנו ער
דוכרטיא כלמך
ממונה על ספר
קזכריות ורש
מוזר איזה דין
נלפטו ראשון
לפסוק ראשון
וצדוק בן נע
כחט
שרי כחונה ב קול
מינה דדוק להיות
כחן גדול מעט
שמש בן אלעזר
ומשפטו אחימלך
בן איתר מעט
איתר ואט

שקיה איתר עדיין חישון שריונות שלמה גרשו מהיות
כחן כדוק במעט דוד איתו עשה כחש סדר דוד
ראשי קאנות סדר דדוק ואחימלך כחן שבעה בדבר

רלבג ויקי דוד עשה משפט

ודקדק לכל עמו קנה דקדק
יאמר על יותר ממנה שיאמר במשפט
למשפט יקיה מה שיחוייב לפי קדין
ודקדק תהיה מה שיחוייב לפי קמרו קאלנו
מהקנעה לכל איש

ומלך דוד על
כל ישראל והיה דוד
עבד דין דקשט וזכר
לכל עמיה ויואב בר
צרויה ממנא על ח
חילא והושפט בר
אחילור ממנא על
דוכרטיא וצדוק בר
אחיטוב ואחימלך
בר איתר בהנע
וישריה ספרא ובניהו
בר יהוידע ממנא על
קשתיא ועל קלעיא
ובניהו בר ברכין הווי

קראו לואס לחס
אס למשפט
וקברתו וקפלתו
קמרו שר
היו שתי משפטו
בעשראל ורזל
פרשו שקס
סנהדרין ואמרו
כרת שברתם
את דבריקס
פלת שמופלאים
מעשיקס ובע
דוד כחט קיו
לשרים ומושל
וקנז קעטן

היה שנה לרעה בן כרעת שאלו דוד ב חס
לא היה קעטן בן לוי מרד חשלים ולחנה
אמנו ואדומה כמו שיראה במעט שון ובכל
אס היה משפטו קמלך בנוסב בעול קרר
לס כך

קיימים וקיהקרא אחימלך ויחמלך כחט קאמות קרוש ושריק סופר ונדברי קיימים ושיא
שמונת קיוע
ובניהו
על קלעיא וקלעיא היה ממנו על הקשתים וקלעיא וו וקברתו כחן על

ד"ק

כל דבר שם מקום ויאמר לו דוד ועל שדה שחול שדה כלל למחנה
 וכן ת"י חסד יא לשחול מקו זה קחם חס של עתן לו כי מעט עשת
 יורש קים בחלת שחול ולפי קים שם יורש אחר מיקוניה ובער רצפה עת קים קיו גר יורש שחול חטף שקיו
 בעטלג וא"כ קים כח ער דוד לתת הכל למעט עשת ואת מלך יא לעשות לעטער נחל מזה ולתת לזה
 כמו שכתב במעטמ המלכה מה חסד יא בזה חס נחל משאר יורשים ועתן למעט עשת חס קים כותן למעט זה
 קים חסד ועד ש

ואמר לו המלך איפה הוא
 ואמר ציבא למלך ההוא
 בית מכיר בן עמיאל בלו ד
 דבריו שלח מלכא דוד
 ודבריהם מכת מכיר בר עמיאל
 מלו דבר ואתא מפני שבת בר
 יהונתן בר שאול לות דוד
 ונפל על אפוחי וסגד ואמר
 דוד מפני שבת ואמר ה
 עבדך ואמר לו הוד לא
 תדהל ארי מעבד אי עבד
 עבד טיבו בדיל יהונתן אבך
 ואתיכלך יתכל אחסנת
 שאול אבך ואת תיכור
 לחמא על
 פתורי תדירא

ויאמר לו המלך איפה הוא
 ויאמר ציבא למלך ההוא
 בית מכיר בן עמיאל בלו דבר
 וישלח המלך דוד ויקחו
 מבית מכיר בן עמיאל מלודבר
 ויבא מפני שבת בן יהונתן בן
 שאול אל דוד ויפל על פניו
 וישתחו ויאמר דוד מפני שבת
 ויאמר הנה עבדך ויאמר לו
 דוד אל תערא כי עשה אעשה
 עמך חסד בעבור יהונתן אבך
 והשבתי לך את כל שדה ש
 שאול אבך ואתה תאכל לחם
 על שלחנות מידו

שחמן והגיענו
 לך מלמד כי קודם
 זה נחל מפני שבת
 נחלנו משאר
 קיורשים ועד ש
 מה שאין במעטמ
 קמלכה ואר
 שדוהכס ואת
 כרימכס יקח
 כנרניהנו מר
 שפרש דנותין
 כי חסן אומר חל
 על שדוהתקן לפ
 שעה וכראק זה
 קדבר מלחמא
 שנקא מנכור
 כרמון סימכרין
 לו ולפי דעה ואל

קים ממעטמ המלכה לקחת הכרם והשדה קמנו שירצה למק קים לקח איתו זה לפי קים נחל על גולה כי מעטמ
 המלכה קורא ועד שאין במעטמ המלכה שדוהכס וכרימכס וזיתכס ולפי חסן בעתכס מלמד שכל הפרות
 חסן ועד שאין ועתן לעבדיו ולפי חסן שיקח לעצמו ויתכן לפרש כי דוד זכה בחלת שחול לפי שאיש נשת וזכה
 שחול קיו מורדים במלכות כי ידוע קים בכל ישראל דוד קים מלך אחרי מות שחול ונפסק עליו יא ומורד
 במלכות קורא וכל כסיו נתחייב למלך וכן כתב ואתה לך את צבת אדומך וכו' שיהיה הכל שלו מן קדין זכה
 בו ואין להשיב הכל למעט עשת חסד גדול עשה עמו ועד שכתב בלחמא שחמן כל קימים

און כמון פס כמון ויוסף קים צענדריס' און ופענדק' וכן אומן ברבריי קימיס על קברות' וישמעלרשיס ברית
 ופלת שתי מעפחות מישראל שקיו סריס אל משה מעתה מלך ורוחיס פמו תמיד ובעקו קים ברשס—
 ורבות' זל פראו אל אוריס ותומיס' ובעד דוד כהמס קיו כהרעמו ברען כלומר גדולס קיו וממומס על
 כלס וברבריי קימיס אומד קראשומס לנד קמלך וברבריי רבותס זל הלנידי חכמיס קיו' ולמק קראס—
 כהמס ימק כהן סמל חלק ברשס אף תלמיד חכס סמל חלק ברשס

ט

דרכ

ואמר דוד האית בא עוד
 ראשתאר לבית שאול
 ואעבד עמיה טיבו בריל
 יהונתן וילבית שאול
 עברא ושמה ציבא
 וקרו ליה לות דוד ואמר
 מלכא ליה האת ציבא
 ואמר עברך ואמר
 מלכא האית עוד נ
 גברא לבית שאול
 ואעבד עמיה טיבו מן
 קדם יי ואמר ציבא
 דמלכא עוד בר
 ליהונתן לקי בתרתן
 רגלוי

קס ישעוד כמון
 קחס וכן רש
 אמרת קנו לי
 וסעס ובר קעטן
 קוק קנה בעבור
 שבען קמלחמות
 וקיק צמחור
 וסדר קפקידס
 וקממומס סס אל
 לבו סטער
 יקונתן שחס קים
 בזרע אדם קען
 וראוי קים מענה
 אור כמון שאמר
 לי יקונתן ואם

רלבג

ויאמר דוד הכי יש
 עוד אשר נותר
 לבית שאול ואעשה
 עמו חסד בעבור
 יהונתן וילבית שאול
 עבר ושכו ציבא ו
 ויקראו לו אל דוד
 ויאמר המלך אליו
 האתה ציבא ויאמר
 עברך ויאמר המלך
 האפס עוד איש לבית שאול ואעשה
 עמו חסד אלהים ויאמר ציבא אל
 המלך עוד בן ליהונתן נכה רגליס

וקנו זכר סכנר
 קיק ממוצנפס ד
 דוד שקתעורר
 לעשות חסד אל
 קשאר לבית שאול
 ולזק סס מפינשת
 בן יקונתן ממוכל
 שלחמו וקשיע לזק
 כל שדק שחול קטו
 האפס עוד איש לבית שאול ואעשה
 עמו חסד אלהים ויאמר ציבא אל
 המלך עוד בן ליהונתן נכה רגליס

חזיק לך למענה לפי שאל חס כותר לשתש' לשיעשע עמו חסד בעבור יקונתן' ולבית שאול עבד עבד
 כבעט קים וקיק לשאול ולבית חזריו כמון שכתו וקתחלתס חותס לבמכס אחריכס וגו' ובעטצו ועבדיוקס
 כלס עבדיס לבית שאול כמון אומן וכל מווסבית טבא עבדיס לפוט נשת' קעבדיס קס ובעטקס וכל אשר
 לשס קיו לאדועקס וכן כל מדבריי רזל טבא עבד כבעט קים וכן ברשס מקפסוקי' ורת' חכ' מק' נתן דוד
 צאומרו קנה כל אשר לך למענשת וקלח' מק' שקב עבד קנה רבו' אעפכ' מעתה מלך קים וקמלך יכול לקחת
 מוק' לתת לזק' ויאמר קמלך קחפס עוד איש קחין עוד איש ותמקתי למק' הרגס—
 יונתן קחית עוד חסד אלהים' כעבור שטעת חלמיס שקיתק טמקס טכר רגלס' כהרעמו
 לך בתרתן רגלוי שקורב' כנסלו וכפסח נשת רגלוי' ונכה תוזר סימון—

דִּבְרֵךְ וכל מושבתי צל במו ועבדיו וכל שתי ויאמר דוד וגו' כאשר עשה אבני עמדי אהרן
אמרו כשהיה ברחל דוד וכלו אלו אבני ואמנו ואחי ואחיו ויעקב אתפס מלך מוראב
וגו' וקרנן מלך מוראב אחר שקיו עמו חוץ מאחד מקום שברח לורץ בט עמון והחיותו נחש מלך בט עמון
ובדרש עוד לא תדרוש אלימס ומוצתם אתה מוצא בני אלהים במדת רחמים (סוף) בל לדי בזיון וחי זה
זה דוד שנאמר אהרן אהרן וגו' סוף בל לדי בזיון שצא ויקח חסן את עבדי דוד וגו' וכצמחך לאלהים

וּלְמַפְכֶּשֶׁת בְּרֹא וְעֵדָא וּשְׁמִיָּה
מִיכָא וּכְלֹמוֹת כְּבִית עֵבֶא
עֲבָדִין לְמַפְכֶּשֶׁת וּמַפְכֶּשֶׁת
יִתְּבִירוּשְׁלֵם אֲרִיעַל פְּתוּרָא
דְּמַלְכָא תְּדִירָא הוּא אֲכִרָא
וְהוּא לִקְיָבְתָרְתֵּן רַגְלוֹהִי

וּלְמַפִּיכֶשֶׁתְּבֵן קָמָן וְשִׁמּוֹ מִיכָא
וּכְלָמוֹ שִׁבְכִית צִיבָא עֲבָדִים
לְמַפִּיכֶשֶׁת וּמַפִּיכֶשֶׁת יֵשֵׁב
בִּירוּשָׁלַם כִּי עַל שְׁלֹחַן הַמֶּלֶךְ
תְּמִידָהּוּא אֵכֵל וְהוּא פֶסַח שְׁתֵּי
רַגְלָיו וְיְהִי אַחֲרֵי

בן יִמְתַּלֵּךְ בֶּן עֲמֹן וַיִּמְלֹךְ
חֲנוּן בְּנוֹ תַחְתִּיו וַיֹּאמֶר דָּוִד א
אֶעֱשֶׂה חֶסֶד עִם חֲנוּן בֶּן נָחֵשׁ
כִּי אֲשֶׁר עָשָׂה אֲבִיו עִמָּדִי חֶסֶד
וַיִּשְׁלַח דָּוִד לִנְחָמוֹ בֶּדֶךָ עֲבָדָיו
אֶל אֲבִיו וַיֵּבֹאוּ עֲבָדֵי דָוִד אֶרֶץ
בֶּן עֲמֹן וַיֹּאמְרוּ שָׂרֵי בֶן עֲמֹן
אֶל חֲנוּן אֲדֹנֵהם הַמְּבַרֵּךְ דָּוִד
אֶתְּ אֲבִיךָ בְּעֵינֶיךָ כִּי שָׁלַח לְךָ
מִנְּחָמִים הֲלֹא בְּעָבֹר חָקַד אֶת
הָעִיר וּלְדָגְלָהּ וּלְהַפְכָּהּ שָׁלַח
דָּוִד אֶת עֲבָדָיו אֵלָיְךָ

בט עמון וארם—
עבה ואיש טוב
וימלך מעטבה מי
נרם לנדרוד כל זה
שנבש לעשות טוב
עם מי שאמר—
הקנה לך הדרוש
שלמים וגו' אמר
הקנה לך עשר
על תערת איש
התעלה לך הדרוש
שלמים וטובתם
ולתת עשה עמם
חבר א תבי נדיק
הרבה מרבין שלם
יעמר אדם על
התעורר—
אשר רבו על חטו
וכן אל הקרים—
לך אכל—
ויאמר וגו'

תחשוב לך ולמחמד שנים ולא שנים אלא רב
ולפניה שתדעו וליכדקא כי בודקא

[illegible]

רד"ק

ועבדתו אתה אדמה אלה ונמך ועבדיך וקצות ועבדת מלשלו וטעם שקרא לעתה
וכן מלת וקצות פ' תחסוק מן קדק קצת ויש מפרשין אותו עמן תנחא כלומר
העבד לעתה אדמה בכל צד עבד עד שתחסוק קצתה וקרא לבן אדומך לחס
מניכבן מפני שגם כלומר תנחא אדמה וקרא מניכב ואלו וימנע שגם לבן אדומך יוכל
תמיד לחס על שלחם

ויאמר

אוכל על שלחם

אעפ' שמענשת

אוכל על שלחם

כאחד מנכס קמלך

ולא יצטרך לבלדנו

אעפ' שעסק כמנו

סעיהת לענו

קמל למשנשת

ולנו ויש מפרש

ומשנשת אוכל על

שלחם דברי דוד

אחר שאמלנו ענה

כן יעשה עבדך

לכונן קכל ומניכב

בן מפני שגם חמר

דוד ומשנשת יקרא

אוכל על שלחם

כאחד מנכס קמלך

וסגד ואמר מה עבדך אר

את פגית לנכר הריוט דכותי

וקרא מלכא לציבא עלמא

דשאל ואמר ליה כל דהוה

לשאל ולכל ביתה ירובית

לבר רבונך ותפלח ליה ית

ארעא אתונך ועבדך ותעיל

ויהא לבר רבונך מוון

ויתפרנס ביה ומפישת בר

רבונך אביל תדירא לחמא

על פתורי ולציבא חמשת

עשר בנין ועשרין עבדין

ואמר ציבא למלכא כב

דיפקד רבונ מלכא לעבדיה

בן יעבד עבדך ומפישת

אביל על פתורי כחד מבני

מלכא

וישתחו ויאמר מה עבדך כי

פגית אל הכלב המרת אשר

במוני ויקרא המלך אל ציבא

נער שאול ויאמר אליו כל

אשר היה לשאול ולכל ביתו

נתתי לבן אדונך ועבדת לו

את האדמה אתה ובנך

ועבדיך והבארות והיה לבן

אדונך לחס ואכלו ומפישת

בן אדונך יאכל תמיד לחם

על שולחני ולציבא חמשה

עשר בנין ועשרים עבדים

ויאמר ציבא אל המלך ככל

אשר יצוה אדוני המלך ארת

עבדו כן יעשה עבדך ו

ומפישת אוכל על שולחני

באחד מבני המלך

דִּרְק

כַּנְאָשׁוֹ עֲתֵעֵטוֹ כִּמּוֹ שִׁיתַּעֲבֹדֵם קִדְבֵּר קִנְיָאֵשׁ וְאֵת כָּל־קִנְיָנָא קִנְיָנִים כִּמּוֹ קַעֲס קִמְלָמְקָה
 אִן פִּי קִנְיָנָא וְקִנְיָנִים וְרִחוּב פִּי וְאֵרֶם רִחוּב וְאֵרֶם מַעֲבָה שׁוֹכֵר עֹמֵד בְּמִקְנֵס שְׁנִים
 וּמַעֲבָה אֵרֶם מַעֲבָה אִן מִלְךְ מַעֲבָה לְבָרִם לְקוֹדִיעַ בְּעֵמּוֹן כָּל־סִי מַנְכַּסְטִים וְיִצְחוֹ לְעֶרְוֹךְ מִלְחָמָה
 וְאֵלֶּה בְּעֵרֶם קִנְיָנִים קִינְיָנִים לְעֶרְוֹךְ מִלְחָמָה עִם יִשְׂרָאֵל נִכְלָשׁוּ בְּיָמָיו וְקִנְיָנָא עַד פֶּתַח קִשְׁעֵר
 וְיִצְחוֹ בְּעֵמּוֹן קִינְיָנִים בְּעֵמּוֹן מִקְדָּם וְאֵרֶם שְׁקִינְיָנִים לְעֶרְוֹךְ מִלְחָמָה
 וִירָא יִנְאֵשׁ

ט קִינְיָנִים
 סט קִמְלָמְקָה
 מַנְכַּסְטִים
 וּמַלְחָמָה
 אִמְרָה קִינְיָנִים
 עַל קִמְלָמְקָה
 וְאֵלֶּה עַל פִּי
 שׁוֹכֵר סט
 וּכְמוֹתָם קִשְׁעֵר
 נְכֻרִים קִשְׁעֵר
 קוֹל כְּנָדִים
 נִכְלָשׁוּ וְשִׁנְיָנִים
 סט קִנְיָנִים
 שְׁקִינְיָנִים
 קִמְלָמְקָה
 שְׁקוֹלִים
 לְמַעַם וְכֵן
 תְּרַנֵּן
 אִמְלָאִים אִרִי
 תְּקִיט עֲלֵיקִי

וִירָאוּ בְּעֵמּוֹן בִּינְבָאֵשׁוֹ בְּרוּךְ
 וְיִשְׁלַחוּ בְּעֵמּוֹן וְיִשְׁכְּרוּ אֵת
 אֵרֶם בִּיתֵּיהֶם וְאֵתֵּם עֹבֵה
 עֲשָׂרִים אֶלֶף רַגְלֵי וְאֵתֵּם מֶלֶךְ
 מַעֲבָה אֶלֶף אִישׁ וְאִישׁ טוֹב
 שְׁנַיִם עֶשְׂרֵי אֶלֶף אִישׁ וְיִשְׁמַע
 דִּוְרֵי וְיִשְׁלַח אֵתֵּם יִנְאֵשׁ וְאֵתֵּם
 הַצָּבָא הַנְּכֻרִים וְיִצְאוּ בְּעֵמּוֹן
 וְיַעֲרֹכוּ מִלְחָמָה פֶּתַח הַשְּׁעָרִים
 וְאֵרֶם עֹבֵה וְרַחֵב וְאִישׁ טוֹב
 וּמַעֲבָה לְבָרִם בְּשִׂדְהוֹ וִירָא יִנְאֵשׁ
 בִּי הִיתָה אֵלֵינוּ פִּנְיָ הַמִּלְחָמָה
 מִפְּנֵים וּמֵאֲחֹר וּבִחֹר מִכָּל
 בְּחֹרֵי יִשְׂרָאֵל וְיַעֲרֹךְ לְקִרְיָת
 אֵרֶם

וְהָיוּ בְּעֵמּוֹן אִרִי אִתְּנִינְיָנִים
 בְּרוּךְ וְיִשְׁלַחוּ בְּעֵמּוֹן וְאֵתֵּם
 יֵתֵּם בֵּיתֵּם רַחֵב וְיֵתֵּם אֵרֶם
 עֹבֵה עֲשָׂרִים אֶלֶף נְכֻרִים
 רַגְלֵי וְיֵתֵּם מֶלֶךְ מַעֲבָה אֶלֶף
 נְכֻרִים וְאִישׁ טוֹב תְּרִין עֶשְׂרִים
 אֶלֶף נְכֻרִים וְיֵתֵּם דִּוְרֵי
 וְיִשְׁלַח אֵתֵּם יִנְאֵשׁ וְיֵתֵּם
 הַצָּבָא וְנִפְקֹדֵם בְּעֵמּוֹן
 וְיַעֲרֹכוּ מִלְחָמָה בְּמַעֲלֵנָה
 וְיֵתֵּם אֵרֶם עֹבֵה וְרַחֵב
 וְאִישׁ טוֹב וּמַעֲבָה
 בְּלִחְוִיָּהוּן בְּחִקְלָא וְהָיוּ
 יִנְאֵשׁ אִרִי תְּקִיט עֲלֵינוּ
 עֲבָדֵי קִרְבָּא מִזֵּמְרֵינוּ
 וּמֵאֲחֹרֵינוּ וּבִחֹר מִכָּל
 בְּחֹרֵי יִשְׂרָאֵל וְיַעֲרֹכוּ
 לְקִרְיָת אֵרֶם

עֲבָדֵי קִרְבָּא בְּחֹרֵי יִשְׂרָאֵל בְּחֹרֵי יִשְׂרָאֵל קִשְׁעֵר וְכֵן בְּחֹרֵי יִשְׂרָאֵל בְּחֹרֵי יִשְׂרָאֵל
 בְּחֹרֵי יִשְׂרָאֵל בְּחֹרֵי יִשְׂרָאֵל

רד"ק

ויקח חמון את עבדיו דוד ויגלם את
חזק זקנס וגו' מדויקס' כהרעמו
לבוסיקון כמו מרוכד ואס-

אינס ארש אחר' נחז' עד שתותיקס' נחז' לבוסיקס
כ' עד קשתיתחז' קלנוש' עד שתותיקס' עגותיקס

כמו וחשופ' שר
והרגס יונתן עד
אתר נפתקון
ואחד קוצ' ש
קוא מקנס' ק
קמנטיס'

ויגירו לדוד
וישלם
לקראתם
ס' קיו קאנשים
כ' למיס' מעד
ויאמר קמלך ש
שט' ריחו עד
ינמח זקנס' ולא
אמלגלם חז
קאחר' כ' א
קיק משגלגלם
קזקן ואחרי'

במסמרים אלם על קשפס בלבד אלם אס' כן
מאוס נער אכל כמו שאמל' מל' יזקן וקדוש
בגדים וקדפה קיח' גלוח קזקן אלם שנהג' כן
נאל' קארטיתשקס ארטיתקערלס' ינמח'
פועלעמך מין קדגש' וכן ואערך צמח'

ר"לכנ

וגלם אתחז' זקנס' כרי
לפולס וזה לפות' אלם קיק
מנכנס' לגלם זקנס' שאס' קיו
מגלמים זקנס' קיק איתפאר' לש' לקסיר' קנדר'
מעלוקס' כשיגלמו קנשאר' מנזקנס' ויכרות' אר'
מדויקס' נחז' עד

ויקח חמון אר' עבדיו
דוד ויגלם את חזיו
זקנס' ויכרות' אר'
מדויקס' בחזיו עד ש
שתותיקס' וישלחם
ויגירו לדוד וישלח
לקראתם כי היו ה
האנשים נכלמים
מאד ויאמר רחמלך
שבו ביריחו עד יצמח
זקנכם וישבתם

שתותיקס' אחשונ
סקרא מר' יס'
מנכמים שיכס
זקס' קשר'
וקערקוס' מנזקנס'
וקנז' קראס'
מדויקס' בעטור
קמיקופס' שזקס'
כאל' קס'
קמקומות' אחר
ידיו זקס' ק
קמנות' יס'
קמכש' יס' ומנז'
קעטן נקד' אר'
קאשק קנדר'
דוק' מנז' קמנות'

סידק' מנמנ' איו'

וז' אחר' כזק' קמאמר' שזכר' כרת' קמנכמים' אלם נחז'
עד שנגל' קשת' אלם וכזק' קשיר'ס' מנז' קערקוס'
ומאופ' שר' וזה לפות' אלם קשיר' זקס' בגדים' יכסו' כ'
זקס' ערות' אלם שקס' נמלמו מנז' קנשת' בלז' אר'
בגדים' אחרים' לרבות' ערות'ס' ואולס' מעט' גלוח' ז'
זקנס' לא נמלמו עד צמח' זקנס'

ד"ק

חלומה הוא חלם המזכר והקל כח המזכיר והחלם
מפתח נמשך וינס שבע מנחות רכב וארבעים
חלם פרשים ונדברי קימים שבעת אלף רכב וארבעים אלף
דגל מנה שאמר בזה הספר שבע מנחות רכב לרכב נדוד ולח מנה
שאר רכב ונדברי קימים מנה את כל רכב שקיו שבעת אלפים

ובזה הספר מנה
הפרשים ולח מנה
הרגלים נס
מנה הרגלים ולח
מנה הפרשים
שר נצחו שר נצח
הדרעור המזכר
למעלה

ויהי תשועה
קשה
לעת צאת המלח
החלם מספר
לנשך ופירוש
לתשועה קשה
לפוף קשה שקיח
תשועה קשה אל
הקודק הקיח
וקשטן שריו
מוזמן שיצא אל
המלח קמזכרים
להקם ויש מפרשים
לעת צאת מדרך
המלח לנחת עס

רלכ"ג

לעת צאת המלח
הוא כימי קחם
שימצחו קתנות וקשטים
צדוה וקפדות צלילות כח
ימצחו קתנות לכול ואשי קחיל

ואיתחוא לדוד ובגשית כל
ישראל ועבר ית ירדנה
ואתו לחילם וסדרו איש
אדם לקדמות דוד ואנחו
קרבא עמיה ואפכו איש
אדם מן קדם ישראל וקטל
דוד מאדם שבעת אלפים
ותכן וארבעין אלפי פרשין
ות שובך רב חילה מהה
ומיתתמן וחזו כל מלכא
עבדיה דדוד אריאיתברו
קדם ישראל וא לימות
ישראל ופליחנן ודחילו איש
אדם למפרק עוד יתב
עמון ותוה לזמן סופא דשתא
לעין מפק מלכא ושלח דוד
ית יצא בות עברוה עמיה
ות כל ישראל וחילו יתב
עמון וצרו על רבה דוד יתב
בירושלם

א

חילותיקם בזמן הקור והוא עת שקמנות צדוה וקמזכרים מוזכרים לכול וקראשן ככח צעתי

דִּרְקָא

ואת יהר קעס נתן צד אנשי שול
קט"ו וקמסרה לתבותי בספר וכל

דברי קיימים כוותיק "ויאמר
וקימה לעמסרון קיור" שקול צמקיס
למל" הפועל מקמסרה חזק ונחזק בעד

רִלְבָּנָא

חזק ונחזק בעד עמסון למרדן מנור
שאין ראוי למנוך על קנס חבל ראוי

שיסתכל האדם בהצלתו לפי מה שאפשר ואז יעזור
קס"ו קסס לא יחדש קמופתתם רק צמקיס מנור ק
קכר קייס כמון שזכרן פעמים רבות

עמסון של
יקין למרד
ולשני ובעד
ערי אקיסן של
יכנזו אורסן
אויטסן וישט
צקס קס
יתחזקו עלסן
ויכחזקו וקס
יעשו כן לא י
יקין ערי
אלקיסן אל
ערי אלקיס
אקריס ויה
יעשק קטוב
כשמו ארסן
נחזק בכל
כמן למחמה
ויה יעשר
קטוב כשמו
פ ר
קתשועה
וישלח

וית שאר עמא יהב ביה אבשי
אחיה וסדר לקדמות בני עמון
ואמר אם תיתקף ארם מיני
ותה לי לפריק ואם בני עמון
יתקפון מינך ואיהך למיפרק
לך תקף וניתקף על עמנא ועל
קרוי אלהנא ויש יעביר דתקין
קדמוהי וקריב יואב ועמא
דעמיה לא נחא קרבא באינש
ארס ואפכו מן קדמוהי ובני
עמון חזו ארי אפכו אינש ארם
וערקו מן קדם אבישי ואתו
לקדמא ותב יואב מלות בני
עמון ואתא לירושלם וחזו
אינש ארם ארי אתברו קדם
ישראל ואתבנישו כחדא
וישלח הדרעור ואפיק ית אינש
ארם דמעבר פרת ואתו לחילם
וישובך רב חילא דהדרעור
קדמיהון

ואת יתר העם נתן ביד אבשי
אחיו ויערך לקדמא את בני עמון ו
ויאמר אם תחזק ארם ממני ו
והיתה לי לישועה ואם בני עמון
יחזקו ממך והלכת לי לישועה לך
חזק ונתחזק בעד עמנו ובעד ערי
אחינו ויהוה יעשה המצב בעינו
ויגש יואב והעם אשר עמו ל
למלחמה בארם וינסו מפניו ובני
עמון ראויים ארם וינסו מפני
אבישי ויבאו העיר וישב יואב
מעל בני עמון ויבאו ירושלם וירא
ארם כי נגף לפני ישראל ויאספו
יהודי וישלח הדרעור ויצא ארם
ארם אשר מעבר הנהר ויבאו
חילם וישובך שר צבא הדרעור
לפניהם

קדרעור נג' ושוכך שר צבא קדרעור
וקס ממנוצח אחד וכן כזר פזר
ובדברי קיימים ושוכך וקט"ו וקפ"ח קדו"ס צמוצח
ויגד לדוד ויאסוף את כל ישראל

רדק

ואלם קמלמנה קנטריס עשי קמלמנה

וכותי עבדי קרעו ויאמר מעשרת

מעשרת

קמלך כתרע סערתא כמנו וישא

מלת פטו וגו' ויאמר חיד קסר יול קרעס וחי נפך

קזק וחי נפך לשלם קנא

חיד כעלם

רלבנ

ותצא חריו מעשרת קמלך

קנא מעטן קרוחיה כנו

וישא מעשרת מערת פטו וחי פכר שיקיק

מעטן חטקה לעוית כטאן גטת ולקדחת

לקדך וקנה חשנדו לעשרת קטן

כדך שיעלם

קטאן כן

קחשים פל

קסר

וכריות דוד

פל יוכלעל

זק סכב

שימנות כד

כבט עמון

ולקח קח

זק לע לפק

כדך פל

יודע ט

זיענ עמו

קמיתר

קסת חוריק

ואתא אוריה לותיה ושאל
דוד לשלם יאכול שלם עמא
ולשלם עבדי קרבא ויאמר
דוד לאוריה חות לביתך
וישטוף רגלך ונפק אוריה
מבית מלכא ונפק בתרור
סערתא דמלכא וישכב
אוריה בתרע בית מלכא עם
בל עבדי רבניה ולא נחת
לביתיה וחיואו לדוד למימר
לא נחת אוריה לביתה ויאמר
דוד לאוריה הלא מאורחא
אתאני מהדין לא נחתת
לביתך ויאמר אוריה לדוד
אדונא וישראל ויהודה יתבן
במטליא ורבניה ואב ועבדי
רבניה על אפי כרא שרן ואנא
אעור לביתי למיכל ולמשת
ולמי שכב עם אתתי חיד וחי
נפך אם אעבדית פתנמא

ויבא אוריה אליו וישאל דוד
לשלום יואב ולשלום העם
ולשלום המלחמה ויאמר דוד
לאוריה רד לביתך ורחוץ
רגלך ויצא אוריה מבית המלך
ותצא אחריו משאת המלך
וישכב אוריה פתח בית המלך
אתבל עבדי אדוניו ולא ירד
ביתו ויגדלו לדוד לאמר לא ירד
אוריה אל ביתו ויאמר דוד אל
אוריה הלא מדרך אתחבא
מדוע לא ירדת אל בירתך
ויאמר אוריה אל דוד הארון
וישראל ויהודה וישכב בסכות
ואדני יואב ועבדי אדני על פני
חשדה חנים ואני אבוא אל
ביתי לאכול ולשתות ולשכב
עם אשתי חיד וחי נפך אם
אעשה את הדבר הזה

ותצא קלך

שמואל

רלב"ג וק"ח מתקדשת מטומאתה
 ר"ל שק"ח קדשה לזרועות
 להיות מקורה מטומאתה ותלמוד קדש
 יתכן שאחר המעשה נשאר רחוק בזה
 ש זה מקורה על הקדש

וַיְהִי לַעֲתֵהָ עָרֹב וַיִּקְסֹדוּ מֵעַל
מִשְׁכְּבוֹ וַיִּתְּהֶלֶךְ עַל גִּבֹּרֹת
הַמֶּלֶךְ וַיֵּרָא אִשָּׁה רַחֲמַת מֵעַל
הַגֹּוֹה אִשָּׁה טוֹבַת מַרְאֵה מְאֹד
וַיִּשְׁלַח דָּוִד וַיִּדְרֹשׁ לָאִשָּׁה
וַיֹּאמֶר הֲלוֹא זֹאת בַּת שְׁבַעַת
אֲלֵעָסָא שְׂרָת אֹרֵיָה הַחֲתָנִי
וַיִּשְׁלַח דָּוִד מַלְאָכִים וַיִּקְחָהּ
וַתָּבֹא אֵלָיו וַיִּשְׁכַּב עִמָּה וְהִיא
מִתְקַדֶּשֶׁת מִטַּמְאָתָהּ וַתִּשְׁכַּב
בֵּיתָהּ וַתְּהֵרָה אִשָּׁרָה וַתִּשְׁלַח
וַתֵּגַד לְדָוִד וַתֹּאמֶר הִרָה אֲנִי
וַיִּשְׁלַח דָּוִד אֶל יוֹאָב שְׁלַח אֵלַי
אֶת אֹרֵיָה הַחֲתָנִי וַיִּשְׁלַח יוֹאָב
אֶת אֹרֵיָה אֶל דָּוִד

רד"ק
מעל הגג מעל הגג היתה רוחת בתיך
וישלה"ל לשא' לרא' לנשי בית בעד
קאשק מי קיח אס קיח את שבע נר
אלעם אוריה הקדוש איפשר שגר קיח' או ישראל קיח
וקראו חתולש שגר עם בט חת וכן ארז קדוש
וישלה "

וְהָיָה לְעֵדֶן רַמְשָׁא וְקָם חֲדָד
מֵעַל שְׁוִיּוּיָהּ וְהָלִיךְ עַל אֵינֶר
בֵּית מַלְכָּא וְחִוּא אֶתְתָּא
מִשְׁתַּטְפָּא מֵעַל אֵינֶר א
וְאֶתְתָּא שְׁפִירַת חִוּוּ לְחֲדָא
וּשְׁלַח דִּרְדּוּ וּשְׁאִיל לְאֶתְתָּא
נֹאמֵר הֲלָא דָּא בְּרִי שְׁבַע
בֵּת אֱלִיעֶם אִיתְתֵּי אֹרִיָּה
חֵיתָאָהּ וּשְׁלַח דִּרְדּוּ אֵינֶר
וּדְבַרְהּ וְאֶתְתֵּי לִוְתִּיהּ וּשְׁכִיב
עִמָּה וְהִיא מְתַדְּכָא מ
מִסּוֹאֲבָתָהּ וְתַכְתֵּי לְבֵיתָהּ
וְעָרִיאֲתָאֲתָא וּשְׁלַח דִּרְ
וְחִוּיָּאֲתֵי לְדִרְדּוּ וְאִמְרַתְּ מְעָרִיא
אֲנִיא וּשְׁלַח דִּרְדּוּ לִוְתֵּי יֹאֲב
שְׁדֵר לִיִּית אֹרִיָּהּ וְהִיא
וּשְׁדֵר יֹאֲבֵיִית אֹרִיָּהּ לְדִרְדּוּ

מִי־הַקְדָּשֶׁה
מִמֶּנּוּמִנְחָתָהּ
לְהוֹדִיעַ לָאֵל אֲבֹתָ
עֲמֵקָה וְקִיּוֹן כֹּדֶד
עַל כִּבְרֵי הַתְּקַדְּשָׁה
מִמֶּנּוּמִנְחָתָהּ כִּמּוֹ
שְׁאוּמֵר רוּחַ צֶדֶק
וְקוֹלֵי עֲקָרֵי חַיָּה
קָדִישׁ לְהַתְּקַדֵּשׁ
מִקְדָּשׁוֹת קִיּוֹנָהּ
וְלֹא עֲבַר עֲלֵיהָ
מִשָּׁנָה כֹּדֶד לָאֵל
מִשָּׁנָה אֶשֶׁת אִישׁ
וְרִטוֹת זָלִימָהּ
עַל כֹּל יִצְחָק
לְמַלְחָמָה שִׁתְרוֹד
בְּכִרְיִיתוֹת כֹּתֶב
לְאֶשֶׁת אִישׁ יִמְנוּרָה
בְּמַלְחָמָה לִשְׁכֵנָה

דוד מיתבאוריק קחית אהבא מערשית למפרע וישלח שם אל אית אוריק דעת שיכב עס אשתו ויאמרו מעולם קיתה מעשרת

רדק

רעס מלך

ורעס

לואנדנריו

ויאמר

נענע

וישם לו חלען חלוד

מי קנה את חמלך בן ירשת וגו' עכץ מלרעכול נר' ויארו קמורקיס
כעת נשע נחיס כמון כל קנאיש וכסל קאונות לחזקת קורו קצס ואכטס
דוד חלמלך כה תאמר וגו' כזק וכזק קראשון עמולס
וחזקנו דוד חלמלך ש"זוקנו

מי הבה את אבמלך בן ירשת חלוא
אשה שליכה עליו פלח רכב מעל
חומה וימת בתבין למה נגשתם אל
חומה ואמרתם גם עכרך אוריה החתי
מתוילך המלאך ויבא ויגד לדוד אר
כל אשר שלחו יואב ויאמר המלאך
אל דוד כי גברו עלינו האנשים ויצאו
אלינו השרה ונהיה עליהם עד פרח
השער ויארו חמור איסאל עכריך מעל
חומה וימותו מעכדי המלך וגם עכרך
אוריה החתי מת ויאמר דוד אל
המלאך כה תאמר אל יואב אל ירע
בעיניך את הדבר הזה כי כוח וכור
תאכל חרב חזק מלחמתך אל העיר
והרסה וחזקתו ותשמע אשת אוריה
כי מת אוריה אישה ותספר על בעלה

מנ

מן קטל ית אבמלך בר ירשת
הלא אתה ארמת עלוהי פלגות רכב
רחיאמן שורא ומית בתבין למ
אתקרבתו לשורא ותמר אף עכרך
אוריה חתאה מית וואל אונר
ואתא וחי לדודית כל דשלחיה
יואב ואמר אונר לדוד אריתקיפו
עלנא גבריא ונפקו לותנא לחקל
והינא טרדין להון עד מעלנא
דתרעא וישרו קשתיא בעכרך מעל
שורא ואתקטלו מעכדי מלכא ואף
עכרך אוריה חתאה מית ויאמר
דוד לאונר כדנן תמר ליואכלא
יבא שבעינך ית פיתנא הדין ארי
כדנן וכדנן תקטול חרבא אתקיף
קרבך על קרתא ופגרהי ותקיפהי
ושמעת אתה אוריה ארי מיר
אוריה בעלה וספרת על בעלה

רדק ויקי נשמור יואב נשמור עת לטח עלקשר וכן תרגם יעקב כד נר

ויאמר דוד אל אוריה שב בזהגם היום
 ומחר אשלחך וישב אוריה בירושלם
 ביום ההוא וממחרת ויקרא לו דוד ו
 ויאכל לפניו וישתו וישכרו ויצא בערב
 לשכב במשכבו עם עבדי ארגו ואל
 ביתו לא ירד ויהי בבקר ויכתב דוד ספר
 אל יואב וישלח ביד אוריה ויכתב ב
 בספר לאמר הבו את אוריה אל מול
 פני המלכה החזקה ושבתם מאחריו
 ונכתומת ויהי בשמור יואב אל העיר
 ויתן את אוריה אל המקום אשר ידע
 כי אנשי חיל שם ויצאו אנשי העיר
 וילחמו את יואב ויפל מן העם מעבדי ד
 דוד וימת גם אוריה החתי וישלח יואב
 ויגר לדוד את כל דברי המלחמה
 ויעו את המלאך לאמר בכלתך את כל
 דברי המלחמה לדבר אל המלך והיה
 אם תעלה חבת המלך ואמר לך מדוע
 נגשתם אל העיר להלחם הלא ידעתם
 את אשר יורו מעל החומה

ואמר דוד לאוריה תב הבא אף
 וימאדיו ומחר אשלחך ויתב אוריה
 בירושלם ביום ההוא וביום
 דכתרוה ויקרא ליה דוד ואכל ק
 קדמוה ושתו ורווייה ונפק ברמשא
 למשכב בשוייה עם עבדי רבונח
 ולביתו לא נחת והיה בעפרא וכתב
 דוד אגרת אל יואב ושרר ביד
 אוריה וכתב באגרתא למימר הבו
 ית אוריה לקבל אפי קרבא תקיפא
 ותתובון מבתרוה ויתמחו וימותו והיה
 כד צריא בעל קרתא ויהבית א
 אוריה לאתר אדירע ארי גברין
 גברין תמן ונפקו אנשי קרתא אגרו
 קרבא עם יואב ואיתקטל מן עמא
 מעבדי דוד ומית אף אוריה התאה
 ושלח יואב ויהי לדוד ית כל עסקי
 קרבא ופקודית אונדא לומר
 כשיצוהו ית כל עסקי קרבא ל
 למלא עם מלכא ויהי אם ירלק
 הנא דמלכא וימר לך מה דין
 אתקרבתי לקרתא לאנחא הר
 ידעתי ויתדירמון עליכון מן שורא

ר"ק

ויצא קלך וגו' רמק ארבע קרע תחלה לקלך שעבר לדרכו
ואחר כך לפרח שבעה חכמים ואחר לוי שגור בעל
בית ויחר"ט בן ימות האיש קנול את העט כאלו עזל את כפשו
שנ"ו את כפשו בעלויקח"ו ואת"ו יאלס ארבעתים כן אירעו
שלקה בלרבעה כמס ילר חמנון
תמר ואנשלים

ר"לכג

ויצא קלך
לוי קעשיר
וגו' קול קלך קול אורח נקרא
קלך מעד לבעד בדרכס ומכס
וקנ"ק נקרא אורח ורעו

דקדקו מזה בעטן
ינר קרע ט
מעתה נדרה כל
לנפש די מחסורו
ט קקלך וקלך חק
ואחר י כן יסוג
כלור וקול חיש
סוקר קולך בדרכ
ואחר ז י יסוג
למדרגת אדון ולזק
קראו בשוף קעטן
חיש חיש ויעשר
לוי קבא חלנו
ויאמר נתן אלדוד
חנה קחיש חמנו
דולכ כנו ששפט
דוד כן קיק כנו
שחנן ורית ככשק
יאלס ארבעתים

ואתא אורחא לנברא עתידא
וחס למיסב מעניה ומתוריה
למיעבר לארחה דאתא ליה
ונסיבית אימרתא דנברא
מסכנא ועברה לנברא דאתא
לותה ויתקין דנברא דדוד
בנברא לחדא ואמר לנתן
קייב הוא י ארינבר חייב
קטול נברא דעבר להרגא
וית אמרתא י שלם ער חר
ארבעה חלף דעבר ית
פיתגמא חרין ועל לא חסו
ואמר נתן לדוד את נברא
כדנן אמר י אללה דישאל
אנא משחתך לכהור מלכא
על ישראל ואנא שויבתך
מידא דשאוול

ויבא הלך לאיש העשיר
ויחמל לקחת מצאנו ומבקר
לעשות לארחה באלו ויקח
את כבשרת האיש הראש
ויעשה לאיש הבא אליו ויחר
אף דוד באיש מאד ויאמר אל
נתן חי יהיה כבן מות האיש
העשה זאת וארית הכבשה
ישלם ארבעתים עקב אשר
עשה את הדבר הזה ועל אשר
לא חמל ויאמר נתן אל דוד
אתה האיש שבה אמר יהוה א
אלהי ישראל אנכי משחתך
למלך על ישראל ואנכי ה
הצלתך מיד שאול

ט קול קמית אוריק ומעתה תחזנו ארבעה מנחנו וקס בן עת שבע חמנון ואנשלים ואדוטה וקנרית בעט
ט על מק שחמר יאלס ארבעתים שפטו קאי שיכב חיש עס קרע מנשין לעט קשמע וקול קיק ארבעתים
שנ"ו חלש פלגשי חזנו חלש ט בעה שחמר קי יא ט בן ימות האיש קעשק זאת לא שפטו קאי כפיו ולזק
חמ"ו נתן יא קעטר חסחתך לא תמות ובעבר שבער שחמר חלשין לפרח אוריק קיק שפטו חלשית
שחמר על ביתי ימים רבים מעדך לזה מנה שפטו כנגד קאי להשתלגם קאי רעב שתחמר רעב מנחת לאס
לגמול עליה וכן קיק ט מנחת חמק רעת חזשלים וחמנון ושכב חזשלים את נשיו לעט קשמע

ר"ק

ויסלח יי' את עונותיו וגו' שם אנשים המעלה קוץ מעורר קוץ ש דוד קוץ העשיר שקין ר-
 נאי רבות ואוריה קוץ קרש שלם היתה לו חלל אשתו וזאת וימנה שאמר אשר קנה ש קחדס
 קונה את אשתו בקידושין ומה שאמר והגדל עמו ועם בני יחדו אמרו ש כחם קין לו
 מעשה אחרת שיענה לו וקלך ואורח קוץ קינר קלך ואורח אחר רע' זלרשקו כן ש יצר קרע עמלם ק
 קוץ דומה לקלך שעבר על איש ולא ילך עמו ואחר כך דומה לאורח שיעבור על איש ולן עמו ואחר דומה

ויעבור האכל וישלח דוד ו
 ויאספה אל בתי וותחי לו ל
 לאשה ותלד לו בן וירעה דבר
 אשר עשה דוד בעיני יהוה
 וישלח יהוה את נטן אדור ויבא
 אליו ויאמר לו שני אנשים היו
 בעיר אחת אחר עשיר ואחר
 ראש לעשיר היה צאן ובקר
 הרבה מאד ולרש אין כלום
 אם כבשה אחת תקטנה אשר
 קנה ויחיה ותגדל עמו ועם בניו
 יחרו מפתות אכלו וכבוסו ת
 תשתהו ובהיקו תשכב ותחי לו
 כבתו

ועבר אכל וישלח דוד
 ובנשה לביתה וחות ליה
 לאתו וילידת לה בר ובאיש
 פתגמא דעבר דוד קדם יי'
 ושלח יי' נטן לות דוד ואת
 לוהיה ואמר ליה תרין גברין
 הוו בדרתא חד אחר עתרא
 וחד מסבנא לעתרא הוו ען
 ותוריסנא לחדא ולמסבנא
 לית כל מדעם אילהן א
 אמרתא חדא זעירתא רזבנה
 וקיימה ורבת עמיה ועם בנוה
 בחדא מפתה אכלה ומכסיה
 שתא ובהנה שכתב והת
 ליה בברתא

לבעל קטירה
 רוצה למען
 שמואל עלה קוץ
 לשכך קראו א
 איש ויעשה
 לאיש קצו אלו
 ודוד לא קטן ש
 מאלה קוץ ואמר
 שכן מות קוץ
 דרך גומל ש
 לא יתקיי אדם
 מיתה בעבור
 גמלה ונזלה אכל
 לשעשה דבר
 מעבור קוץ ש
 כן מות קוץ
 קעשה זכר
 ומה שאמר וזה
 קבצא קוץ

ארבעתים ארבעה כפלים על משפטו ש גבר אחר יאמר ארבע צאן תחת קשה אכל מי שקוץ עשיר וגם
 קבצא של קרש ראוי לקיום אותו כפלים עקב אשר עשה את הדבר הזה ועל אשר לא חסל דל עקב אשר
 גבר ראוי לשלם ארבעה שקרי טבח ועל אשר לא חסל על העט ראוי לקפו שישלם עוד ארבע' ויזעק
 הרגם ארבעתים על אחד ארבעה ומדרך קדקדוק ארבעתים שמונה
 זה לקבצא דע' ילד ו' ימיו תמר ואכלה

כע' צול וקול אשן יחד וקול' למד הפעל אופ' לאחד מרעך כלומ' אחד קול מאוקצך ואין לשלם אוקצ
יותר מנפ' און למי אירכ' להיות בלע רעך בשוק בדבר המלכ' אתנשך' קס קטלג'ים לעצ' קאמ' קוזת
כ בגלי ככנ' אכשלים עמק' לאוק' יש לשאול איד גור האל על אכשלים שיחמ' וישכב עם נשי אכז' ואס' לא
חמ' דוד לא חמ' אכשלים וקצ' כעש' דוד בחמ' אכשלים יש לפרש' האל לאגור בפ' על אכשלים ור' ח
קוקירו בזה ורעפ' אידעקאל' אכשלים יקיה קחמ' בעבור תאות ספשו לחמ' לא אהא' לגור עליו לחמ' ור' ח
לא חמ' דוד קיה האל מונע נשי דוד מקמ' שול' על ידי כן אעפ' אכשלים סופ' לחמ' מנס' תאות יכדו לא
קיה קחמ' עם נשי אכז' ועוד כ' לא קיה חמ' גדול בזה כ' פלג'י אכז' היו ומעטת' אכז' מותרת לבן חל' לא
לפ' אקיו פלג'י קמלך אסורות לכל אדם כ' כ' לבן מכוער קדבר קח' ור' סעדיק נאמן זלכת' כן חל' לא
קדברים אשר ספר נתן לדוד עלש' ח' קיס האחד מקס מעש' קטור' וקול' קגברת' אכשלים וקשלים עלכל
אשר לדוד ועלז' ח' קכ' מקיס עלך רעה מכהך וקש' מעש' אכשלים כחירת' וקול' מק' אקמ' ואכב
אתנשך ור' כ' קדמית' לזרע' דוד בחירת' אכשלים להראות' את לבן בזה

דרכ

כי אתה עשית כסתר ואני א
אעשה את הדבר הזה נגד כל
ישראל ונגד השמש ויאמר
דוד אל נתן הטאתי ליהוה
ויאמר נתן אל דוד
גם יהוה העביר חטאתך לא
תמות אפס כי נאמן נאעת את
איבי יהוה בדבר הזה גם הבן
הילוד לך מות ימות

ארי את עבדת בכתר
ואנא אעבדית פתומא הדין
קדם כל ישראל וקדם שמש
ואמר דוד לנתן חבית קדם י
ואמר נתן לדוד
אף יש אעבד חובך
תמות ברם ארי מפתח פ
פתחת פומא דסנאי עכא
דיס בפתומא הדין אף ברא
דאית' לידך ממת ימות

ויאמר דוד אל נתן
ע' גם י' נס לרבות
על ידי' כלומר
פנו איתר' ק
קדמית' כן קול' גם
כן קכל קדמית'
לא תמות ואעפ'
איתר' חייב מיתר'
קאל קכל קדמית'
ותשונך ולא תמות איתר' כלומ'

לא תמות מותר רשע' שתרד כשך כקנס כמאפט קחמ' אכז' תש' בעל' קוז בשן זה כ' בעש'
קבעל' ואכב עם נשך וכלל זה קול' קמרד שמרד בו אכשלים כ' לא יוכל אישכב עם נש' קס לא קמרד בו
עת' לשעש' קזרינ' לא תסור חר' מכהך עד על' ועוד זה קבן קילור לך סמול בשן מות ימות'
אפס כ' נאן' מקור צורק' וכמוק' אחר חלן איתר' אכז' איתר' אכז' איתר' אכז' איתר' אכז' איתר' אכז'
ארי מפתח פתומא דסנאי עכא דא' כל' עת' פתחון פה לשונאי עמך יאר' אכשלים בער' אל
דבר עכא

דָּרֶק

את בית אדניך כמו שכתבנו ש דוד וזכה בנחלת שאול אחרי מות איש נשת ואת נשי אדניך
עגלה אשת שאול כמו שפרשנו ומיכל בת שאול נשת הנשים של שאול היו קחת אשתו וקחת
נתן און נאמר ש גם רצפה פלג שאול לקח דוד לשאק כדברי דרש שכתבנו למעלה ואם מעט ואם
עמדת שלם חסדת הייתה מוסיף לך כבוד וגדולה כחש וכתבנו וכבר כתבנו דרש כהנה וכהנה למעלה
מרוע קטת צורב כלל אתה קטנה כון שציתת ואת לשומן במקום סכנה ואות קרנה צורב בט

עמון אחר
שאול קטת צורב
למה אמר ואות
קרנה צורב בט
עמון כלומר
שקפלת בדאונאי
ישראל וכדברי
רבותי זל ואעב
דכל קטורם כל
אין שלח לדבר
עצמם ככה
מקום קשוח פמור
וקשוח חייב קכל
שאת שכתב קראו
קורב שצמור
ואות קרנה
וקטעם לפי שקי
מלך ואין עבר
על מעות כלל קוא
קרנה וכן שאול
שעה לפרובס ער

ויהי בית לך ית בית רבונך וית
נשי רבונך בחינך ויהי בית לך
ית בית ישראל לוי הורה ואם
ועיר ואוסיה לך באליו כלי
מהרין בסרת על פתמאדיו
למעבר דביש קדמור וית
אוריה חיתאה קטלת בהרבא
וית אתניה נסיבת לך
לאיתו ויתיה קטלת בהרבא
רבנ עמון ובען לא תפסוק
חרבא מואניש בידך עד
עלמא חלק דא שיטתנ
ונסיבת ית אתת אוריה
חיתאה למחוי לך לאיתו
ברנ אמר יתהא אנא מקיים
עלך בישא מביתך ואידבר
יתנשך לעינך ואתי לחברך
וישוב עם נשך לעינך
שמעא דרא

ואתנה לך את בית אדניך ואת
נשי אדניך בחינך ואתנה לך
את בית ישראל לוי הורה ואם
מעט ואוסיה לך כהנה וכהנה
מרוע בות אר דבר יהוה
לעשות הרע בעינו את אוריה
החתי הכית בהרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואותו הרגת
בהרבנ עמון ועתה לא תסור
הרב מביתך עד עולם עקבכי
בויתנ ותקח את אשת אוריה
החתי להיות לך לאשה כה
אמר יהוה דנע בקים עליך רעה
מביתך ולקחת אר נשיך
לעינך ונתתי לרעיך ושכבעם
נשיך לעיני השבש הזאת

הכחם כלל קרנש ואעפ שאין לרש לעשות מעות קמלך כזה קעטן וכוצא ט כמו שכתבנו למעלה כל איש
אשר ימרה את פך לכל אשר תטוימת כול לדבר עצמך הלאך רק אעפכ אין כל אדם נזיר כזה ויודע
לדרוש אמן ורקין לפי קעטש על קמלך כה לעטך ש אפ הדע לא תקירי ערך כח
למנוע וקרי קוא כלל קוא לעטך

ויקם דוד מהארץ קריצה וקסיצה וחלק שולות חסור לכל צמי חבנו וקידך
 עשה אותם דוד' יאלפרש כ קודם קטרה עשה כן שלם עתה יצדין זכור
 ובעטור שקיה רוצה לטח בתי' להשתחוות ולבודות על קרעה רחן וסך וחלק ש
 שמועותיו שחייב אדם לבדך על קרעה ולבודות חת' ולקבל בשמחה כשם שקורא מעבדך על קרעה שחייב ח
 קסד ומשפט אשירק אס קסד אשירק ואס משפט אשירק וכתו כוס ישועות אס ונשם י' אקרא צדק ויען
 אקרא ונשם י'

וקם דוד מארעא ומשח ושף
 ושלם כסותיה ועל לבית מ
 מקדש אדני וסגיד ואתג
 לביתיה ושאיל ושוואו ליה
 לחמא ואכל

ויקם דוד בהארץ וירחם
 ויסך ויחלק שמלתו ויבא בית
 יהוה וישתחוויבאל ביתו
 וישאל וישמולו לחם ואכל

אקרא ולא מכל
 לפרש קריצה
 וקסיצה לא קיתה
 בנס קמיתה חלם
 עד קללה
 של חרין שאין חייב
 צדלות מן קרעה

אלא יום מיתה בלבד שקרי קורא אומ' ויקם מהארץ וירחן ויסך' ויאלפרש עבד' לא עתה יצדוד צדלות
 ביען שלם יום מת קילר וקורא ספק כפל וקורא שאמ' ויקי בנס קשטע וימתה לר' פ' שבע לידתו כ חס
 נפרש שבע עליו רחוק קורא שנס דוד שבע ימים ושכב ארצה חלם שבע לידתו קיה ולא קיה חייב צדלות
 אס לא ידע בו שכלו לו חדשיו לפיכך לא קיה חייב צדלות וכשמת שמתה לר' רחן וסך ונצ' לבית
 י' לבודות ולשתחוות ומה שתמקו עליו עבדיו וקורא לא קיה חייב צדלות תמקו עליו עד שלם נצטער ולא
 צבא כשאר בני אדם חלם חלם שישמיו לו לחם ועשה קלות גט שמוכע מקם קודם שמת ומה שסמכו רבות'
 ז'ל שאכל חסור בנשמיש קמטק מפסוק וינחם דוד את בנשבע אשתו ויבא חלק מלמד שלם בנ חלק חלם
 בעת תנחומין וקורא אחר קצלות סמך בעלמ' קורא חלם חלק קבלה בנס שקאכל חסור בנשמיש קמטק
 ועשו הפסוק הזה סמך' אכל קי' קבנו כמו שכתבו ופסוק ויקי בנס קשטע מפסוק פירוש כמו ש
 שפירשתי' והן בנס שמתה לר' נחם דוד את בנשבע אשתו שלם נצטער ולא תצבא ער' קילר
 ומה שקוצר לומר ויבא חלק לודיע כ זה קבן קאחר שילר קיה של קיימא ורען קל קיתה בו אחר שדוד
 עשה תשובה ונחם על חטאו וזכו שאמ' וי' אקרא לא כמו קראשון ששאלו שלם שסוד בען קמיתה ויאלפרשמיד
 דברי רבותינו ז'ל שאמרו כ דוד נהב אצלות על קילר אף לפ' שפירשנו כ בנס קשטע שבע לידתו כ
 דוד ידע קילר שכלו לו חדשיו שקרי אומ' וישכב עמה ותשאל ביה כר חלם לא שכב עמה חלם אותה הפעם
 ונאותה שחל עתה כמו שכתב ויתקרא קאשק ומאותה יום מנה ל' חדשיו"

הַדִּיק

ר"ל כג

רֹדֶק וַיֵּלֶךְ עֵתָּן אֶל־בָּתֵּי לְבָדִיתַיִם שֶׁמֶדֶד מִמָּנֶה הִכָּה שְׂמִינֵל הַכְּסֹאִים וְלֹא
 חָקַע כְּסֵד לְהַחֲדִיךְ וְלִשְׁתַּעֲשׂוֹ כְּדִי לְפָרִיזוֹתָ שֶׁ כּוֹעֵשׁ הִיָּה עָלָיו
 אִם שֶׁ הִכָּה שְׂמִינֵל עֵתָּן אֶל־בָּתֵּי וַיִּגַּף יָדָא אֶת־הַיָּלֵד וַיִּחַשׁ חֹלֵה כְּבֵד כִּמּוֹ חֲמֹשֶׁה
 מִכֶּהָ וְהִרְגָּהּ וַיִּחַשְׁעוּ וַיִּבְקֹשׁ דּוֹד אֶת־הָאֲשִׁיפִים שֶׁהִתְפַּלֵּל בְּעַד הָ
 קֶמַע אֶעֱפֶה שֶׁהִכְשִׁיחַ אִמְנֵל מִנּוֹתֵימִנּוֹת הִתְפַּלֵּל בְּעַדוֹ כִּמּוֹ

פֿאַרמ' קאַר מי

וְאֵל נָתַן לְבִיתָהּ וְתָכַר מֵי יָתֶ
רַבֵּא דִּילִידָתָא תְּאֻרִי
לְדוֹד וְאִיטְעִי וּבְעָא דוֹדִי
רַחֲמִין מִן קֶרֶם מִן עַל רַבֵּא
וְצַס דוֹד צוֹמָא וְעַל וּבִית
וּשְׁכֵב עַל אֶרְעָא וְקָמוּ סָבִי
בֵּיתָהּ עֲלוּהִי לְאַקְמוּתָהּ מִן
אֶרְעָא וְלֹא אֲבָא וְלֹא אֲבָל
עֲמָהוֹן לְחֵמָא וְהוּא בְּיוֹמָא
שְׁבִיעָא הוּמַת רַבֵּא וְדָחִילוֹ
עַבְדֵּי דוֹד לְחוּצָא לִית אַרְי
מִית רַבֵּא אַרְי אִמְרוּ רַחֵם
כִּד הוּא רַבֵּא קִיָּים כִּלְלָנָא
עֲמִיה וְלֹא קִבֵּל מִיָּנָא ו
וְאִיבְרִין נִמְר לִיה מִית רַבֵּא
וַיַּעֲבִד בִּישָׁא וְהוּא דוֹד אַרְי
עַבְדוּהִי מִלְּהָשִׁין וּכְבַר דוֹדִי
אַרְי מִית רַבֵּא וְאִמְרוּ דוֹד
לְעַבְדוּהִי הִמִּית רַבֵּא וְאִמְרוּ
מִית

[illegible]

לחברה קדישא

וילך נתן אל ביתו וינקה יחזה את
הילד אשר ילדה אשת אוריה
לדוד ויאנש ויבקש דוד את
האלהים בעד הער ויעם דוד
עם ובא ולן ושכב ארצה ויקמי
זקני ביתו עליו להקיז מן הארץ
ולא אבה ולא ברה אתם להם
ויהי ביום השביעי וימרת הילד
ויראו עבדי דוד להגיד לו כי מת
הילד כי אמרו הנה בליות הילד
חירברנו אליו ולא שמע בקולנו
ואיך נאמר אליו מת הילד ועשה
דעה וירא דוד כי עבדיו מ
כתלחשים ויבן דוד כי מרת
הילד ויאמר דוד אל עבדיו ח
המת הילד ויאמרו מת

למס' ולא חבלתו' חסל' מועצת' הברית' חסל' מועצת' רמנו' וחברת' מידת' ויהי' מוס' קצת' וימת' קילד' וגו' ועש' רע' עש' רע' כעש'

מחלל קען וקבן שיקה למען ראשון ימלך אחרי כן שלח לאלעליר קנטיא ונשבע לה וזהו שאמר
 לו בנשבע קען אתה אדום המלך נשבעת למיתך למען ש שלמה בך ימלך אחרי ויקרא שמו שלמה
 בן דוד וקרי ותקרא קטעו אומר ש הקנה קרא אותה שלמה כמו שאומן בדברי הימים שאמ' דוד ויהי
 על דבר וי' וגו' ש שלמה יקיה שמו ואלה נשקט אתן על ישראל במינו לפי אמ' וי' אהב כמו שאמ' יקיה
 לו לבן ואמ' אהיה לו לאב וקרי ותקרא בנשבע קרא שמו שלמה כמו שאמ' לה דוד נשם קנטיא וטעם ואלה
 שר נתן למעלה ממנו למען קרא שמו שלמה ש כן שלח קאלטר נתן קנטיא וכמו וי' וישלחו בן אתה קנטיא
 ונחמא למען קנטיא בעבור ש חסאן וימא שאמר ויקרא שמו ידידיה דוד קרא שמו ידידיה מעצמו לפי ש
 שאמ' לו קנטיא ש וי' אהב קרא הוא שמו ידידיה וקו בעבור ש וי' אהב

דרק

וישלח ביד נתן גבליא
 וקרא ית שמיח
 ידידיה בעבור ימי
 ואע"פ קרבא
 ויאבבר בתבני עמון
 ובבשית קרית
 מלכותא

וילחם יואב וגו'
 שר קמלכא
 שר שקיכא
 קמלך נה וקיא
 נקראת שר
 קמים שחיותה
 קער קין ק

קמים ולא נשאר שר שקין יושבן נה קעים
 ועזר קמים זאת קיתה נה קער קחרר
 ולא בתוכה וכנש תלח יואב שר קמים וקחר
 קחה להבש חלל שלח רנה לכרה לכור דוד

ויקח את עמר

רלב

וישלח ביד נתן הנביא
 ויקרא את שמו
 ידידיה בעבור יהוה
 וילחם יואב
 ברבת בני עמון וילכד
 את עיר המלוכה

ויקרא את שמו
 ידידיה בעבור וי'
 ראוי שיתבאר לך
 מנה דוד לא קמא
 לפיכך בעטן ח
 אשת חיש אחר שמת

בעלה ש קאלך למלחמת בית דוד נש כריתת כותב לו
 לפיכך ויחזר שמת צמלמנה נתבדר רעטן
 למפרע של קיתה אשת חוריה כשנא עלה דוד אסא לפי
 קיה קעטן כן חיד לא עקו קש' עליה כתיאן שיעזבה ש
 אשה קמוצה אסורה לבעל ואסורה לבעל כמו ש
 שנתבאר בעטן קסוקא ואידך אהב קשם ית אה קולר
 ורצה שתקיה ממנו קמלכא חלל כל פנים ראוי
 שחמין ש לא קמא דוד בבשלת נשבע אחר שכבר נהרג דוד קמלמנה וקנה לעל מקירות דוד קנה
 קיתה לו נשבע לאשה אחר שחמין דואיס שכבר רצה קש' שתקיה ממנו קמלכא אחר נשבע קשם שתקיה
 לדוד ולזה אמרו ראוייה קיתה נשבע לדוד חלל שחלה פנה

רדק

ויאמרו עבדיו וגו' בעבור קילר חי' ת' כעו בעד' קא' עד דרזא קייס' וישלפרשו כעשמוע
בעבור קילר כעקיק חי' צמח' ויאמר בעד וגו' והכט כעו' כוד' וקרי' כו' וקעטן' אחד
ר' צמחי' ובכות' לא' קיק' אל' דרך' תפל' כעו' שמתפל' אדם' על' קחלה' אכל' לא' אחר' שמת' למק' אעס'
עלנו' וט' אתפל' על' מת' שיחיה' וגם' קילר' חיון' כדאי' ל' בכות' עלנו' אחר' שמת' כעו' שכות' על' קמת' ס'
קמן' קיק' לא' בן' דעת' שיכב' אדם' על' אחר' דע' כ' קנה' דוד' ככ' על' אמן' ועל' אשלים' ולא' קיק' בכות' לשנים'
לא' לך' נע' ויחל'

ויאמרו אליו עבדיו מה הדבר
הזה אשר עשיתם בעבור הילד
היצמחותבך ובאשר מת הילד
קמתות אכל לחם ויאמר בעור
הילד היצמח ואבכה כי אמרת
מי יורע יחנני יהוה וחי הילד
ועתה מת למה זה אנני צם האוכל
להשיבו עוד אני הלך אליו
והוא לא ישוב אלי וינהם דוד
אתבת שבעאשתו ויבא אליה
וישכב עמה ותלד בן ויקרא את
שכו שלמה ויהוה אהבו

ויאמרו עבדוה' ליה מר
פתגמא הרין דעבדת עד
דרבא קייס צמח ובבית
וכד מיתרבא קמת ואכלת
לחמא ואמר עד דרבא קייס
צמית ובבית ארי אמרית טמא
יבעדלמא יתרחם עלי מן
קדם יי ויחירבא יוכען מית
למא דנן אנא צאים האיכול
לא תבותיה עוד אנא אויר
לותה והוא לא תאיב לותי
ונחם ד' יתבת שבעאשתיה
ועל דותה ושכב עמה ולידת
כד וקראית שמה שלמה
וינרחם ליה

וינחם דוד
אתבת
שבע
אשתו עתה
אמר אשתו כ
בכרות אוריק
אכל מיתחלה א
אמר שילדך
אשת אוריק לדוד
כ' אשת אוריק
קיתה עד שמת
וינצחתי ספר
אחד כעו' אש
וקרי אשתו ו
ונפשתו נפטר
מנו וייקיס ולא מ

מנצחתי וסמכתי על המסרה שמנצחתי שאוכל במסרה יא' מילין קרין תעו' ולא כעו' ומלכד זה אכמוצחין א
אותם ואם בדברי קספר קזק קס שטע עשר ויקיק טעס קבעו אש כ' כעו' שחמ' קבעו
קיקתה איש אש נחקו וגו' כן קנח אל אשת רעזו לא יקק כלל קבועה' ויבא אליה וישכב עמה כל
קבסל' לבודיעט' לא' עתה כד' מנצח' רחשונה' וכד' רש' ויבא אליה כלל אש כ' קיתה נמנעת מלנזק
ל' אמרה ל' קילר מת מנסט קען ואפי' יקיק בן קיימא ממך יבז' אותה אחיו מנסט שזקקת לך בען
מתחלה חמל' דוד קאל

רדק

וישם צמורה תי' ומסר יתרון צמורה מועטין חס
יתגדל המעור וכן כעצבדכרי קימים וישם
צמורה זופ' וישם שם מעשפס צמורה וצמורה קברא עקשפטו
חותם נחם וקמורה קורא המעור וצמורה קברא צמורה מורג חרון
מגזרות קברא קמורה פנקשין נחם קעטס וקעטס

רלבג

וישם צמורה וצמורה
קברא רלשם קעטס
אשר נחם המעשפס שיש בן חכמיות
מקם אלף יעלם וקצו קיק רעסן בזה ש
שיראן אשר קאומות מלחמה בשראן

וקצו קמורה קורא
כלי ברזל מלח
פנימות ונחם
קורא חותך מק
שיחוקן שירא
כלע' וקצו
קברא קס כל
ברזל גדולס

שרשין נחם
קתבא וכן
מגזרות קברא
נחם כל ברזל
גדולס יקמורה
קאומות וישם
קברא מן ק

ויתעמא דבה אפיק
ומסריהון במסרין
ובמורג ברזל
ובמגזרות ברזל ונדר
יהון בשוקיא וכן
עביר לבל קרוי בני
עמון ותב דוד וכל
עמא לירשלים והוה
בתר בן ולא בשלום
בר דוד ארתא
שפידתא ושה
תמר וריחמה אמנון
בר דוד

ואת העם אשר בה
הוציא וישם במורה
ובחרצי הברזל
ובמגזרות הברזל
והעביר אותם במלח
וכן יעשה לכל עריבני
עמון וישבריר וכל
העם ירושלים ויהי
אחריבן ולא בשלום
בן דוד ארתא ו
ישמה תמר ויאחבה
אמנון בן דוד

ארתם צמלכן
שרפס צמקוס
סקין שורפס
קלכטס וכל
צמלכן כסף רל
צמקוס קמולך
נחם שקין מ
מעטרין כעטמון
את כעטס למולך
ממלכוס קיר
סקין כעטמון
וקורא קמולך
ומלכוס ומלכא
כ קמס וקמון יחא
זה צמקוס זה צמו
כמס וקמון מר
נחם וית' וקעטס

קאומות ויתר מן קברא צמורה
וקעטס חותם צמלכן רלשם קעטס
קתבא שושין שם קלכטס כ קורא נקרא מלכן
עש קלכט
עלמא קמורה וקצו קמורה וקצו קמורה
דוד צמלכמה ושכב עמק קודם שנתגיר כ קתבא קתבא וקצו קמורה
אשת צמלכמה וקצו קמורה וקצו קמורה וקצו קמורה
יקחם לשא ומעכב עמורה קודם שנתגיר אלף שחא ראשונה בלבד וקצו קמורה
דוד כון שנתגיר עמורה קודם שנתגיר אלף שחא ראשונה בלבד וקצו קמורה
שחא מלך אמנון וקצו קמורה וקצו קמורה וקצו קמורה

ארתם צמלכן וקצו קמורה וקצו קמורה
סקין מחופס כלכטס לכל עריבני עמון לכל
עריבני עמון כלל לכל עריבני עמון כלל
עלמא קמורה וקצו קמורה וקצו קמורה
דוד צמלכמה ושכב עמק קודם שנתגיר כ קתבא קתבא וקצו קמורה
אשת צמלכמה וקצו קמורה וקצו קמורה וקצו קמורה
יקחם לשא ומעכב עמורה קודם שנתגיר אלף שחא ראשונה בלבד וקצו קמורה
דוד כון שנתגיר עמורה קודם שנתגיר אלף שחא ראשונה בלבד וקצו קמורה
שחא מלך אמנון וקצו קמורה וקצו קמורה וקצו קמורה

רדק

וישכב אמן ויחלש ויחלש ויחלש ויחלש
לענין הרות ויחלש ויחלש ויחלש ויחלש
ולשון ארבעה עשר ויחלש ויחלש ויחלש ויחלש
ותקח אתה ויחלש ויחלש ויחלש ויחלש
קדמך ויחלש ויחלש ויחלש ויחלש

וישכב אמן ויחלש ויחלש ויחלש ויחלש
ויבא המלך לראותו ויחלש ויחלש ויחלש ויחלש
ויאמר אמן אל המלך ויחלש ויחלש ויחלש ויחלש
תבא נא תמר אחי ויחלש ויחלש ויחלש ויחלש
ותלבב לענין שתי ל ויחלש ויחלש ויחלש ויחלש
לבבות ואברהם מידה ויחלש ויחלש ויחלש ויחלש
וישלח דוד אל תמר ויחלש ויחלש ויחלש ויחלש
הביתה לאמר לבי נא ויחלש ויחלש ויחלש ויחלש
בית אמן אחיך ועשי ויחלש ויחלש ויחלש ויחלש
לוהבדיה ותלך תמר ויחלש ויחלש ויחלש ויחלש
בית אמן אחיה והיא ויחלש ויחלש ויחלש ויחלש
שכבותה ויחלש ויחלש ויחלש ויחלש
הבצק ותלש ותלבב ויחלש ויחלש ויחלש ויחלש
לענין ותבשל אר ויחלש ויחלש ויחלש ויחלש
הלכות ותקח אר ויחלש ויחלש ויחלש ויחלש
המשרת ותצק לפני ויחלש ויחלש ויחלש ויחלש
וימאן לאכול ויחלש ויחלש ויחלש ויחלש
אמן הוציא ויחלש ויחלש ויחלש ויחלש
מעלי ויחלש ויחלש ויחלש ויחלש
מעליו ויחלש ויחלש ויחלש ויחלש

את המשרת
קח המשרת
וכן הרגס
משרת
משרת
וקדמך קח
שנא ט ק
קדמך
ולקחה ק
קדמך ו
ויצק לפני
נקדמך
ונדמך
נדמך ו
שענה ל
משרת ו
וקדמך
שענה ק
קדמך
משרת פ
קדמך

וישכב אמן ויחלש ויחלש ויחלש ויחלש
ואתמר עואתא מ ויחלש ויחלש ויחלש ויחלש
מלכא למיחיה ויחלש ויחלש ויחלש ויחלש
ואמר אמן למלכא ויחלש ויחלש ויחלש ויחלש
תתי בען תמר אחי ויחלש ויחלש ויחלש ויחלש
ותחלוט לענין תרחין ויחלש ויחלש ויחלש ויחלש
חליטאתא ואיבול ויחלש ויחלש ויחלש ויחלש
מן ירה ויחלש ויחלש ויחלש ויחלש
לוח תמר לבי ויחלש ויחלש ויחלש ויחלש
למימר אוילי בען ויחלש ויחלש ויחלש ויחלש
לבי אמן אחיך ויחלש ויחלש ויחלש ויחלש
ועבד ליה סערתא ויחלש ויחלש ויחלש ויחלש
ואולת תמר לבי ויחלש ויחלש ויחלש ויחלש
אמן אחיך ויחלש ויחלש ויחלש ויחלש
שכב ויחלש ויחלש ויחלש ויחלש
לישא ולשת וחלמתי ויחלש ויחלש ויחלש ויחלש
לענין ובשילתי ויחלש ויחלש ויחלש ויחלש
חליטאתא ויחלש ויחלש ויחלש ויחלש
מסריתא ואריקת ויחלש ויחלש ויחלש ויחלש
קדמך ולא אבא ויחלש ויחלש ויחלש ויחלש
למימר ואמר אמן ויחלש ויחלש ויחלש ויחלש
אפיקו כל אנשי מעלי ויחלש ויחלש ויחלש ויחלש
ונפקו כל אנשי מעלי ויחלש ויחלש ויחלש ויחלש

דָּרָק

וַיֵּצֵא אֶלְמִנֹן לְהַתְחַלֵּת עַד שָׁקִיב נִרְאָה חֹלֶה מֵרֹג
 חֲשָׁקוֹ נָהָם בְּתוֹלָה קִיץ לִפְיָם חֲשָׁקוֹ נָהָם יוֹתֵר חֹזֶף
 וַיִּשְׁמַר שִׁסִּיט קוֹץ מַעַס לְמַלֵּת וַיִּפְלֹא בַעַשׂ
 אֶלמִנֹן אֶעֱפֹ שְׁקוֹץ בְּחִירוֹנָה כֵּלֹ כַּלֵּל בַּעַשׂוֹ קִדְבֵר קִיץ
 יוֹכֵל לִשְׁכַּב עִמָּה טָלָם קִיתָה יוֹצֵא מַעַתָּה בַּעַשׂוֹ טָלָם קִיץ
 וַיֵּצֵא וַיִּרְדֹּךְ
 קִנְיָנוֹת טָלָם
 לְפִינֵי טָלָם
 בְּטֵת וַיִּלָּךְ
 הַנֶּחֱמָה קִחוֹנָה
 וּלְאִמְנוֹן

וַיֵּצֵא לְאִמְנוֹן לְהַתְחַלֵּת בְּעָבוֹר
 תִּמְרָא אַחֲתוֹ כִּי בְתוֹלָה הִיא
 וַיִּפְלֹא בַעַשׂוֹ אִמְנוֹן לַעֲשׂוֹת לָהּ
 מְאוֹמָה וּלְאִמְנוֹן רַע וַיִּשְׁכַּח ח
 יוֹנֵד בֶּן שְׁמַעְיָה אֲחִי דָוִד
 וַיִּנְדֹּב אִישׁ חֲכָם מְאֹד וַיֹּאמֶר
 לוֹ מִדּוֹעַ אַתָּה בְּכֹה רֹלֵבִין ח
 הַמֶּלֶךְ בְּבִקְרָה בְּבִקְרָה הָלֹא תִגְדֹּר
 לִי וַיֹּאמֶר לוֹ אִמְנוֹן אַתָּה תִּמְרָא
 אַחֲתוֹ אֲבִישְׁלוֹם אֲחִי אֲנִי אֲהַבֵּה
 וַיֹּאמֶר לוֹ יוֹנֵד בֶּן שְׁבַבְעֵל מ
 מִשְׁבַּבְךָ וְהַתְחַל וּבֵא אֲבִיךָ
 לְרֹאשֶׁתְּךָ וַאֲמַרְתָּ אֵלָיו תֵּבֵא נָא
 תִּמְרָא אַחֲתִי וְתִכְרַע לְחַם
 וַעֲשֵׂתָהּ לַעֲיִנִי אַתָּה בְּרִיָּה לְמַעַן
 אֲשֶׁר אֶרְאֶה וְאֶכְלֶתִּי מִיָּדָהּ

וַעֲקַת לְאִמְנוֹן לְאִתְּמַר עֲנֵה
 בְּרִיל תִּמְרָא אַחֲתִי אֲרִי
 בְתוֹלָתָהּ הִיא וְהוּא מְכַסֵּה
 בַּעֲיֵנֵי אִמְנוֹן לְמִיַּעֲבָד לָהּ
 מִדַּעַם וּלְאִמְנוֹן שׁוֹשְׁבֵינָה
 וַיִּשְׁמַח יוֹנֵד בֶּן שְׁמַעְיָה אֲחִי
 דָּוִד וַיִּנְדֹּב בְּכֹה חֲכָם לְחֹדָא
 וַאֲמַר לִיחִמְדִּין אֲתִכְרִין ח
 חֲשׂוֹךְ בְּרִי מְלֵכָא בַּעֲפֹר
 בַּעֲפֹר הַלֵּא תִחוּי לִי וַאֲמַר
 לִיחִמְדִּין יֵת תִּמְרָא אַחֲתִי
 דְּאֲבִישְׁלוֹם אֲחִי אֲנִי אֲהַבֵּה
 וַאֲמַר לִיחִמְדִּין יוֹנֵד בֶּן שְׁבַבְעֵל
 שׁוֹוִיךְ וַאֲתִמְרָע וַיִּתֵּן אֲבִיךָ
 לְמַחֲזִיךְ וְתִמְרָא לִיחִמְדִּין בְּעֵן
 תִּמְרָא אַחֲתִי וְתִכְרַע לְרֹאשֶׁתְּךָ
 וְתַעֲבֹד לַעֲיִנִי יֵת סְעוּדָתָהּ
 בְּרִיךְ דְּאֲחִי וַאֲבִיכֹל מִן יָדָהּ

רַע וַיִּשְׁכַּח יוֹנֵד
 וַעֲנֵה יוֹנֵד קִיץ
 חֲכָם וְכַעֲבֹ
 תִמְרָנוֹת וַיִּשְׁכַּח
 אֶלמִנֹן תִּמְרָנוֹת
 שְׁכַח לִפְטוֹ
 וַיִּמְרָנוֹ וַיִּנְדֹּב
 אִישׁ חֲכָם מְאֹד
 חֲכָם לְרַעְיָה
 וַיֹּאמֶר לוֹ
 מִדּוֹעַ
 קִיתָה
 כִּי דָרָק בְּחוֹשׁ
 וְחֹלֶה וְרַעְיָה

וַיִּמְרָנוֹ בְּנִקְרָט בְּנִלֵּל קִיתָה מִרְחֶמֶת טָלָם וְקִיץ עַד בַּעֲפֹר וְכַעֲבֹ קִיץ פְּטוֹ רַעִים
 וַיֹּאמֶר לוֹ יוֹנֵד בֶּן שְׁבַבְעֵל מִשְׁבַּבְךָ וְתִכְרַע לְרֹאשֶׁתְּךָ קִיץ עֲצִיב חֹלֶה וְתִכְרַע לְרֹאשֶׁתְּךָ וְתִכְרַע
 קִיץ קִיץ קִיץ

ד"ק

וישאלו את המן וזאת השאלה היתה סבה מזה
קצת כד' להגדיל קרפף שלחו אותה מעט
ויקח אצלם יותר שונן אותה עד מות עד ששם לה
וזק המעשה קיץ שש דוד על מעשה נתשבע ואורי
שבעה קדוש כעשית בתי ומה קצת לדי חרץ לקיים

מן שאלו
קצת לן תסור
חרציתך
וכן בדבר
אצלם וזמר
וחרצת מרד
כגד מרד
וכדש מן היתה
קצת קוצר
טמא קשר ל
נשע נשע
ועשתו ל כדות
סכס

ותאמר אל
אודות
אליקים

זה
קדש
לשונם ש גדול
קדש קדש
וחרץ וכוין
יותר מחרת
סעיר נסתר

פניו אותה בחר וזק בנלי ויונתן הדג אל על

ר"לכג

וישאלו את המן וזאת השאלה היתה
ידמה שבה עצמה כפי
יכולתה לחלק על רעם וזולת כחיה אותה
כזק קה עצמות שקיץ טמאס' או חמרק
לדבר קרפף ולזה שאלה ט ככר

חמרק וחרק
תקין כחרק
קנכנס כשרא
או חול חמרק
לדבר קקיס
מחול ורש
מרוץ קשח
שחק חמרק
מעט דך
טו' ונדר
מזק שגר
קשח קוד
שח ידבר עם
קשח לנדר
ועד טוב וט
שחמר וקור
לן שח ל
מחמר שח
לנדר שח
לנדר שח
שח ימים חמרק

ולא אבה לקבל מינה
ותקף מינה ועזר
ושבב עמה וישנאה
אמנון סנאת תקיפא
לחדא ארי סניא
סנאת דסניא
מרחמת דרחמה
ואמר לה אמנון קומי
איוולת ואמרת ליח על
עסק בישתא דבתא
הרא מאחר נתא
דעבדת עמי אתאמר
לשלחותי ולא אבה
לקבל מינה וקרא ית
עלמיה משמשנה
ואמר שלחו בעניית דא
מלותי לבדא ואגוף
יתר שא בחרהא

ולא אבה לשמוע
בקולה ויחזק ממנה
ויענה וישבב אותה
וישנאה אמנון שנאה
גרולה מאד כי גדולה
השנאה אשר שנאה
מאחבה אשר אהבה
ויאמר לה אמנון קומי
לבי ותאמר לו אל
אדות הרעה הגדולה
הזאת מאחרת אשר
עשית עמי לשלחי
ולא אבה לשמע לה
ויקרא את נעריו
משרתיו ויאמר שלחו
נא את זאת מעלי
חחיו ונעלה לר
אחריו

ד"ק

רלכג

וקנה קשתה
למנון לשחק
קדור כדיוכל

שם להשיג מעטקשו ממנו פן יקיה לבו
אם ישמעבמון קולו בעבות אותה

סלף יעשה כן
בשראן לשכב

עם אחותו שחם
קיקזקן חיד
תודק לו קמלך
אך אמרה שלם

יעשה כן
בשראן לשכב

על אשה דרך
זכות אסלף יקיה

דרך אישור
ומזק קדור

שלם קיתר
תמר אחותו על

דרך קאמר
ולזה קמר

רבותם זכר
שתמר קיתר עת

יפתתאר
שכבעל כבנות

ונתעברק מדור
ולחר כן עתירה ונשאר דוד ולש שאמהלף קיתה צורת בעת שנתעברק ממנו קנהלף קיתה קנת עת

דוד ס' חין קבן קבא לשארלמן קשפחה קו מן קציה קרוי כן לשארל קקווא ולזה קמר כפרשת וארל

קמשפטים ככמס שילדו לשארלמן קשפחה קכעטת אשר קס עבדים לף ישראלים

ואת אנה ונל סלף ומעט ממנו שמוותרת
אמלך לפי שנתעברק צה אמה שקיה
כברית יפתתתאר שלקחה דוד צמלחמה
ומי שילדו כן לו צמלן קשפחה קו מן ק
וישחק אמן

קברית חין צמלן כדכר

וילאמר אמנון אל תמר הביאי
הכריה החרד ואברה מירך
ותקח תמר את הלכות אשר
עשתה ותבא לאמנון אחיה
החרדה ותגש אליו לאכל
ויחזק בה וילאמר לה בואי ש
שכבי עמי אחותי ותאמר לו
אל אחי אל תענני כי לא
יעשה כן בישראל אל תעשה
את הנבל הזה את ואננה א
אליך את הרפת ואתה ת
תהיה באחד הנבלים בישראל
ועתה דבר נא אל המלך כי
לא ימענני ממך

ואמר אמנון לתמר אעל
סעודת לאידרון בית מ
משכב ואיכול מן ידך
ונסיבת תמרית חליטתא
דעברת ואעילת לאמנון א
אחותא לאידרון בית
משכב ואקריבת ליה למיכל
ואתקין בה ואמר לה עור
שכובי עמי אחתי ואמרת ליה
בבעו אחא לא תענני ארילא
מתעבד בן בישראל לא
תעבדי ית קלנא הרואנא
לאן אוכל ית הסדי ואת
תהי כחרמן שטיא בישראל
ובען מליל בען עם מלכא
ארילא ימענני ממך

דרק

גזזים מעבדים קים לעשות משה ביום שקין גזזים
את צאנשוכן בעטין ככלעם אפרים סמוך לחרץ
אפרים וכן עס צאד לחי דוחי" ולן ככד עלנך שלן תקים קלכת
כלן עמך כבדות לרוב קוצאק" ויאמר" ולן
דרך נקאק צמו ולן יתן נל לעכדך

רלבג

ט שני אצטלס ארר
אמנן למדן מנזק ט
כבר תוכר קצאק כשיענווד קחדס
לדבר עס רעמו מנסה קצאק למרע
ועד טוב" ויקין גזזים כשקין לקס

גזזים קין שניקין
על קמנזק צמו
שאלן דוד לנכל
ט עליוס טוב
צאין וקנא קים
מיתחטלת אצטלס
שאלן מקמלך
שילך קוא ועבדיו
עמו לשמוח ולכבול
ולשתית עמו ט
ידעס זק דבר
בלת רחוי שיתרץ
ט קמלך נס
עסק זק כרי ט
שיתרצ דוד לשלן
אמנן עמו ולן
יקן חל לבת
דבר אמנן על
קצאק קראויק
לדיותצן אצטלס
וטן אמנן על
דבר תמר

ומלכא דוד שמעית בר
פתגמיא האלון ותקוף ליה
לחדא ולא מליל אבשלום
עם אמנן למכישוער טב
ארי שני אבשלום ית אמנן
על עסק רעניית תמר
אחתיה
תרתין שני ויהו גזזין ל
לאבשלום במישר הצור
רעם בית אפרים וזמן אבשלום
לכל בעי מלכא ואתמ
אבשלום לות מלכא ואמר
חא בען גזזין לעברך יויל בען
מלכא ועברוה עם עברך
ואמר מלכא לאבשלום דא
ברו לא בען גזזין בולנא ולא
עתקף עלך ואתקוף ביהודא
אבה למיזל וברכיה ואמר
אבשלום ולא יויל בען עמנא
אמנן אחי ואמר ליה מלכא
למה יויל עסקי

וחמלך דוד שמע את כל
חדברים האלה ויחד לו מאד
ולא דבר אבשלום עם אמנן
למרע ועד טוב כי שגא
אבשלום את אמנן על דבר
אשר ענה את תמר אחתיו
ויהי לשנתיים ימים ויהיו
גזזים לאבשלום בבעל הצור
אשר עם אפרים ויקרא
אבשלום לכל בני המלך ויבא
אבשלום אל המלך ויאמרהנה
נא גזזים לעברך ילך נא המלך
ועבדיו עם עברך ויאמר המלך
אל אבשלום אל בני אל נא גלך
כלנו ולא נכבד עליך ויפרץ בו
ולא אבה ללכת ויברכהו ויאמר
אבשלום ולא ילך נא אתנו
אמנן אחי ויאמר לו המלך למה
ילך עמך

קים אמנן קבן קכבור לדוד שראוי למלך אחריו ולדוד
על אצטלס קיתק שומק
נהעס דוד יתד צאמנן מנוולת מנאד קנעס
מנ

דָּרַק מַעֲלִים הֵן כְּדֹרוּסִין וְהַמַּעֲלִי קִזָּק עֲשׂוֹי בְּהַכּוֹת קִרְתֵּת
כִּי כֵן אָמַר וְעַלֶּה כְּתוּבַת פָּסִים לֹא רָמּוּ קַמַּעֲלֵי רֶחֱבֹת
עֲתִירָה וְהִיא זֶה קַמַּלֶּה יְדוּעַ שִׁטָּה וְיוֹעֵתָן שֶׁהָרַג כְּדֹרוּסִין כֵּן
הָרַג אֶת־כָּל כְּדֹרוּסֵי־בֶטֶן וְהַקָּרָה קֶלֶךְ וְעַקָּה עֲבַר בְּמִקְדָּשׁ
שִׁכּוֹת כֹּלֵמֶר קוֹלֵכֶת וְזוֹעֵקָה וְכֵן הֵן וְחֹלֶת מִיִּזְלֹעַ וְעִזְרָה

וְעָלָה כְּתוּנָא דְרַפְסִי אֲרִי
בֵּן לְבֶשֶׁן בְּנֵת מַלְכָּה
כְּתוּלָתָא בְּדֶרֶוֹטִין
וְאַפִּיקִיתָּהּ מִשְׁמִשְׁנָה
לְבָרָא וְאַנָּה רֶשָׁא
כְּתֵרָהּ אֲנוּסִיבַת תִּמְרָ
קִיטְמָא עַל־יִשָּׁה
וּכְתוּנָא דְרַפְסִי דְעָלָה
בּוֹעֲתוֹ שׁוֹאֲתֵידָהּ עַל־
רִישָׁהּ וְאוֹלָא מִיּוֹלָה
וְעוֹחָא וְאַמְרָה לָהּ
אַבְשָׁלוֹם אַחֲוֵיהָ
הָאֲמִינוּ אַחֲוֶיךָ הוּהִי עִמָּךְ
וּבִעָן אַחֲתֵי שְׁתוּקֵי אַחֲוֶיךָ
הוּא לֹא תִשּׁוּי יֵת דְבָרָךְ
לְפָתְנָמָא דְרִין וִיתִיבַת
תִּמְרוֹעֵיהָ בֵּית
אַבְשָׁלוֹם אַחֲוֵיהָ

רִלְבֵּן פְּתוּחַת פִּמִּים
לְבָשׁ מַעֲבָדִים
מִתְחַלְּפִים הֵימָּה דֶרֶךְ מַשָּׁל
כְּשִׁיעוֹר פִּסִּיד מַעֲבָדֵי חֵדֶּר וְכֵן
תִּמְשָׁךְ לְהִיט מַעֲבָדִים רַעִים—

ועתה אחות
קחריסי אחיך
קוץ זלזלין
ראוי לפרסם
נבותי ותשב
תמר ואוממק
שית אצלם
אחיק ידמרת
פ לבשתה
ולרצתה
מיתה אס
כלל חבריה
כטעם אדמרו
כל אעריה
אוממין
פ רחם
במ אוממק

קאנש וישא אברהם את שמו ואח' זלפרס—
אלה וקדומים לבס עם חסרון עטן קדומה ופרש ואוממה ענבו ואוממה

רד"ק

ט אס אמנן לבדו מעת אס כענ ולח קרי
וקנח מנח מעלן דכענ ולח קרי

ויברח" קיטער קעפּה אית עיניו כענ לשון יחיד וקרי
עמו לשון רבים מדרך אחריו זה קעס קי
צט קמלך ושאר קעס שקי עמס שס שפנו וצנו לרשאל
וקעפּה רחק

אותם נאס
מדרך שאחרי
קד מנח קד
ואמר קטני
סרס קדיעה
כנו ותדקו
את קילד ונולד
ויאמר יסנד
קעפּה
אמר לנט עס
צו וקנח אמר
למלך ט כט
קמלך נא
ואבישלוס

תלמי
עניקוד מלך
גאור שקי
אט אמר
ויתחל על צו
קיק מתחבב
על אדמנן
צו כל קימניס
שזכר אחר

כן וקס שלש שטס שקיק ארשאלס כגאור

רלב"ג

ויתחל על צו כל קימניס רל
ימניס רכס ט אחר שלש שטס

קס על אמנן ט מעת כמו שזכר אחר זה וקנח
אמר כל קימניס אקענ שלח קיק יוס כשנח ואפ
קמועדיס שלח קיק דוד דואנעל זה וקנח
מנחמנבן קרסו

ובען לאישיו רבוע
מלכא על לבית
פתגמא למימר כל בע
מלכא איתקטלו אהין
אמנן בלחודוהי מית
ועדק אבישלוס וקנח
עולמא סבואר ית
ענוהו וזא וזאעב
סגאתו מאורח כא
מאחורוהי כסמ
טורא ואמר יונד
למלכא הא בני מלכא
אתו כפתנס עברך בן
הוה וזא בר שצוהיח
למלכא והא בני
מלכא אתו ואר ימו
קלחון וכו' ואף מלכא
וכל עבדוהי בכו בני
סגאה לחרא
ואבישלוס ערקואר
לות תלמי בר עמיהוד
מלכא וגשור ואיתאכל
על בריה כל יומי

סגור מעת שבע
כתבך שמת רחן
וסך וכל ושתה
ואמר לעבדיו
ועתה מית למנח חט
צס קאכל אשיס
עוד אט קולך חנו
וקנח לא יסנד חל
וקנח כזק דאיו סג
למנח קנח מתחבב
כל כך וקנח לא יסנד
אין גא שקתר זה
קספן קנח ממנח
שקלט דוד קרי
קוית צס כטס
אחר מות קילד
אחל רחל על
עלנור דאגנ
קנח דבר יחייב
רענע וקנח
אקנח קדמונית
ולחל קורק
ממט זק קתחל
על קינת

רדק

ויפרץ בו כמו קפץ ויפצרו בו כוונתו עבדיו
שבתנו למעלה בעמנו בעל חוב כמו ויפצרו

ויצו אנשלים וגו' קלני קמלה קולת נחל פפמיס וירוז וחיזוק
וכן קלן שלחך קלני כ' משך ויען
יוכד בן שמעון וגו' שומק פשלה כלני

קרינת למען
קיתק שומק
כשו ט תמיד
קיק מקסר
כרעתו מיוס
פנות קר
תמיד חיות
ותי קרי כלני
נאנשלים קות
כמינא וכן ת
הרנס קשר ש
לנ כדרך דכמן
נקי

ואתקדף ביה אבשלום ושלח
עמיה ית אמנון וית כל בע
מלכא ופקד אבשלום
ית עולימוהי למימר חזון בען
בר ישפר לבא דאמנון
בחרא ואימר לבון קטולו
ית אמנון ותקטלון יתיה לא
תדחלון הלא ארי אנא
פקדית תבון איתקפון והון
לגברין גברין ועברו ע
עלמי אבשלום לאמנון
כמא דפקד אבשלום וקמו
כלי בע מלכא ורכבו גבר
על בורנתיה ואפכו והון
עד דאינון באורא

ושמועתא אתתלות דוד למימר קטל א
אבשלום ית כל בע מלכא ולא אשתאר
מנהון חריוקם מלכא ובזע ית לבושהי
ושכיב על ארעא וכל עבדוהי מעתה ין בר
מבוען לבושהי ואתיכ יונגם בר שמעא
אחיה דוד ואמר לא ייכר רבול ית כל
עולימיא בע מלכא קטילו אלהין אמנון
בלחודוהי מיתארי בליבא דאבשלום הורו
במינא מיומא דעני ית תמר אחתיה

רלבג

עלפי אנשלים קיתק
שומק כלשכר זק קיק

מסודר כפ אנשלים תמיד מיוס פנות
את תמר חיות ש כחש תמנא ירו
יקח נקמית ממנו

ויפרץ בו אבשלום ושלח
את אמנון ואת בל בע המלך ויצו
אבשלום את נערו לאמר ראונא
בשוב לב אמנון ביין ואמרתי א
אליכם הכו את אמנון וחמתם אתו
אל תראו חלואכי אנכי צוירתי
אתכם חזקו והיו לבני חיל ויעשו
נערי אבשלום לאמנון כאשר צוה
אבשלום ויקמו כל בני המלך
וירכבו איש על פרדו וינסו ויהי
המה בדרך והשמעה באה אל
דוד לאמר הבה אבשלום את כל
בני המלך ולא נותר מהם אחרי
ויקם המלך ויקרע את בגדיו
וישכב ארצה וכל עבדיו נעבים
קרעי בגדים ויען יונגם בן שמעה
אחי דוד ויאמר א יאמר אדני את
כל הנערים בני המלך המיתו בר
אמנון לבדו מת כי על פי אבשלום
היתה שיכה מיום ענתו את תמר
אחתיה

ונצח אל המלך וגו' ויש יוצאת קדברים נפיק' ואם קול סדר קמאל נפיק
מק קיק צריך לשאח חכמה לפי שהדעל פניו נחכמה למק שיאין לה קמאל
ס יוצא לה קיק יודע מענה קמאל שישים בפה כל קדברים אלה כל דבריו
קמאל הרע יועתן ואתה חתנ' לפי שחרר כן חזן קושיפה קמאל ואל
אל קמאל לפי כן
הרע יועתן ואתה
קראסן ואתה
כן קול נמקוס
באחיות נהרעס
ונמקעשטקס
ואמרת ואז"ל
פרשן כן
והאמר קראסן
לנשט קשער
אמר ק
קמאל חט רוע
לכנס וקס אמרו
לה לא שמע לך
קמאל סדרעס
עמדים עליו וזכו
שאמרס יראו
קעס' כלומר
קפידות ס אמרו לה
לה קמאל מקאל ותאמר
אשח אלמנה חט כהרע
אשח אלמנה חט ידוע
סמת חישק אלה כך
אמר קאשח אלמנה חט
זה ימים אכל עתה
חשוב
סמת חישק קוס חס
יקרע כח קשאר ל
צדק ואין מעל וגו'
ויכו קאמר
קאמרס וכן וישן
את מעמו וקמעת חית
לחס וקדומים להס
וקנה קמה כל קמפחה
על שפחה

וההבין לות מלכא ותכלילין
עמיה בפחומא הרין וישו יואב
ית פיתומא בפוכה ואמרת
אתה אדמתקוע לבלכא
ונפלת על אפה על ארעא
וסגרת ואמרת פרוק מלכא
ואמר לה מלכא מה לך
ואמרת בקושטא אתה
ארמלתא אנא ומית בעלי
ולא מתך תרין בני ואתנצאו
תרויהון בחקלא וליתרבי
בניהון ומחא חרית דר
וקטל יתיה

ובאת אל המלך ודברת אליו
ברבר הזה וישם יואב את
הדברים בפיה ותאמר האשה
התקועית אל המלך ותפל על
אפה ארעה ותשתחו ותאמר
הושיעה המלך ויאמר לה
המלך מה לך ותאמר אבל
אשה אלמנה אנכי ומת איש
ולשפחתך שני בנים וינצו
שניהם בשדה ואין מציל ב
בניהם ויכו האחר את האחר
ויבת אתו

סדר לה וישלפרש
קמאל הרע יועתן
אל קמאל לפי כן
הרע יועתן ואתה
קראסן ואתה
כן קול נמקוס
באחיות נהרעס
ונמקעשטקס
ואמרת ואז"ל
פרשן כן
והאמר קראסן
לנשט קשער
אמר ק
קמאל חט רוע
לכנס וקס אמרו
לה לא שמע לך
קמאל סדרעס
עמדים עליו וזכו
שאמרס יראו
קעס' כלומר
קפידות ס אמרו לה
לה קמאל מקאל ותאמר
אשח אלמנה חט כהרע
אשח אלמנה חט ידוע
סמת חישק אלה כך
אמר קאשח אלמנה חט
זה ימים אכל עתה
חשוב
סמת חישק קוס חס
יקרע כח קשאר ל
צדק ואין מעל וגו'
ויכו קאמר
קאמרס וכן וישן
את מעמו וקמעת חית
לחס וקדומים להס
וקנה קמה כל קמפחה
על שפחה

ויאמר
ולשפחתך
שט בטס ויטע שטקס
אתה חסד קכוי כרס
וקנה קמה כל קמפחה
על שפחה

ר"דק

ותכלה דוד פרושו כהן וזמיר כפשו דוד מלכא
למיפק על אנשנס רל חותה כפשו לנחת בעטרי
אנשנס מרוח חיותו לו על דרך כפשי יצא בדברו וקחכס רחב
פ' ותכל חסד דוד וקורא פועל יוצא כלומר חסדו חס אנשנס נקס
מרוח מנח עד שיתחזק דוד חל אנשנס וקרחוק שיצא חסד מעטרו

ר"לבג

ותכלה דוד קמלך
קורא ממעס כוסף
כמעס ככספה וגם כלתה כפשי
וקורא חס קמפדק וקרחוק ותכל
כפשו דוד קמלך לנחת חל אנשנס

בעבורו וקורא שחמ
לנחת חל אנשנס
דע יואב דכר
מתוך
דבריו וירא
מחמור לו כפ'
ושח ידו עלידי
סבב ונלגלג דבר
וישלח יואב
תקופה
חמרו דבריו זל
מחישנו תקופה
חל יואב מתוך
סבבנו נשמן
חכמה מנח
נחם וקיתת קשר
קמח דבריו
שמן וכן חמרו
תקופה חלפח
לשמן רל קשר
קמח דבריו נשמן
שכרן ישראל קיתת תקופה לפי קראו חותה חלפח לשמן כמין דקחלך ראש לחותות
וקיתת קשר נחלן של חסד דכרנו נח וסובל
נשמן רגל שמוסך שמן כמעט

ואבשלום ברח וילך
נשור ויהי שם שלוש
שנים ותכל דוד
המלך לעצמו אל
אבשלום כי נחם על
אמנון כי מרנו ידע
יואב בן ערויה כילב
המלך על אבשלום
וישלח יואב בקור
ויקח משם אשה
דכמה ויאמר אליה
התאבלי נא ולבשי נא
בגדי אבול חסובי
שמן והיית באשה זה
ימסרבים מתאבול
על בית

לכח חן חלנו כ
נחם על חמנו
כ מרת ויקח
מחם חסד
חכמה רל
יודעת לסדר
דבר יד
נחמק ונשכל
נחם נקס
מנח שחם
עצמה כחם
זה ימסר דכס
מתחלת על
מרת וזק וקית
נשתלם
ננדי חלפח
רסוך שמן
ורדבר
ורדבר
נחיתת לפט
במך

שכרן ישראל קיתת תקופה לפי קראו חותה חלפח לשמן כמין דקחלך ראש לחותות
וקיתת קשר נחלן של חסד דכרנו נח וסובל
נשמן רגל שמוסך שמן כמעט

רד"ק

וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ הַמַּדְבֵּר אֵלֶיךָ מִכָּכָה הַמַּשְׁפָּחָה הַזֹּאת אֲנִי וְאִם אֵתָּה לְעוֹלָם יוֹסִיף עוֹד
לִגְעַת בָּךְ וְאִמְרָה וְהִיא לֹא לְאִמְרָה מִדְּרֹךְ הַדְּקָדוֹק וְהַבִּיחוּתוֹ צִוִּירָךְ הִתְּנוּ ט
לְנֶקֶדָה הוּא מִדְּבַר אֶבֶן אִמְרָה וְהַבִּיחוּתוֹ כַּנֶּגֶד אֶחָד מִנְּעֵרֵינוּ הַעֲשׂוֹמֵרִים שֵׁם ט הַאֲבֵרָה
לֹא הִיתָה יְכוּלָה לְהַבִּיחוּת אִם לֹא אֶחָד מִנְּעֵרֵי הַמֶּלֶךְ וְתֹאמַר יִצְחָק ט
טִי אֲנִי מִפְּנֵי אֵלַי יוֹמֵת בָּנָה וְלִפְנֵי מִהֲרַעַת עֹאֵל קִדְּם כְּלֵימָה

במלך רעה לומר
שקיו רשם גאל

קדם ואם יערה
 במעלה למחר יטח
 האחר ויקרבו א
 אכלאם יאבע
 במעלה שלם יומת
 יאמעו קעאלים
 האטעם ולא יגע
 בו ויועץ הרגס
 ידבר כען מלכא
 מן דעתהם פס
 אוריתא דיה א
 אלקי ברין דלם
 לאמנא ארמא
 קדם צאל דמא
 למכלא וכך
 פדאי יזכור נא
 במעלה ארע וי
 שקפיד על אורד
 מדרך למצי

וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ הַמֶּרְבֵּר
אֵלַיךְ וְהִבֵּאתוּ אֵלַי
וְלֹא יוֹסִיף עוֹד לַנְּעִרָה
בְּךָ וַתֹּאמֶר יוֹסֵר נָא
הַמֶּלֶךְ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
כְּהַרְבֵּית גּוֹאֵל
הַדָּם לִשְׁחָרֵת וְלֹא
יִשְׁמְדוּ אֶת־בְּנֵי וַיֹּאמֶר
חַי־יְהוָה אִם יִפֹּל מִן־
מִשְׁעַרְתִּי בֶן־אֶרֶץ־הוּ
וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה
תִּדְבֹר נָא שְׂפָתַיךָ
אֶל־אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ דָּבָר
וַיֹּאמֶר דָּבָר

כפשות שאינן נשיות ירצה קדוך וזמן מקדוה
 על אלהם לשחת ואתה דוחק אותי"מאשרת בכך ארצה
 כהרעיון" ותאמר"דבר נא"אחרי שנתן לה מקד
 שאלה ממנו רצתה לעתקתה דבר ברמיון
 כדי שתן ש על דבר אלהים נא"

ר"ל כג

[illegible]

וַאֲמַר מַלְכָּא מִן דִּימַר
לִךְ מְלָא וְתִיתֵינָה
לֹות וְלֹא יוֹסִיף עוֹד
לֵאנוּקָא בְּךָ וְאַכְרֵת
יִדְכֵר בְּעֵן מַלְכָּא כֹה
רִבְתִּי בְּכַסְפֵּר א
אוֹרִית אֲדִינוּ אֵלֶיךָ
בְּרִיל דְּלֹא לֵאסְנָה
אוֹרְחָא קֹדֶם גֵּאִיל
דְּמֵא לְחַבְלָא וְלֹא
יִשְׁיַעֲזֵן יֵת בְּרִי וְאַכְרֵ
קִינִים הוּא יֵי אִם
יְפֹל מִשְׁעַר רִישֵׁי
בְּרִךְ לֵאדְעֵא וְאַכְרֵת
אַתְתָּא תִּלְלִיל בְּעֵן
אַמְתֵּךְ קֹדֶם רְבוּנִי
מַלְכָּא פִּיתוּמָא וְאַמַּר
מְלִילִי

בכך ארצה וידמה שאלו חמרה שיקו שם עדים
ולזה נשבעה כ לט דיע קהורה לך קיה בן מות
אם קיה קעטן כמו שקורה לו ואלו עד שחט
שקיה בן מות לט משפטי קהורה קנה קיה
יכולת למנך להטעו להורית שעה

ר"דק

ר"לב

תע את מעכה אחיו ונמיתו
קנה שאלתם ואת דימק מממ
שתקיה חשם עצמם גאל קדם
וקנה לא הותרו גאל קדם לרוב
קרוצח עד עמדו למע העדה למשפט ולזה

וקנה קמה וג' גם אתה יורש כמו שמתה יורש
קחור כן קחורטי וג' לבלתי שום לאישי
שם ושארית בט משפחה קם מתכוונן שאל
ישאר לאישי שם ולקשמיד אתה יורש כרי ש
שוקיו קם יורשים ככפי בעל כחין עליהם דין ומשפט

אמר דוד קי
ה' קס יפול
מעשרת נק
ארצה
על אדום ק
קמלך קשון וג'
לשון רצחת
בנה אהס
ירצמו בם
רמשפח
וקנה חמדה זק
דרך מוסר
לדא ת שקמלך
אשר כזק לא
יקח עצה
לכענ'

והנה קמה כל ה
המשפחה על שפחתך
ויאמרו חני את מבכה
אחיו ונמיתו וכוונפש
אחיו אשר ררג
ונשמירה גם את
היורש וכוונ את גחלתו
אשר נשארה לבלתי
שום לאישי שם
ושארית על פני האדמה
ויאמר המלך א האשה
לכי לביתך ואני אצוה
עליך ואתאמר האשה
החקועית אל המלך
עלי אדני המלך העון
ועל בית אבי והמלך
ובסאונקי

והאקמה כל זרעיתא
על אמתך ואמרו הבני
ית דקטל אחוריה
ונקטלניה בחובת
נפשא דאחוריה דקטל
וגשיעא אף ית
ירוחא ובען למיקטל
ית הר יחירי ד
דאשתאר בריל
דלא לשואה לבעלי
שום ושאר על אפי
ארעא ואמר מלכא
לאתתא איורי
לביתך ואנא אפקיד
עלך ואמ תאתתא
דמתקוע למלכא
על דילי דיבוע מ
מלכא חובא ועד בית
אבא ומלכא וכוורסי
מלכותיה וכווא

למיתו אעפ
שקדנחיו ט
לא קיו שם עדים
כמו שאמר
קבעו וזין מעל
במקם וזין
דין בט מסור
לשם ולא לבה
דין טחם לשמים
ואת קם גאל
קדם וקם לבנם
ולא ילכו אחר
קדין קטור
יתחש לורה
צורגשונג פ
שזין דיין מסור
לבט אדם אעפ
כן אמר סידדוק
גאל קדם וג'
אכלאל ארין
לבנם קם עלזה
אלא כוונתם

לשמיד אתה יורש כרי שירשו קם קמלה ואת אשר כלל כן וכוונ את גחלתו קמחירקל אחריות אישי וכו
קחור ויאמר אעפ עלך בט המשפחה עלך שאל יגע בכך על אדום קמלך קשון כפך כל
אלא שבתה לבטד קמלך כל עלך יקיה קשון קם כנמח אט וכוונ עלך ועל דברך ולא ישמר מקם
ויקדקו בט קמשפח

מקדנת גאל

דִּרְק

כִּי יִרְאוּ קַעֲסֵי כְּדֵר פִּרְשֵׁי טוֹפִי אֶחָד עֲתִילָת
קַפְרָשָׁקִי עַל גַּעֲרֵי קַמְלָךְ קַשׁוּעֵרִים אֶמְרָקִי
וְהַטִּי קִבְכוֹן בִּשְׁמִי עַל גַּעֲרֵי עֲרֵק אֶמְרָקִי קַפְחִידוֹת קַעֲסֵי שֵׁלֵל
תַּעֲלֵב עֲקָרָתִי לִפְנֵי קַמְלָךְ כְּדֵר זֶק־כִּי יִשְׁמַע קַמְלָךְ לִבְנֵי
אֶמְרָתִי מִכֶּכָּה קִישׁ קִנְיָ לִפְרוֹג אֶת
מִנְחֹלֶת אֱלֹהִים

וְתֹאמַר

שְׁפַחְדָךְ מִלְּחָד
שִׁיעָה קַמְלָךְ
עַל תְּקִירִי
כְּדֵר לִמְנוּחָה
לְגֹאֲשׁוֹ יִשׁוֹב
מִכְּדֵרֹו עַ
כְּמִלְּחָךְ קַשֵּׁי
אֶת קַמְלָךְ וְלֹא
יִקְוֶי־יָם כַּעַם
מִכְּדֵרֹו קַמְלָךְ
לִמְנוּחָה שִׁיעָה
מִנְעֻבֹו
וּמִכְּדֵרֹו
לְשִׁמּוֹת רַחֲמוֹת
וְקִדְרֵי כְּלִמְיָה
שִׁיעָה קַמְלָךְ
לִפְנֵי שִׁיעָה
לִפְנֵי שִׁיעָה

וְכִי שׁוֹמֵר אֶת הַמִּצְוֹת

וְכִי שׁוֹמֵר אֶת הַמִּצְוֹת

וְכִי שׁוֹמֵר אֶת הַמִּצְוֹת

וְכִי שׁוֹמֵר אֶת הַמִּצְוֹת

וְכִי שׁוֹמֵר אֶת הַמִּצְוֹת

וְכִי שׁוֹמֵר אֶת הַמִּצְוֹת

וְכִי שׁוֹמֵר אֶת הַמִּצְוֹת

וְכִי שׁוֹמֵר אֶת הַמִּצְוֹת

וְכִי שׁוֹמֵר אֶת הַמִּצְוֹת

וְכִי שׁוֹמֵר אֶת הַמִּצְוֹת

וְכִי שׁוֹמֵר אֶת הַמִּצְוֹת

וְכִי שׁוֹמֵר אֶת הַמִּצְוֹת

וְכִי שׁוֹמֵר אֶת הַמִּצְוֹת

וְכִי שׁוֹמֵר אֶת הַמִּצְוֹת

וְכִי שׁוֹמֵר אֶת הַמִּצְוֹת

וְכִי שׁוֹמֵר אֶת הַמִּצְוֹת

ר"ק

ולמה חשבת כזאת כלל יאמינו שאתה נשבעת
אלן ימות בנ' אבל יאמרו אם דבר קמלך קדבר

קזק כלשם וכשונג דבר חותק שקרי קולן חסין מעשין חששנים
שקולן כדחול לפי שקרב חסין וחיך נשבע קולן על זק שקרב
לחיו שלן יומת ולן יודח בי מות נמות כלן סופן למורר
וכמו קמים

קנגרים חרען
אזר לן יחסט
אחרי קשפים
צמקוס מדרון
שנגרים סופשן
בט חרס לן
יחסט עד אל
קנף מרדך
קמנע אצלן
צמנע אצלן
צמנע אצלן
ולן יחסט עד אל
קנף מרדך
קמנע אצלן
צמנע אצלן
ולן יחסט עד אל
קנף מרדך
קמנע אצלן
צמנע אצלן

ואמרת אתה ולמנ
חשיבתא בהרא על
עמא דין ומליל מלכא
פתגמא הדין כנגד חייב
בריל דלא לאתבא
מלכא ית בידוריה אר
מיתא דמאית האבמא
דמיתא שרון לארעא
דלא איפשר לרון
יתספון בן ליתא אפשר
לדינא דקושטא לקבלא
ממון דשקר ודמחשיב
מחשב בריל דלא
לבררא מיתא בידורא

ר"לכ

ומדבר קמלך קדבר

קזק כלשם ונג רל
וקנ קמלך מדר קדבר קזק שגרה
ט שקולן כמו חס על שלן קשיב אר
כדחול קולן חששנים ט חסין קמיתע על

דבר אצמקן
יעשק מר
שקריק חותק
כדבר עס זקת
רזא
קתקועתי בי
מות נמות
כלן כמו קמים
קנגרים חרען
אלן יחסט
לעמון מקהקרה
כזק קחדס
תמיד דורכס א
קמות ולן יחס
אלים נפא

ותאמר האשה ולמה
חשבת בואת על עם
אלהים ומדבר המלך
הדבר הזה באשם
לבלתי השיב המלך
את נדחוי כי מות נמות
ובמים הנגרים ארעה
אשר לא יאספולא
ישא אלים נפש וחשב
מחשבות לבלתי ירח
ממנו נדח

לכזל מן קמות רל שלן יכוד בוק קעטן שום אדם
ולן יחסט עד אל
קנף מרדך
קמנע אצלן
צמנע אצלן
ולן יחסט עד אל
קנף מרדך
קמנע אצלן
צמנע אצלן
ולן יחסט עד אל
קנף מרדך
קמנע אצלן
צמנע אצלן
ולן יחסט עד אל
קנף מרדך
קמנע אצלן
צמנע אצלן

קמלך כלן חסין שכן קולן סופן למורר
שחש אצלן יחסט עד אל
קנף מרדך
קמנע אצלן
צמנע אצלן
ולן יחסט עד אל
קנף מרדך
קמנע אצלן
צמנע אצלן

דלכנ סכנ על נלח מנח שלל סכנ על נלח קימנח חויה וזה לזית קימנח וינחל מרח
 שער ראשו ולפ שקנזיר להנחת קוח כזיר לשאר קדברים אשר נקם קנזירות כנו כזיר
 כפר שית כזיר למדת שקוח קימנח ולפ שזה קימנח תמנח משנה לשנה כנו ספר כזה קמקס למדת
 מנח שחנלס קימנח עלם מנחם שקלס נחן קמלך קנח קימנח שוקלזה נמשקל קמלך חס לפ שקימ
 מיתן ממשקל כסף חו זהב לזית קמקד חו לעמים חו קימ שוקל זה לזית קמלגת רמי שערני

רדק חל

כמו עלמנו וכן חל
 קקרים לחל על
 קקרים חל דבר
 עכדו עכדו עת
 וקרי עכדך וקעטן
 חקד
 ובאבשלוס

לח קימ חיש יפה
 כמנך לפטר קמרד
 שמרד נחטו ספר
 מנח שגכס לו זקט
 קימ יפה ונכר
 ושרלח קימ
 כמנח ונחמח
 נחטו ונשער
 ונחט חין רחני
 למנח נחט דוד
 כמנח ומרד חול
 שמנח נלח קמלך
 למנח חל שחמח

ויפל יואבאל פניו ארצה
 וישתחו ויכרך את המלך
 ויאמר יואב היום ידע עכדך
 כי מצאתי חן בעיניך אדני ח
 המלך אשר עשה המלך את
 דבר עבדך ויקם יואב
 וילך גישורו ויבא את אבשלום
 ירושלים ויאמר המלך יסב
 אל ביתו ופני לא יראה ויסב
 אבשלום אל ביתו ופני המלך
 לא ראה ויבא אבשלום
 לא היה איש יפה בכל ישראל
 להלל מאד מבקר רגלו ועד ק
 קדקדו לא היה בו מוס ובגלו
 אתה אשוי ויהי מקן ימים
 לימס אשר יגלה כי כבר עליו
 וגלו וישקל את שער ראשו
 מאתים שקלים באבן המלך

ונפל יואב על אפוחי על ארצה
 וסגיד וברך ית מלכא ואבך
 יואב ימאד ידע עכדך ארי
 אשכחית רחמין בעיניך רבנו
 מלכא דעכד מלכא ית פ
 פתגמא דעכדך
 וקם יואב ואור
 לגשור ואיתי ית אבשלום
 לירושלים ויאמר מלכא
 יסתדר לביתו ואפאי לא
 יהוי ואסתדר אבשלום לביתו
 ואפי מלכא לא הוא
 ונבא אבשלום
 לא היה גבר שפיר בכר
 ישדאל לשבחא לחדא
 מפרסתר גליה ועד כוחיה לא
 הוה ביה כומא ובספרותיה
 יתר ישיהוהו כומן ערן לערן
 דמספר ארי יקר עלוה ומספר
 ליהותקילית שער רישיה מתן
 סילעין במתקלא דכלכא

אחרי ומרד נחטו ונחט חין רחני
 ובגלו" אמר דמיתס כ חנלס כזיר עלם קימ כן קימ
 מר

רדק

קיד יואב עזתו ודברו יאס אס
לוימין ולשמאל אס חסר יור
וקור כמשמע וית' כמון יא וכן קאס ציר
רשע שקור חסר הרב קאית ופ' קפסו לדע
יונהן אס יא לטות ימין ושמאל מכל אס

דברת אלן כן
גיא כמון שרת
אומרת ענדך
יואב עט' ואס
כפר אד' יא
כמשמע יקין
פרושן כן אס
אס אחר עט
לוימין ולשמאל
מכל קדנרים
קאל אלן כחש
דבר אד' ק
קמלך כן קואס
ענדך יואב קור
עט ויקי אס
כמון כחש וכן
תכל מוטת אס
עיתך ויקי
מכל דבר נסתר

רלבנ

אס אס לוימין ולשמאל קרען כן שחין לטו
ימין ושמאל מכל אס דבר קמלך כן כן קור
קאמת' לבעטור סבב אסתפס קדבר' קנפס קדבר קור
מק שראוי סיפנא קדבר אלן וקור קתכלת קראוי וכלן
אמרק שקור עסק כן כרי סינע קתכלת קראוי

ואמר מלכא היד' יואב עמך
בכל דא ואתיבת אתתא
ואמרת הי' נפשך רבונ' מ
מלכא אס את למסטי לוימין
ולשמאל מכל דמלך לרבונו
מלכא ארי עבדך יואב הוא
פקדני והוא שוי בפומא ד
דא מתך ית כל פתגמא ה
האילן בריל לאקפא ית אפי
פתגמא עבד עבדך יואב ית
פתגמא הרין וריבונ' חכס
בחוכמת מלאכא דין למרע
ית כל רבארעא
ואמר מלכא ליואב הא כען
עברית ית פתגמא הרין ואיל
אתי בית עולמא ית אבשלם

ויאמר המלך היד' יואב אתך
בכל זאת ותען האשה ותאמר
הי נפשך אדני המלך אס אש
להמין ולהשמאל מכל אשר
דבר אדני המלך כי עבדך יואב
הוא צונ' והוא שם כפי שפרהך
את כל הדברים האלה לבעבור
סבב את פני הדבר עשה עבדך
יואב את הדבר הזה ואדני חכס
בחכמת מלאך האלהים לדעת
את כל אשר בארץ
ויאמר המלך אל יואב הנהנא
עשית את הדבר הזה ולך ח
השב את הנער את אבשלום

עמו ופרוש מכל מקא שמרתי וכמוקו רבס מקא מקרא לוימין מלך חסדא ין קעטן צהית קדבר מוזן מן
קעטן קקודס כמון שכתבן כספר מכלל לבעבור סבב וע' לדעת את כל אשר בארץ ען
דברך ען דברי אחר
שמשעת לדברי קאס קמרת דבר אלן צמעתך ונפחא מדוייקת
עשית ופרוש לנותה קמסחא חתה עשית את קדבר קזה לשלחן קתקועית לסבב קדבר על אבשלם כדך
קאיתו כדברך

ד"ק

ואם יש עין וקניית עין לא למען
קדשתי חמון מן ענין ענין
חיות וזכר חיותה עתה חיותה ודברים
כן דין מענין ככל ענין ענין
יד דרך על מקום דין כדרך דין ויד על
ענין חיות

הרעה
רוע למען
מקום קדש

ויאמר אבשלום אל
יואב הנה שלחתי איך
לאמר באהנה ו
ואשלחה אחי אל
המלך לאמר למה
באתי משור טוב לי
עוד אני שם ועתה אראה פני המלך
ואם יש בי עין והמיתני ויבא יואב אל
המלך ויגיד לו ויקרא אל אבשלום
ויבא אל המלך וישתחו לו על אפיו
ארצה לפני המלך וישק המלך ל
אבשלום ויהי מאחרי כן ויעשו
אבשלום מרכבה וסוסים וחמשים
אשר ציים לפניו וחשבים אבשלום
ועמד על יד דרך השער והיכל
האיש אשר יהיה לו ריב לבוא אל
המלך למשפט ויקרא אבשלום
אליו ויאמר אי מזה עיר אתה ויאמר
מאחרי שבטי ישראל עבדך ויאמר
אליו אבשלום דא הדרך טובים
ונבחים ושמע אין לך מאתר מלך

רלבן

וישק המלך לנפשו כשם
כשם וזה דין קדשתי חמון
עם חיות למען וזה מוסט של
ישראל וזה דין חמון כשם
קדשתי חמון כשם חמון כשם חמון

ואמר אבשלום ליואב
הא שלחתי לך
למימר אתה הלב
ואשלחתי לך מלכא
למימר למען אתה
מגשור טוב לי עד דאנא
חמון ויבא חמון
מלכא ואם אתה חמון
ויקטלני ואם לא יאב
לוח מלכא ויהי ויקרא לאבשלום
ואתא לוח מלכא וסגור ליה על אפיה
על ארעא קדם מלכא ונשיק מלכא
לאבשלום ויחמם בתרין ועבר ליה
אבשלום דתבין וסוסאן וחמשים ונבא
דחמון קדמוהי ומקדם אבשלום וקאים
על ביש אורח דרעא והיכל גברא
דיהוי ליה דין למיעל קדם מלכא למיין
ויקרא אבשלום ליה ואמר אי מזה קדו
אתוואר מחר שיבטיא
דישראל עבדך ואמר
ליה אבשלום חו
פתגמך תקיץ ואין
ישמע לית לך מן
קדם מלכא

מז

קבלה נדע כי מן הפסוק לא ראו זק"ם איפשר שינוי קימ מגדל שערנו לנפש שערנו לנפשות ט ולתנאים
מאנה לשנה כשיק כנר עליו שלם קימ יכול לנטל קימ מגדל חבלהם זל קבלה כנפירות קימ מגדל חיות
ולמדו מנזק ט מני סגדר כנזיר עלם כל ימי חייו כשיק כנר שערנו מקל כנר מנזר מנזר מנזר מנזר מנזר
קדש שחמיר וקיק מקץ ימים למים זקו מאנה לשנה ט ימים קוף שנה כמון ימים וקיק נחלתו נחון
המלך כנרמון נחלתו למלך כמון לא יקיק לך ככסד חבן שקוף משקל

דרק

ויאמר אל עבדיו
ראו חקת יונת
אל ידי כמון ל
למקום שדותי וכן
תה דקמניציה
לדליג
וקצתם קצתם
קוף עלדרך נח
קפה למדני
כעזו על שקוף
עצמו ילך עמקם
וקקריקור על
דרך קדרי קפה
וקוף צווי לרבים
ושמקם עטן חמד
קוף שקקרי יותר
קדנ

ואתלדו לאבשלום תלתא
בני וברתא חדא ושמה
תמר היא הותאתא ש
שפירת חיוני ויתבאבשלום
בירושלים תרתין שני
ואפי מלכא לא חזא ושלח
אבשלום לות יואב ל
לשלחא יתה לות מלכא
ולא אבה למיתי לרעה
ושלח עוד תענות לא אבה
למיתי ויאמר לעבדיו חזו
אחסנתא דיואב דסמיכא
לדילוליה תמן שערין
אזילו ואדלקוהא בנורא
ואדליקו עבדי אבשלום
ית אחסנתא בנורא

וקם
יואב ואתא לות אבשלום
לביתא ואמר ליה למח
אדליקו עבדך ית א
אחסנתא דילי בנורא

ויולדו לאבשלום שלושה בנים
ובת אחת ושמה תמר היא היתה
אשה יפת מראה וישב א
אבשלום בירושלים שנתים ימים
ופנה המלך לא ראה וישלח א
אבשלום אל יואב לשלח אתו
אל המלך ולא אבה לבוא א
אליו וישלח עוד שנת לא אבה
לבו ויאמר אל עבדיו ראו ח
חלקתיו ואבא לידי ולו שם
שערים לבו והוצתו באש
ויצתו עבדי אבשלום אר
החלקה באש

ויקם יואב ויבא אל
אבשלום הביתה ויאמר אליו
למה הוציתו עבדך את החלקה
אשר לי באש

ד"ר לבן

רד"ק

וַיִּשְׁלַח אֲבִי שְׁלוֹם מֶרְגְּלִים בְּכָל־
שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר ב
בְּשִׁמְעֵכֶם אֶת־קוֹל הַשּׁוֹפָר
וְאָמַרְתֶּם מֶלֶךְ אֲבִי שְׁלוֹם ב
בְּחִבְרוֹן וְאֵת אֲבִי שְׁלוֹם הַלֵּוִי
מֵאֲתִים אִישׁ מִירוּשָׁלַם
קָרָאִים וְהוֹלְכִים לְתַמָּם וְלֹא־
יִרְעוּ כָל־דָּבָר

מֵאֵלָיו בְּכָל שְׁבִטָא ד
דִּישְׂרָאֵל לְמִימְרֵי בְּשִׁמְעוֹן
יִתְקַל שׁוּפְרָא וְהִמְכְּרוּ מֶלֶךְ
אַבְשָׁלוֹם בְּהַבְרֹן וְעַם
אַבְשָׁלוֹם אֲזָלוּ בְּתוֹנְבָרָא מִ
מִירוּשָׁלַיִם וּמִינְוָאֵלִין ב
לְתוֹמְהוֹן וְלֹא יֵדְעִין כָּל מַדְעָם

וּלְמַעַן צַחַר הַמִּמְקוֹם

וישלה

קראם שילכו עמו לחברון שילך שם להקריב
ידעו דבר המערה שקיה בלבו וזכו לתעמם כמו ואיש מעד בקשת לתמו

רד"ק

ועל יצא כעו ואל ורעם על צמקם א וקדקתו
כדעמו וחרייטק נקושט"ו והיה נקדחיש
קצת מעמדת בגעיא וקרי"ט חסופה
טוכן לפטכס לחדכ כעו נחר"ו ויחי מקץ ארבעים שנה
אמר ורבותי זל ארבעים שנה מומן שאלו להם מלך

רלב"ג

ויגבר אצלם חת"ב
אנשי ישראל רל"ג
קדכרים קנזכרים כאלגכ לנכ מחרת
קמלך דוד ולקחו לו טבוח מעד לנכעם
אין ויקי מנקן ארבעים שנה יתכן שאלו
קארבעים שנה

ואמר אבשלום מאן
ומנינע דיינא בארעא
וקדמייתו כל נברא
דיה ליה דין ומעו
ואירעננה בקשטו ויהו
כד קריב נברא למסור
ליה ומושיט ית ידיו
ומתקף ביה ונשיק ליה
ועבר אבשלום כ
בפתגמא דהדין
לכל ישראל
ראתן למידן קדם
מלכא ונגיב אבשלום
ית לבא אינשי ד
דישראל ויהו מסוף
ארבעין שטן ואמר
אבשלום למלכא
אזיל בען ואשלים ית
גדרי נדרית קדם
מי בחברון

ויאמר אבשלום מי
ישכני שפט בארץ
ועלי יבוא כל איש
אשר יהיה לו ריב
ומשפט וחזקתיו
וחירו בקרב איש
להשתחות לו ושלח
את ירו ורחזיק לו
ונשק לו ויעש ח
אבשלום כדבר הזה
לכל ישראל אשר
יבאו למשפט אל
המלך ויגבר אבשלום
את לבאנשי ישראל
ויהי מקץ ארבעים
שנה ויאמר אבשלום
אל המלך אלכחנא
ואשלם את נדרי אשר
נדרתי ליהוה בחברון

קדמיל מעד
צניחת קמלכות
מישראל רל
מעטתה מעט
שאלו חו קתמיל
מעטתה מעט דוד
וחול קונד על
דוד נטח"ו
שארבעים שנה
יעמוד מלכות
דוד ולזק חש
אצלם שאלו
יקי קער
שתפור קמלכה
מנוד ודמ"ו
מפט וק שכנ
תש"ס מחשבת
קד"ינת חש
לכנ שתקיר
קממלכה ע

שג שאלו ישראל להם מלך יצא מרד
במלכותם ונכדג כמק מישראל

רד"ק

ברנלנו עמו וכן וכל קעס אשר ברנלנו וכן יצא עמינו ויצא בית המרחק כהרננו בלתי

רחיק כלנו מקום שקום רחוק מירושלם וברדס מלמד שברדס קרא קרא דכתיב שובנו לי יריחך ימלמד ש שפרשו ממנו וכל עלינו כיון לסטנו כיון שחמר עלפט

קמלך וכל הכרת

וכל הפלת ית וכל

קצתו וכל קלשיו

ואיפך שקין מ

משפחות ידועות

בשראל ורבותיו

ולפדשו אלה

אורים ודמיונים

ומלתוכל קזה

לפדוקם וכל

קצתם חמרו

כגים היו וט

את קצתם לא קים

ולפדעתם

ישראל היו שקין

מתעוררים בנה

וכמו עתה לעזור

לדוד וזקו שחמר

אשר נחו ברנלנו

מנענו בעטנו

כמו ויכדיו חוקך לרנלנו בעטנו וכבר פדסנו עור

למעלה בעטנו קצתם בדבר עמדת מלכס וית ברנלנו

עמינו רלעם את קצת חטפ' שלם כזכר ידועת את

קצת קים ראש לאלה קשש מלכות חיש וכן חמנו ויעבור

את קצת וכל אנשיו ויחמר קמלך אל את קצת

ויאמרו עבדי המלך

המלך בבל אשר

יבחר ארמי המלך הנה

עבדיו ויצא המלך

וכל ביתו ברנליו ויעזב

המלך את עשר נשים

פלגשים לשמר הבית

ויצא המלך וכל העם

ברנליו ויעמדו בירת

המרחק וכל עבדיו

עבדים על ידו וכל ח

הכרתו וכל הפלתינו

הנחלים שיש מאורת

איש אשר באו ברנליו

בנת עבדים על פני

המלך

רלכנ

ויצא קמלך וכל בית ברנלנו קצתו רכב על כוסים כדי

שלא יתפרסם לביהם קדושים חיות קולך ברנלנו לא יחשבו שקרא דוד וישלם לו מפת זקיות קמלך ויעמדו בית המרחק לל

בשתיקויה

ואמרו עבדי מלכא

למלכא בבל דיימר

רבונו מלכא רחא

עבדיו ונפק מלכא

וכל אינש ביתיה

עמיה ושבק מלכא

ית עשר נשין לחינו

למיטר ביתא ונפק

מלכא וכל עמיה

דעמיה וקמו באתר

רחיק וכל עבדיו

עבדיו על ידו וכל

קשתא וכל קלעיא

וכל נתא שית מאה

גברא דאתו עמיה

בנת עבדיו קדם מלכא

למעלה מקסוקס נס כן מנצחים כל ינה שיפלו

למעטנו נח זה דבר שיקים מנצחי קתוריה

כיון שנתעורר בפרשת יסלם ממך דבר לנשפא

ואיך כל הכרתו וכל הפלתו לפי שקין לפטקס

אורות שקל מידם לקים מקס כשיצמד ולזה

אינר כ כלם עברו עס דוד

סוף קים יודע מלך ישראל וברדש אחר אחר שיתעלו בכתב מעט לשם אנשים שיעזר שילכו
עמו וקיה מרדק בכתב קנא לשם אנשים ואחר כך לשם אנשים אחרים ולא היו יודעים אלו מאלו כן עשה עד
סקיו עמו מחרתם איש קרא קנא דעת קרואים וקולתם לתומם קרואים מדוד וקולתם לתומם מאנשים

רדק

את אחיהתפל כמון
אל אחיהתפל
וכן ואת טרד
יקנה את קולך
כמו ואל מעשרו
מגלה בזמנו את
קנאים עמכרון
סוף אחיהתפל
שיט מעשרו
מגלה ויטא אלנו
ויקשר עמו או
פי ויטא אנשים
ויקח את אחיהתפל
מעשרו מגלה
ויאמר קנינו
ונכרקה
סוף אל נמק
כשר לא יטא אל
קשר ואם ימנע
אותנו כשר לא
תמק לפסלמה

וישלח אבשלום ית
אחיהתפל גלונא
מלכא דרוד מקרתיה
מגלו ברבחותיה
דבחיא וזה מירדא
תקף ועבא או
וסע עם אבשלום
ואת אדמתו לות
רוד למימר אתפני
לכא דאניש ישראל
בתראבשלום ואבר
רוד לכל עברו
דעמיה בירושלים
קומו ונעירוק ארילא
תהילנא שויבא מן
קדם אבשלום איתו
למיל דקמא יחי
וידבקונא ויבכון
עלנא ית בשתמ
וימחיקרתא דפתום
דחרי

וישלח אבשלום את
אחיהתפל הגלונא יועץ
רוד מעירו כגלובתו
את הזבחים ויהי ה
הקשר אמיץ והעם
הלך ורב את אבשלום
ויבא הכנע אל רוד
לאמר היה לב איש
ישראל אחרי א
אבשלום ויאמר רוד
לכל עבדיו אשר
אתו בירושלם קומו
ונברחה בלא תהיה
לנו פליטה מפני א
אבשלום מהרו ללכת
פן ימחר והשגנו והיה
עלינו את הרעה והבה
העיר לפי חרב

רלבג

מעשרו מגלה יתכן
שאלו אל חכרון
מעשרו מגלה לא
מירושלם לרדת
סוף אל יתרצה
אחיהתפל לוייר
כנגד דוד ואם קיה
אומר לזרה ב
טרופא אל קיה
אחיהתפל מנע זא
לדוד טקו יועץ
דוד
וקדיח עליו אר
קרעה רוצה למר
ויטא עקוק ו
נחזק את קרעה
עליו

מנחם ויכה את קשר לפי חרב וזקו שאלו פן ימקד קדם שיעקד דבר אחר יטא אל קשר שיחזק שימנע
קנה לפי נמק חזק לברוך וברדש סוף ידון אותנו כשר קנחת ועוד חזק לבעל קבוס לרדיח את כסו
אין זו משה עד שימקדן כלו כן שקרתא פירענות לבוא ירא את סוף ככלו בדו

רד"ק

וַיֹּאמֶר דָּוִד לֵא-אֱתִילָךְ
וַעֲבֹר וַיַּעֲבֹר אֶתִי חֲנָנִי
וְכָל אַנְשָׁיו וְכָל הַטָּף
אֲשֶׁר אִתּוֹ וְכָל הָאָרֶץ
בּוֹכִים קוֹל גָּדוֹל וְכָל־
הָעַם עֹבְרִים וְהַמֶּלֶךְ
עֹבֵר בְּנַחַל קִדְרוֹן וְכָל־
הָעַם עֹבְרִים עַל־פְּנֵי־
הַדָּרֶךְ אֶת־הַמַּדְבָּר
וְהַנְּהָם צְרוּק וְכָל־
הַלְוִיִּם אִתּוֹ נִשְׁאִימָת
אֲרוֹן בְּרִית הָאֱלֹהִים
וַיַּצֵּק אֶת־אֲרוֹן הָאֱלֹהִים
עַל־תְּסֻכַּת הָעַם לֵעֲבֹר מִן־הַעִיר

ר"לכנ

ויעקב את ארץ
 כחלקים נ
 שכבר קעמיו
 איתו צמח
 אחד נר קעמ
 אצתו ועד א
 בתם כל קעמ
 לעבור מן קעמ
 ולשאל קעמ
 עדין אצתו קל
 קמול קיו דברי
 קמול קל קל
 צדוק לבדו צדוק
 קעמ קיו דברי
 נס כנס אצתו
 כיו קעמ יעל

וַאֲמַר דָּוִד לֹאֲתֵאנִי לְ
עֶבֶר וְעָבַר אֶת־יְנִתָּאָה
וְכָל־גִּבֹּרָהּ וְכָל־
טַפָּלָא דְעִמִּיתִּי וְכָל־
דִּי־יִי אֲרַעֵא בְּכֹן־
כָּל־עַמָּא עֲבָרִין
וּמִלְכָּא עֶבֶר בְּנַחֲלָא
דְקִדְרוֹן וְכָל־עַמָּא
עֲבָרִין עַל־אַפֵּי אֹרֶחַ
מִדְּבָרָא וְהָא אֲנִי
צָרוּק וְכָל־לֹאֲנֵי עִמִּי
נִטְלִין יְתֵאֲרוֹן קִיּוּמָא
דִּי־עֻאֲקִימוּ יְתֵאֲרוֹן
אֲרוֹנָא דִּי־יְיָ וְסָלִיק
אֲבִיתָר עַד־רִשְׁלִים
כָּל־עַמָּא לְמַעַבְרָא
מִן־כְּרֵתָא

הינלק' ונזה אלמ ויהועתן כן אביהר דע בנכס
איתכס"

קמנדבר ומנדבר איקרי מעקס מערעכע צומינתצן קרונ צין רחוק לער' לפ' און ורעכעס כדברס בענד
צוועך קדברו' וקוף תרע' ויעב' ודבר מעקס אקרועכע צבאס קמקע' ורהנה ויעב' צו ויענידו' וכו' ויעקס
לפ' ו' ויעל אצער קצון' לפ' פאט קיראק צ' ויעל אצער נכתל' לנד ארד עס קארון' נר
תעס כלקעס לענד מן קער' ל' גירוש' אב' רז' קבל' צווע' קיום נכתל' אצער מן קבוע' ג' נ' ל'
וקמט' צו דוק תחע' אצער ויאמר קמל' לנדוק אצער ארד' ו' קער' אלמ' נכתל' צווע' קיום צ' אצ'

ר"לכג

שבושכ עם קמלך פל עם אנשלים קמלך
שרע ישראל למלכות ככרי אלה לפ
שקתגדר בתי ימים רבים ואולי כולד שם ועתה נא
מקדוב כלומר ככרי אלה עדיין וגלה אלה אידך אטעך
עוד ופל גלה במלכות לשון גלות יש שקורא סמול קשט

ר"דק

וגם גלה אלה למקומך יתכן
אלה קיה יושב ברושלים שם
זמן מועט וקיר תמיד כע וכד למקומן
לפעתיק משם קטנו ולזה אמר לו ש ככרי אלה
ואמר לו תמול לך וקיום אטעך עמנו ללכת

וקורא קרוב ויש
שקורא סמול בלש
שם אלה במקום
למקום כמנוח וכן
ויגש אל מנחם
ומלת למקומך דגן
עם שבושכ וזכר
כחל חמר שוב
למקומך ושבת
קמלך ומקומן
קיה ירושלים שם
נא שבת מנחם
וכעט קזה ת
אלה של קדשקו
עם שוב אל שקום
טו חמר ואף גל

ואמר מלכא לאית גתארה
לכא תיזיל אף את עימנא תוב
ותיבעם מלכא ארי נוכרי את
ואף גלי את איזיל לך לאתרך
תמלי אתיתא יומא דין א
איטליליך עימנא למיזל
ואנא איזיל לאתר דלית אנא
ירעלאן איזיל תוב ואתיבית
אחד עמך ועבד עמהון טיבו
וקשט ואתיב אתיב מלכא
ואמר קיים הוא יתהיי רבוע
מלכא אלהן באתרא דיהא
תמן רבוע מלכא אס לכותא
אס לחי ארי תמן יהא עבדך

ויאמר המלך אל אתר גת
למה תלך גם אתה אתנו שוב
ושב עם המלך כי נכרי אתה
וגם גלה אתה למקומך תמול
בואך והיום אנעך עמנו ללכת
ואני הולך על אשר אני הולך
שוב והשב ארתי אהיך עמך
חסד ואמת ויען אתי את המלך
ויאמר חי יהוה וחי אדני המלך
כי אס במקום אשר יהיה שם
אדני המלך אס לכות ואס
להיום כי שם יהיה עבדך

את חזיון לך לאתרך

תמול חמר כעט וקרי טול וקעטן אחד אלה שזקמן קהל

וזקמן ככרי ואת קולך על אשר
אם קולך על כמנו אלו ויתפלל עלי כלומר אה
בולך אל המקום אשר את קולך נמקרה כ לא ידע אנה הלך כחדס ברח ותרנס יונתן ואנא חזיל ללכת
דלית אצלי דע לון אנא חזיל את אחיך עמך קס בנתים שש בראות חיש שבו עמו מנחם קדו ואמת אס
בנחזיק לך חסד ואמת על מנה שפשית ואת מכר כ לכך טוב עמי ויונתן תרנס ואתיבית אחיך עמך
ועבד עמקון טיבו וקשטי ויען
ולא קרי וקמלית קאלו
כ אס במקום אס כעט וקרי וקעטן אחד אס כעט

ר"ק

בעברות המעבר כן מעבר וקרי
בעברות טעם קטע בעבר מל

קדוה ופ' קרי פתגמו צמחרי מעבר
ושמקם כחוקים בעטן אלף שקרי יותר קדו
ורור" צמח קזית' פתג' צמח קדמו

זיתא

ועל שם
לשתנות לוי
משם ש מקר
קזית' יראק אדם
מקנס טר
קמקד' וזעפ
סלף קיק שם אז
שית נס מקנס
קזית בעצמו
קיר ידוע עד
שקמנד קסח
לדוד שית מונח
ערן ארנש קיסא
אזמ' גמל מקנס
קיק ידוע נקלם
ש נכר קזית
יקיק שית' אל
לח קיו ידען נחי
זק מקנס עד שקמנד
נד לדוד' ויש אומ'

ר"לכ

ודוד שלם צמח קזית' וזו קר
קזית' שקית' אל ירוש' אל

שית מקד' וזית' ש לך דשת מקנס קדו קיק דוד
מקנס צמח שם לשתנות שם לוי וזו אומנד
אזר שיתוק שם ללוי

בעיבות

ראו אנכי מתמהמה בעברות
המדר ער בארבר מעמכם
לחגד ליושב צדוק ואביתר
את ארון האלהים ירושלם
וישבו שם יורד עלה במעלה
הזית' עלה ובוכר וראש לו
חפיו והוא הולך יח וכל העם
אשר אתו חפיו איש ראשו
ועלו עלה ובכה יורד הגר
לאמר אחיתפל בקשרים עם
אבשלום ויאמר דוד סבל נא
את עצת אחיתפל יהוה ויהי
דוד בא עד הראש אשר
ישתחוה שם לאלהים וחנוה
לקראתו חושי הארבי קדוע
בתנתו ואדמה על ראשו

חזו ראנא מעכב במישר
מדרבא עד דימטי פתגמ
מנבון להואה ליואחב צדוק
ואביתר ית ארונא ד' ירושלם
ויתבונתמן ידור סליק בבכנא
דטור ויתאסליק וכו' ורישיה
ליה מברך והוא אויל יד וכל
עמא דעמיה בריכו ובכר רישיה
וסלקן מיבק ובכין יורד
איתחיה לבימר אחיתפל
במרדא עם אבשלום ואמר
דוד קלקל בען ית מילגא
דאחיתפל ית יהוה דיד אלא
עם די שטרא דיסגור תמן
קדס ית והא לקדמות ח' הושי
אירבאה מבוען לבושור
ועפרא רמי ברישיה

ודוד קנד חסר ללך קשימוס' ופרוש
כל אלה בעיבור' וכו' וקדוה וזכרון
דוד נא עד קראש' ראש קר קזית' וכן תרגם יונתן
שקיק רעין

ש מנקר קזית' קיק דנא קאל שקיק ט קזית'
ולדוד קנד קזית' וכו' וקדוה וזכרון
קמנד וינד לעקב ויאמר לנסף ויהי
עד ריש טורא' אשר שיתוק שם

רד"ק

ודוד עבר ועל מלכותם לחס תי' מלכות נדיצין דלחס ומלך
אתכלן דעכטן ישיין ומלך מוכן דתלתא ונרצח דמלך
ופי מלך מוכן דתלתא מלך למדין של דלחס וקס תלמי ישיים
ונקרא דתלתא מוכסין קרצו מקתלמיס קינסי יחד ועשין
מקס כמו ככר לחס ונקרא דתלתא מוכסין

רלבנו

ודוד ועל
ומלך קין
דוד וימר
מכשדות

קינסי מלך קין

אלטנא מלך אלף
לדוד לבי מלך
לרכב לנשי מלך
טל קטח קין
אחת מנשי אלף
עשר פלגים ל
למור קטח ול
לקחו כחמס מ
מרכב לנשי ט
צמסון יצאו כ
בוריס כמו
שמן לחס דוד
קינו וכדק
ואמר מיקרו לכת
ולחם
וקין כן כעב
בלמד ואינה
נקראת וכד
כדכד דעתו כ
צמלות קין
וכדומי קין
וקלמ קינסי
אין ל מלך

ודוד עבר מעט כהר אש והנה
ציבא נער מפית שת לקראתו
יצמר חמרים חבשים ועליהם
מאתים לחס ומאה צמקים
ומאה קין ונבל יין ויאמר ה
המלך אל ציבא מה אלה לך
ויאמר ציבא החמרים לבית
המלך לרכב ולהלחם והקין
לאכל חמרים והיין לשתות
היעף כמדבר ויאמר המלך
ואיה בן אדניך ויאמר ציבא
המלך הנה יושב בירושלם כי
אמר היום ישיבו לי בית
ישראל את ממלכתאבי
ויאמר המלך לציבא הנה לך
כל אשר למפית שת ויאמר
ציבא השתחויתי אמצא חן
בעיניך אדני המלך

ודוד עבר ועל מדין טורא הא
ציבא עליבא דמפית שת ל
לקדמותה וווגה כרין השיקין
ועליהן מאתן נדיצין דלחם
ומאה אתכלין דענבין ישיין
ומאה מנן דבילתא ונרצח
דחמרא ונאכר מלכא לציבא
כה אילין דך ואמר ציבא
חמריא לבית מלכא למרכב
ולחמא ודבילתא למיכר
עולימיא וחמרא למשתה ד
דמשלהי כמדברא ואמר
מלכא ואנכר דבונך ואמר
ציבא למלכא הא יתב
בירושלים אריאמר ויבא דין
יתבון לי בית ישראל ית
מלכותא דאבא ואמר מלכא
לציבא הא לך כל דלמפית שת
ואמר ציבא מודינא אישכר
דחמין בעיניך רבונ מלכא

בשינוש וקיא כלמלך קרע למכר וקלשיל למשלים למנות חמס
והדומים לחס ואמר וקין וכלל קמוקים ט קטרת קינסי כלם שדות קין דס

דריק

וְאָמַר לִיה דְּרוּר אִם עֲבַרְתָּ
עִמִּי וְתָהּ עָלַי לְמָטוּלִי
וְאִם לִקְרַת אֶת תּוֹב וְתִמָּן
לְאַבְשָׁלוֹם עֲבַרְךָ אֲנִי
מֶלֶכָא אִיהָא עֲבַרְתָּ
דְּאַבְרָם וְאֲנִי מִבְּכִי וְכֶעָן
וְאֲנִי עֲבַרְךָ וְתִקְלָקִיל לִי
יְתִמְלֵכָא דְאַחֵיתָּפְרִי
וְהִלָּא עֲמָךְ תִּמְן עֲרוֹק
וְאַבְיָתֵר כְּהֵנָּא וִיהִי כָל
פְּתוּמָא דְתִשְׁמַע מִבֵּירָתִי
מֶלֶכָא תַּחֲוִי לְעֲרוֹק
וְלֹא בֵיתֵר כְּהֵנָּא דְאִי
תִּמְן עֲמָהוֹן תְּרִין בְּנֵיהוֹן
אַחֵיכֶעָן לְעֲרוֹק וְיִהְיֶנָּה
לְאַבְיָתֵר וְתִשְׁלַחֲוֹן דְּ
בִרְהוֹן לוֹתִי כָל מַדְעִים
דְּתִשְׁמַעֲוִין וְאַתָּא חוּשִׁי
שׁוּשְׁבִּינָא דְּרוּר לִקְרַתָּא
וְאַבְשָׁלוֹם אַתָּא לִירוּשָׁלַיִם

וַיֹּאמֶר לוֹ דָּוִד אִם
עָבַרְתָּ אֵלַי וְהָיִיתָ
עָלַי לְמִשְׁאֵל וְאִם
הָעִיר תִּשׁוּב וְ
וַאֲמַרְתָּ וְ
לְאַבְשָׁלוֹם עָבַדְךָ
אֲנִי הַמֶּלֶךְ אֲהִיָּה

רִלְבֵּנִי וקוּיָהּ
עַל
לְמַעַשׂ יִהְיֶה כֵן שֶׁלֹּא קוּיָהּ
בְּטוֹר וְקוּיָהּ זָקֵן וְקוּיָהּ
מִפֶּטֶט זֶה תִּפְּטֹעַת כ
בְּנֶדֶק'

עֲבַד אֲבִיךָ וְאֶנְיָמָא וְעַתָּה וְאֶנְיָ עֲבַדְךָ וְהַפְּרַתָּה לִי אֵת עֲצַת אֲחִיתָפֶל וְהִלָּא עִמָּךְ שֵׁם יְצֻק וְאַבְיָתָר הַכֹּהֲנִים וְהִיָּה כָל הַדָּבָר אֲשֶׁר תִּשְׁמַע מִבֵּית הַמֶּלֶךְ חֲגִידָה לְיֻזָּק וְלֹא אֲבִיָּתָר הַכֹּהֲנִים הִנֵּה שֵׁם עִמָּם שְׁנֵי בָנֵיהֶם אֲחִימַעַץ לְיֻזָּק וַיְהוֹנָתָן לְאַבְיָתָר וּשְׁלַחְתָּם בְּיָדִם אֵלַי כָּל דָּבָר אֲשֶׁר תִּשְׁמַע וַיָּבֹא חוֹשֵׁי דַעַד דִּרְדֵּי הָעִיר וַאֲבִישָׁלוֹם יָבֹא יְרוּשָׁלַם

לשון נבדל מן המדות וכן דרך לשון הערב ויבא רעה דוד ית' שושנתה דוד כליל אוקם
שדיק עמו תמיד וכן על עצתו וכן חזק הדברי קימים נספח שרי דוד יחזיק קארס רע דוד
היגלך יטח ירושלם כשנא חזק קארס בנותה שעה קיח חזקלם ככנס לירושלם

דרכ

ויאמר המלך וגו' ויקלל כן עת וקריב ושמע
קדושים בעמך וס' יא עת טו וקרי כלל וו' יא
ימלל כלל ימלל כלל ימלל כלל ימלל כלל ימלל כלל
ושרשו קריב קריב לבנות אבות לעשש שט" א לי ידק יא
ששש כלל ימלל בעמך שטט טו וכן בדברי רט' זלמשן

רלבנ

כ"ה קמר ל' קמר ל' קמר ל'
לפעד ט חול מוקש'
נביא לפעע זה קעש לרוד ולזה קין
ראוי שיהיה לו נמטעט כקש' שלט
בכל אשר יחפץ ומי שיהיה לחלק על
מחשבתו יתשר

כל ידע וברכה
במ' מעטן ונל
דינעט שט ו
וקריב קריב שט
כלל ימלל ימלל
קליל עת טו
וקריב טו וקעטן
א' ט חכוי ידען
עס קעטל ועס
קעטל וכן כטת
תמל' וילך
נחמס לעמיע' ו
טל קיו מעשים
אות קאכטס
זקעטס רחוק
קריב מעטן אל
לעמיע קריב מעטן
ועט כעט
יכסל לחזק קעטן
טרי קיקל אס
אין ועט לכו
אוקשטן עט
וכמא מעקדק
קרי וקרי
קריב

ויאמר המלך מח לי
ולבם בני ערויה כו
יקלל ובי יהוה אמר לו
קלל את דוד ומי אמר
מדיע עשית בן ויאמר
דוד אל אבישוי ואל
כל עבדיו הנח בני
אשר יצא ממעי מ
מבקש את נפשי ואף
בי עתה בן הימני חנהו
לו ויקלל כי אמר לו
יהיה אולי יראה יהיה
בעניוה שייב יהוה לי
טובה תחת קללתו
היום הזה וילך דוד
ואנשיו בדרך ושמע
הלך בעלע ההר
לעמיתו חלוק ויקלל
ויסקל באבנים לעמיתו
ועפר בעפר

ואמר מלכא מה לי
ולבן בני ערויה כרין
ילטיט ארי מ' אמר
ליה לטיט ית דוד וכן
ימר כרין עברת
בן ויאמר דוד לאמישוי
ילכל עברוהי הא
כרידאולרית בעי
למקטלי ואף ארי
בען בר שבת בעמך
שבוק מניה וילטיט
ארי אמר ליה ית
מא'ם גליא קדם ית
רמעת עיני ויתכני לו
בעי כבתא חלף לוטתיה
ומא חרין ואול דוד
ונברוהי בארחה
ושמע אול בסט
טורא לקבליה אול
ומלטיט ומרגים
באבנא לקבליה
ומשדי עפרא

עליהם כמו שטעו
ארי יוסף לוסף
למלך מעטן מ
חלמונתו וזה קרי
סנה חל שקניש
לדוד קחלמונת
קס" חל ידק
ח' כלל ימלל
קש' בעט טי
וקרען כזק בעט
מק שטט דוקות
מקבזויס קלל
ואט סונס לכט
קש' וקעט שט
לח' די לעטס
מקמיע קריב מוט
זאת כטונא אשר
אט כה מכטל חל
קיד פת חול
ישיל קש' טונא
תחת כלית אשר
קל אונת קיוס
קזק

ד"ק

וזה המלך דוד עד בחוריו
בדברי קימים עלמות וכן ה' עלמות ועלמות בחוריו
עמך אחד ויסקל נאכמס קאלך אכמס כמון
ואיט קפך קאל כמון שכתב
סקל קמסקל נאכמס

ד"לכנ נא נא איש קדמוס
יתכן שקראו איש
קדמוס כדמוס רב
שפך וקראו איש קדמוס על דבר זה
שכע אשת אוריה קחות

פעל קל וסקל ונאכמס
ר' יונת פ' סקל מיאכנ
שתלמו אכמס
סס מנסט קמיט
וקמיט קוצ
מנשול הדרכים
וזקו שאמנר
קרימון מנשול
מנרדך עמי
ומס מיאכנ כ
נמקוס טר
כמון יא מנסט
נא שקול כמון
יא נסיט אהו
תהיק קמס
כמנשנע ויקיק
פ' סקל קמסקל
מנאכמס גדולות
מנימיון ומנשנע
כל קמס
וקנכריס שקין
מנימיון דוד
ומנשנע קירה
מנאכמס

ואתא מלכא דוד עד עלמת
והא מתמן נברא נפיק מורעת
בית שאול ושמיה שמעי בר
נברא נפיק מיפק ומלטיט
ומרמס באכמס ית דוד וית
כל עברי מלכא דוד ובר
עמא וכל נברא מימניה
ומשנא ליה וברין אמר ש
שמעי בלטיטותיה פוק פוק
נברא חייב קטול ונברא רשיע
אויב עלך וכלי חוב בית
שאול דמלכת תחותיה
ואילח וית מלכותא בידא
ראשלוס בדרך והא את
כבשתך ארי נברא חייב קטול
את
אבי שיבר צרויה לבלבא
לבא ולטיט בלבא מיתא
הרין ית דבונ מלכא אעבר
בען ואעריית רישיה

ובא המלך דוד עד בחוריו
והנה משם איש יצא ממשפחת
בית שאול ושמיו שמעי בן נרא
ויצא יצא ומקל לו ויסקל
באכמס את דוד ואת כל עבדי
המלך דוד וכל העם וכל
הנברים מימיו ומשנא לו וכה
אמר שמעי בקל לו יצא יצא איש
הדמיס ואיש הכליעל השיב
עליך יהוה כל דמי בית שאול
אשר מלכת תחתו ויתן יהוה
את המלוכה ביד אבשלום בנך
ודנך ברעתך כי איש דמים
אתה ויאמר אבישי
בן צרויה אל המלך למה יקלל
הבל כהמתהוה את אדני המלך
אעברה נא ואסירה את ראשו

אמר ונא איש קדמוס ה' נברא חייב קטול ויטל פדש שחשדו בדמי איושנשת ונברא אכמס
וזקו שאמנר קירה כל דמי בית שאול אשר מלכת תחתו
כל דמי בית שאול כל חוב בית שאול
וזקו שאמנר קירה כל דמי בית שאול אשר מלכת תחתו
וזקו שאמנר קירה כל דמי בית שאול אשר מלכת תחתו

ד"ק

ויטו לנשלים קהל קמורו לנשלים על הגב שיתאו
שם קפילגשים וישכב נשלים עמקם תוך קהלם
וזקו לשע כל ישראל כלם ראו שכתב עמקם לספר תוך ק
קהלם וית' וכגדו לנשלים קיפוטן על חגורא' וכדברי רזל
קיפוטן שמועמדים ארבעה עמודי עזים וכוסין עליהם
וסבבתי רגלם

יריעות וקוצ
קהל נטוי
ועצת' כאשר
שאל חיס
כדבר קהלם
חיס קרי ולא כעוב
וקבעו רלעלרוד
כן קיתם עטת
ככונה ומתחממת
לרוד כמו חס קיה
דוד שאל כדבר
קהלם ש אחיהפל

ויטו לאבשלום האהל
על הגויבא אבשלום
אל פלגשי אביו לעיני
כל ישראל ויעצת א
אחיהפל אשר יעץ
בימים ההם באשר
ישא ברבר האלהים
בן כל עצת אחיהפל
גם לרוד גם לאבשלום

יועץ קיה לרוד כמו שאומ' בדברי קימים ואחיהפל יועץ
למלך וקרי חיס כלמ' לכל אדם קמתעץ ט' ומק שאמר
לרוד ט' אלו קיה יועץ תמיד ומק שאמר גם לרוד גם
לנשלים קיחד לרבות על חכמו גם נאכס גם
נכרכס ט' עתה שכליות יועץ חנשלים כמו שקיה יועץ
דוד וכדבר חיס קרי ולא כעוב לא קיה חיס אלא מלמד גם
לנשלים ואעפ' שזה קיתה תחלת עטת לנשלים דבר
קפילגשים עצה ככונה קיתה ואעפ' שקיתה לרעה ט' כ
כדבר קהול חזקו ידי כל קעם אשר איתו וידע ט' לא יעשא
עוד אצו שלם עמו וגם קעצה קזית קאחרת קיתה
ככונה ואלו כעשתה קיה נכרג דוד כדברו אלא שקקנה
עק למפר קעצה

ד"לכג

ויטו לנשלים ונ' קנה
כזה עתקיים מנה שיער
לוקא' לרוד נאומרו קטמקיס עלך
רעה מנחך ולקחת את נשך לעינך
ועתה לרעך ושכב עם נשך לשע ק
קשמא קזיתם

ונגרו לאבשלום
קינפין על איגרא
ועל אבשלום לורד
לחינת דאבוהי לעיני
כל ישראל ומילכא
דאחיהפל דמליך
ביומא האנון במא
דשאל נברא
בפיתומא דיש בן כל
מלכא דאחיהפל לאף
דודאף לאבשלום

קנה עשיר
נשאר וחמאעא
את קדבר קזה
כגד כל ישראל
וכגד רשמא
וקנה יעץ לזה
אחיהפל לשטן
ט' חול יקשט
שקיה זלר
קתחנול לנחון
קתלג ישראל
חס יסר קתדוד

ולזה יראו מלמרווד כדוד אך כשיראו קפועל
קמנוש מנשלים כגד אצו חז יתבאר להם
ט' כנאש את אצו ושחין זק קעטן ער כד
קתחנול לנחון לבכס ולט שקפילגשים כל
כענה וכל קידושין שם דיין כרין מפתה
קאכ שקיה מותרת לבן כן עצה אחיהפל קב
אחיהפל קיה אצ חכה שלבת שבע חכה
דוד שגבגרי דוד חלעם כן אחיהפל
קבולט וקנה נשכע קיתה בתחלעם וקנה
עכ' ספר ט' עטת קיתה תמיד בתכלית מנה
שאמר מנה מנה קבוע חל קתכלית לרוד כהיות
יועץ דוד ויחר שקיה נקשרים קיתה עטת
שלימקם כן לנשלים כגד דוד מנה ח

דִּבְרֵי יִסְפָּא שֶׁ בְּחֻמֵּי כְּמוֹ שְׁמוֹ לְמַעַל וְנָח קִמְלָךְ דּוֹד עַד בְּחֻמֵּי וַיֹּאמֶר חוֹשִׁיָּהּ לֵאמֹר
 חֲקִיק כֵּן מִלֵּךְ וְקָרִי טוֹ וְכֵן קִבֵּל דְּרֹךְ תַּמְיִקָּה וְקָרִי כְּמִשְׁמַע
 וְקִמְעַנְךָ קִשְׁמִית לְמַעַל בְּחֻמֵּי חֲלָךְ לְמִי חֵט אֲעֻבֵּד כְּלִי מִשְׁמַע פִּמְסִי קִיָּה קִרִּין עַל לְבוֹא חֲלָךְ
 וַיֹּאמֶר קֵט לְכֵס לְשׁוֹן תַּפְאֶרֶת לְוֹ פִּי חֲתָק וְקִחְכְּמִים אֲשֶׁר חֲתָק וַיֹּאמֶר וְחֻזְקוֹ יִדְכָּל אֲשֶׁר
 חֲתָק יִשְׁעָה יִדֵּס רַפָּה לְעֻזּוֹ לֵךְ שְׁמוֹנִים כִּלְכֵּס קִבֵּן יִתְקַרֵּץ חֲלָךְ חֲנִי
 וְחֻזְקָה שׁוֹמֵר לְמֶלֶךְ וְיִמּוֹ לְמַעַל קִחְלָךְ עַל קִבֵּן

וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ וְכָל הָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ עֲצִימִים
 וַיִּנְפֹּשׁ שָׁם וַאֲבִשְׁלוֹם וְכָל הָעָם אִישׁ
 יִשְׂרָאֵל בְּאוֹר וְשִׁלּוֹם וְאַחִיתָפֶל אִתּוֹ
 וַיְהִי בְּאֲשֶׁר בָּא חוֹשִׁי הָאֶרֶץ בִּרְעָה רֹדֶר
 אֶל אֲבִשְׁלוֹם וַיֹּאמֶר חוֹשִׁי אֲבִשְׁלוֹם
 יְהִי הַמֶּלֶךְ יְהִי הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר אֲבִשְׁלוֹם
 אֶל חוֹשִׁי זֶה הַכֹּרֶךְ אֶת רֵעֶךָ לִכְהֹלָא
 הַלֵּכֶת אֶת רֵעֶךָ וַיֹּאמֶר חוֹשִׁי אֶל
 אֲבִשְׁלוֹם לֹא כִי אֲשֶׁר בָּחַר יְהוָה וְהָעָם
 הַזֶּה וְכָל אִישׁ יִשְׂרָאֵל לֹא אֶחָיָה וְאִתּוֹ
 אֲשִׁיב וְהַשִּׁנִּית לְמִי אֲנִי אֶעֱבֹד הֲלֹא לִפְנֵי
 בָנוּ בְּאֲשֶׁר עֲבָדְתִּי לִפְנֵי אֲבִיךָ בֵּן אֶחָיָה
 לִפְנֵיךָ וַיֹּאמֶר אֲבִשְׁלוֹם
 אֶל אֶחָיתָפֶל הִבּוּ לָכֵס עֲצָה מֶה נַעֲשֶׂה
 וַיֹּאמֶר אֶחָיתָפֶל אֶל אֲבִשְׁלוֹם בְּאֶל
 פְּלִגְשִׁי אֲבִיךָ אֲשֶׁר הֵנִיחַ לְשֹׁמֵר הַבַּיִת
 וְשָׁמַע בְּלִי יִשְׂרָאֵל כִּי נִבְּאֵשׁתָּ אֶת אֲבִיךָ
 וְחֻזְקוֹ יִדִּי כָּל אֲשֶׁר אֶתָּךְ

וַיָּבֹא מֶלֶךְ אֹכֵל עֲמֵא דְעִמְיָה בִּרְ
 מִשְׁלָהֵן וְנָח תַּמִּין וַאֲבִשְׁלוֹם וְכָל עַבְדֵּי
 אֲנִישׁ יִשְׂרָאֵל אִתּוֹ לִירוּשָׁלַיִם
 וְאַחִיתָפֶל עֲמִיָּה וְהָיָה בִּרְאֵתָה חוֹשִׁי
 אֶרְבָּאָה שׁוֹשְׁבֵינָא דְרֹדֶר לֹת מ
 אֲבִשְׁלוֹם וַאֲמַר חוֹשִׁי לְאֲבִשְׁלוֹם
 יִצְלַח מֶלֶךְ אֲיִלַּח מֶלֶךְ אֲמַר
 אֲבִשְׁלוֹם לְחוֹשִׁי רִאשִׁית בֹּתֶךָ דְעָם
 חֲכָדָךְ לְמֵא לֹא אֹלֶת עִם חֲכָדָךְ
 וַאֲמַר חוֹשִׁי לְאֲבִשְׁלוֹם לֹא אִילָהֵן
 דְּאֶתְרֵעִי וְעֲמֵא דְרִין וְכָל אֲנִישׁ
 יִשְׂרָאֵל דִּילִיָּה אִיהָא וְעֲמִיָּה אִתֵּי
 וְתַנְיָוֹת קִדְּשׁ מִן אֲנָא אֶפְלַח הַלֵּךְ
 קִדְּשׁ כִּדְּיָה כִּבְכָּא דְפִלְחִית קִדְּשׁ
 אֲבִיךָ בֵּן אִיהִי פִלַּח קִדְּמָךְ
 וַיֹּאמֶר אֲבִשְׁלוֹם
 לְאַחִיתָפֶל הִבּוּ לְכוּן מִרְכָּא מִרְ
 נַעֲבִד וַיֹּאמֶר אֶחָיתָפֶל לְאֲבִשְׁלוֹם עֹל
 לֹת לְחִינָתָא דְאֲבִיךָ דְשִׁבְקָ לְמִטָּה
 בֵּיתָא וְשָׁמַע בְּלִי יִשְׂרָאֵל אֲרִי אֶתְנַרִּית
 בְּאֲבִיךָ וְיִתְקַפֵּן יִדִּי עַל כָּל דְּעִמְיָה

רדק

עוזים מעבדים קים לעשות מעשה כיום שקיו עוזים
את צאנפוכן בעמין ככלעם חסדים סמוך לחרץ
אמרים וכן פס נאך למי רוחי ולא ככנר עלך שלא תקים קליפת
כלם עמך כנדות לרוב קוצה ויאמר ולא
דרך נקש כמנו ולא יתן נל לעבדך

רלבנ

שאל אבשלום ארס
אמנון למדן מעק ט
כנר תכנר קשנה כשיעמוד קארס
לדבר פס רעקו מעמ קשנה למרע
ועד מוכ ויקיו עוזים כשקיו לקס
עוזים קיו שמאי

והמלך דוד שמע את כל ה
חברים האלה ויחר לו מאד
ולא דבר אבשלום עם אמנון
למרע ועד טוב כי שנה א
אבשלום את אמנון על דבר
אשר ענה את תמר אחתיו
ויהי לשנתים ימים ויהיו
נזזים לאבשלום בבעל העור
אשר עם אפרים ויקרא א
אבשלום לכל בני המלך ויבא
אבשלום אל המלך ויאמר הנה
נא נזזים לעבדך ילך נא המלך
ועבדיו עם עבדך ויאמר המלך
אל אבשלום אל בני אל נא נלך
כלנו ולא נכבד עליך ופרץ בו
ולא אבה ללכת ויברכו ויאמר
אבשלום ולא ילך נא אתנו
אמנון אחי ויאמר לו המלך למח
ילך עמך

ומלכא דוד שמעית בר
פתגמיא דאלין וחקיף ליה
לחרא ולא כליל אבשלום
עם אמנון למבישוער טב
ארי שני אבשלום ית אמנון
על עיס קרעניית תמר
אחתיה ויהוה לזמן
תרתי שני והיו נזזין ל
לאבשלום במישר חצור
דעם בית אפרים וזמן אבשלום
לכל בני מלכא ואת
אבשלום לות מלכא ואמר
הא בען נזזין לעבדך ייל בען
מלכא ועבדוהי עם עבדך
ואמר מלכא לאבשלום לא
כדי לא בען נזזיל בולנא ולא
ניתקף עלך ואתקיף ביהודא
אבה למייל וברכיה ויאמר
אבשלום ולא ייל בען עמנא
אמנון אחי ואמר ליה מלכא
למה ייל עמך

על קטונת כמנו
שאל דוד לכל
ט עליוס מוכ
צאן וקנה קים
מתקנות אבשלום
שאל מקמלך
שילך קול ועבדיו
עמו לשמוח ולכבוד
ולשתית עמו ט
ידע טזק דבר
באת ראוי שיתרץ
ט קמלך נס
עשק זה כדי ש
שיתרץ דוד לעל
אמנון עמו ולא
יתן אל לב את
דבר אמנון על
קשנה קר אחי
לכיותבן אבשלום
וכן אמנון על
דבר תמר
אחותי וקשר

קים אמנון כבן קטנוד לרוד שראוי למלך אחריו ולרוד
פנעס דוד יותר צאמנון מעולת משרד קנעס על ש אבשלום קייתק שומק
ינ ד

ר"לכ

ואשינה כל העם ואלקנה בזה קרדך אשינה כל ישראל בכלם אלך מנחותי אתה קאיש אשר
אתה מעבד יקיה בשונקכלם ממניית דוד ימנך שישנו כל ישראל אלך ויקיה סנה של
תשקית עמך אשר אתך און אשר את דוד יקיה כל העם שלם כל מעמך כי אחר מותו לא יתכן שתקיה
סם מעמך כלל על זה ויישר בדבר קנה כל חרמי ישראל בסכמו וזאת העצה כי גם קאמיס בדבר
אנשלים אל העם שאין אנו רוצה לעשות דין ומשפט לאחד מעבדאיסעם שזה קיה מעבד לעמך את דוד על
דבר אשת אוריה קחתי

רדק

כשונקכל בשונ
כל דבר שירצה
קדם להשיט אלו
כן נקל לי להשיט
כל העם אלך
ויתכד יתעון
כולון רחיש
אשר אתה מעבד
דעת אחר אשר
יקרן קאיש אשר
אתה מעבד
רעני ומאדוד
כמו שאמר וקחתי
אתה מעל לבדו
וכן ית עני
דיתקמלגבר
דית בעי ואמר
ס קשנה קחתי

ואמר אחיהפל לאבשלום
איבחר בען תרין עשר אלפין
נובריא ואיקום ואירדוף בתר
דוד בליליא ואיך עלור
בר הוא משלה וידור
מרשלן ואיעיתיהויעירוקכל
עמאדעמיה ויקטולית
מלכא בלחוריה ואתיב כל
עמא לותך בר יתובון כולחון
בתר דיתקטל גבר דאתבע
כל עמא יהא שלם וכשר
פתנמא בעינאבשלום ובעינא
כל סבי ישראל ואת אחושי
לות אבשלום ואמר אבשלום
ליח למימר כפתנמא דין
מליל אחיהפל הנעבדית
פתנמיה אס לאדכשר
בעינך את מלילי

ויאמר אבשלום קרא נא גם לחושי הארכי וימנע מה בכיו גם הוא

ויאמר אחיהפל אל אבשלום
אבחרה נא שנים עשר אלף
איש ואקומה וארדפה אחרי
דוד הלילה ואבוא עליו והוא ינע
ורפה ידים ורחרחתי אותו וגם
כל העם אשר אתו והכית את
המלך לבדו ואשיבה כל העם
אליך בשובה כל האיש אשר
אתה מבקש כל העם יהיה ש
שלום ויישר הדבר בעינא
אבשלום ובעינא כל זקני ישראל
ויבא חושי אל אבשלום ויאמר
אבשלום אליו לאמר בדבר
הזה רבד אחיהפל הנעשה את
דברו ואס אין אתה רבד

קיאשנא אחיהפל את דוד שיען קרניתו וכוונתו בדברו שאמר אחרי דוד ולא אמר אחרי קמלך דוד מפני
קמעשק שעשה בנת שבע ס נת שבע קיתק נת נון של אחיהפל דעתו בלוא
זאת נת שנת נת אלעס וכתב אלעס כן אחיהפל קנולט

ר"ל ב על ש' אבשלום ש' יתר
 שומק ר' אבדבר זק קיק
 מפורר ב' אבשלום תמיד מיום פכוע
 את תמיד אחות כ' באר תמצא ילו
 יקח נקמתו ממנו

[illegible]

וַיִּפְרֹץ בֹּא אֲבִי שָׁלוֹם וַיִּשְׁלַח אֹתוֹ
אֶת אֲמִנוֹן וְאֶת בָּל בֶּנֵי הַמֶּלֶךְ וַיֵּצֵא
אֲבִי שָׁלוֹם אֶת נַעֲרָיו לֵאמֹר רְאוּנָא
כְּטוֹב לִב אֲמִנוֹן בֵּינִי וְאִמְרַתִּי אֶל־
אֲלֵיכֶם הִנֵּה אֶת אֲמִנוֹן וְחַמְתָּם אֹתוֹ
אֶל תִּירְאוּ הֲלוֹא כִי אֲנֹכִי צִוִּיתִי
אֹתְכֶם חֲזָקוּ וְהָיוּ לִבִּי חִלּוֹ וַיַּעֲשׂוּ
נַעֲרֵי אֲבִי שָׁלוֹם לֵאמֹנוֹן כַּאֲשֶׁר צִוָּה
אֲבִי שָׁלוֹם וַיִּקְמוּ כָל בְּנֵי הַמֶּלֶךְ
וַיִּרְכְּבוּ אִישׁ עַל פָּרָדוֹ וַיָּנֻסוּ וַיְהִי
הַמָּה בְּדֶרֶךְ וַהֲשִׁמְעָה בָּאָה אֶל־
דָּוִד לֵאמֹר הִנֵּה אֲבִי שָׁלוֹם אֶתְּכֶם
בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְלֹא נֹתַר מֵהֶם אֶחָד
וַיִּקֶם הַמֶּלֶךְ וַיִּקְרַע אֶת בְּגָדָיו
וַיִּשְׁכַּב אֶרְצוֹ כָּל עַבְדָּיו נֹצְבִים
קִרְעֵי בְגָדִים וַיֵּעַן יוֹנָדָב בֶּן שִׁמְעֹה
אֶחָד דָּוִד וַיֹּאמֶר אֲיֹאמֶר אֲדֹנָי אֶת
כָּל הַנְּעָרִים בְּנֵי הַמֶּלֶךְ הִמִּיתוּ בִּי
אֲמִנוֹן לִבְדּוֹ מִתְכַּיֵּל פִּי אֲבִי שָׁלוֹם
הִיָּתָה שִׂמְחַת מִיּוֹם לַעֲתוֹ אֶתְּמַר
אֶחָתוֹ

[illegible][illegible]

ר"ל ב על ש' אבנאים ה' ית'
 שומק' ל' אדבר זק קים
 מנסודר ב' אבנאים תמיד מיום שבות
 את תמיד אבות ש' באשר תמצא ירו
 יקח נקמת מנצח

[illegible]

וּפָרַץ בְּאַבְשָׁלוֹם וַיִּשְׁלַח אֹתוֹ
אֶת־אֲמִנֹן וְאֶת־בֶּנֶי־הַמֶּלֶךְ וַיֵּצֵאוּ
אֶבְשָׁלוֹם אֶת־נַעֲרָיו לֵאמֹר רְאוּנָא
בְּטוֹב לֵב־אֲמִנֹן בֵּינִי וְאִמְרֵתִי אֶל־יְכִיָּם
הַכֹּהֵן אֶת־אֲמִנֹן וְחִמְתָּסֵאתוֹ
אֶל־תִּירְאוּ הַלֹּואֲבִי אֲנֹכִי צִוִּיתִי
אֶת־כֶּסֶחַזְקוֹ וְהָיוּ לִבִּי חִלּוֹ וַיַּעֲשׂוּ
נַעֲרֵי־אֶבְשָׁלוֹם לֵאמֹנִן כַּאֲשֶׁר־צִוְּתָה
אֶבְשָׁלוֹם וַיִּקְמוּ כָל־בְּנֵי־הַמֶּלֶךְ
וַיִּרְכְּבוּ אִישׁ־עַל־פָּרָדוֹ וַיָּנֶסוּ וַיְהִי־
הֵמָּה בְּדֶרֶךְ וְהַשְׁמַעְיָה בָּאָה אֶל־
דָּוִד לֵאמֹר הִנֵּה אֶבְשָׁלוֹם אֶת־כָּל־
בְּנֵי־הַמֶּלֶךְ וּלְאִנּוֹתֵיהֶם אַחֲרָיו
וַיִּקַּם הַמֶּלֶךְ וַיִּקְרַע אֶת־כִּנְיָו
וַיֵּשֶׁב בְּאַרְצָהּ וְכָל־עַבְדָּיו נִצְבִּים
קִרְעֵי־בִגְדִים וַיֵּעַן יוֹנָדָב בֶּן־שִׁמְעִי
אֶחָיו דָּוִד וַיֹּאמֶר לוֹ יֹאמֶר אֲדֹנָיִךְ אֶת־
כָּל־הַנְּעָרִים בְּנֵי־הַמֶּלֶךְ הַמֵּיתוּ בִּי־
אֲמִנֹן לִבְדּוֹ מִתְּכִיעַל פִּי אֶבְשָׁלוֹם
הִיָּתָה שִׂמְחַת־מִיּוֹם־נָעִיתָ אֶתְּמַר
אֲדֹתִי

ואתה ייך בזה אבשלום ושלח
שדה ואת אבנן וית כל בע
בלבא ופקר אבשלום
ית שלמה ויהי למימר חובבן
ברך בר לבא ראבנן
בבבלא ואבד לבון קטלו
ית אבנן ותקטלו ותיה לא
היה ליה לאבנן אבנא
פקרית תבון איתקרי - והיו
למברין במדי ויעברו ע
עלש אבשלום לאבנן
במאד פקר אבשלום וקמו
כל בני מלכא ורכבו גבר
על בורנתיה ואפבו ויהיו
לר' ראבנן באוריהא

[illegible][illegible]